PAPUS

TRATAT ELEMENTAR DE MAGIE PRACTICĂ

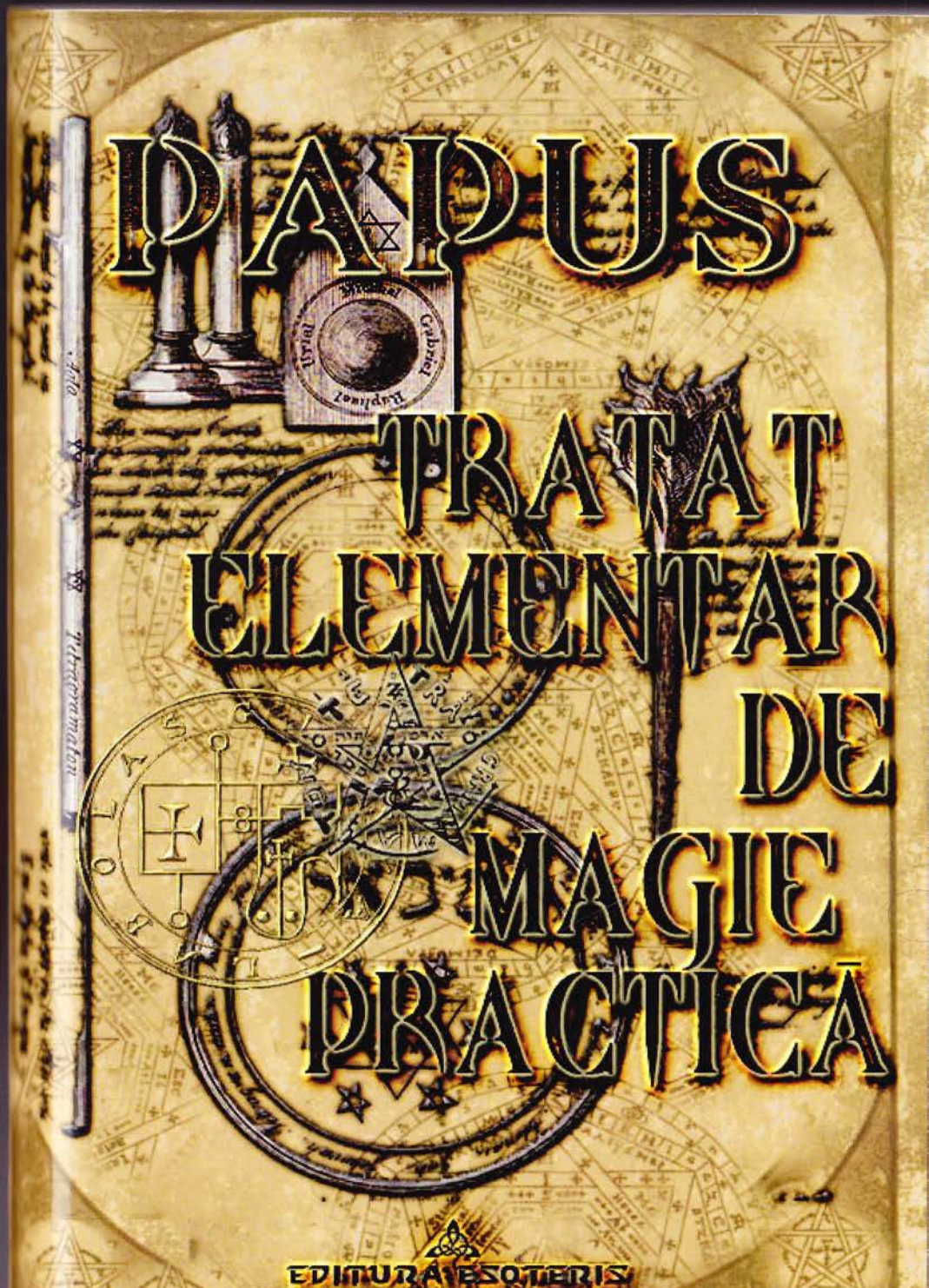

EDITURA ESOTERIS

PAPUS

TRATAT ELEMENTAR DE MAGIE PRACTICĂ

Forţele asupra cărora acţionează Magul sunt de acelaşi ordin ca toate forţele posibile ale Naturii şi se supun aceloraşi legi, doar că ele sunt generate, graţie transformării forţelor numite fizice, printr-un mediu viu şi participă puţin la originea lor, manifestând dovezi de inteligenţă.

A crede că în Univers există ceva „supranatural" înseamnă a aduce injurii forţelor creatoare ale căror legi sunt peste tot imuabile şi corespondente în mod analogic.

Ceremonia Magică este rezultatul unei serii de principii teoretice formând baza însăşi a Ştiinţei Oculte în întregime. Trebuie să poţi acţiona conştient asupra forţelor astrale şi să le conduci spre scopul urmărit, trebuie să te izolezi îndeajuns pentru a evita reacţiile periculoase şi chiar să fii pregătit pentru a întoarce aceste reacţii în cazul în care ele se produc.

- Astrologie Kabbaliscă
- Laboratorul Magic
- Tradiţii de medicină Hermetică
- Ceremonialul magic
- Laboratorul Magic
- Filtre de Iubire
- Despre talismane
- Magia văjitorească

ISBN 973-8909-29-5
9 789738 909298

PAPUS

TRATAT ELEMENTAR DE MAGIE PRACTICĂ

ADAPTARE ŞI REALIZARE A TEORIEI MAGIEI ÎN EVOCĂRILE MAGICE

Editura Esoteris

Editura Esoteris Iaşi

Redactor : Miriam Dikol
Tehnoredactare : Christian Dikol
Coperta : Carmen Sevastru
Translator : Cristina Maria Huidu

www.esoteris.ro
editura@esoteris.ro

Copyright ©. Toate drepturile pentru reproducerea şi traducerea lucrării sunt rezervate Editurii Esoteris Iaşi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

ENCAUSSE, GÉRARD
Tratat elementar de magie practică / Papus; red., trad.: Cristina Maria Huidu
- Iaşi : Esoteris, 2008
ISBN 978-973-8909-29-8
I. Huidu, Cristina Maria (ed. trad.)
133.4

Printed in România

PRIMA PARTE

TEORIE

„Şi totuşi asta nu înseamnă că aceste arte
sunt fabule, pentru că dacă nu existau
cu adevărat şi nu se înfăptuiau prin mijlocul acesta misterios
multe lucruri minuante şi dăunătoare, legile divine şi
umane nu ar fi ţinut atât de mult să le extermine."
Heinrich Cornelius Agrippa

Dragă prietene,

Permiteţi-mi să vă dedic această carte dumneavoastră, care sunteţi astăzi reprezentantul cel mai eminent al tradiţiei iniţiatice în Occident.

De mai bine de optsprezece ani căutaţi soluţii la cele mai mari probleme care s-ar putea prezenta minţii omului. Pe lângă toate luptele, ca cele caracteristice tuturor grupărilor, aţi ştiut să vă rezervaţi eforturile pentru studiul serios şi aprofundat al ştiinţelor noastre contemporane, iar acest studiu v-a condus la ştiinţa ocultă, considerată de dumneavoastră drept singura cale sintetică de realizare în toate ordinele intelectualităţii.

Aţi vrut, de asemenea, să arătaţi că ocultismul îşi trage cea mai mare forţă din adaptarea la propriile cunoştinţe actuale despre metoda pe care acesta o revelează.

Lucrările dumneavoastră asupra legii evoluţiei de-a lungul epocilor, asupra chimiei sintetice, asupra sociologiei şi, în sfârşit, programul dumneavoastră de reforme gândire potrivit instruirii noastre la toate gradele, au venit să reveleze cititorilor dumneavoastră că studiul ştiinţei oculte conduce la alte căi decât repetările inutile

privind inițierile mai vechi și considerațiile asupra ternarului, căruia se dedau tinerii debutanți incă neputincioși să adapteze ceva.

Lucrările dumneavoastră, care ating atât probleme de matematică cât și de biologie, au avut scopul de a ne răzbuna în fața acestei injurii ce ne-a fost aduse, care pretinde că noi suntem condamnați să rămânem pietrificați în studiul antichității.

Prin unirea aceastei metode sintetice pe care ne-a dăruit-o antichitatea cu rigoarea analitică a experimentării contemporane ați reușit dumneavoastră (și toți cei care vă vor urma) să constituiți o lucrare originală și solidă. Ați avut nevoie de aproape douăzeci de ani de muncă perseverentă pentru a duce la bun sfârșit sarcina propusă; dar, datorită dumneavoastră, ocultismul este aproape de a ieși de pe calea periculoasă pe care il antrenau actele necugetate ale acelora la care imaginația înlocuiește munca și știința.

Locuind departe de Paris, cunoscând de mult timp cea mai mare parte a practicilor ignorate astăzi, sunteți mai aproape decât oricare dintre noi de însăși sursa învățăturilor maeștrilor invizibilului; și vă datorez o mărturie publică de mulțumire pentru avertismentele și sfaturile pe care ni le-ați trimis mereu în momentele când aveam mai mare nevoie sau nu. Datorită acestor avertismente, venite de la cineva suspus, am putut fi mereu preveniți de toate atacurile, am putut dejuca toate capcanele și am putut urma fără slăbiciune opera noastră de realizare.

Și am creat această mișcare în favoarea studiilor esoterice fără ajutor financiar și fără să cerem nici cea mai mică cotizație, nici cea mai mică sumă membrilor grupurilor noastre de studiu; tot astfel am reușit să stopăm materialismul, la fel de periculos ca și clericalismul, care amenința să antreneze spiritele întregii generații de tineri la falimentul conștiinței și al moralei. Banii constituie un mijloc, iar nu un scop; și tocmai datorită faptului că această învățătură nu le e cunoscută, societățile, asemenea indivizilor, se sinucid.

Demonstrându-ne triumful ideii, suveranitatea și evoluția ei în istoria umanității, i-ați făcut cauzei noastre, dragă prietene, un serviciu pentru care ea vă datorează o eternă recunoștință.

În lucrarea publică, eu am avut personal marea onoare de a fi delegat pentru realizarea ei, și de a mă bate cu vorba și cu pana (uneori chiar și cu sabia) pentru succesul ideilor noastre.

Știți, dragul meu prieten, cum în momentele de disperare, în timp ce eram copleșit de calomnii și sarcasme, acuzat că acționez superficial, ca un amator avid de câștiguri bănești mari, când doar micile mele onorarii și drepturile de autor erau acelea care alimentau publicațiile noastre, știți cât de mult am prețuit prietenia dumneavoastră și cea a prietenului nostru Julien Lejay; cum, după reuniunile noastre acolo, la contactul cu știința și exemplul dumneavoastră, reveneam cu și mai multă ardoare la luptă și cu și mai multă perseverență la ceea ce numim luptă cotidiană.

Astăzi, succesul dorit este dobândit, a venit să încoroneze eforturile noastre, iar cei care urmează evoluția intelectuală a tinerei generații știu totodată cât de clară este reacția împotriva materialismului.

Dar spiritele timorate se tem de cuvinte ca ocultism, esoterism și magie. După ce am fostt inițiatorii mișcării, noi am devenit periculoși pentru oamenii care vor veni mâine și care vor vrea să folosească bine ideile, schimbând aceste cuvinte urâte.

Printre numeroasele mici școli rivale, a căror existență este la fel de necesară la elaborarea unei mișcări intelectuale cât este multiplicarea celulelor embrionare la elaborarea unui corp fizic, multe dintre ele sunt demne de un interes serios și toate merită respect. Noi personal nu vom protesta decât împotriva oamenilor care pretind să readucă în sânul clericalismului în stare de agonie inteligențele evoluate datorită științei contemporane..

Aici rezidă marele pericol pe care trebuie să îl semnalăm spiritelor tinere avide de ideal; în ceea ce privește restul, urmați-vă aspirațiile și îndoiți-vă de Voltaire atât de mult cât și de Loyola.

În ceea ce ne privește, dragul meu Barlet, noi avem certitudinea că știința ocultă posedă o metodă sintetică aplicabilă cunoștințelor noastre contemporane, iar lucrările dumneavoastră constituie dovada cea mai bună. Nu vom renunța la convingerile noastre, in pofida diletantismului de care se complac alții să ne acuze, iar acest tratat la care lucrez de multă vreme, sunt mândru să îl intitulez: TRATAT DE MAGIE, și sunt și mai mândru încă să vi-l dedic. Aici se oprește ambiția mea, viitorul va fi cel care va arăta dacă am fost simpli visători sau dacă, din contra, eforturile noastre dezinteresate s-au dovedit utile fraților noștri din umanitate.

PAPUS

Introducere

„Moartea idealului", iată care ar putea fi deviza sec. al XIX - lea.

Tot ce am convenit peste tot să numim *„spiritul pozitiv"*, s-a implantat şi a prosperat în mod evident. În ştiinţă, minunatele lucrări ale analiştilor au avut ecou de legende şi sentimentalisme asemenea celor insuflate în inimile noastre de către mamele noatre, educatoare ale copilăriei noastre, în timp ce materialismul şi-a cucerit locul în Universitate.

În artă, naturalismul e cel care domneşte, încă apărat de către un om de geniu. Chiar şi în iubire, spiritul pozitiv a înlocuit aproape peste tot înflăcărarea generoasă de altădată şi o generaţie de pesimişti binevoieşte să îşi trocheze incapacităţile fizice contra banilor unei domnişoare pe care părinţii ei le plasează la cinci până la zece la sută, potrivit contractului de căsătorie. Le vom vorbi noi despre religie acestor farisei care constituie clerul nostru sau acestor idolatori care îşi măsoară bigotismul cu aurul Bisericii care constituie clerul nostru?

Şi totuşi, cât a fost de utilă această epocă, bazată pe calcule şi raţionalism, emancipării intelectualităţii generale! Ce mari progrese ne permit să sperăm această devalorizare a idealului în adâncurile sufletului, cu condiţia ca acest ideal să urce în centrul său intelectual, impregnat încă de suferinţe prevăzute.

Pentru că, dacă e să vorbim ca despre un adevăr etern, este pentru că materialismul poartă căderea în sine însuşi.

Iată de ce, la sfârşitul secolului al XIX-lea, domnul Charcot, regăsind-o în fazele convulsive la Salpêtrière pe antica Sybille, vrăjitoarea Evului Mediu, face magie. Domnul doctor Luys, transferând la Charité bolile unui organism într-un alt organism, face magie. Creând la Nancy larve cerebrale prin sugestie, domnii Liébault şi Bernheim fac şi ei magie. La fel, domnul colonel de Rochas, la şcoala politehnică, dovedind de la distanţă unor subiecţi tot ce deformează o figură de ceară, face magie, exact cum domnul profesor Richet constată fapte de magie, şi domnul Horace Pelletier, aşa cum rezultă dintr-un raport al unui vechi elev al Şcolii politehnice. Domnul

Louis Lemerle, regăsind procedeele fakirilor indieni şi făcând să evolueze obiectele inanimate Verbului său, la fel precum făcuse odinioară Orfeu, dar cu mai puţină autoritate totuşi, este un mic magician.

Dar noi nu vom vorbi despre aceste fantome ale unor oameni vii, despre aceste imagini ale unor oameni pe moarte, despre aceste apariţii ale invizibilului, care vin să îi trezească pe fiziologii noştri amorţiţi în lâncezeală, şi care pun în faţa materialismului, senzualismului, naturalismului şi ateismului, problema tulburătoare a tărâmului de dincolo, a acestei ordini de cunoştinţe pe care le clasaserăm printre distracţiile lipsite de importanţă ale altei epoci, problema magiei, ca să îi spunem mai exact pe nume.

Ori faptele se adună, logice la cel mai înalt grad în brutalitatea lor. E nevoie să recurgem la aceste studii; dar laşitatea inerentă oricărei indolenţe şi oricărei rutine caută o portiţă de scăpare de la concluzia pe care o simte iminentă.

Instituim nişte anchete pentru a stabili fapte, scriem cărţi groase pentru a rezuma concluziile favorabile ale anchetei, fondăm reviste agasante, ştiinţifice, pentru a stabili statistica faptelor psihice, şi ne reunim în congrese pentru a găsi termeni „acceptabili", folositori minţilor înguste ale neo-filosofilor şi concepţiilor şi mai înguste ale jokeilor şi ale păpuşilor care constituie la cursurile „şic" auditoriul parfumat al amabililor noştri profesori de intelectualitate.

Sunt două drumuri de urmat. Ne putem mulţumi să asamblăm aceste fapte care ni se par ciudate fără să îndrăznim să abordăm vreodată din faţă învăţăturile care reies din ele. Aici e aşa-zisa carieră ştiinţifică pe care noi o recomandăm în mod special tinerilor medici avizi de tratatii majore şi fotolii academice.

Am putea să ne întoarcem la originea acestor ştiinţe oculte, să îi studiem pe anticii care cunosc aceste fapte şi altele analoage, să spunem lucrurilor pe nume, şi atunci să facem magie într-o manieră conştientă şi raţională: iată calea celor dezaprobaţi, a celor plini de ciumă şi a celor blestemaţi. Nu o recomadăm nimănui, pentru că ea nu conduce nici la avere, nici la onoruri oficiale, iar cel care o abordează trebuie ca, înainte de a o urma, să fie pregătit să suporte cele trei mari ispăşiri iniţiatice şi să ştie să sufere, să tacă, şi să moară.

Dar oricare ar fi soarta care îl aşteaptă, depozitarul tradiţiei sacre nu trebuie să eşueze în misiunea lui. Până în prezent, maeştrii

esoterismului au fost închişi în sânul fraternităţilor oculte care i-au conservat intacţi.

A venit însă momentul să ieşim dintr-o rezervă care până aici s-a dovedit necesară şi să reducem la valoarea lor justă copiile pale şi concepţiile false pe care nişte individualităţi ridicole sau experimentatori ignoranţi caută să le răspândească în mulţime.

Trebuie ca acum spiritul de libertate să iasă în cele din urmă victorios împotriva obscurantismului clerical pentru a revela fără teamă învăţăturile magiei practice, adaptându-le ştiinţei epocii noastre.

Iar cei care ştiu, să nu se înspăimânte deloc în faţa acestei publicităţi, toate acestea nepărând decât nişte visuri fără fond sau reverii de alienat, numai aceia care sunt demni de adeptul mistic vor înţelege şi vor acţiona.

Faptele de magie sunt periculoase şi, după exemplul unuia dintre cei mai mari maeştri contemporani, Éliphas Lévi, îi prevenim cu anticipaţie pe cei imprudenţi că se expun nebuniei sau morţii urmând aceste studii dintr-o simplă curiozitate. Oricui îi este teamă de suferinţă, de privaţiuni, sau dau înapoi în faţa morţii, cu siguranţă va face mai bine să studieze sportul decât magia, iar costumele balerinelor noastre vor fi pentru el nişte spectacole mai complezente decât viziunile astralului.

Există totuşi o involuţie a experienţelor magice în folosirea lor de către oameni timoraţi, iar noi nu prea am şti să sfătuim persoanele care vor să se distreze după cină prin practica fenomenelor spirite. Nu este dificil, şi este foarte consolant. În plus, este atât de departe de magia veritabilă încât am putea să nu avem nici cea mai mică teamă de accidente serioase, cu condiţia să ne oprim la timp.

*
* *

În momentul căderii şi transformării vechii lumi, sanctuarele autorizară divulgarea unei părţi a misterelor; iar şcoala din Alexandria, gnoza şi creştinismul care se năştea chemară fiecare fiinţă raţională la comuniunea sacră închinată Verbului divin.

Epoca noastră prezintă analogii singulare cu ultimele secole ale acestei lumii vechi. În Occident, catolicismul a luat locul vechilor

învăţături religioase, iar fariseii nu au făcut decât să-şi schimbe numele odată cu trecerea timpului.

Toate şcolile filosofice se agită, iar catolicismul agonizează, lovit de moarte de către fariseismul clerical.

În acelaşi timp, ne sunt descoperite ochilor doctrinele cele mai diverse şi tradiţiile cele mai secrete.

Tradiţia orientală, reprezentată de budism, a încercat printr-un efort zadarnic să atragă intelectualii vechiului continent. Îndată însă ce au apărut şcolile depozitare de tradiţie occidentală şi şi-au revendicat locul pe care obscura mistică neobişnuită încerca să îl cucerească - şi care s-a redus subit la 6 apărători ai ei în Franţa- Kabbala şi-a constituit propriul său sistem de instruire.

Martinismul, de origine mai recentă, şi-a extins influenţa şi şi-a văzut însutit numărul de iniţiaţi; Gnoza reapăru mai însufleţită ca niciodată, iar această mişcare neaşteptată, care conduce spiritele către filosofia spiritualistă, este atât de evidentă încât se ivesc nişte industriali care, fără tradiţie şi fără ştiinţă, se pregătesc să născocească lucrări de magie ca şi cum mai ieri concepeau tratate de „vulgarizare ştiinţifică" ca şi cum mâine ar scrie manuale de vrăjitorie. Împotriva acestora, o singură armă este eficientă: lumina, pe cât posibil desăvârşită.

Câte titluri excentrice, câte reputaţii edificate pe îndrăzneala unor afirmaţii fără fundament şi pe orgoliu nejustificat nu se prăbuşesc precum castelele din cărţi de joc atunci când fiecare îşi dă seama de originea, de transformările şi adaptările practicilor de magie! Pentru aceşti oameni, cărţi de acest gen constituie „tratate periculoase", pentru că apropie mult prea mult de mal baghetele care plutesc.

Şi totuşi, dacă analogiile bazate pe legea evoluţiei ideii, aşa cum a expus într-o manieră atât de magistrală F. Ch. Barlet, sunt adevărate, nici una dintre aceste şcoli, active la momentul actual, nu poate să aspire la victorie.

Toate aceste opoziţii, toate aceste lupte, pregătesc o tranziţie, şi dacă ne-am hotărît să publicăm de timpuriu rezumatul muncii noastre, este pentru a trece peste această etapă periculoasă, siguri cum suntem de a nu întrezări pământul promis, a cărui vedere este rezervată generaţiilor viitoare.

Acum să ne fie cu iertare că am dat câteva detalii despre planul acestei lucrări.

*

* *

Se împlinesc în curând şase ani de când strângem documentele şi efectuăm experienţele necesare elaborării unui *Tratat de magie experimentală* care să arate cum toate acţiunile de magie au fost experienţe ştiinţifice făcute cu ajutorul unor forţe încă puţin cunoscute, dar foarte analoage, în ceea ce priveşte legile lor generale, forţele fizice cele mai active, precum magnetismul şi electricitatea.

Pregătirea unei astfel de lucrări ia mult timp, ne sunt necesari încă şi mai mulţi ani pentru a o duce la bun sfârşit.

Totuşi, puşi în faţa multiplicării erorilor debitate în numele magiei, în faţa ridicolului cu care un anume autor, mare artist, dar experimentator fără valoare, acoperă tot ceea ce are legatură cu aceste studii, şi mai ales în faţa cererilor insistente ale prietenilor noştri, am decis să publicăm un rezumat atât succint cât şi ştiinţific, pe cât posibil, cu privire la această parte practică a Ştiinţei Oculte. Acest rezumat nu are alt scop decât să servească drept introducere excelentului „Ritual" al lui Éliphas Lévi, căruia i se reproşează în general că nu este suficient de practic, existând riscul de a nu fi înţeles astfel.

Prima parte a lucrării noastre, *Teoria*, explică trimiterea la psihologia contemporană a teoriilor lui Pitagora şi ale lui Platon, reluate de Fabre d'Olivet şi deformate de către toţi traducătorii.

Cea de-a doua parte, *Realizarea*, studiază manifestarea posibilă a facultăţilor fiinţei umane sub influenţa diverselor reacţii venite din exterior. Veţi găsi acolo şi un eseu „de igienă a intelectualului", care rezumă una dintre părţile cele mai personale ale cercetărilor noastre. În plus, capitolul nostru despre *Astrologie* abordează deja secţiunea pur tehnică a magiei.

Adaptarea fiind făcută, intrăm din plin în învăţăturile pur tradiţionale. Aici îşi au scopul experienţele noastre, şi, pentru a scoate bine la iveală aceste fapte, avem nevoie de mai mulţi ani.

Din lipsă de timp, am fost obligaţi să depindem de documentele provenite din manuscrise şi cărţi de vrăjitorie şi nu ne facem nicio iluzie privind efectul bizar pe care îl va avea lectura unora dintre aceste învăţături asupra spiritului unui contemporan obişnuit cu teoriile pozitiviste. Din contra, documentele furnizate în acest capitol pot fi de un mare ajutor cercetătorului independant şi astfel nu va mai fi nevoit să piardă timp sau bani în acest scop.

Cu toate acestea, deoarece tratăm un subiect cu totul şi cu totul personal, îi cerem cititorului permisiunea să mergem mai departe şi să îi prezentăm personalitatea lui Papus, al cărui nume se trage din cel al medicului, *daimon* al primei ore a lui Nucterméron d'Apollonius de Thyane. Vom şti astfel cu cine avem de-a face şi vom putea închide sau arunca pe foc această carte încă de pe acum, după caz.

De meserie sunt medic la Paris, unde mi-am făcut studiile, iar drept ocupaţie o am pe cea de student la ştiinţe oculte. Cariera medicală nu a constituit decât o pregătire pentru ocupaţia ulterioară, pentru că, desfăşurându-se în afara spitalului, începui studiul hipnotismului la Saint-Antoine, apoi îl urmai la Charité, unde, după ce am obţinut medalia de bronz a *Asistenţei publice*, deveneam şef al laboratorului de hipnoterapie.

Serile mi le consacram frecventării cercurilor mistice, unde am fost capabil să asist, pe durata celor patru ani cât a durat ancheta mea, la fenomenele psihice cele mai tulburătoare care se puteau prezenta.

În această perioadă am strâns notiţele cele mai importante privind involuţia experienţelor magice în acţiunile contemporane ce implică magnetism şi spiritism.

În acelaşi timp am intrat în legătură cu fraternităţile oculte din Europa şi Orient. Nu vorbesc despre *Societatea teosofică*, asociaţie atât fără tradiţie cât şi fără învăţătură sintetică, din care toţi scriitorii francezi s-au grăbit să iasă pe toate uşile posibile. Am fost chiar obligat să îmi cer personal expulzarea dintr-un astfel de mediu, pentru ca toţi membrii acestei societăţi să afle decizia pe care încercam să o păstrez secretă, şi nu fără motiv.

Mărturisesc deci deschis că puţinele activităţi practice serioase pe care le-am putut experimenta şi verifica mi-au fost transmise de către o societate orientală unde F. Ch. Barlet este reprezentantul oficial al Franţei şi unde eu sunt membru de gradul cel mai mic.

Dar toate aceste povestiri nu ar putea avea interes pentru cititor. Lui îi este suficient să ştie că profesiunea mea de medic îmi garantează întrucâtva cunoştinţele mele psihologice, şi că, în ceea ce priveşte restul, ne referim la cariera şi lucrările mele, singurele care vă pot garanta că ceea ce ofer este o replică la insinuările şi calomniile de care a fost mereu înconjurată opera mea, de desăvârşire.

Nu voi face nicio aluzie la numeroasele imperfecţiuni ale acestui rezumat, care nu este, într-o oarecare măsură, decât prefaţa unei lucrări

mult mai complete şi de mai mare întindere, pe care o voi publica prin intermediul unor fascicule sub numele de *Tratat metodic de magie practică*. Acest *tratat metodic* va fi, dacă dorinţa mi se va împlini, o enciclopedie privind această problemă, şi va conţine reproducerea in extenso a cărţilor, manuscriselor şi a cărţilor de vrăjitorie cele mai rare.

Să adăugăm că acest tratat elementar, care este constituit pe de o parte din notiţe pe care le-am adunat pe parcursul a mai multor ani, a fost scris în şase luni în medii dintre cele mai diverse, de la o zi la alta din viaţa mea materială.

Astfel, primele capitole din teorie au fost scrise undeva la ţară, în împrejurimile Parisului. Realizarea (partea practică) a fost scrisă la Paris, la Biblioteca naţională, foarte bogată în manuscrise şi în cărţi rare pe acest gen de teme. În sfârşit, *adaptarea* şi-a cunoscut începuturile la Bruxelles, a fost continuată la Paris şi terminată în iarnă, în luna ianuarie, la Cannes.

Iată de ce facem apel la toată îngăduinţa posibilă din partea cititorului, afirmând totodată că toate sarcinile noastre au fost spre îmbinarea acestor materii, atât de puţin familiare multora dintre contemporanii noştri.

PAPUS

CAPITOLUL I

Definiţia Magiei

Cunoaşteţi, povestea oului lui Cristophor Columb, nu-i aşa? Atunci nu am să v-o mai relatez.

Această poveste dovedeşte că, în general, nu există nimic mai dificil de găsit decât lucrurile simple. Ori, dacă magia pare atât de obscură şi dificil de înţeles (pentru cei care o studiază în mod serios, se înţelege), acest lucru se întâmplă bineînţeles din cauza complicaţiilor în care studentul se încurcă încă de la început.

Sunt văzut de către cititorii mei obişnuiţi drept un autor care foloseşte şi chiar face abuz de imagini şi comparaţii: defect sau calitate, este oricum un obicei inveterat pe care nu îl voi abandona nici în această lucrare, la fel cum nu am făcut-o nici în cele precedente. Aşa că nu putem începe mai bine studiul nostru despre magie decât printr-o întrebare poate ciudată:

- Aţi privit vreodată o trăsură plimbându-se pe străzile Parisului?

De ce această întrebare neobişnuită? Pur şi simplu pentru că, dacă aţi privit cu atenţie acea trăsură, sunteţi capabili să cunoaşteţi foarte rapid mecanica, filosofia, psihologia, şi mai ales magia. Iată răspunsul!

Dacă întrebarea, şi mai ales răspunsul meu vă par absurde, aceasta este pentru că nu ştiţi să priviţi. Vedeţi, dar nu priviţi; resimţiţi în mod pasiv senzaţii, dar nu aveţi obiceiul să le raţionaţi, să căutaţi raporturi între lucruri, chiar şi pe cele mai comune în aparenţă.

Socrate, văzând odată trecând pe străzile Atenei un om încărcat cu lemne, privi maniera artistică în care acestea erau dispuse. El merse la acel om, îi vorbi şi astfel luă naştere *Xenofon*. Aceasta pentru că Socrate vedea cu creierul lui mai mult decât cu ochii.

Ori, dacă doriţi să studiaţi magia, începeţi prin a înţelege bine că tot ceea ce vă atrage atenţia în jurul vostru, toate acele lucruri care acţionează asupra simţurilor voastre fizice, în sfârşit, lumea vizibilă, toate acestea nu sunt interesante decât în calitate de traduceri ale unui limbaj comun de legi şi idei care se desprind din senzaţie atunci când

aceasta va fi fost nu numai filtrată prin organele de simţ, dar şi mai mult, dirijată de creierul vostru.

Ceea ce vă interesează la un om, dacă sunteţi serioşi, nu sunt hainele lui, ci caracterul, modul de a acţiona al acelui om; dar nu sunt decât niste reflecţii, imagini mai mult sau mai puţin exacte ale naturii sale intime.

Ori toate fenomenele fizice care ne atrag simţurile nu sunt nici ele decât niste reflecţii, haine ale unor principii mult mai înalte: idei. Acest bronz care se află în faţa mea nu este decât haina cu care artistul şi-a îmbrăcat ideea; scaunul de acolo este şi el traducerea fizică a ideii artizanului, şi, în întreaga natură, un copac, o insectă, o floare, toate sunt traduceri în material ale unui limbaj ideal, în adevăratul sens al cuvântului.

Acest limbaj este neînţeles de savantul care nu se ocupă decât de hainele lucrurilor, de fenomene, şi care are deja foart multe de făcut; dar poeţii şi femeile înţeleg mai bine acest limbaj misterios, mai bine decât oricine altcineva; pentru că poeţii şi femeile ştiu intuitiv ceea ce este iubirea universală. Vom vedea imediat de ce magia este ştiinţa dragostei. Pentru moment, să revenim la trăsura noastră.

O trăsură (un vehicul), un cal, un vizitiu, iată toată filosofia, toată magia; bineînţeles, cu condiţia de a lua acest fenomen comun drept tip analogic şi de a şti să priveşti.

Aţi remarcat că dacă omul inteligent, vizitiul, ar vrea să pună în funcţiune trăsura sa fără cal, trăsura nu ar porni?

Nu râdeţi, şi nici nu îmi spuneţi Calino, pentru că dacă vă pun această întrebare este pentru că mulţi îşi închipuie că magia este arta de a face să meargă trăsurile fără cal sau, pentru a traduce într-un limbaj mai elevat, de a acţiona asupra materiei prin voinţă şi fără nici un intermediar.

Să reţinem deci acest prim punct că, într-o trăsură, vizitiul nu poate să pună şi maşina şi pe sine însuşi în mişcare fără un motor, care, în cazul de faţă, este un cal.

Dar aţi remarcat că acesta, calul, este *mai puternic* decât vizitiul, şi că totuşi, prin intermediul hăţurilor, vizitiul foloseşte şi domină forţa brutală a animalului pe care îl conduce?

Dacă aţi remarcat toate acestea, sunteţi deja pe jumătate magician şi putem continua fără teamă studiul nostru, traducând totuşi remarcile voastre în limbaj „cerebral".

Vizitiul reprezintă inteligenţa şi mai ales voinţa, *ceea ce guvernează* întregul sistem, altfel spus PRINCIPIUL DIRECTOR.

Vehiculul reprezintă materia, ceea ce este inert şi *ceea ce suportă*, atfel spus PRINCIPIUL **MU** (mişcat).

Calul reprezintă forţa. Supunându-se vizitiului şi acţionând asupra vehiculului, calul *pune în mişcare* întregul sistem. El este PRINCIPIUL MOTOR, care este în acelaşi timp INTERMEDIARUL *între trăsură şi vizitiu* şi LEGĂTURA care reuneşte ceea ce suportă acţiunea cu ceea ce o guvernează, sau materia cu voinţa.

Dacă aţi înţeles bine toate acestea, înseamnă că ştiţi să priviţi o trăsură şi sunteţi foarte aproape de a şti ceea ce este magia.

Înţelegeţi, într-adevăr, că lucrul important de ştiut va fi arta de a conduce calul, modalitatea de a evita avânturile şi salturile lui, modalitatea de a-l determina să folosească maximul de eforturi la un moment dat şi să şi le menajeze atunci când drumul trebuie să fie lung, etc.,etc.

Ori, în practică, vizitiul reprezintă voinţa, calul este viaţa, identică în cauzele şi efectele sale pentru toate fiinţele neînsufleţite, iar viaţa este INTERMEDIARUL, LEGĂTURA, fără de care voinţa nu va acţiona prea mult asupra materiei, la fel cum nici vizitiul nu poate acţiona asupra vehiculului dacă îi luăm calul.

Întrebaţi-l pe medicul vostru ce se întâmplă atunci când creierul nu mai are sânge suficient pentru a-i asigura funcţiile. În acel moment, voinţa voastră va încerca în zadar să vă pună corpul în mişcare, veţi simţi o ameţeală, întunecări ale vederii, şi, oricât de puţin ar dura aceasta, vă veţi pierde repede cunoştinţele. Ori, anemia înseamnă lipsa dinamismului în sânge, iar acest dinamism, această forţă pe care o aduce sângele tuturor organelor, aici fiind cuprins şi creierul, numiţi-o oxigen, căldură sau oxihemoglobină, nu aţi descrie decît exteriorul său, haina lui; numiţi-o *forţă vitală* şi îi veţi descrie veritabilul său caracter.

Vedeţi acum cît este de util să priviţi trăsurile plimbându-se pe stradă; iată-l pe calul nostru devenit imaginea sângelui, sau mai bine zis a forţei vitale în acţiune în interiorul organismului nostru, şi, în mod cu totul şi cu totul natural, veţi spune că vehiculul este imaginea corpului nostru, iar vizitiul, cea a voinţei noastre.

Ori, atunci când ne mâniem până la punctul de a ne pierde capul, sângele urcă la creier, echivalentul calului care se înfurie, ba chiar îşi trânteşte vizitiul dacă acesta nu are putere suficientă în mâini. În acest

caz, datoria vizitiului este să nu slăbească frâiele, să tragă cu fermitate dacă trebuie, şi, puţin câte puţin, calul, îmblânzit de această energie, redevine calm. Acelaşi lucru se întâmplă şi în cazul fiinţei umane: vizitiul ei - voinţa -, trebuie să acţioneze energic asupra sentimentului de mânie, frâiele care leagă forţa vitală de voinţă trebuie să fie întinse iar omul îşi va recăpăta repede prezenţa de spirit.

Ce i-a trebuit acestui vizitiu încât să domine un animal de cinci ori mai puternic decât el? O curea de piele destul de lungă, o zăbală bine aşezată, iată tot. Ori vom vedea mai târziu cât de mult forţa nervoasă, care reprezintă modul în care acţionează voinţa asupra organismului, va avea importanţa ei în magie; dar nu anticipăm.

Atunci când cunoaştem constituţia omului în ceea ce priveşte corpul, viaţa şi voinţa sa, ne putem numi noi magicieni?

Vai! Nu, nu mai mult decât atunci când vedem ca să conducem. Pentru a fi magician, nu e suficient să cunoaştem din punct de vedere teoretic, nu este suficient nici să fi învăţat ceea ce trebuie să facem din cutare sau cutare tratat, trebuie să punem noi înşine mâna la lucru, pentru că doar *conducând adesea cai*, din ce în ce mai dificili, devenim vizitii.

Ceea ce diferenţiază Magia de Ştiinţa ocultă, la modul general, este faptul că prima este o ştiinţă *practică*, în timp ce a doua este mai ales teoretică. Dar a vrea să faci magie, fără să cunoşti ocultismul, este ca şi cum ai vrea să conduci o locomotivă fără să fi trecut mai întâi pe la o şcoală *teoretică* specială. Rezultatul poate fi dedus.

Asemenea cum visul copilului căruia îi dăm o sabie de lemn este de a deveni general fără a trece pe la cazarmă, visul ignorantului care aude vorbindu-se despre aceste lucruri este să comande, folosind formule învăţate pe dinafară, mişcări retrograde fluviilor şi întunecime soarelui, toate acestea pentru a se făli în faţa prietenilor sau pentru a seduce o ţărăncuţă din satul vecin.

Iar omul nostru este complet deconcertat când vede că a eşuat într-un mod deplorabil în aventura sa! Dar ce ar spune soldaţii dacă acel copil cu sabia de lemn ar veni să le dea ordine? Înainte de a comanda forţelor să acţioneze asupra unui bob de grâu, învăţaţi să le comandaţi celor care acţionează în voi înşivă, şi amintiţi-vă că înainte de a urca pe un scaun la Sorbona, trebuie să treceţi pe la şcoală, prin liceu, prin facultate. Dacă acesta vi se pare un drum prea dificil sau prea lung,

făceţi-vă rândaş de cai, şcoala va fi de ajuns, sau doar câteva luni de instruire.

Magia fiind o ştiinţă *practică*, presupune cunoştinţe teoretice preliminare, ca orice ştiinţă practică. Poţi deveni mecanic după ce ai terminat o şcoală de Arte şi Meserii, şi apoi *inginer* mecanic, sau mecanic după o instruire corespunzatoare, şi atunci eşti *lucrător* mecanic. Există şi la satele noastre *lucrători* în magie, care produc nişte fenomene curioase şi înfăptuiesc vindecări pentru că au *învăţat* să facă asta văzându-l pe cel care i-a învăţat făcând acelaşi lucru. Îi numim în general „vrăjitori" şi ne temem de ei pe nedrept, zău.

Alături de aceşti lucrători ai acestei doctrine, există cercetători care cunosc *teoria* fenomenelor produse: ei sunt inginerii în magie, şi în special lor ne adresăm în lucrarea de faţă.

Fiind practică, magia este o ştiinţă aplicativă.

Deci ce va aplica operatorul? Voinţa sa. Acolo sălăşluieşte principiul director, vizitiul sistemului.

Dar cărui lucru va aplica el această voinţă?

Materiei, niciodată. Pentru că s-ar conduce după aceleaşi principii ca ignorantul amintit mai devreme, asemenea vizitiului care ar vrea, agitându-se pe locul lui şi urlând, să facă vehiculul său să meargă în timp ce calul său se află încă în grajd. Un vizitiu acţionează asupra unui cal şi nu asupra unui vehicul.

Este poate a treia oară când repetăm acest adevăr al lui La Palisse, şi va trebui să îl repetăm destul de des încă de-a lungul expunerii noastre. Unul dintre marile merite ale ştiinţei oculte este chiar acela de a fi determiant şi fixat acest punct, şi anume că spiritul nu poate acţiona direct asupra materiei: el acţionează asupra unui intermediar, şi acest intermediar e cel care acţionează asupra materiei.

Operatorul va trebui deci să îşi aplice voinţa nu direct asupra materiei, dar acelui lucru care modifică fară încetare materia, asupra a ceea ce în ştiinţa ocultă numim planul de formare al lumii materiale, planul astral.

În antichitate, puteam defini magia astfel: aplicarea voinţei asupra forţelor naturii, deoarece ştiinţele fizice actuale ar reintra în cadrul lor, iar studentul la magie învăţa manipularea căldurii, a luminii şi, aşa cum ne arată povestea rabinului Jedechiel, relatată de sfântul Louis, a electricităţii.

Dar astăzi, această definiție are un sens prea larg și nu răspunde ideii că un oculist trebuie să se deprindă cu magia practică.

Sunt multe forțele naturii asupra cărora operatorul își va face voința să acționeze. Dar care sunt aceste forțe?

Nu este vorba despre forțele fizice, tocmai am văzut asta, pentru că acțiunea acestui tip de forțe este ceva propriu inginerului, și nu oculistului practicant. Dar, în afara acestor forțe fizice, există forțe hiperfizice care nu diferă de primele decât prin aceea că ele sunt produse de către niște ființe vii în loc să fie produse de către mașini.

Și nu vom vorbi despre emanări de căldură, de lumină și nici chiar de electricitate produse de ființe vii. Încă o dată, avem de-a face aici tot cu forțe psihice.

Reichembach a demonstrat, încă din 1854, că ființele animate și anumite corpuri magnetice emană la întuneric efluvii vizibile de către cei sensibili. Acestea constituiau pentru Reichembach manifestarea unei forțe necunoscute pe care el o numește **OD**.

De atunci, domnul doctor Luys, pe de o parte, și domnul colonel de Rochas, pe de altă parte, au reîntâlnit manifestări diverse ale acestei forțe. Un fapt constatat astăzi de către anumiți martori, din vremuri diferite, ne va pune pe urma definiției noastre.

Există în India oameni formați pe parcursul a mulți ani în arta manipulării acestor forțe hiperfizice, pe care îi numim fachiri. O experiență pe care o fac în mod curent acești fachiri, experiență care mi-a fost personal relatată la interval de trei ani de către diferite persoane demne de încredere, și care, în plus, a fost foarte adesea descrisă, este următoarea:

Îi dăm unui fachir o sămânță oarecare, pe care o alegem noi înșine. Aducem în același timp puțin pământ și punem acolo sămânța, pământul aflându-se pe dalele din salon, de exemplu. Fachirul, care este complet gol, cu excepția unei bucăți de pânză care se pune pe picioare, se așază la aproximativ un metru depărtare de grămada de pământ, cu fața spre răsărit. El își fixează privirea asupra pământului și puțin câte puțin îl vedem cum pălește și devine imobil, cu brațele întinse către sămânță. Un hipnotizator modern ar spune că se află în stare de catalepsie. Constatăm în plus că ușor, corpul lui se răcește.

Fachirul rămâne în această postură o oră sau două. După acest timp, planta a crescut până la un metru, un metru și jumătate. Dacă experiența e continuată, în trei sau patru ore planta se umple de flori, apoi de fructe care pot fi mâncate.

Iată, descrisă pe scurt, această experiență pe care cititorii noștri obișnuiți o cunosc bine, deoarece au citit-o adesea. Ce s-a întâmplat deci?

Voința fachirului a pus în acțiune o forță care însuflețește în câteva ore o plantă, în timp ce un an de cultură ar conduce abia la același rezultat. Ori această forță nu are zece nume pentru omul cu bun simț, ea se numește: viața.

Dacă viața e o rezultantă sau o cauză a mișcării organice, e ceva ce noi nu vom discuta aici. Important este să reținem bine faptul că voința fachirului a acționat asupra vieții aflate în stare de somn a vegetalei și nu numai că a pus în mișcare această forță vitală, dar i-a și furnizat elemente de acțiune mai dinamice decât cele pe care i le furnizează în mod obișnuit natura. A făcut totuși aici un act supranatural? Nici cel mai mic din lume. El a amplificat, a grăbit un act

natural: a întreprins o experienţă magică, dar nu a produs nimic care să se opună legilor fixe ale naturii.

Deci, acţionând asupra vieţii plantei, fachirul a pus astfel în acţiune materia acestei plante. Dar cu ce a acţionat el asupra acestei forţe vitale adormită în plantă? Învăţăturile ştiinţei oculte ne permit să răspundem fără teamă: *prin propria sa forţă vitală*, prin această forţă care, în el, ar produce fenomenele atribuite de medici vieţii vegetative, vieţii organice a fiinţei umane.

Punctul care derutează cercetătorul obişnuit cu o forţă fizică, este acela că viaţa poate să iasă dintr-o fiinţă umană şi să acţioneze la distanţă; dar un studiu, chiar dacă superficial, privind acţiuni de vindecare, produse de magnetizatorii noştri moderni de cincizeci de ani, îl pune rapid pe cercetător pe calea pe care o indicăm noi.

Pentru a da încă odată curs maniei noastre, adesea obositoare pentru cititor, privind comparaţiile, să relatăm încă o povestioară, à propos de fachir şi experienţa lui.

Fachirul poate fi comparat, ştim cu toţii, cu un echipaj a cărui voinţă este reprezentată de vizitiu, forţa sa vitală, de cal, iar corpul său, de vehicul (trăsura).

Sămânţa este un alt echipaj, a cărui trăsură este destul de grea pentru un biet cal plăpând (viaţa plantei) şi a cărui vizitiu, tânăr şi încă neexperimentat, a dormit pentru moment.

Ori primul nostru echipaj ajunge înaintea celui de-al doilea. Gândindu-se la suferinţele şi la lungimea drumului pe care îl va face acest biet cal pentru a urca povârnişul, vizitiul-fachir e cuprins de milă. El îşi deshamă calul, îl înhamă la cealaltă trăsură, îl trezeşte pe celălalt vizitiu, care ia frâiele. În ceea ce îl priveşte pe el, ia cei doi cai de frâu, de la nivelul zăbalei, şi îi impulsionează prin voce.

Într-un timp foarte scurt (patru ore), povârnişul (evoluţia vegetalului), care ar fi implicat mult timp (un an) pentru fi escaladat în condiţii obişnuite, este urcat.

Acest lucru fiind făcut, vizitiul-fachir îşi aduce înapoi calul (viaţa sa) şi îl înhamă la propria lui trăsură (corpul său) care până atunci rămăsese suferind (în stare de catalepsie) pe drum.

Aţi înţeles acţiunea fachirului asupra plantei? Dacă da, înseamnă că v-aţi putut da seama de rolul vieţii în experienţele magice. Din toate acestea reiese că forţa asupra căreia acţionează voinţa, este viaţa. Şi prin intermediul vieţii de care dispune voinţa umană ea este în stare să

acţioneze asupra vieţii altei fiinţe, fie ea vizibilă *sau invizibilă*. Dar să nu anticipăm

Voinţa este o forţă pe care o găsim în toate fiinţele umane. Dar cât de puţini sunt cei care ştiu să îşi folosească în mod satisfacator voinţa? Trebuie deci nu numai să avem voinţă, dar şi să ştim să o folosim, şi numai educaţia, pregătirea permit obţinerea unui astfel de rezulatat. Termenului *voinţă* îi adăugăm deci adjectivul *pregătită*, sau mai bine spus, *dinamizată*, ceea ce indică efectul antrenării.

Pe de altă parte, cuvântul viaţă, sau viaţă universală, gata să primească multe interpretări şi să fie supus la numeroase discuţii, nu aminteşte suficiente raporturi care există între toate forţele naturii. Noi l-am accepta pe cel de forţă vitală, dar acestui termen i-a fost atribuită o accepţiune în totalitate umană. Pentru a distinge forţele de care se ocupă magia forţelor fizice, le vom pune un nume care nu va eşua în a atrage asupra noastră mânia filosofilor materialişti sau a altora: FORŢE VII. Acest nume este absurd, ar spune adversarii noştri. Ce ne interesează? El este clar şi corespunde, după părerea noastră, unei realităţi stricte. Vom căuta să dovedim asta prin cele ce urmează.

Grupând toate elementele produse, obţinem în cele din urmă drept definiţie a magiei:

Magia este aplicarea voinţei umane dinamizată spre evoluţia rapidă a forţelor vii ale Naturii.

Această definiţie va ilustra întregul plan care stă la baza acestei lucrări.

Vedem într-adevăr, pentru prima dată, că generatorul de moduri de acţiune primordiale, voinţa şi viaţa, considerat drept vehiculul voinţei, este omul.

Vom avea deci de făcut un studiu al fiinţei umane, analizată mai ales din punct de vedere psihologic.

Astfel vom ajunge să tratăm diferite procedee de pregătire, atunci când vom cunoaşte pe ce bază se poate obţine această pregătire în fiinţa umană.

Dar odată pregătirea efectuată, odată dezvoltată acţiunea conştientă a voinţei, această acţiune trebuie să fie exersată pe obiecte bine determinate şi pe un câmp de operare bine delimitat.

Vom analiza de asemenea Natura, aşa cum este privită ea de către magicieni, ajutoarele şi obstacolele pe care această forţă umană condusă de voinţă este susceptibilă să le întâlnească acolo.

În această direcție se vor îndrepta eforturile noastre pentru a justifica termenul nostru ciudat de forță vie, arătând cum viața poate acționa în anumite cazuri ca o forță în totalitate fizică și urmând aceleași legi, dacă o materializăm, și cum, din contra, o forță fizică subit evoluată sub influența dinamismului vital poate acționa manifestând urme de inteligență.

Din acest joc dublu al vieții asupra forțelor fizice, și a forțelor fizice asupra vieții, de aici rezultă toată acțiunea operatoului asupra plantelor, animalelor, și în general asupra tuturor elementelor auxiliare pe care le va cere Naturii pentru a-și sprijini voința, cât și aplicarea influențelor astrelor, ale căror emanații sunt considerate de magie drept forțe vii în toată accepțiunea termenului.

Nu ne facem nici o iluzie asupra efectului pe care asemenea studii îl pot produce în sufletul cercetătorilor care și-au stabilit locul și pentru care știința a atins deja acel *nec plus ultra* al evoluției posibile.

Acești cercetători au oferit umanității, prin descoperirile lor analitice, servicii destul de eminente pentru a-și rezerva dreptul de a fi severi. O lege fatală vrea ca tot ceea ce pare că iese din limitele înguste ale rutinei să fie anticipat condamnat la stâlpul infamiei.

Tinerilor, lor mă adresez, celor care nu se tem de nicio informație, de nicio îndrăzneală, celor care simt că mai există ceva pe lângă ceea ce îi învață la școlile cu renume și în facultăți. Acelora le spun:

Studiați cu atenție explicațiile date de magie, meditați la ele și nu le acceptați decât sub controlul foarte serios al experimentării!

Sunteți curând chemați să studiați *forțe înzestrate cu inteligență*, ceea ce vă va îndepărta de studiile actualilor voștri maeștri, la fel cum studiul transformării energiei i-a indepărtat pe maeștrii voștri de fizica veche, de la începutul secolului. Obișnuiți-vă deci să priviți rece necunoscutul față în față, sub orice aspect s-ar prezenta el, fie și sub cel al unei fantome clasice.

Învingători de ieri ai bigotismului clerical, nu fiți învinși astăzi de bigotismul științific, la fel de periculos sub aparențele sale. Mândri de libertatea voastră, folosiți-vă de ea și învățați să fiți personali în toate, chiar și în determinarea opiniilor voastre științifice.

Iar acum, dacă planul enunțat mai sus nu vă înspăimântă prea tare, întoarceți fila și să ne continuăm expunerea.

CAPITOLUL II

Omul

Rezumat al constituției sale anatomice, fiziologice și psihologice

Baza fundamentală a magiei practice este ființa umană, am spus noi. Într-adevăr, omul este generatorul voinței, fără de care este imposibil să acționezi asupra a orice ar fi.

Dar dacă este ușor să pronunțăm acest cuvânt pretențios, omul, este foarte dificil să cunoaștem bine la ce corespunde el. Se discută despre asta de câteva mii de ani, înțelegem deci numărul de opinii emise, cu atât mai mult cu cât este un subiect care ne interesează în mod deosebit pe toți.

Trebuie deci să facem un studiu al omului, atât sumar cât și, pe cât posibil, evident. Acest studiu nu va avea alt scop decât acela de a ne pregăti să vedem puțin clar în cele ce urmează, pentru că, să nu uităm, că este un tratat elementar de magie practică ceea ce am încercat noi să scriem, și nu un tratat de fiziologie, nici de psihologie. Totuși vom fi obligați, prin însăși constituția ființei umane, să enunțăm anumite principii elementare de fiziologie și de psihologie fără de care tot ceea ce urmează ar fi obscur și de neînțeles.

Ceea ce trebuie să se înțeleagă încă de la început este acest cuvânt, *omul*, care este un termen sintetic sub care au fost reunite mai multe elemente diferite la nivel esențial, deși toate adunate la aceeași unitate. Când spunem *omul*, este ca și cum am spune *natura*, pentru că omul este la fel de complex ca și ea, sub aparenta-i simplitate.

Primul lucru pe care îl avem de făcut este să separăm cât putem de bine elementele care constituie ființa umană, apoi vom căuta să vedem raporturile care există între acestea; în sfârșit, vom sfârși prin a determina legăturile acestor elemente și ale altor principii cu cele cu care ființa umană se poate afla în raport.

Prima dificultate care ni se prezintă este înțelegerea exactă, nu a ceea ce este omul, dar din contra, a ceea ce nu este el în mod necesar, la adăpostul numelui său.

Astfel, à propos de somn, putem face o remarcă dintre cele mai importante. Omul pare a se împărți în două, pentru că inima bate, plămânii inspiră şi expiră aerul reparator. Sângele circulă, şi totuşi ființa umană nu mai este capabilă de dragoste sau de ură, de mânie sau de milă, pentru că *ceea ce* în mod obişnuit resimte aceste sentimente sau manifestă aceste pasiuni se odihneşte, doarme. Există acolo o parte a organismului uman care îşi continuă funcțiile, o altă parte ale cărei funcții sunt oprite. Unde este omul veritabil în toate acestea? Este cel care doarme sau cel care veghează?

Ori simțul comun vă răspunde în unanimitate: în timpul somnului, omul doarme. Deci nu el este cel care îndeplineşte funcțiile numite organice. Nici cea mai mică din lume.

Ceea ce numim noi Om este înzestrat cu facultatea de a simți, de a gândi şi de a vrea. Ori toate acestea *dorm* în timpul somnului, iar ceea ce rămâne treaz este altceva care, independent de conştiință, îşi ia rolul de a întreține mişcările organice. Medicii numesc aceasta *viața vegetativă* sau viața organică, filosofii îi dau în general numele de *inconştient*; este acea parte maşinală, aproape mecanică, a ființei umane. Să o numim, dacă vreți, *omul maşină*; dar nu este aici omul veritabil, cel pe care îl percepem ca înzestrat cu o conştiință şi mai ales cu voință liberă. Vom reveni mai târziu asupra acestui punct.

Pentru moment, să notăm bine această distincție fundamentală între partea ființei umane în măsură de a se trezi şi a dormi, şi partea care nu adoarme niciodată, într-o manieră continuă, cel puțin până la moarte.

Aceste două părți ale omului sunt strâns unite una de cealaltă în timpul vieții, iar din această uniune rezultă un ordin de fenomene indispensabil cunoaşterii noastre.

Omul, odată trezit, poate într-adevăr să ne facă să descoperim un nou aspect al ființei lui.

Să lăsăm deoparte acea parte pur organică, maşinală, a ființei umane, şi să ne ocupăm puțin de omul aşa-zis inteligent.

V-ați întrebat vreodată de ce copilul, care este un om în curs de evoluție, loveşte mobila de care s-a lovit el însuşi?

Ați remarcat pe de altă parte că *prima mişcare* (rețineți această expresie populară) îl duce întotdeauna pe omul care a fost lovit să lovească şi el.

Astfel, iată un soldat german, El primeşte o palmă de la unul dintre ofițerii săi, *prima sa mişcare* va fi desigur de a înapoia insulta autorului ei: mâna soldatului va suporta *un impuls* violent care tinde să o pună în mişcare. Această mişcare este aproape involuntară, ea s-ar produce chiar într-o manieră fatală dacă ceea ce numim rațiune nu ar fi acolo.

Într-adevăr, în momentul în care mâna soldatului va urma impulsul fatal care a avut loc, apare în sufletul său ideea de disciplină, de datorie, de supunere pasivă, şi mai ales cea de tribunal militar, şi un *impuls,* conştient de această dată, stopează ferm eforturile primei mişcări care *nu era gândită.*

Putem face un act înt-un mod negândit sau nu, prin impuls brutal sau impuls conştient. Ce vrea să spună asta?

Aceasta pare să indice că în afara ființei conştiente şi raționale a omului care îşi cântăreşte deciziile, mai există în noi *altceva*, ceva care acționează într-o manieră bruscă şi brutală. Am fi astfel nevoiți să recunoaştem, pe lângă conştiință şi voință, un nou principiu de acțiune. Corespunde acesta unei realități oarecare?

Notați bine, că noi nu avem pretenția să scriem un tratat de psihologie, ceea ce ar necesita discuții fără număr şi expuneri fără sfârşit. Căutăm să punem la îndemâna contemporanilor noştri învățătura magiei luând în calcul constituția omului, iar aceasta servindu-ne, pe cât posibil, de expresiile şi descoperirile cele mai moderne. Iată la ce se reduce ambiția noastră.

Ori e clar că ceea ce împinge la răspunsul la palmă prin palmă, şi ceea ce împinge, din contra, la a-ți da seama, înainte de a acționa, de consecința actului pe care îl vei întreprinde, nu constituie un singur şi acelaşi principiu.

Şi este atât de adevărat că omul din popor, complet impulsiv, începe prin a „lovi" înainte de a gândi, în timp ce omul de lume va şti să se *rețină*, să îşi dea *cartea de vizită* şi să îşi adune martori dacă are de-a face cu un om egal în ceea ce priveşte gradul de intelectualiatate.

Vom avea mai târziu de determinat relațiile posibile între aceste două manifestări exterioare activității aşa-numite psihice. Pentru moment, să evităm discuțiile şi detaliile obositoare.

Să rezumăm. Atunci când omul doarme, îl putem împarți în două: prima este partea mașinală, care e în acel moment activă; a doua este parte inteligentă, care se află în repaus în timpul somnului.

Dar când omul se trezește și *acționează*, suntem nevoiți să facem o nouă subdiviziune, în partea inteligentă, urmând efectele produse, și vom determina două moduri noi ale ființei umane:

1. Omul impulsiv care se supune *primei mișcări*;
2. Omul rațional care se gândește înainte a acționa și al cărui fiecare act nu mai este manifestarea unei idei sau a unei senzații, dar a unui gând sau a unei judecăți

În concluzie, am descompus până acum omul nostru în trei moduri:

1. Omul mașină;
2. Omul impulsiv;
3. Omul rațional.

Toate eforturile magiei sunt susținute de diferitele procedee care îi vor permite omului rațional să îl înlocuiască pe cel impulsiv. Dar ideea pe care o avem despre om este încă foarte vagă și oarecum puțin metafizică. Să lămurim mai mult și să abordăm acum studiul atent al fiecăruia dintre aceste trei moduri umane.

Mașina umană

Primul gând care trece prin mintea observatorului ce vede o mașină este să întrebe: la ce folosește ea?

După ce s-a fixat pe scopul mașinii, observatorul cere să cunoască modul său de funcționare și principalele detalii ale construcției sale. Vom încerca să urmăm, în descrierea mașinii umane, calea indicată de întrebările observatorului nostru.

Vom vedea imediat că omul veritabil, omul care are voință, acționează asupra organismului și, în consecință, asupra lumii exterioare, prin mijlocul unor anumite forțe puse la dispoziția sa de către acest organism.

Mașina umană dă naștere deci la forțe de un anumit ordin. Dar ea diferă în plus față de celelalte mașini pe care omul le inventează urmând, în mod inconștient, propria sa constituție, prin faptul că, fiind o mașină, sau mai degrabă o serie de mașini compuse din elemente vii, ea trebuie să tindă către două țeluri: pe de o parte să furnizeze forțe și mijloace de acțiune omului cu voință, am zis deja asta; dar, pe de altă parte, să întrețină și să repare fără încetare propriile rotițe care se uzează pe măsură ce funcționează.

Pentru a vă putea face o idee despre organismul uman, trebuie să vă imaginați trei uzine suprapuse, unite între ele prin tuburi și fire electrice.

Uzina inferioară se numește *pântece* (stomac), uzina de mijloc *piept*, uzina superioară *cap*.

Intrarea materialelor folosite în fiecare dintre aceste uzine este plasată pe fațada uzinei superioare, fațadă pe care o numim *față*.

În partea de jos a feței putem observa intrarea pântecelui, numită *gură* și unde alimentele (materie primă transformată de pântece) suferă o primă modificare. Ele sunt mărunțite de către o serie de cuțite (incisivi) după ce au fost sfărâmate de niște vârfuri lungi si subțiri (canini), și în cele din urmă măcinate de către niște discuri (molari) plasate în partea din spate a gurii.

O secreție lichidă (saliva) ajută operațiunea și produce prima fermentație a unei părți a alimentelor (feculii). De aici, materia primă coboară în uzina pântece direct printr-un tub lung (esofag).

În mijlocul feței vedem intrarea pieptului, numită nas. Două găuri, deschideri ale pompelor pulmonare, inspiră și expiră alternativ aerul care formează materia primă asupra căreia acționează această uzină. După ce a fost încălzit într-o serie de camere special construite în formă de conuri (cornete), aerul ajunge direct în piept, printr-un tub lung (trahee) care se împarte la bază pentru a plonja în cele două pompe pulmonare.

În partea de sus a feței vedem intrarea capului numită *ochi*. Două organe, deschideri ale emisferelor cerebrale, primesc impresii luminoase care sunt mai întâi transformate într-o primă fază trecând prin mai multe camere (camere ale ochiului), apoi suferă din nou acțiunea unor organe foarte complicate și foarte delicate, analoage organelor electrice ale altor mașini (bastonașe) înainte de a fi trimise la uzina centrală. Două alte organe plasate pe cele două părți ale capului

(urechile), de asemenea multe altele plasate pe conturul ansamblului uzinelor (aparate de atins) ajută ochii şi pun toate în legătură cu uzina centralizatoare (capul).

Pentru a fixa bine ideile, ne putem închipui uzina pântece ca o uzină hidraulică în care maşinile sunt relativ comune. Uzina piept e o uzină pe bază de vapori cu pompele, rezervoarele, motoarele sale şi marea cantitate de tuburi. În sfârşit, uzina cap este o uzină electrică cu ai săi dinami, acumulatorii, comutatorii şi marea sa cantitate de fire conducătoare.

La subsol se află organle de excreţie, însărcinate să expulzeze materiile prime inutile şi produsele de transformare care nu sunt folosite.

Aceste trei uzine astfel expuse dau o primă idee destul de clară a maşinii umane. Să ne amintim că încă suntem acolo.

Să vedem acum la ce serveşte în mod deosebit fiecare din aceste trei uzine.

Uzina de jos, pântecele, fabrică pur şi simplu materia organismului. În afara diverselor alimente, ea preia şi rezidurile şi le transformă în chil. Dacă dorim să rămânem în limitele comparaţiei noastre, vom spune că uzina pântece fabrică roţile şi organele materiale care vor suporta eforturile tuturor maşinilor aflate în acţiune în celelalte uzine şi ale tuturor forţelor care sunt fabricate acolo. Pântecele înlocuieşte deci toate rotiţele sistemului, toate tuburile, toate firele electrice, de îndată ce acestea au activat ceva timp. Pentru a economisi timp, precizăm că se află, în multe puncte ale organismului, depozite, rezerve, materii organice gata să fie utilizate. Aceste depozite iau numele de ganglioni limfatici. Nişte vase limfatice unesc organismul cu aceste depozite, iar aceste depozite cu centrul general, pântecele.

Uzina mijlocie, pieptul, acoperă elementele materiale pe care i le trimite uzina de jos şi dinamizează aceste elemente sub acţiunea aerului inspirat. Pe de altă parte, pieptul redă elementelor care se răspândesc în întregul organism (globulele) forţa pe care aceste elemente o pierduseră. Această forţă purtată de globulă va sta la originea forţei nervoase. Astfel şi magicianul trebuie să cunoască principiile de psihologie fară de care i-ar fi imposibil mai târziu să aplice reguli speciale alimentelor şi altele respiraţiei în vederea modificării atât a globulei sanguine cât şi a forţei nervoase. Pentru a reveni la funcţia pieptului, cei doi plămâni aspiră aerul şi eliberează elementele

dinamice, mai ales oxigenul, pentru a întreţine forţa vitală care animă întregul organism. Din plămâni, lichidul sanguin vine să să condenseze, o parte din forţa sa în inimă, iar de acolo sângele este răspândit în toate punctele fiinţei umane. Uzina piept adaugă deci un prim element dinamic materiei fabricate de pântece.

Uzina superioară, capul, se ocupă de forţa adusă de sânge, şi un organ special, cerebelul, potrivit teoriilor lui D Luys, dă naştere, sub această influenţă, unei forţe noi, forţa nervoasă.

Această forţă nervoasă se răspândeşte în tot sistemul nervos ganglionar, unde se condensează în ganglionii simpaticului mare, acţionând ca veritabili acumulatori electrici, şi de acolo, din simpaticul mare, pleacă toate mişcările care se produc în maşina umană. Putem acum să ne dăm seama de raporturile dintre aceste trei uzine sau de legăturile care fac un tot din cele trei segmenete ale organismului.

Pântecele este solicitat să transforme alimentele, dar fără pieptul care să îi trimită fluxul sanguin necesar pentru a anima maşinile lui, şi capul care îi trimite afluxul nervos necesar pentru a pune totul în mişcare, nimic nu s-ar produce. Pieptul şi capul au deci amândouă centri de acţiune speciali în pântece, care conţine în plus, aşa cum am zis, organele de excreţie ale celor trei centri, în timp ce organele de intrare sunt cuprinse în cap.

Pieptul are rolul de a dinamiza toate elementele organice, dar dacă pântecele nu îi trimite în mod continuu chil nou pentru a repara pierderile materiale efectuate, şi dacă plămânii şi inima nu sunt puse în mişcare de către cap prin intermediul centrilor săi nervoşi, nimic nu s-ar produce.

În sfârşit capul (sau mai bine partea postero-inferioară a centrilor nervoşi, cu dependenţele sale) ar fi în imposibilitatea de a mişca ceva dacă pieptul nu i-ar furniza sângele, materie primă a forţei nervoase. Şi să nu uităm că ceea ce tocmai am descris este *maşina umană*, sau, ca să întrebuinţăm o expresie oarecum trivială, *omul maşină*.

Această porţiune a fiinţei umane este cea care funcţionează în timpul somnului, în timp ce restul este în repaus. Iată de ce am putut, pe bună dreptate, să o descriem aşa cum am descrie o maşină oarecare, dacă remarcăm totuşi că este vorba despre o maşină vie, mai delicată decât oricare alta.

Calitatea sângelui depinde în mare parte de calitatea chilului, iar calitatea forţei nervoase depinde imediat de calitatea sângelui.

Iată de ce un regim alimetar bun sau nepotrivit va putea modifica în bine sau în rău forța nervoasă și, prin urmare, raporturile omului cu exteriorul, așa cum vom vedea în continuare.

Omul impulsiv

Cu ocazia exemplului nostru cu individul care primește o palmă și a cărui *primă mișcare* este să lovească la rândul lui, dar care *se gândește* la consecințele actului său și reușește să își mențină prima mișcare, am fost aduși în situația de a distinge omul primei mișcări, omul impulsiv, de omul de reflexie, omul rațional.

Această distincție este de cea mai mare importanță, atât pentru magie cât și pentru a vedea puțin clar mișcările psihice care se nasc în ființa umană. În plus, această diferență corespunde realității și ne permite să ne dăm seama într-o manieră satisfăcătoare de fenomenele psihice produse de hipnotism, de nebunie, și de asemnea puțin și de beție.

Caracterul primordial al oricărui act impulsiv este de a urma aproape imediat și fără să opună rezistență provocării ce a precedat actul. Aceasta corespunde la ceea ce fiziologii moderni numesc un *act reflex*.

Un stadiu rapid și foarte pe scurt despre constituția sistemului nervos este indispensabil pentru a ne da bine seama de ceea ce presupune și ce nu un act reflex.

Să ne amintim că mașina umană este constituită din trei uzine suprapuse și că toate aparatele care acționează în aceste uzine sunt puse în mișcare de către un sistem nervos special pe care îl numim sistemul nervos ganglionar sau *sistemul simpaticului mare*. Acest sistem nervos este reprezentat printr-o serie de acumulatori sau ganglioni, fie izolați, fie grupați în cantități mari într-unul dintre cei trei centri organici: cap, piept sau pântece. Aceste grupări iau numele de *plex*.

Dar un acumulator nu este decât un *rezervor de forță* care regularizează curentul dar nu produce nimic el singur, trebuie să îl încărcăm prin intermediul altor aparate care produc forța fără să o înmagazineze. Am spus un cuvânt despre rolul cerebelului cu privire la aceasta.

Însă alături de sistemul nervos al simpaticului mare mai există unul pe care îl vom analiza acum.

O lungă coloană osoasă, coloana vertebrală, parcurge în corpul uman toată lungimea ocupată de cele trei uzine, cap, piept și pântece. Această coloană lungă conține în ea toate firele electrice care leagă, fie uzinele între ele, fie uzinele cu centrul general, capul. Numim aceste fire *cordoane* nervoase.

Ori, ca urmare că aceste cordoane aduc impulsurile care vin de la cap și merg la periferie, sau, din contra, introduc stimulii veniți de la periferie care merg în interior, le numim, în primul caz, *cordoane motoare*, iar în cel de-al doilea caz, *cordoane senzitive*.

Le putem compara cu drumul ce urcă și cel care coboară al unei căi ferate. Calea motrice sau descendentă se află în față (cordon anterior), cea senzitivă sau ascendentă înapoi (cordon posterior). Toate aceste cordoane sunt *albe* și dispuse simetric la dreapta și la stânga, deoarece toate organele care depind de acest sistem nervos sunt *perechi* sau *simetrice*.

Dar dacă tăiați pe lățime măduva spinării, nu veți găsi numai *substanța albă*, indiciu al cordoanelor; veți întâlni în centrul măduvei o altă *substanță*, de această dată *gri*, care limitează un canal mic indicator al centrului întregului sistem. Care este deci rolul acestei *substanțe gri* în raport cu substanța albă? Este vorba despre rolul unui centru în legătură cu un canal, al unei gări în raport cu liniile căilor ferate, al unui post telegrafic în raport cu firle telegrafului. Deoarece am zis că uzina cap avea mai multă analogie cu electricitatea decât cu oricare altă forță, vom lua telegraful drept exemplu.

Măduva ne apare acum deci în ansamblul său, în jurul firelor telegrafice: în față cele care duc telegramele de la centru (cordoanele motoare), în spate cele care aduc telegramele la centru (cordoanele senzitive). În mijloc, un șir lung de birouri telegrafice auxiliare. Fiecare birou are două cabane: în spate, locul unde se primesc telegramele, în față, locul de unde se trimit acestea. Ambele cabane sunt conectate, nu numai între ele, dar și cu celelalte cabane.

Care este scopul tuturor acestor birouri auxiliare? Să înlocuiască (suplinească) cât mai des posibil biroul central, *capul*.

Să ne închipuim din nou ansamblul organismului uman: trei uzine suprapuse, legate direct între ele, precum am văzut deja. Aceste uzine conțin tot ce au nevoie pentru a funcționa. De asemenea nu au nicio

altă comunicare *centrală* cu sistemul nervos decât aceea care se efectuează prin intermediul simpaticului mare. Iată de ce capul nu poate *conduce* activitatea inimii şi pe cea a ficatului: nu este acolo domeniul său. Care e deci domeniul asupra căruia se extinde acţiunea sistemului nervos, altul decât acela al simpaticului mare? Vom vedea acum.

Fiecăreia dintre cele trei uzine îi este anexată o pereche de organe speciale numite *membre*. Uzina pântece are astfel o pereche de picioare, uzina piept o pereche de braţe, uzina cap o pereche de maxilare inferioare conectate unui organ simetric, laringele.

Ori aceste perechi de membre nu sunt puse în mişcare de acelaşi sistem nervos, ca aparatele active din uzine. Simpaticul mare supraveghează mişcarea interioară a sângelui la nivelul acestor membre şi al schimburilor respiratorii care se produc local acolo, dar nu are nici o acţiune asupra mişcărilor propriu-zise ale membrelor.

Măduva este cea care supraveghează aceste mişcări când ele sunt automate, creierul, atunci când ele sunt conştiente. De asemenea, la nivelul fiecărei uzine, măduva prezintă a mărire caracteristică, *umflătură* de unde pleacă şi unde ajung toate cordoanele care merg la maxilare sau laringe, în braţe sau picioare, potrivit stării acesteia. La fel, toate punctele sensibile ale pielii care îmbracă întregul organism corespund nervilor senzitivi care se duc la măduvă. Pentru a uşura descrierea, să adăugăm că cordoanele anterioare sau posterioare ale măduvei iau numele de *nervi*, motorii sau senzitivi, atunci când părăsesc măduva pentru a pătrunde în organele periferice.

Astfel, fiecare uzină se împarte în două porţiuni foarte clare: prima este porţiunea centrală, maşinăria, asupra căreia simpaticul mare acţionează singur; a doua este porţiunea periferică, pielea şi membrele, asupra cărora acţionează celălalt sistem nervos. Dacă am vrea să ne imaginăm asta, am reprezenta un cerc a cărui parte centrală ar fi albă pentru a indica acţiunea nulă exercitată de măduvă şi de creier şi a cărui periferie ar fi colorată, pentru a indica contrariul.

Ceea ce este adevărat pentru fiecare uzină este adevărat şi pentru ansamblul organismului uman.

Dar să revenim la sistemul nostru nervos, aşa zis conştient.

Acţiunea se exercită asupra periferiei, am văzut deja asta; dar ea poate avea două naturi: reflexă sau conştientă.

Figura următoare ne va ajuta să înţelegem toate acestea.

Această figură reprezintă sistematic uzina mijlocie, pieptul. La mijloc întrezărim inima şi plămânii, puşi în mişcare de către plexul cardiac al nervului mare simpatic PO. Acest plex îşi are rădăcina în partea anterioară a măduvei.

La periferie observăm două ordine de fibre care se duc la braţul B, membrul toracic. Aceste fibre vin, fie direct de la creier (C.M.- C.S), fie de la măduvă (N.M.- N.S).

În plus fibrele C.M. şi N.M. sunt centrifuge şi motrice, dipă cum indică săgeata. Fibrele C.S. şi N.S. sunt centripete şi senzitive.

C.A. este creierul motor (anterior), C.P. este creierul senzitiv (posterior), P este măduva senzitivă (posterioară), A este măduva motrice (anterioară).

Nervii motori şi nervii senzitivi se unesc într-un singur fascicul ajungând la braţul B.

Să vedem acum traiectoria unei senzaţii şi a unei mişcări.

Mă înţep la vârful degetului. Senzaţia percepută la acest nivel se resimte în acelaşi timp (dacă sunt treaz bine şi dacă senzaţia este suficient de puternică) pe traiectoria CS şi pe traiectoria NS. Să ne ocupăm mai întâi de aceasta din urmă.

Prin NS senzaţia traversează mai întâi ganglionul G, apoi ajunge în măduva posterioară (centrul gri), adică în biroul de telegraf auxiliar. Angajatul (celula nervoasă) trimite imediat curentul electric colegului său de la măduva anterioară. Acesta acţionează prin firul electric NM asupra muşchilor braţului, care *se retrage repede*. Astfel este mecanismul, astăzi perfect cunsocut, al unei *prime mişcări*, al unui *act reflex*.

Dar în stare normală, se produc două fenomene în acelaşi timp şi cu aceeaşi rapiditate. Vibraţia nervoasă urmează de asemenea ruta creierului, şi ajunge prin CS la CP, unde senzaţia este percepută sub formă de *durere*, adică unde, în locul unei zdruncinări nervoase ca în măduvă, ia naştere o idee. Zdruncinată de această idee, voinţa acţionează imediat iar ordinul pleacă de la CA urmând calea CM pentru a ajunge la braţul care, atunci, nu numai se depărtează mecanic, la fel ca în cazul reflexului medular, dar se şi ridică în aer, şi este aruncat rapid mult în spate, într-atât încât acţiunea *primei mişcări* se găseşte extrem de amplificată de către acţiunea *conştientă* a voinţei.

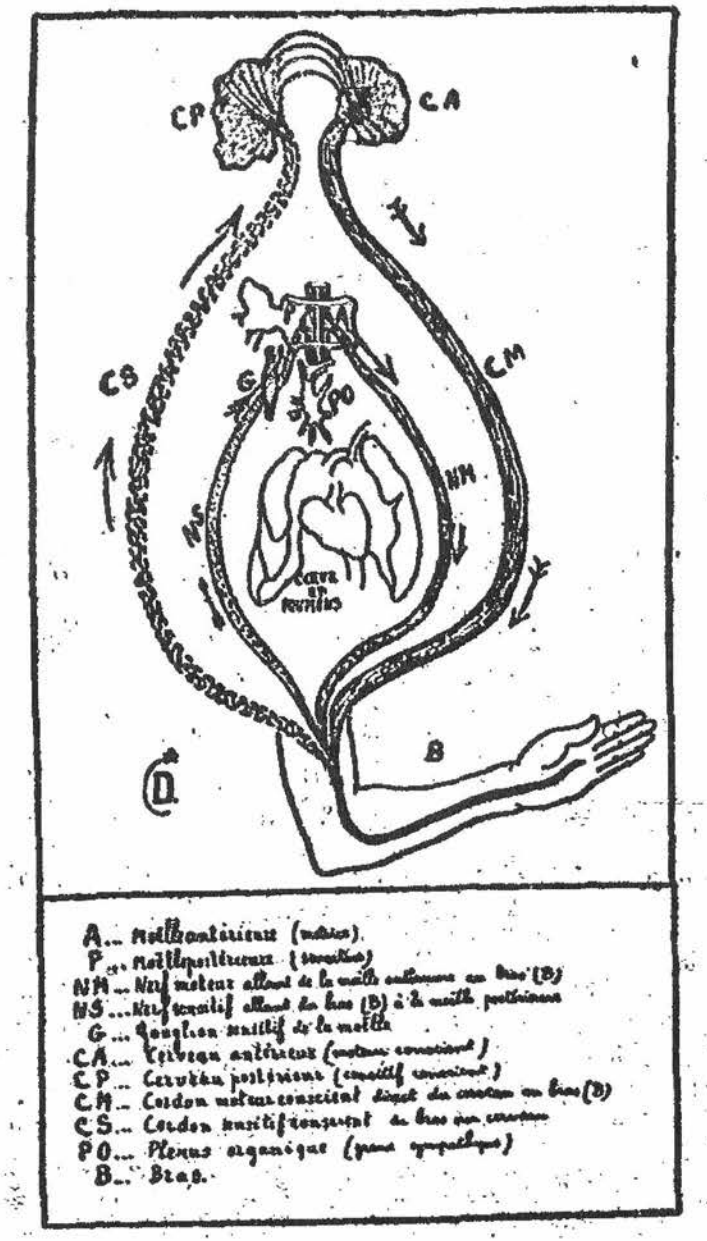

În acest caz, voința acționează în același sens cu măduva. Să reluăm exemplul nostru cu palma pentru a ne da sema mai bine de mecanismul acestui gen de fenomene.

Să urmărim expunerea pe figura următoare. Ofițerul prusac îi dă o palmă unui soldat în punctul A.

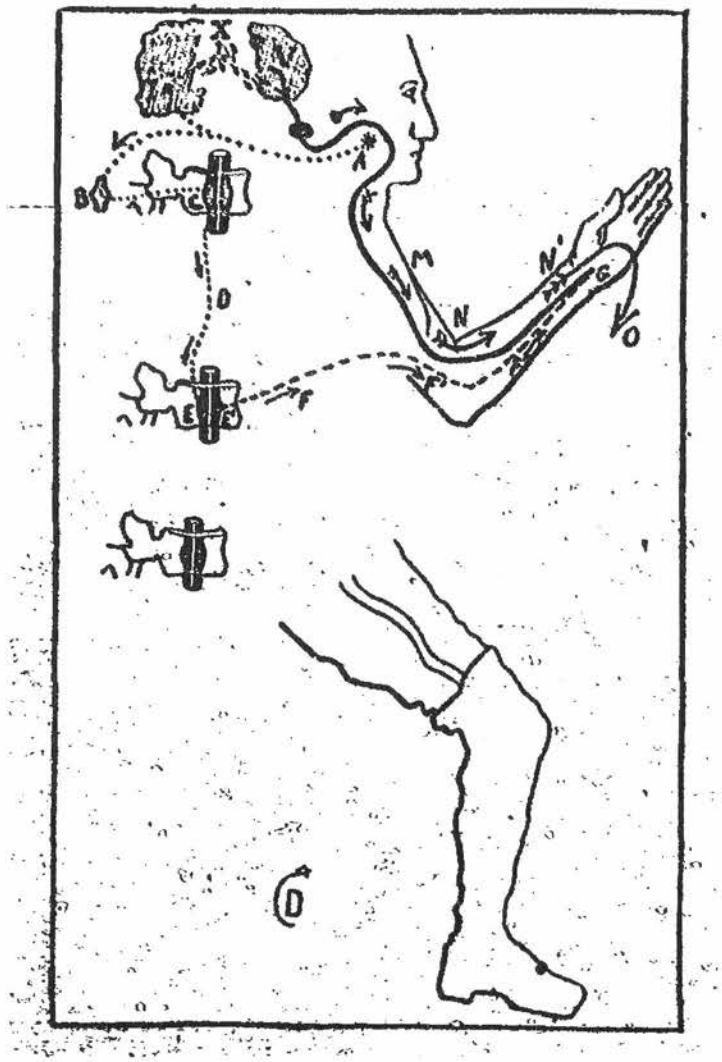

Imediat se produc cele două fenomene pe care le-am descris mai devreme şi senzaţia ajunge la centrul gri al măduvei C, acolo unde ea dă naştere unei pregătiri emotive. Reflexul imediat ar fi mişcarea laringelui; dar nu e cazul exemplului nostru. Partea impulsivă a omului se pune imediat în mişcare şi cele două centre C şi E ale măduvei vibrează în acelaşi timp, deoarece, de îndată ce o zdruncinare este destul de puternică, ea poate face să vibreze mai mulţi centri medulari în acelaşi timp.

Din centrul E, zdruncinarea se transmite la F - parte interioară a umflăturii toracice a măduvei -, şi prin F, F', F", mişcarea nervoasă atinge braţul, iar centrii medulari conduc braţul către gestul menit să răspundă actului comis vizavi de individ.

Dar senzaţia a atins în acelaşi timp creierul posterior I prin cordonul senzitiv direct V.

Aici se manifestă ideea de durere, dar în acelaşi timp intră în acţiune centrii psihici cei mai înalţi X, iar ideile de disciplină, de tribunal militar, de moarte, vin rapid să determine *o judecată* care pune în mişcare centrii volitivi în *sensul contrar* mişcării reflexe.

Impulsul volitiv V, prin cordonul direct M, ajunge la braţ şi vine să acţioneze într-un sens NO, distrugând impulsul reflex F.

Soldatul german rămâne neclintit, după ce a îndurat aceste două mişcări psihice şi opuse.

Să-mi fie iertată naivitatea acestor comparaţii şi lungimea acestei expuneri. Sunt convins că e imposibil să înţelegi ceva din pregătire pentru actul magic fără toate acestea.

Pe scurt, mişcarea conştientă, volitivă, fie ea în acelaşi sens sau în sensul contrar mişcării reflexe, este întotdeauna mai puternică şi poate, fie să exagereze în mod considerabil, fie să oprească clar acţiunea acestei mişcări reflexe.

Să compari această funcţie cu cea a unei frâne puternice ar însemna să nu înţelegi decât jumătate din fenomen. Este de preferinţă să o compari cu cea din teoria lui Olivet, în loc să o asemeni cu o sferă cu diametru considerabil care conţine toate micile sfere ce reprezintă actele reflexe.

Astfel, alături de partea pur mecanică a maşinăriei umane, există şi o modalitate a fiinţei umane înzestrată cu inteligenţă şi comparată cu un animal din cauza poftelor şi a efectelor.

Această modalitate pe care am numit-o *om impulsiv* poate fi îmblânzită de *omul veritabil*, *omul cu voinţă*, însă cu condiţia ca acesta să fi învăţat să-şi mobilizeze voinţa şi să nu fi devenit o simplă brută care ascultă şi îşi urmează toate impulsurile, ceea ce se întâmplă adesea.

Dar care sunt impulsurile suportate de om, care este caracterul lor diferenţial?

Aici suntem obligaţi să cerem toată atenţia lectorului, căci este vorba despre probleme mai puţin cunoscute, care necesită o muncă susţinută.

Tot ceea ce s-a spus până aici, atât despre constituţia celor trei segmente (cap, piept şi pântece) suprapuse, cât şi despre cea a măduvei şi mandrinarea implicită ne demonstrează că omul este triplu, şi că totul i se manifestă sub o aparenţă trinitară.

Situaţia este asemănătoare şi în ceea ce priveşte constituţia psihologică căci doar acolo subconştientul a condus la eşuarea celor mai multe sisteme realizate de psihologii moderni.

Gândiţi-vă şi vă întrebaţi în ce parte a corpului aţi avut o greutate pe vremea când, student fiind, trebuia să promovaţi un examen? Veţi răspunde: la burtă, şi veţi zâmbi gândindu-vă la consecinţele produse de acest gen de necazuri psihice, asupra unor colegi.

Însă, când îi arătaţi dragostea fiinţei iubite, unde resimţiţi o apăsare deosebită, apăsare care ar părea că vă face inima să izbucnească? În piept, nu-i aşa?

Dar în timpul vieţii, când îngrijorările sau o problemă dificilă v-au pus pe gânduri, nu-i aşa că aţi simţit în cap această apăsare despre care la început vă spuneam că s-a simţit în abdomen, şi mai apoi în torace? Cred că da!

Ei bine, această constatare despre care vă învaţă bunul simţ, reprezintă cheia psihologiei lui Pitagora şi a lui Platon, actualizată de munca impresionantă a unuia dintre cei mai eminenţi psihologi, Fabre d'Olivet.

Dar este prea natural şi prea simplu ca să-i mulţumeşti pe filosofii moderni, ocupaţi să măsoare timpul necesar unei senzaţii pentru a se transforma în mişcare.

Să revenim la *omul impulsiv*.

Omul este triplu când e complet dezvoltat din punct de vedere psihologic. Dar câţi oameni nu şi-au dezvoltat decât unul sau două

centre intelectuale din cele patru pe care le posedă? Primul scop al magiei va fi să-i ceară mai întâi studentului serios să învețe să-și dea seama de impulsurile sale și să învețe să le dea avânt sau să le înfrâneze, după caz.

Înainte de a pătrunde în miezul problemei, să ne amintim câteva puncte preliminare.

Când individul a adormit, facultățile psihice, organele de simț, sunt închise. De asemenea, organele de exprimare sunt în repaus.

Ce reprezintă deci aceste organe de exprimare?

La fel cum omul simte influența exteriorului prin organele de simț, el acționează asupra mediului extern cu privirea (ochii), cu graiul (laringele), cu gestul (brațul) și cu mersul sau cu acțiunea (picioarele).

Acestea sunt organele de exprimare.

O analiză mai atentă ne permite să vedem că, dacă voința poate acționa oricând asupra acestor organe, unele dintre ele se raportează în mod special la unul din centrele intelectuale ale omului.

Astfel, ochii aparțin la propriu, omului, *omului cu voință*, care prezintă privirea ca modalitate de exprimare. Așa, privirea va fi cea dintâi modificată în caz de nebunie, de beție, în cazul omului somnambul, etc.

Laringele, considerat *originea verbului*, aparține mai ales omului intelectual, al celui pe care-l denumim ființă psihică, și laringele este organul de exprimare al acestui individ intelectual.

Brațul, considerat *originea gestului* care, fixându-se, va deveni scriitură, aparține pieptului, așa cum picioarele aparțin de burtă.

Ori, toate aceste organe de exprimare pot asculta, fie de omul cu voință, fie de reflexe. Am actualizat deja acest aspect, când am vorbit despre palmă.

Când mergem tot înainte, sau când parcurgem zilnic aceeași rută, nu implicăm voința în aceste acte, iar reflexele inferioare acționează singure.

Tot așa, când lucrăm cu mâinile la o îndeletnicire obișnuită, creierul este liber și mâinile acționează doar sub influența reflexelor.

Adesea recităm cuvintele învățate pe de rost și știute de multă vreme, ca pe niște rugăciuni sau ceva asemănător, fără a mai acționa creierul.

În toate aceste situații funcționează omul impulsiv.

Dresăm un reflex așa cum dresăm un pui de animal, cu OBIȘNUINȚA, și idealul unor indivizi constă în înlocuirea lor cu reflexele, în toate îndeletnicirile. Atunci ei se consideră fericiți.

Adesea de aici pleacă ironiile oamenilor în privința omului angajat la birou. Acest om nu mai e bun la nimic. El i-a permis creierului să adoarmă încetul cu încetul, pentru a-l înlocui cu măduva, este un cetățean bun și cinstit, dar mai ales este o moluscă cu cap de om, un animal, un bou chiar liniștit, dar nu e om, căci omul adevărat este un om cu determinare, și niciodată, chiar niciodată nu e omul obișnuit: este un creier activ și nu (o măduvă care munceşte pasiv).

Or, marele dușman al magiei este *omul impulsiv*. El trebuie să știe să supună, în ciuda protestelor interioare ale noastre, căci de la el provin toate compromisurile și toate laşitățile, căci omul e muritor, cum ne învață și Platon în lucrarea *Timee*.

Dar să continuăm!

Omul impulsiv, *omul reflex*, este triplu. El ni se poate prezenta ca ființă senzuală, sentimentală sau intelectuală. Caracteristica sa principală o reprezintă pasivitatea. Ascultă de o sugestie a meseriei sau de-o altă voință, dar niciodată nu acționează pe cont propriu.

Acesta e *omul-mașină* a lui Condillac: un somnambul care poate fi inteligent, dar care nu este om.

Senzația simbolizează singura portiță de intrare care există în omul fizic. Odată pătrunsă în organism, senzația poate fi mai mult sau mai puțin transformată.

Un individ pur instinctiv, o brută, nu va manifesta, în urma unei senzații, decât nevoi. În acest caz, va fi ghidat numai de pofte. Idealul vieții va fi pentru el să mănânce, să bea, să doarmă. Cea din urmă bucurie va fi beția, el rămânând în această stare atât cât sfera imediat superioară, cea sentimentală, se va trezi un pic și această ființa va iubi, așa cum un mascul poate să iubească o femelă.

Haideți deci să-i aplicăm acestui om teoriile psihologice ale filosofilor noștri! Unde îi este rațiunea? Totuși el nu este nebun. Rațiunea lui nu e decât instinct, este un om al instinctelor, dar totuși nu este om. Să continuăm.

Un individ mai elevat decât precedentul, muncitorul de la oraș, meșteșugarul din suburbii va evolua brusc senzația. Senzația va crea mai întâi nevoia, dar această zguduire nu va dura mult, și curând,

pasiunea va deveni pivotul oricărui om-maşină, căci sfera sentimentală intră în acţiune.

Deci ce vor să spună aceste cuvinte legate de impact şi de sferă?

Omul, considerat din punct de vedere psihologic, poate fi asemănat unei grădini plantate sub forma a trei terase etajate. Aceste terase se numesc: *instinct, sentiment* şi *intelect*.

La naştere, fiecare fiinţă are seminţe pentru a-şi însămânţa prima grădină, instinctul. Aceste seminţe, odată semănate, produc plante sălbatice, fără să ceară aproape nici o grijă, căci, alături de grădini, fântâna senzaţiilor se ocupă să stropească tot.

Dar când plantele au crescut, produc flori numite idei şi seminţe, care conţin în germeni, facultăţi.

Aceşti germeni trebuie semănaţi în grădina sentimentelor, şi sub influenţa fântânii de senzaţii, ajutată de această dată de munca grădinarului, plantele cresc mai puţin sălbatice, deşi păstrează natura celor precedente, şi noi facultăţi vin să orneze grădina psihologică a fiinţei umane.

Când, la rândul lor aceste plante produc fructe, sămânţa va trebui extrasă în mod laborios, şi semănată în grădina intelectului, de unde se vor naşte noi facultăţi, prevăzând că gradinarul îşi dublează grija şi atenţia.

Aşadar, nu există idei născute în om, aşa cum stejarii nu vor fi gata crescuţi, când într-un colţ al naturii se va forma o pădure. Însă există în om o sămânţă înnăscută care se va dezvolta mai mult sau mai puţin în funcţie de voinţa omului, şi această sămânţa va da naştere unui copac pe care mitologia creştină îl numeşte copacul binelui şi al răului, căci trebuie să ştii să cultivi şi să culegi seminţele mistice care vor proveni din acest copac.

Omul

Iată că încă am dat curs maniei comparaţiei: sperăm să putem acum înţelege expresiile folosite de Platon sau de Fabre d'Olivet.

Imaginea grădinii creată de noi are marele defect de a prezenta facultăţile umane sub aspectul imobilităţii. Ori, cum la fiinţa umană totul este în mişcare, grădina trebuie prezentată tot în mişcare, şi, în

acest caz, preferăm să scriem numele facultăţilor pe un cerc sau pe o sfera pe care o vom roti după plac.

Iată de ce, orice senzaţie care ajunge la fiinţa umană trebuie rotită, ea zguduind unul, două sau trei cercuri, urmărind ca individul să fi dezvoltat unul, două sau trei ordine de facultate, căci de această evoluţie depinde locul omului în natură.

Evoluţia psihologică! iată munca tinerilor noştri filosofi.

Analizând bine problema, probabil îl vor regăsi pe Platon, şi acest lucru va conduce la avansarea lor în universităţi.

Să revenim la omul impulsiv.

Tocmai am descris rapid *omul pasional* şi am arătat ca artizanul din marile oraşe întruchipează bine acest tip de fiinţa umană, când teama de a nu fi înţeles corect ne-a incitat la o comparaţie care poate va lămuri puţin problema.

La un astfel de om, sentimentul ocupă cel mai mare loc. Cine nu cunoaşte dragostea pictorilor pentru clădiri şi a multor comercianţi de noutăţi pentru muzica de animaţie, genul «eminamente francez», opera comică şi romanţa? Bucuria din urmă pentru aceşti copii este dragostea înconjurată de atmosfera de la ţară, de canotaj şi de muzică. Femeia ocupă primul loc într-un astfel de creier, întrutotul de animaţie, şi poporul francez este celebru în Europa sub acest aspect.

Teorie

Această varietate de indivizi pasionali au mari calităţi sau mari defecte, dar sunt susceptibili de dezvoltări deosebite prin intermediul educaţiei şi al instruirii.

Ajungem la cea de-a treia încarnare a omului impulsiv, *intelectualul*.

Prima întrebare ce ne-o vom adresa în legătură cu acest subiect va fi:

- *Cum admitem că un om îşi poate manifesta intelectualitatea în afara acţiunii sufletului nemuritor?*

Este vorba despre materialitate.

Răspund, îndreptând persoana care mă contrazice, spre studiul hipnozei sau al nebuniei, şi-mi voi continua liniştit drumul, căci aici

este vorba despre un moment important din studiul dedicat omului impulsiv.

Astfel că există *maşinării cu senzaţii*, precum bruta, *maşinării cu sentimente*, asemeni artizanului, şi *maşinării inteligente* precum angajatul de birou.

Omul de birou nu bea, - este un obicei exterior castei sale -, începând cu o anumită vârstă curtează mai puţin femeile, căci se căsătoreşte devreme, şi se întoarce acasă la timp. *Angajatul la birou* este o fiinţă raţională, echilibrată şi serveşte drept model copiilor burghezi, şi totuşi nu e un om, e o maşină.

La el, senzaţia, după ce a emoţionat prea puţin instinctul adormit de multă vreme, zguduie lejer sfera sentimentală, se dezvoltă din plin în sfera intelectuală. Raţionamentul este înlocuit cu dragostea, calculul legat de minuţiozităţile infime înlocuieşte muzica. Problemele legate de bani ocupă cel mai important loc într-o astfel de existenţă, iar traseul în viaţă este marcat de borne luminoase pe care citim: 1200-1800-2000-2400-2800-3000-3600-4000-5000-Legiune de onoare!

Viaţa reală se scurge între 1200 franci şi Legiunea de onoare. Urmează apoi fericirea îndelung calculată, îndelung măsurată şi cântărită: casa de la ţară şi iepuraşii.

Când angajatul la birou a rămas celibatar, ceea ce se-ntâmplă rar, sfera intelectuală (stagnează la bătrâneţe, şi atunci sfera sentimentală, şi adesea şi cea instinctivă, îi iau locul), şi (le gatisme ou la police correctionnelle) termină această carieră de dezinteres, de onoare şi de lenevie cerebrală.

Ei bine, *angajatul de birou* este o *maşină de idei*, creată de stat pentru întrebuinţările ei, foarte utilă societăţii, căci facultăţile dezvoltate forţat de profesori sunt cele mai elevate din cele pe care le poate produce *omul impulsiv*: deducţia, analiza, comparaţia,memoria. Acesta nu este om în sensul psihologic şi mai ales magic al cuvântului: este un organism dezvoltat pentru calcule până la aşa un punct ca viciul preferat, care distra acest gen de fiinţe, nu este vinul, nu este femeia, ci jocul.

Exemplul recent al lui *Inaudi* ne-a demonstrat că o fiinţă umană poate fi un calculator excepţional fără să ştie să citească sau să scrie. Resortul care acţionează este numărul. De acolo vin aceste reacţii de a asculta persoane somnambule la aceeaşi oră şi chiar la secundă fixă, de acolo facultatea pe care toţi o avem de a ne trezi la oră fixă gândindu-

ne insistent la asta, înainte de a adormi. Nu este aici nimic inteligent, nici extraordinar, după ce-am sesizat cele trei modificări ale omului impulsiv, despre care ne-au tot învăţat Pitagora, Platon, neo-platonicienii, hermetiştii şi ocultiştii din toate epocile.

Putem deci lăsa să se perpetueze *omul determinat*, care este *omul adevărat*, pentru a-l înlocui printr-o mişcare pasivă a sferelor instinctive, sentimentale şi intelectuale. Acolo este cel mai mare pericol al direcţiilor, al carierelor care dezvoltă obiceiuri înveterate, şi nici armata, nici magistratura nu scapă de aceste influenţe vătămătoare.

Alături de meseria care pune în mişcare partea mecanică a fiinţei intelectuale, trebuie deci ca orice om demn de acest nume să aibă o ocupaţie aleasă în mod liber. Ne odihnim de la munca mecanică prin munca intelectuală, şi nu ne odihnim niciodată rămânând (leneşi). Obosim, sau din contră, folosim toată voinţa; acolo e tot secretul fericirii şi Maimoni ni l-a arătat încă din secolul al XII-lea.

Acum că am vorbit de omul impulsiv, să vedem modificările pe care le poate aduce în acţiunea sa omul voluntar, şi să spunem câteva cuvinte despre însăşi formarea omului voluntar. Pentru a termina, vom reveni asupra tuturor acestor aspecte, discutând despre beţie, despre nebunie şi hipnoza.

Dominând toate impulsurile, pe cele de percepere şi pe cele de gândire, există o putere minunată mai mult sau mai puţin dezvoltată în fiecare din noi: *voinţa*, omul real şi veritabil.

Omul cu voinţă poate acţiona direct asupra incitărilor reflexe ale senzaţiei, ale sentimentului, sau ale intelectului, el poate acţiona cu privirea, cu vorba, cu gestul, poate acţiona asupra altor oameni şi asupra naturii, căci el încarnează una din cele trei mari puteri cosmice din univers.

Asemeni unui mecanic care, pe locomotivă, verificând atât manometrul care-i indică starea maşinii, cât şi privirile celor din faţă, care-i indică starea celor din exterior şi pericolele ce trebuie evitate, deschide sau închide forţa motrice, încetineşte sau accelerează mişcarea trenului, *omul cu voinţă*, cel nemuritor, are totuşi la dispoziţie forţa nervoasă care-i va permite să accelereze sau să oprească mişcările psihice care se produc în interiorul lui.

Acest om luptă de la egal la egal cu natura: defrişează pădurile cu care natura a acoperit pământul şi ridică în locul lor oraşe superbe, unde, rezultatele acţiunii imaginaţiei sale asupra voinţei, nenumăratele

invenţii, fac viaţa mai dulce dar şi mai periculoasă pentru oamenii necăliţi.

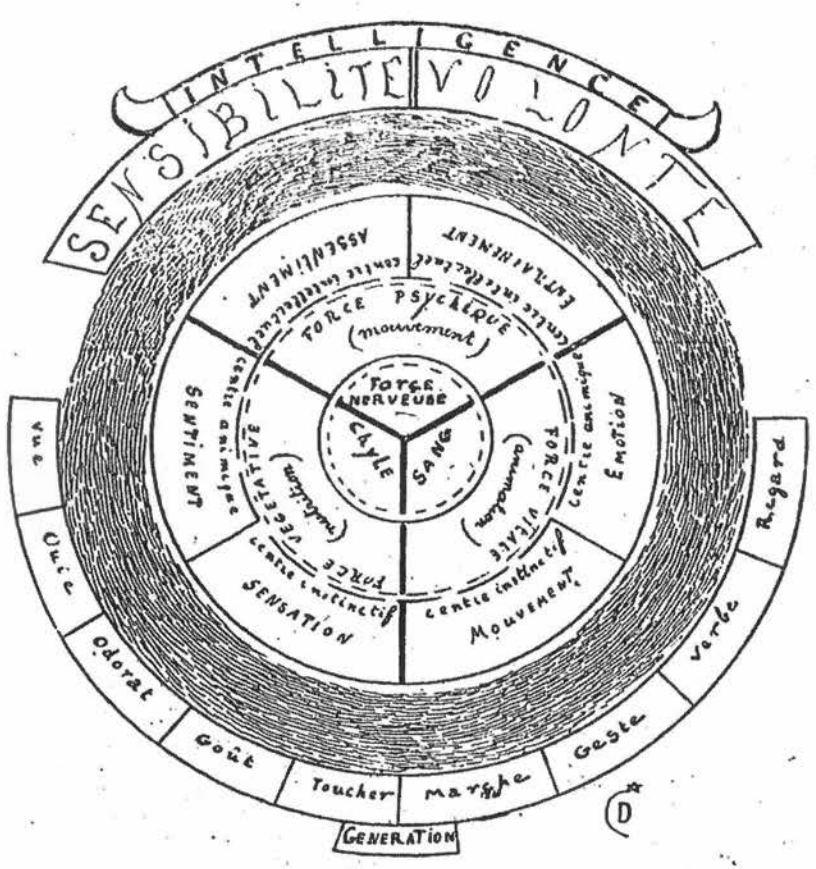

SCHEMA: Reprezintă constituţia psihologică a omului

Omul impulsiv este acţionat din sus, *de voinţă*, iar din jos, *de organism*; se află în centrul figurii, înconjurat din toate părţile de forţa nervoasă care-l leagă cu omul raţional în sus şi cu corpurile fizice în jos. În stânga, în figură, este plasată partea receptivă şi senzitivă, iar la dreapta, partea voluntară şi motrice.

Individul cu voinţă este cel care defrişează lumea materială sau lumea ideii, este inventatorul sau fondatorul oraşelor, exploratorul sau revelatorul eternului adevăr, şi acesta ştie să sufere, să se abţină şi să moară când trebuie căci el comandă asupra organismului. Este stăpân, nu sclav. Se înţelege acum ce îi diferenţiază pe Pitagora sau pe Newton de un şef de birou, chiar decorat?

Putem acum rezuma, pentru a ne forma o părere despre omul conceput în ansamblul său.

Rezumat

Trei segmente, trei etaje, trei modalităţi, cum vom dori să le intitulăm, fiecare triplu divizată.

În jos, anatomic este burta, fiziologic - fabrica de materie -, şi psihologic domeniul senzaţiei şi al instinctului.

La mijloc, anatomic este pieptul, fiziologic - fabrica de vitalitate - şi psihologic, domeniul sentimetului si pieptului.

În sus este anatomic capul (partea postero-inferioară) prelungită de măduvă, fiziologic, *fabrica de forţă nervoasă*, şi psihologic, *domeniul intelectului* şi al inspiraţiei pasive.

Deasupra şi împrejurul acestor trei centre, învelindu-le şi dominându-le aşa cum un înger învăluie cu aripile sale tot ce păzeşte, în legende mistice: anatomic este creierul mare servit de cele 5 sensuri şi organele de exprimare, cu uşile de intrare şi ieşire pentru tot ce circulă în organism, fiziologic este centrul sublimator şi tonalizator al tuturor forţelor organice; iar psihologic e domeniul voinţei şi al inteligenţei active.

Raporturile dintre omul cu voinţă şi fiinţa impulsivă

Acum că avem o primă idee generală despre omul adevărat, despre omul cu voinţă, să-i vedem influenţa asupra fiinţei impulsive.

Am constatat deja de mai multe ori acțiunea de oprire exersată de voință asupra centrelor impulsive. Să continuăm analiza cu acest subiect.

De fiecare dată când o senzație zguduie centrul instinctiv, omul treaz și în condiții normale de sănătate psihică, percepe această senzație în același timp în care reflexul intră în acțiune. Atunci se pot produce mai multe cazuri, diferite.

Dacă omul aparține clasei instinctivilor, sau dacă este într-o stare psihică inferioară, percepe senzația, (laisse tourner) ființa impulsivă care acționează în vederea satisfacerii poftelor și percepe pasiv noile senzații ale actelor împlinite. În acest caz, centrul de percepție conștientă, sensibilitatea, a fost singura pusă în acțiune, care, ca o oglindă care primește o imagine și o înregistrează, n-a avut nicio reacție specifică ființei superioare.

Dar dacă individul are obiceiul să acționeze asupra propriilor impresii, nu se mulțumește doar să dovedească pasiv senzația, însă, în momentul în care ea se produce, pune stăpânire și-l face să suporte o muncă deosebită, pe care o vom denumi meditație.

Atunci intră în joc facultățile care pot fi mai mult sau mai puțin dezvoltate, și munca de la final transformă prima idee în gând, de unde derivă judecata.

Rezultate diferite se vor produce dacă senzația va fi sau nu urmată de meditație. Folosirea meditației este deci preliminarul obligatoriu în studiul magiei, al utilizării voinței, și meditația se prezintă sub forma receptivității așa cum antrenamentul voluntar este un mod de activitate.

Însă n-am făcut decât să conturăm un studiu. Am considerat că senzația nu acționează decât în domeniul ei, în centrul instinctiv. La o brută cu față de om, în centrul instinctiv se produc toate fenomenele, dar la omul mediu dezvoltat intră în joc alte elemente de acțiune.

Putem concepe acest om, după cum am văzut, sub forma a trei centre reflexe și pasive protejate de un centru conștient și activ.

Ființa conștientă are trei funcții primordiale:

1. Simte, percepe imaginile sau ideile rezultate din zguduirea sau din activitatea fiecărui centru al omului impulsiv;

2. Face ca aceste idei să suporte o acțiune de digestie specială, o muncă mai mult sau mai puțin complicată, urmând să acționeze dezvoltarea psihică a ființei umane. În acest caz spunem că omul gândește;

3. Rezultatul acestei activități psihice determină acțiunea pe care omul conștient o va exersa, fie asupra ființei impulsive, fie în exterior, fie chiar asupra lui însuși. Aici se pune în acțiune voința. Distincția ființei conștiente în aceste 3 cazuri, ceea ce simte, ce gândește și ce vrea, sau sensibilitatea, inteligența și voința, ne sunt suficiente pentru a forma o idee despre aspectele principale sub care se prezintă la analiză unitatea fundamentală a conștiinței.

Să revenim acum la senzație.

Odată produsă, *senzația* poate să pună în acțiune doar centrul impulsiv al instinctului, și am văzut ce se întâmplă.

Dar această senzație poate și să câștige centrul imediat superior și să activeze sfera sentimentelor.

Așa se produc două noi acțiuni:

1. O reacție reflexă, impulsivă, de origine pasională, spre organele de expresie, o emoție;

2. O acțiune particulară asupra ființei conștiente care percepe nu doar o senzație cu caracteristici de plăcere sau de durere, dar și un sentiment care poate însemna iubire sau ură.

Și nu se oprește aici acțiunea posibilă a senzației care, după ce s-a transformat în sentiment, mai poate încă să acționeze asupra sferei intelectuale, care se pune în mișcare, și mai produce și:

1. O acțiune reflexă, impulsivă, de origine intelectuală, spre organele de exprimare, un antrenament;

2. O acțiune particulară asupra ființei conștiente care nu mai demonstrează un sentiment, ci un asentiment cu caracter de adevăr sau eroare.

Astfel, o senzație care intră în organismul unui om, ale cărui centre sunt dezvoltate, se manifestă în conștiință, succesiv, ca plăcere sau durere, dragoste sau ură, adevăr sau eroare, și produce în același timp 3 incitări reflexe: apetit, emoție sau antrenament, care pot fi pozitive sau negative, adică pasive sau active.

Ființa umană în întregime, în funcție de sursa senzației, se va apropia sau se va îndepărta de acest tip, realizând că senzația este agreabilă (plăcere, dragoste, adevăr) sau neplăcută (durere, ură, greșeală). Să nu uităm că în acest caz, voința poate oricând să modifice prima mișcare.

Astfel, dacă fiecare din centrele formate în el însuşi ni se prezintă cu caracter impulsiv, fiinţa conştientă, omul cu voinţă ni se prezintă, din contră, liber.

Dar fiinţa conştientă exercită o funcţie capitală asupra fiecăruia dintre cele trei centre de impulsivitate: este funcţia echilibrantă, din vina căreia se produc cele mai grave accidente psihice. Vom vedea în ce constă această funcţie.

Aţi văzut la circ echilibriştii sau dansatorii pe coardă. Vă amintiţi că cei mai puţin abili aveau o frânghie lungă legată pe orizontală, care le uşura exerciţiile. Această frânghie reprezintă un instrument pasiv şi unica sarcină e să contracareze presiunea care l-ar putea da jos pe echilibrist de pe coarda care reprezintă chiar mediul unde trebuie să se mişte.

De asemeni, individul suferă, din punct de vedere spiritual, o serie de presiuni care l-ar putea înlătura din mediul său activ fără vreun principiu al echilibrului.

Din ce rezultă echilibrul?

Din raportul armonios între două extreme, un raport care, atunci când tensiunea unei extreme creşte, tensiunea celeilalte să se diminueze proporţional. Iată de ce, echilibristul nostru, când se simte tras spre dreapta, trage frânghia pe stânga, restabilindu-şi ansamblul într-un organism echilibrat.

Ori, sănătatea fizică, la fel ca şi cea psihică depind de persistenţa acestui echilibru. Adesea, delicateţea organismului uman a fost comparată cu un ceas, şi pe bună dreptate, căci cel mai neînsemnat lucru poate produce în acest organism probleme profunde.

Considerăm că echilibrul, ca rezultat al mai multor forţe, asigură sănătatea corpului fizic. Bichat afirma că *„viaţa şi moartea formează doi poli, iar sănătatea rezultă din echilibrul acestor două contrarii"*. Boala celulelor organice şi, prin urmare, cea a fiinţei umane în întregime, pot rezulta, fie din exces, fie din lipsa pincipiilor de nutriţie. În primul caz este vorba despre congestie, în al doilea despre anemie.

Constatările precedente ne-au determinat să admitem că în organismul uman totul este strâns legat, şi că fiecare centru ar trebui considerat ca fiind simultan centru de materie, de forţă vitală, dar şi centru de impuls psihic. Congestiei şi anemiei, care acţionează numai asupra fiinţei psihice, le corespund stări asemănătoare ce se manifestă fie asupra fiinţei impulsive, fie asupra fiinţei conştiente. Altfel spus,

există boli ale corpului astral şi ale spiritului, aşa cum există boli ale sufletului, şi acestea sunt cauzate, de cele mai multe ori, de o pierdere a echilibrului, într-o măsură mai mare sau mai mică.

Ori, fiinţa inconştientă, acţionând asupra celor trei centri impulsivi, la mijlocul forţei nervoase, determină în aceşti centri o tensiune specială care acţionează ca o adevărată forţă echilibrantă.

Aşa, sub influenţa reacţiei conştiinţei eului adevărat, centrul impulsiv inferior, *instinctul*, devine sensul comun. În centrul impulsiv de mijloc sau sentimental, *viaţa animică*, şi influenţa fiinţei conştiente produc acest echilibru minunat, numit *raţiune*. În fine, în centrul intelectual, eul manifestă *perspicacitate*.

Încă o dată arătăm că cele trei stări, sens comun, raţiune, perspicacitate, sunt rezultatul unui echilibru între sensibilitate şi conştiinţă şi acest echilibru poate fi întrerupt din mai multe motive. De aici apar diferite stări psihice, foarte curioase şi foarte importante de cunoscut.

Pentru a înţelege exact aceste stări, trebuie să ne ocupăm de studiul forţelor fiziologice ce intră în contact cu fiecare din elementele noastre psihice.

Acţiunea lumii externe asupra spiritului şi reacţia spiritului asupra lumii externe nu se produc direct, nu ca acţiunea directă asupra maşinii sale.

Organul de simţ deschis spre lumea externă reprezintă materia (maşina), spiritul îl reprezintă pe (şofer), dar între cele două există o forţă fiziologică furnizată de viaţă: este forţa nervoasă, (analoagă calului).

Forţa nervoasă face legătura între spirit şi corpul material în acţiune, ca şi în reacţii. Am văzut că, această forţă nervoasă nu este decât o sublimare a vieţii cu organe particulare. Spiritul foloseşte această forţă nervoasă, aşa cum telegrafistul utilizează electricitatea: crescând sau micşorând până la un punct cantitatea acestei forţe.

În această acţiune, celula nervoasă reprezintă aparatul telegrafic, iar placa motrice a muşchiului striat reprezintă aparatul telegrafic receptor. Situaţia este valabilă pentru faptele voluntare.

În cazul faptelor de sensibilitate, se produce contrariul: organul de simţ este aparatul transmiţător, nervul senzitiv este firul telegrafic, şi celula nervoasă este aparatul receptor. Dar cine va veni să spună că aparatul electric fabrică telegramele tuturor pieselor fără telegrafist?

Această opinie, nesusținută, când este atât de clar prezentată, este adesea considerată dogmă pentru materialistul pentru care celula nervoasă înseamnă absolut tot. Ori, știți care este marele argument al materialismului în favoarea acestui sistem? Este acela că orice alterare a celulei nervoase corespunde unei alterări psihice localizabile.

Orice alterare a aparatului telegrafic s-ar produce la nivelul telegramei, nu înseamnă că telegrafistul este un mit.

O transmisie greșită, făcută în grabă, se poate datora mai multor cauze:

1. Absența telegrafistului care suprimă orice transmisie;
2. Deranjamentul aparatelor, fie a celor care transmit, fie a celor care recepteză;
3. Ruptura firului electric transmițător;
4. Proasta regularizare în aportul electricității care servește tuturor drept intermediar comun.

Ori, problemele psihice se pot datora:

1. Absenței pentru moment a acțiunii spiritului conștient (de exemplu: somnul).

Observăm că în partea stângă sunt marcate: sensibilitatea, fluidul nervos și simțul, iar la dreapta: voința, lichidul nervos și exprimarea.

2. Dereglării, fie a celulei nervoase, fie a organului de simț sau al plăcii motrice;
3. Rupturii nervului;
4. Proastei circulații sau a producerii defectuoase a lichidului nervos.

Toate acestea pot provoca pierderi de echilibru, pot provoca afecțiuni numite mentale, mai mult sau mai puțin lungi, sau mai mult sau mai puțin grave. Dar de aici până la a spune că acest fait infirmă existența sufletului, este o anumită distanță.

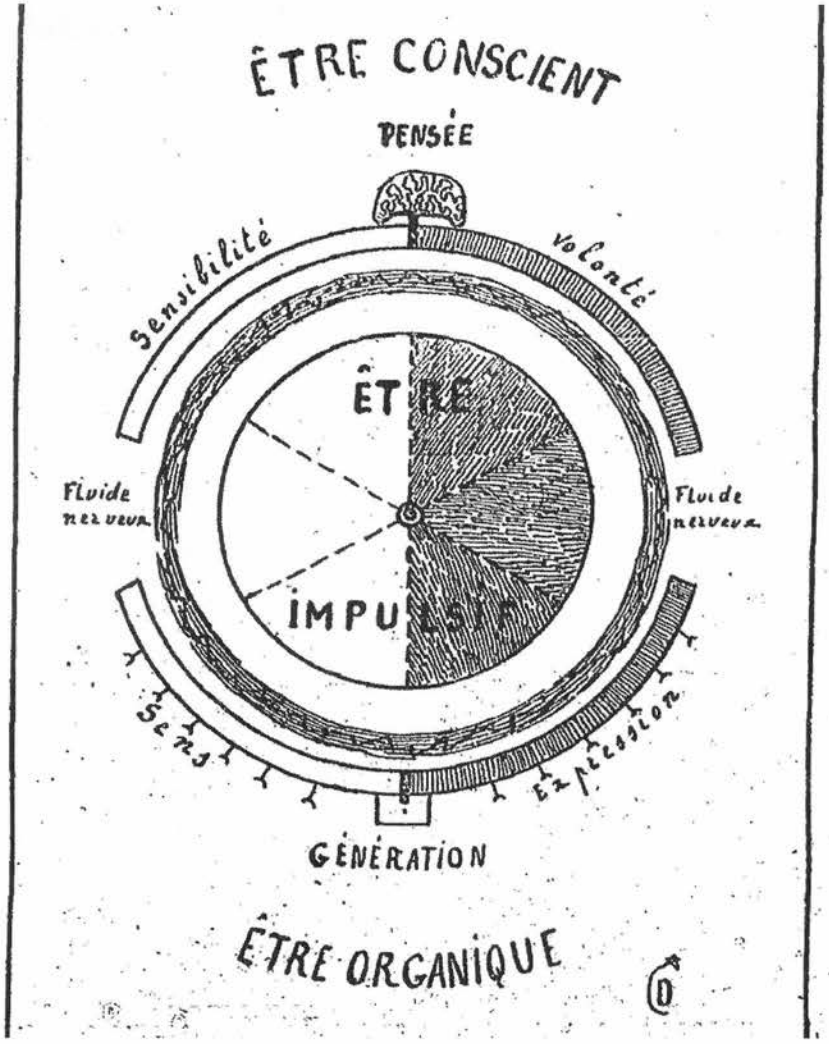

SCHEMA reprezentă structura triplă a individului: ființa conștientă (la nivel superior), în centru ființa impulsivă, iar în partea inferioară, ființa organică.

Bineînțeles, fără aparat telegrafic (celula nervoasă) spiritul este precum un vizitiu fără cal; fără electricitate (forța nervoasă), spiritul

este ca un vizitiu fără ghid, şi că, în aceste două cazuri va fi dificil să-l faci să meargă. Dar cine va spune că acest lucru dovedeşte că vizitiul nu există?

Forţa nervoasă

Dacă până acum ne-am ocupat de acţiunea psihică a diverselor principii care constituie fiinţa umană, acum observăm importanţa pe care o capătă forţele fiziologice în această acţiune.

Deci, forţa nervoasă este instrumentul indispensabil al cărui mânuire îi va permite spiritului o acţiune cu adevărat eficace asupra organismului şi, mai apoi, asupra lumii externe.

Ştim, din studiul precedent, căror condiţii este supusă elaborarea acestei forţe nervoase de maşină organică; ne mai rămâne să vedem cum utilizează spiritul acest instrument pe care i-l furnizează corpul.

Să ne amintim că fiinţa umană înţelege, în afară de acest corp fizic, simplu suport, un alt principiu care să anime şi să mişte orice, corpul astral.

Corpul astral acţionează aproape mereu după legea reflexelor, adică iritabilitatea organică este cauza aproximativă a tuturor mişcărilor produse, fiind incluse şi mişcările fiinţei psihice impulsive.

Astfel, când stomacul este excitat de prezenţa alimentelor, intră în acţiune reflexul organic nervos şi glandele secretă sucul gastric.

La fel se întâmplă şi în cazul centrelor impulsive. Când o excitaţie le atinge, ele intră în acţiune şi dau naştere unor idei care se manifestă la nivelul spiritului.

Excitaţia centrelor impulsive poate fi produsă de senzaţie. Deci, din punct de vedere al forţelor organice acţionate, ce este o senzaţie?

O senzaţie este emisie vibratoare specială, pornită de la organul de simţ şi transmisă la centrul psihic de fluidul nervos. Sub influenţa acţiunii lichidului nervos, centrul psihic impulsiv intră în acţiune şi ideea poate lua contur.

În această situaţie, acţionarea fluidului nervos este centripetă, vine din afară pentru a ocupa organismul.

Să reamintim că forţa nervoasă este mediul vibrator care transmite toate impulsurile; şi acum putem să ne dăm bine seama de mecanismul acţiunii spiritului asupra corpului.

Centrul psihic impulsiv, pus în mişcare, va acţiona la rândul său lichidul nervos care-l leagă de organul motor, şi va lua naştere un nou curent vibrator, de această dată centrifug (adică motor).

În cele două cazuri este folosit acelaşi lichid nervos (nu există două feluri de lichid nervos în organism) şi sensul curentului depinde numai de originea impulsului vibrator.

Centrul psihic impulsiv poate fi pus în mişcare, fie printr-o excitaţie venită din exterior, aşa cum tocmai am văzut, fie printr-o excitaţie venită de la spiritul conştient.

Mulţumită proviziei de lichid nervos pe care spiritul o are întotdeauna la dispoziţia sa în stare de veghe, poate excita în mod direct un centru psihic, oricare ar fi acesta, în condiţiile în care judecă corect, şi astfel spiritul poate opri o mişcare reflexă, acţionând direct asupra centrului care produce reflexul.

Fiinţa impulsivă, în ipostaza celor trei modificări, este deci împărţită în corp fizic şi spirit şi este indiferentă la impulsurile unora sau altora: se mulţumeşte să reacţioneze la cel mai puternic impuls.

Iată de ce, omul care-şi pierde puţin câte puţin obiceiul să-şi acţioneze centrele impulsive cu ajutorul voinţei, îşi obişnuiesc centrele să suporte numai acţiunea lumii externe şi să devină rapid sclavul corpului fizic, în loc să-i fie stăpân.

Să ne amintim că forţa nervoasă este mediul vibrator care transmite toate impulsurile, şi acum putem să ne dăm bine seama de mecanismul acţiunii spiritului asupra corpului.

În stare normală centrele psihice impulsive sunt menţinute de spirit într-o stare de tensiune încât nu pot acţiona în sens invers.

Dar dacă spiritul nu mai are la dispoziţia sa cantitatea de forţă nervoasă necesară, această tensiune se micşorează şi centrul psihic se pune în mişcare, într-o modalitate exagerată, la cea mai mica excitaţie manifestată.

Atunci, senzaţia produsă îşi are cauza în însuşi organismul, şi ideea care ia naştere nu corespunde nici unui aspect obiectiv. Acest fenomen este numit halucinaţie.

Originea acestei afecţiuni care poate avea consecinţe foarte grave, nu este într-o boală a spiritului, căci spiritul, fiind de esenţă divină, nu

se va îmbolnăvi; originea se află în insuficiența mediului de a acționa, ceea ce nu este același lucru.

Pericolul halucinațiilor înseamnă să conduci ființa umană la judecăți eronate prin absența sensului comun sau a rațiunii. Iată și motivul pentru care anemia nervoasă este atât de periculoasă.

Dar asta nu împiedică spiritul să se poată reprezenta prin senzații, sentimente sau asentimente, pe care singur le produce, acționând asupra centrelor impulsive. În acest caz spiritul n-ar putea fi înșelat asupra cauzei reale a impresiilor sale, căci el nu are numai forță nervoasă ca să mențină peste tot starea de tensiune normală, ci are și o rezervă, pe care o poate cheltui prin intermediul centrelor impulsive, impresii pe care le grupează după placul său prin exercițiul facultăților particulare ale spiritului conștient.

Imaginația este un lux care dispare rapid, la cea mai mică oboseală, adică de când lichidul nervos nu mai este în cantitate suficientă pentru a constitui o rezervă în serviciul spiritului.

Tot ceea ce tocmai am spus este dificil de înțeles și nu va fi prea clar pentru mulți dintre cititori. Suntem obligați să facem rezumate de știință ce vor necesita cel puțin un volum stufos. Dar studentul serios, care va dori să mediteze informațiile precedente, adăugând și lectura tratatului de psihologie a lui Fabre d'Olivet, *Starea socială a omului,* și a lucrării *Timee*, a lui Platon, va extrage, suntem convinși, învățăminte prețioase.

Să rezumăm ceea ce am spus: cheia studiului fenomenelor psihice, și mai ales a problemelor lor, rezidă, nu atât în cunoașterea aparatelor organice cât în cea a fluidelor nervoase și a utilizării acestora. Numai cu ajutorul fluidului nervos, spiritul uman posedă sensibilitate și voință și le poate dezvolta.

În esență, spiritul uman rezidă în întregime în facultatea de a gândi. Să simți și să-i comanzi organismului sunt modalități cerute de prezența sa în plan material.

Ori, toate dovezile invocate pentru a nega existența unui principiu nemuritor își au originea în problemele lichidului nervos. Confundând telegrafistul cu telegraful și firul cu electricitatea, materialismul a enunțat argumente care nu pot rezista unui examen mai serios.

După ce a citit rezumatul, un filosof va spune: «Iată ocultiștii! După ce-au inventat mediatorul plastic pentru a uni sufletul cu corpul, iată-l pe unul care înzestrează mediatorul plastic cu facultăți psihice și

pretinde astfel că rezolvă ușor cea mai mare parte a problemelor ridicate.»

Acest limbaj a fost folosit în toate epocile, și e prea puțin ca să răspunzi în avans acestui tip de obiecții pe care am încercat să sprijinim învățămintele lui Fabre d'Olivet despre fiziologie și anatomie.

Faptele pe care trebuie să le descriem acum, vor fi suficiente pentru a arăta cu câtă ușurință ființa impulsivă, pusă în acțiune separat de ființa conștientă, poate să dea naștere anumitor fenomene ușor jenante pentru neo-filosofii care nu vor să-și amintească de învățăminte, de Platon, care apăra teoria celor trei tipuri de ființă impulsivă, pe care-l numea suflet nemuritor, și pe care-l diferența cu grijă de sufletul nemuritor sau de spiritul conștient.

Somnul natural

În stare de veghe, spiritul dispune de o anumită cantitate de lichid nervos, și în funcție de bună sau proastă utilizare, omul poate fi cu bun simț sau o brută cu față de om (*centrul instinctiv*), virtuos sau vicios (*centru animic*), care cunoaște sau ignoră (*centru intelectual*).

Ceea ce numim «să faci un lucru personal», «să iei o decizie», nu cere decât un efort inițial al voinței la începutul acțiunii. După acest efort inițial, care pune în mișcare centrul psihic, voința nu mai trebuie decât să-l întoarcă, ghidând mișcarea așa cum căpitanul își ghidează ambarcațiunea, adică prin emisia lentă a lichidului nervos. Când cantitatea lichidului se micșorează, la sfârșitul unei etape de activitate, relațiile spiritului își pierd puțin câte putin din intensitate și lichidul nervos ce creează tensiunea în centrele psihice impulsive se retrage din ce în ce mai mult.

Atunci se îngroașă membrele, individul nu mai are forță să se țină drept, ochii i se închid, organele de simț nu mai funcționează și se produce **somnul natural**.

Somnul este provocat de diminuarea progresivă a lichidului nervos. De aici pierderea sensibilității externe și a voinței pentru că relațiile între spiritul conștient și organism sunt momentan întrerupte.

În timpul acestui somn, corpul astral, factor al corpului fizic, repară pierderile organice ale centrelor nervoase conştiente, şi produce o nouă cantitate de forţă nervoasă.

Când această cantitate de forţă nervoasă este destul de mare, se restabileşte comunicarea între spirit şi organism şi are loc **trezirea** până la somnul următor. Acest mecanism a fost bine descris de Chardel în lucrarea *Psihologia fiziologică* (1825).

Ceea ce spunem despre spirit se aplică şi la mişcările impulsive ale fiinţei psihice, deci somnul natural este cauzat de diminuarea lichidului nervos în organism.

Vom vedea mai târziu cum alcoolul şi cafeaua fac posibilă înlocuirea temporară a somnului, dar cu pericolul unei reacţii majore pe viitor.

Beţia

În stare normală, şi la omul sănătos, tensiunea spiritului asupra centrelor impulsive este egală cu tensiunea acestora asupra spiritului. De aici şi existenţa unei specii de echilibru, cele două centre fiind astfel echilibrate unul de celălalt. Şi tot de aici facultatea fiinţei impulsive de a fi pusă în mişcare foarte usor.

Omul care se ameţeşte printr-un procedeu oarecare îi dă sângelui un dinamism mai mare decât în mod obişnuit. Toate organele sunt excitate chiar şi centrele în care este concentrată rezerva de lichid nervos.

De asemenea, la începutul acţiunii, spiritul pare mai alert, imaginaţia funcţionează mai mult ca niciodată, având la dispoziţie un flux considerabil de lichid nervos. Aceasta este prima fază, faza excitantă din acţiunea alcoolului.

În acest moment surplusul de forţă nervoasă se revarsă în centrul intelectual şi ideile se produc într-un număr mai mare şi mai viu ca niciodată. Dar aceste efecte bune sunt de scurtă durată. Tensiunea nervoasă a fiinţei impulsive o depăşeşte uşor, uşor pe cea a spiritului conştient. Acesta încearcă în zadar să oprească drumurile psihice în mişcare, îşi dă seama cu groază că nu mai este apt dacă nu mai are forţă nervoasă la dispozitie.

Centrul animal al omului a învins centrul raţional: simţul comun, mintea, voinţa, toate aceste rezultate ale acţiunii spiritului asupra fiinţei impulsive devin obscure, apoi dispar. Individul pierde orice noţiune despre echilibru, compromite echilibrul fizic, şi dacă vrea să meargă forţat este în orice moment pe punctul de a cădea. Echilibrul fizic este afectat de supradoza de forţă nervoasă în centrele impulsive, şi, acum, o idee fixă, în general absurdă, poate deveni unicul mobil în acţiunile beţivului asupra căruia spiritul nu mai are nici cea mai mică priză.

Aşa se manifestă a doua fază a fenomenului, în timpul căruia toate instinctele neplăcute, toate pasiunile necuvenite pot conduce fiinţa umană la eşec, căci reflexele sunt atotputernice şi omul impulsiv conduce acum toată maşina-umană.

Dacă beţia creşte în intensitate, toată forţa nervoasă de care încă dispunea spiritul conştient, este absorbită, şi tensiunea slabă din organism dispare: fiinţa seamănă cu o fiinţă adormită, şi dacă separarea spiritului de centrele nervoase a fost prea rapidă sau completă, fiinţa moare.

Aceasta este a treia fază a fenomenului. Există deja analogie între aceste fapte şi cele produse de nebunie.

Hipnotismul. Sugestia.

Am văzut că fiecare dintre cele trei centre impulsive putea fi pusă în acţiune fie printr-un şoc vibrator nervos venit din exterior prin simţuri, fie printr-un şoc nervos din exterior prin spirit şi celule nervoase cerebrale.

Diferitele procedee de hipnoză au ca efect distrugerea echilibrului normal dintre fiinţa impulsivă şi fiinţa conştientă, acţionând asupra forţei nervoase pentru a separa momentan spiritul de organism.

Scopul care trebuie atins consistă în excitarea fiinţei impulsive, în aşa măsură încât fiinţa impulsivă să fie deasupra fiinţei conştiente.

Acest rezultat se obţine producând o senzaţie de foarte mare intensitate (puncte strălucitoare, lovituri de gong) care imprimă centrului impulsiv o mişcare considerabilă.

Astfel se produc fenomene asemănătoare celor derivate din beţie şi relaţiile între spirit şi organism se întrerup pentru moment, ceea ce

provoacă un somn deosebit. Pentru ca acest somn să fie obținut cu un aparat mecanic sau prin sugestie, folosim același procedeu, sugestia auditivă fiind doar o lovitură de gong mai inteligență.

Când s-a produs somnul, ființa adormită este absolut pasivă și centrele impulsive sunt gata să recepteze orice mișcare. Atunci intervine operatorul.

El îi comandă subiectului să facă o anumită acțiune. Partea impulsivă a subiectului ascultă de cel care realizează hipnoza ca și cum ar asculta de o senzație din exterior, sau de o excitare a propriului spirit, și, prin acțiune reflexă, actul comandat e deja executat. În acest moment nu mai rămâne în subiect decât partea impulsivă a ființei umane, și știm că esența însăși a omului impulsiv este neutralitatea absolută și reacția mașinală la cea mai puternică excitație resimțită.

Acesta este mecanismul sugestiilor făcute subiectului și executate în timpul somnului. În acest caz, intervine spiritul conștient al operatorului și poate obține toate acțiunile posibile, fiind incluse acțiuni ale nervilor vasomotori, ale vieții organice, căci ființa impulsivă stăpânește viața organică.

În acest fel obținem ameliorarea considerabilă a tumorilor vasculare sau a petelor congenitale de vin prin simpla sugestie, la spitalul de Caritate, unde conducem laboratorul de hipnoză al lui D'Luys, de mai bine de patru ani.

Astfel, prin sugestie am putut obține atât stigmate, cât și fenomene asemănătoare.

Dar n-am vorbit decât despre sugestiile în starea de somn. Să rostim un cuvânt din sfera sugestiilor executate în starea imediată de veghe, apoi, sugestii la termen, adică executate într-un timp mai mult sau mai puțin lung (de la o oră la un an).

Când s-a creat o sugestie și apoi am trezit persoana aflată sub hipnoză, aceasta devine imediat conștientă de impulsul resimțit. Ființa impulsivă acționează cu toate forțele, dar numai ființa conștientă veghează. Acum educația anterioară a subiectului acționează în mod capital.

Dacă subiectul este o ființă instinctivă obișnuită să-și urmeze pasiv impulsurile, cum ar fi o fată de la țară care își ascultă impulsul sugerat, ea rămâne un pic mirată, dar căutând să le explice asistenților, gestul.

Dacă subiectul este o ființă cu voință, obișnuită să se opună impulsurilor, sugestia nu va acționa decât dacă o va cere voința. Îmi amintesc că am făcut eforturi zadarnice în timpul unei ore, pentru a face să zboare, prin laborator, batista unei persoane dintr-o clasă socială puțin elevată. Odată creată sugestia, subiectul se trezea și voința sa lupta cu toate puterile împotriva impulsurilor sugestiei.

În alte situații, subiectul se enervează, nu execută sugestia, ceea ce înseamnă că rupe legătura nervoasă care unește spiritul cu organismul.

În fine, cel mai adesea, subiectul recade în somnambulism, readoarme, chiar în momentul în care trebuie să execute sugestia.

Însă putem nu doar să punem în mișcare ființa impulsivă timp de o oră, ci îi putem comanda o acțiune care să fie executată mai târziu, la o oră stabilită, și experiența dovedește că acțiunea se împlinește exact, în cele mai multe cazuri.

Aici apare din nou minunata putere dinamica a ideii. Când dăm o sugestie la termen, semănăm în centrul impulsiv sămânța ființei dinamice, a cărei dată de naștere o marcăm prin sugestia noastră. Această ființă dinamică va trebui să acționeze din interior spre exterior: deci, nu este o senzație, deoarece caracteristica primordială a senzației înseamnă, din contră, să acționezi din afară înăuntru. Este o idee îmbrăcată de voința noastră, cu o putere dinamică specială, pe care i-o infuzăm ființei impulsive în stare de germen, și, la data stabilită, această idee își va dezvolta puterea de acțiune și-și va mobiliza centrul psihic.

Ocultiștii și magicienii au un nume special pentru acest gen de ființe impulsive, create pentru o vreme de voința umană: numesc aceste idei dinamice drept *ființe elementare*. Mai târziu vom vedea că există mai multe clase ale acestei categorii de ființe. Dar să nu anticipăm. Ceea ce este bine de reținut este că o astfel de mișcare, imprimată printr-o sugestie, poate aștepta un anumit timp înainte de a se dezvolta, și poate, când se dezvoltă, să producă un eșec la nivelul voinței, dacă aceasta nu este antrenată să întrerupă impulsurile organismului psihic.

Fenomenele de hipnoză, atent studiate, conduc la noi dovezi în favoarea acțiunii spiritului conștient liber (liberul arbitru), departe de a distruge această acțiune. Trebuie bine știut că *liberul arbitru* nu există pentru om până nu învață să se folosească de el, și că un angajat la birou sau un excelent bețiv sunt ființe determinate și, foarte rar, ființe cu adevărat libere.

În altă parte vom vorbi despre fenomene de magnetism şi despre vederea dublă, despre descoperirile lui M. colonelul Rochas, descoperiri care permit ataşarea vechiului magnetism la hipnotismul modern.

Înainte de a termina, semnalăm un fapt curios, acela că fiecare din fazele hipnotice admise de şcoala de la Paris manifestă acţiunea unui centru impulsiv particular. Astfel, letargia manifestă centrul fizic al instinctelor, catalepsia manifestă centrul animic al pasiunilor şi somnambulismul implică centrele intelectuale.

Nebunia

Toate fenomenele studiate până în prezent, somnul, beţia, stările determinate de hipnoză, nu reprezintă în fond decât evoluţia normală a unei serii de fapte derivate dintr-un motiv unic: ruperea echilibrului dintre fiinţa impulsivă şi cea conştientă. Vom vedea că situaţia este aceeaşi şi în cazul nebuniei

În actele organice sunt periculoase schimbările bruşte de la o stare la alta, şocurile, fizice sau psihice.

Forţa nervoasă, identică în toate centrele nervoase, nu poate fi localizată într-un punct, decât dacă-l părăseşte pe altul, şi pentru ca această trecere să nu fie periculoasă, trebuie să se realizeze în mod progresiv.

De aceea, ideea fixă a beţivului, periculoasă pentru el şi pentru ceilalţi, nu mai persistă după trecerea crizei: căci mişcarea excesivă imprimată centrului intelectual a fost progresivă şi nu instantanee.

Dar, dacă o imagine înspăimântătoare, o veste neaşteptată, o bucurie sau o teamă subită intervin deodată şi *pun în mişcare într-un mod excesiv fiinţa impulsivă*, se poate ca mişcarea să capete o asemenea importanţă, încât forţa nervoasă care leagă organismul de spirit să fie absorbită în mod subit, şi atunci fiinţa umană poate să moară sau să înnebunească.

Nebunia este o beţie permanentă. În starea de nebunie fiinţa impulsivă a ocupat definitiv fiinţa conştientă, şi dacă aceasta rămâne vag în relaţie cu organismul, nu mai are nici un impact asupra centrelor psihice inferioare. Consecinţa retragerii influenţei spiritului în centrele

impulsive înseamnă pierderea echilibrului, distrugerea simţului comun, al raţiunii, al perspicacităţii, triumful definitiv al reflexelor asupra conştiinţei. Genul nebuniei va depinde de centrul impulsiv care-i va fi afectat. Dacă predomină *centrul intelectual*, nebunia, ideea fixă şi persistenţa vor prinde contur. În acest caz, nebunul se va asemăna cu un subiect supus unei sugestii permanente în aşa fel încât anihilează celelalte impresii.

Dacă *centrul animic* învinge vom vedea cum se conturează *nebunia extatică* cu tot cortegiul ei.

În fine, dacă de preferinţă este afectat *centrul instinctiv*, ipohondria şi *melancolia* vor lua controlul asupra celorlalte manifestări.

Să observăm că separarea absolută este mai puţin frecventă şi că adesea nebunul trece de la o etapă la alta, generând hazardul mişcărilor imprimate *fiinţei impulsive*.

Un nebun este adesea o fiinţă dacă nu pe jumătate, atunci în întregime moartă. Swedenborg constată această consecinţă şi trage concluzii sumbre în ceea ce priveşte vampirismul, concluzii asupra cărora vom reveni în altă lucrare.

Am putea multiplica exemplele cu ajutorul acestei teorii despre fiinţa impulsivă şi despre posibila independenţă: am putea vorbi despre leşin, despre vise şi intentii, am putea să intrăm în noi detalii referitoare la halucinaţii, etc., dar nu dorim să facem nici un tratat de psihologie, nici un tratat de patologie mentală. Lectorul atent şi imparţial va resimţi nenumăratele consecinţe ale acestei teorii în întregime platoniene, şi viitorul ne va demonstra dacă Platon s-a înşelat, dacă Pitagora a conceput greşit fiinţa umană şi dacă Fabre d'Olivet a expus eronat opiniile celebrului matematician. Orice-ar fi, vechea magie explică aceste fenomene ca având aceeaşi cauză. Le dorim contemporanilor să înlocuiască această explicaţie, cu una mai bună.

Rezumat

Să încercăm acum să rezumăm în câteva rânduri constituţia fiinţei umane, după tot ce am spus până aici.

Platon îşi imagina omul ca un cap căruia, zeii, miniştrii şi servitorii Domnului îi adăugaseră membre şi un corp, pentru a se putea

mişca. Este în egală măsură aceeaşi idee pe care ne-o vom forma despre omul adevărat, dacă vom considera creierul drept un instrument de recepţie şi acţiune.

Dar omul, străin prin esenţă de lumea fizică, nu va putea intra în raport cu planul material fără o serie de intermediari. De aici, existenţa, deasupra omului adevărat, a unui centru psihic, triplu diferenţiat: omul impulsiv, responsabil să trimită lumii materiale ordinele omului, şi de a-i transmite omului impresiile lumii materiale, înainte de a înlocui acţiunea omului, când, învăţat cu aceleaşi obiceiuri, omul impulsiv acţionează automat (acte reflexe). Dacă fiinţa umană ar fi făcută din piese ca maşinile pe care le fabricăm, aceste două principii ar fi suficiente. Dar nu este aşa.

Partea materială a fiinţei umane este compusă din celule care se grupează pentru a forma organe care, la rândul lor se grupează ca să formeze aparate. Ori, toate acestea constituie partea maşinală a organismului uman care are trei scopuri principale.

1. Se folosesc în orice moment ca aparate organice în acţiune; trebuie reparate şi refăcute celulele; cât despre substanţa lor, în toate punctele organismului funcţionează principiile albuminoide conţinute în stare de dizolvare în partea lichidă a sângelui.

2. Dar, pentru ca maşina umană să funcţioneze bine, este necesar ca nu numai organele constituente să fie reînnoite şi ca deşeurile să fie eliminate, mai trebuie şi ca aceste organe vii să fie continuu animate, adică să primească o anumită cantitate de forţă, aşa cum au primit substanţa necesară întreţinerii lor.

De asemenea, sângele conţine organe speciale numite globule roşii sau hematii, care aduc neîncetat oxigen, originea dinamismului organic.

Astfel, sângele îndeplineşte primele două funcţii ale maşinii umane şi scopul este acela de întreţinere.

3. Anumite organe, numite nervoase, iau din sânge o forţă nouă: forţa nervoasă, care, răspândită la rândul ei în organism şi condensată în ganglioni speciali pune în mişcare toate aparatele.

Pe de altă parte, această forţă conectează direct spiritul de fiinţa impulsivă, şi mai apoi, de însuşi organismul.

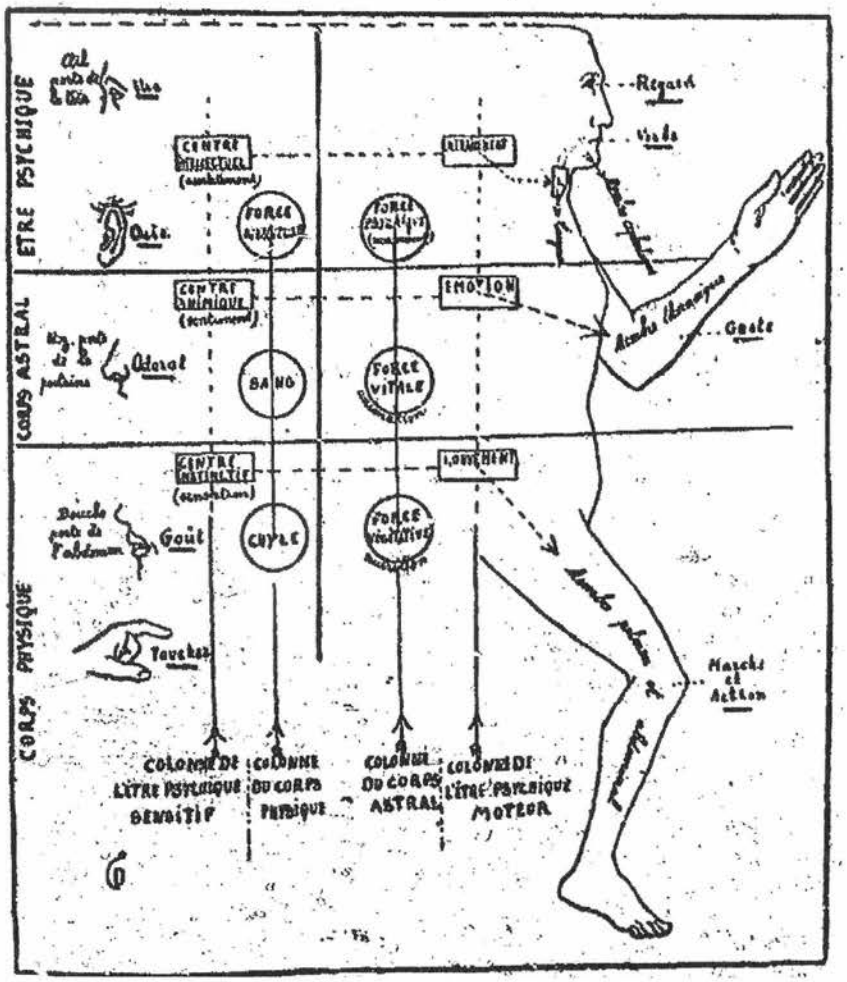

Deci, dacă lăsăm la o parte funcţiile personale ale fiinţei umane, ca să ne ocupăm doar de funcţiile utile omului adevărat, vom vedea că de fapt, scopul acestei maşini umane este de a produce forţa nervoasă care va face legătura între omul conştient şi organism prin sensibilitate şi voinţă.

CAPITOLUL III

NATURA

Rezumat
al constituției anatomice, fiziologice și psihologice

Studiul precedent despre om este destul de incomplet, dar este suficient totuși pentru a demonstra că magicianul trebuie să aibă o idee deosebită despre obiectele asupra cărora își îndreaptă atenția. Înainte de a reveni la ființa umană care va reprezenta mereu punctul de plecare și cel de sosire al oricărui studiu serios despre magie, trebuie să ne ocupăm de natura acesteia. Așa încât *cuvântul om* include, după cum am văzut, o serie de principii distincte, *cuvântul natură* sintetizează într-un termen general diferitele entități pe care analiza trebuie să le actualizeze.

Astfel, când sunt așezat sub un copac la marginea unui drum, în timp ce un râu curge la câțiva pași mai încolo, insectele mișună prin iarbă, și acolo sus, în cer, soarele luminează tot peisajul cu razele sale, cuvântul natură însumează, pentru mine, toate impresiile pe care le simt. Tot ce se află în fața mea, copacul sub care mă aflu, și ierburile care mă-nconjoară, insectele și păsările pe care le văd, tot acest ansamblu constituie manifestarea naturii, prin intermediul celor trei reguli: minerală, vegetală și animală.

Dar pământul pe care se sprijină toate, apa care fertilizează pământul și aerul pe care-l respir și care-mi întreține viața, la fel ca și căldura, lumina, electricitatea, modificările la grade diferite ale focului subtil reprezentând soarele, toate acestea încă semnifică natura.

În fine, la sosirea nopții, toate stelele fixe, toți aștrii rătăcitori și sateliții acestora pe care, dacă mi-aș dori, i-aș putea zări, sunt încă un aspect din ceea ce numim natura.

În consecință, Natura, așa cum tocmai am descris-o, este reprezentată de ansamblul tuturor elementelor vizibile care ne înconjoară, și care nu ne include pe noi, oamenii. De aici numele de non-eu, dat de unii filosofi.

Dar să concepi natura ca un ansamblu al lumii vizibile, și s-o studiezi sub acest raport, mai înseamnă și să nu consideri omul decât sub aspectul vizibil, exterior: ca și cum am considera haina călugărului și nu persoana acestuia. Natura înseamnă deci și altceva decât lumea vizibilă care ne înconjoară, așa cum omul real este altceva decât corpul cu care ne-am obișnuit să-l confundăm.

Să aprofundăm puțin această problemă.

Drumul la marginea căruia m-am așezat n-ar fi existat cu siguranță în această stare dacă voința umană n-ar fi modificat lucrarea primordială a naturii în acest loc. Dacă totuși drumul n-ar fi fost urmat în mod regulat, adică dacă omul nu și-ar fi exersat continuu voința în acest punct, știm cu totii că natura și-ar fi reluat drepturile, și că ierburile sălbatice, arborii și insectele ar fi distrus curând munca omului.

Lucrările omului nu se păstrează decât cu prețul unei lupte continue împotriva acestei forțe care dirijează evoluția tuturor formelor vii din umbra noastră. Dacă natura, considerată din aspectul exterior, ni s-a înfățișat ca ansamblul lumii vizibile, considerată în mers, natura ni se prezintă sub un aspect nou, acela al unei forțe particulare cu caracter fatidic care prezidează mersul tuturor ființelor și al tuturor lumilor pe care le-am admirat.

În raport cu Omul, Natura reprezintă partea organică, mașinală a ființei umane, și cunoaștem faptul că același principiu divers modificat prezidează în raport cu două mari funcții organice: nutriția unei părți și mișcarea alteia.

Această forță acționează în om, în afara conștiinței. De aici numele de inconștient, dat de unii filosofi, și cel de corp astral, numit de magicieni. Imediat vom vedea de ce.

Există în om celule cu forme și funcții diferite, și totuși, un același principiu, dinamismul sângelui sau viața care întrețin animarea, și care, transformate în forță nervoasă, prezidă mișcărilor acestora.

Medicul care vrea să acționeze asupra unei celule, oricare i-ar fi situația, știe bine că intervenind asupra sângelui, va finaliza operațiunea. Singurul pericol de temut în acest caz este că această acțiune asupra masei sângelui nu se resimte în același timp, în mai multe centre celulare.

Ori, în Natură, toate ființele vii, oricare le-ar fi forma și constituția, reprezintă mase celulare echivalente organelor la om, și

sunt animate de acelaşi principiu care circulă în toată natura, aşa cum sângele circulă în toate punctele organismului uman.

Atingem aici punctul capital din studiul naturii în raporturile magice: trebuie astfel dublată atenţia, şi, pentru a evita pe cât posibil obscuritatea în aceste materii, trebuie să plecăm de la vizibil, pentru a ajunge la invizibilul care ne interesează în mod special.

Dacă îi cereţi medicului personal să vă examineze cu forţa vitală, nu vă va putea mulţumi cu uşurinţă. Totuşi, va putea să vă demonstreze că dacă împiedicăm sângele să ajungă la un organ, organul nu va întârzia să moară, iar asta indică faptul că sângele conţine forţa care dă viaţă acestui organ, forţa vitală pe care puteţi învăţa s-o cunoaşteţi, dar pe care n-o veţi mai putea vedea, nu-i veţi mai putea deosebi elasticitatea. Putem deci să ne dăm seama de existenţa acestor forţe invizibile, studiind principiile materiale care servesc drept suport pentru forţa vitală, sau acul ceasornicului îi serveşte elasticităţii drept suport.

O altă remarcă importantă ce trebuie făcută înainte de a merge mai departe este că, totul fiind asemănător în Natură, funcţia globulei sângelui în raport cu o celulă organică este absolut identică cu funcţia aerului în raport cu omul în întregime. Globula sangvină îi asigură celulei necesarul pentru a respira, şi din această respiraţie locală rezultă întreţinerea vieţii celulei, aşa cum planeta îi furnizează omului aerul necesar respiraţiei, adică întreţinerii acestuia. În raport cu celula, sângele este din aerul atmosferic; în raport cu omul, aerul atmosferic e din sânge, dar din sângele pământului pe care este plasată fiinţa umană.

Diferenţa esenţială constă în faptul că celula este fixată într-un punct al organismului şi că acest curent sangvin circulă în jurul ei, în timp ce însuşi omul circulă în atmosfera care-l scaldă din toate părţile.

Dar ceea ce am spus despre om, se aplică la toate fiinţele vii de pe pământ, căci o pasăre, o insectă şi o plantă puse sub un ceas în care vidăm aer, vor muri mai devreme sau mai târziu.

Iată deci aerul atmosferic care reprezintă, pentru noi, principiul material care suportă viaţa terestră. Aşa că nu ne putem da seama de existenţa forţei vitale decât studiind acţiunea sângelui; la fel, nu putem înţelege acţiunea vieţii asupra fiinţelor terestre, decât dacă studiem acţiunea aerului atmosferic.

Imediat veţi obiecta, spunându-mi: din punct de vedere al celulei organismului nostru, pentru om, sângele are aceeaşi importanţă ca şi

aerul, dar acest sânge care scaldă celula organică îşi va reîmprospăta forţele intrând în contact cu aerul atmosferic, în plămâni.

Să considerăm deci primul punct:

Celula
Sângele în organismul uman.
Aerul atmosferic

Dacă revăd ceea ce mi-aţi spus, în cazul omului regăsesc:

Celula = om
Sângele = aerul atmosferic în raport cu pământul.
Aer = lichid solar

Îmi lipseşte ceva: ceea ce acţionează asupra atmosferei în raport cu pământul, aşa cum aerul, în raport cu omul, acţionează asupra sângelui.

La asta vă voi răspunde mulţumindu-vă, căci acum atingem acest punct.

Într-adevăr, celula organică este scăldată de sânge, omul de atmosferă, şi ne este de ajuns să ştim în ce se scaldă pământul, ca să găsim raportul care ne lipseşte.

Ori, pământul, la fel ca toate planetele din sistem, se scaldă în lichidul solar, adevărata origine a tuturor forţelor, ce se manifestă la fel în el, ca şi în jurul lui. Lichidul solar este deci substanţa care suportă forţa misterioasă ce prezidează viaţa în întregime, căci, încă o dată spunem, toate aceste lucruri vizibile nu reprezintă decât suporturi pentru principii invizibile, iar lichidul solar nu înseamnă el însuşi, material vorbind, viaţa universală, aşa cum sângele nu este forţa vitală.

Astfel, dacă am considera termenul sânge drept bază a definiţiilor noastre, am spune:

Sângele omului este sânge.

Sângele vieţii terestre este aerul atmosferic.

Sângele vieţii planetare este lichidul solar; dar să ne reamintim că toate aceste elemente: sânge, aer, lichid solar, sunt transformările unora asupra altora, şi în definitiv originea vieţii universale, iar fluidul solar este baza materială.

Atmosfera fiecăreia dintre aceste planete rezultă din reacția ei asupra fluidului solar, iar viața proprie fiecărei ființe rezultă din reacția ei asupra atmosferei locale.

Pentru moment, să lăsăm deoparte celelalte planete din sistemul nostru, şi să considerăm numai pământul, căci este cel mai important în studiul magiei.

Pământul, considerat din punctul exterior cel mai sensibil, este alcătuit dintr-o carcasă minerală, adică formată de regnul mineral care suportă fluidele lichide (mări, fluvii, surse, lacuri, etc) şi gazoase (atmosfera). Pe această bază evoluează vegetalele şi animalele formând alte două regnuri şi totul reacționează cu forțe fizico-chimice diverse. Pământul astfel format este izolat în spațiu şi se mută după o anumită curbă.

Dacă n-am merge mai departe în studiul nostru, am rămâne în datele elementare de astronomie, şi am călca pe urmele contemporanilor noştri care peste tot caută doar latura vulgară, latura vizibilă a lucrurilor, fără a se ocupa de cea invizibilă, singura cu adevărat utilă. Constatările fizice pe care tocmai le-am făcut nu prezintă decât începutul cercetărilor noastre.

Să mergem mai departe.

Fiecare din ființele minerale, vegetale sau animale care trăiesc pe pământ este asemănătoare cu fiecare din celulele omului; aerul atmosferic ce scaldă toate aceste ființe este analog sângelui, iar lichidele solare şi astrale ce crează mişcarea seamănă cu fluidul nervos.

Asta ne permite deja să întrevedem o fiziologie a pământului după cum i-am descris rapid anatomia, şi să ne gândim că pământul ar putea să fie un organism care trăieşte la fel ca fiecare din noi.

Ştiu bine că această idee pare ciudată pentru un spirit contemporan, dar repet că cel care nu va şti să conceapă jocul vieții universale în acest organism deja colosal care este planeta, nu va fi niciodată un magician. Va fi un fizician emerit, un observator al fenomenelor şi un analist de prim rang; va percepe forțele fizice, dar nu va putea niciodată înțelege viața şi forțele vii.

Să continuăm.

Magicianul trebuie să conceapă pământul ca pe un organism, adică ca pe o maşină însuflețită.

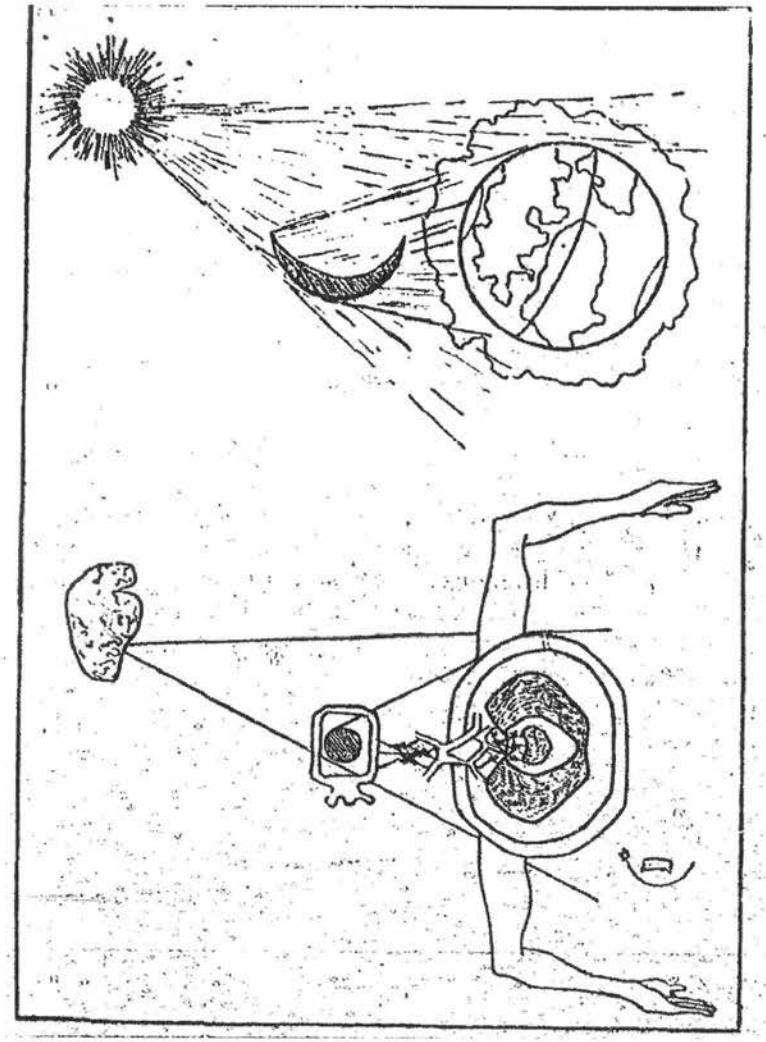

Acest organism nu este fixat şi nu aşteaptă să-l găsească forța vitală: din contră, el se mişcă în lichidul solar, originea şi suportul forței vitale care animă şi mişcă pământul.

Pentru a evita pe cât posibil obscuritatea acestor obiecte, să ne raportăm la organismul uman ce trebuie să fie constituit la fel ca toate organismele din natură. Mai mult, să ne referim la unul din segmentele

corpului uman (cap, piept sau burtă), căci ştim că segmentele nu se deosebesc între ele decât prin funcţiile fiziologice sau psihice dar sunt asemănătoare cu legea generală care le prezidează evoluţia şi constituţia.

Să considerăm pieptul drept exemplu.

Pieptul este format dintr-o mulţime de celule cu forme şi funcţii foarte diferite, analoage fiinţelor vii care populează pământul. Clasificarea acestor celule (anatomie generală) va fi la fel cu cea a fiinţelor vii. Dar acesta este un punct secundar în studiul nostru.

Toate aceste celule sunt scăldate de un lichid reparator, sângele, şi toate mişcările, la fel ca şi nutriţia întregului sistem sunt reglate de sistemul nervos. Să nu uităm că acest lichid nervos este instrumentul de care se foloseşte inconştientul pentru a acţiona asupra organismului, însă mai întâi asupra celulei nervoase. Ori, în organismul uman, lichidul nervos al unui segment precum pieptul, emană surse diferite:

1. există o anumită cantitate ca rezervă în plexurile simpatice;
2. această rezervă este modificată neîncetat de aportul lichidului nou venit de la măduvă.

Astfel, dacă vom admite că un principiu inteligent, chiar dacă nu este perceput de conştiinţă, dirijează schimbările şi mişcările ce pornesc de la piept, vom localiza acţiunea principală în mandrinarea medulară, creier veritabil al pieptului, şi acţiunea secundară în plexurile simpatice.

Pieptului i se va anexa deci un centru de acţiune special, centru medular, ce serveşte drept intermediar între segmentul organic şi centrul cerebral.

Acum să revenim la pământ.

Pământul are, în sferele sale particulare, un organ care îi este adjunct: luna - satelitul lui.

Să cercetăm, din punct de vedere magic, raporturile acestui satelit cu planeta.

Fiinţele terestre corespund celulelor organice ale omului, iar atmosfera terestră îi corespunde sângelui. Deci, care este corespondentul lichidului nervos al omului, pe pământ? Emanările provenite din aştrii care înconjoară pământul.

În primul rând vom găsi lichidul solar, emanaţie dinamică a centrului sistemului, strict analoagă emanaţiei centrului cerebral la om.

Însă, când acţiunea soarelui şi a fluidului său nu mai este preponderentă pe un punct de pe pământ, când se produce fenomenul numit noapte, emanaţia centrului sistemului este înlocuită de cea a reflexului acestui centru şi acţionează lichidul lunii.

Astfel, luna acţionează vis-a-vis de pământ, aşa cum centrul reflex medular şi simpatic acţionează faţa de piept, nu ca şi centrul cerebral. Pentru planetă, acest satelit este un organ de condensare responsabil cu suplinirea momentană a funcţiei centrului de acţiune.

De asemenea, observăm cum sateliţii cresc pe măsură ce se îndepărtează de soare.

Aşadar, lichidul luminos captat de pământ este analog cu lichidul nervos de la om, şi manifestă aceeaşi reacţie, adică precedă evoluţia şi întreţinerea organismelor terestre.

Evoluţia vieţii pe pământ, ca şi cea a nenumăratelor fenomene fizice, va fi deci strâns legată de influxul aştrilor sau de influxul astral, şi dacă fenomenele mareei ne indică o acţiune total fizică a acestor aştri, o observaţie mai serioasă ne va arăta imediat alte influenţe, nu doar fizice, dar şi fiziologice şi psihice.

Aşa cum poziţia pământului faţă de soare şi cea a lunii faţă de pământ variază în fiecare clipă, există faze speciale în timpul cărora influxul astral suferă modificări în plus sau în minus.

Cunoaşterea acestor faze care se numesc dimineaţă, amiază, seară, noapte, atunci când le raportăm la mişcarea specifică pământului; primul pătrar, lună plină, ultimul pătrar, lună nouă când le raportăm la poziţia lunii faţă de pământ; şi primavara, vara, toamna, iarna când raportăm poziţia pământului faţă de soare - este importantă pentru magician.

Dacă ne întoarcem puţin şi ne amintim că pământul cu satelitul său nu reprezintă decât un segment al fiinţei umane, vom constata că am discutat despre constituirea acestui segment şi chiar despre acţiunea nervoasă a centrului cerebral asupra acestui segment, dar şi că am ignorat complet celelalte segmente ale fiinţei umane.

La fel am făcut şi în cazul naturii.

Fiziologic şi psihologic, pieptul şi centrul său medular reprezintă obiectul unor reacţii din partea altor segmente ale organismului: în capitolul precedent am actualizat acest aspect. Reacţiile sunt mai slabe decât cele despre care tocmai am vorbit, dar există.

Ori în natură e la fel. Soarele este centrul sistemului nostru, dar acestui centru i se adaugă mai multe segmente sau planete care nu suportă doar o acțiune a soarelui, ci mai și acționează reciproc într-un anume fel.

Pământul nu scapă de această regulă, iar în studiul influxului astral trebuie să se țină cont de acțiunea exercitată de planetele sistemului nostru solar asupra acetui influx.

Am dat un nume special fiecărei revoluții terestre sau zile care se realizează timp de un pătrar, și am consacrat fiecare zi uneia din cele 7 planete din vechea astrologie. De aici denumirea de zilele săptămânii.

Suntem obligați să facem o paranteză pentru a vorbi despre cele 7 planete și despre alegerea acestui număr.

Bătrânii, operând pe principii și nu pe fenomene, se îngrijorau prea puțin de localizarea exactă a acestor principii, căci le era de ajuns să cunoască manifestarea.

Astfel, cuvintele pământ, apă, aer, foc desemnau principii și nu substanțe. De aici minunatele încercări ale contemporanilor noștri care au dorit să vadă însăși substanța, și care, mai apoi, n-au mai înțeles nimic din știința bătrânilor.

Astăzi împărțim fizica în: studiul solidelor, lichidelor, gazului și forțelor. Ei bine, asta corespunde exact împărțirii fizicii vechi în pământ (solid), apă (lichid), aer (gaz) și foc (forța).

N-am putut să facem o împărțire mai bună decât egiptenii, și pe bună dreptate. Însă asta nu i-a împiedicat pe chimiștii noștri, când au descompus apa, să spună că strămoșii erau naivi, și nu i-au împiedicat nici pe copii să considere apa drept un element simplu. Există aici un defect ușor, acela că strămoșii numeau apa tot ce era în stare lichidă. Apa regală era din punct de vedere chimic, diferită de apa obișnuită, la fel ca apa dură sau țuica, și totuși, toate aceste substanțe erau APĂ pentru că se aflau în stare lichidă, la fel cum magnezia se numea pământ absorbant, fosfatul de var se numea pământ animal, fosfatul de fier, pământ albastru, iar acetatul de mercur se numea pământ (sare) mercurial. Aproximativ toate aceste substanțe erau SOLIDE.

Puțina bună-credință va fi suficientă pentru a înțelege naivitatea, dar nu cea a strămosilor, ci a modernilor.

La fel se întâmplă și cu cele 7 planete.

Pământul face 7 rotații în jurul axei sale pe o durată numită de noi, pătrar de lună. Fiecare din noile poziții ale pământului, în raport cu

ansamblul cerului, determină o stare specială numită *influență*, la fel cum am numit electrizarea în unele situații asemănătoare.

Există deci 7 influențe speciale ce acționează succesiv asupra pământului și care suferă o anumită modificare, în funcție de raportul soarelui și al lunii cu pământul, pentru că influența acestor aștri este preponderentă, primul reprezentând principiul dinamicii în sistem, iar al doilea, fiind mai apropiat ca oricare altul.

Putem calcula pentru fiecare zi, și chiar pentru fiecare oră, influențele astrale ce acționează asupra pământului; de aici, astrologia, la fel de studiată de moderni ca și alchimia, și totuși M. Selva ne demonstrează că un astronom instruit poate avea cunoștințe foarte serioase din astrologie, fără a ieși, din sfera pur științifică.

Anticii au numit aceste diverse influențe drept 7 planete, și le-au calculat în funcție de poziția planetelor la un moment dat. Cerul a fost împărțit în 7 sfere concentrice, și fiecare din părțile corespunzătoare a fost considerată ca prezidând unui gen de influențe astrale. Însă prea puțin contează că o planetă, sau 36, se mișcă în această sferă. Influența tot se va produce și va fi calculată pe astrul preponderent celorlalte.

Dar chiar de s-ar mișca 200 de planete în jurul soarelui, tot nu s-ar schimba influența astrală derivată dintr-un punct al spațiului. Mai mult, dacă mâine am demonstra că sistemul lui Copernic și al lui Newton ar fi fals, și că , așa cum vrea Alcide Morin (13 nopți), ceea ce considerăm drept alte lumi sub aparența stelelor fixe, nu e decât o reflexie a emanațiilor luminoase de pe vârfurile munților în atmosfera noastră; că soarele este o emanație electrică a pământului; dacă toate aceste lucruri atât de absurde în aparență ar fi oficializate într-o zi, nu s-ar schimba nici un cuvânt din astrologie, ele fiind bazate pe principii și nu pe localizări materiale, la fel cu cele 4 elemente de la deschiderea parantezei.

Ori, cunoașterea elementelor de astronomie, și mai târziu a principiilor elementare de astrologie, este absolut indispensabilă pentru acela care vrea să facă fie chiar și puțină magie practică.

Așadar, vom aborda această chestiune.

Ne gândim că lectorul este la curent cu învățămintele științei oculte și știe că tot ceea ce se produce în lumea vizibilă este rezultatul acțiunii lumii invizibile asupra materiei.

În organismul uman, când un accident sau o boală a distrus un anumit număr de celule iar centrele simpatice au rămas intacte, inconştientul repară organele redându-le formele primitive originale.

Studiul histologic al pneumoniei, din punct de vedere al modificărilor alveolei pulmonare, este tipic pentru demonstrarea acestei aserţiuni. În stare normală inconştientul precede schimbările nutritive şi respiratorii unde fiecare punct al organismului este sediu.

Şcoala lui Paracelsus a intitulat acest inconştient, *corp astral*. Vom vedea imediat de ce. Să reţinem doar că la om, *corpul astral* dirijează toate manifestările vieţii organice, fără ca voinţa să intervină.

Corpul astral foloseşte drept instrument lichidul nervos. Ori, am văzut că fluidul astral general luminos îşi are corespondent în natura lichidului nervos al omului, dar acest lichid astral, ca şi cel nervos, este doar instrumentul înlocuit de natură în acţiunea sa.

Totuşi, putem stabili de pe acum următoarele concluzii. Orice evoluţie a fiinţelor terestre se va face sub influenţa influxului astral care acţionează prin lichidul special, iar încetineala sau repeziciunea acestei evoluţii va depinde de cantitatea lichidului pus în acţiune. De asemenea, la ecuator, viaţa terestră va fi mai activă decât la poli.

Vor fi deci momente când, o planetă, suferind o influenţă astrală specială, va avea o stare specifică. Considerată într-un astfel de moment, va avea proprietăţi diferite de cele obişnuite sau chiar mai puternice. Aici se limitează toată ştiinţa vrăjitorilor de la sate, cercetători ai «simplului».

Evoluţia fiinţelor terestre este deci dirijată în ultimul rând de această putere particulară pe care am numit-o natură sau destin. Dar această putere acţionează asupra organelor prin lumina aştrilor (lumina astrală), intermediar universal (calul) al Creaţiei. Fiecare organism individualizează o porţiune din această lumină astrală care, condensată în centrele nervoase, devine corpul astral al organismului şi evoluează formele materiale ale aşa-zisului organism. Calitatea luminii astrale va depinde de mai multe elemente, printre care de poziţia pământului în spaţiu, în momentul când s-a produs individualizarea luminii astrale pentru a forma corpul astral.

Corpul fizic, fiind doar traducerea materială a acţiunii corpului astral pentru sensurile noastre, vom putea, studiind formele organismului material, să determinăm calitatea corpului astral care a

precedat evoluţia acestor forme, şi prin aceasta, se întoarce la influenţa astrului ce domină în momentul individualizării aşa-zisului corp astral.

De aici derivă toate ştiinţele de a ghici prin inspecţia (cercetarea) formei.

Fiecare organism este considerat de magician ca fiind semnat de unul sau doi aştri.

Ştiinţei de a ghici i-am dat numele de *studiu al semnăturilor astrale*.

Se înţelege că corpul astral al oricărui organism, fiind doar o modificare a luminii astrale care circulă în lumea noastră, rămâne încă în relaţie cu această lumină astrală care-şi întreţine proprietăţile sub conducerea naturii, aşa cum însuşi corpul astral întreţine proprietăţile organismului care conduce.

Vrând să acţioneze asupra unui organism, profanul va căuta mereu să modifice corpul fizic şi va avea obligaţia să lupte în fiecare moment împotriva corpului astral care, urmând o rută fatală, va căuta să restabilească echilibrul distrus, în timp ce, acţionând asupra corpului astral, magicianul va modifica planul de acţiune şi prin urmare corpul fizic, fără a depune aproape nici un efort.

Aici se constată diferenţa între alopatie şi homeopatie.

Natura sau destinul dirijează aşadar mersul organismelor terestre în cele trei regnuri şi, rezultat demn de o atenţie mărită, organismul uman nu scapă de această lege.

Corpul uman reprezintă într-adevăr *regnul mineral prin structura oaselor*, *regnul vegetal prin viaţa vegetativă*, având centrul în abdomen, şi *regnul animal prin viaţa animică* cu centrul în piept.

Ştim că o asemenea forţă, divers modificată, precedă tuturor acestor acţiuni în om.

Ori această forţă, la o ultimă analiză, reprezintă doar lumina astrală fixată prin funcţiile organice. Dacă am avea de reprezentat situaţia omului în natură, am realiza-o astfel.

Numai capul omului, sediul sufletului nemuritor, domină natura.

Din contră, organismul uman este supus în întregime legilor şi influenţei acestei naturi, ea însăşi fiind faimosul «inconştient» al fiziologilor noştri moderni. Omul astfel conceput este rezumatul naturii, lumea mică (microcosmosul), conţine nu doar cele trei regnuri, ci, mai mult, scânteia divină ce-i va permite să acţioneze de la egal la egal cu natura.

Ce trebuie deci făcut pentru a acționa asupra naturii? Dacă am înțeles bine informațiile de până acum, vedem că va fi de ajuns să acționăm conștient asupra propriului organism, căci forțele ce acționează în organismul uman, fiind similare celor care acționează în orice altă ființă terestră, minerală sau animală, de când voința, prin intermediul lichidului nervos domină și comandă organismul, ea acționează la fel și asupra luminii astrale și prin urmare, asupra forțelor naturii. Aici este secretul magiei în toate manifestările sale, de la alchimie, la teurgie.

Omul care nu și-a abandonat pasiunile, care este încă susceptibil de mutenie, de a fi emoționat sau antrenat sub influența reflexă a organismului, acesta aparține în totalitate naturii și este sclavul propriului corp: nu are dreptul să se gândească să-i comande, și mai apoi să-i comande oricărui alt organism.

Toate cuvintele magice ale lumii, toate talismanele, toate ceremoniile puse în folosință de un astfel de om nu vor avea decât efecte nule sau ridicole, căci un cal pur-sânge nu obișnuiește să se lase condus de un copil neexperimentat.

Fakirul , care, CONȘTIENT, produce catalepsia organismului său într-o perioadă mai mult sau mai puțin lungă, poate schimba forma unui animal sau să facă să crească rapid o plantă, căci el acționează asupra principiului formelor, influențând corpul astral.

Aceasta este singura cale dreaptă a operațiunilor magice: antrenamentul.

În a doua parte a studiului vom reveni asupra acestor aspecte.

Să vorbim acum despre aștrii și modificările produse în organismele terestre.

Dacă aștrii n-ar fi înzestrați cu nici o mișcare specială, influența astrală n-ar mai fi atât de ușor de determinat. Dar nu este așa. De aici rezultă anumite informații pe care un cercetător în magie, chiar și cel mai puțin avansat, trebuie să le cunoască în dificultatea de a eșua în cea mai mare parte a activității sale.

Pentru a începe, trebuie bine distinsă diferența capitală care separă acțiunea vieții în om, de acțiunea în lumea noastră. În om, centrele generatoare de mișcare, ganglionii simpatici și alte centre nervoase sunt imobile și fixate în locuri diferite. Caracterul imprimat lichidului nervos de acest centru depinde deci numai de poziția centrelor, și celula cerebrală îi va conferi acestui lichid o acțiune distinctă de cea pe

care i-o va da unei celule nervoase un ganglion simpatic ce pretinde circulația sângelui, în ficat, de exemplu. La om, centrele de emisie, fixate, sunt unite cu organul care va fi impresionat, de conductori materiali. Astfel, brațul este în relație directă cu creierul, apoi cu materia cenușie, are loc mandrinarea toracică însuși în relația cu celelalte centre medulare. Lichidul nervos emanat de aceste centre diferite se propagă în braț, dar ele rămân imobile.

Presupunând, din contră că în anumite momente mandrinarea medulară abdominală se pune în mișcare și se plasează în raport cu brațul, pentru a acționa asupra lui, iar în alte momente să se miște creierul pentru a acționa, la rândul său, veți avea o idee despre fiziologia lumii noastre.

Aici, într-adevăr se află centrele de acțiune, aștrii, care circulă și vin să se plaseze la perioade fixe, în așa fel încât influențează tot ce suportă, la acel moment, acțiunea lor. Noi considerăm acțiunea acestor aștri, organe adevărate ale lumii, din punct de vedere al pământului, și după acțiunea aștrilor asupra pământului, îi vom studia.

Astfel, o celulă a organismului suferă influența sângelui purtat până la ea prin canalele speciale de la piept, apoi influența lichidului nervos, adus de nervi, de la cap.

O ființă terestră, de exemplu o plantă, suferă influența astrală când astrul care se deplasează e în raport atractiv cu planeta. În natură se deplasează centrele, în timp ce, în om, doar emanația lor.

Poate că acest lucru este obscur sau dificil de observat; totuși este un punct important de reținut dacă vrem să înțelegem ceva despre acțiunea aștrilor pe pământ.

Dar nu este suficient de știut că aștrii se mișcă, mai trebuie știută și distanța parcursă de ei, din punct de vedere exclusiv al observației terestre.

Vom descrie lucrurile așa cum par ele să se întâmple, observându-le de pe planeta noastră, presupunând că cititorul nostru își cunoaște astronomia ca să înțeleagă că, atunci când vom spune că soarele merge, vom imita profilul care descrie sensibilul înainte de a emite, prin rațiune, cea dintâi părere furnizată de simțuri.

Deci, dacă într-o zi veți privi traseul pe care pare să-l urmeze Soarele în cer, iată aproximativ ce veți vedea, presupunând că ați începe pe 21 decembrie și că ați cunoaște cele patru puncte cardinale.

Soarele va apărea la est, în A, va urca în cer de dimineață până la prânz, unde va atinge punctul M. Din acest moment soarele va coborî, şi seara va apune la vest, în punctul B. Soarele a descris astfel în cer un semicerc AMB şi ştiți că, atunci când soarele apune pentru noi, răsare pentru cealaltă jumătate a pământului, deci el descrie un cerc din care noi am văzut doar jumătate.

Dar dacă ați observat bine punctul M din cer unde se află soarele la prânz pe 21 decembrie, şi dacă, după câteva luni, pe 20 martie, veți reîncepe observația, veți constata ce mişcări s-au produs în mersul astrului de zi.

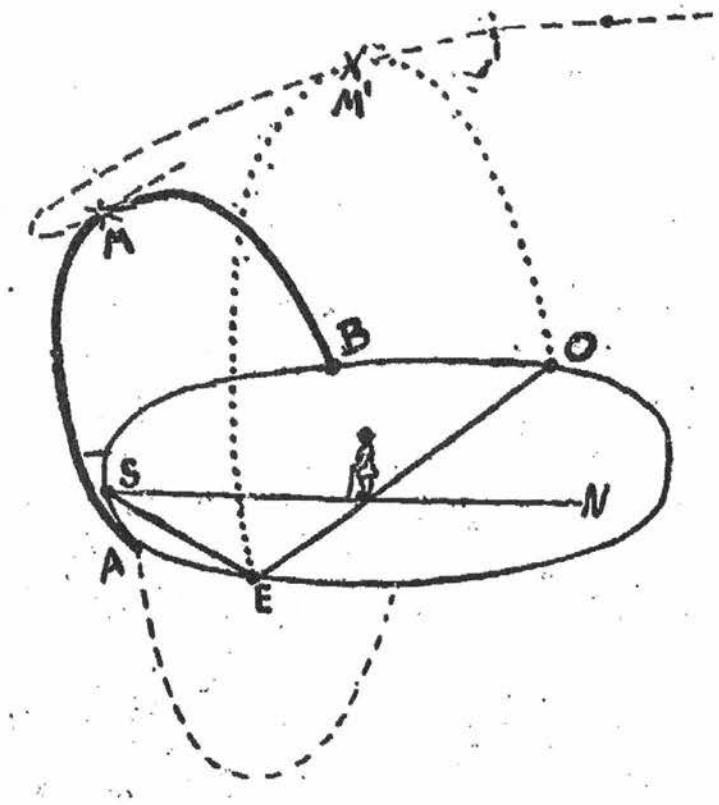

MERSUL SOARELUI

El va răsări tot la est, dar se va apropia mai mult ca prima dată de punctul astronomic exact E. În fine, la prânz va atinge în cer un punct M mai înalt decât punctul atins întâia oară. Semicercul EM'O este mai mare decât precedentul, ceea ce înseamnă că soarele va fi vizibil mai mult timp, şi că, în consecință, ziua va fi mai lungă în această perioadă, decât în cea dinainte.

Notând astfel, prin intermediul mai multor observații, ruta soarelui în cer, observăm că timp de şase luni, de la 21 decembrie la 21 iunie, soarele se ridică în cer din ce în ce mai mult la amiază, şi că, începând cu 21 iunie, revine la drumul primitiv, coborând în fiecare zi la amiază, micşorând ziua până pe 21 decembrie când va reîncepe să urce, ş.a.m.d.

Ruta aparentă a soarelui în cer, prin spațiul care separă întoarcerea la acelaşi punct, a fost împărțită în 12. Cum soarelui îi ia un an (365 zile şi 1/4) ca să parcurgă acest drum, fiecare din aceste diviziuni corespunde unei doisprezecimi de an sau unei luni. Fiecăreia dintre aceste 12 părți i s-a dat un nume special, în funcție de stelele fixe care se găseau acolo în momentul împărțirii. De aici şi cele 12 semne ale Zodiacului.

Pe scurt, Soarele pare să descrie într-un an un cerc în jurul pământului, cum descrie extremitatea acului ce indică ora la ceas, în jurul mijlocului acului ceasornicului un cerc în 12 ore.

Fiecare din orele marcate de soare în cer are 30 de zile, şi iată numele celor 12 case parcurse într-un an de soare:

Berbec	Martie
Taur	Aprilie
Gemeni	Mai
Rac	Iunie
Leu	Iulie
Fecioară	August
Balanța	Septembrie
Scorpion	Octombrie
Săgetator	Noiembrie
Capricorn	Decembrie
Vărsător	Ianuarie
Peşti	Februarie

Astfel veți putea da aceste nume orelor marcate și să-i dați numele Soarelui extremității acului orelor și veți avea reprezentarea exactă a Zodiacului și a semnelor sale.

Vă văd zâmbindu-mi răutăcios și zicându-mi: «Am un cronometru cu trei ace, unul pentru ore, altul pentru minute și ultimul pentru secunde. Acul meu cronometrează bine 12 ore, de la prânz până la miezul nopții, sau reciproc, pentru a face turul cadranului meu, adică a Zodiacului meu; dar acul minutelor nu pune decât o oră ca să treacă prin cele 12 semne ale ceasornicului.

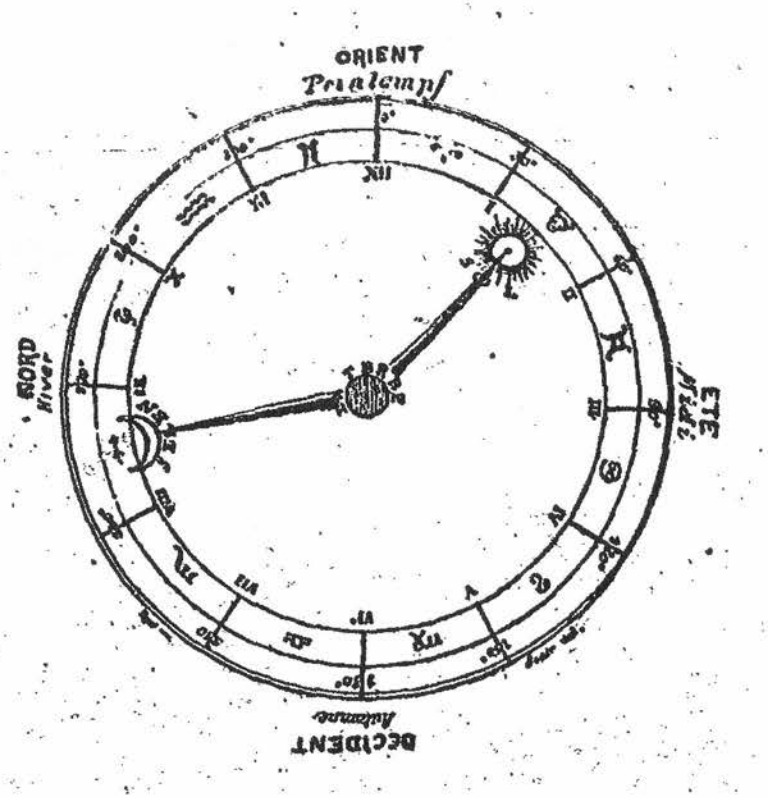

Reprezentarea punctelor cardinale și a anotimpurilor corespunzătoare: la EST - Primăvara, la SUD - Vara, la VEST - Toamna, la NORD - Iarna.

Cum raportați asta la cer?

Voi răspunde foarte ușor acestei obiecții, căci, dacă Soarelui, comparabil cu acul orelor, îi ia un an ca să facă turul cerului, există un alt astru, Luna, căreia îi ia o lună să facă acest tur, adică să treacă prin toate semnele zodiacale. Dealtfel, Luna poate fi strict comparată cu acul minutelor. Veți vedea că Soarele și Luna sunt indicatoarele acestui imens cadran numit cer, dacă ținem la aparențe: iată de ce oamenii au împărțit timpul în funcție de acest orologiu celest, iată și de ce magicianul trebuie să știe să afle ora, când este în natură, dacă vrea să fie priceput în arta sa.

Cerul, rotunjit ca un cadran, are nu una sau două, ci șapte indicatoare care merg mai mult sau mai puțin rapid. Cunoaștem două, Soarele și Luna.

Să le numim și pe celelalte, sau mai degrabă, să le numim pe toate, pornind de la pământ:

Mai întâi este Luna, satelitul nostru,
Apoi, rapidul Mercur,
Grațioasa Venus,
Maiestuosul Apollo, Soarele
Războinicul Marte
Placidul Jupiter
Și-n fine, sumbrul Saturn, cel mai îndepărtat.

Din punct de vedere al plasării noastre, acești aștri par să se rotească în jurul pământului și să treacă în casele Zodiacului, fiecare într-o perioadă stabilită. Acestea sunt acele unui ceasornic dar, cea mai apropiată, luna, face turul cadranului într-o lună, în timp ce cealaltă, cea mai îndepărtată, Saturn, are nevoie de treizeci de ani ca să împlinească aceeași traiectorie. Nu intenționăm să facem un tratat de astronomie, deci vom rezuma doar, ceea ce am spus până aici.

După ce am constatat că termenul «natură» indică, la fel ca și cuvântul om, o grupare particulară de ființe și lucruri sub conducerea unui principiu unic, am fost nevoiți să stabilim anumite categorii continuându-ne analiza.

Astfel am înțeles că cele trei regnuri care includ ființele terestre își datorează întreținerea influenței atmosferei și forțelor fizice ce scaldă toate aceste ființe terestre.

O analiză mai profundă ne-a făcut să vedem în acest mediu dinamic, ce înconjoară pământul, o simplă reacție a acestuia asupra influențelor cărora este supusă de către celelalte astre, care pe de o parte aparține de sistemul nostru solar, iar pe de alta, aparține de satelitul său, Luna.

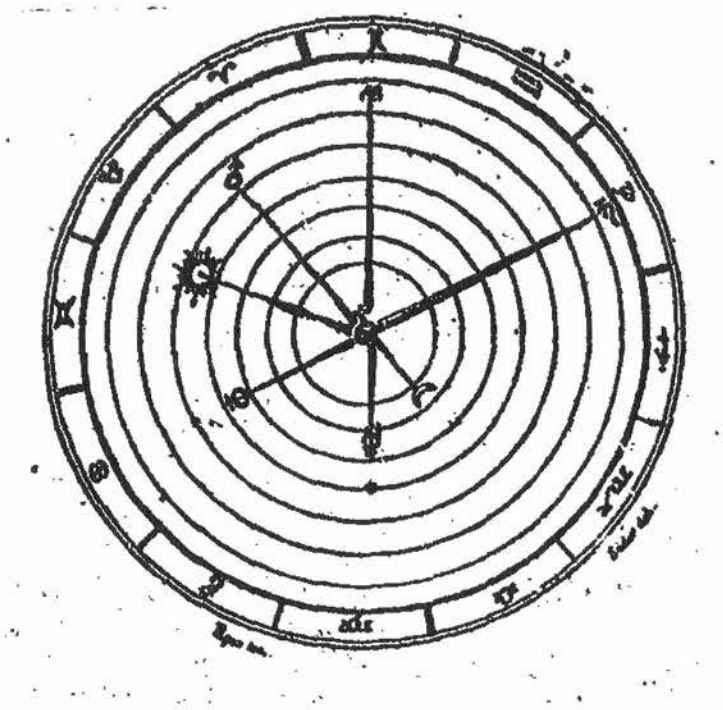

Acest fapt ne-a condus la descrierea constituției lumii noastre, considerată la fel ca a celorlalte lumi, iar ansamblul acesteia alcătuiește Universul.

Am văzut că, pentru un observator ce se bazează numai pe simțurile sale, și neglijează pe moment învățămintele astronomiei, aștrii lumii noastre formează, împreună cu sateliții lor, organele unui

organism imens care este natura (macrocosmosul). Toate aceste organe sunt în mers și par să se miște rapid în jurul pământului.

În timpul acestei curse, urmând punctele cerului sau «casele celeste» unde se regăsesc acești aștri, și mai apoi momentul în care le considerăm influența astrelor pe pământ, ființele care-l populează pot fi determinate. Tot ce am spus despre lumea noastră se poate generaliza în cazul Naturii. Dar pentru magie este necesară o bună cunoaștere a influențelor suportate de pământ.

Aici ajungem, dacă avem grijă să adăugăm că am fost obligați să vedem în lumina astrală analogul lichidului nervos la om, considerând fiecare astru ca formând un aparat cosmic. La o analiză mai profundă vom observa că aștrii, fiind considerați organe și nu aparate ale macrocosmosului, lumina vizibilă va deveni corespondentul sângelui la om, reprezentând forța atractivă ce va acționa în acest caz ca lichid nervos. Încă o dată putem, fără a ne teme de a greși, să ținem cont de considerentele precedente. Acest lucru va fi suficient pentru a continua studiul.

Tocmai am făcut ceea ce s-ar putea numi anatomia naturii și am vorbit un pic despre fiziologia sa. Există o fiziologie?

Iată marea întrebare, cea care a contat în toate timpurile, pentru magie și magicieni, persecuțiile sau sarcasmul (în funcție de vremuri) tuturor spiritelor numite «bine gânditoare».

Descriind aștrii și emanațiile lor, a fost ca și cum am fi vorbit despre centrele nervoase și acțiunea acestora. Știm bine că forța nervoasă este acționată de o celulă particulară la om, celula nervoasă voluntară sau celula specială a unui organ de simț, contează mai puțin.

Există mereu o celulă la originea oricărei mișcări a fluidului nervos și, prin urmare, la originea tuturor mișcărilor ființei umane, organice sau fizice.

Pentru noi, această celulă, deși are individualitate, nu este decât un instrument, un mijloc de acțiune, de putere, fie a sufletului, când acționează asupra lumii externe, fie chiar a lumii externe, când acționează asupra sufletului - este ca atingerea pianului, origine a unui sunet, și a unui sunet special, urmat de atingere, căci nu s-ar putea produce de unul singur.

«Fiecare celulă a corpului uman este reprezentată în natură de o ființă», ne spune Magia; deci trebuie să vorbim despre ființele din

întreaga natură, care acționează în funcție de impulsurile fatale ale destinului.

Putem spune că această concepție despre natură a despărțit cercetătorii încă de la început, în două tabere opuse și uneori dușmane. Cei care aparțin de latura fizică, în lumea vizibilă, nu admit altă realitate decât cea percepută de simțurile lor. Pentru ei, forțele generate prin materie reprezintă cauza tuturor fenomenelor, după cum spune legea hazardului și cea a probabilității. Așa se diferențiază de visătorii care vin să vorbească despre o altă existență decât cea a lumii vizibile.

Nu avem nicio îndoială asupra materialului rezervat unui studiu pe cât de strict posibil asupra Magiei, pe baza acestui gen de critici. Este suficient să recitești, în dicționarele gânditorilor, biografia ocultiștilor de-a lungul anilor, pentru a fi lămurit asupra acestui aspect.

Însă, cei care au înțeles cum, la om ca și în natură, forma dată materiei înseamnă efectul acțiunii unui principiu invizibil localizat, fie în centrul nervos, fie în astru, și acțiunea, fie prin intermediul lichidului nervos, fie prin lichidul astral, aceia vor ști să caute cu noi inteligența care prezidează toate formele și mișcările.

Să vezi în natură doar latura fizică înseamnă să aparții de primul grad al studiului, gradul fizic, și să studiezi în natură doar forțele care transformă materia, înseamnă să abordezi deja gradul fiziologic.

Mulți se opresc aici, - speriați deja -, însă trebuie să ai curaj să mergi până la capătul studiului și să-ți amintești că psihicul există la fel de bine în natură, așa cum există și la om; în același timp trebuie să fii atent să separi studiul psihicului de cel al fiziologiei sau al fizicului, căci riști să devii mistic, ceea ce este un exces la fel de periculos ca și panteismul pentru cercetătorii care se opresc la al doilea grad, unde materialismul îi separă de cei care aparțin de primul grad. Deschideți o lucrare de alchimie din secolul al XV-lea, sau un studiu magic din secolul al XVI-lea, și veți găsi studiată existența a trei planuri de fapte, de legi și de principii desemnate sub numele de trei lumi.

Și dacă este adevărat că un astru poate fi un organism viu, acest organism are: 1. un principiu de conducere, originea coeziunii generale; 2. emanații ale principiului director localizate în principalele centre de acțiune.

Ați putea obiecta că un astru nu este un organism și că avansând o astfel de informație, comentăm o erezie științifică.

Deoarece nu scriem acum un tratat ce va fi folosit de candidații la bacalaureat, ni se va permite să spunem ceea ce trebuie să învețe persoanele care studiază magia. Aceste rezerve fiind stabilite, să continuăm prezentarea.

Considerată vie, natura trebuie să fie și inteligentă: aceasta este concluzia ce reiese din ceea ce s-a spus mai sus. Astfel, evoluția unei ființe oarecare de pe pământ depinde de modul în care își folosește forțele astrale, generate de inteligență. Studiile contemporane, bazate pe materialism, ne-au obișnuit să nu vedem în univers decât un imens cadavru de forțe fizice, iar Universul, populat de inteligențe care acționează în funcție de impulsurile destinului ne par cel puțin bizare, căci ne demonstrează prejudecățile.

Criticii politicoși vor spune că este «poetică»; pentru ei este injuria supremă ce-ar putea fi adresată unui sistem filosofic.

Ei bine, cercetătorul independent, nu trebuie să dea înapoi în fața unui cuvânt, și dacă magia ne-a învățat teoria universului - viu și inteligent, în loc de teoria universului-cadavru -, știm să avem destul curaj pentru a păstra în întregime inteligențele în natură, dacă practica pe care o vom studia în curând ne va permite să intrăm în raport cu aceste inteligențe.

O masă materială oarecare, o piatră de talie mare, de exemplu, nu poate fi transformată decât acționând la periferia ei, aplicând la exteriorul acesteia forțe fizice care o pun în mișcare. În acest caz, acțiunea se face de la exterior la interior.

Din contră, o ființă vie, din momentul când e destul de evoluată pentru a se mișca, se mișcă acționând asupra periferiei cu forțe interioare. Acțiunea motivată este în acest caz o acțiune dinăuntru-afară și munca este de gen diferit.

Ori fizicienii ne-au învățat să nu vedem în aștri decât blocuri materiale enorme, a căror mișcare nu poate fi concepută decât ca rezultat al aplicării forțelor fizice la periferia astrului.

Magicienii ne învață din contră, că aștrii se mișcă sub influența forțelor care acționează de la interior spre exterior, și că acțiunea nucleului fiecărui astru nu diferă cu nimic de acțiunea nucleului unei celule organice oarecare. Viitorul va determina care este adevărul. Pentru moment, să ne mulțumim că am constatat această diferență capitală, și să mergem mai departe.

Cei care sunt la curent cu ştiinţa ocultă ştiu că orice realizare pe plan fizic este produsul acţiunii pe plan astral, asupra materiei.

În organismul uman se pot verifica aceste date. Într-adevăr, ştim că o tăietură uşoară, care a distrus puţin pielea, şi câteva linii spiralate foarte fine, pe care le regăsim la vârful degetelor, se refac în câteva zile. Fiziologia ne învaţă că celulele nervoase ale ganglionilor simpatici au precedat această acţiune. Mai ştim şi că, dacă rana este atât de profundă încât să afecteze firele nervoase sau ganglionul, nu se mai pot reconstrui formele de la început, şi se va produce o cicatrice persistentă. Deci, memoria formelor ce trebuie reconstituite este localizată în celulele nervoase ale acestui ganglion, şi misiunea lor este să întreţină şi să păstrezeaceste forme. Fiecare punct al organismului uman are astfel mici centre responsabile să vegheze la păstrarea unui anumit număr de celule, şi aceste centre au într-un fel autonomie în acţiunea lor, pentru că, dacă sunt distruse, centrul general nu mai poate face nimic ca să le înlocuiască acţiunea.

Ceea ce vedem la om, poate fi regăsit şi la natură.

Forma fiinţelor terestre care se perpetuează este şi rezultatul acţiunii constante a planului actual şi a fiinţelor care populează.

Subiecţii în stare de viziune lucidă, cărora li s-au ridicat barierele materiei, văd perfect lumea fiinţelor inteligente ce acţionează asupra materiei, lume care este închisă simţurilor noastre fizice, că vederea unei celule puse în acţiune la om este imposibilă pentru cel care se ghidează doar după informaţiile furnizate de aşa-zisele simţuri fizice.

Acţionând asupra subiecţilor inteligenţi, putem duce la o evolutie rapidă a formelor, iar pentru a modifica rezultatele produse în mod normal de natură sunt necesare alte acţiuni, aproape imposibil de produs de fiinţa umană.

Un fakir va putea să facă să crească o plantă în două ore, dar îi va fi aproape imposibil să producă o pară într-o vie, căci ar fi supranatural, şi supranaturalul nu va şti să reziste mai mult decât miracolele.

Putem deci acţiona asupra naturii în trei feluri:

1. Fizic, modificând constituţia unei fiinţe sau a unui colţ oarecare de natură prin aplicarea externă a forţelor fizice utilizate de munca omului. Agricultura, în toate formele ei, industria cu toate transformările intră în acest tip de acţiune.

2. Fiziologic sau astral, modificând constituţia unei fiinţe prin aplicarea unor principii şi a unor forţe, nu constituţiei exterioare, ci fluidelor care circulă în această fiinţă. Medicina cu toate ramurile sale intră în această categorie, adăugând că magia admite faptul că putem acţiona asupra lichidelor astrale ce acţionează în natură, aşa cum acţionăm asupra celor care interacţionează cu fiinţa umană.

3. Psihic, acţionează direct, nu asupra lichidelor, ci asupra principiilor care pun în mişcare aceste fluide.

Aceasta este teoria magică referitoare la natură. În partea a doua vom vedea aplicaţia.

Încercăm acum să actualizăm poziţia omului în natură.

Omul adevărat, având organul de acţiune la cap, domină natura şi se poate comporta cu ea ca de la egal la egal în anumite condiţii.

Prin organismul său, omul este aruncat în mijlocul forţelor naturii, şi doar acţionând în prealabil asupra organismului va putea să aibă o oarecare influenţă asupra forţelor naturii.

Natura este dublă: fizică şi astrală; dar astralul se polarizează în două feluri: fiziologic şi psihic, şi astfel putem considera natura, ca fiind triplă, la o ultimă analiză.

Prin mers şi prin gest (picioare şi braţe) omul acţionează mai ales asupra naturii fizice; iar prin voce şi privire, asupra naturii astrale. Vom cunoaşte în curând importanţa acestei consideraţii în magie.

Să reţinem că forţele naturii circulă în organismul uman şi că, în definitiv, acest organism nu este decât o fiinţă terestră, un animal pus de natură în serviciul spiritului nemuritor al omului adevărat. Aici e cheia oricărei acţiuni magice conştiente.

„Sunt aşezat sub un copac, la marginea unui drum, un râu curge la câţiva paşi mai încolo, insectele aferate mişună în iarbă, şi acolo sus, în cer, Soarele luminează cu razele sale tot peisajul.

Impresiile pe care le simt în acest moment vin din natura fizică, din lumea formelor manifestate. Dar am învăţat că aceste forme nu reprezintă decât haina care îmbracă fiecare parte de forţa conservatoare din Univers, şi mai ştiu că în prundişul care se află în faţa mea, circulă o forţă asemănătoare care întreţine peste tot viaţa sub impulsul principiului conservator al Universului, al Naturii.

Această forţă care circulă prin mine şi care precedă elaborarea sevei în copac, este viaţa; viaţa, sursă a iluziilor a căror resort secret

Cei care sunt la curent cu ştiinţa ocultă ştiu că orice realizare pe plan fizic este produsul acţiunii pe plan astral, asupra materiei.

În organismul uman se pot verifica aceste date. Într-adevăr, ştim că o tăietură uşoară, care a distrus puţin pielea, şi câteva linii spiralate foarte fine, pe care le regăsim la vârful degetelor, se refac în câteva zile. Fiziologia ne învaţă că celulele nervoase ale ganglionilor simpatici au precedat această acţiune. Mai ştim şi că, dacă rana este atât de profundă încât să afecteze firele nervoase sau ganglionul, nu se mai pot reconstrui formele de la început, şi se va produce o cicatrice persistentă. Deci, memoria formelor ce trebuie reconstituite este localizată în celulele nervoase ale acestui ganglion, şi misiunea lor este să întreţină şi să păstrezeaceste forme. Fiecare punct al organismului uman are astfel mici centre responsabile să vegheze la păstrarea unui anumit număr de celule, şi aceste centre au într-un fel autonomie în acţiunea lor, pentru că, dacă sunt distruse, centrul general nu mai poate face nimic ca să le înlocuiască acţiunea.

Ceea ce vedem la om, poate fi regăsit şi la natură.

Forma fiinţelor terestre care se perpetuează este şi rezultatul acţiunii constante a planului actual şi a fiinţelor care populează.

Subiecţii în stare de viziune lucidă, cărora li s-au ridicat barierele materiei, văd perfect lumea fiinţelor inteligente ce acţionează asupra materiei, lume care este închisă simţurilor noastre fizice, că vederea unei celule puse în acţiune la om este imposibilă pentru cel care se ghidează doar după informaţiile furnizate de aşa-zisele simţuri fizice.

Acţionând asupra subiecţilor inteligenţi, putem duce la o evolutie rapidă a formelor, iar pentru a modifica rezultatele produse în mod normal de natură sunt necesare alte acţiuni, aproape imposibil de produs de fiinţa umană.

Un fakir va putea să facă să crească o plantă în două ore, dar îi va fi aproape imposibil să producă o pară într-o vie, căci ar fi supranatural, şi supranaturalul nu va şti să reziste mai mult decât miracolele.

Putem deci acţiona asupra naturii în trei feluri:

1. Fizic, modificând constituţia unei fiinţe sau a unui colţ oarecare de natură prin aplicarea externă a forţelor fizice utilizate de munca omului. Agricultura, în toate formele ei, industria cu toate transformările intră în acest tip de acţiune.

2. Fiziologic sau astral, modificând constituţia unei fiinţe prin aplicarea unor principii şi a unor forţe, nu constituţiei exterioare, ci fluidelor care circulă în această fiinţă. Medicina cu toate ramurile sale intră în această categorie, adăugând că magia admite faptul că putem acţiona asupra lichidelor astrale ce acţionează în natură, aşa cum acţionăm asupra celor care interacţionează cu fiinţa umană.

3. Psihic, acţionează direct, nu asupra lichidelor, ci asupra principiilor care pun în mişcare aceste fluide.

Aceasta este teoria magică referitoare la natură. În partea a doua vom vedea aplicaţia.

Încercăm acum să actualizăm poziţia omului în natură.

Omul adevărat, având organul de acţiune la cap, domină natura şi se poate comporta cu ea ca de la egal la egal în anumite condiţii.

Prin organismul său, omul este aruncat în mijlocul forţelor naturii, şi doar acţionând în prealabil asupra organismului va putea să aibă o oarecare influenţă asupra forţelor naturii.

Natura este dublă: fizică şi astrală; dar astralul se polarizează în două feluri: fiziologic şi psihic, şi astfel putem considera natura, ca fiind triplă, la o ultimă analiză.

Prin mers şi prin gest (picioare şi braţe) omul acţionează mai ales asupra naturii fizice; iar prin voce şi privire, asupra naturii astrale. Vom cunoaşte în curând importanţa acestei consideraţii în magie.

Să reţinem că forţele naturii circulă în organismul uman şi că, în definitiv, acest organism nu este decât o fiinţă terestră, un animal pus de natură în serviciul spiritului nemuritor al omului adevărat. Aici e cheia oricărei acţiuni magice conştiente.

„Sunt aşezat sub un copac, la marginea unui drum, un râu curge la câţiva paşi mai încolo, insectele aferate mişună în iarbă, şi acolo sus, în cer, Soarele luminează cu razele sale tot peisajul.

Impresiile pe care le simt în acest moment vin din natura fizică, din lumea formelor manifestate. Dar am învăţat că aceste forme nu reprezintă decât haina care îmbracă fiecare parte de forţa conservatoare din Univers, şi mai ştiu că în prundişul care se află în faţa mea, circulă o forţă asemănătoare care întreţine peste tot viaţa sub impulsul principiului conservator al Universului, al Naturii.

Această forţă care circulă prin mine şi care precedă elaborarea sevei în copac, este viaţa; viaţa, sursă a iluziilor a căror resort secret

este dragostea, care uneşte toate fiinţele create prin lanţul subtil al corespondenţelor.

Atunci când toate fiinţele terestre par străine unele de celelalte prin formă, ştiinţa dragostei, care posedă ştiinţa corespondenţelor, va şti mereu să găsească legătura vitală care uneşte într-un tot unitar, Creaţia.

Pământul pe care se sprijină toate, apa care-l fertilizează şi aerul respirat ce întreţine viaţa, la fel ca şi căldura, lumina, electricitatea, modificările focului subtil reprezentat de Soare, toate vin să ajute viaţa în manifestările ei.

Ba mai mult, voi spune că acestea reprezintă diversele surse datorită cărora viaţa care circulă prin fiinţele terestre se epurează fără încetare, se transformă şi se reînnoieşte.

Când va veni noaptea, stelele fixe, aştrii rătăcitori şi sateliţii lor ne vor învăţa că Pământul nu este decât una din celulele acestui organism gigant, denumit Univers.

Şi atunci voi înţelege cum difuzia forţei animatoare este reglată în Univers de mişcarea aştrilor; doar atunci voi vedea, de pe Pământul pe care mă aflu, cum va apărea în cer maiestuosul cadran zodiacal, pe care Soarele, Luna şi planetele lumii noastre marchează, cu trăsături de foc, ora Naturii.

Şi tot atunci voi afla modificările aduse în viaţa universală de către diferitele ore ale cerului, şi în acel moment, sublimată de rugă, voinţa mea va pune partea vitală care îmi animă organismul în comuniune cu Natura vie, principiu conservator al formelor de aici, de jos.

Voi sesiza prima Unitate în acţiune în infinita diversitate, şi vibrând de entuziasm, spiritul meu eliberat va percepe viitoarea reintegrare a Scânteii Divine din Eclatanta Maiestate a Eternei Divinităţi.

În ordinea invizibilă, ca şi în cea vizibilă, nimic nu se pierde, şi prima substanţă a unui astru oarecare se păstrează imprimată, în lumina secretă, până la intervenţia voinţei, la radiaţia unei pasiuni sau până la imaginea unui gând.

(Saint-Yves d'Alveydre, *Lumina Orientului*)

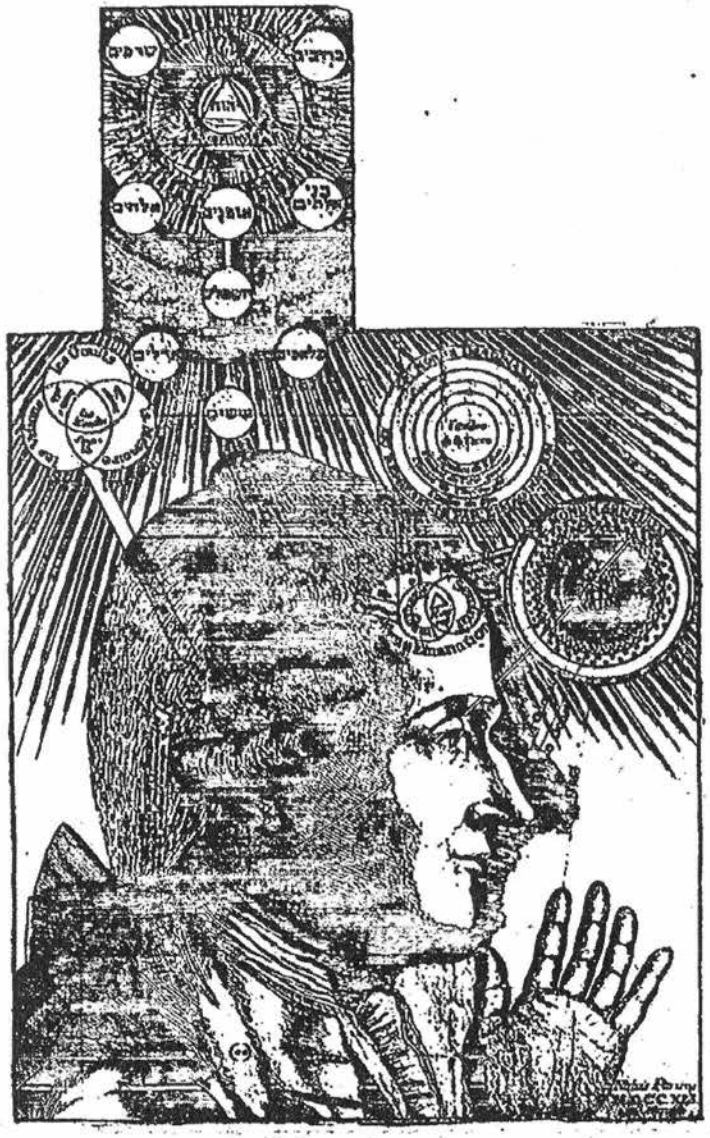

Raporturile Macrocosmosului şi ale Microcosmosului în concepţia lui Robert Fludd

CAPITOLUL IV

Arhetipul

Magia, considerată o ştiinţă a aplicaţiei, limitează acţiunea la dezvoltarea raportului om-natură.

Studiul relaţiei care există între om şi planul superior, planul divin, în toate modalităţile, se raportează mai mult la theurgie decât la magie.

Cum lucrarea de faţă tratează subiectul magiei şi nu teurgia, - căci ar necesita o dezvoltare considerabilă -, nu ne vom mulţumi să descriem inteligenţa diferitelor ordine în acţiune în lumea divină, inteligenţa formată în mare parte prin reintegrare parţială, sub formă de androgin, a entităţilor umane evoluate, după cum spune Kabbala. Vom reproduce aici rezumatul pe care l-am dat în *Ştiinta magilor*, despre arhetip şi unitate.

Când vrem să ne imaginăm omul, corpul fizic i se prezintă în prim plan spiritului nostru. Şi totuşi, puţină reflexie este suficientă ca să înţelegem că acest corp fizic nu face decât să suporte şi să manifeste omul adevărat, spiritul care-l guvernează.

Putem lua milioane de celule din corpul fizic tăind un membru, fără ca pentru asta unitatea conştiinţei să sufere cea mai mică lezare. Intelectualul din noi este independent de organele care nu înseamnă decât suporturile şi mijloacele de comunicare.

Totuşi, nu e mai puţin adevărat că pentru noi, în starea actuală, aceste organe fizice sunt mai utile, sunt chiar indispensabile pentru a ne permite de a reveni la acţiunea spiritului şi de a înţelege.

Fără bază fizică, deducţiile noastre vor lua aspectul vag şi mistic al datelor exclusiv metafizice. Iar o analiză superficială ne poate face să-l confundăm pe omul intelectual cu cel organic, sau să redăm voinţa solidară în întregime funcţionării organelor.

Atunci, când este vorba despre Dumnezeu, în cele mai multe cazuri se produce un exces pe care tocmai l-am semnalat în legătură cu omul.

Ansamblul fiinţelor şi al lucrurilor existente suportă şi manifestă divinitatea, aşa cum corpul fizic al omului suportă şi manifestă spiritul.

Vrând să vorbeşti despre Dumnezeu fără să te foloseşti de manifestările fizice, înseamnă să rişti să te pierzi în norii metafizicii, înseamnă să rămâi neînţeles pentru cea mai mare parte a inteligenţelor. Aşadar, folosindu-ne de constituţia omului pe de o parte, şi de cea a Universului pe de alta, ne vom putea face o idee despre Dumnezeu.

Am văzut în om fiinţa fizică, sau mai degrabă organică, ce funcţionează în mod maşinal la fel de bine în timpul stării de veghe, ca şi în somn. Deasupra fiinţei organice am găsit o alta, fiinţa intelectuală, ce intră în acţiune în timpul somnului şi se manifestă în exclusivitate în timpul stării de veghe.

Partea organică a fiinţei umane răspunde ideii că suntem făcuţi de natură. Este aceeaşi lege fatală şi regulară care dirijează mersul omului organic, ca şi legea Universului, acesta din urmă fiind format din organe cosmice, în loc de organe umane.

Fiinţa intelectuală din om va răspunde în consecinţă, dar într-un mod elementar, ideii pe care ne-am putea-o face despre Dumnezeu. Raporturile omului fizic cu cel intelectual ne vor lămuri asupra raporturilor Natură - Dumnezeu, aşa cum raporturile între fiinţa fizică şi spirit, la om, pot să clarifice legătura omului cu Dumnezeu.

Prin aceasta putem spune de pe acum că Dumnezeu, manifestat prin Umanitate sau prin Natură, ori acţionând asupra acestor două mari principii cosmice, are totuşi o existenţă proprie şi independentă.

Dar prima unitate astfel concepută nu poate interveni în mersul legilor naturale dacă nu intervine spiritul conştient al omului, în stare normală, în funcţionarea inimii şi a ficatului.

Omul este singurul creator şi singurul judecător al destinului său, este liber să acţioneze după plac în cercul fatalităţii sale, aşa cum un călător dintr-un tren poate acţiona cum vrea în compartimentul său.

Dumnezeu nu mai poate fi transformat în complicele greşelilor omeneşti aşa cum nici conductorul nu este responsabil de fanteziile călătorilor.

Pentru a evita orice greşeală din viitor, trebuie bine distins faptul că Dumnezeu, aşa cum apare, este ansamblul a tot ce există, tot aşa cum omul este ansamblul organelor şi al facultăţilor care se formează încă de la început.

Dar omul adevărat, spiritul, este diferit de corpul fizic, de cel astral şi de fiinţa psihică, pe care o percepe şi o domină.

Ca să vorbim într-un mod grosolan, Natura înseamnă corpul lui Dumnezeu, şi umanitatea este viaţa Lui, atât timp cât corpul material este corpul omului, iar corpul astral şi fiinţa psihică sunt principiile vitale ale acestuia; este vorba aici despre omul organic, şi nu despre omul spirit, care, încă o dată foloseşte aceste principii drept mijloc de manifestare.

Totuşi nu este mai puţin adevărat faptul că spiritul omului este în legătură, prin simţul intern, cu cea mai mică parte a organismului său, parte asupra căreia nu poate acţiona, însă aceasta se poate manifesta la nivelul spiritului, prin suferinţă. La fel, Dumnezeu este prezent mediat sau imediat în cea mai mică parte a creaţiei sale, el este în fiecare din noi aşa cum conştiinţa umană este receptivă sau motrice conştientă în fiecare din celulele noastre corporale.

Aşadar, Natura şi omul acţionează liber, înconjuraţi din toate părţile de acţiunea divină circumferenţială, care antrenează Universul spre progres, fără să intervină despotic în legile naturale sau în acţiunile omului.

În Kabbala, numim Tata, principiul divin care intervine în mersul general al universului (acţiunea pe bază), Fiul, principiul în acţiune la om, şi Sfântul Duh, principiul care se manifestă în Natură. Aceşti termeni mistici indică diversele aplicaţii ale forţei creative universale.

Unitatea

Universul, conceput ca un tot însufleţit, se compune din trei principii: Natura, Omul şi Dumnezeu, sau, ca să folosim limbajul ermeticilor, Macrocosmos, Microcosmos şi Arhetip.

Omul este numit microcosmos, sau lumea mică, pentru că el conţine analogic legile care conduc Universul.

Natura formează punctul de sprijin şi centrul de manifestare generală a altor principii.

Acţionând asupra Naturii cu gestul, asupra celorlalţi oameni cu vorba, şi ajungând până la Dumnezeu prin rugăciune şi extaz, omul este legătura ce apropie Creaţia de Creator.

Învăluind în acţiunea providenţială domeniile în care se manifestă liber celelalte principii, Dumnezeu domină Universul care aduce toate elementele la unitatea de direcţie şi de acţiune.

Dumnezeu se manifestă în Univers prin acţiunea Providenţei care vine să lămurească omul în evoluţia sa, dar care nu se poate opune din punct de vedere dinamic efectului celorlalte două forţe primordiale.

Omul se manifestă în Univers sub influenţa voinţei care-i permite să lupte împotriva Destinului, dar devine servitorul concepţiilor sale. În aplicarea voinţei în lumea exterioară, omul are toată libertatea să apeleze la luminile Providenţei, sau să-i dispreţuiască acţiunea.

Natura se manifestă în Univers prin acţiunea Destinului, care perpetuează într-o manieră imuabilă şi-ntr-o ordine strict determinată, tipurile fundamentale care alcătuiesc baza de acţiune.

Faptele sunt de domeniul Naturii, legile aparţin de om şi principiile de Dumnezeu.

Dumnezeu nu creează decât în principiu. Natura dezvoltă principiile create pentru a constitui faptele, şi omul, cu ajutorul voinţei facultăţilor pe care le are, stabileşte relaţiile care unesc faptele cu principiile, le transformă şi le perfecţionează prin crearea legilor.

Dar un fapt, oricât de simplu ar fi, nu este decât traducerea prin Natură a unui principiu emis de Dumnezeu, şi omul poate să restabilească liantul care uneşte faptul vizibil de principiul invizibil, şi asta prin enunţarea unei legi (fundamentul metodei analoage).

Un vapor cu aburi este lansat pe Oceanul imens şi pluteşte spre ţelul fixat pe durata voiajului. Tot ce se află pe vapor este condus spre înainte.

Şi totuşi, fiecare este liber să-şi organizeze cabina după plac. Fiecare este liber să urce pe punte, să contemple infinitul sau să coboare la fundul calei. Progresul se efectuează în fiecare zi pentru masa totală, dar fiecare individ este liber să acţioneze cum doreşte în cercul care i s-a repartizat.

Pe acest vapor se află toate categoriile sociale, de la emigrantul sărac, ce doarme într-un sac, până la yankeul bogat care ocupă o cabină bună.

Şi viteza este aceeaşi pentru toţi, bogaţi, săraci, mari, mici, toţi îşi vor termina călătoria în acelaşi timp.

O maşină inconştientă, ce funcţionează după legi stricte, modifică sistemul în întregime.

O forţă oarbă, (vaporul), canalizată în tuburi şi organe de metal, generată de un factor special (căldura), însufleţeşte toată maşinăria. Voinţa, maşina organică şi grupul de călători, sunt guvernate toate de căpitan.

Indiferent acţiunii fiecărui pasager, căpitanul, cu ochii aţintiţi asupra scopului de îndeplinit, cu mâna pe cârmă, conduce imensul organism, dând ordine armatei de oameni inteligenţi care-l ascultă.

Comandantul nu comandă direct elicea care mişcă vaporul cu aburi, el nu acţionează imediat decât asupra cârmei.

Astfel, universul poate fi comparat cu un imens vapor cu aburi unde cel pe care-l numim Dumnezeu ţine loc de cârmaci; Natura este maşina sintetizată în elicea care produce mişcarea întregului sistem, după reguli stricte, iar fiinţele umane reprezintă pasagerii.

Progresul e general pentru întregul sistem, dar fiecare fiinţă este absolut liberă în cercul fatalităţii sale.

Aceasta este imaginea pictată destul de clar de ceea ce ne învaţă Ocultismul în ceea ce priveşte problema de faţă.

PARTEA A II-A

REALIZAREA

CAPITOLUL V

Realizarea Omului. Despre ceea ce simte.

În prima parte a studiului am rezumat aspectele constituirii Omului şi a Naturii, aşa cum trebuie să le înţeleagă magicianul. Acum vom vedea cum putem realiza şi dezvolta elementele diverse despre care am discutat. În fine, în cea de-a treia parte vom analiza cum utilizăm dezvoltarea astfel obţinută pentru genurile diferite de practică magică.

Dezvoltarea diverselor elemente ce acţionează în fiinţa umană cere un studiu special. Într-adevăr, ştim că înainte să acţioneze asupra Naturii, omul trebuie să fie propriul lui stăpân ca să reziste emoţiilor fiinţei sale impulsive, şi mai ştim că instrumentul material utilizat în acest caz este forţa nervoasă.

Ori, calitatea forţei nervoase depinde de calitatea sângelui, iar calitatea sângelui depinde, pe de o parte de calitatea alimentelor de unde extrage chilul, şi pe de alta, de calitatea aerului inspirat şi de ritmul respirator; deci, vom avea de descris o serie de procedee de antrenament ce pot fi aplicate elementelor diverse: aliment, aer inspirat sau senzaţia pe care o primeşte omul de la natură, şi asupra cărora voinţa poate fi exersată într-atât încât n-au pătruns încă în organism. Aceasta va fi cea mai mare parte a pregătirilor la care va trebui să se aştepte cel care şi-a propus să studieze serios magia, şi să obţină rezultate.

Discutând despre om, am văzut cât contează pentru magician utilizarea meditatiei; vom spune de asemenea câteva cuvinte despre acest subiect.

Mai apoi va trebui să abordăm educaţia diverselor organe de exprimare, datorită cărora fiinţa acţionează la exterior.

Educarea privirii şi folosirea oglinzilor, educarea graiului, educarea gestului, care, fixate, vor deveni originea pantaclelor, în fine, educarea mersului şi realizarea cercului, ne vor atrage atenţia în mod egal.

Omul, dezvoltat după mijloacele pe care le vom rezuma raportându-ne la manuscrisele din Kabbala practică, va deveni astfel un generator conştient de voinţă dinamizată şi va putea exersa, mai întâi, practici care cer puţin antrenament, apoi, progresiv, vor ajunge la încercări din ce în ce mai dificile.

Vom vorbi despre aceste practici în partea a treia.

Mulţumită expunerii precedente asupra Naturii, am putut prevedea că nu este acelaşi lucru dacă operezi la momente diferite. Iată de ce vom relua în linii mari studiul elementelor de astrologie indispensabile magicianului.

În acelaşi timp vom publica tablourile date de Kabbala în legătură cu aceste aspecte, la fel ca pantaclele şi caracterele plantelor şi a caselor zodiacale. Acesta va fi studiul dinamismului în natură, corolar al studiului despre dinamismul voinţei umane.

Vom ajunge astfel să avem cei doi termeni ai oricărei operaţii de magie: 1. dinamismul fiinţei umane şi mai ales al voinţei sale; 2. utilizarea forţelor Naturii asupra cărora va trebui să opereze această voinţă.

Aici se va opri cea de-a doua parte: pregătirea sau realizarea, dacă avem grijă să adăugăm potrivirile magice între ierburi; animalele şi mineralele, raportându-se la aştri, vor fi numite pe cât de limpede posibil în studiul nostru despre natură.

Repetăm că lucrarea prezentă tratează subiectul MAGIEI, adică al acţiunii omului asupra Naturii, şi nu abordează teurgia (acţiunea omului asupra fiinţelor din planul divin) sau psihurgia (acţiunea omului asupra lumii sufletelor omeneşti). Oricum, vom fi obligaţi să spunem câteva cuvinte despre aceasta din urmă.

Am ţinut să rezumăm de la început planul studiului nostru, putem acum să abordăm fără teamă subiectul nostru.

Alimentele.
Realizarea fiinţei instinctive

După tot ce am spus mai sus putem judeca importanţa pe care o capătă pentru magician problema alimentelor.

Idealul ce trebuie atins prin antrenamentul magic este punerea la dispoziţia voinţei a celei mai mari cantităţi posibile de forţă nervoasă într-un timp dat. Acest simptom prin care simţim că voinţa are forţa necesară este denumit „libertatea spiritului".

Ca senzaţie psihică, spiritul liber corespunde stării fiziologice în care Voinţa are o cantitate destul de mare de lichid nervos.

Ori, această stare se manifestă îndeosebi dimineaţa, sau când omul este mai puţin ocupat cu munca fiziologică a organismului, mai ales prin digestie.

Vom vedea că cea mai mare parte a practicilor magice tinde la starea de dematerializare progresivă a fiinţei, de separare între organism şi fiinţa psihică, şi asta prin oboseala corporală şi chiar spirituală.

Dar nu trebuie să uităm că starea psihică a omului, într-un astfel de moment, dacă indică un scop de atins, nu înseamnă decât o stare trecătoare ce nu va persista la oamenii neantrenaţi, căci lichidul nervos nu se reînnoieşte în acest caz şi rezervele sunt rapid epuizate.

Pentru a ne fixa bine ideile, să reprezentăm fiinţa umană într-un mod grosolan, ca pe un balon care poate ajunge la diverse înălţimi, în funcţie de greutatea, mai mică sau mai mare, pe care o are de ridicat. Balonul va figura spiritul, greutatea, organismul şi cârligele, forţa nervoasă. Diferitele straturi orizontale în care poate sta balonul indică diverse stări de spirit.

Ori «libertatea spiritului» nu se poate obţine decât prin diminuarea greutăţii organismului care atrage balonul spre pământ. De aici şi toate practicile mistice relative corpului, practici fără rost dacă nu avem în vedere că ele trebuie să fie periodice, pasagere, şi absolut niciodată continue.

Am văzut doamne din America, foarte bogate, înconjurate de un lux plictisitor şi murind de foame, din punct de vedere literar, sub

pretextul dematerializării, urmând un regim învățat de la una din numeroasele societăți mistice de acolo.

Fondatorii acestor societăti, dintre care celebra Societate teozofică, caracterizată prin şarlatanism, împrumută religiilor orientale sau Occidentului, practici ce sunt executate de preoți, sau inițiaților, într-o anumită perioadă, şi-i împing pe cei care li se alătură să le urmeze în mod regulat, pe toată durata vieții, fără să se îngrijoreze de schimbarea climei sau de constituția fiziologică a candidatului ce trebuie inițiat. De aici şi accidentele şi bolile unde prima victimă este săracul imprudent.

Ne putem antrena în mod progresiv pentru a elibera o cantitate din ce în ce mai mare de forță nervoasă, ce va fi pusă în slujba spiritului. Este adevărat, dar cu condiția de a nu uita că reînnoirea forței nervoase este imediat legată de absorbția alimentelor.

Starea de sănătate psihică se obține printr-un echilibru armonios între spirit şi organism. Când, fără tranziție, ființa intelectuală preia controlul organismului, există ruptura de echilibru în sus, cu pericol de leşin şi nebunie; când, din contră, organismul controlează ființa intelectuală, ruptura de echilibru se produce în jos, cu pericol de somnolență şi de tâmpire. Căutând mereu să repare echilibrul distrus, voința va folosi diverse modalități, pe care trebuie acum să învățăm să le cunoaştem.

Să presupunem că suntem în stare de «libertate a spiritului» şi că introducem în stomac alimente grele, şi din abundență. Ce se întâmplă?

Ştim cu toții că pe măsură ce senzația instinctivă a stării de bine a stomacului prinde acuitate, ideile devin mai întâi obscure, apoi se confundă şi în final scad progresiv în număr şi în claritate. Fiziologic, o parte din forța nervoasă din serviciul spiritului şi-a schimbat destinația, şi centrul dinamic al ființei umane, care se află până acum în sfera intelectuală, a trecut în sfera instinctivă: corpul vine pentru moment să acapareze instrumentul spiritului, forța nervoasă.

Omul instinctiv, pentru care această stare de satisfacție stomacală înseamnă o formă de mulțumire, se lasă condus la bucuriile tâmpirii progresive care câştigă şi favorizează acțiunea corpului prin siestă. Un aşa om este în totalitate sclavul organismului său, şi nu va şti să îndeplinească o acțiune magică oarecare.

Din contră, omul care şi-a dezvoltat foarte bine inteligența, cel pe care-l numim «intelectual», este jenat în acțiunea sa de starea de tâmpire şi face tot ce-i stă în putință ca să se elibereze rapid. Aici sunt folosiți excitanții.

Să-şi excite organismul înseamnă să diminueze timpul în care corpul ia conducerea asupra intelectului.

Aşa, în loc să cedeze în fața somnului, omul activ poate utiliza diverse modalități: 1. munca fizică; 2. o substanță naturală dinamizată printr-o manieră fizică, un excitant propriu-zis (cafea, ceai, alcool, zahăr).

Calea normală presupune să te relaxezi dintr-o muncă psihică, cu o activitate fizică, iar metoda excitației artificiale cu cafea sau alcool este totuşi adesea folosită, deşi e mai periculoasă.

Excitanții cer un studiu special, pe care-l facem imediat. Pentru moment să amintim doar de existența lor şi de scopul urmărit.

Studentul în magie trebuie deci să înceapă practica cu mânuirea conştientă a forțelor sale organice. Ori, dacă-şi va aminti că are în elemente sau în excitanți cei doi poli de acțiune asupra forței nervoase, se va considera că a făcut deja un pas mare.

Într-adevăr, alimentul singur folosit micşorează entuziasmul şi permite evitarea ambalărilor misticismului. Excitantul folosit separat şi în starea de «libertate a spiritului» este periculos, dar îi permite spiritului zboruri magnifice în lumea ideilor. În sfârşit, combinarea acțiunii elementelor cu cea a excitantului permite împlinirea lucrărilor uşoare, din care Germania este astăzi considerată patrie aproape exclusivă.

Cadrul acestui mic tratat elementar nu ne permite să intrăm în detalii referitoare la clasificarea alimentelor. Să ne rezumăm deci la informațiile necesare practicii.

Am putut vedea cum ființa umană este capabilă să acționeze asupra forței nervoase când stomacul este în repaus sau lucrează, şi cum spiritul este mai mult sau mai puțin independent de organismul care suportă aceste stări diferite ale stomacului, centru anatomic al sferei instinctive.

Dar o nouă alegere poate fi exersată asupra alimentelor, urmărind că ele provin din regnul vegetal sau cel animal, fără să conteze aportul adus, ca sarea prin regnul mineral. Mai mult, utilizarea aproape zilnică

a excitanților, (alcool, ceai sau cafea) dă voinței modalități noi de a acționa asupra forțelor organice.

Astfel, omul seamănă cu conductorul locomotivei care nu are o acțiune imediată asupra organelor de oțel ale mașinii, dar care poate, în funcție de combustibilul folosit, să producă mai multă sau mai puțină căldură într-un timp dat, și, mai apoi, să creeze la momentul dorit, o cantitate de aburi mai mare sau mai mică, de unde și presiunea variabilă care-i permite să acționeze mai apoi asupra organelor de oțel.

Să rezumăm efectele produse în cele mai generale cazuri.

Din vegetarianism: vom vedea în a treia parte a lucrării că în perioada antrenamentului magic, perioadă ce variază între 7 și 40 de zile, regimul exclusiv al vegetalelor trebuie să fie unic folosit. Ne vom întreba în ce scop.

Dacă ne amintim că omul organic nu este decât o creație a naturii pentru o existență terestră a omului-spirit, vom ști că organismul uman plonjează în două regnuri, regnul animal prin piept și cel vegetal prin abdomen.

Alimentele cu bază vegetală vor acționa deci aproape numai din punct de vedere instinctiv și vor produce, printr-o utilizare constantă, calmul în organism; voința, ca să acționeze asupra unui organism astfel antrenat, aproape că nu va avea forțe pe care să se bazeze, căci revoltele ființei impulsive sunt, în acest caz, aproape în totalitate suspendate.

Deci, dacă doriți să vă lăsați conduși de reverie, dacă doriți să gustați toate plăcerile fără teama că o să vă plictisiți, mergeți în mediul de la țară și adoptați ca regim alimentar tot ce este vegetal, având însă grijă să nu beți decât lapte sau apă, și curând va apărea pacea profundă în organismul ce a fost odată agitat.

Dar dacă veți dori să mergeți mai departe și să dați naștere facultăților transcendente adormite, adăugați la acest regim ceaiurile, de mai multe ori pe zi, și practicați în fiecare dimineața și seara meditație, timp de o oră, sau o oră și jumătate, și veți fi susceptibil de fenomene foarte clare de telepatie sau de viziuni în astral.

Regimul vegetarian, din care se exclude peștele, carnea și alcoolul, poate fi înlocuit cu fructele, la țară, și în acest caz, dieta poate fi urmată mulți ani, fără nici un pericol. Acest regim, care distruge foarte ușor rezistența organismului în fața voinței și-l face pe om pasiv, este necesar celui care studiază magia, și va trebui urmat, la început, la

perioade de 7 zile, apoi de 15, și doar mai târziu se ține în mod permanent, dar cu condiția să fie la țară, sau într-un mediu analog și ferit de orice grijă materială.

Laptele, ouăle, brânza sunt întrebuințate în regimurile vegetariene de lungă înfometare; ouăle și brânza sunt eliminate în perioadele de antrenament magic. Acest regim este tipic pitagoreic.

O remarcă ce primează în fața celorlalte este cea a anotimpului și a climei, de vreme ce s-a ținut cont de mediu: țară sau oraș.

În regiunile reci, mai apropiate sau mai depărtate de pol, organismul uman nu va ști să se păstreze fără folosirea continuă a grăsimilor și a uleiurilor greoaie; varza și berea germanilor reprezintă o adaptare a individului în climatul de la țară. Dar în India, în Egipt și în zonele ecuatoriale, nutriția dinamică practicată prin influența solară este aproximativ suficientă și câteva boabe de orez înlocuiesc porția enormă de varză necesară în Germania.

Regimul, vegetarian sau nu, va trebui deci să varieze atât în abundență cât și în cantitatea de ulei folosit în funcție de climă. Prin preceptele legate de climă și mediu s-au actualizat toate superstițiile alimentare care însoțesc cea mai mare parte a religiilor fondate în țările Orientului. Curios este faptul că noile superstiții tind să se implementeze în Occident sub influența vegetarianismului.

Vegetarianismul Sentimental

Plecând de la acest fapt real, cum că regimul vegetarian aduce calmul organic, s-au format diverse secte invidioase în legătură cu rigoarea regimului impus celor care li s-au alăturat fără a se îngrijora mai mult de fiziologie decât de mediu sau climat.

Atunci, argumentele provenite din sentimente își fac apariția. Nu trebuie să omori ca să hrănești omul; uităm că în natură, viața vegetală nu se menține decât prin disoluția lentă a mineralelor și viața animală a erbivorelor, citate drept exemplu, decât prin sacrificiul neîncetat al ființelor vegetale.

Dar un vegetal este o ființă vie, spunea un alt șef de sectă; și curând se năștea o școală nouă, care nu se hrănea decât cu grăunțe și cu

fructe; şi din deducţii în deducţii vegetarienii puri, deveniţi receptacule de sentimentalitate, vor ajunge să se hrănească numai cu pământ.

Puţina reflexie este suficientă pentru a înţelege că oricând omorâm fiinţe vii, fie în timpul plimbărilor la ţară, fie în hecatombele vegetale care se numesc seceriş sau cositul fânului, fie, un caz mai general de data aceasta, respirând şi înghiţind în profunzimile organismului nostru, milioane de fiinţe microscopice care se agită în aer şi care sunt, din nefericire pentru noi, mai vii.

Trebuie să ştii să ieşi din acest sectarism şi să ţii cont că organismul uman este un ansamblu de fiinţe vii care-i împrumută naturii alte fiinţe vii, pentru a se dezvolta.

Fiinţa noastră intelectuală, omul-spirit, care nu se hrăneşte decât din senzaţii, şi care nu simte şi nu acţionează decât prin forţa nervoasă, poate să se joace cu sentimentalismul; dar organismul, care furnizează forţa nervoasă, nu mai are dreptul să fie sentimental, că drosera (plantă dicotiledonată carnivoră, care trăieşte de obicei prin mlaştini), această plantă dulce, care aspiră încet sângele insectelor, sau păianjenul care se aruncă asupra muştelor, sau chiar boul, acest calm vegetarian, care îl fărâmiţează fără milă pe cel mai tandru dintre sensibili.

Şi dacă protestăm cu toate forţele împotriva unor aşa practici, asta se întâmplă pentru că am fost martorii faptelor care vor revolta bunul simţ al ultimului ţăran.

La Londra, în Cartierul General al unei societăţi mistice, am văzut doi membri: contesa de W. şi Doamna M. murind de foame, artistic vorbind, pentru a evita să mănânce «fiinţele vii», în timp ce fondatorii, sub pretextul bolii, înghiţeau porţii mari de peşte, urmate de platouri monumentale de orez şi de legume diverse. Doamnele doreau să aibă «viziuni», însă nu se alegeau decât cu o doză puternică de anemie cerebrală.

În Franţa am urmărit cu interes cazul Doamnei L., soţie a unui doctoraş de la ţară, care nu servea decât o cană de lapte pe zi..., tot pentru a se «spiritualiza». Şi se «spiritualiza» aşa de bine într-un an de regim, încât decesul fu datorat numai inaniţiei. Dar putu să se consoleze cu gândul că, în afara microbilor din lapte şi cei pe care-i respira, câteva sute de milioane pe zi, nici o «fiinţă vie» nu trecuse pragul organismului ei.

În această problemă de practică, trebuie evitat misticismul, şi acesta, devenit regulă a sectelor spiritualiste, îi conduce pe cei care s-au

alăturat toropelilor senzuale sub pretextul că sufletul nu are nimic de văzut în acţiunea corpului, sau imbecilităţii când nu e vorba de nebunie, sub pretextul «spiritualizării» organismului murdar.

Spiritul, dirijând în calitate de stăpân acţiunile exterioare ale fiinţei umane, este perfect responsabil de toate acţiunile desfăşurate, în aşa fel încât nu se «spiritualizează» cu adevărat decât acţionând cu răbdare şi în mod continuu asupra funcţiilor organice care dau naştere forţei nervoase.

Înainte de a se dedica unei practici magice, antrenând un regim oarecare, trebuie bine înţeles scopul urmărit şi forţele operatorului. Luând ca bază de calcul aceşti doi factori, şi considerând mediul şi climatul, vom determina numărul zilelor în care trebuie urmat regimul preparator.

Vom trece de la regimul obişnuit la cel vegetarian în mod progresiv, eliminând mai întâi excitanţi precum cafeaua şi alcoolul, pe care-i vom înlocui cu apa; apoi eliminând carnea treptat. Abia atunci vom putea încerca eliminarea peştelui, păstrând cât mai mult timp untul şi uleiul.

Nu trebuie uitat că numai în cele 8 zile care precedă regimul, experienţa magică e considerată cea mai lungă şi mai dificilă, evocarea conştientă a formelor astrale de care ne vom folosi în regimul riguros al legumelor, fără sare, culese de operator şi doar fierte în apă.

În orice caz, aceste regimuri trebuie urmate la ţară. Într-un oraş pasionant ca Parisul, unde totul gravitează în jurul sferei pasionale şi nu în jurul sferei instinctive ca la ţară, încercările regimului vegetarian exclusiv sunt dezastruoase. Am constatat fenomene evidente de anemie cerebrală la mai multe persoane care doriseră să-l urmeze strict, şi la care nimeni n-a rezistat mai mult de 6 luni.

Pe scurt, regimul vegetarian în climatele noastre, poate fi urmat, dar în serii periodice, la ţară, şi evitând practicile rezultate din sentimentalism.

Alimente provenite din regnul animal

Alimentele provenite din regnul vegetal acţionează mai ales asupra centrului instinctiv, aşa cum am spus.

Elementele rezultate din regnul animal afectează, din contră, centrul pasional şi dezvoltă în mod considerabil rezistenţa organismului la impulsurile venite fie din exterior, fie din partea voinţei.

Regimul animal este mai convenabil pentru omul activ, sau în proporţie redusă, orăşenilor forţaţi să ducă viaţa febrilă a marilor oraşe. Acest regim trebuie exclus din antrenamentul magic; dar va fi bun, pentru cel care doreşte să înţeleagă acţiunea alimentelor asupra organismului, să facă o serie de esee instructive.

După o perioadă de regim vegetarian de aproximativ 15 zile, făcut în timpul lunii crescânde, organismul poate fi considerat readus la „**0**", din punct de vedere al impulsivităţii. Să încercăm atunci, într-o cantitate de la jumătate de livră la trei sferturi, ingerarea cărnii de vită, şi să notăm efectele. Să aşteptăm două zile până revenim la regimul vegetarian şi apoi să încercăm carnea de oaie, apoi, în aceleaşi condiţii, carnea de porc, şi experimentatorul îşi va da seama imediat dacă temperatura este destul de ridicată, va înţelege schimbările considerabile pe care regimul alimentar este susceptibil să le producă într-un organism uman.

Despre utilizarea excitanţilor naturali

Ştim acum cum să acţionăm prin alimentele provenite din regnul vegetal, asupra centrului instinctiv, cum să dezvoltăm impulsivitatea centrului pasional prin utilizarea alimentelor provenite din regnul animal, să ne ocupăm de substanţele care acţionează asupra rezervelor nervoase, şi, mai apoi, asupra centrului intelectual; am dat acestor substanţe numele de excitanţi.

Fiziologic, excitantul acţionează, aşa cum tocmai am spus, asupra rezervelor nervoase. De exemplu, sunteţi obosiţi, aveţi tendinţa să adormiţi, adică voinţa nu mai are la dispoziţie forţă nervoasă. Vreţi să rezistaţi pentru un moment în faţa somnului; atunci luaţi cafea, şi curând, munca devine mai uşoară, până la reacţia următoare. Ce s-a produs deci, în acest caz?

Ştim că în stare normală o rezervă de forţă nervoasă există în plexul nervos al marelui simpatic. Prima reacţie a unui excitant este să acţioneze asupra acestor rezerve şi să pună în slujba organismului forţa nervoasă înmagazinată până atunci. Prima consecinţă este un nou dinamism al centrului intelectual; dar consecinţa mediată este o oboseală profundă a organismului care, dacă se prelungeşte, poate aduce necazuri grave.

Nimic nu se plăteşte mai scump la om decât consumul exagerat al acestui depozit preţios care este forţa nervoasă, şi atunci când un necaz al sistemului digestiv e remediat în câteva ore, problemele sistemului nervos cer un tratament foarte delicat, dacă nu foarte lung.

Balzac a scris un minunat «tratat al excitanţilor moderni» pe care l-am reeditat în *Voile d'Isis* şi spre care-l îndrumăm pe cercetătorul atent. Pentru a rămâne în limitele studiului nostru, nu vom discuta aici decât despre următorii excitanţi: alcool - cafea - ceai - morfină - haşiş. Mai sunt şi alte substanţe folosite despre care vom discuta într-un studiu mai vast decât acesta.

Alcoolul

Rezultat la fel ca majoritatea excitanţilor, din acţiunea voinţei umane asupra unei producţii a naturii, alcoolul este unul din agenţii cei mai preţioşi, dar şi cei mai periculoşi, pe care-i are la dispoziţie, omul.

Acţiunea alcoolului folosit sub formă de ţuică este foarte rapidă, dar mai puţin profundă şi, prin urmare, de scurtă durată. Sub influenţa alcoolului este eliberată o cantitate mare de forţă nervoasă, şi spiritul este iluminat de bogăţia şi numărul ideilor care se nasc şi se lovesc de centrul intelectual.

În acest moment trebuie evitată deducţia sau înfometarea îndelungă, adeptul trebuie să se mulţumească să noteze ideile care trec la fel de rapid ca şi fulgerele, în timpul celor câteva minute cât durează acţiunea excitantului.

Astfel, un păhărel de ţuică, luat cu jumătate de oră înaintea unui exerciţiu intelectual violent, îi permite să facă adevărate tururi de forţă; putem cita, a propos de asta, un fapt personal.

În timpul congresului din 1889, fusesem avertizați, pentru că luasem o jumătate de pahar de şampanie fină înaintea şedinței, să traducem exact şi instantaneu, cu intonație de orator, discursurile delegaților spanioli, încât, la un moment dat mai mulți stenografi prezenți acolo au venit să ne întrebe despre «metodă» şi au neglijat stenografierea unui discurs, fiind convinşi că aveam un procedeu nou. Dar acest mic exercițiu intelectual pe care-l repetăm aproape zilnic, ne cerea de fiecare dată două ore de somn suplimentar la sfârşitul zilei.

Acțiunea alcoolului nu se exercită decât în timp scurt, şi nu trebuie să revii niciodată de două ori la acelaşi excitant pentru acelaşi efort. Aici, pericolul alcoolului se prezintă în toate formele: şarmat de rezultatul obținut şi fermecat că vede sfera intelectuală atât de bine pus în mişcare, aproape fără niciun efort depus de voință, omul slab are o tendință periculoasă să bea din nou alcool atunci când prima doză e pe cale să se sfârşească. Neobținând un rezultat satisfăcător, individul măreşte doza. Devine curând beat şi plăteşte cele câteva minute de exaltare de la început prin ore lungi de abrutizare. Pentru a înțelege mecanismul acestei acțiuni, citiți ceea ce am spus despre beție în partea întâi a lucrării.

Pe lângă țuică sub toate formele în care se poate prezenta, industria modernă a creat o mulțime de noi excitanți prin amestecul alcoolului cu un alt stimulent: zahărul. De aici au apărut lichiorurile, dintre care unele reprezintă veritabile medicamente compuse.

Acțiunea lichiorului este mai lentă decât cea a alcoolului, dar el face să crească mult voința, în timp ce alcoolul fără zahăr acționează mai degrabă asupra sensibilității. De asemenea, trebuie să preferăm lichiorul în loc de alcool, la fel cum este mai bine să acționăm decât să ne abandonăm meditației.

Cafeaua

Cafeaua constituie excitantul cel mai puternic în ceea ce priveşte durata efectului său, şi îl putem avea oricând la dispoziție.

Cafeaua, făcută aşa cum se prepară de obicei, are două efecte destul de hotărîtoare.

1. În timpul orei ce urmează înghițirii ei, ea acționează la nivel local asupra plexurilor nervoase ale abdomenului şi, ajutată fiind de căldură, facilitează activitatea digestivă, permițând astfel sufletului să dispună de o cantitate mai mare de forță nervoasă.

2. La două sau trei ore de la înghițirea ei, cafeaua începe să aibă efecte asupra sferei intelectuale, care au o durabilitate de la una la două ore dacă luăm în considerare o ceaşcă de cafea. Astfel, dacă bem cafeaua la ora unu, efectele sale asupra psihicului se arată la ora trei, continuându-se până la ora cinci.

Începând cu acest moment, deoarece starea de vid a stomacului acționează şi ea ca un stimulent, munca intelectuală devine din ce în ce mai uşoară, cu condiția să luăm întotdeauna notițe, să facem schițe sau scheme, şi nu să redactăm sau să executăm ceva. Executarea acestui experiment trebuie să aibă loc fie dimineața, pe stomacul gol sau aproape gol, fie seara, cu condiția să mâncăm ceva uşor la cină.

3. Există şi un al treilea efect produs de cafea la persoanele nervoase, şi anume criza de tristețe, care izbucneşte în momentul când acțiunea de stimulator a cafelei asupra centrului intelectual ia sfârşit, mai exact aproximativ cinci ore după înghițirea cafelei. Mecanismul acestui fenomen este destul de ciudat de descris.

Într-adevar, cafeaua, la fel ca toti excitanții, acționează prin punerea la dispoziția minții a unei părți din forța nervoasă care stătea de rezervă în plexuri ganglionare. Forța, tensiunea pe care cafeaua le transmite organismului sunt deci o amăgire, deoarece această acțiune nu are loc decât cu prețul unei uzuri a rezervelor organice. De asemenea, folosirea cafelei drept fortifiant nu este posibilă decât la subiecții viguroşi şi deloc în cazul acelora slabi şi anemici. Dar să trecem peste asta.

La un om normal, atunci când cafeaua îşi va fi produs efectul pe plan intelectual, iar acesta a fost puțin amplificat de către activitatea individului, senzația de „gol" a centrilor nervoşi condensatori se manifestă în suflet sub forma acestei crize de tristețe şi de pesimism care durează de la zece minute la o oră şi trebuie să fie mereu oprită de înghițirea unei substanțe alimentare oarecare.

Pe scurt, acțiunea pe plan psihic a cafelei pare să aibă legătură mai ales cu sensibilitatea. În mâinile celui care studiază magia, cafeaua reprezintă mijlocul de a creşte după voie receptivitatea artistică a unui individ. Într-adevăr, constatăm că dispoziția de a fi impresionat de artă

depinde în general de starea nervoasă a individului, iar noi ştim, pe de altă parte, că acest produs, cafeaua, permite să evolueze şi chiar să amplifice starea nervoasă.

Putem însă să bem cafea aşa cum fac turcii, folosind un mod de preparare unde infuzia este înlocuită cu decoctul, ceea ce măreşte într-un mod considerabil puterea de stimulent, deoarece se absoarbe o oarecare cantitate de cafea în stare pură.

În sfârşit, înghiţirea cafelei fin măcinată pe stomacul gol, urmând procedeul indicat de Balzac, provoacă maximul de efect pe care îl putem aştepta de la acest excitant preţios.

Ceaiul

Dacă la sfârşitul perioadei de stimulare cafeaua dă naştere la o criză de pesimism violentă dar pasageră, ceaiul acţionează într-un mod mult mai insidios.

Stimularea intelectuală furnizată de ceai se situează la un nivel intermediar între cea produsă de alcool şi cea produsă de către cafea; dar această excitare este foarte blândă şi nu prezintă niciodată perioadele bruşte ale celorlalte stimulente.

Ceaiul impune încetul cu încetul centrilor nervoşi o stare de melancolie şi anemie, dar care se instalează în mod progesiv. Rareori se întâmplă ca influenţa lui să dea naştere la accese de pesimism; în schimb însă am remarcat foarte adesea cazuri de anemii nervoase survenite la studenţii ruşi care făceau abuz de ceai.

Calitatea acestui stimulent este de a permite o muncă intelectuală susţinută. De asemenea, este singurul pe care îl putem folosi în perioade de realizare.

Însă, defectul capital al ceaiului este că acţionează destul de profund asupra centrilor nervoşi, astfel încât perioada de refacere este de mai lungă durată decât în cazul oricăror altor substanţe. Anemia nervoasă care ia astfel naştere se manifestă prin absenţa totală de iniţiativă şi de curaj.

Individul care face abuz de ceai lasă timpul să treacă melancolic, plânge dacă este nefericit, dar nu are nici o intenţie să reacţioneze

activ, exprimă tipul cel mai clar posibil de fatalism în toate accepţiunile termenului.

Haşişul, Opiul, Morfina

Multe persoane îşi imaginează că haşişul, ce face parte din clasa drogurilor cele mai periculoase din punct de vedere psihic, pe care le putem avea sub control, provoacă imediat viziuni sublime şi face experimentatorul să plonjeze în extaz. Ori, astfel prezentat, efectul haşişului nu răspunde cu nimic realităţii.

Această substanţă, asemenea opiului, dar cu mult mai intensă în ceea ce priveşte efectele, acţionează asupra centrilor de rezervă ai forţei nervoase, goleşte într-o clipă această rezervă, şi o lansează în masă în sfera intelectuală. Ideile devin exagerate, se amplifică, se înfrumuseţează într-un mod uimitor; dar trebuie ca şi ideea primordială şi senzaţia fizică primordială să existe.

Astfel, sub influenţa haşişului, o lampă devine un palat magnific luminat de 10.000 de lumini şi pe care curg nestemate; din contra, atunci când ideea incidentă are caracter banal, şi impresiile sunt aşa.

Astfel, un debutant care a luat haşiş fără să aibă vreo idee preconceptă şi aşteaptă ceea ce ar urma să i se întâmple, visează pur şi simplu că este pipă şi că se fumează pe sine însuşi.

Haşişul este deci un amplificator şi nu un creator. Dar acest efect exaltant este urmat de o reacţie înspăimântătoare. Centrii de rezervă, goliţi de conţinutul lor, îl neliniştesc pe nefericitul imprudent şi coşmarurile cele mai groaznice, durerile cele mai covârşitoare, sunt o urmare naturală a visurilor fermecate şi a senzaţiilor astrale.

Opiul, şi morfina care derivă din acesta, au acelaşi efect, dar de mai puţină intensitate, iar nefericitul sclav al acestei substanţe, vrând să evite reacţia, care este iminentă, măreşte în mod progresiv doza otrăvii până la epuizarea completă, stare urmată curând de moarte.

Din punct de vedere al magiei, pericolul acestor droguri este considerabil, deoarece ele măresc influenţa fiinţei impulsive asupra voinţei, şi aţi avea nevoie de o voinţă foarte puternică pentru a nu vă lăsa dominat de aceste substanţe, încarnare a sufletului lumii în materie.

Nu vrem să lungim această expunere şi credem că ceea ce am zis până aici va fi suficient pentru ca voi să înţelegeţi teoria acestor stimulenţi.

Realizarea sau Invenţia
Manipularea excitanţilor.

Astfel, practicianul posedă, în cele câteva substanţe pe care le-am trecut mai devreme în revistă, auxiliare preţioase, nu doar pentru magia propriu-zisă, dar şi pentru controlul curent al forţelor sale organice în viaţa de zi cu zi.

Dacă vrem să producem un efort intelectual violent, dar de foarte scurtă durată, alcoolul (şampania fină fără zahăr, în doză reprezentând doar un păhărel), băut cu o jumătate de oră înaintea efectului, este un auxiliar preţios. Dar nu trebuie să uităm că o aşteptare de o oră poate distruge tot şi să surprindă individul în plină perioadă de reacţie.

Ne referim la executarea unui plan dinainte conceput în linii generale, la dezvoltarea unei idei dinainte găsite, sau ducerea la bun sfârşit a unei munci de cercetare bibliografice sau biografice; într-un cuvânt, este vorba despre a realiza, iar pentru aceasta ar trebui să combinăm efectul alcoolului, pe care îl veţi bea la sfârşitul mesei de prânz, după cafea, cu efectul unui aliment gras şi greu de digerat; în acest sens, garnitura de varză acră poate reprezenta baza mesei de prânz.

Trebuie, din contra, să faceţi mai degrabă un efort de a inventa decât de a realiza, va trebui să folosiţi alimente foarte uşoare şi în număr redus, iar după masa de prânz să bem fie o cafea simplă, fie un lichior dulce, asemenea celui care poartă numele de *chartreuse jaune*.

Veţi petrece prima parte a după-amiezii recitind notiţe anterior făcute sau făcând o plimbare într-un muzeu preferat, reluând lucrul pe la ora patru, dacă am luat masa de prânz la ora douăsprezece.

La sfârşitul unei ore, ideile se vor grăbi să apară; dar nu trebuie decât să luaţi notiţe şi să vă abţineţi să redactaţi în stare de excitaţie intelectuală.

Vom vedea curând cum ne putem sincroniza cu ritmul respirator, date despre folosirea parfumurilor şi a rugăciunii în cadrul acestor procedee diverse.

Suntem convinşi că studentul serios, care va vrea cu adevărat să pună aceste sfaturi în practică, va verifica singur rezultatele, pe care noi nu le vom publica decât după ce le vom fi verificat pe durata a mai mulţi ani, cu aplicaţie atât asupra noastră cât şi asupra multor altor persoane. Aici rezidă germenele unei igiene intelectuale care ar presupune îndelungi evoluţii, imposibil de cuprins într-un mic manual.

În rest, este suficient să aveţi mereu prezentă în minte teoria trimiterii pe care o fac plexurile forţei nervoase în creier sau din contra, cea a apelului acestor forţe din creier în stomac. În primul caz rezultă producere de idei, dar cu mare dificultate de realizare; în cel de-al doilea caz, există lipsă de inventivitate, dar ia amploare aptitudinea de a condensa forţa nervoasă într-un singur punct, prin urmare de a acţiona în profunzime în loc de a acţiona la suprafaţă asupra centrilor psihici.

A dizolva sau a coagula influxul nervos alternând excitanţii şi alimentele, iată cheia acestei prime faze de antrenare în magie a fiinţei psihice.

Aerul inspirat.
Realizarea fiinţei animice.

Am trecut repede în revistă modificatorii corpului fizic, alimentele şi excitanţii. Vom ajunge acum la modificatorii corpului astral: aerul atmosferic şi parfumurile, sau substanţele volatile în general, cele capabile să se combine cu aerul inspirat şi să acţioneze direct asupra plămânilor.

Amintim ceea ce am fost conduşi să spunem, în cadrul teoriei naturii, privind relaţiile aerului atmosferic cu fluidul astral şi rolul său de animator general al fiinţelor terestre.

Ceea ce este important de reţinut pentru moment e că aerul inspirat constituie modificatorul cel mai rapid aflat la dispoziţia sângelui şi că, prin urmare, orice acţiune produsă asupra organismului pe calea pulmonară cere a fi foarte serios studiată.

Alimentul sau excitantul, înainte de a ajunge în torentul circulator, trebuie într-adevăr să traverseze diverse organe, în timp ce orice substanță volatilă inspirată vine să acționeze imediat asupra sângelui în același moment în care globula suportă acțiunea vitalizantă a aerului atmosferic inspirat.

Va trebui deci să analizăm:

1. Acțiunea aerului asupra sângelui din punctul de vedere al forței nervoase;
2. Ritmul respirator și modificările pe care voința umană i le poate provoca;
3. Acțiunea excitanților corpului astral, sau parfumurilor, și a substanțelor volatile, ca eterul sau cloroformul.

După ce a învățat să controleze alimentele și excitanții, studentul în magie va aborda deci acest studiu, cee ce constituie a doua fază a exercițiilor preparatoare.

În urma unei alergări, sau urcării rapide a unor etaje, simțiți că v-ați pierdut respirația, adică, pentru a compensa uzura forțelor organice, care intervine, respirația voastră devine mai rapidă, inima vă bate mai puternic, iar în centrii nervoși ajunge o cantitate de sânge mai mare decât în mod obișnuit; prin urmare, forța nervoasă este produsă într-o cantitate suficient de mare pentru a compensa pierderile suferite.

În acest caz, respirația acționează ca reparator rapid. Însă ritmul respirator este destul de legat de ritmul inimii pentru ca orice mărire în frecvența inspiratorie să fie echivalată aproape în același timp de o mărire a frecvenței mișcărilor cardiace.

Această constatare, pe care fiecare este capabil să o facă datorită fenomenului de gâfâială sau tăiere a respirației, ne oferă cheia acțiunii conștiente a voinței asupra corpului astral prin intermediul respirației.

Într-adevăr, inspirația rapidă va acționa ca un excitant asupra centrilor nervoși; inspirația lentă sau mai degrabă expirația prelungită și cu pauze, din contra, va calma excitarea centrilor nervoși; iată deci, în ritmul respirator, analogia stării de vid sau de supraîncărcare a stomacului alături de toate consecințele psihice ce decurg de aici. Acest lucru ne permite să determinăm bine ritmul respirator.

Respirația sau circulația aerului se face în doi timpi, separați unul de celălalt printr-un interval.

Primul timp, sau inspirația, este cel pe durata căruia aerul atmosferic este aspirat în plămân; urmează un scurt interval, apoi are loc cel de-al doilea timp sau expirația aerului încărcat cu bioxid de carbon; în sfârșit, un interval destul de lung separă expirația de o nouă inspirație; iar ciclul începe din nou să se producă.

E suficientă puțină atenție pentru a remarca faptul că inima reproduce în mod analogic aceleași faze, dar într-un ritm mai rapid.

Astfel, într-un minut numărăm 20 de mișcări respiratorii pentru 60 de mișcări cardiace. Schema contracțiilor inimii este din toate punctele de vedere analoagă schemei respirației, pe care am reprodus-o mai jos. Două momente de liniște, unul mai lung și celălalt mai scurt, separă două bătăi egale ale inimii.

Plămânul și inima pot fi considerate drept două rotițe de angrenaj montate împreună, ceea ce face ca orice amplificare apărută în ritmul respirator să se regăsească reprodusă și multiplicată în ritmul cardiac și, prin urmare, în întreaga circulație. Respiarția este deci marele balansier al organismului, care are sarcina de a restabili echilibrul de îndată ce acest echilibru este distrus de o pierdere dinamică oarecare.

Atunci când un excitant material, așa cum este alcoolul, își va fi epuizat o parte din rezerva de forță nervoasă, prin respirație va putea fi produsă refacerea imediată, dacă acest lucru este posibil:

Inspirația va aduce dinamismul reparator, iar expirația va elimina o parte din alcoolul absorbit. Dar va trebui să vă coordonați respirația pentru a obține rezultatul și, mai ales, să o faceți să fie foarte lentă și foarte profundă; deoarece o respirație rapidă ar avea un efect contrar, adăugând o nouă excitație celei deja produse de alcool; ar conduce la o reacție bruscă și violentă. De aici decurge și pericolul pe care îl constituie aerul pentru cei aflați în stare de ebrietate, care, plecând de la masă în stare de febră, respiră în ritm foarte rapid și sunt, potrivit uneia dintre expresiile lor, „doborâți" de mediul exterior.

Exercițiile practice de antrenare a respirației trebuie să aibă ca scop mărirea intervalului care desparte expirația de inspiratie.

Tratatele despre *yoga hindusă* fac toate referire la această problemă, a cărei rezultat consistă în a diminua în mod progresiv cantitatea de bioxid de carbon expirat.

Însă magul trebuie să se antreneze adesea în exerciții de inspirație profundă și să constate cu grijă efectul produs asupra organismului său, cât și durata acestui efect. Fiecare acțiune cu caracter important trebuie

întotdeauna să fie precedată de trei inspirații profunde făcute în condițiile unei concentrări puternice a gândului la acțiunea pe care o întreprindeți.

Efectul respirației care acționează ca excitant intelectual va fi amplificat şi mai mult dacă vă deplasați făcând inspirații profunde.

Iată de ce o plimbare după masă înlocuieşte cu uşurință excitanții materiali.

Vom vedea mai târziu că ritmul respirator trebuie să fie perfect reglat în timpul zilei care precedă o experiență de magie de grad înalt.

De fapt aerul inspirat nu este altceva decât alimentul corpului astral, şi noi ştim deja că, alături de alimente, există substanțe capabile să acționeze nu doar asupra centrului instinctiv, dar şi asupra celorlalți centri ai ființei umane: este vorba despre excitanți.

A propos de învățăturile noastre despre excitanții materiali, am studiat timpul de acțiune aproximativ al fiecărui excitant şi ştim acum că acest timp are o durată destul de mare.

Există substanțe capabile să stimuleze corpul astral, ființa animică, iar aceste substanțe intră în organism combinate cu aerul inspirat: este vorba despre parfumuri.

Ar mai fi de stabilit o listă generală de parfumuri, clasându-le după felul în care acționează profund, fie asupra centrului instinctiv, fie asupra centrului animic, fie a celui intelectual. Vom păstra însă aceste detalii pentru o lucrare viitoare mai completă, şi vom reuşi astfel să evităm cititorului un număr prea mare de complicații.

Parfumul tip este moscul provenit din regnul animal, care acționează foarte rapid şi cu forță asupra centrului animic, până la un asemenea punct încât prezența moscului poate uneori înlocui puțin frumusețea, detalii pe care niciuna dintre femeile cochete din vremurile noastre nu le ignoră.

Moscul produce în animic aceleaşi efecte ca şi alcoolul şi, atunci când cei doi excitanți se combină, ființa impulsivă se află sub efectul unui asemenea antrenament încât puține porniri de voință ar putea să îi reziste în acest moment, mai ales dacă există şi un pic de muzică, aşa cum vom vedea curând.

Folosirea eterului şi mai ales a cloroformului drept înlocuitori în animic, ai alcoolului pe plan fizic, ne poate oferi cheia efectului acestui tip de excitanți.

Individul care aspiră vapori de cloroform, reuneşte şi manifestă aproape toate efectele produse de absorbirea unor mari cantități de alcool. Dar aceste efecte țin doar câteva minute, în timp ce diferitele faze ale stării de ebrietate nu se produc decât după trecerea unui timp mult mai lung, cel puțin una sau două ore.

Mecanismul acțiunii este în rest acelaşi pentru toți excitanții. Sentimentul de prăbuşire pe care îl produce cloroformul şi anestezia consecutivă constituie efectul unei hiperexcitații primitive a centrilor nervoşi, cum o arată într-un mod evident aşa-zisa perioadă de excitare care precedă somnul real. Această perioadă este analoagă, dar nu asemănătoare, celei de somnambulism nehipnotic, rezultat indirect, aşa am văzut, al excitației exagerate a unui organ de simț sau, mai bine zis, a unuia dintre centrii fizici ai omului.

Diferența de efect ce separă moscul de cloroform ne indică exact posibilitatea unei clasificări a parfumurilor.

Mai mulți cercetători contemporani, şi în primul rând domnul Charles Henry, inventatorul olfactometrului, sunt conduşi pe această cale.

La modul general, magul va reține că acțiunea electivă a unui parfum sau a unei substanțe volatile depinde de originea sa minerală, vegetală sau animală.

Atunci când unul dintre centrii ființei umane a fost excitat, rareori se întâmplă ca ceilalți centri să nu intre în acțiune; de aici dificultatea aparentă a clasificării lor.

Magul trebuie să rețină doar trei parfumuri principale, potrivit acțiunii exercitate de fiecare.

Tămâia şi analoagele sale, care acționează asupra ființei psihice poate fi considerată drept un excitant intelectual.

Moscul, care acționează asupra ființei animice, dar produce efecte de natură puternic instinctivă.

Fumul de tutun, a cărui acțiune principală este instinctivă, prezintă o uşoară excitație intelectuală la început.

Tămâia conduce la rugăciune, moscul la iubire, fumul de tutun la somn (ultimul, prin rapiditatea cu care se produce efectul său).

Iată deci trei adjuvanți asupra controlului cărora ar fi bine să exersăm. Totuşi, pe cei care ar pretinde că eterul poate fi foarte dificil de controlat îi vom sfătui să folosească fumul de tutun în exercițiile lor, el conducând la calm şi acționând asupra centrului instinctiv; acțiunea

acestuia însă este mult mai lentă, dar şi mai uşor de observat decât cea a eterului.

Despre Senzaţie. Antrenamentul fiinţei psihice.

Scopul antrenamentului în magie este supunerea totală a fiinţei impulsive *omului cu voinţă*. Magul nu trebuie să tolereze niciun antrenament, nicio emoţie reflexă, dacă nu este capabil să îi reziste imediat şi cu succes.

Tocmai am zis în ce mod controlul adecvat al alimentelor, studiul respiraţiei, permit să ajute la acest antrenament; ne rămâne să analizăm senzaţia din acest punct de vedere special.

Întâlniţi zilnic persoane care vă spun: *„Eu nu pot să ating catifeaua fără ca toată fiinţa mea să fie traversată de un fior".*

Altcineva spune: *„Eu nu pot să văd o broască râioasă fără să leşin".*

Un altul spune: *„Eu nu pot să suport mirosul de crini"*, etc.

Ei bine, toate aceste repulsii instinctive, toate aceste emoţii pur reflexe trebuie să fie fără milă împiedicate de către studentul în magie, iar acesta este un procedeu de dresaj al voinţei foarte uşor şi în acelaşi timp foarte activ.

Organele de simţ, descrise din punct de vedere filosofic, pot fi considerate drept modificări la diferite grade ale unui singur organ receptor. Astfel, se întâmplă că sunetele diferite ale unei harpe sunt produse de una şi aceeaşi materie din care sunt constituite corzile, modificată numai în ceea ce priveşte lungimea şi tensiunea caracteristică fiecărei corzi.

Totuşi, pentru a facilita accesul la înţelegerea acestei expuneri, vom păstra împărţirea general stabilită, amintind doar că simţul pipăitului şi cel al gustului se raportează mult la corpul fizic şi la instincte, simţul mirosului la corpul astral şi la centrul animic, simţul auzului la fiinţa psihică şi la centrul intelectual (cel despre care vom vorbi acum mai ales) şi în sfârşit văzul, el se raportează la omul cu voinţă.

Vom spune numai câteva cuvinte, à propos de fiecare dintre aceste simţuri.

Simţul Pipăitului

Oricare ar fi senzaţia produsă la contactul cu un animal sau cu un corp oarecare, vâscoasă sau altfel, trebuie să vă antrenaţi să o percepeţi fără nici cea mai mică emoţie, mai ales dacă până atunci vă era antipatică. În plus, curăţenia constantă şi minuţioasă este indispensabilă pentru a menţine organele de simţ şi organismul întreg în stare perfectă.

Îi sfătuim cu insistenţă pe cei care pot, să facă baie aproape rece zilnic, după trezire, dimineaţa, urmată de o frecţie cu ulei, sau mai bine o frecţie făcută cu o infuzie de verbină.

Oricum ar fi, această practică este indispensabilă în cele opt zile care precedă o operaţiune de magie, oricât ar fi ea de importantă.

Simţul Gustului

Trebuie să vă antrenaţi să vă placă felurile de mâncare pe care le înghiţiţi în general şi care ar fi puţin apreciate de către dumneavoastră, experimentatorul. Aceeaşi observaţie este valabilă şi în cazul băuturilor obişnuite, cum e laptele sau berea.

Aceste practici, inutile în aparenţă, sunt de cea mai mare importanţă pentru a ajunge să dominaţi instinctul, care, dacă nu este supus, va constitui mai târziu o piedică în calea tuturor eforturilor magului. Nu trebuie să uităm că gustul este singurul simţ aflat în relaţie directă cu centrul instinctiv.

Trebuie să vă pregătiţi să variaţi orele la care luaţi masa şi să diminuaţi cantitatea de mâncare la fiecare masă în mod progresiv, să părăsiţi obiceiul de a relua apoi modul de viaţă obişnuit; pentru că obişnuinţa, atât de minunată pentru educarea fiinţei impulsive, este foarte periculoasă atunci când este cauzată de reflexe şi împiedică adesea eforturile cele mai violente ale voinţei.

Simțul Mirosului

Trebuie urmărită educarea gradată a acestui simț prin parfumuri, deoarece ea vă va permite să vă dați bine seama de acțiunea a diverse parfumuri asupra centrului animic. Trebuie să exersați să învingeți antipatia pe care ați putea să o aveți pentru cutare sau cutare floare mirositoare, pentru că această antipatie este de origine reflexă.

Și când vorbim despre a învinge aceste impulsuri antipatice ale simțurilor, nu vrem să spunem că sperăm ca simpatia să înlocuiască impulsul contrar, departe aceasta de intenția noastră. Am vrea numai ca voința să fie suficient de dezvoltată pentru a se opune manifestării impulsive a acestor antipatii. Reflexul se va produce întotdeauna, e aproape sigur asta, dar trebuie ca voința să fie capabilă să oprească cu precizie acțiunea exterioară a acestui reflex. Aici rezidă criteriul unei voințe cu adevărat puternice

Simțul Auzului

Educarea auzului este una dintre cele mai importante operații pentru mag, deoarece, alături de văz, constituie cheia simțului estetic.

Trebuie să vă antrenați pentru a înțelege, la modul general, dacă nu detaliat, frumusețea impresiilor muzicale. Pentru aceasta, frecventarea asiduă a concertelor simfonice și, puțin și a marilor scene muzicale, cum este Opera, este utilă.

Munca teoretică ce precedă de fiecare dată ședința de audiție și întrebuințarea cafelei cu câteva ore înainte de ședință, conversațiile și discuțiile cu amatorii adevărați sau chiar și cu „snobii" muzicii, vor ajuta extrem de mult magul în îndeplinirea acestei sarcini, capitală între toate pentru încercările viitoare.

Să nu vă descurajați niciodată de maniera înceată în care se vor împlini procesele: cu muncă, regularitate și obiceiul impus de voință organismului de a auzi și de a înțelege impulsurile cărora le dă naștere în noi muzica, veți ajunge cu siguranță să aveți percepția ritmului, atât de important pentru dezvoltarea intelectuală.

Simțul Văzului

Frecventarea muzeelor și meditația în fața operelor maeștrilor, mai ales dimineața, vor facilita educația estetică a văzului. Veți putea folosi ceaiul pentru a ajuta, în unele cazuri, evoluția.

Însă punctul asupra căruia magul trebuie să își concentreze în principal atenția, este dominația absolută prin voință a emoțiilor privind lucruri ciudate sau neașteptate cărora le dă naștere văzul.

Aceste emoții pot apărea, însă trebuie să fie dominate în același moment de acțiunea energică a voinței.

Cea mai mare parte a încercărilor inițiatorilor mai vechi vizau acest aspect; vom arăta de ce acest antrenament al văzului este atât de util.

Cel mai mare pericol de care s-ar putea teme experimentatorul într-o ședință magică este pierderea sângelui rece.

„A-ți pierde capul" înseamnă a abandona controlul voinței asupra ființei impulsive și a supune ființa nemuritoare la spaime care îi cauzează ființei muritoare orice viziune a lumii de dincolo.

Entitățile astrale nu pot folosi decât teama împotriva experimentatorului izolat în cercul său și înarmat din punct de vedere magic. Individul care se dedă acestui gen de experiență pentru a se „amuza", și din „diletantism", trebuie ca el să fie înainte de toate curajos, sub amenințarea de accidente cerebrale foarte grave dintre care cel mai mic este leșinul prelungit. În circumstanțe asemănătoare, curajul va face și mai multe pentru bunul rezultat al ședinței.

Amintim în acest scop câteva anecdote caracteristice:

Doi tineri hinduși, care s-au concentrat asupra studiului magiei, au ideea de a face o evocare și, după câteva zile de pregătire, realizează experiența, de bine de rău, în spațiul unei liziere a unei păduri.

Ei se așază în cerc și încep practicile de magie.

În același timp, văd venind de departe un taur furios, care avea coarnele aplecate înainte, și care se îndrepta direct spre ei.

Unul dintre cei doi experimentatori își pierde capul și iese afară din cerc, unde cade îndată leșinat. Celălalt avu înțelepciunea să nu se miște și constată că această viziune a taurului furios nu era decât o halucinație conștientă.

Leşinul imprudentului fu foarte lung până la revenire.

Povestirea acestei experienţe a fost redactată într-un jurnal din Madras, *Teozoful* (le Theosophist).

Dar iată un fapt de acelaşi gen, şi foarte recent.

În acest an, 1892, unul dintre membrii noştri, care cunoaşte suficient de bine practicile de magie, deoarece le-a citit şi studiat, avu ocazia să însoţească un experimentator în împrejurimile Lyon-ului.

Cercul odată închis, la intersecţia a trei drumuri, undeva pe la miezul nopţii, începe evocarea şi, curând studentul nostru zăreşte o suită venind în galop pe unul dintre drumuri. El distinge foarte bine felinarele trăsurii, paşii cailor şi aude pocniturile de bici. Simţind că trăsura venea peste ei, tânărul nostru vru să se adăpostească, cuprins de teamă, şi să sară afară din cerc, când experimentatorul, obişnuit cu astfel de surprize, îl strânse cu forţă şi îl reţinu. Era tot o halucinaţie căreia tânărul era pe punctul de a-i ceda.

Înţelegem de ce antrenarea văzului şi controlul constant al voinţei asupra emoţiilor este atât de important pentru cei care vor să facă experienţele dificile ale evocării conştiente. Dar, să ne grăbim să o spunem, aceste experienţe sunt rare în practica magiei, şi există multe altele care nu presupun nici aceste pregătiri minuţioase, nici acest antrenament riguros.

Este bine ca magul să îşi dea seama de câştigul pe care l-ar putea trage din senzaţie, care constituie poarta de intrare directă a naturii în om.

Excitanţi Intelectuali: Muzica

Am văzut că alături de fiecare ordin de substanţe care intră în organism, alimente sau aer, există excitanţi care permit o acţiune rapidă asupra centrilor organici. Există ceva analog excitanţilor pentru senzaţie, ceva despre care am vorbit mai devreme?

Desigur: sunt ritmul şi măsura aplicate senzaţiei, care dau naştere senzaţiilor muzicale. Auzul se află în relaţie directă cu centrul intelectual şi cu impresiile auditive, fie ele provenind de la om sau oricare altă sursă, şi vin să frapeze în mod direct acest centru

intelectual. Educaţia modernă a surdo-muţilor, unde văzul, simţ superior, înlocuieşte auzul, ne arată că putem acţiona în mod indirect asupra fiinţei psihice; dar urechea este singura uşă imediată a centrului intelectual, nu vom repeta asta foarte des.

Muzica emoţionează direct sufletul, iar ordinele religioase au ţinut mereu cont de această observaţie, la fel şi vechile societăţi de iniţiere.

Însă centrul psihic nu este emoţionat decât dacă este suficient dezvoltat; existând de asemenea o mare diferenţă între felul în care un muncitor, un burghez sau un om de rând percepe muzica, sau mai bine zis între genuri diferite de muzică, capabile să acţioneze asupra diverselor clase de fiinţe umane.

Astfel, în timp ce instinctivului pur îi va plăcea mai mult decât orice o serbare câmpenească, ridicându-se uneori până la muzica militară, muncitorul de la oraş sau micul funcţionar îşi vor găsi idealul la un cabaret, unde fumul de tutun, ariile zgomotoase ale orchestrei şi limbajul doamnelor localului constituie o excitaţie fizică în mod semi-instinctiv şi semi-animic. Dar duceţi într-un astfel de mediu un artist veritabil. El se va plictisi foarte tare şi întreaga sa fiinţă intelectuală se va revolta împotriva formei de abrutizare ce pare să îl copleşească. Astfel, ceea ce reprezintă un excitant pentru omul instinctiv devine o tortură pentru artist, iar reciproca este la fel de adevărată, într-atât încât mica burghezie franceză, atât de avidă de cabarete şi de opere comice, este celebră pentru neînţelegerea şi somnul pe care le dezvoltă în ea simfonia sau o operă frumoasă.

Muzica, în calitatea sa de excitant intelectual, este deci atât de variată încât se poate adapta nevoilor de ideal ale tuturor oamenilor, oricare ar fi gradul lor de înălţare intelectuală. Înţelegem astfel ce câştig important poate trage magul din folosirea acestui excitant direct al intelectualităţii.

Putem stabili în multe moduri o clasificare a muzicii după efectul magic, fie că o studiem din punctul de vedere al triplei sale acţiuni asupra centrilor organici, orchestra fiind considerată o fiinţă ideală tripliformă, compusă din instrumente corporale (cutii şi lemn), animice (alămuri), şi intelectuale (corzi), iar dirijorul este sufletul; fie, din contra, ne ocupăm mai ales de ritm şi de măsură; fie, în sfârşit, clasăm acţiunea muzicală după tipurile de indivizi pe care ea reuşeşte să îi impresioneze în mod deosebit, şi atunci distingem, în linii mari, muzica instinctivă, reprezentată de cantonetă, serbarea câmpenească şi cabaret;

muzica animică, reprezentată de „genul eminamente francez", începând cu marşul militar şi cântecul naţional, model al genului, până la opera comică; în sfârşit muzica intelectuală, care pentru popor este romanţa, iar pentru artist o operă de Wagner. Fiecare dintre aceste genuri va fi el însuşi supus unei triple diviziuni.

Plimbările lente şi grave, însoţite de mirosul de tămâie pe post de parfum, trebuie să fie în mod deosebit studiate de către mag, din punctul de vedere al auto-revelaţiei sufletului în rugăciune.

Poezia, care este muzica limbajului, trebuie şi ea să fie bine studiată din punctul de vedere al ritmului şi corespondenţelor; vom reveni curând asupra acestui subiect.

Am spus suficient pentru aceia care vor vrea să aprofundeze ei înşişi acest subiect.

Rezumat general

A venit timpul să rezumăm tot ceea ce am spus până acum cu privire la antrenarea omului, grupând elementele considerate izolat.

Voinţa, având toată puterea asupra alegerii substanţelor din aerul inspirat sau asupra senzaţiilor care pătrund în om, poate să modifice tendinţele acestuia, fie amplificând puterea forţelor organice, fie, din contra, micşorând această putere.

Utilizarea excitanţilor permite atingerea rapidă, dar de scurtă durată, a unor rezultate care nu sunt obţinute într-o manieră continuă decât prin muncă şi obişnuinţă. Această utilizare trebuie să fie temporară, deoarece obiceiul unui lucru progresiv este excelent, însă obişnuinţa cu excitanţi este, din contra, una dintre cele mai periculoase.

Posedând bine gama sa de alimente şi de excitanţi, magul este aşezat în faţa organismului său asemenea artistului în faţa pianului: urmărind să atingă cutare sau cutare centru, adică cutare sau cutare octavă, să apese pe cutare sau cutare notă, va lua naştere un sunet diferit. Trebuie deci să avem bine prezent în minte scopul pe care îl urmărim şi vom putea atunci să pornim la drum fără teamă.

Antrenarea fiinţei instinctive

Vă aflaţi în dificultate când vreţi să vă realizaţi ideile, deşi le creaţi uşor; vă este greu să începeţi lucrul propriu-zis, de vreme ce imaginaţia se produce singură, asta însemnând că centrul intelectual îl duce prea departe în fiinţa voastră, în centrul instinctiv, iar el trebuie astfel neapărat să reacţioneze; deoarece, dacă intervine o nenorocire, sau există nişte necesităţi materiale puternice care nu vă forţează să reveniţi la viaţa reală, nu veţi realiza niciodată nimic solid şi veţi deveni puţin câte puţin unul dintre acei oameni de cafenea sau de berărie cărora le place să vorbească şi care îşi uimesc auditoriul prin originalitatea şi puterea ideilor sale, dar care, fără a avea puterea de a construi ceva, dau naştere la această categorie de „rataţi" invidioşi care încurcă administraţiile ziua şi berăriile noaptea.

Munca de realizare este o suferinţă pe care trebuie să vă obişnuiţi să o suportaţi în mod progresiv, sub ameninţarea unei morţi intelectuale. În timpul realizării, într-adevăr, spiritul se materializează, iar pentru el este o durere împotriva căreia el acţionează cu toate forţele; iar pentru a învinge această durere nu există, din câte ştim noi, decât două mijloace: 1. obişnuinţa de a efectua realizarea mereu la aceeaşi oră; 2. abrutizarea conştientă, materializarea spiritului, obţinute prin dezvoltarea fiinţei instinctive.

Este o greşeală capitală să disprefuiţi corpul fizic şi nevoile lui: aceasta este în primul rând sursa neputinţei intelectuale, apoi a misticismului neproductiv (care nu trebuie confundat cu extazul), şi în sfârşit a nebuniei. Natura i-a dat omului un atelaj triplu pentru a se conduce în viaţă şi pentru a ajunge undeva, şi nu prin uciderea boului acestui atelaj, sub pretext că este prea lent în mişcare; pentru că atunci pierde posibilitatea plimbărilor lente, dar lungi şi perseverente.

Trebuie deci să ştim să îi materializăm spiritul, aşa cum trebuie să ştim şi să i-l dinamizam, iar androginul ermetic ţine pe unul din braţele sale **coagularea** dacă pe celălalt are **solve**.

Ori aptitudinea de a coagula forţa nervoasă o posedăm, iată şi cum:

Alimente ... Alimente grele şi vegetale (ex.: varza acră);

Băuturi ... (Executanţi) Laptele sau berea;

Respiraţie ... Lentă sau puţin profundă;

Parfumuri ... Fumul de tutun;
Senzație ... Mulțumire a gustului;
Muzică ... (Facultativă) Lentă, monotonă și ușoară;
Timp ... După-amiaza sau mai bine seara.

În starea psihică astfel produsă, este necesar să avem propriul plan, propria schemă sau o schiță gata pregătite, deoarece, dacă vrem să avem idei noi, ne vom pierde timpul.

Unii artiști cu temperament natural activ înlocuiesc instinctiv acest antrenament material prin obișnuința regularității muncii la un timp determinat.

Atfel are *Emile Zola*, se spune, obiceiul să scrie (să realizeze definitiv) de la cinci la șase pagini din viitoarea sa lucrare în fiecare dimineață, imediat ce se trezește.

Acesta este într-adevăr momentul în care spiritul, ieșind din somn cu maximul de forțe, este cel mai calm posibil.

Ar fi niște reguli speciale de fixat pentru fiecare clasă de indivizi; dar aceste detalii nu își pot găsi loc aici, de aceea le vom folosi într-un tratat mai voluminos decât acesta.

Antrenarea ființei animice

Există unii oameni cu tenul palid, cu privire profundă, gânditori remarcabili, realizatori adesea prolifici, dar care, dacă nu sunt apărați împotriva adversității materiale printr-o prietenie solidă sau printr-o avere suficientă, nu întârzie să cedeze sub loviturile destinului implacabil, talente minunate distruse încă de la naștere. Aceștia nu dețin suficientă rezistenț organică, nu au nici destulă activitate materială, iar originea acestei activități este sângele.

Câți artiști sau literați de geniu nu intră în această categorie, iar Villiers de l'Isle-Adam, pentru a nu cita decât unul, a fost un exemplu nefericit al acestei varietăți.

Ori ființa animică nu este suficient de antrenată la astfel de oameni, și pe bună dreptate egiptenii, apoi mai târziu grecii, cereau cu stăruință de la filosofii lor dovezi fizice, a căror pregătire era gimnastica.

Misticismul inerent acestor naturi de visători îi conduce până la amplificarea acestui caracter, iar vegetarianismul sentimental nu lipsește să devasteze astfel de medii de intelectuali.

Exercițiul exact contrar, pentru individul conștient de controlul forțelor sale organice, este singurul adevărat. Antrenarea magică presupunând, înainte de toate, echilibrarea completă a omului, prima datorie a magului este de a realiza în el activitatea centrilor adormiți sau slăbiți. Antrenamentul ființei animice trebuie să fie obiectul unei atenții deosebite din partea studentului serios.

Baza acestui antrenament este următoarea:

Alimente ... Cărnuri fripte. Vânat;
Băuturi ... Excitant: Vinul;
Respirație ... Rapidă și profundă;
Parfumuri ... Mosc;
Senzație ... Mulțumire a mirosului;
Muzică ... Marșuri;
Timp Favorabil ... Imediat după masă.

Câteva zile de astfel de antrenament vor fi deja suficiente pentru a arăta utilitatea învățăturilor despre magie celor care consimt la aceasta.

Am avut de mai multe ori ocazia să aplicăm aceste învățături, și am putut să obținem astfel, într-o lună sau două, edificarea unei lucrări care era urmărită deja de mult timp.

Să mai notăm că aici rezidă regulile generale și că acțiunea urmărită rezultă din totalitatea efectelor psihologice descrise mai devreme. Un ignorant care, fără să își dea seama de acțiunea organică a alimentelor sau a parfumurilor, ar deschide tratatul la ceastă pagină, nu ar putea să nu fie uimit că vinul sau moscul ar putea avea o oarecare influență asupra ideilor.

Dar vom scrie rezultatul încercărilor noastre pentru cercetătorii serioși, și îi vom trimite pe ceilalți la lectura „Dragonului roșu" și a „Cărții de vrăjitorie", mult mai amuzante cu siguranță decât elucubrațiile noastre, prea fiziologice poate pentru oamenii grăbiți să îl evoce pe Carol cel Mare între pară și brânză (două momente ale mesei la francezi).

Antrenamentul ființei intelectuale

Aveți mâini și degete groase, cu o putere foarte mare de muncă unită cu o mare dificultate de asimilare rapidă și de înțelegere artistică?

Aveți totuși dorința intensă de a cizela ființa voastră intelectuală, de a vă pune munca, chiar și apetitul în serviciul creierului vostru? Încredeți-vă în memorie, care vă este excelentă deși poate părea lentă la început, și vă promit o carieră de nivel înalt, în pofida drumului lung de parcurs. Rețineți bine totuși că va trebui să învățați să învingeți, oricând se ivește ocazia, nevoile și apetiturile ce constituie aproape întreaga voastră existență; va trebui mai ales să înfrânați pentru totdeauna aceste accese de furie care vă copleșesc până la cea mai mică contrarietate; în sfârșit, va trebui să urmați întocmai gimnastica intelectuală pe care am schițat-o a propos de senzație și de muzică.

Adăugați la aceasta regimul următor, ca bază a antrenamentului vostru, și în cele 6 luni vă promit, după încercările făcute acum, prima vibrație a sufletului vostru pe ritmul muzicii divine.

Alimente ... Fructe și produse lactate, ouă, puțină carne, zahăr;

Băuturi ... (Excitanți) Cafeaua de trei ori pe zi, ceaiul de două ori pe zi în fiecare săptămână;

Băutură obișnuită. Apă naturală sau foarte puțin amestecată cu vin;

Respirație ... Lentă cu expirație decalată;

Parfumuri ... Tămâia cu pregătiri psihice (rugăciune) frecvente;

Senzație ... Auzul trebuie să fie dezvoltat la fel și vederea. Studiu atent urmat de muzică

Muzică ... Sacră, concerte simfonice, operă, muzică germană modernă (Wagner)

Ora de lucru: Întotdeuna pe nemâncate, dimineața de la ora 7.00 la ora 11.00; după-amiaza de la ora 17.00 la ora 19.00; realizarea are loc dimineața, invenția după-amiaza.

Apollonius din Tyana

CAPITOLUL VI

Despre Meditație
Ceea ce gândește

Ne-am gândit noi la numeroasele transformări prin care trece o porție de alimente înainte să devină parte integrantă a organismului? Analogia ne învață că senzația care nu este pe scurt altceva decât alimentul ființei psihice, trebuie să suporte serioase transformări înainte de asimilarea ei completă.

Munca psihică poate fi analizată din trei puncte de vedere foarte generale:

1. filtrarea senzațiilor prin organele de simț și condensarea acestei munci pentru a produce idei;
2. fixarea ideilor;
3. digerarea ideilor ce constituie originea gândului.

Organele de simț reprezintă pentru senzație ceea ce reprezintă gura, stomacul și intestinul pentru alimente, organe de separare unde are loc prima transformare.

Odată produse aceste idei analoage chilului, ele sunt condensate în memorie la fel cum chilul este condensat (în mare parte) în ficat.

Chardel definește memoria ca fiind o *„reacție a inteligenței la sensibilitate"*, iar fenomenele conștiinței duble și ale hipnotismului vin să sprijine în mod considerabil această definiție.

Aici se oprește munca omului impulsiv, a omului reflex, al cărui tip ideal este funcționarul de birou, meticulos, supus rutinei și fără inițiativă. Aici începe acțiunea magului, care consideră memoria, atât de scumpă pedagogilor actuali, drept o aptitudine pur pasivă.

Atunci când chilul a fost condensat în ficat, procesul său de dezvoltare nu luase sfârșit, deoarece circulația se blochează din nou și îl conduce în plămân, unde, potrivit lui Louis Lucas, coroborat de către istoriologii moderni, unele globule albe se transformă în globule roșii.

Ori, în circulația psihică, în timpul acestei prime operațiuni atât de rudimentare a filtrării și a fixării senzațiilor, se succede o altă

operațiune mult mai complicată, cea a digerării ideilor produse și înmagazinate.

După „ceea ce simte" va urma acțiunea a „ceea ce gândește", acțiune mult mai înaltă în grad și pe care nu o ating decât unii oameni.

„A avea idei, - spune Fabre d'Olivet -, *înseamnă să simți; a avea gânduri, înseamnă să creezi."*

Ori meditația este exercițiul gândirii; este originea dezvoltării aptitudinilor latente în om, incluse fiind profeția și extazul.

Dezvoltarea specială a memoriei pe care o produce instrucția, așa cum este ea făcută la momentul actual, nu este necesară nici în cea mai mică măsură exercițiului meditației, iar profeția se va dezvolta mult mai rapid în sufletul unui cioban, contemplativ prin natura lui, decât în sufletul unui pedant plin de diplome și de prejudecăți ridicole.

Instrucția este o unealtă, un mijloc, chiar adesea un pericol dacă este incompletă, niciodată un scop, poate doar pentru occidentalul așa-zis „practic".

Așa cum diversele procedee pe care le-am descris până aici ajută la antrenarea în noi a „ceea ce simte", exercițiul meditației dezvoltă rapid și sigur „ceea ce gândește" și aici se află unul dintre efectele asupra cărora trebuie să își concentreze atenția în mod deosebit magul.

Dar cum să procedăm pentru a practica meditația?, m-ați întreba voi.

Goethe, vrând să înțeleagă un secret al naturii, privind anatomia filosofică, de exemplu, lua craniul unui animal oarecare, și, așezându-se la o oarecare distanță, în grădină, contempla îndelung obiectul cercetărilor lui. Încetul cu încetul ideile veneau, iar raporturile, obscure până atunci, deveneau clare, analogiile se grupau, și existența unui os intermediar între maxilare, existența vertebrelor cefalice deveneau evidente sub influența meditației.

Edgar Allan Poe, demonstrând, în *Eureka,* faptul că numai meditația a condus fondatorul astronomiei contemporane la descoperirea legilor sale, învățându-ne și calea pe care să o urmăm; adevărul reiese întotdeauna din contemplarea directă a natuii din partea omului care știe suficient să se abstragă pentru a înțelege limbajul etern și simplu al puterii creatoare. Demonul lui Socrate nu era el un ghid mai bun decât toate codurile morale cunoscute până atunci?

Deci dacă nu ați înțeles încă bine cum puteți consimți la meditație, lăsați-mă să încerc să îmi termin explicațiile așa cum pot eu mai bine,

stabilind câteva reguli şi câteva diviziuni, poate prea arbitrare, dar care vor putea, în pofida a tot, să fie după părerea mea utile:

1. primul exerciţiu pshihic la care trebuie să consimţiţi este acela de a înlocui întotdeauna răspunsurile şi ideile pur reflexe, provenite doar din memorie, prin răspunsuri gândite şi cântărite. Nu există un inamic al eforturilor de meditaţie mai teribil decât masa plutitoare de idei „pe care le ştim pe de rost", răspunsuri gata pregătite oferite de cărţile de studiu întrebărilor la care suntem chemaţi zilnic să le găsim răspuns. Individul care etalează numărul de idei fixe în memoria sa pentru a da dovadă de valoarea lui intelectuală este asemenea celui care recită calambururi vechi pentru a da dovadă de spirit.

Discuţiile în contradictoriu şi polemica trebuie evitate cu atenţie de către omul serios. Vorbim aici despre exerciţii absolut inutile; pentru că ne rănim aproape mereu adversarii şi, ajutaţi de amorul propriu, îi transformăm pe cei pe jumătate convinşi în duşmani declaraţi ai ideilor expuse. Asentimentul intelectual este un produs personal; de asemenea credeţi-mă, lăsaţi-i pe cei impulsivi să discute în voia lor şi să păstraţi liniştea de fiecare dată când ia naştere în voi o discuţie violentă.

La nevoie, recitiţi „versurile de aur" ale lui Pitagora; învăţaţi-i pe alţii, spuneţi-vă gândurile cât puteţi de clar, dar respectaţi-vă suficient încât să nu discutaţi niciodată; deoarece, încă o dată vă spun, aici găsim că este o folosire destul de inutilă a facultăţilor intelectuale.

Pe scurt, primul exerciţiu de meditaţie constă în a vă da seama de ideile pe care le exprimaţi şi să daţi mereu întâietate inteligenţei active mai degrabă decât memoriei în timpul muncii psihice.

2. În afară de asta, trebuie să vă obişnuiţi mai mult să priviţi decât să vedeţi faptele care ni se prezintă zilnic; trebuie atât cât e posibibil, să căutăm mereu să ne dăm seama de ideea invizibilă deghizată sub senzaţia vizibilă şi materială

Să ne reamintim învăţăturile furnizate de această senzaţie, la fel de comună ca o trăsură care trece pe stradă.

Astfel, la fel cum nu vom emite nicio idee care să nu fi fost digerată de munca intelectuală, nu vom admite o senzaţie care să nu fi smuls din muncă orice reflex al fiinţei impulsive pentru a consimţi la o activitate conştientă a spiritului. Acest exerciţiu, făcut cu asiduitate, dezvoltă atât voinţa cât şi practicile cele mai lungi şi mai complicate.

3. Atunci când, prin reflexia adusă în activitate de senzaţii, vom fi studiat invizibilul care se desprinde din vizibil, ideea ce se desprinde din formă, esotericul, aşa cum spunem noi, care se deghizează sub exoteric, trebuie să mergem mai departe şi să căutăm raporturile între idei.

Tocmai aici controlul analogiei va juca un rol considerabil. Cutare plantă, cutare piatră, care pentru profan nu au nicio semnificaţie, manifestă pentru mag semnăturile astrale care pun în relaţie această plantă sau această piatră cu un cutare sau cutare animal, prin cutare sau cutare poziţie planetară. Este singura ştiinţă a „tămăduitorilor" şi a „vrăjitorilor de la sate", şi, ajutaţi de credinţa lor, aceşti oameni fac mai multe pentru cei simpli decât poate face doctorul pedant care îi insultă fără să gândească prin medicamentele lui, leşuri de elemente fabricate fără voinţă şi administrate fără credinţă!

„Magia este ştiinţa raportului dintre lucruri", a spus Kircher, şi această definiţie este minunată, deşi restrânsă.

Să căutaţi voi înşivă, în afara cărţilor, analogiile naturale, iată care ar trebui să fie al treilea exerciţiu psihic al magului.

4. În afară de explicaţia meditării la operele Naturii, vă recomandăm, cu la fel de multă ardoare, lungile staţionări în faţa operelor de artă. Acestea trebuie făcute, atât cât e posibil, în afara zilelor sau a orelor când este aglomerat şi în momentele cele mai încărcate de linişte. Este util să alocăm mai multe şedinţe meditaţiei asupra unei singure opere de artă, fără a consacra vreodată o singură şedinţă pentru două opere diferite.

Când vorbim despre o lucrare, trebuie să acţionăm la fel. Să consacrăm mai multe şedinţe lecturii asidue a lucrării la care ne referim, şi cu peniţa în mână, fără să citim vreodată două opere diferite în acelaşi timp.

Acest procedeu, recomandat altădată de Montaigne, nu şi-a pierdut nimic din valoare. Mai bine să nu citim ceva şi să ne obosim inteligenţa în mod inutil dacă o facem în grabă şi fără meditaţie. Să adăugăm totuşi că acest procedeu trebuie să fie aplicat operelor de artă necontestate şi că lectura unui *„Petit Journal"* (ziar) de exemplu, care nu atinge decât reflexele, nu presupune niciun consum de inteligenţă, departe de noi acest lucru.

PERIOADA A DOUA

Psihometrie. Telepatie

Înțelegem fără dificultate că acestea sunt linii foarte generale şi care pot să varieze foarte mult dacă ne referim la antrenamentele psihice preliminare; ajungem acum la explicarea unor practici mai dificile, dar mult mai importamte pentru mag.

Cei care dau dovadă de o oarecare dificultate în a lua o decizie fermă, sau chiar cei care vor să meargă destul de departe cu antrenamentul psihic, vor face bine să folosească practica următoare:

În fiecare dimineață, la trezire, şi pe cât posibil la ivirea zorilor, ei se înfăşoară într-o cuvertură de lână, unul dintre colțurile ei fiind lăsat pe cap, şi vor rămâne aşezați pe patul lor, concentrându-şi gândurile asupra activităților pe care le au de întreprins în timpul zilei şi trecând în revistă reacțiile organismului lor potrivit impresiilor furnizate de simțul intern.

Ei vor face acest exercițiu de meditație la început pe durata a 10, apoi a 15, apoi a 20 de minute în fiecare dimineață, de şase ori pe săptămână. În acest timp respirația va fi uşoară şi profundă.

La sfârşitul câtorva zile de practică a acestui procedeu, indicat de F.Ch. Barlet, se va face simțită o stare de bine şi omul cu voință va obține din ce în ce mai multă autoritate asupra ființei impulsive.

Putem atunci să încercăm psihometria, apoi telepatia.

Practicăm psihometria atât cât este posibil în obscuritate şi la început folosind scrisori ce aparțin unor persoane cunoscute, pe care le amestecăm înainte de operațiune şi le punem una câte una pe frunte, acordând cinci minute de meditație fiecăreia dintre ele.

La sfârşitul câtorva zile de exerciții, imaginile se conturează, devin mai clare, şi viziunea sau impresia despre persoanele care au scris se manifestă cu mai multă intensitate.

Înlocuim apoi scrisorile cu obiecte vechi, iar percepțiile despre civilizațiile antice se prezintă clarvăzătorului într-o manieră conştientă, dacă este suficient de bine pregătit.

Vom găsi în rest detalii complementare privind psihometria, fie în lucrarea creatorului metodei, fie în revista *Inițierea* (L'Initiation).

Atunci când am ajuns să obținem nişte rezultate satisfăcătoare prin folosirea psihometriei, putem încerca o comunicare a gândurilor la distanță, practică numită telepatie, cu ajutorul unor observatori contemporani.

Doi operatori consimt la meditație la una şi aceeaşi oră, în două puncte diferite. Unul dintre aceşti operatori se gândeşte foarte mult la un lucru, celălalt resimte gândul primului. Arabii excelează în acest gen de practică, datorită obişnuinței lor de a medita.

Pentru detalii complementare, vezi în *Analele ştiințelor psihice* experiențele foarte bizare a doi oameni de litere, domnul Léon Deasbeaux, actualmente directorul Odeonului, şi domnul L. Henrique, autorul lucrării cu titlul *Iubire*, dramă esoterică extraordinară, şi de asemenea experiențele mele personale *Între Paris şi Marseille*, în *Voalul lui Isis* şi în *Inițierea*.

Rezultate la fel de concludente au fost obținute în *Studiul despre psihometrie* în cadrul Grupului independent de studii esoterice.

Despre Dragoste
Excitant al omului cu voință

Există substanțe, parfumuri, senzații capabile să influențeze fiecare dintre cele trei centre organice ale noastre; dar ființa totală, omul de voință, omul nemuritor, se află el la adăpostul unei acțiuni asemănătoare? Cu siguranță nu.

Aici nu mai este vorba despre o substanță, nici despre un parfum, nici măcar despre o senzație - oricât de înaltă ar fi -, chiar dacă este muzica cea mai divină, care poate să clintească spiritul nemuritor în intimitatea lui profundă, este ceva mai rău sau mai înălțător, potrivit felului în care este folosită de către om: este dragostea.

Dragostea, după afinitatea misterioasă care împinge atomul către atom, după impulsul nesăbuit care conduce omul spre femeia iubită, prin toate obstacolele, până la antrenamentul misterios care proiectează inteligența, răscolită profund de necunoscut, la picioarele frumuseții sau ale adevărului, dragostea este mobilul oricărei ființe care

acționează în modul de nemurire; iar dragostea are două direcții de realizare: generare la nivel inferior și extaz la cel superior; pentru că centrul pivot al spiritului nemuritor este același cu centrul sferei animice, raza fiind mai extinsă.

Iată de ce magia, analizată din punct de vedere sintetic, este știința dragostei, dragostea astrelor pentru soare sau dragostea atomului pentru forță; iată de ce femeia, preoteasă instictivă a iubirii pe pământ, fie că acționează în sistem lunar în calitate de mamă a unei familii, fie în sistem de Venus, ca iubită, soție sau curtezană, femeia este magicianul născut din umanitate, și o asemnea păstrătoare de senzualități tronează astăzi într-un hotel luxos prin virtutea magică a privirii sale ce o regăsim în învățăturile ÉVÉ-i, care ilumineză orice femeie ce vine pe această lume.

Cel care evită dragostea nu va ști niciodată să îi reziste.

Un scriitor minunat, dublat de un adevărat cunoscător al sufletului omului, Anatole France, a expus foarte bine această lege a magiei în *Thaïs*, unde călugărul Paphnuce este în mod definitiv supus de către această putere pe care o înțelesese greșit.

Imprudentul care face apel la magie pentru a-și urma pasiunea iubirii nu este decât un ignorant sau un idiot; pentru că el cere arme pentru a lupta chiar în momentul în care se declară învins. Magul nu trebuie să fie supus iubirii, dar nici să o ignore: castitatea absolută nu este impusă din partea experimentatorului decât în cele patruzeci de zile care precedă operațiunea magică.

Dacă însă magul trebuie să reziste atât în fața sentimentului de mânie cât și în fața celui de ură pe care le simte născându-se în el, este necesar să direcționeze această formidabilă putere dinamică numită dragoste, chiar când este aproape de a o întâlni în calea sa.

Atunci când apare un frumos atelaj de cai fabuloși în drumul vostru, și dacă aveți gândul de a urca în carul pe care îl trag după ei, și astfel să vă scurtați timpul alocat drumului, ce ați face? Vă veți pierde timpul, deja atât de prețios, ca să luptați împotriva avântului acestor cai, tăindu-le calea, sau, sărind în car, ați apuca frâiele cu o mână plină de fermitate pentru a merge înainte?

Concluzionați, deoarece în viață problema vi se va prezenta în fiecare zi. Sunt două pericole de temut: dacă întârziați pe drum, acela de a fi călcat în picioare de către bidivii, sau cel puțin de a vă pierde

timpul fără rost; dacă urcați în car și nu aveți energia necesară, acela de a vă vedea caii înfuriindu-se.

Amintiți-vă că îndrăzneala este prima calitate cerută de către mag, după știință, și învățați să rezolvați singuri enigma sfinxului. Noi v-am arătat suficient calea, lăsați-i și pe cai să acționeze, însă țineți bine frâiele.

Omul nu va ști să uite că el nu este decât unul dintre polii psihici ai umanității, și că ideea lui nu va deveni dinamică decât atunci când va fi analizată de către un creier de femeie. Arătați-mi realizatorul religios care a avut succes cu opera sa fără ajutorul femeilor.

Platon, în lucrarea *Banchetul*, ne dă cheia separării primitive a omului în doi poli; toată știința magiei rezidă în folosirea psihică și nu psihologică a scânteii produse, și acolo este fără îndoială forța cea mai puternică care îi este dată magicianului pentru a cunoaște și a conduce. Poeții, acești profeți ai naturii, l-au învățat pe toată durata anilor. Ori nu disprețuiți niciodată învățăturile acestor poeți dacă vreți să cunoașteți și să practicați știința eternă a magilor.

Dar pe măsură ce ființa psihică își ia zborul, omului i se revelează noi iubiri, și sfânta Kabbală ne învață că înțeleptul care își consacră eforturile și clipele de veghe cultului dezinteresat al adevărului va fi ajutat în munca lui de către prezența din ce în ce mai perceptibilă a sufletului pereche, entitate astrală care îsi sacrifică evoluția personală în favoarea persoanei iubite.

Iată unul dintre secretele cele mai profunde ale „misterelor dragostei"; aceia care vor studia Kabbala vor descoperi singuri întreaga taină.

Dar, pe lângă această urmărire înflăcărată a adevărului, câte apetituri înjositoare și vulgare nu există, consumate sub această etichetă regretabilă? Aceia care și-au sacrificat întreaga viață în căutarea celor mai importante probleme care au mișcat vreodată umanitatea sunt luați drept proști și visători de către ceilalți.

Ceilalți: sunt acei pentru care studiul nu este decât o himeră care duce la avere și la situații răsplătite din abundență, sunt acei care, instalați cu dezinteres pe un scaun care le-a permis să atingă veniturile părinților lor, critică aspru reveriile acestor alchimiști cumsecade ai Evului Mediu.

Domnul X... nu este atât de indignat încât să condamne comportamentul lui Paracelsus, calomniat în mod nedemn de către un elev renegat.

Şi când vedem cariera acestui geniu extraordinar, ce s-a numit Paracelsus, care a fost sărac toată viaţa lui şi şi-a sacrificat mereu salariul în favoarea cultului adevărului, călătorind pe jos în toată Europa, şi o parte din Asia, pentru a descoperi şi deprinde secretele unor centre de iniţiere încă subzistente şi unui geniu puternic pe care îl închisese în mânerul sabiei lui, făcând cure miraculoase şi arzând în faţa auditoriului său cărţile privind învăţătura oficială, în sfârşit, murind la fel de amărât, cât şi glorios, şi crucificat apoi în fiecare exemplar din fiecare dicţionar „istoric"; când vedem aceasta, nu în faţa domnului X... simţim dorinţa să îngenunchiem, în pofida celor 12.000 de franci ai săi ca salariu; pentru că doamna X... este de fapt curtezana adevărului care îi vinde studiile, aşa cum o curtezană îşi vinde mângâierile... celui care oferă mai mult şi ultimului care o licitează.

Ori dacă se întâlnesc de-a lungul anilor savanţi veritabili ca Bichat sau Claude Bernard, cât de multe doamne X... ar presupune aceasta..., critici acerbi şi duşmani declaraţi ai oricărei inovaţii sau progres?

Cum marea ştiinţă a omului de rând constă în a distinge femeile îndrăgostite de cele care vând dragoste, prima datorie a magului este de a recunoaşte iubirea veritabilă oriunde se manifestă ea, la fel şi de a demasca fără milă vânzătorii care dezonorează piaţa acestui templu, cel mai sacru dintre toate, deoarece a permis manifestarea a două mari figuri ale creştinismului: Magdalena şi sfânta Tereza.

Obstacole

Reacţia omului impulsiv.

Nu trebuie să credem că acţiunea voluntară într-o sferă oarecare este la fel de uşor de îndeplinit cum ne-am imaginat la început.

Fiecare afirmare a puterii voinţei este precedată, şi mai ales urmată, de o reacţie în sens contrar din partea omului impulsiv, reacţie atât de energică uneori încât individul, dispus să acţioneze, este copleşit de o descurajare şi o stare de laşitate încât îşi amână activitatea pe ziua următoare, în marele detriment al puterii sale volitive.

Într-adevăr, munca intelectuală nu se poate obţine decât cu preţul supunerii totale a omului impulsiv celui cu voinţă, pentru câteva clipe. Pentru aceasta este nevoie de un antrenament deosebit, sub ameninţarea imposibilităţii complete a realizării.

Aceste lucruri vor părea naive sau paradoxale persoanelor puţin obişnuite cu acţiunea personală şi mai ales cu realizarea, căci nu există un scriitor, un artist care să nu fi simţit născându-se în el fenomenele despre care vom vorbi.

Să presupunem că, după diferite tergiversări succesive, după crize de lene şi de pesimism, veţi fi în cele din urmă înhămat la activitatea voastră de realizare intelectuală. Vă imaginaţi că efortul de voinţă pe care l-aţi consumat pentru a ajunge acolo este singurul necesar şi că acum, totul va decurge fără obstacole.

1. Când ajungem în faţa unei foi albe cu ideea noastră, indecisă, vagă, plutitoare, şi trebuie să acoperim această foaie de hârtie cu picioruşe de muşte negre care să permită o solidificare exactă, logică, riguroasă în ceaţa din creierul nostru, primele ore sunt într-adevăr dure, cu adevărat dureroase.

(de Goncourt, *Memorii,* Echo de Paris, 5 decembrie 1891)

Dar, abia ce sunteţi pe punctul de a scrie sau de a desena, că o foarte mare nevoie de a ieşi şi a vă plimba se leagă de fiinţa voastră. Vi se pare că afară, ideea voastră puţin obscură se va clarifica. Acestei nevoi îi este curând atribuită a asemenea importanţă încât, dacă nu sunteţi în mod instinctiv obişnuit, vă ridicaţi, lăsaţi deoparte lucrul, şi ieşiţi. Aţi căzut în capcana întinsă de fiinţa impulsivă din voi, pe care pusese stăpânire necesitatea repausului fizic, şi bineînţeles că ideea voastră nu este mai clară ca înainte, departe de asta. În acest caz, centrul instinctiv, al cărui mod de acţiune caracteristic este mersul, este cel care v-a înşelat simţul vigilenţei.

Să presupunem totuşi că voi cunoaşteţi deja această capcană şi că în loc să cedaţi, voinţa voastră tinde din contra, mai mult spre efortul de îndeplinit. Atunci acţiunea omului impulsiv se manifestă în alt mod.

Nevoia de acţiune fizică dispare ca prin farmec şi se face simţită în mod pregresiv o sete destul de arzătoare, pe măsură ce lucrul cerebral se accentuează. Încă o capcană a centrului instinctiv; pentru că fiecare înghiţitură de lichid antrenează o parte a forţei nervoase în acel

moment în creier şi va face să regreseze sau va amâna realizarea proiectată.

Dar voi dominaţi încă această senzaţie şi peniţa scrie în sfârşit pe hârtie. Atunci se întâmplă ca ceilalţi centri impulsivi să intre în acţiune.

Nevoile fizice tac şi emoţiile sentimentale vin să le înlocuiască. Imaginile despre luptele trecute, ale afecţiunilor de altădată, ale ambiţiilor de mâine se desenează încetul cu încetul, şi o forţă de neînvins în aparenţă reuşeşte să facă peniţa să cadă, să vă dea pe spate şi să vă lase spiritul în voia delicateţii melancolice sau ardorii impetuoase a reveriilor care încep să se schiţeze. Câţi tineri realizatori puţin călîţi se lasă pradă tentaţiei, şi de câte ori nu rămâne lucrarea în suspans!

Nu vom vorbi despre acţiunea combinată cu nevoia de activitate şi de sentimente care se adaugă adesea acestor două impulsuri izolate. Este vorba aici despre reacţii pe care fiecare autor le crede personale şi care nu sunt dominate decât de un obicei instinctiv de regularitate foarte fixă în muncă sau de către vârstă; deoarece aceste reacţii sunt cauzate de sfera animică.

Ne rămâne acum să descriem cea mai periculoasă dintre capcanele de evitat, cea în care se lasă prinşi în mod sigur aproape toţi acei care au ştiut să reziste reacţiilor precedente.

Atunci când realizatorul a reuşit să reziste nevoii de acţiune, de alimente sau de excitanţi, furiei, enervării, emoţiilor sentimentale şi şi-a urmat calea cu îndârjire, el se opreşte deodată iluminat de o idee minunată, până atunci neîntrezărită, şi care îi va deschide largi orizonturi, neexplorate încă.

După această idee, urmează o alta, apoi o întreagă serie, şi toate acestea sunt atât de neaşteptate, atât de încântătoare, încât se aruncă rapid asupra unei foi de hârtie sau asupra unei pânze şi ia notiţe în această stare febrilă care l-a cuprins, îndepărtându-se progresiv de subiectul său. Când îşi revine, creierul, obosit de efortul pe care tocmai l-a întreprins, nu mai are forţa de a merge mai departe.

Vă aşezaţi cu atenţie în ordine notiţele preţioase pe care le-aţi luat puţin mai devreme, şi astfel umpleţi în fiecare zi sertarele de notiţe şi nu mai puteţi nicicând ajunge la capătul lucrării. Iată într-adevăr modul de reacţie al sferei intelectuale, care, nevrând să se plieze despotismului voinţei care o constrânge pentru o clipă în imobilitate,

tentează spiritul autorului prin frumuseţea ideilor sale şi eliberează imediat jugul puterii care o ţinea în frâu mai devreme.

Cunoaşterea acestor reacţii ale omului impulsiv este una dintre cele mai utile, pentru că aici găsim şi metoda de a le evita.

Într-adevăr, răbdarea şi perseverenţa, opuse acestei fiinţe impulsive, vă permit să atingeţi sigur şi rapid scopul pe care vi l-aţi fixat, iar realizatorul nu trebuie sa piardă nicio clipă din vedere ţelul pe care îl urmăreşte: amintiţi-vă legenda sirenelor, din antichitate.

CAPITOLUL VII

Realizarea Voinței

Filosofia clasică are deosebitul merit de a fi ales, drept bază a afirmațiilor sale privind sufletul uman, un ternar ce răspunde în toate punctele la învățăturile despre ocultism: ceea ce simte, sau sensibilitate; ceea ce gândește, sau inteligență; ceea ce vrea, sau voință.

Am văzut cum un antrenament special permite să dezvolte în om ceea ce simte și ceea ce gândește; ne rămâne să analizăm ultima parte a studiului nostru.

Dezvoltarea voinței, începută prin diversele exerciții psihologice sau psihice despre care am vorbit deja, se realizează prin antrenarea organelor de expresie ale omului, care sunt în număr de patru: privirea, limbajul, gestul și mersul sau acțiunea generală. Ori magia, luând în calcul, mai presus de toate semnele exterioare ale raporturilor oculte ale lucrurilor, atribuie fiecăruia dintre aceste organe de expresie diferite instrumente simbolice, dintre care cunoașterea este indispensabilă pentru student. Astfel, oglinzile magice servesc mai ales la educarea privirii, bagheta magnetică și sabia la educarea gestului, la fel și figurile pentaculare, în mod comun numite talismane. În sfârșit, cercurile și marșurile vor contribui la educarea ultimului dintre organele de expresie ale omului.

Va trebui să ne ocupăm acum de aceste diferite ordine de antrenament.

Despre educarea Privirii. Oglinzile Magice. Magnetismul.

Oglinzile magice sunt în mod esențial organe de condensare a luminii astrale; astfel cărbunele, cristalul, sticla și metalele vor putea fi

folosite în fabricarea lor conform cu ceea ce ne dorim să facem apoi cu ele.

Fără a ne ocupa aici de diversele operațiuni care contribuie la consfințirea rituală a unei oglinzi magice, vom trata mai ales fabricarea din punct de vedere material și al efectelor produse de acest gen de obiecte.

Cea mai simplă dintre oglinzile magice este un pahar de cristal umplut cu apă pură. Punem un pahar pe o față de masă albă și dispunem o lumină în spatele acestui pahar.

Cu acest dispozitiv rudimentar am putut obține rezultate foarte interesante.

Astfel, când vrem să convingem un sceptic, luăm un copil de-al lui, o tânără fată de exemplu, o punem să fixeze centrul paharului cu apă, ținându-ne mâna dreaptă pe capului ei. Tânăra clarvăzătoare descrie imediat o scenă care are loc destul de departe de ea și, verificarea fiind făcută, totul a fost confirmat.

Am și experimentat chiar acest procedeu, dezvăluit de Cagliostro, asupra unor femei absolut refractare în fața hipnotismului, și am putut obține rezultate imediate, atât confirmante cât și curioase.

În acest caz trebuie făcută o consacrare rapidă a oglinzii și un apel la ANAEL, potrivit ritualului descris în partea a treia. Rezultatele câștigă foarte mult în rapiditate și intensitate.

Mai există o altă categorie de oglinzi folosite decătre magicienii arabi și foarte ușor de fabricat. Este suficient să înnegrim cu cremă de ghete unghia degetului mare a unui copil aflat în stare de nervozitate, și, făcând evocarea prescrisă, arzând parfumurile adecvate în ora sau ziua operațiunii, pentru a obține rezultate satisfăcătoare.

Puteți să înnegriți, folosind cărbunele, sau mai degrabă salbă-moale, mai mult sau mai puțin complet un pătrat de hârtie pentru desen, pentru a obține o oglindă excelentă, capabilă să impresioneze subiecți afșați într-o oarecare stare de nervozitate.

Călătorii au descris mai multe oglinzi magice folosie în Orient.

Noi am experimentat personal o oglindă magică adusă din India și care este formată dintr-un glob de cristal ce reflectă lumina. Deasupra acestui glob de cristal se află un compartiment mic destinat să primească obiectul pe tema căruia dorim să consultăn clarvăzătoarea.

Experiențele făcute cu subiecți hipnotici obișnuiți au dat rezultate foarte curioase.

Pe scurt, toate aceste oglinzi au drept efect unic concentrarea într-un punct a unei porțiuni de lumină astrală și de a pune viața individualizată din fiecare dintre noi, în raport direct cu viața universală, conservatoarea formelor.

Nu trebuie să ne imaginăm că este suficient să privim într-o oglindă magică pentru a ne distra puțin după cină și că vom vedea imediat apărând formele evocate.

Operațiunile magice, chiar și cele mai neînsemnate, cer din partea noastră o mare încoradre a spiritului, un calm absolut, și mai ales un sentiment profund al dificultății sarcinii întreprinse. Prin antrenament progresiv ne vom obișnui cu viziunea în oglindă, și aici operatorul are nevoie de niște sfaturi.

Presupunând deci că experiența este făcută cu mult calm și în urma momentelor de adâncire în meditație, iată obstacolele de învins:

Atunci când am privit fix câteva momente centrul oglinzii, am simțit o furnicătură caracteristică în ochi și suntem adesea forțați să închidem pentru moment pleoapele și, prin urmare, să distrugem toate eforturile făcute până atunci. Clipitul din pleoape este datorat ființei impulsive și este pur reflex; trebuie să îl combatem prin voință, și este o chestiune doar de câteva zile, în care facem o ședință de maxim douăzeci de minute în fiecare zi. Așadar, în momentul în care simțim furnicătura caracteristică a ochilor, trebuie să ne încordăm voința pentru a împiedica pleoapele să se închidă, și reușim asta destul de repede, am spus-o.

Acest prim rezultat fiind obținut, vom vedea mai întâi cum oglinda va prinde o nuanță diferită de cea obișnuită, vor apărea efluvii roșii, apoi albăstrii, asemănătoare cu cele electrice, și abia atunci vor apărea formele.

Vom găsi în partea a treia a lucrării toate detaliile complementare privind parfumurile și consfințirea. Cecetătorii studioși vor putea să citească cu rod capitolul consacrat oglinzilor magice și fabricării lor în *Magia magnetică* a lui Cahagnet.

Ceea ce am spus privind educarea privirii, în sensul stabilității pe care dorim să o obținem, se aplică exact procedeelor magnetice ale fascinației. În acest ultim caz, ochiul celui fascinat acționează ca o oglindă și primește impulsurile fluide emanate de ochiul celui care fascinează. Magnetismul veritabil cere o altă practică decât cea a emiterii de fluid; este vorba despre condensarea sa, acumularea sa în

jurul celui care magnetizează. Aici este singurul secret al vindecărilor obținute prin folosirea dragostei față de umanitate, amintindu-vă că puteți dori asta în două moduri: fie emițând o mare cantitate de fluid, încrețindu-vă fruntea și luând un aer de neîncredere, acesta fiind procedeul repulsiv, activat pentru a vă apăra contra unui atac din partea ființelor psihice; fie din contra, dorind cu intensitate rezultatul vizat. Există atunci atracția fluidului spre magnetizator, care nu are altceva de făcut decât să îl trimită înapoi după dinamizare.

În spaniolă *querer* înseamnă în același timp a iubi și a vrea; aceasta este toată cheia magnetismului așa-zis curativ. Trebuie să magnetizăm mai mult cu inima decât cu capul, imagine poate puțin neconvenabilă, dar care răspunde strict realității faptelor.

Vom vorbi din nou despre dorință și despre puterea ei mult mai mare decât cea a impulsului volitiv brutal.

Limbajul

Știm ce loc acupă în știința actuală studiul vibrațiilor; și deși acest studiu a fost prezent mai ales în domeniul faptelor fizice și captivantele concepții ale lui Camille Flammarion, abia au atras atenția asupra rezultatelor psihice. Știința ocultă ne învață că orice vibrație a planului fizic determină schimbări de stare deosebite în planul astral și în planul psihic; dându-vă bine seama de această afirmație și consecințele ei, veți putea concepe influența considerabilă pe care o exercită cuvântul uman asupra tuturor planurilor naturii.

Emiterea produsă de limbaj cuprinde trei efecte simultane:

1. Emiterea unui sunet care pune în acțiune planul fizic al Naturii;
2. Emiterea unei anumite cantități de fluid vital care pune în acțiune planul astral;
3. Eliberarea și crearea unei entități psihice care este ideea, căreia sunetul îi dă un corp, iar articulația viața.

Fiecare idee astfel realizată și manifestată în lumea materială acționează pe durata unui anumit timp ca o ființă veritabilă, apoi se stinge și dispare în mod progresiv, cel puțin în planul fizic. Durata acțiunii acestei idei depinde de tensiunea cerebrală cu care a fost ea emisă, adică de cantitatea de vitalitate cu care a fost îmbrăcată.

În unele cazuri omul își sacrifică viața particulară în favoarea ideii, și atunci se creează în astral, mai ales în lumea divină, curenți ai unei puteri considerabile. Aici trebuie să căutăm veritabila influență a persecuțiilor și a martirilor asupra viitorului doctrinelor filosofice sau religioase.

Limbajul este instrumentul de generare a spiritului, iar acest adevăr, proclamat de Malfatti de Montereggio în 1839, a fost readus la lumină și bine clarificat datorită lucrărilor contemporane ale domnului Vurgey privind anatomia filosofică.

O veche legendă creștină învață în rest că diavolul este incapabil să pună stăpânire pe gânduri atâta timp cât acestea nu au fost materializate de către limbaj.

Există o știință a limbajului, sintetizată în câteva nume și păstrată cu grijă de către două inițieri: cea orientală, cu ale mantras-urile ei în limba sanscrită; cea occidentală, cu formulele sale kabbalistice în limba ebraică. Cea de-a doua, mai conformă cu spiritul nostru, e singura care ne interesează pentru moment.

Studenții oricât de puțin inițiați ar fi în știința ocultă, cunosc suficient Kabbala pe care am studiat-o noi în mod deosebit, așadar este inutil să revenim asupra acestui subiect.

Va fi suficient să ne amintitm că cei devotați Kabbalei, în general mari experți în Magie, atribuie o influență deosebită cuvintelor ebraice în operațiunile pe care le desfășoară în plan astral. De aici provin toate aceste cuvinte, adesea stâlcite în cărțile de vrăjitorie, pe care le găsim răspândite în conspirații sau discursuri

Noi vom rezuma numele cele mai importante recomandate a fi bine cunoscute pentru a putea opera potrivit riturilor stabilite. Aceste nume, simple veșminte ale unor idei sublime, sunt cel mai adesea formule sintetice care amintesc ființelor astralului știința omului.

În plus, operatorul își dinamizează formulele corespunzătoare încrederii totale, care îi aduc reușita experiențelor încercate mai înainte, fie de către maeștri, fie de către el însuși.

De aici ajungem la o proiecție fluidă considerabilă, mai ales la vrăjitorul ignorant de la sat, care are o încredere atât de statornică în formulele lui încât le înțelege cu atât mai puțin sensul.

Acest vrăjitor, posesor al unei rețete ordinare sau a unei fraze ebraice banale, va obține deseori rezultate remarcabile, nu datorită cuvântului în ebraică, simplu corp al emanării sale volatile, ci

intensității vitale cu care îmbracă imaginația sa ceea ce emite limbajul lui.

Antrenamentul cuvântului rostit este deci de cel mai mare interes pentru mag, iar regulile acestui antrenament sunt implicit incluse în ritualul rugăciunii, așa cum îl vom descrie în partea a treia.

Va fi suficient deocamdată să vă amintiți că singura dificultate pe care am putea-o întâlni în practică este aceea de a avea cuvântul tăiat de o emoție violentă; iar magul va trebui să dea dovadă de o foarte bună stăpânire a ființei sale impulsive pentru a evita acest accident care ar putea avea consecințe funeste. Antrenarea personală se va concentra mai ales asupra acestui punct.

Gestul

Privirea și limbajul, considerate drept organe de expresie, au marele defect de a nu fi deloc permanente. Iată principalul motiv existențial al importanței excepționale a gestului, considerat organul de fixare a ideilor. Într-adevăr, tocmai prin transformări mai mari sau mai mici ale gestului iau naștere desenul, scrierea, pictura, sculptura și toate artele care lasă generațiilor viitoare o amprentă permanentă a propriilor realizări.

Scrierea nu este altceva decât materializarea ideilor, asemenea desenului. Ori cei care au studiat câtuși de puțin știința ocultă știu că formele există în esența lor în astral, înainte de a fi realizate în planul fizic; ceea ce înseamnă că tot ceea ce populează planul astral nu este impresionat decât de formele pe care le iau ființele fizice, origine viitoare a acestor ființe însele.

Iată de ce imaginea sintetică a unei puteri fizice, schema acestei puteri, ce corespunde direct planului astral, va avea o influență foarte marcantă asupra ființelor care populează acest plan.

De exemplu, un om a cărui voință este suficient de dezvoltată nu impresionează o inteligență astrală așa cum ar impresiona un om fizic.

Omul, așa cum este el pe pământ, e perceput de către ceilalți oameni prin intermediul ochilor, organe fizice în totalitate. Îi vedem hainele, culoarea părului, felul în care stă; dar dacă nu am fi deprinși cu obișnuința și puterea inducției, nu am avea nicio percepție asupra

caracteristicilor ce ţin strict de morală, iar omul apare atunci ca o fiinţă mai mult sau mai puţin luminoasă, potrivit înălţării sale psihice, formată din linii fluide de diverse culori, al căror ansamblu reprezintă destul de bine figura pentagramei magice.

Atunci când prezentăm deci o pentagramă unei puteri a astralului, capabil, datorită fluidelor vitale terestre, să perceapă această figură, puterea astrală este impresionantă puternic, la fel ca în situaţia în care ar avea în faţa ei un om cu o mare voinţă, deoarece percepţia este identică, dat fiind fapul că nu percepem decât scheme identice în acest plan.

Astfel este originea semnelor ciudate pe care le numim semnături planetare sau angelice şi pe care le regăsim figurând pe majoritatea talismanelor; ele constituie rezumate sintetice ale unor legi morale de cea mai mare importanţă.

Acest lucru va părea fără îndoială paradoxal, destul de ciudat, multor cititori care sunt foarte puţin la curent cu această ştiinţă numită ocultism, însă experienţele pe care le-am întreprins de trei ani încoace asupra subiectelor hipnotice şi rezultatele obţinute, pe de altă parte, ne sunt suficiente pentru a ne menţine afirmaţiile.

În cincizeci de ani vom cunoaşte la fel de bine forţele astrale precum astăzi cunoaştem căldura şi atunci vom vedea bine dacă învăţăturile secrete ale Kabbalei nu sunt decât nişte minciuni ridicole sau din contra, expresia adevărurilor neînţelese de către profani.

Dar un gest, pentru a acţiona în planul astral, nu are nevoie să fie fixat pe o substanţă fizică, iar semnul crucii, închipuit ca fiind o simplă mişcare a mâinii - aşa cum li se spune creştinilor - este un talisman al unei puteri unice atunci când este executat cu voinţă şi mare credinţă; deoarece este rezumat al uniunii omului cu Dumnezeu pentru lupta împotriva impulsurilor substanţialităţii.

De asemenea, magia pune la dispoziţia discipolului o serie de instrumente destinate să sprijine gestul său, instrumente despre care vom spune câteva cuvinte, detaliile tehnice ce ţin de fabricare şi de consfinţire fiind cuprinse în *partea a treia* a lucrării.

Bagheta Magică

Pentru a indica şi pentru a conduce proiectarea voinţei sale, magul posedă un instrument alcătuit din lemn şi fier magnetic pe care îl numim bastonul sau bagheta magică.

Această baghetă nu are alt scop decât acela de a condensa o mare cantitate de fluid emanată de operator sau de substanţele dispuse de el pentru a avea acest efect şi de a conduce proiecţia acestui fluid într-un punct determinat. Este vorba despre susţinerea forţei astrale condensată de către operator în jurul lui, iar acest instrument facilitează experienţele.

Dar el singur nu are nicio putere misterioasă şi nu face decât să suporte reacţiile forţelor fizice; de asemenea, oamenii care îşi imaginează că e suficient să ai în posesie o baghetă magică pentru a crea fenomene magice asemănatoare ignoranţilor care cred că este suficient să facă rost de un flaut frumos pentru a putea cânta la el, ei trebuind ca, înainte de orice, să ştie să se servească de instrumentul muzical, iar un bun muzician va şti să vă încânte chiar şi cu un flaut de doi bani.

Un operator magician expert va putea lua ca sprijin un mediator fluidic orice baghetă compusă dintr-o substanţă izolantă; deoarece aici este tot secretul.

Sabia

Bagheta serveşte deci pentru a acţiona asupra astralului, fiind formată din inele şi mase metalice fără vârf.

Nu este la fel şi în cazul sabiei. Sabia magică are drept scop să servească apărării operatorului, iar vârful prin care se termină îi determină calitatea. Iată de ce Paracelsus înlocuieşte sabia printr-un trident; iată de ce un cui vechi într-o bucată de lemn poate la nevoie să ţină locul celei mai frumoase şi mai preţioase dintre săbiile magice, aşa cum ne arată povestea vrajitorului din Cideville.

Conglomeratele fluide formate prin unirea unei puteri astrale, ce acţionează ca un suflet, cu fluidele vitale ambiante, care acţionează ca

nişte corpuri, au o foarte mare analogie cu conglomeratele electrice. Astralul nu poate acţiona asupra fizicului decât prin intermediul fluidelor aparţinând vieţii fizice a electricităţii vitale, am putea spune.

Atunci când operatorul prevede că puterea astrală care i se prezintă intenţionează să abuzeze de forţa lui pentru a acţiona împotriva scopului urmărit, acest operator nu poate avea altă determinare decât aceea de a îndrepta vârful sabiei sale spre creatura fluidică (etherică) care se prezintă.

Vârful metalic sustrage instantaneu fluidele astro-electrice care formau corpul fiinţei înzestrate cu intenţii rele iar această fiinţă este deodată privată de toate mijloacele sale de acţiune asupra planului fizic.

Este de la sine înţeles că firicelele de plumb lansate violent de o armă de foc sau chiar un glonte de revolver acţionează aproape în acelaşi mod, aşa cum o demonstrează mai multe povestiri, printre altele cea publicată de contele de Larmandie (Eoroka, *Iniţierea*).

Descompunerea unei fantome cu ajutorul unui vârf de oţel. Repercusiuni asupra corpului fizic al Vrăjitoarei

„Faptele următoare mi-au părut demne de atenţie, pentru că mi-au permis să caut o explicaţie pentru fenomenul apariţiei luminoase citate în numărul 5 (februarie).

Ţin să să spun în avans că în loc de a trage concluzii nu voi face decât să emit o ipoteză.

Aşa cum am zis mai înainte, populaţia din P. se compunea din douăzeci şi şase de persoane, care locuiau în şase case. Nu am menţionat nimic de o a şaptea casă, care se afla în mijlocul satului şi care, împreună cu ferma, devenise proprietatea părinţilor mei. Această casă era nelocuită. Lângă ea se afla o căsuţă, un fel de cabană mai degrabă, locuită de o femeie singură. Această femeie B. era reputată în tot ţinutul ca fiind vrăjitoare! Ţăranii îi atribuiau tot felul de puteri oculte, începând cu cea de a şti să facă să dispară aproape instantaneu bătături, până la cele mai negre dintre sortilegiile nocive, ca de

exemplu a face farmece, a provoca boli animalelor, a face vacile să avorteze, etc.

Am avut ocazia să văd această femeie pentru prima dată câteva luni după ce părinţii mei s-au stabilit în P., pe durata vacanţei.

Femeia B. venea regulat în toate sâmbetele la fermă pentru a cumpăra ouă, unt şi brânzeturi, pe care le revindea în piaţă prin împrejurimi.

Era o femeie în vârstă de patruzeci, patruzeci şi cinci de ani, bondoacă, puţin grăsuţă, cu o faţă dezagreabilă, fără a fi însă urâtă.

Gura mare, cu nişte buze destul de groase, era puţin aplecată într-o parte, partea dreaptă; nasul scurt şi mare, cu nările larg deschise, fruntea foarte joasă, şi părul şaten închis care începea să albească; ochiul stâng, în partea superioară, era de un albastru foarte deschis, verzui; partea inferioară era de culoare căprui închis.

Eram la curent cu poveştile care circulau cu privire la această persoană, şi, fără să le dau nici cea mai mică atenţie, o observam totuşi cu o oarecare curiozitate.

Trebuie să introduc aici un detaliu a cărui importanţă reiese din cele ce urmează.

Când părinţii mei au intrat în posesia fermei, aceasta, aparţinând unui mare boier austriac, era administrată de un ţăran fără nicio instruire şi care, de notorietate publică, era sub dominarea femeii B.

Exploatarea fermei nu aducea niciun beneficiu proprietarului său; iată de ce această fermă fusese vândută.

În vânzare erau incluse toate animalele, între ele un câine. Era un câine mare, ciobănesc, cu blana roşcată, bun gardian de noapte, dar care, pe timp de zi, era absolut inofensiv. Totuşi, câinele nu avea un comportament deloc familiar cu alte persoane în afara membrilor familiei; exista mai ales o afecţiune remarcabilă pentru mine.

Acest câine avea ochi deosebiţi: ochiul drept era de culoare gri; ochiul stâng, în partea superioară era de un albastru foarte deschis, verzui; partea inferioară era de un cafeniu închis. Într-un cuvânt, câinele avea ochi identici cu cei ai femeii B.

Pe lângă acesta, animalul, care în mod obişnuit nu era deloc rău, arăta o animozitate extraordinară faţă de această persoană. În ziua în care B. venea la fermă, trebuia să avem grijă să punem câinele în lanţ. Acesta lătra furios, urla, şi nu se oprea până când B. nu pleca. Câinele ştia de-acum ziua în care B. venea să-şi facă cumpărăturile, şi încă de

dimineață era agitat şi căuta să scape din ceea ce foloseam noi ca să îl legăm.

Cauzele acestei animozități erau necunscute. Femeia B., pe care într-o zi o întrebasem dacă i-a făcut vreodată, de-a lungul timpului, rău câinelui, nega asta şi răspundea numai că era un animal rău, care într-o zi îi va mai face rău cuiva, dacă nu scăpam de el la timp. Este de remarcat că acestui câine, în afara casei, îi era teamă de B.; îi fugea din cale de departe, dacă o vedea pe drum.

La fermă, ne obişnuisem cu mofturile lui şi nu îi mai dădeam atenție, nici nu îl mai puneam în lanț în zilele de sâmbătă dimineața

În luna august a anului 1876, câtva timp după apariția felinarului, în ajunul plecării mele în regiment, urma să fac o plimbare însoțit de domnul N., deja amintit în carte. Câinele ne însoțea ca de obicei. Ne îndreptam spre casa nelocuită, unde eu vroiam să intru în trecere ca să văd nişte vechituri care se găseau în pod.

Aşa cum am menționat, femeia B. locuia alături.

B. trebuie să ne fi văzut intrând. Atunci când, după o jumătate de oră am ieşit, B. era în fața uşii casei sale, sprijinită de zid. Câinele ne urma din spate. Abia ieşit de pe culoar, el dădu un urlet, exact ca un câine care este lovit pe neaşteptate, şi o luă la goană în direcția fermei. Domnul N. şi cu mine privirăm surprinşi câteva clipe câinele fugind, în timp ce femeia B., care era tot în uşă, aproape de noi, fără să ne dăm sema, începu să râdă.

Mă întorsei spre ea; mă simțeam foarte ofensat, fără să ştiu de ce.

Neştiind ce să spun, mă întorsei cu intenția de a pleca să caut câinele. Dar acesta se oprise vreo sută de metri mai departe şi ne privea. Noi rămaserăm acolo unde eram şi l-am chemat, fluierând după el. Câinele se supuse apelurilor mele repetate. Începu să se apropie încet, cu urechile plecate, coada între picioare, oprindu-se ca să spunem aşa la fiecare pas, culcându-se la pământ. Pe măsură ce se apropia de noi, auzindu-mi vocea (îi vorbeam tot timpul), prindea în mod vizibil mai mult curaj.

Câinele ajunsese la vreo doisprezece metri distanță de noi.

El se culcă la pământ şi începu să mârâie încet. Îl chemai cu insistență. El nu se mişcă dar furia lui părea că se amplifică.

Aveam un presentiment că urma să se întâmple ceva. (Domnul N. mi-a spus mai târziu că aproape se simțea rău). Instinctiv, aruncai o privire asupra femeii B. şi fui frapat de expresia dură şi plină de ură a

feței sale a cărui aspect se schimbase complet. Nu am uitat niciodată expresia plină de răutate, într-un mod ciudat, a acestui chip, şi nici furia intensă şi irațională care mă copleşea pe mine însumi în acel moment.

Chemai câinele pe un ton scurt, sec; aveam certitudinea că el se va apropia. Animalul se ridică cu urechile ridicate şi ochii sclipind; apoi scoțând un urlet furios, se aruncă din câteva salturi asupra uşii cabanei. Femeia B., în momentul în care câinele se repezi, se retrase în grabă şi trânti uşa în urma ei.

Câinele, ridicat în două labe pe uşă, urla şi o zgâria furios, ca şi cum ar fi vrut să forțeze intrarea. Reuşi cu greu să-l fac să plece de acolo; a trebuit ca amândoi să îl luăm de zgardă şi să îl târâm până acasă.

Domnul N. şi cu mine nu mai aveam nicio dispoziție să ieşim şi discutarăm mult timp despre atitudinea bizară a femeii şi a câinelui, pierzându-ne în conjuncturi.

A doua zi eu plecai la garnizoana mea.

La sfârşitul lunii decembrie, obținui un nou concediu cu ocazia anului nou şi revenii acasă, în P.

Deoarece spațiul locuibil al casei era limitat şi toate camerele ocupate (părinții veniseră să ne vadă), mi-am dus un pat în casa cea goală.

Ajunsei acolo pe la ora unsprezece noaptea însoțit de bonă, care îmi aducea apă, prosoape, etc. Câinele nostru ciobănesc mă urma.

Bona, după ce a aranjat patul, a plecat luând câinele cu ea. Camera în care eu dormeam era la primul etaj. Ajungeam acolo printr-un culoar spre care dădea uşa unei prime camere. Această cameră era goală, complet lipsită de mobilă. Ea comunica printr-o a doua uşă aflată în fața celei dintâi cu dormitorul meu. Patul meu se afla în colț, lângă uşa ce permitea accesul între cele două camere, şi în aşa fel încât această uşă care se deschidea spre camerea mea, atingea, atunci când era deschisă, piciorul patului.

După plecarea bonei, încuiai cu cheia uşa de la intrare şi urcai. Închisei după mine uşa primei camere, dar nu cu cheia, şi intrai în dormitorul meu lăsând uşa pe jumătate deschisă. Aceasta se sprijinea de piciorul patului meu.

Eu mă dezbracai (eram în uniformă) rezemând sabia mea de cavalerie de un scaun ce îmi servea drept noptieră. Mă culcai şi suflai să sting lumânarea.

De îndată ce făcui asta, auzii un zgârâit foarte puternic la uşa primei camere.

Era un zgomot identic celui produs de un câine care zgârie la uşă pentru a intra sau a ieşi. Numai ca acest zgârâit pe care îl auzeam era unul foarte intens, ca şi cum câinele ar fi vrut să forţeze uşa.

După ce primul moment de surpriză a trecut, mă gândii că acel câine al nostru rămăsese acasă; totuşi mi se părea că zgârâitul era produs pe partea interoară a uşii primei camere şi nu venea dinspre culoar. Strigai în mai multe rânduri câinele pe nume, „Sokol". Drept răspuns, zgomotul se amplifică şi mai mult.

Aşa cum am spus mai sus, lăsasem uşa de comunicare dintre cele două camere deschisă. Această uşă, care se sprijinea de piciorul patului, o puteam atinge cu picioarele. Cu o mişcare bruscă, împinsei violent uşa cu piciorul drept iar aceasta se închise cu zgomot. În acelaşi moment, zgârâitul se produse cu o violenţă extremă pe uşa ce dădea spre prima cameră.

Trebuie să mărturisesc că, după ce am strigat în mod inutil câinele şi zgomotul ciudat se accentuă şi mai mult, mă simţii speriat pentru o clipă iar această frică m-a făcut să închid uşa. În momentul în care am auzit zgomotul la această uşă, care se afla atât de aproape de mine, sentimentul de teamă dispăru subit. Intenţionam să aprind lumânarea. Înainte de aceasta zgârâitul încetase.

Coborîi din pat, îmi luai pantalonii şi mă îndreptai spre prima cameră.

Aveam încă în minte câinele în pofida imposibilităţii materiale a prezenţei lui. Nimic în cameră.

Ieşii pe coridor, coborîi scara pentru a cerceta parterul, strigai câinele: tot nimic.

Nu puteam să fac altceva decât să urc din nou în camera mea şi, neînţelegând nimic, mă aşezai din nou în pat suflând în lumânare.

Abia mă culcai că vacarmul începu din nou, cu şi mai multă intensitate, din exteriorul uşii de comunicare, pe care o închisesem de această dată în urma mea.

„Aveam atunci un sentiment de agasare, de furie, eram enervat, şi, fără a-mi face timp să clarific ceva, sării din pat, îmi luai sabia pe care o scosei din teacă şi mă grăbii spre prima cameră. Deschizând uşa, am simţit o rezistenţă şi, în obscuritate, am crezut că văd o licărire, o

umbră luminoasă, dacă aş putea spune aşa, care se desena vag pe uşa de la intrare a primerei camere.

Fără să mă mai gândesc, nu am făcut decât o aplecare înainte, şi am dat o lovitură teribilă de sabie în direcţia uşii.

O jerbă de scântei ţâşni din uşă, ca şi cum aş fi atins un cui folosit pentru fixarea unui tablou pe perete. Vârful sabiei traversase lemnul şi mi-a fost greu să retrag arma. M-am grăbit să mă întorc din nou în cameră pentru a aprinde lumânarea, şi, cu sabia în mână, am mers mai întâi să văd uşa.

Tabloul era tăiat de sus în jos. Am început să caut cuiul pe care credeam că l-am atins, dar nu găsii nimic; partea tăioasă a sabiei nici ea nu părea să fi atins vreun fier.

Am coborît din nou la parter, am cercetat peste tot, dar nu am găsit nimic anormal.

Am urcat din nou în cameră; era ora douăsprezece fără un sfert noaptea.

Îmi aminteam lucrurile care tocmai mi se întâmplaseră. Nicio idee nu-mi apărea în minte în semn de explicaţie, dar aveam un sentiment real de linişte după ce fusesem supraexcitat, şi îmi amintesc foarte bine că aproape mângâiam aproape involuntar sufletul sabiei mele culcându-mă din nou, şi am pus arma lângă mine pe pat, sub cuvertură.

Am adormit fără să aibă loc alte incidente şi nu m-am trezit înainte de ora opt dimineaţa.

La lumina zilei, incidentele nopţii cu această uşă spartă mi-au părut încă şi mai ciudate.

Am plecat în sfârşit din acel loc şi m-am întors acasă, unde toată lumea era deja adunată la masă şi mă aştepta. Le-am povestit în mod natural aventura mea, care părea foarte neverosimilă tinerilor veniţi în vizită. În ceea ce îi priveşte pe părinţii mei, cât şi pe domnul N., erau foarte impresionaţi.

După ce am luat masa - era aproape ora zece -, toată lumea vru să vadă uşa spartă, iar părinţii mei, tinerii invitaţi, domnul N. şi cu mine, ne-am îndreptat spre casa respectivă.

Pe la jumătatea drumului, o femeie din sat ne ieşi în cale şi ne spuse că se îndrepta chiar spre locuinţa noastră pentru a vorbi cu domnul N., pe care vrea să îl roage să meargă să o vadă pe femeia B. care era bolnavă. O altă femeie, care plecase să o găsească pe femeia

B. în scopul unei chestiuni oarecare câteva secunde mai înainte, o găsise pe pat fără cunoştinţă şi plină de sânge.

Ne grăbirăm paşii. Eu, eram deosebit de mişcat de vorbele interlocutoarei noastre.

Ajunşi acasă la B., ni se prezentă în faţă un spectacol teribil.

Femeia, în stare de delir, culcată pe pat, avea faţa aproape în întregime acoperită de sânge coagulat, ochii închişi şi lipiţi din pricina sângelui, care încă mai ieşea încet dintr-o rană mortală pe frunte. Rana provocată de un instrument tăios, începea cu doi centimetri mai sus de marginea rădăcinii părului şi se prelungea în linie dreaptă până la baza nasului, parcurgând astfel şapte centimetri şi jumătate. Craniul era literalmente tăiat în două, iar masa cerebrală ieşea de-a lungul deschiderii.

Domnul N. şi cu mine, am alergat acasă: domnul N, pentru a căuta ceea ce era necesar să facă - un pansament -, eu pentru a înhăma căruţa pentru a merge să caut medicul într-un orăşel vecin.

Odată făcut acest lucru, mă întorsei la B., care între timp fusese pansată provizoriu de domnul N.

Cabana se umpluse cu locuitorii din sat. Nimeni nu avea nicio idee despre ceea ce i s-ar fi putut întâmpla femeii B. Rănita, care fusese mereu temută de populaţie, nu inspira alte sentimente decât curiozitatea altor persoane prezente, cu excepţia gazdei, care nu părea să fi venit numai din curiozitate, ci părea în mod vizibil mulţumită şi nu se jena să spună cu voce tare: *„În sfârşit B. a primit ceea ce merita".*

Trebuie sa spun încă de pe acum că în momentul când, intrând la ea în casă, am văzut-o pe pat, având craniul deschis, am avut sentimentul că ceva obscur se revela subit în capul meu. În acel moment am înţeles că B. era «vrăjitoarea» care a fost atinsă de vârful armei mele atunci când, în acea noapte, am dat o lovitură de sabie în uşa camerei goale.

Rănita, fiind pansată şi spălată, eu ieşii cu domnul N. Urcarăm la primul etajul din casa goală, îndreptându-ne spre uşa crăpată. Domnul N. o privi fără să spună nimic: el era în mod vizibil emoţionat; în ceea ce mă priveşte, nici eu nu eram mai puţin. Am rupt în sfârşit tăcerea şi l-am făcut pe domnul N. părtaş la ideile mele.

Trebuie spus că în vremurile despre care vorbesc aici nu aveam nicio noţiune despre ştiinţele sau forţele oculte; domnul N. nici el. Corelaţiile pe care le făceam eu între ceea ce se întâmplase în noaptea

aceea cu starea în care am găsit-o pe B., nu erau deci decât strict intuitive.

Domnul N. nu răspundea la explicaţiile mele, dacă le putem numi aşa, decât prin: «Nu înţeleg nimic din asta, dar aici se petrec lucruri groaznice». Nici eu nu înşelegeam prea mult şi am căzut amândoi de acord să nu îi vorbim nimănui despre evenimentele petrecute în noaptea aceea, orice s-ar întâmpla cu femeia B. Coborârăm şi ne duserăm din nou la B.

Aceasta era într-o stare de comă; delirul cedase oboselii profunde din care nu mai ieşea.

După ce le-am recomandat femeilor care erau acolo să schimbe mereu compresele cu apă rece, până la sosirea medicului, revenirăm toţi la fermă. Membrii familiei pierduseră complet din vedere primul scop al ieşirii noastre, adică uşa crăpată; iar eu şi domnul N. ne ferirăm bine să ne mai întoarcem acolo. Toate ideile şi toate conversaţiile se învârteau în jurul accidentului femeii B. Iar atunci când unul dintre tineri îmi aminti că am uitat să vizităm uşa, răspunsei că nu merita osteneala să ne deranjăm din nou şi că eu însumi credeam că m-am lăsat impresionat peste măsură de un vis.

La ora unu după-amiază sosi medicul. Domnul N. şi cu mine îl însoţirăm până la locuinţa femeii.

Medicul nu putu decât să constate gravitatea rănii şi ne preveni că B. nu mai avea decât câteva ore de trăit. La întrebările privind posibilele cauze ale rănii, noi ne abţinurăm, aşa cum am convenit, să dăm orice indicaţie.

În vederea prevenirii unei probleme fatale, revenirea sa fiind posibilă în timp scurt, medicul rămase la noi, la P. El întocmi un raport asupra faptului iar eu trimisei imediat un om pentru a duce acel raport la cel mai apropiat post de jandarmerie care trebuia să vină să facă o anchetă despre cauza accidentului.

Un jandarm veni la ora 7 seara. Acesta întocmi un proces verbal chiar în camera unde zăcea B., acolo unde şi medicul era prezent, precum şi domnul N., eu, femeia care a găsit-o prima pe B., fără să o cunoască, şi încă alţi câţiva locuitori.

Ancheta jandarmului continuă până la oa 7.45, seara, când B. se ridică dintr-o dată pe pat, sprijinindu-se pe coate; îşi deschise larg ochii, rămase câteva momente astfel, apoi se lăsă să cadă pe spate, cu ochii deschişi. Murise. Medicul îi închise pleoapele.

Cum nimeni nu putea da nicio indicație privind modul în care B. fusese rănită, jandarmul își termină procesul verbal și plecă.

În dimineața următoarei zile, pe 1 ianuarie, sosi un magistrat, pentru a îndeplini formalitățile de rigoare împreună cu medicul, care rămăsese la noi, iar seara B. era deja înmormântată în cimitirul satului cel mai apropiat.

O anchetă, ordonată pur și simplu ca formalitate din partea justiției, rămase fără rezultat și fu abandonată după câteva zile; s-a convenit că a fost o cădere accidentală.

Nu am nimic de adăugat faptelor propriu-zise, însă am de menționat o coincidență: aceea că, după moartea femeii B., s-a încetat să se vorbească în P. și în împrejurimi, despre *lampă*. Nimeni nu a mai revăzut-o pe parcursul anilor care au urmat.

După acel eveniment, mai exact după 17 ani, mi-a fost dat să observ numeroase fapte de natură supranaturală, sau cel puțin inexplicabile prin procedee obișnuite. Dar nu am mai avut niciodată ocazia să văd producându-se vreun fenomen spontan care să aibă analogie cu *lampa*. Am considerat întotdeauna că fenomenele cele mai miraculoase își găseau primele lor cauze în forțele umane (ceea ce nu vrea să spună că aș vrea să neg a priori existența unor altor forțe decât acestea) și am găsit de cuviință să pot să concluzionez:

1. că femeia B. fusese o femeie cu un foarte puternic „dar vizionar cu efecte fizice", însă un medium care acționează conștient.

2. că B. fusese ori foarte înzestrată cu aptitudini extraordinare privind propagarea corpului său astral, ori fusese inițiată în anumite practici cu acest scop.

3. că zgomotul din acea noapte, în camera mea, fusese produs de către B., adică de corpul său astral, iar aceasta, în intenția de a-mi provoca teamă, pentru a se răzbuna deoarece îl făcusem pe câinele nostru să reziste în fața puterii oculte pe care ea o exersa asupra lui în afara casei noastre. Din acest motiv ea hotărâse să imite zgomotul pe care câinele îl făcuse la propia sa ușă atunci când se aruncase asupra ei.

4. că dând acea lovitură de sabie în ușă sau în umbra luminoasă, oțelul atinsese corpul astral și că o disjuncție moleculară a acestuia, datorată contactului vârfului de oțel, traversându-l cu o viteză considerabilă, îi provocase rana femeii B.

5. în sfârșit, că apariția lămpii nu era decât o emanație astrală a corpului eteric a femeii B. care se complăcea impresionând oamenii și provocându-le teamă.

În legătură cu acest ultim subiect sunt condus la supoziția că odată cu apariția lămpii, putând să ating printr-o lovitură fenomenul, așa cum era intenția mea, probabil am ucis-o pe B. în acel moment.

«Gustave Bojanoo»

Bagheta și sabia sunt cele două instrumente cu adevărat indispensabile în posesia magului; toate celelalte, lampa, cupa, etc., etc., sunt obiecte de lux care nu servesc decât în ocazii excepționale.

În practica actuală putem chiar să unim aceste două instrumente într-unul singur și iată cum: ne vom procura un baston în formă de sabie, terminat în partea superioară cu o verigă din fier magnetic puternic magnetizată, baston pe care vom grava în aur un semn magic, precum și caracterele necesare. Partea inferioară a bastonului se va termina printr-un ornament din plumb, fixat într-un etui de cupru argintat. Un inel format dintr-un aliaj din cositor și mercur va fi adăugat în partea superioară a bastonului, care va fi pe cât posibil suficient de groasă. Partea exterioară a instrumentului devine astfel o baghetă magică ce va trece nevăzută în fața laicilor.

Sabia ce se va afla în interiorul acestei baghete va trebui sa fie la fel de lungă ca o sabie mică obișnuită, triunghiulară și acoperită cu semnele necesare. În plus, apărătoarea acestei săbii va fi formată dintr-o prelungire destul de mare încât mâna care o strânge să nu atingă decât lemnul norocos și să fie, prin urmare, în totalitate izolat de lama metalică. Avem în posesie un instrument de acest tip care ne-a fost de mare ajutor în studiile noastre practice; deoarece îl puteam avea tot timpul cu noi și studia acțiunea sa, à propos de toate manifestările psihice. Iată deci care sunt auxiliarele prețioase ale acțiunii gestului în operațiunile magice.

Talismanele

Am expus mai devreme teoria talismanelor, considerate drept figurile exacte ale formelor create de astral.

Cunoaşterea şi mânuirea pantaclelor este, prin urmare, dacă îmi este permisă această comparaţie, dovada diplomelor pe care operatorul le poate prezenta în faţa puterilor astrale; este într-un fel bacalaureatul magiei. Astfel, ignorantul care deţine asupra lui un talisman ale cărui sens şi acţiune le ignoră, fie că este un negru cu gri-gri-ul său, ori un creştin cu imaginea Doamnei noastre de la Salette (o figură a lui Isis) este asemenea sălbaticului căruia îi dăm un exemplar din operele lui Homer.

Figurile pentaculare au deci o adevărată valoare în magia ceremonială iar Urimul şi Tumimul evreilor, nu mai mult decât ostia creştină, care sunt talismane, nu fac excepţie de la aceasta regulă, cultul nefiind cel mai adesea decât o ceremonie magică neînţeleasă nici de asistenţi, nici de operatori.

Cărţile de vrăjitorie şi claviculele conţin foarte multe talismane.

Fără să pătrundem în toate aceste complicaţii, vom prezenta totuşi una dintre figurile cele mai estimate şi mai instructive în învăţătura lor simbolică, marele talisman al lui Agrippa.

Talismanul constituie deci o a doua aplicaţie magică a actului.

Ne rămâne să vorbim despre consfiinţirea indispensabilă în orice operaţiune, oricât de mică ar fi ea.

Citind *1001 de nopţi*, aceste basme din lumea arabă, atât de pline de rituri magice (ale cărui traducător francez, Galland, a tăiat cu grijă detaliile erotice), întâlnim frecvent povestea unei femei magician care, dorind să acţioneze asupra unei fiinţe oarecare, îşi înmoaie degetele într-un pahar cu apă, pronunţând câteva cuvinte misterioase, apoi lasă să curgă câteva picături din această apă pe chipul persoanei, care suferă acţiunea sa şi, subit, fiinţa nefericită se transformă într-un animal sau viceversa.

„Zâna făcu să-i fie adusă sub vestibulul palatului său o casoletă de aur plină cu foc şi o cutie din acelaşi metal. Ea scose din cutie un parfum care era păstrat acolo iar atunci când îl aruncă în casoletă se ridică un fum dens".

(*Povestea reginei Mahmed şi a zeiţei Lara Banou*)

Atunci această fată luă un vas plin cu apă, pronunţă asupra lui cuvinte pe care eu nu le auzii şi, adresându-se viţelului: «O, viţelule, - spuse ea -, dacă tu ai fost creat de către Atotputernicul şi Stăpânul Lumii, aşa cum te văd acum, rămâi în această formă; dar dacă eşti om

şi ai fost preschimbat în viţel prin vrăjitorie, reia-ţi chipul natural cu bunăvoinţa Domnului Creator»

Terminând aceste cuvinte *ea aruncă apa asupra lui* şi, într-o clipă, el îşi reluă prima formă.

1001 de nopţi (*a 5-a noapte*)

«Califul trimise spre a fi vindecate cele două căţeluşe la Zobeida şi, odată ce ele fuseră aduse acolo, a fost adusă o ceaşcă plină cu apă în faţa zeiţei, cea pe care ea o ceruse. Ea pronunţă asupra acesteia cuvinte pe care nimeni nu le auzi şi aruncă din această apă asupra lui Amine şi asupra celor două căţeluşe. Ele fură preschimbate în două doamne de o frumuseţe surprinzătoare, iar cicatricile lui Amine dispărură.

1001 de nopţi (*a 69-a noapte*)

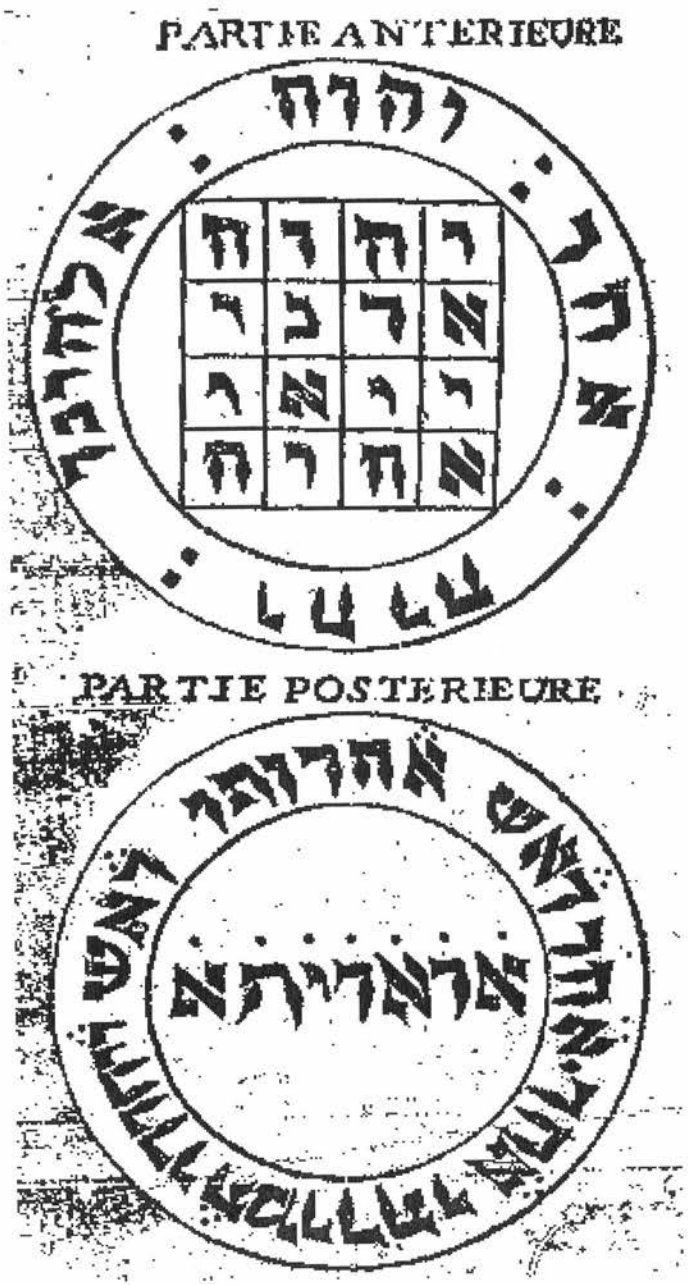

Femeia magician luă o ceaşcă cu apă şi pronunță deasupra ei cuvinte care o făcură să fiarbă ca şi cum ar fi fost pe foc. Ea merse apoi în sala unde era tânărul rege şi soț al său; aruncă din această apă asupra lui spunând: «Dacă Creatorul tuturor lucrurilor te-a conceput aşa cum te văd acum sau dacă este mâniat pe tine nu te preschimba, dar dacă nu eşti aşa decât prin virtutea vrăjitoriei mele, reia-ți forma naturală şi redevino aşa cum erai înainte»

Abia termină ea aceste cuvinte că prințul se ridică singur.

1001 de nopți (*a 26-a noapte*)

Ori toate acestea corespund unei realități magice: consfințirea (*consacrarea*).

Niciodată un magician nu trebuie să se servească de un instrument, nici să ardă un parfum, nici să folosească foc sau apă care nu au fost în prealabil consființite (*consacrate*).

Consfințirea este un fel de magnetizare a obiectelor prin acțiunea forțelor astrale, combinată cu cea a cuvântului şi a gestului. Folosirea mănunchiului de busuioc în postul catolic este strâns legată de această parte a magiei practice şi presupune folosirea apei vitalizată de vrăjitorii din *1001 de nopți*.

O experiență foarte curioasă a domnului de Rochas, experiență pe care noi am verificat-o adesea personal, vine să ne expună teoria acestei acțiuni magice (*vezi partea a 3-a, capitolul* „Envoutement" - Vrăjitoria).

Prin tot ceea ce precede, observăm importanța considerabilă a cuvântului în studiile care ne preocupă. Iar acesta fiind rostit, gestul depinzând de punerea în acțiune a membrelor (coastelor) toracice, a organelor de expresie ale ființei animice, trebuie să constituie sinteza acțiunilor ce depind fie de ființa impulsivă, fie de omul cu voință.

Am putea să mai vorbim despre gest în coregrafie sau despre simbolica gesturilor în teatru; dar aceste date ar ieşi din cadrul actual al lucrării noastre. Deocamdată ne vom opri aici.

Mersul

Privirea, cuvântul, gestul, tocmai au fost trecute în revistă; ne rămâne acum să vorbim despre mers, datorită căruia ființa umană transportă totalitatea acțiunilor sale în locuri diferite.

Deplasarea corpului fizic în planul material este însoțită de deplasarea de pături fluidice în astral. La fiecare pas, omul atrage sau respinge fluidele ce se intersectează fără încetare în planul de formare al naturii. Cea mai mare parte a oamenilor, adevărate jucării ale puterilor fatale, nu au nicio grijă şi nicio conştiință despre această acțiune, iar presentimentele negre, vocile misterioase ale infinutului, nu mişcă cel mai adesea decât poeții şi femeile supuse despotismului lui Eros. Ori acela care, după ce şi-a exercitat voința, are un mers deosebit, lasă pe drumul pe care l-a urmat o urma fluidică şi dinamică a trecerii sale.

Astfel, magul ce descrie un cerc şi îşi afirmă din nou voința revenind de două ori pe aceeaşi urmă, ridică în spațiul închis prin mersul său un perimetru vizibil pentru vizionari şi inaccesibil celorlalte ființe ale astralului. Amintiți-vă turul triplu executat de vrăjitoare în jurul cazanului, în opera *Macbeth*. Şi veți vedea încă o dată cât de familiare erau aceste tradiții lui Shakespeare.

Înainte de a culege o plantă, înainte de a merge un drum temut şi unde vrem să închidem puterile răufăcătoare, magul îşi va formula voința prin triplă barieră fluidă ce închide locul destinat operațiunii.

Mersul, astfel cuprins prin acțiunea sa în astral, este echivalentul gestului, urmat de un desen sau de o schemă materială.

Însă un antrenament recomnandat de către Eliphas Lévi, care are o importanță considerabilă, constă în a învinge oboseala ce rezultă în urma unui mers prelungit în vederea realizării voinței asupra unui obiect material oarecare.

Astfel, dacă se întâmplă să vă întoarceți seara destul de târziu acasă după un mers obositor; dacă întreaga voastră ființă tinde spre repausul bine meritat, faceți un efort de voință, plecați din nou, într-un loc aflat la o jumătate de oră de locuința voastră şi ridicați prima piatră pe care o găsiți acolo, sau oricare alt obiect, apoi reveniți definitiv acasă. Acest obiect, simbol al efortului vostru voluntar pe care l-ați

înfăptuit, este un talisman personal mai eficient decât amuletele sau toate şiragurile de mătănii pe care le-ați cumpăra din împrejurimile bisericilor faimoase. Tot secretul acțiunii psihice a pelerinajelor constă în practica acestui antrenament al mersului.

O pietricică pe care am fost să o căutam într-o noapte, la ora 2.00 dimineața, pe înălțimea Butte-Montmartre, în timp ce ne întorceam acasă foarte obosiți după un mers lung, ne-a permis să ducem la îndeplinire acțiuni magnetice de cel mai mare interes.

Antrenarea totală a Ființei Umane. *Castitate. Dragoste.*

Paralel cu studiul excitanților diverşilor centri ai omului am stabilit studiul antrenării diferitelor organe de expresie. Însă am determinat un excitant al ființei totale: dragostea. Acestui excitant îi corespunde un centru de expresie, şi acesta sintetic: reproducerea.

Reproducerea poate fi de natură psihică sau fizică, iar unirea celor două creiere spre un acelaşi scop creat, al ideilor vii, precum unirea a două inimi spre un acelaşi ideal creat de sentimente ce supraviețuiesc morții fizice, precum uniunea fizică a două ființe complementare ce dă naştere la copii.

Ştiința magului constă în a înlocui progresiv plăcerile pe care le procură iubirea fizică prin bucuriile mai delicate ale sentimentelor durabile apoi prin stările de entuziasm încă şi mai puțin înşelătoare ale creației intelectuale. Descurajarea şi apatia ce se lovesc de o ființă pentru care iubirea fizică înseamnă totul atunci când soseşte vârsta, devin necunoscute, nu numai în fața magului dar chiar şi înaintea înțeleptului oarecum puțin antrenat în muncile intelectuale.

Acest antrenament trebuie să fie lung şi progresiv şi este nevoie de întreaga toleranță a unui teolog sau a unui teozof pentru a impune, de pe o zi pe alta, o castitate absolută tinerilor abia antrenați şi care ignoră totul despre viață... vorbind practic. Cei mai mari dintre fondatorii ordinelor religioase erau contra vechilor militari sau petrecăreți, considerând că abia la o vârstă înaintată poate lua o ființă umană o atitudine determinantă serioasă cu privire la acest aspect.

Este evident că omul care vizează puterile excepționale trebuie să fie capabil să reziste în fața sugestiilor feminine; însă riturile cele mai riguroase impun 50 de zile de abstinență practicienilor cei mai antrenați înaintea operațiunii magice.

Magului nu îi este interzis să iubească; îi este însă total interzis să se lase dominat de iubire până în punctul în care voința i-ar fi diminuată de voința feminină. Impulsurile iubirii trebuie să fie tratate drept reflexe asupra cărora omul de voință trebuie să păstreze un control al tuturor clipelor și absolutului.

Fabre d'Olivet a elucidat într-o manieră extraordinară mobilurile ce îi fac pe bărbat și pe femeie să acționeze. Bărbatul dorind să se bucure de binele său înainte să intre în posesie, femeia dorind să fie sigură de posesia completă asupra ființei iubite, înainte să se simtă mulțumită, rezultă din asta o luptă mai mult sau mai puțin surdă - nedeterminată, pe care Eva o domină în relație cu Adam.

Femeia nu va admite niciodată partajul, iar iubirea pe care intelectualul o consacră adevărului sau magiei va fi pentru o iubită o suferință de fiecare clipă, deoarece ea simte în studiu o rivală cu atât mai periculoasă cu cât șarmurile sale se măresc odată cu timpul, în timp ce frumusețea feminină e raportată la tot ceea ce privește planul fizic. Ori individul neantrenat va ceda puțin câte puțin dorințelor iubitei sale și va pierde în mod progresiv controlul pe care el urma să îl obțină asupra centrului impulsiv.

Antrenamentul magului trebuie deci să includă posibilitatea de a se lăsa pradă sau să reziste în fața iubirii de îndată ce o va dori și în forma în care o va dori.

Un om, a cărui sferă superioară este dezvoltată, trebuie să fie capabil să pună imediat capăt unei iubiri ce e pe cale să înflorească, deoarece în acest caz este vorba despre o pasiune, adică despre o tendință a ființei pasive să devină superioară celei care trebuie să comande singură în calitate de stăpân.

Iată de ce dezvoltarea intelectualității necesită perioade mai mult sau mai puțin lungi de abstinență; însă un fiziolog nu trebuie să piardă niciodată din vedere inconvenientele psihice foarte grave pe care le presupune o abstinență absolută impusă unei țărăncuțe îmbrăcată într-o rochie neagră și al cărei antrenament intelectual total constă în citirea unei cărți scrisă într-o latină stricată și în a face să i se miște laringele

sub imulsul reflex al unei serii de cuvinte neînțelese, denumite rugăciuni.

Individul aflat într-o funcție de preot trebuie să fie cast și să se abțină de la carne în timpul a cincisprezece zile înainte și după împlinirea apostolatului, deoarece acestă împlinire este un act de înaltă magie; dar a face din cult o meserie pe bază de salariu în loc de a face din aceasta o ocupație, a face din preoți funcționari destinați abstinenței în loc de a face din ei inițiați și oameni liberi, toate acestea merită de zece ori moartea unei religii atât de deplorabil organizată.

Nu vom repeta de prea multe ori magului că iluziile reproduceii fizice sunt strict parte a domeniului material, dar nu trebuie să piardă din vedere ca prin condiția noastră de pământeni avem un corp material care ne va cere socoteală de disprețul pe care i-l vom arăta.

Toate asocierile, mai mult sau mai puțin prospere în vederea „iubirii pure" și a „abstinetei forțate" a ființelor umane reprezintă produsul fie al ipocriziei, fie al ignoranței. Să lăsăm să se reproducă bătrânele doamne avide de sentimentalisme; să avem însă suficient de bun simț ca să ne amintim mereu că, dacă intestinele sunt puțin poetice, cel puțin le avem pe toate, și că nu suntem pe pământ pentru a disprețui acest corp, instrument indispensabil al evoluției principiilor pur spirituale.

A domina sugestiile dragostei față de întreaga putere a unei voințe foarte energice, dar a nu le ignora niciodată; antrenați-vă să suportați perioade mai mult sau mai puțin lungi de abstinență absolută, perioade acoperite de studiu și muncă, alternate cu alte perioade ce presupun ocupațiile obișnuite ale vieții cotidiene, iată care ar trebui să fie cele două reguli dominante în comportamentul magului vizavi de grațioasele reprezentante ale vieții universale: EVA pentru laici.

Reproducerea ascunde față de ceilalți mistere foarte profunde, pe care le considerăm inutil de abordat într-un studiu elementar ca acesta.

Rezumat

Ciclul studiului nostru elementar privind principalele realizări ce pot fi întreprinse de către om se termină aici.

Am putut vedea cum *ceea ce simte* (ceea ce antrenează simțurile) din noi este susceptibil să fie dezvoltat sub influența alimentelor, a aerului inspirat și a senzațiilor, ajutate de excitanții materiali, parfumuri și muzică.

Am presimțit cum *ceea ce gândește* (ceea ce antrenează gândirea) este la fel de susceptibil de mari evoluții sub influența meditației, iar aceasta în pofida disprețului ce afectează instrucția modernă, făcută pentru memorie, vis à vis (*vizavi*) de facultățile cu adevărat superioare ale omului.

În sfârșit, am abordat rapid premisele educării a *ceea ce vrea* (ceea ce antrenează voința), vorbind despre privire, despre limbaj (cuvânt), despre mers și despre reproducere, realizarea arcanelor dragostei.

Veți găsi poate toate aceste detalii prea difuze sau prea obositoare; veți fi tentați să aruncați asupra magiei înseși imperfecțiunile și erorile datorate propriei noastre greșeli numai. Aceste detalii sunt necesare, după părerea noastră, pentru a arăta celor ce își imaginează că magia este arta de a seduce femeile rapid sau de a „poza" în fața prietenilor; aici este vorba din contra de niște studii lungi și, în plus, foarte periculoase pentru cei slabi. Aceștia ar face mai bine să consulte niște somnambuli pentru a vedea viitorul, să meargă în cercurile spirituale pentru a trăi emoții cu preț redus, și să studieze budismul *așa zis esoteric* pentru a distra oamenii la întâlnirile de salon. Toate acestea sunt puțin periculoase și sunt mai bune desigur decât practica meditației și antrenarea voinței.

Realizarea ființei umane nu este suficinetă pentru operațiunea magică; trebuie să vă dați seama de realizările posibile cărora li se pretează *natura*, acest auxiliar prețios al omului; iată care va fi obiectul studiului următor.

CAPITOLUL VIII

Realizarea Naturii

Să presupunem că ființa umană este în mod adecvat antrenată și capabilă de o mare tensiune de voință atunci când își dorește. E oare suficient?

Noi știm că nu; pentru că dacă magia este acțiunea voinței umane dinamizată și concentrată pe evoluția rapidă a forțelor Naturii, noi nu deținem decât determinarea primului termen al problemei. Ne rămâne să studiem cum funcționează dinamismul Naturii.

Omul înzestrat cu destul de multă inițiativă pentru a acționa liber este învăluit într-o asemenea rețea de forțe fatale încât toate eforturile lui ar deveni zadarnice dacă ignoră momentul propice pentru a-și pune voința în acțiune. Din contra, ultimul dintre vrăjitorii de la sat, care acționează mereu în sensul dorit, datorită simplei cunoașteri a mișcărilor lunii, va produce efecte sigure fără a folosi multe resure de voință.

Am învățat deja în prima parte a acestui tratat cum să recunoaștem forțele în acțiune în sânul naturii și originea lor: astrele și poziția lor. Nu vom reveni asupra acestui subiect. Trebuie să ne mulțumim acum să expunem în câteva pagini principiile elementare dar practice de astrologie, necesare exercițiului magiei. Facem o trimitere în cazul părții tehnice a astrologiei la remarcabila lucrare a domnului Selva, director al acestor studii în cadrul *Grupului independent de studii esoterice*.

Vom avea apoi de vorbit despre inteligențele în acțiune în lumea sublunară. Deși această problemă ține mai mult de domeniul *psychurgiei* decât de cel al magiei, ne vom opri câteva clipe asupra ei. Abia atunci se va găsi magul în deplină posesie a *științei* necesare oricărei acțiuni și va putea să abordeze în condițiile date unele rezultate ale adaptării acestor cunoștințe, însă acesta va constitui subiectul părții a treia din tratatul de față.

Elemente de Astrologie Astronomică

Fluidul astral, care circulă prin ființe și lucrurile pământești, trece prin stări de condensare sau de dilatare succesive, iar aceste stări depind, potrivit esoterismului, de poziția corpurilor cerești în acel moment.

Pentru mai multă claritarte, am împărțit drumul parcurs aparent de fiecare astru în 12 secțiuni sau *case*, ce corespund fiecare unuia dintre cele 12 semne ale Zodiacului.

Vom aminti aici comparația noastră cu cadranul unui ceas, a cărui fiecare oră reprezintă un semn zodiacal. La fel cum pe un ceas secundarul, minutarul și acul ce indică orele fac turul cadranului, cu o viteză diferită, astfel și astrele fac un tur al cerului cu viteze mai mult sau mai puțin mari.

Pentru a evita calcule destul de complicate, îl sfătuim pe experimentator să facă în fiecare an rost de *Cunoașterea timpurilor* (*Connaissance des temps*), carte publicată de *biroul de longitudini*, unde va găsi toate informațiile necesare, așa cum vom vedea și noi imediat.

Pentru a reveni la exemplul nostru, să amintim că Luna, care reprezintă pe cer acul ce indică minutele pe cadranul nostru, face turul complet al Zodiacului pe durata unei luni (lunară), în timp ce Soarele, echivalentul acului ce indică orele, nu înaintează în fiecare lună decât cu câte o singură diviziune, la fel cum nici acul ce indică orele nu înaintează în fiecare oră decât cu o diviziune.

Cunoașterea semnelor zodiacale și a efectelor lor, cunoașterea planetelor și a proprietăților și corespondențelor lor sunt absolut indispensabile magului, de teama unui eșec complet în toată munca.

Vom reduce totuși expunerea principiilor necesare de cunoaștere la strictul necesar, și vom înlătura din acest expozeu toate învățăturile de convenție ce nu corespund unei realități naturale.

Ne vom ocupa deci mai întâi de semnele Zodiacului sau orele cerului.

Semnele Zodiacului

Semnele Zodiacului sunt în număr de 12. Numărătoarea lor începe cu Berbecul, care corespunde lunii martie, și fiecare dintre ele ocupă pe sfera cerească 30 de grade. Așa cum, în *„Cunoașterea timpurilor"*, găsim poziția astrelor indicate *în grade*, este important să ne amintim pozițiile semnelor Zodiacului în raport cu sfera cerească.

Pozițiile sunt următoarele:

Martie	- Berbecul	de la 0° la 30°	Hieroglifa ♈
Aprilie	- Taurul	de la 30° la 60°	Hieroglifa ♉
Mai	- Gemenii	de la 60° la 90°	Hieroglifa ♊
Iunie	- Racul	de la 90° la 120°	Hieroglifa ♋
Iulie	- Leul	de la 120° la 150°	Hieroglifa ♌
August	- Fecioara	de la 150° la 180°	Hieroglifa ♍
Septembrie	- Balanța	de la 180° la 210°	Hieroglifa ♎
Octombrie	- Scorpionul	de la 210° la 240°	Hieroglifa ♏
Noiembrie	- Săgetătorul	de la 240° la 270°	Hieroglifa ♐
Decembrie	- Capricornul	de la 270° la 300°	Hieroglifa ♑
Ianuarie	- Vărsătorul	de la 300° la 330°	Hieroglifa ♒
Februarie	- Peștii	de la 330° la 360°	Hieroglifa ♓

Este inutil, credem noi, să amintim că cele 12 luni lunare nu corespund strict anului solar. Este vorba de niște principii elementare de astronomie, neglijabile pentru moment, dar pe care toți cititorii noștri le dețin cu siguranță.

Luați-vă ceasul și comparați-l cu ilustrația următoare, amintindu-vă că fiecare oră reprezintă o lună sau chiar 30 de grade:

Aveți în fața ochilor câmpul de acțiune în care vor opera cele șapte astre pe care magia le consideră drept unicele unelte, neținând deloc seama de celelalte.

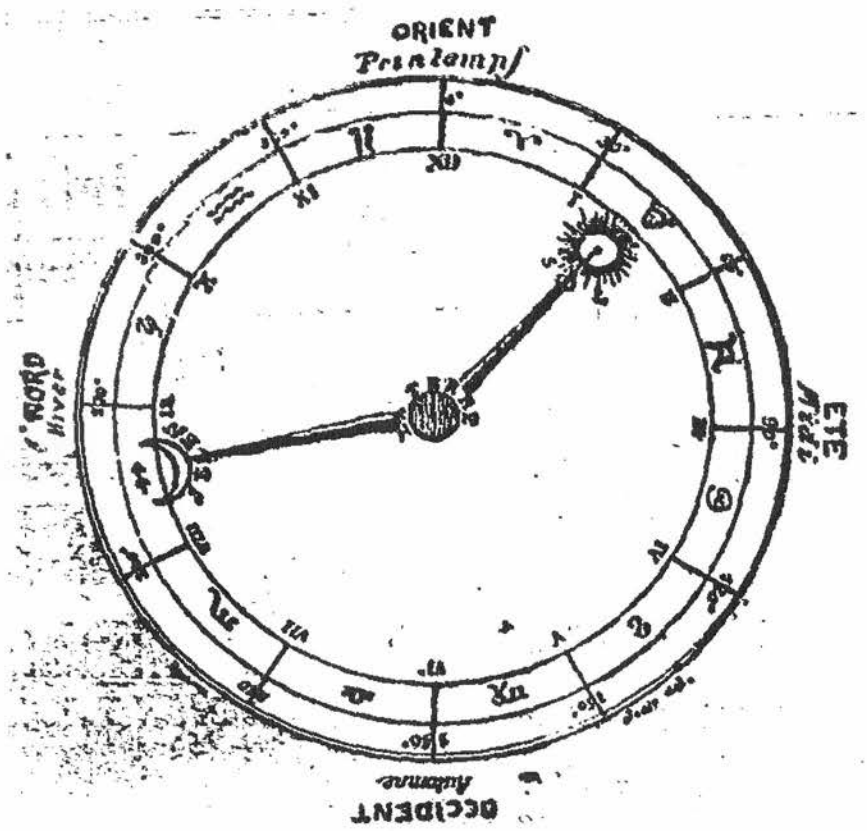

Aceste astre sunt, în ordinea adoptată de magie:

Saturn	♄
Jupiter	♃
Marte	♂
Soarele	☉
Venus	♀

Mercur	☿
Luna	☽

Știm că această clasificare este bazată pe aparențe și luând ca centru Pământul.

Din punct de vedere astronomic, ordinea astrelor este, iar cititorii noștri știu bine asta, următoarea (Neptun - Uranus): Saturn - Jupiter - Marte - Pământul și Luna - Venus - Mercur - Soarele, luând ca punct de plecare adevăratul centru al sistemului - Soarele.

Cele șapte astre se învârt pe cer așa cum și extremitățile acelor unui ceas se rotesc în jurul cadranului. Orologiul însă ar avea, în învățătura hermeticilor, șapte ace înzestrate cu mișcări mai mult sau mai puțin rapide.

Cum astrele reprezintă, pentru majoritatea, centri inteligenți de emisie de forță astrală, este de cea mai mare importanță să ne faem o idee pe cât de clară posibil în ceea ce le privește; și nu vom aborda decât în mod progresiv detaliile cele mai tehnice, astfel încât să evităm, pe cât posibil, obscuritatea inerentă acestui tip de probleme.

Să observăm mai întâi fiecare dintre astre luate individual, fără a ne ocupa de raporturile lor cu celelalte sau cu ceea ce am denumit case cerești, începând cu satelitul nostru.

LUNA. Luna domină îm mod deosebit lumea fizică pe pământ, ceea ce numim în hermetism lumea sublunară. Acestui satelit, care nu este decât o cantitate aproape neglijabilă, dacă îl considerăm strict în sistemul nostru solar, îi este totuși conferită o importanță excepțională pentru locuitorii Pământului, importanță la fel cum în magia practică Luna se deplasează mereu alături de Soare și că, la rigoare, *este suficient să ne ghidăm numai după aceste două astre pentru a reuși, aproape cu certitudine, în toate operațiunile magice întreprinse.*

Luna este matricea astrală a tuturor producțiilor terestre al căror tată viu este Soarele. Am vorbit deja despre restul acțiunii sateliților considerați ca niște ganglioni nervoși ai planetei căreia îi sunt atașați. Tot ceea ce vine pe Pământ, fluidele și sufletele, trec prin Lună, iar tot ceea ce pleacă de pe Pământ, de asemenea.

Luna reproduce analogic, în fazele sale, legea universală de involuție și de evoluție în patru perioade. În timpul primei perioade a cursului său (N.L. la P.L.), luna se află în creștere, potrivit aparențelor.

Este momentul *şi singurul* pe care trebuie să îl folosească magul pentru operaţiunile lui de lumină; este momentul în care influenţele lunare sunt cu adevărat dinamice.

Permiteţi-ne în acest scop să deschidem o paranteză:

Un industriaş bogat, ce trăia bine şi se distra pe seama *„prejudecăţilor"* după placul său, avusese altădată sub conducere exploatarea unei păduri prin tăiere în muntele Jura.

Observând că concurenţii lui se fereau cu grijă să facă tăieri în periaoda în care Luna se afla în descreştere (P.L. la N.L.), el râse mult de superstiţia lor şi profită de bunul mers al mâinii de lucru în acel moment pentru a o exploata mai mult.

După doi ani, industrişul nostru a devenit mai superstiţios decât ceilalţi; deoarece toate lemnele tăiate în acea perioadă a Lunii nu au întârziat să se degradeze... *„nu se ştiu motivele"*, ne spune el, pentru că de la el cunoaştem povestea.

Astfel, faza ascendentă a Lunii are o importanţă foarte mare potrivit învăţăturilor magiei. Vom reveni curând cu detalii asupra acestui astru, à propos de casele lunare...

Culoarea corespunzătoare Lunii este *albul*.

MERCUR. Cea mai rapidă dintre planete şi cea mai apropiată de Soare, Mercur, reprezintă copilăria cu debordarea sa de vitalitate şi de mişcare şi energie.

Ea îşi împlineşte ciclul în 88 de zile, ceea ce permite utilizarea influenţei sale din punct de vedere magic cel puţin de 4 ori pe an.

Culoarea corespunzătoare lui Mercur este cea a prismei în ansamblul ei, adică juxtapunerea de culori diferite, ceea ce indică foarte bine tendinţa de schimbare ce afectează tot ceea ce depinde de Mercur. În vechile cărţi de vrăjitorie găsim scris numele acestei planete cu o culoare diferită pentru fiecare din literele ce îi compun numele.

VENUS, Steaua dimineţii.

Tinereţea feminină, cu toate cochetăriile ei, seducţiile şi pericolele pe care le presupune Zeiţa dragostei sub toate aspectele ei, domneşte asupra iubitei, în timp ce casta Diana, Luna, domneşte asupra mamei.

Ciclul lui Venus se împlineşte în 224 de zile şi 16 ore, ceea ce conferă o mare importanţă operaţiunilor săvârşite sub influenţa acestei planete, deoarece o dată ratată conduce la un regres de aproape un an al revenirii momentului favorabil.

Venus se raportează la culoarea verde.

SOARELE, temperamentalul Apollo. Tinereţea cu generozităţile sale, ambiţiile ei nobile şi orgoliul său, precum şi temeritatea şi condiţia de neexperimentat în faţa lucrurilor practice; arta împreună cu intuiţia ei divină, oroarea şi desconsiderarea a ceea ce este vulgar.

Soarele este tatăl, generatorul universal în lumea noastră; influenţa sa în magie este considerabilă.

Această influenţă este calculată potrivit poziţiei pe care o ocupă astrul zilei în raport cu semnele zodiacale.

Sărbătorile creştinătăţii, Crăciunul, Paştele, Sfântul Ioan, reprezintă sărbători solare, aşa cum vom vedea în continuare.

Culoarea corespunzătoare Soarelui este galbenul ce caracterizează aurul.

MARTE, planeta cea mai apropiată de Pământ, roşietică şi violentă, ea este imaginea omului de război. Marte deţine curajul, energia, mânia şi violenţa. Influenţele lui Marte sunt folosite în magie pentru acţiune. Însă ciclul acestei planete fiind de 687 de zile, aproape dublul anului pământean, nu vor fi folosite foarte des influenţele directe ale lui Marte în confecţionarea pantaclelor. Vom folosi fie zilele şi orele consfiinţite, fie raporturile analoage ale lunii cu semnele.

Roşul focului corespunde drept culoare a lui Marte.

JUPITER, omul cu raţiune şi cu voinţă în care violenţele şi furiile tinereţii s-au domolit şi care este cu adevărat stăpân pe sine: acesta este aspectul sub care Jupiter ni se arată. Calm şi metodic, Jupiter este de 12 ori mai lent decât Pământul, făcând exact 11 ani, 10 luni şi 17 zile pentru a-şi împlini ciclul. Este adevărat că influenţa întăritoare a Soarelui dispare mai repede decât pe planeta noastră, ziua fiind de două ori mai scurtă decât pe Pământ.

În magie, influenţa lui Jupiter, care asigură onorurile şi gloria, nu poate fi deci utilizată decât în cazuri excepţionale. Pe durata anului 1893, Jupiter iese din Berbec pe 10 februarie şi intră în Taur, unde va rămâne până la sfârşitul anului.

Culoarea lui Jupiter este *albastrul metalic*.

SATURN, bătrânul, omul trist, dar cu experienţă vastă. Face aproape 30 de ani (29 de ani şi 187 de zile) pentru a-şi împlini ciclul complet şi dă o viaţă lungă dar sumbră tuturor celor ce se nasc sub influenţa lui. Saturn este astrul îndrăgit de cei care practică magia neagră, ca de altfel şi Luna aflată în descreştere.

Culoarea lui Saturn este cea a plumbului: *negrul metalic*.

Iată prima idee pe care ne-o putem face despre astrele vii ale sistemului nostru solar. Precum vedem, Mercur, Soarele, Marte, Jupiter şi Saturn reprezintă diferitele stadii ale vieţii umane, de la copilărie până la bătrâneţe, indicând caracterul moral şi individual al fiecăruia dintre aceste perioade ce traversează fiinţa umană. Există saturnieni care sunt deja bătrâni la vârsta de 16 ani precum şi mercurieni ce au încă veselia şi entuziasmul la 70 de ani. Luna şi Venus se raportează la feminin sub cele două mari aspecte ale lor: maternitatea şi dragostea, având culoarea verde a mării, respectiv cea *albă,* a apei pure, drept simbol.

Amintiţi-vă că fiecare din zilele săptămânii corespunde uneia din cele şapte influenţe planetare: duminica - Soarelui, lunea - Lunii, marţea - lui Marte, miercurea - lui Mercur, joia - lui Jupiter, vinerea - lui Venus şi sâmbata lui Saturn; vă veţi completa astfel prima idee pe care trebuie să o aveţi despre astre din punct de vedere magic.

Prietenii şi animozităţi

Atunci când sunteţi primiţi într-o societate, până atunci puţin familiară, una din primele reguli de politeţe cere să vă informaţi despre prieteniile şi animozităţile gazdelor voastre, pentru a nu comite gafe.

PLANETA	PRIETEN al	DUŞMAN al
SATURN	MARTE	Toate celelalte
JUPITER	Toate celelalte	MARTE
MARTE	VENUS	Toate celelalte
SOARELE	JUPITER şi VENUS	♄ ♂
VENUS	SOARELE - MARTE MERCUR, LUNA	SATURN
MERCUR	Bun cu cei buni	Rău cu cei răi

LUNA	NEUTRU	NEUTRU

De aceea, având acces la cunoaşterea superiorilor lumii noastre planetare, aveţi grijă să nu jigniţi pe cineva făcând apel la acesta în timp ce unul dintre duşmanii lui ţine cheile cerului. Iată de ce tabelul de mai sus va fi foate folositor.

În general să nu aveţi încredere în Saturn şi Marte, cele două planete cele mai răutăcioase din sistem.

Din contra, lăsaţi-vă ajutat de către Jupiter, Soare şi Venus.

Poziţia Planetelor
Aspecte:

Ajungem la o altă problemă importantă, şi ea făcând parte din domeniul Astrologiei, însă care ni se pare util să o elucidăm pentru cititorii noştri: cea a opoziţiilor şi a conjuncturilor dintre planete. Cum aceste planete parcurg toate aceeaşi rută şi cu viteze diferite, iar această rută este circulară, se ajunge la nişte momente în care ele se intersectează unele cu altele, alte momente unde, din contra, ele se îndepărtează foarte mult unele de altele.

Pentru a ne da seama bine şi odată pentru totdeauna de aceste stări pe care le numim aspecte şi de numele care le-au fost atribuite, luaţi-vă ceasul şi amintiţi-vă că extremitatea fiecăruia dintre cele două ace (cel care indică ora şi cel care indică minutele) reprezintă o planetă diferită, iar semnele orei - puncte deosebite pe cer.

Conjuncţia

La ora trei şi un sfert sau ora patru şi 20 de minute, cele două ace ale ceasului vostru, suprapunându-se în acelaşi plan perpendicular, astrele corespunzătoare au aceeaşi longitudine pe cer.

Cuadratura

La ora nouă fix, cele două ace formând un unghi drept, astrele corespunzătoare au longitudini care diferă cu 90 de grade.

Opoziția

La ora şase fix, cele două ace formează o linie dreaptă.
Cele două astre prezintă longitudini care diferă cu 180 de grade.

Datorită cadrului restrâns al acestui tratat, nu vom intra în toate detaliile ce decurg din aspectul astrelor între ele. Să amintim pur şi simplu că Luna îşi exercită maximul de influentă atunci cînd este în conjunctură cu Soarele, şi cum acest fenomen se reproduce în fiecare lună (la fel cum şi acele unui ceas se suprapun o dată la fiecare oră), magul trebuie să fie la curent cu acest fapt care îi este de ajuns pentru cea mai mare parte dintre operațiunile curente.

Relațiile dintre Planete şi semnele Zodiacului

Casele Planetare

Acum că am văzut caracterul planetelor analizate individual, precum şi influențele acestor planete unele în raport cu altele, să vorbim despre influența poziției asupra planetelor, cele mai utile magicianului în cadrul operațiunilor sale.

Trebuie să ştim mai întâi că fiecare dintre semnele Zodiacului este considerat căminul preferat, **casa** unei planete. Înțelegem cât de bucuroasă este planeta să revină la ea acasă după călătorie şi câtă intensitate capătă influențele particulare ale acestei planete, fie ele bune sau rele.

Iată care sunt aceste case:

SATURN	are drept case	Capricornul şi Vărsătorul
JUPITER	are drept case	Săgetătorul şi Peştii
MARTE	are drept case	Berbecul şi Scorpionul

SOARELE	are drept casă	Leul
VENUS	are drept case	Taurul şi Balanța
MERCUR	are drept case	Gemenii şi Fecioara
LUNA	are drept casă	Racul

Vedeți de altfel figura de tarot astronomic în lucrarea mea despre Tarot care indică toate aceste raporturi. Ar fi totuşi de făcut nişte rectificări cu privire la domiciliile diurne sau nocturne ale planetelor, dintre care multe sunt aici intervertite.

Luna în cele 12 Semne

Ajungem acum la studiul raporturilor cu semnele Zodiacului. Aceste studiu este capital pentru mag. Ştim că fiecare semn conține 30°. Pentru rapiditatea descrierii, am împărțit în studiul următor unele semne în trei părți: cap, mijloc şi sfârşit, fiecare având 10 grade. Extragem tradițiile următoare dintr-unul dintre manuscrisele noastre «Clavicule».

BERBEC (Cap, de la 1° la 30°). Luna răspândeşte în acest timp influențe foarte benefice pentru prosperitatea călătorilor şi a negoțului. Caracterele, talismanele, care sunt concepute sub această influență, apără de capcane şi pericole călătoriile şi neguțătoriile.

(Mijloc, de la 10° la 20°). Luna influențează bogățiile şi descoperirea comorilor. Momentul este favorabil pentru a confecționa talismane şi caractere în scopul de a fi norocos la joc, mai ales dacă Luna este în relații bune cu Jupiter (conjunctură).

TAUR (*Cap*, de la 30° la 60°). Influența asupra caracterelor şi talismanelor tinde spre ruinarea edificiilor, a puțurilor şi a fântânilor, spre ruptura prieteniilor, a căsătoriilor începute şi a altor lucruri asemănătoare.

(Sfârşit, 60°). Douăzeci şi cinci de minute după ieşirea Taurului, Luna influențează benefic sănătatea, o bună dispoziție de a învăța ştiințele oculte şi de a câştiga bunăvoința oamenilor distinşi, şi dacă, în acest timp ea este în conjunctură cu Venus, talismanele şi alte figuri pe care le vom confecționa în această Constelație vor fi infailibile pentru a se face iubite de sexul frumos.

GEMENI (de la 60° la 90°). Vânătoare fericită, reuşită în acţiunile de tip militar. În acest moment influenţele Lunii îi vor face să devină de neînvins pe cei care poartă asupra lor talismane, figuri misterioase sau caractere concepute sub auspiciile acestei Constelaţii.

RAC (de la 90° la 120°). Influenţele nocive, reuşita trădărilor, a conspiraţiilor şi a altor atentate. Dacă totuşi Luna se găseşte în poziţii bune cu Jupiter, Venus şi Mercur, talismanele vor fi favorabile dragostei, jocului hazardului şi descoperirii de comori.

LEU (de la 120° la 150°). În poziţie cu Saturn influenţează toate acţiunile funeste la începutul intrării sale în semn, dar în momentul ieşirii din acest semn, ultimele 10°, această Constelaţie este deschisă tuturor tipurilor de prosperitate.

FECIOARĂ (de la 150° la 180°). Influenţe bune numai în poziţie cu Saturn. Talismanele şi caracterele confecţionate sub această constelaţie sunt foarte avantajoase pentru călători şi pentru cei care aspiră la mari onoruri.

BALANŢĂ (de la 180° la 210°). Favorizează tot ceea ce se întreprinde pentru comori, descoperirea bogăţiilor, a minelor de metale şi de surse bune de fântâni.

SCORPION (de la 210° la 240°). Foarte dăunător călătorilor, celor care se căsătoresc sau încep vreo societate.

SĂGETĂTOR (de la 240° la 270°). Influenţe bune pentru onoruri şi durata lungă a vieţii.

CAPRICORN (de la 270° la 300°). Favorizată de o privire binevoitoare din partea lui Venus sau a lui Jupiter, ea influenţează atât sănătatea cât şi dragostea sexului frumos, astfel încât talismanele şi caracterele concepute sub această Constelaţie deznodă infailibil şnurul şi împiedică farmecele care dăunează căsătoriei, întreţin prietenia şi buna înţelegere între cei căsătoriţi.

VĂRSĂTOR (de la 300° la 330°). Influenţe rele asupra sănătăţii şi a călătoriilor.

PEŞTI (de la 330° la 360°). Nu trebuie să ne temem decât de poziţia lui Saturn în cazul celor care vor să confecţioneze talismane şi caractere (figurine) sub această Constelaţie; deoarece este privită cu amabilitate de Jupiter, Mercur sau Venus, ea influenţează cu certitudine jocurile de noroc.

Vedem prin aceste câteva notiţe cum cunoaşterea influenţelor lunare poate, la rigoare, să fie suficientă pentru practica curentă a magiei. Vrăjitorii de la sat nu au în rest alte cunoştinţe.

Iată un rezumat sintetic, pe care îl putem consulta rapid, al influenţei lunare.

Dacă nu putem observa orele, ne vom mulţumi să ne raportăm la semne.

Pentru arta magică, } Luna să fie în semnele de Pământ: SUD

Pentru dragoste, graţii şi invizibilitate, } Luna să fie în semnele de Aer: VEST

Pentru a face lucruri extraordinare } Luna să fie în semnele de Apă: NORD

Glorie, victorie, stăpâniri, întreprinderi } Luna să fie în semnele de Foc: EST

Lună ascendentă = operaţiuni bune
Descendentă = rele

Operaţiuni bune Lună, } acelaşi număr ca al Soarelui

Operaţiuni rele Lună, } număr impar în raport cu Soarele.

Aceste diviziuni au fost mult mai inaccesibile iar astrologia, deşi elementară, studiază influenţele aferenţelor Lunii în fiecare dintre zilele revoluţiei sale, ceea ce dă un număr rotund în 28 de *case lunare*, adevărata origine a zilelor fericite sau nefericite ale Lunii.

Nu putem intra în toate detaliile şi ne vom mulţumi să dăm, pentru a avea în memorie, ilustraţia următoare:

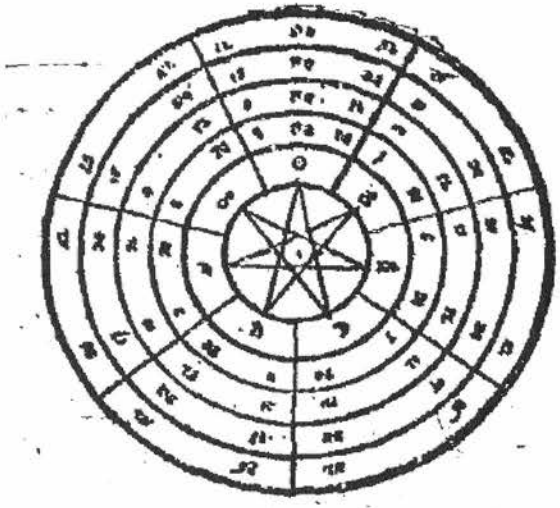

INFLUENȚA LUNII ASUPRA SEXULUI COPIILOR

Există deja câteva tradiții foarte curioase pe acest subiect.

Iată în rezumat cum sunt ele formulate:

1. *Pentru primul copil:*

Mama se va întoarce la poziția Lunii în momentul propriei sale naşteri (ceea ce vom vedea cu uşurință într-un almanah al anului acestei naşteri). Dacă luna s-a reînnoit în cele nouă zile care au urmat acestei date, viitorul copil va fi o fată. În caz contrar, nu există N.L. în cele nouă zile despre care vorbim, va fi băiat.

2. *Pentru ceilalți copii.*

Vom consulta ziua naşterii ultimului născut. Dacă Luna se reînnoieşte în cele nouă zile care urmează acestei naşteri, se va produce o schimbare în ceea ce priveşte sexul copilului care va veni. În caz contrar nu se va produce nicio schimbare de sex.

Despre celelalte Planete

Nu putem să aprofundăm detaliile privind celelalte planete, detalii care se raportează mai mult la astrologia propriu-zisă decât la

Astrologie. Să semnalăm pur şi simplu, în raport cu Soarele, datele următoare, ca fiind în mod deosebit favorabile bunei reuşite a marilor operațiuni.

Datele sunt stabilite potrivit genului influenței:

Soarele
Agenda magică

Pentru începutul operațiunilor, Marte şi trecerea Soarelui în Berbec. Acum este momentul să culegem verbină.

Pentru dragoste, luna *Aprilie,* mai ales pe 26, la fel şi *Mai*, data de 1 (ajunul Paştelui este ziua cea mai favorabilă a anului).

În *Iunie* trebuie să pregătim pergamentul pur. Talismanele pentru călătorii vor fi şi ele confecționate în această lună.

20 iunie este o zi foarte propice tuturor operațiunilor. În ajunul Sfântului Ioan trebuie să pregătim bagheta magică. Şi ierburile trebuie culese în această perioadă.

Iulie. Influențe excelente pentru bogății şi căutarea de comori (mai ales duminica). Începând cu 24 iulie pregătiți pielea de broască pentru următoarea lună decembrie (vezi această lună).

Trebuie să culegem în acest moment ierburile magice şi mai ales heliotropul, crinul şi urzica.

August. Influențe bune pentru evocările şi aparițiile conştiente de spirite.

Pe data de 15, zi în mod deosebit favorabilă talismanelor pentru dragoste.

Pe data de 21 (ziua de miercuri cea mai apropiată de această dată), talismanele pentru jocuri.

Septembrie. Pe data de 12 confecționați talismanul pentru dragoste următor:

Pentru Dragoste

În jur de 12 septembrie ziua, ora lui Venus, îți vei confecționa o medalie de cupru roşu pe care vei grava aceste caractere pe o față, iar pe cealaltă aceste cuvinte JEHOVA DE NONA, apoi ți-o vei pune la

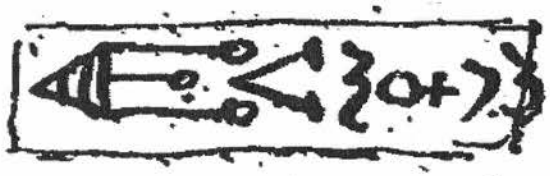

gât folosind un şnur, în care să fie lână din ciorapii persoanei pe care o doreşti, în fiecare dimineaţă înainte de răsăritul Soarelui.

Pe toată durata lunii octombrie vei merge la uşă şi vei spune cu hotărâre acest cuvânt: *Amapoylfac*, repetându-l de douăsprezece ori, iar în prima zi a lunii următoare această persoană nu se va putea reţine din a veni să te găsească pentru a te întreba ce-ţi doreşti şi să se supună dorinţei tale.

În ziua şi ora corespunzătoare lui Marte faceţi *talismanul pentru război*:

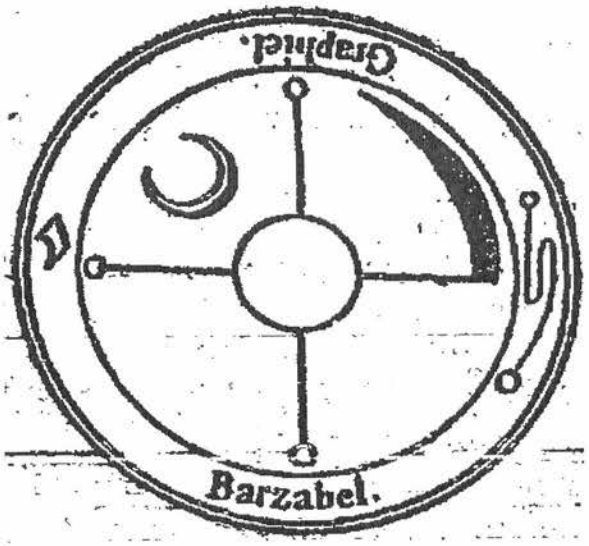

Pe 22 octombrie vom face *al doilea talisman*.

Noiembrie. Lună favorabilă pentru evocările spiritelor lui Jupiter.

Data de 23 noiembrie este favorabilă pentru evocarea spiritelor războinice ale lui Marte şi ale Săgetătorului:

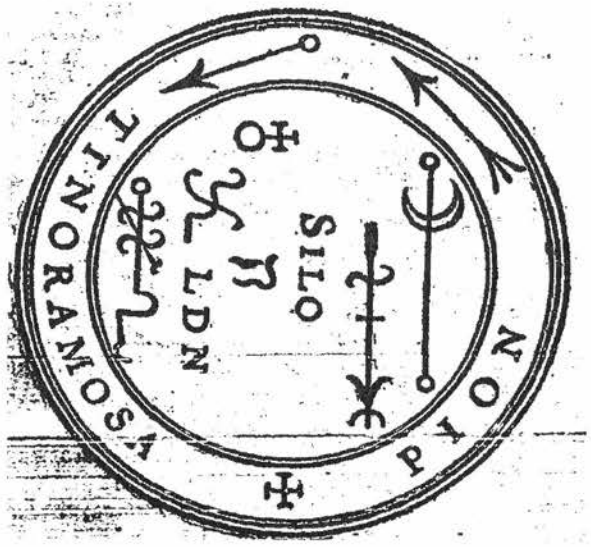

Decembrie. În momentul în care apare luna nouă, în ziua şi ora lui Saturn, putem face un pantaclu foarte curios şi extrem de favorabil creşterii şi cumpărării animalelor.

Este unul dintre secretele magiei de la sate:

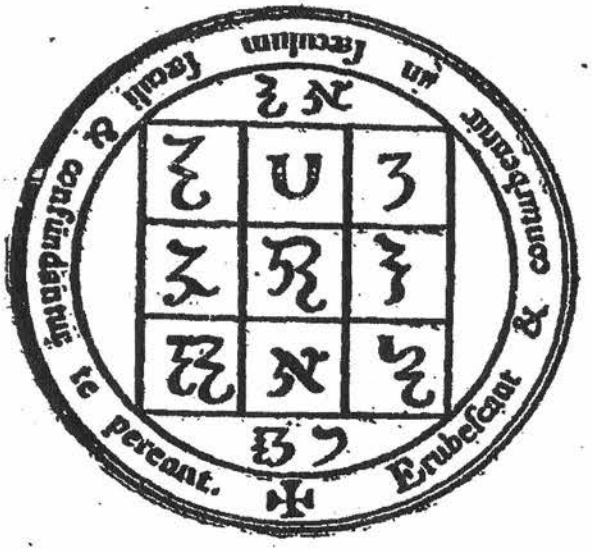

Ianuarie. Foarte favorabilă evocării spiritelor lui Saturn. Iată pe de altă parte, un secret dintre cele mai curioase şi pe care nu vom ezita să îl transcriem în întregime.

El este extras dintr-un exemplar al *Claviculelor* din Biblioteca naţională:

Pentru a deveni invizibil

Trebuie să facem o mică figură din ceară galbenă asemănătoare cu cea a unui om în luna ianuarie şi, în ziua şi ora lui Saturn, moment în care vom grava cu un ac, deasupra capului sau pe craniul pe care îl vom fi ridicat cu îndemânare, caracterul ce urmează:

După care vom pune craniul propriu-zis la locul lui.

Apoi vom scrie pe o fâşie mică din piele de broască de tufiş, care a fost omorâtă pe timpul caniculei, cu sânge de la aceeaşi broască, în aceeaşi zi în care a fost ea omorâtă, cuvintele şi caracterele următoare: HELS, HEL, HELS

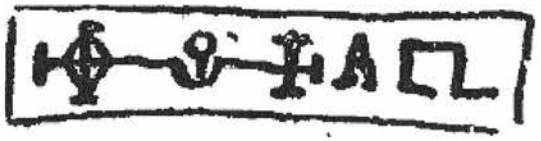

şi folosind un fir din părul propriu, vom merge să agăţăm aşa-zisa figură, de bolta unei peşteri, la miezul nopţii, tămâind-o cu tămâia potrivită şi vom spune: METRATON, MELACH, BEROT, NOT, VENIBBET, MACH, *et vos omnes, conjuro te figura cerca per Deum vivam, ut per virtutem horum caracterum et verborum me invisiblem reddas, ubique te portavero mecum. Amen.*

După ce am tămâiat figurina, o vom îngropa, punând-o într-o cutie din lemn de brad; şi de fiecare dată când vom vrea să trecem sau să intrăm într-un loc fără să fim văzuţi, vom spune aceste cuvinte, ţinând amintita figură în buzunarul stâng: *Veni ad me et nunquam me derelinquas ubicumque ivere.*

Apoi vom avea grijă să o ducem înapoi în locul de dinainte şi să o acoperim cu pământ până când vom avea din nou nevoie de ea.

Februarie. Influenţe bune pentru evocarea spiritelor lui Jupiter. Putem confecţiona, în această lună, următorul talisman împotriva apoplexiei. Acest talisman trebuie să fie făcut pe oţel în ziua şi ora lui Marte.

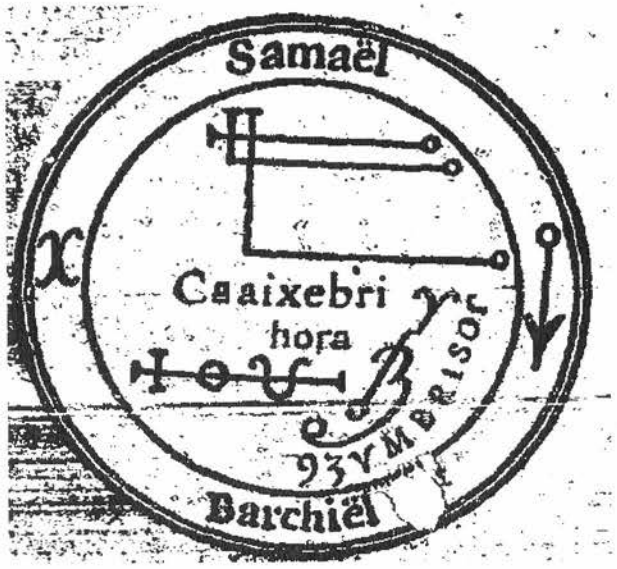

*
* *

Pentru tot ceea ce se raportează la celelalte planete şi care este, pe scurt, accesoriu într-un tratat elementar, vă trimitem la lucrările tehnice de Astrologie, mai ales la cea foarte ştiinţifică a domnului Selva.

Ore atribuite Planetelor

Diviziunile pe care le-am studiat până în prezent corespund aproximativ unor fenomene naturale şi sunt scoase din poziţia efectivă a astrelor. Ori noi credem că trebuie, pe cât posibil, să ţinem cont de aceste diviziuni simple.

Tradiţia magică atribuie o influenţă considerabilă raporturilor teoretice stabilite între planete şi ore.

Pentru a obţine exact orele magice, vom împărţi la doisprezece timpul care separă răsăritul de apusul soarelui şi vom avea astfel orele

zilei care, iarna, au mai puţin iar vara mai mult de 60 de minute, aşa cum vedem. Pentru orele de noapte vom împărţi la doisprezece timpul care desparte apusul de răsăritul soarelui.

Am stabilit un *orologiu magic* care face imediat trimitere la planeta care domină o oră determinată a unei zile din săptămână precum şi numele spiritului orei şi câteva alte indicaţii coplementare.

Iată acest orologiu[1]:

Pentru a vă servi de această figură trebuie să decupaţi centrul dincolo de linia dublă şi să aduceţi numele zilei în care operaţi în faţa primei ore (Yayn). Veţi avea atunci corespondenţa tuturor orelor din acea zi.

OROLOGIUL MAGIC

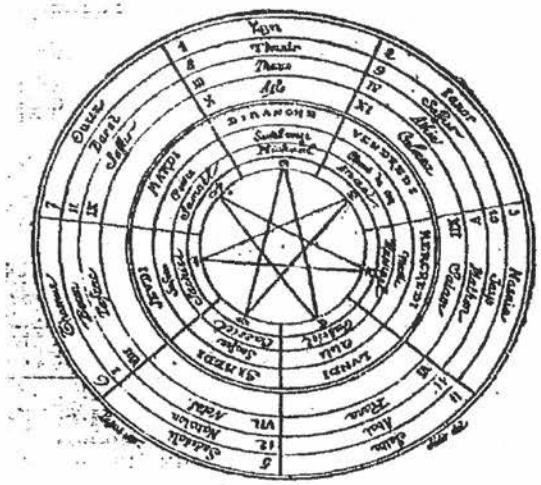

[1] Pentru a vă servi de acest orologiu magic trebuie să-l copiaţi pe o foaie de hârtie albă şi să decupaţi apoi partea centrală (despărţită printr-o linie dublă) de rest. Veţi fixa apoi această parte centrală, devenită mobilă, la locul ei printr-un cui sau ceva ascuţit. Atunci când vreţi să ştiţi cărei influenţe îi corespunde o oră oarecare dintr-o zi a săptămînii, veţi proceda în felul următor:

1. Vom aduce ziua dorită a săptămânii în faţa primei ore (Yayn) rotind partea centrală.
2. Nu mai rămâne decât să căutaţi ora aleasă si să citiţi numele planetei care se găseşte deasupra. Cifrele arabe indică orele zilei iar cele romane orele nopţii.

Orele de ♄, ♂, ☿ şi ☽ sunt excelente pentru a efectua operaţiunile magice şi pentru a vorbi cu spiritele. Prima oră de apariţie a Soarelui acestei planete, este cea mai bună.

Orele de ☉ şi de ♀ precum şi zilele corespunzătoare lor sunt foarte bune pentru dragoste.

Orele de ♄ şi de ♂ sunt excelente pentru acţiunile de duşmănie.

Orele de ☿ pentru lucrurile cele mai curioase şi cele mai dificile.

În sfârşit, orele de ♃ şi de ♀, pentru dragoste şi experienţele extraordinare.

CAPITOLUL IX

Despre influenţa Planetelor în cele trei regnuri ale naturii sublunare

Astrologia naturală

Aproape am terminat studiul acţiunii planetelor pe cer; dar această acţiune nu este singura exercitată şi pentru noi, locuitori ai Pământului, influenţa produsă de fluidul astral asupra celor trei regnuri ale naturii sublunare capătă o importanţă foarte specială.

Dată fiind teoria magică ce admite că toate creaţiile naturale sunt produse de acţiunea planului astral, înţelegem că fiecare fiinţă terestră va depinde de o influenţă astrală determinată. Spunem că această fiinţă este *semnată* de astrul care domină cel mai mult în el şi oamenii care sunt supuşi, ca şi restul Creaţiei, unor semnături ale lumii nevăzute.

Scopul nostru este, înainte de orice, de a fi pe cât de clar posibil în acest studiu; vom lăsa aici toate detaliile privind aceste corespondenţe ale planetelor cu lumea noastră pentru a ne referi numai la liniile generale şi indispensabile cunoaşterii.

În orice operaţiune magul poate avea de grupat în cercul său toate influenţele unei planete în cele trei regnuri; de asemenea vom da, à propos de fiecare astru, o scară de corepondenţă simplificată, pe cât posibil, şi redusă la un reprezentat din fiecare regn. Vom găsi detalii complete în *micul dicţionar de magie practică* ce se află la sfârşitul tratatului nostru în dreptul numelui fiecăreia dintre planete.

Avertizăm totuşi cititorii noştri că în legătură cu fiecare planetă ce domină un număr mare de planete sau de pietre preţioase, ne-am oprit la clasificarea cea mai practică.

Vom găsi alte corespondenţe în cărţile de vrăjitorie şi cele de specialitate.

Regnul mineral
Diverse metale

Regnul mineral îi furnizează magului metale şi pietre magice.

METALE. Metalele au o multitudine de utilizări şi sunt folosite mai ales în calitate de conducători ai fluidului astral.

Cele şapte metale ce corepund planetelor sunt următoarele:

Plumb	corespunde lui	Saturn
Cositor	-	Jupiter
Fier	-	Marte
Aur	-	Soare
Cupru	-	Venus
Argint-Viu	-	Mercur
Argint	-	Luna

Metalele servesc la confecţionare medalioanelor, pantaclelor, talismanelor, inelelor, intrumentelor, etc.

Pietre

Există un număr foarte mare de pietre, mai mult sau mai puţin preţioase, care servesc la împodobirea inelelor şi a spiritelor magice.

Vom găsi un tratat despre pietre, foarte curios, extras dintr-o carte intitulată *Evax şi Aaron* şi *Marele Albert*; însă materiile cuprinse în acest tratat nu sunt clasate potrivit raporturilor planetare şi a trebuit să depundem un efort special legat de acest subiect.

Am adoptat definitiv raporturile următoare, după ce am compulsat diferitele tabele prezentate fie prin „Clavicule" fie prin tratatele speciale ale lui Agrippa şi ale lui Kircher.

Pietre atribuite Planetelor

Saturn ..... Piatra de magnetit, calcedonia
Jupiter ..... Safirul, berilul
Marte ..... Ametistul, diamantul, jaspul
Soarele ..... Escarbuclul, crisolitul, piatra heliotropă
Venus ..... Lapislazuli
Mercur ..... Smaraldul, agatul.
Luna ..... Cristalul incolor, perlele, coralul alb

Am eliminat pe cât posibil din această enumerare toate pietrele mai mult sau mai puţin fantastice pe care le găsim în cuiburile păsărilor, în burta animalelor sau în anumiţi arbori necunoscuţi ca această faimoasă piatră dintr-un cuib de pupăză care te face invizibil.

Totuşi vom expune, *din simplă curiozitate*, proprietăţile miraculoase atribuite pietrelor ce se raportează la cele şapte plante prin cărţile de vrăjitorie ce constituie catehismul vrăjitorilor noştri de la sat.

Tradiţii
curioase privind virtutea anumitor pietre

Saturn

Piatra de magnetit. - Foarte utilă pentru mag deoarece ea intră în confecţionarea baghetei. Nu trebuie să confundăm această piatră de magnetit, care este un produs natural, cu fierul magnetic obţinut prin mijloace industriale.

Dacă un bărbat vrea să ştie dacă femeia lui este castă şi cuminte, să ia piatra pe care o numim magnetit şi să o aşeze sub capul femeii sale. Dacă ea este castă şi sinceră îşi va săruta soţul, dacă nu, ea se va îndepărta brusc de pat.

În plus, dacă punem această piatră, după ce am transformat-o în praf pe cărbuni, în cele patru colţuri ale unei case, toţi aceia care vor fi culcaţi acolo vor ieşi şi vor abandona tot, iar dacă este vorba de hoţi ei vor putea face acolo tot ce vor vrea fără teamă (*Marele Albert*).

Calcedonia. - Pentru a vâna iluziile şi tot felul de imaginaţii zadarnice, să luaţi piatra numită calcedonie, care este pală şi obscură: dacă o înţepăm în mijloc şi o punem la gât alături de o altă piatră numită *serenibus* (?), nu ne vom teme deloc de iluziile fantastice.

Prin virtutea sa învingem toţi duşmanii şi ea păstrează corpul, prinde forţă şi vigoare.

Jupiter

Safirul. - Pentru a încheia pacea cu cineva, vom lua piatra numită *safir*; cea galbenă, care nu este atât de strălucitoare, este cea mai bună. Această piatră, purtată asupra noastră, asigură pacea şi înţelegerea, ne face devotaţi şi pioşi, inspiră binele, moderează focul şi ardoarea patimilor interioare.

Berilul. - Cel care va vrea să râdă de duşmanii lui şi să pună capăt proceselor şi neînţelegerilor va alege berilul care are o culoare pală şi transparentă ca cea a apei. Dacă îl poartă asupra lui, nu se va teme de duşmanii săi; va câştiga procesele, dacă are.

Această piatră are o virtute pentru copii, pentru că ea îi face capabili să avanseze în studiul literelor.

Marte

Ametistul. - Pentru a avea o bună dispoziţie şi a nu cădea în starea de ebrietate niciodată, luaţi o piatră de ametist, care este de culoare purpurie; cea mai bună se găseşte în India: ea este miraculoasă pentru alcoolici şi dă ştiinţelor un spirit propriu.

Diamantul. - Cei care vor vrea să fie deasupra duşmanilor lor vor lua piatra pe care o numim diamant, care are o culoare strălucitoare şi e atât de dur încât n-o putem rupe decât cu sânge de ţap. Dacă o ataşăm pe partea dreaptă, acţionează împotriva duşmanilor, păstrează raţiunea, pune pe fugă animalele sălbatice şi veninoase şi împiedică intenţiile rele ale celor care vor să vă asasineze sau să facă orice altceva asemănător, termină diferendele şi procesele. Mai mult, diamantul este foarte bun împotriva otrăvurilor şi împotriva spiritelor rele.

Soarele

Rubinul (n-am putut să găsim în legătură cu acest subiect altă tradiţie decât cea care se referă la proprietatea de a lumina în tenebre).

Crizolitul. - Dacă dorim să devenim înţelepţi şi să nu mai facem vreo nebunie, nu avem decât să luăm o piatră care se numeşte crizolit: este de culoare verde strălucitor; trebuie să o montăm în aur şi s-o purtăm cu noi. Vânează fantomele, scapă de nebunie şi alungă frica.

Piatra *heliotropă. Piatra sângelui.* - Pentru ca Soarele să pară că este de culoarea sângelui, trebuie să luăm o piatră care se numeşte heliotropă, de culoare verde, care se aseamănă cu smaraldul şi care este în întregime *roşie-sângerie*, precum picăturile de sânge. Toţi mecromanţii o numesc piatra preţioasă a Babilonului; căci dacă se freacă această piatră cu sucul ierbii cu acelaşi nume, ea face să vedem soarele roşu precum sângele, în acelaşi mod ca şi în cazul unei eclipse.

Aşa cum am învăţat, de această piatră se serveau altădată preoţii templelor ca să ghicească şi să interpreteze oracolele şi răspunsurile idolilor.

Această piatră se găseşte în Etiopia, în Cipru şi în Indii.

Venus

Lapis-Lazuli. - Roca ce conţine mineral albastru, numit lazurit, într-o matrice de calcit alb alături de cantităţi mici din alte minerale. Dacă vrem să vindecăm pe cineva de melancolie şi de febră, trebuie luată piatra Lapislazuli - *piatră opacă albastru închis* - de culoarea cerului, şi are înăuntru mici corpusculi aurii. Acest ajutor este infailibil şi recent demonstrat.

Mercur

Smaraldul. - Cel care va dori să devină savant, să strângă bogăţii şi să cunoască viitorul, va lua piatra pe care în mod normal o numim *smarald,* care este clară şi strălucitoare. Cea mai bună este cea galbenă.

Dacă un individ o poartă asupra lui, piatra îi dă spirit şi memorie, face în aşa fel încât să strângă bogăţie, şi dacă o ţine sub limbă, are darul profeţiei.

Agata. - Dacă cineva doreşte să evite orice fel de pericol şi să nu se teamă de nimic în lume, sau, dacă vrea să fie generos, va lua această piatră neagră cu vene albe. Este foarte bună împotriva adversităţii.

Luna

Cristalul (cuarţul). - Pentru a aprinde focul, trebuie luat cristalul, expus la soare, iar vis-à-vis pus un lucru care arde uşor. Imediat ce soarele va luci, se va produce focul. Dacă se bea cu miere, va face lapte doicilor.

Coralul. - Dacă vrem să potolim furtuni şi uragane şi să trecem fluviile, vom lua coral; este de două feluri: roşu şi alb.

Este experimentat şi sigur că opreşte sângele pe câmpul de luptă, iar cel care îl poartă asupra lui are mereu raţiunea corectă şi este prudent.

Multe persoane importante şi demne de credinţă au dovedit-o după puţin timp. Coralul este admirabil împotriva furtunilor şi a pericolelor care s-au petrecut pe ape.

Ierburile Magice
(*Regnul Vegetal*)

Cunoaşterea, cercetarea şi pregătirea „simplilor", ocupând un loc foarte important în magia practică, paginile ce urmează le-am consacrat unui studiu special referitor la plantele ce corespund planetelor.

Pentru celelalte ierburi, numite magice, cititorul se va raporta la cuvantul *iarbă,* din dicţionarul magic şi apoi, la fiecare din plantele indicate aici.

Vom relua subiectul în partea a treia a acestui tratat, sub forma culegerii plantelor.

Înainte de toate, iată corespondenţa planetară generală a diferitelor părţi ale unei plante.

CORESPONDENŢA UNUI VEGETAL

Fruct	® JUPITER

Flori	♀ VENUS
Sămânţa şi coaja	☿ MERCUR
Rădăcina	♄ SATURN
Lemn tare	♂ MARTE
Frunze	☽ LUNA

Saturn

Ierburile specifice planetei Saturn sunt clasate sub această influenţă în funcţie de raporturile pe care le au cu planeta.

1. Mai întâi otrăvurile îngraşă şi surzesc la fel ca majoritatea solaneelor;

2. Plantele care par să nu mai producă fructe;

3. Cele care produc rădăcini, frunze, sau ramuri şi frunze negre (smochinul negru, pin, chiparos);

4. Cele care au gust amar, miros înţepător, cu o umbră neagră, sau care sunt funeste precum rădăcinile consacrate lui Pluton (*Apium graveolens,* umbellifere)

Putem considera drept iarbă specifică lui Saturn:

L'ELLEBORE (Helleborus niger), familia renonculacee, cultivate în grădini sub numele de *Trandafir de Crăciun, L'Helleborus fetidus* sau *Piciorul de Grifon* poate, la nevoie, să o înlocuiască pe precedenta.

Cea dintâi îi aparţine planetei Saturn şi se numeste *Offoditius.* Sucul ei este foarte bun pentru a potoli şi vindeca durerile de rinichi si calamităţile picioarelor. O recomandăm şi celor incomodaţi de vezică.

Şi dacă îi culegem rădăcina, demonicii şi melancolicii care o vor purta în lenjerie albă, vor fi eliberaţi.

În fine, această rădăcină vânează spiritele rele din case.

Jupiter

Ierburile specifice sunt caracterizate prin odorarea plăcută şi aromată, şi fructele (aproape mereu uleioase) prin savoarea lor dulce: nuci, migdale, alune, etc. În special arborii sunt cei maiestuoşi, precum

stejarul, sau cei consideraţi fericiţi, ca de exemplu: alunul, smochinul alb, măslinul.

Vom semnala, ca ierburi caracteristice ale planetei, menta, limba mielului (*Anchusa off*) pe care va trebui să o folosim, de preferinţă, în magie.

MĂSELĂRIŢA (*Hyosciamus niger*) a cărei acţiune este caracterizată în grimoarul *Marele Albert*, astfel:

Cea de-a şasea îi aparţine lui Jupiter care, popular mai e numită *Octharan,* iar alţii o cunosc sub numele de *Măselăriţa.*

Punând rădăcina acestei plante pe ulceraţie, o îndepărtează şi împiedică apariţia în acel loc a vreunei inflamaţii.

Dacă o purtăm la noi înainte să fim afectaţi de vreo ulceraţie, nu va apărea deloc. Rădăcina este foarte bună pentru răceală, dacă, după ce am pisat-o, o punem pe locul unde simţim durerea, mai ales sub dominaţia semnelor care au picioare, sau care (domină partea superioară).

Dacă bem sucul cu miere sau cu ameliorant, este minunat pentru durerile de ficat pentru că e dominată de Jupiter. Planeta are o contribuţie importantă în redarea dragostei şi pentru a se servi în actul sexual.

Cei care vor sa fie iubiţi de femei, trebuie să poarte asupra lor această plantă, căci ea le conferă starea de bucurie şi-i face foarte plăcuţi.

Marte

Ierburile caracteristice sunt clasificate după următoarele proprietăţi:

1. Cele veninoase dintr-o cantitate prea mare de căldură (ex. usturoiul);

2. Cele cu spini sau care pişcă şi produc mâncărimi sau inflamarea pielii prin atingere(ex. urzicile);

3. Cele care produc lacrimi, curăţându-le, şi mai ales mâncându-le (ex. ceapa, muştarul);

Vom considera drept plantă caracteristică planetei Marte

L'EUPHORBE (*Euphorbia peplus*, *Euphorbia lathyris*), Laptele şarpelui, chiparoşi, rubarba, din care găsim în jur de 700 de specii.

Sub denumirea de ORNOGLOSE (limbă de pasăre), *Marele Albert* descrie o plantă ale cărei adevăruri par să se raporteze la cele ale Euphorbei.

Cea de-a patra aparţine planetei Marte, şi o numim *Ornoglose;* rădăcina ei este bună pentru durerea de cap; căci se crede că Berbecul care se află deasupra capetelor oamenilor e raţiunea planetei Marte.

Pentru calamităţi folosim testiculele, iar pentru ulcerele macerate, când Marte e în Scorpion, reţinem doar sămânţa. Sucul ei vindecă dizenteria şi hemoroizii.

Soarele

Plantele Soarelui sunt în general aromate.

Le clasificăm în funcţie de mişcările lor după Soare, precum floarea-soarelui (heliotropă) sau cele care inversează sau îşi închid frunzele la îndepărtarea sau la apusul soarelui, şi care le deschid puţin câte puţin şi le întind când răsare soarele, asemenea dafinului şi bujorului.

Considerăm drept plantă solară caracteristică:

1. HELIOTROPĂ (floarea soarelui, iarba cu negi, iarba de Saint-Fiacre), din familia *borraginee*, căreia *Marele Albert* îi atribuie următoarele proprietăţi magnifice:

Conţine o proprietate admirabilă, dacă o culegem în luna august, în timp ce Soarele este în semnul Leului. Căci dacă, fiind învelită într-o frunză de dafin, cu un dinte de lup, o purtăm la noi, nimeni nu va putea să ne vorbească de rău, nici să dăuneze prin cuvinte răutăcioase, dimpotrivă, nu se va vorbi decât de bine.

Mai mult, cel care o va pune sub cap în timpul nopţii, îi va vedea şi îi va cunoaşte pe cei care ar putea veni să-l fure. Şi mai mult încă, dacă punem această plantă într-o biserică unde se vor afla femeile care le-au fost infidele soţilor, nu vor mai putea ieşi, dacă nu-l scoate din biserică. Acest secret este sigur, căci a fost adesea experimentat.

2. Troscot. Iarba porcului. (*Polygonum aviculare)* căruia *Marele Albert* îi dă descrierea următoare:

Cea de-a doua este *soarele* şi se numeşte troscot; denumirea ei vine de la Soare pentru că este foarte fertilă; unii au numit-o, de asemenea, *casa soarelui.* Această plantă vindecă durerile de inimă şi de

stomac. Cel care o atinge află un adevăr transmis de influenţele planetei care a dominat la naşterea sa.

Dacă cineva bea sucul ei, planta va exercita multă dragoste, şi-i va da forţe ca să folosească puterea pe timpul coitului, sau, dacă poartă asupra lui rădăcina, se vindecă de durerea de ochi.

Ea uşurează freneticii care o poartă pe stomac.

Este bună la plămâni pentru o respiraţie liberă; serveşte la dinamizarea fluxului sângelui melancolicilor.

Venus

Plantele specifice planetei se remarcă prin parfum, aromă, aşa ca verbina, valeriana, părul lui Venus (*CAPILLUM VENERII),* ale cărei fructe sunt foarte dulci, asemeni perelor, smochinelor, portocalelor: trandafirii sunt în mod deosebit dedicaţi planetei Venus, mai ales în operaţiunile de dimineaţă.

Vom considera planta caracteristică:

VERBINA (Iarba sfântă) una din plantele magice cu cele mai mari puteri, dar şi una din cele mai misterioase din câte există. Vom găsi câteva detalii în legătură cu acest subiect, în dicţionarul nostru magic.

Iată ce spune aici *Marele Albert*:

Cea de-a şaptea plantă îi aparţine planetei Venus, pe care-o numim *Pisterion,* unii o mai denumesc şi *Colombaire* sau *Verbină.*

Rădăcina sa, pusă pe gât vindecă fierbinţelile, parotidele, ulcerele, şi pierderea de urină dacă se face un implant în locul unde este durerea. Ea este suverană scurgerilor şi hemoroizilor care se produc.

Dacă i se bea sucul cu miere în apă caldă, redă respiraţia liberă.

Redă dragostea pentru că sucul produce o cantitate mare de spermă. Mai mult, dacă cineva poartă planta, va fi puternic şi viguros în actul sexual, dacă ne gândim că nu este altceva decât o iarbă.

Dacă se pune într-o casă, pe pământ sau în vie, se vor obţine profituri mari.

În plus, rădăcina este folositoare celor care vor să planteze vii şi copaci, iar copiii care-o vor purta la ei vor fi elevaţi şi vor iubi ştiinţa, vor fi deştepţi şi cu umor.

Mai este folositoare în purgaţii şi vânează spiritele rele şi demonii.

Mercur

Plantele corespunzătoare sunt compuse din mai multe feluri şi au culori diferite.

În afară de alun, podbal, *Mercurialis annua* - Trepădătoare -, numită şi *urzică* mai putem considera drept reprezentantă planta:

Potentilla reptans - Cinci degete, din familia rozaceelor, ale cărei proprietăţi sunt astfel descrise de *Albert cel Mare*:

Cea de-a cincea îi aparţine planetei *Mercur* şi se numeşte *Pedactilius* sau *Pentafilon* în franceză *Quintefeuille.*

Rădăcina acestei plante vindecă rănile şi arsurile. Sucul ei vindecă la fel de bine durerile de stomac şi de piept.

Dacă se ţine în gură, calmează durerile de dinţi şi orice altă durere care ar putea apărea.

Daca e purtată, va fi de mare ajutor.

Mai mult, dacă vrem să cerem ceva unui rege sau vreunui prinţ, nu trebuie decât să o purtăm, ea ne va face savanţi şi ne va ajuta să obţinem ce ne dorim.

Luna

Lunii îi sunt consacrate plantele de apă, sau cele care suportă, în mod special, influenţa fazelor lunare, precum palmierul, căruia, - se spune -, îi creşte o ramură la fiecare oră a lunii; planta *Chrynostates,* care creşte şi descreşte precum Luna, în substanţă şi în numărul frunzelor.

Această plantă, numită astfel de Agrippa, este dificil de determinat, şi pare să se raporteze mai ales *Crinului alb,* atât prin nume, cât şi prin proprietăţile medicale, în special referitor la ochi.

Deci vom considera plante lunare:

NUFĂRUL *(Nymphea alba),* nufăr alb, crin de apă).

CRINUL ALB (*Lilium candidum*), la care ne vom raporta după descrierea din grimoirul *Albert cel Mare.*

Cea de-a treia aparţine *Lunii,* şi o numim *Chrynostates;* sucul ei vindecă stomacul. Floarea acestei plante curăţă rinichii şi îi vindecă; ea creşte şi se diminuează asemenea Lunii. Este foarte bună pentru durerea de ochi şi redă o vedere bună.

Dacă se pune rădăcină pisată pe ochi, este minunată ca să mărească şi să lumineze vederea, căci ochii au simpatie cu luna, şi depind mult de influenţele ei. Este foarte utilă pentru digestia cărnii în stomac, sau pentru cei care au arsuri.

REGNUL ANIMAL

Animalele sunt folosite în magie pentru degajarea fluidului astral, necesar unor operaţiuni.

Vrăjitoria, în întregime, e bazată pe principiul animării obiectelor consacrate, animaţie obţinută mulţumită corpului astral al unei broaşte râioase, fixat pe obiectele în chestiune; broasca râioasă este saturniană.

În caz de nevoie, unul dintre discipoli poate fi înlocuit cu un câine a cărui *aură* magnetică este la fel de puternică.

Penele păsărilor, în raport cu planetele, sunt utilizate ca aspersoire pentru apa dinamizată prin influx magnetic.

Fiecărei planete îi atribuim trei corespondenţe: o pasăre, un patruped (cu excepţia câtorva) şi un peşte.

La fel ca şi în cazul corespondenţelor precedente, urmărim lista „secretelor", atribuite prin magie unor animale.

REGNUL ANIMAL

Saturn	Pupăza	Cârtiţa Broasca râioasă	Sepia
Jupiter	Acvila	Cerbul	Delfinul
Marte	Vultur	Lupul	Foca
Soare	Lebăda	Leul	Lipanul
Venus	Porumbiţa	Ţapul	Viţelul marin
Mercur	Barza	Maimuţa	Melcul Marin
Luna	Ciuful	Pisica	Lurusul

Tradiţiile Magiei la Sate
Raportul Animal - Planetă

Saturn

Pupăza - Cel care îi poartă ochii devine puternic, iar dacă îi poartă în faţa stomacului, se va împăca cu toţi duşmanii, şi ca să nu fie înşelat de vreun vânzător, va purta capul într-o pungă.

Cârtiţa - Conţine adevăruri şi proprietăţi admirabile: dacă îi învelim unul dintre picioare într-o frunză de dafin, şi dacă-l vom pune în gura unui cal, acesta va fugi imediat şi i se va face frică; sau, dacă-l punem în cuibul unei păsări, ouăle vor fi seci, căci nu se va forma nimic în interior. Dacă vrem să vânăm cârtiţele dintr-un loc, trebuie să dăm la o parte una pe care o vom pune în acelaşi loc, dar cu sulf viu care va arde: imediat se vor aduna acolo toate celelalte cârtiţe. Mai mult, dacă frecăm un cal negru cu apa unde a ars o cârtiţă, va deveni alb.

O cârtiţă închisă într-un borcan de pământ, şi cu pudră de sulf aprinsă, îi cheamă pe alţii în ajutor, printr-o voce şi un strigăt jalnice.

Dacă doriţi să luaţi cârtiţele, trebuie pus un praz sau o ceapă în faţa lor; căci vor ieşi afară, zăpăcite.

Jupiter

Vulturul - Dacă reducem pulberea din creierul lui mic şi apoi îl amestecăm cu suc de cucută, cei care o vor mânca, îşi vor smulge părul şi nu se vor opri atât timp cât o vor avea în corp. Raţiunea e ca şi creierul lui mic să fie folosit într-un amestec, folosit atât de cald încât să formeze iluzii fantastice.

Marte

Lupul - Dacă îngropăm coada unui lup într-un sat, ea va împiedica intrarea lupilor.

Dacă atârnăm coada lupului pe ieslea vacilor sau a vitelor mici, lupul nu se va apropia până ce coada nu va fi îndepărtată.

Soarele

Leul - Dacă din pielea sa se fac curele, cel care se va aprinde nu se va mai teme de duşmani; dacă cineva mănâncă din carnea lui sau îi bea urina timp de trei zile, se va vindeca dacă are febră; dacă purtăm ochii acestui animal subsuoară, toate fiarele vor apleca capul şi vor fugi.

Venus

Turturica - Dacă purtăm inima acestei păsări într-o piele de lup, va stinge toate focurile şi dorinţele amoroase; dacă îi ardem inima şi apoi o aşezăm pe ouăle altei păsări, ca să le clocească, ouăle acelea nu vor produce nimic. Dacă îi atârnăm picioarele de un copac, acesta nu va mai avea fructe; dacă i se freacă sângele, amestecat cu apa în care s-a ars o cârtiţă şi dacă într-un loc se va găsi păr de cal, toţi perii negri, vor cădea.

Ţapul - Dacă îi punem sângele călduţ, amestecat cu oţet, să fiarbă cu sticlă, sticla va deveni moale ca aluatul şi nu se va mai sparge când îl vom arunca de un perete.

Dacă punem această compoziţie într-o vază şi apoi se freacă faţa, vom vedea lucruri oribile şi înspăimântătoare; sau dacă o aruncăm în foc şi acolo se găseşte vreun obiect cu un subiect rău, îl vom învinge prezentându-i o piatră de *magnet.* Va cădea mort la pământ, iar dacă i-am da să bea apă cu sânge de *ţipar*, va fi vindecat în scurt timp.

Viţelul marin - Dacă îi luăm sânge, o părticică din inima lui, şi o punem în apă, cu siguranţă toţi peştii din împrejurimi se vor aduna acolo; dacă purtăm acest amestec la subraţ, vom trece toată ţara cu gândul şi cu spiritul; iar criminalul care va ataca un om va fi judecat blând şi favorabil.

Luna

Broasca şi ciuful îl fac pe om vorbăreţ, având nevoia parcă să se elibereze de secrete, în mod special în ceea ce priveşte limba şi inima.

Astfel, limba unei broaşte de apă pusă sub cap, îl face să vorbească în somn, şi inima ciufului pusă deasupra sânului stâng al unei femei care doarme, e eficace pentru că o face să pronunţe şi să declare toate secretele. (*Agrippa*).

Acţiunea Planetelor asupra Omului

Bătrânii au observat şi au stabilit diferite etape traversate de forţa universală în acţiunea sa asupra materiei. Ei remarcaseră că fiecare generaţie trece prin faze identice în toate planurile naturii, şi ca să graveze această învăţătură în spiritul discipolilor, le dăduseră fazelor numele celor şapte planete, nu pentru că cei şapte aştri au individual o influenţă naturală în această acţiune, ci pentru că, fiind ele însele expresia, la grad înalt, a efectului legii universale a Creaţiei, constituiau un fel de măsură comună aplicabilă oricărei naturi. Aceasta este cheia aplicaţiilor planetare care vor părea bizare sau absurde celor care n-au înţeles adevărata teorie a ezoterismului în legătură cu acest subiect.

Şi astfel, în studiul embriologiei, dezvoltarea unei păsări sau a unui iepure, serveşte drept model în stabilirea formării fătului uman, fără însă a face confuzie între cele două planuri ale generării.

Hinduşii, cu cele şapte principii universale, nu fac altceva decât să exprime mai puţin clar aceste idei, dar preferă să citească *jiva, linga sharira, manas,* decât *Luna, Marte, Jupiter,* căci nu s-a deprins preluarea termenilor sanscriţi în alte accepţiuni.

Suntem convinşi că studentul serios, care va dori să aprofundeze chestiunea în sensul pe care-l indicăm, va atrage mai apoi lumini vesele.

Acestea fiind spuse, vom expune toate etapele desemnate sub numele generic al *planetelor care servesc drept bază tuturor corespondenţelor septenare.*

Pentru a evita orice obscuritate, vom reda mai întâi un tablou al influenţelor planetare asupra organelor şi funcţiilor omului, apoi vom continua cu motivele pe baza cărora au fost stabilite corespondenţele, prezentare făcută foarte bine de Albert cel Mare, într-una din rarele lucrări autentice publicate prin *Grimoarul* care-i poartă numele.

Vom termina expozeul cu un tablou general ce fixează tradiția hermetică a corespondențelor, așa cum era cunoscută în secolul al XVI-lea.

Tabloul conține tot ceea ce are legătură cu *„semnăturile astrale"*.

PLANETE	INFLUENȚA INTELECTUALĂ	ORGANUL CORESPUNZĂTOR	INFLUENȚA FIZIOLOGICĂ	INFLUENȚA SOCIALĂ
SATURN	Spirit meditativ	Splina	Influențează melancolia și părțile afectate de acest sentiment	Distribuie comorile și relevă secretele
JUPITER	Spirit dominator	Ficatul	Are drept apanaj masa de sânge și vasele care includ și perfecționează elemente pe care le transformă în sânge.	Separă demnitățile, onoarea, respectul și delectarea.
MARTE	Spirit puternic	Stomacul	Influențează bila	Redă victoria
SOARELE	Spiritul purității	Inima	Folosește căldurii vitale și inimii, care este principiul vieții și al mișcării animalului	Îi împrietenește pe regi, pe prinți și pe cei cu rang înalt.
VENUS	Spirit susceptibil	Rinichii	Prepară sămânța și își exersează puterea asupra vaselor necesare generării.	Aduce dragostea femeilor, pacea și acordul
MERCUR	Spirit turbulent	Plămânii	Influențează spiritele animalice. Pentru că misiunea lui este să se rotească în jurul Soarelui, acționează creierul, stimulându-i funcțiile.	Aduce știința, bunăstarea comercială și jocul.
LUNA	Spiritul luminii	Creierul	Guvernează puterile naturale și toate părțile care depind de această facultate.	Facilitează călătoriile și alungă nefericirile.

Despre Influența Planetelor asupra Microcosmosului

A. *Influența asupra Intelectului*

Cel dintâi mobil care include prin mișcarea zilnică toate sferele inferioare, prin influența sa îi comunică materiei adevărul de a fi și de a se mișca: globul stelelor fixe îi dă fătului numai puterea de a distinge, urmând diferitele figuri și accidente, dar îi mai transmite și puterea de a se diferenția în funcție de diferitele influențe ale acestui glob.

Sfera lui *Saturn,* se găsește imediat după firmament și sufletul primește de la planetă discernământul și rațiunea; apoi *Jupiter* conferă sufletului generozitate și multe alte pasiuni; *Marte* îi transmite ura, colera; *Soarele* îi influențează știința și memoria; *Venus* - mișcările concupiscente; *Mercur* - bucuria și plăcerea; în fine, *Luna* - originea tuturor adevărurilor naturale, o întărește.

Deși toate lucrurile vin din suflet și sunt primite din mai multe părți ale corpurilor celeste, totuși i le atribuim acestuia, căci un simplu accident nu este suficient pentru a le susține.

B. *Influența asupra Corpurilor Fizice*

Acum, în ceea ce privește corpul creat și format din *embrion,* prin efectele și operațiunile stelelor, pe care le numim planete, trebuie să remarcăm, în primul rând, că materia din care va fi zămislit omul, luată și închisă de răceală și uscăciunea lui *Saturn,* primește de la această planetă un adevărat fortifiant și vegetativ, cu o mișcare naturală, căci există două puteri: una ca să pregătească materia în general, și cealaltă, ca să-i dea o formă specială.

În timpul primei luni, *Saturn* domină în conceperea embrionului; *Jupiter* îi ia locul în luna a doua, și printr-o favoare specială și un adevăr unic, dispune material pentru a forma membrele. În plus, printr-o căldură minunată, întărește materia fătului, umectează toate părțile care fuseseră uscate de Saturn în prima lună.

În luna a treia, *Marte* cu căldura lui modelează capul, apoi distinge membrele, de exemplu, separă gâtul de braţe, braţele de umeri, şi aşa mai departe.

Soarele, dominând luna a patra, îi imprimă fătului diferite forme, creează inima şi-i conferă mişcare sufletului sensibil, în cazul în care le dăm crezare medicilor şi câtorva astronomi; dar Aristotel este de altă părere. El susţine că inima este zămislită înaintea celorlalte părţi şi că ea dă naştere celorlalte părţi. Alţii, spun că Soarele este sursa şi originea vieţii.

Venus, în luna a cincea, perfecţionează prin influenţa sa câteva părţi externe şi formează altele, precum: urechile, nasul, oasele, organul şi prepuţul la bărbaţi, organul genital şi mamelele la femei. Mai mult, separă şi distinge mâinile, picioarele şi degetele.

În timpul lunii a şasea, sub influenţa şi dominaţia lui *Mercur*, se formează organele vocii, sprâncenele şi ochii; tot acum fătului îi cresc unghiile şi îi apare părul.

Luna termină în etapa a şaptea ceea ce începuseră celelalte planete, căci, prin umiditatea ei umple toate golurile din carne.

Venus şi *Mercur* umectează tot corpul şi îi dau hrana necesară.

Luna a opta i-o atribuim lui *Saturn* care, prin influenţa lui, răceşte din nou şi seacă cu mult fătul, în consecinţă, îl strânge. Dar *Jupiter,* care domneşte în luna a noua, bucură fătul prin căldură şi umiditate.

Toate acestea au legătură cu faptul că am tratat subiectul influenţelor planetelor, pe care anticii le-au numit Dumnezeul Naturii, pentru că domină omul, atât în ceea ce priveşte corpul, cât şi sufletul.

Saturn, care este mai înalt, mai obscur, mai apăsător şi mai lent decât toate celelalte planete, face ca cel ce se naşte sub această dominaţie să aibă corpul de culoare întunecată, părul negru şi gras, capul mare şi bărbos, stomacul mic; are călcâiele crăpate; în ceea ce-l priveşte pe omul vârstnic, el este răutăcios, perfid, trădător, coleric, melancolic şi cu o viaţă urâtă, îi plac murdăria şi obiceiurile răutăcioase. Nu este adeptul luxului sau al dezrobirii; din contră, îl urăşte. Putem spune, într-un cuvânt, fiind de acord cu opinia lui Aristotel, bine informat în acest domeniu, că toţi oamenii care vin pe lume sub semnul planetei *Saturn,* prezintă calităţile negative ale corpului şi ale sufletului.

Jupiter, care este o planetă bună, strălucitoare, temperată şi fericită, îi conferă celui născut sub semnul ei, o faţă frumoasă, ochii

limpezi (deschişi la culoare) şi o bărbie rotundă; mai mult, acest om are cei doi dinţi superiori mari şi egal depărtaţi unul de celălalt; culoarea tenului este alb-roşiatică, părul lung; în ceea ce priveşte sufletul este bun, onest şi modest, şi va trăi multă vreme. Iubeşte onoarea, obiceiurile frumoase şi bijuteriile frumoase; se mulţumeşte cu gusturi şi mirosuri plăcute, este misericordios, binefăcător, magnific, agreabil, virtuos, sincer în cuvinte şi grav în mers, adesea având capul plecat.

Omul care se naşte sub semnul planetei *Marte,* nemoderată în căldură şi uscăciune, are culoare roşietică asemănătoare celor arşi de soare; are părul uscat, ochii mici, corpul încovoiat şi grosolan; nu este constant, e înşelător, fără ruşine, supărăcios, trădător superb, capabil să semene discordia şi comentariile.

Soarele, pe care în mod obişnuit îl numim ochiul luminii lumii, îi conferă celui care se naşte sub semnul lui, un corp voluminos, un chip frumos, ochi mari, păr lung.

Unii scriu că omul, sub dominaţia Soarelui, este ipocrit şi nu are decât o aparenţă frumoasă; alţii spun că îi place ştiinţa şi că va deveni un bun savant; mai mult, sunt alţii care cred că e ordonat, pios, cucernic, deştept, bogat, îşi iubeşte bunurile, se fereşte de oamenii răi şi-i urăşte.

Cel care se naşte sub semnul planetei *Venus,* o planetă binefăcătoare, este frumos, are ochii şi genele lungi şi ridicate; este de înălţime medie; în ceea ce priveşte sufletul, este cinstit, plăcut, savant, iubeşte muzica, plăcerea, divertismentul şi dansul, are obiceiuri frumoase, iar mersul lui este plăcut.

Mercur, despre care astronomii spun că stă în preajma Soarelui, de unde-şi ia lumină, face ca omul care se naşte sub această influenţă, să aibă un corp bine construit, o talie potrivită şi o bărbie frumoasă. Cât despre suflet, este înţelept, subtil, iubeşte filosofia şi studiul, vorbeşte corect, are prieteni, nu e niciodată prea bogat, dă sfaturi bune, este sincer, parolist, incapabil de infidelitate, de trădare şi nu îndeamnă la rău, nici nu se găseşte vreodată într-o companie neplăcută sau răutăcioasă.

Luna, care e mult mai agitată decât celelalte planete îl face pe om rătăcitor şi afemeiat, variabil, agreabil, mediocru, are ochii inegali, căci unul este întotdeauna mai mare. Trebuie ştiut că toate planetele şi celelalte părţi ale sferei celeste influenţează şi comunică printr-un adevăr divin, acţionează când e necesar, şi astfel putem susţine, fără

teama de a ne înşela, ceea ce am spus mai înainte, că toate lucrurile terestre sunt guvernate de superiori, iar sacrificiile şi holocaustul din lume sunt inutile şi nu pot împiedica influenţele corpurilor celeste care dau viaţa sau moartea.

C. *Influenţa şi Raporturile Semnelor Zodiacale*

Trebuie să remarcăm că toate membrele corpului depind de cele 12 semne ale Zodiacului. ***Berbecul*** este cel dintâi din toate semnele celeste, care, de când reapare şi străluceşte Soarele cu moderaţie, comunică tot ce e cald sau umed şi provoacă generarea. Din acest motiv, numim mişcarea Soarelui în Berbec - sursa şi principiul vieţii; astfel, capul omului corespunde părţilor componente ale Berbecului; căci aşa cum capul reprezintă partea cea mai nobilă a corpului, în cer, ***Berbecul*** este cel mai nobil dintre toate semnele, şi, pe bună dreptate, pentru că Soarele, concurând cu el, mişcă şi excită caldul şi umedul din natură, în acelaşi fel în care la om, capul e principiul spiritelor vitale. ***Taurul*** domină gâtul; ***Gemenii*** guvernează umerii; ***Racul*** guvernează mâinile şi braţele; Leul guvernează pieptul, inima şi diafragma; ***Fecioara*** guvernează stomacul, intestinele şi muşchii. Toate aceste semne care împart cerul nu guvernează decât jumătate din corp. ***Balanţa*** acţionează în a doua jumătate a rinichilor şi este originea şi principiul celorlalte membre; ***Scorpionul*** guvernează locurile proprii, atât în privinţa bărbatului cât şi a femeii; ***Săgetătorul*** guvernează coapsele; ***Capricornul*** guvernează genunchii şi partea de deasupra lor; ***Vărsătorul*** guvernează gambele; ***Peştii*** - (ultima zodie) influenţează picioarele.

Iată în câteva cuvinte cele 12 semne ale Zodiacului corespondente diferitelor părţi ale corpului. Totuşi nu trebuie să credem că aceste lucruri sunt simulate şi imaginare pentru că se pot face experienţe în mai multe privinţe.

Să ştim deci că este periculos să rănim orice parte a corpului, dacă *Luna* se află în semnul care-l domină.

SEMNE	ORGANE ŞI ACTE	PLANTE	COPACI	ANIMALE	PĂSĂRI	PIETRE
BERBEC *Martie*	Cap, vedere şi orbire	Salvia	Măslinul	Capra	Ciuful	Varietate de calcedo -

						nie brună
TAUR *Aprilie*	Gât, auz şi surzenie	Verbina masculină	Myrthul	Ţapul	Porumbel	Varietate de calcedo - nie roşie
GEMENI *Mai*	Umerii, prezenţa sau abesenţa simţului mirosului	Verbina femelă	Dafinul	Taurul	Cocoşul	Topazul
RAC *Iunie*	Mâini şi braţe, graiul şi muţenia	Otidea onotica - ciuperca	Lorille	Câinele	Barza neagră	Calcedo - nia
LEU *Iulie*	Piept, inimă, deglutiţie şi foame	Cyclamen	Stejarul	Cerbul	Vulturul	Jaspul
FECIOARĂ *August*	Stomacul, intestinele, (cast) şi castrarea	Menta	Mărul	Scroafa	Vrabia	Smaral - dul
BALANŢĂ *Septembrie*	Rinichii, activitatea şi impotenţa	Floarea-Soarelui	Cişmirul	Măgarul	Gâsca	Chrysoli-tul
SCORPION *Octombrie*	Genitalele, mersul şi (insuficienţa circulatorie arterială)	Pelinița	Scorușul	Lupul	Ciocănitoa-rea	Ametistul
SĂGETĂ - TOR *Noiembrie*	Coapse, colera şi îndepărtarea ficatului	Măcieşul	Palmierul	Căprioara	Cioara	Hiacintul
CAPRI - CORN *Decembrie*	Genunchi, ras şi îndepărta-rea splinei	Sarsapa - rilla	Pinul	Leul	Bâtlanul	Crysopa-zul
VĂRSĂ - TOR *Ianuarie*	Picioare, gândirea şi îndepăr - tarea inimii	Iarba Dragonu-lui	Gony-stylus	Oaia	Păunul	Cristalul
PEŞTI *Februarie*	Picioare, somn şi melancolie	Hrişca	Ulmul	Calul	Lebăda	Safirul

Tabelul General
al Corespondențelor Planetare
luat din operele lui *Oger Ferrier*
referitoare la Tradiția Sec. al XVI-lea

Planete	Punct cardinal	Element	Temperament umori	Organe	Semnături (oameni)	MESERII
SATURN	NORD - EST	Pământ și apă	Melancolic și uneori este flegmatic	Urechi, splină, vezică, stomac, nervi și oase	Oameni palizi sau negricioși, slabi, gânditori, solitari, temători, gravi, contempla - tivi	Muncitori, (zidari), cumpărători, cămătari, mesageri, păcătoși, comercializează ulei, pește, țiglă, alaun.
JUPITER	EST	Aer	Sangvin și spirite vitale	Plămâni, coaste, ficat și artere	Oameni cu statură potrivită, fața rotundă, cu chelie, alb-roșietică plăcută, nări scurte, dinții din față mari	Oameni onești, grațioși, benigni, furioși, episcopi, prelați, ofițeri, magistrați.
MARTE	SUD	Foc	Coleric	Rinichi, ficat, nări, organele genitale	Oameni cu obrajii roșii, părul roșcat, fața rotundă, privirea oribilă, sunt furioși, cruzi, norocoși, instigatori	Sudori, fierari, brutari, alchimiști, chirurgi, bărbieri, călăi.
SOARE	EST si SUD	Foc	Sangvin pur și spirite vitale	Ochi, creier, inimă	Oameni inteligenți, prudenți, discreți, lacomi de glorie și onoare, mediocri, de statură mică, culoare brună, bărbie mare, fața conturată,	Oameni onorabili, magistrați, seniori, prinți și guvernatori și mari vânători.

					voce groasă și destul de neplăcută	
VENUS	EXTRE - MUL ORIENT	Aer și apă	Flegmatic, sangvin, spirit și sămânță de reproducere	Rinichi, burtă, buric, ficat, dos și părțile care servesc procreării	Oameni albi și bruneți, cu o nuanță de roșu, față frumoasă, privire plăcută, nas acvilin, păr bogat, vesel, zâmbitor	Dansatori, gigolo, jucători, muzicieni, mesagerii dragostei
MERCUR	NORD	Apă și pământ	Spirite, confuzie de temperamente	Mâini, picioare, brațe, nervi, limbă, gură, dinți	Oameni nici albi, nici negri, slabi, mici de statură, cu degete lungi, față lungă, frunte înaltă, ochi mici, gene subțiri, ingenioși, inconstanți.	Fac rime, sunt poeți, avocați, oratori, filosofi, ghicitori, matemati - cieni, negustori.
LUNA	PARTEA DREAP - TĂ	Apă	Flegmatic	Stomac, burtă, creier, plămâni, mamele, ochi	Oameni cu statură frumoasă, față rotundă, ochii un pic negri și destul de pătrunzători, bărbie lungă, sprâncene unite, oameni amabili, pacifiști, modești	Călători, vânători, ambasadori, guvernatori

BOLI	Vârstă	Ano-timp	Culoare	Miros	Ziua	Regiuni	Locuri consacrate
dificultate în respirație, lepra, cancer, febră, colici, sciatică,	bătrânețe	toam-na	negru, livid, plumburiu, ars de soare	aspru și astrin-gent, sfâșie-tor, cu auster-itate	sâm-bătă	Baviere, Saxe, Roman-diole, Constance	Cavernes, lacuri, ruine, cimitire, locuri triste, obscure, uscate și urât

nebunie,							mirositoare
pietre efemere, convulsii, apoplexie, şi altele provenite din sânge	maturitate	primă-vara	luminos precum satinul, galben-verzui îndrep-tându-se un pic spre roşu	dulce şi plăcut	joi	Babilo-nia, Persia, Ungaria, Spania, al doilea climat	Biserici, palate,locuri privilegiate, cinstiţi şi religioşi
Febre terţe şi continui, epidemii, ciumă, migrene, fluxul sângelui.	floarea tinereţii	vara	roşu aprins, sângeri, tinde spre culoarea fierului	amar şi astrin-gent	mier-curi	Sarmate, Gitulie, Lombardia, al treilea climat	Ateliere de fierărie, măcelărie, furnale, toate locurile dedicate fierului, focului sau sângelui
palpitaţii ale inimii, dureri de cap provenite din presiunea sângelui	tinereţe	începu-tul verii	galben, roşu deschis, culoarea aurului	sfâşietor cu o dulceaţă agreabilă	duminică	Italia, Sicilia, Boemia, al patrulea climat	Marile palate, teatrele şi alte locuri ample, magnifice şi luminoase
boli de stomac, rinichi, sifilis	adoles-cenţa	începutde primă - vară	alb, verde, roşu, si un pic galben	dulce, savuros	vineri	Arabia, Austria, Elveţia al cincilea climat	Grădini, fantâni, saloane, paturi, şi locuri dedicate voluptăţii
ameţeală, imaginaţie nebună, paralizia limbii, ftizie	copilărie (între 7 - 11 ani)	toamna	ciudat, divers, mixt	ciudat şi cu gust rău	mier-curi	Egipt, Grecia, Anglia, Flandra, Paris, al şaselea climat	Buticuri, foişoare, pieţe, şcoli, tribunale
impotent, apoplexie, paralizie, tremurul membrelor	copilărie	iarna	alb, blond, galben, verde	sărat, insipid sau morocă - nos	luni	Flandra, Africa, al şaptelea climat	Fântâni (surse). Câmpuri, munţi, râuri, păduri, drumuri, locuri aride

CAPITOLUL X

Rezumatul Astrologiei Kabbaliste

Până în prezent am studiat planetele din punct de vedere astronomic. Aceste elemente nu i-ar fi de ajuns magicianului.

El ar trebui, într-adevăr, să utilizeze partea kabbalistică a astrologiei, în confecţionarea sau lectura talismanului, sau chiar atunci când ghiceşte.

Kabbala îi atribuie fiecărei planete caracteristici particulare sau *semnături,* numere, talismane, îngeri şi demoni, etc. Găsim toate aceste detalii în cărţile de magie şi în „Clavicule", la fel ca şi în operele lui Agrippa, Pierre d'Abano, Kircher şi Éliphas Lévi. Pentru cititorii noştri vom face un rezumat succint şi clar, apelând, pentru partea teoretică la lucrarea noastră despre *Kabbala.*

Vom stabili mai întâi raporturile kabbaliste ale celor şapte planete, considerate, fie în ansamblu, fie separat, insistând asupra talismanelor fiecărei planete.

Apoi vom trata raporturile kabbalistice ale semnelor zodiacale şi vom termina acest rezumat succint, vorbind despre elemente.

În ciuda volumului redus al acestui studiu, trebuie spus faptul că este unul din cele mai utile şi mai complete care au apărut până acum. Restul depinde de cititorii noştri.

PLANETE	ÎNGERII CELOR MAI ÎNDEPĂRTATE PLANETE	SPIRITELE PLANETELOR	ÎNGERII PLANETELOR MAI PUŢIN ÎNDEPĂRTATE
SATURN	Zaphkiel	Aratron	Cassiel
JUPITER	Zadkiel	Betor	Tachiel
MARTE	Samael	Phaleg	Samael
SOARELE	Mihail	Och	Mihail
VENUS	Haniel	Huegit	Anael
MERCUR	Raphael	Ophiel	Raphael
LUNA	Gabriel	Phul	Gabriel

Saturn

1. PĂTRATUL MAGIC

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ד	ט	ב
ג	ה	ז
ת	א	ו

Tabloul lui SATURN
exprimat în cifre şi în caractere ebraice

Semnele sau caracterele lui Saturn,
despre Inteligenţa şi Demonul lui Saturn (figuri):

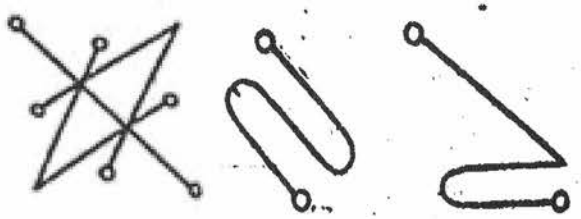

„Se spune că acest tabel, gravat pe o lamă de plumb, reprezentându-l pe Saturn fericit, ajută la naştere, îl face pe om sigur şi puternic, şi i se împlinesc cererile la curtea prinţilor; dar dacă acest tabel este dedicat lui Saturn nefericit, este contrar formaţiunilor, plantărilor şi lucrurilor asemănătoare; îl face pe om să decadă din onoare şi demnitate, produce certuri şi discordii şi dispersează armatele."

2. PE VERSO - IMAGINEA LUI SATURN

Numele mistice în raport cu numerele lui Saturn:

3. - **AB**
9. - **HOD**
15. - **IAH**
45. - **AGIEL**
45. - **ZAZEL**

3. LITERE ŞI SEMNĂTURI

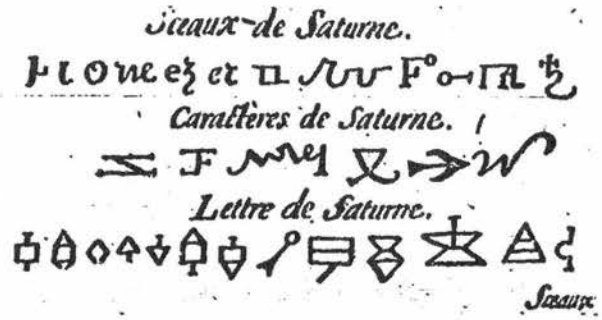

Imagini reprezentând
semnăturile lui Saturn, caracterele şi literele lui

4. Talisman

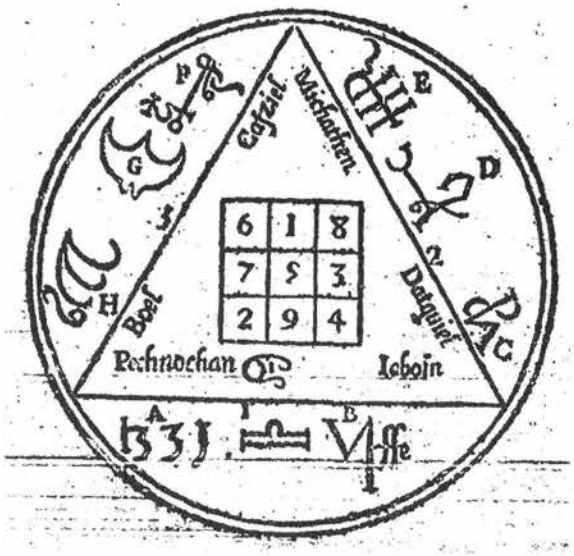

Ziua: Sâmbătă
Îngerul: Cassiel

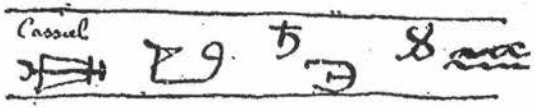

Imagine reprezentând *Semnătura*

Îngerii de sâmbătă: CASSIEL. MACHATAN. URIEL
Îngerul din aer: MAYMON, REGE
Miniştrii: ABUMALITH. ASSEIBI. BALIDET
Vântul: SUD - VEST (vântul AFRICII)
Parfumul: sulf

Jupiter

1. PĂTRATUL MAGIC

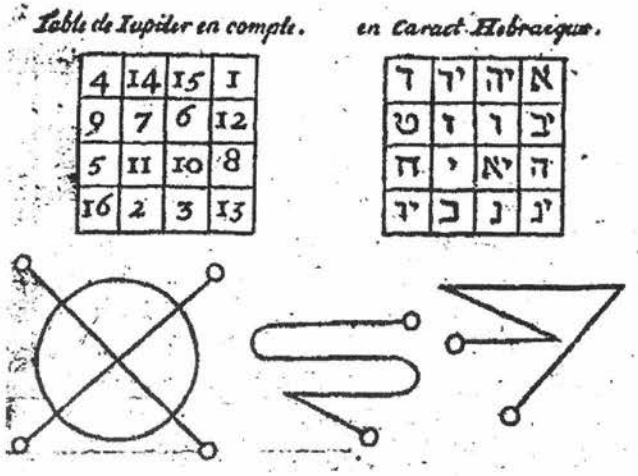

Tabelul lui Jupiter în cifre şi caractere ebraice

„Dacă acest tabel este gravat pe o lamă de argint reprezentându-l pe Jupiter puternic şi dominant, aduce bogăţii, favoruri, pacea şi înţelegerea între oameni, împacă duşmanii, asigură onoarea, demnităţile şi sfaturile; dacă este gravată pe coral, împiedică lucrurile malefice.

2. Pe verso - imaginea lui Jupiter

Numele mistice
în raport cu numerele lui Jupiter:

4. - **ABBA**
16. - **TAIE**
16. - **EHIE**
34. - **ELAB**
136. - **JOHPHIEL**
136. - **HISMAEL**

3. LITERE ŞI SEMNĂTURI

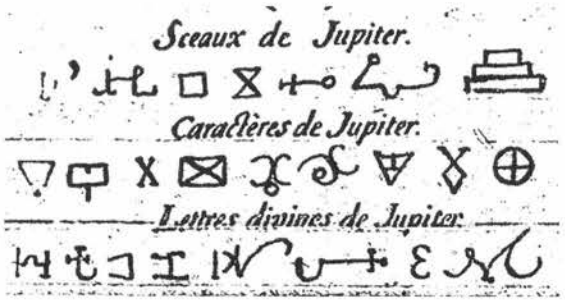

Semnăturile lui Jupiter
Caracterele lui Jupiter
Literele divine ale lui Jupiter

4. FIGURĂ SINTETICĂ

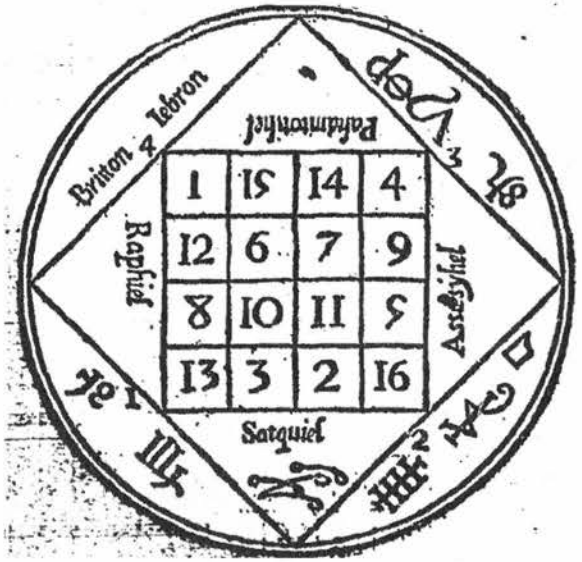

Joi

Îngerul: SACHIEL

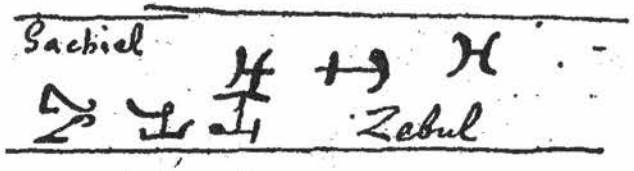

Imagine reprezentând semnătura:
Îngerii de joi: SACHIEL. CASTIEL. ASACHIEL.
Îngerul din aer: GUTH, REGE
Trimişii săi: MAGUTH. GUTRIZ.
Vântul: de MIAZĂZI
Nu sunt nume de îngeri ai Aerului
Parfumul: Şofranul

Marte

1. PĂTRATUL MAGIC

1. — CARRÉ MAGIQUE

Table de Mars en compte. en Caract. Hebraiques.

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	12	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

יא	כד	ז	כ	ג
ד	יב	כה	ח	יו
יד	ה	יג	כא	ט
י	יח	א	יד	כב
כד	ו	יט	ב	יה

de Mars Signes ou Caractères de l'Intelligence de Mars. du Demon de Mars.

Tabelul lui Marte exprimat în cifre (numere)
Tabelul scris cu litere ebraice
Imagini reprezentându-l pe Marte
Semnele şi Caracteristicile Inteligenţei
Demonul lui Marte

„Acest tabel, marcat pe o lamă de fier sau pe o sabie, reprezentându-l pe Marte norocos, îl face pe om puternic în luptă, inteligent în gândire, teribil pentru adversari, şi iese victorios în faţa duşmanilor; gravat pe o piatră de coral, opreşte sângele şi femeile obişnuite.

2. Pe verso - Imagine simbolizându-l pe Marte

Numele mistice corespunzătoare numerelor lui Marte:

5. ה HE (cifra Numelui Sfânt)
25. ZEI
65. ADONAI
325. GRAFIEL
325. BARZABEL

3. LITERE ŞI SEMNĂTURI

Semnăturile lui Marte
Caracteristicile lui Marte
Literele divine ale lui Marte

4. FIGURĂ SINTETICĂ

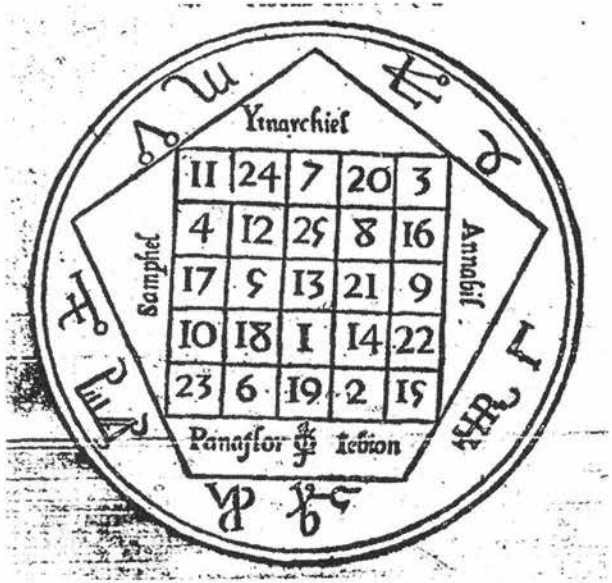

Ziua: Marți
Îngerul: **SAMAEL**

Imagine reprezentând semnătura:

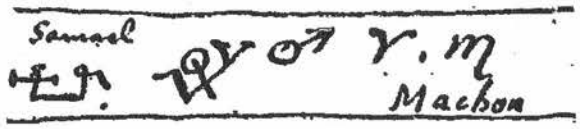

Îngerii zilei de marți : **SAMAEL. SATAEL. AMABIEL.**
Îngerul Aerului, din ziua de marți: **SAMAX, REGE**
Trimișii săi: **CARMAX. ISMOLI. PAFFRAN.**
Vântul: **SUD-EST**
Îngerii din al cincilea cer,
specifici zilei de marți,
ce reunesc cele patru colțuri ale lumii:

La Est: ***FRIAGNE. GUAEL. DAMAEL. CALZAS. ARAGON.***
La Vest: **LAMA. ASTAGNA. LOBQUIN. SONCAS. JAXEL. ISAEL. IREL.**
La Nord: **RAHUMEL. HYNIEL. RAYEL. SERAFIEL. MATHIEL. FRAQIEL.**
La Sud: **SACRIEL. JANIEL. GALDEL. OSAEL. VIANUEL. ZALIEL**
Parfumul: Piper

Soarele

1. PĂTRATUL MAGIC

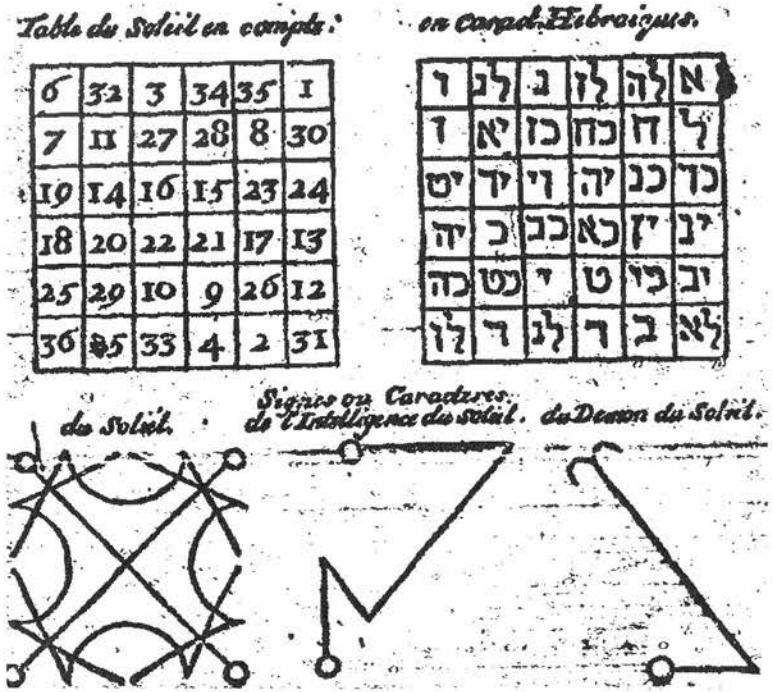

Imagine reprezentând tabelul Soarelui exprimat în cifre
Imagine reprezentând tabelul Soarelui exprimat în ebraică
Semnele, Inteligența și Îngerul corespondent Soarelui

Acest tabel marcat pe o lamă de aur şi simbolizând Soarele, îl face glorios pe cel care-l poartă asupra sa, amabil, graţios, puternic în toate lucrările sale şi-l aseamănă cu regii şi prinţii, ridicându-l la culmea fericirii, şi-l ajută să obţină ceea ce îşi doreşte.

3. Pe verso - imaginea Soarelui

Numele mistice în raport cu numerele Soarelui:

6. - ו VAU (cifra numelui sfânt)
6. - ה HE (pronunţat lung)
6. - **ELOH**
212. - **NACHIEL**
666. - **SORATH**

3. LITERE ŞI SEMNĂTURI

Semnăturile Soarelui
Caracteristicile Soarelui
Caracteristicile şi literele Soarelui

4. FIGURĂ SINTETICĂ

Ziua: Duminică
Îngerul: MIHAIL

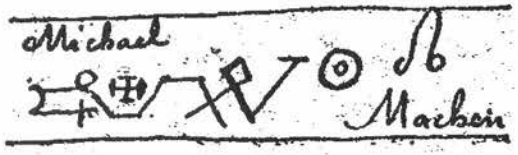

Semnătura

Îngerii de Duminică: **MIHAIL. DARDIEL. HURA. TAPEL.**
Îngerul Aerului: **VARCAN, REGE**
Trimişii săi: **THUS. ANDAS. CYNABAL**
Vântul la care sunt supuş îngerii: **BOREAL**

Îngerii din al patrulea cer:
La Est: **SAMAEL. BACHIEL. ATEL. GAVRIIL. VIONA TRABA**
La Vest: **ANAEL. PABEL. USTAEL. BURCHAT. SUC. CRATOS. CAPABILI.**
La Nord: **AIEL. ANIEL. VEL. AQUIEL. MAGABRIEL. SAPIEL. MATUYEL.**
La Sud: **HABUDIEL. MASCA. SIEL. CHARFIEL. URIEL. NATOMIEL.**
Parfumul de duminică: Santalul roşu

Venus

1. CAREUL MAGIC

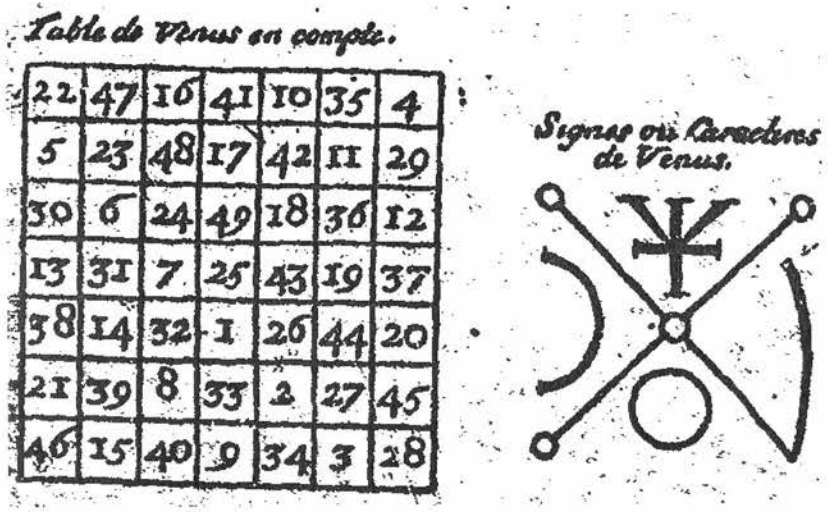

Tabelul lui Venus reprezentat prin cifre
Semnele şi caracteristicile lui Venus

„Acest tablou gravat pe o lamă de argint reprezentând-o pe Venus aduce înţelegerea, distruge disensiunile, aduce bunăvoinţa, femeile. Contribuie la concepere, împiedică sterilitatea şi redă puterea în relaţii. Alungă răutăţile, aduce pacea între bărbat şi femeie şi produce în abundenţă toate felurile de animale.

Amplasată într-un cuib de porumbei, înmulteşte porumbeii, acţionează împotriva bolilor provocate de melancolie şi dă putere.

Dacă e purtată, îi face pe călători fericiţi."

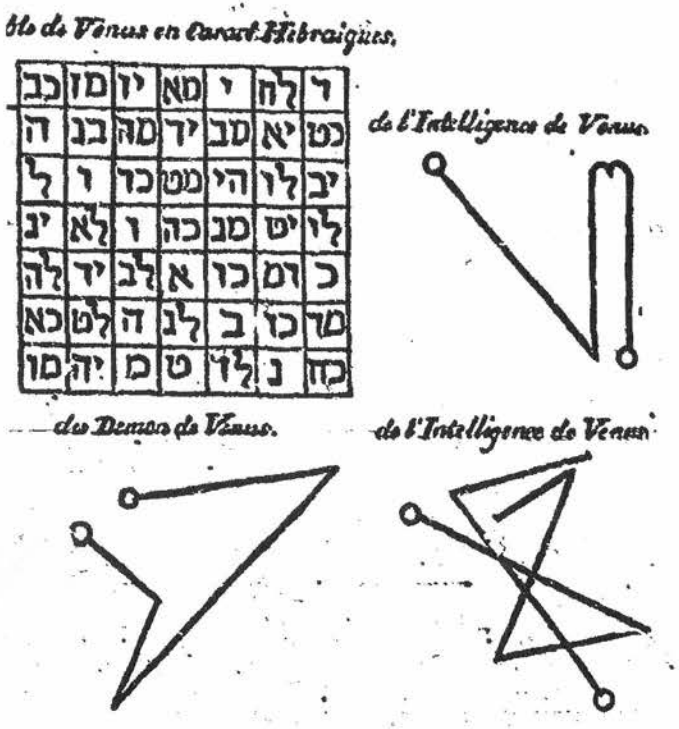

Tabelul lui Venus exprimat în caractere ebraice
Inteligența și demonul lui Venus

Verso-ul Talismanului

Numele mistice în raport cu numerele lui Venus:

7. - AHEA
48. - HAGHIEL
157. - KEDEMEL
1252. - BNE, SERAFIM

3. LITERE ȘI SEMNĂTURI

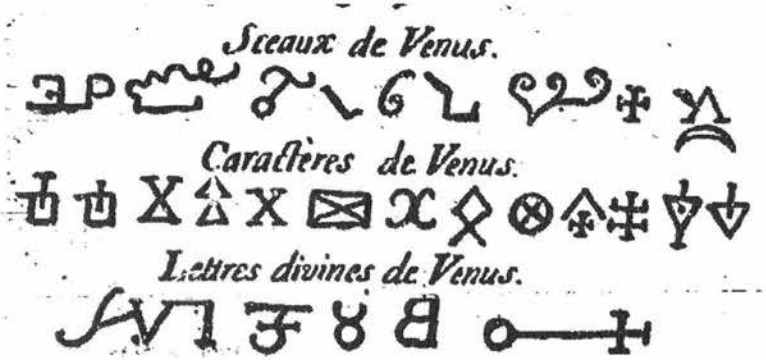

Semnăturile lui Venus
Caracterele lui Venus
Literele divine ale lui Venus

4. FIGURĂ SINTETICĂ

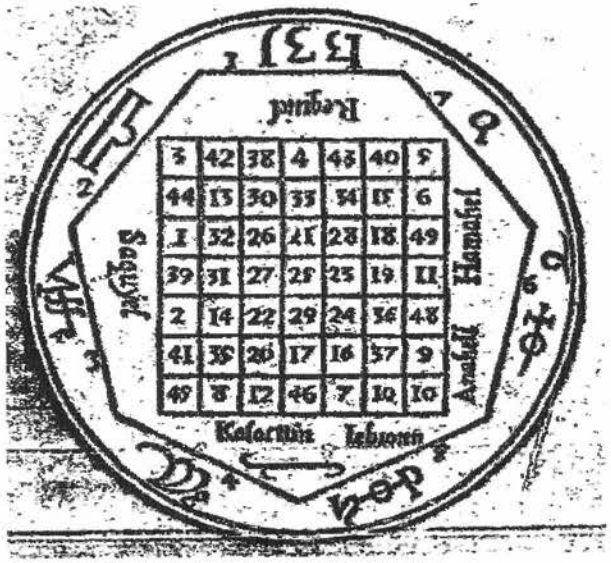

Ziua: Vineri
Îngerul: **ANAEL**

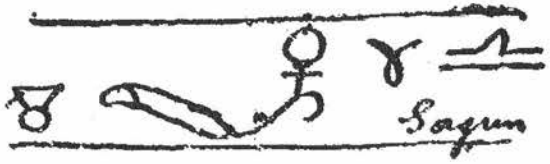

Semnătura:
Îngerii din ziua de vineri: **ANAEL. RACHIEL. SACHIEL.**
Îngerul din aer: **SARABOTES, REGE**
Trimişii săi: **AMABIEL. ABA. ABALIDOT. FLARF**
Vântul: **ZEFIRUL**
Îngerii din al treilea cer:
La EST: **SERCHIEL. CHEDUSITA. NIEL. CORAT. TAMAEL. TENACIEL.**

La VEST: **TURIEL. CONIEL. BABIEL. KADIEL. MALTIEL. HUSATIEL.**
La NORD: **PENIEL. PENAEL. PENAT. RAFAEL. RANIEL. DORMIEL.**
La SUD: **PORNA. SACHIEL. CHERMIEL. SAMAEL. FAMIEL. SANTANAEL.**
Parfumul: Santal

Mercur

„Gravată pe argint, pe etan sau pe cupru galben, sau, dacă este scrisă pe pergament neînceput cu Mercur, tabelul îl face pe cel care îl poartă grațios şi fericit, şi obține ceea ce-şi doreşte. Aduce victoria şi împiedică sărăcia, conferă memorie, capacitatea de a asculta şi darul de a ghici şi de a cunoaşte lucruri ascunse în gând."

1. PĂTRATUL MAGIC

Table de Mercure en compte.

8	58	59	5	4	62	63	1
49	15	14	52	53	11	10	56
41	23	22	44	45	19	18	48
32	34	35	29	28	38	39	25
40	26	27	37	36	30	31	33
17	47	4	20	21	43	42	24
9	55	54	12	13	51	50	16
64	2	3	61	60	6	7	57

Tabelul lui Mercur exprimat în cifre

חז	גיח	נט	ה	ו	סב	סג	א
מט	יה	יד	נב	נג	יא	י	ני
סא	כנ	כב	מר	פה	יט	יח	הם
לב	לד	לה	נט	כח	לה	לט	כה
ם	כו	כז	לז	לי	ל	לא	לג
יז	מז	מי	ב	נא	סג	מג	כר
ט	נה	נך	יב	ג	נא	נ	יו
סד	ב	ב	סא	ס	ו	ז	נו

Tabelul lui Mercur exprimat în caractere ebraice

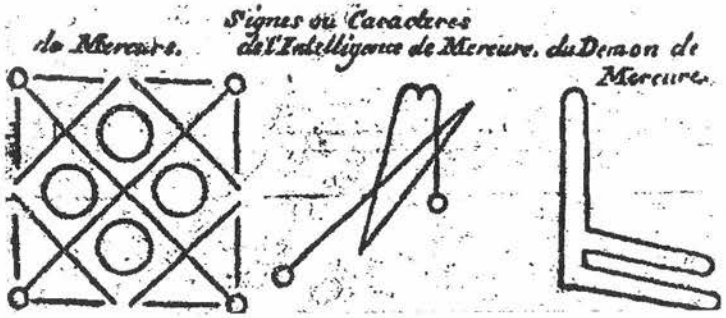

Semnele sau Caracteristicile Inteligenței
și ale Demonului lui Mercur

2. PE VERSO TALISMANULUI

3. LITERE ȘI SEMNĂTURI

Caracteristicile lui Mercur
Mărcile lui Mercur
Literele divine ale lui Mercur

4. FIGURĂ SINTETICĂ

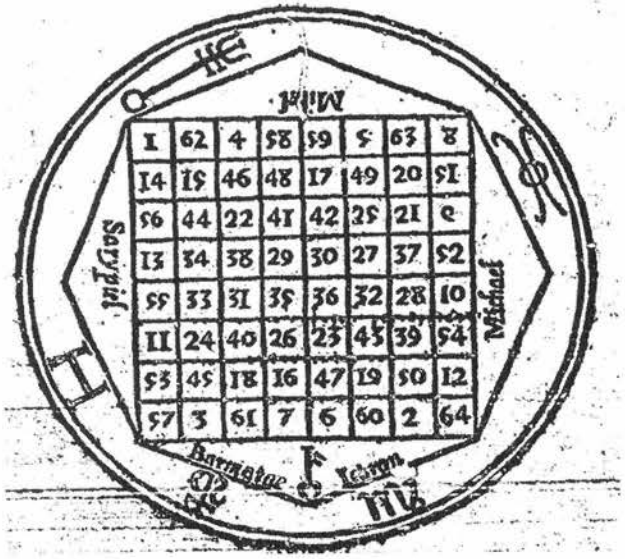

1	62	4	58	59	5	63	8
14	15	46	48	17	49	20	51
56	44	22	41	42	25	21	9
13	54	58	29	30	27	37	52
55	33	31	35	36	32	28	10
11	24	40	26	23	45	39	54
53	45	18	16	47	19	50	12
57	3	61	7	6	60	2	64

Numele mistice în raport cu numerele lui Mercur:

8. - ASBOGA
64. - DIN
64. - DONI
260. - TIRIEL
280. - TAPHTHARTHARAT

Ziua: Miercuri

Înger: Raphael

Semnătura

Îngerii zilei de Miercuri: **RAPHAEL. MIEL. SERAPHIEL.**
Îngerii Aerului: **MADIAT. VEL. MODIAT. ROI**
Conducători: **SUQUINOS. SALLALES**
Vântul: de VEST
Îngerii celui de-al 2-lea cer care guvernează cele 4 colțuri ale Lumii:
Est: **MATHLAI. TARMIEL. BARABORAT.**
Vest: **IERESCUE. MITRATON.**
Nord: **THIEL. RAEL. IARAHEL. VENAHEL. VELEL. ABUIORI. UCIRNUIEL.**
Sud: **MILLIEL. NELEPA. BABEL. CALUEL. VEL. LAQUEL.**
Parfum: Mastic

Luna

1. PĂTRATUL MAGIC

Table de la Lune en compte.

37	78	29	70	21	62	13	45	5
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	23	55	15
16	48	8	40	81	32	64	24	56
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

Signes ou Caracteres de la Lune.

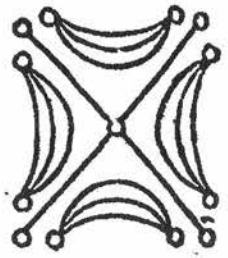

Table de la Lune en Caracth Hebraiques.

לז	עח	נט	ע	סא	כב	יג	מד	ה
ו	לח	עט	ל	עא	כג	סב	יד	מה
מז	ז	לט	פ	עב	כא	נג	הי	יה
יז	מח	ה	מ	פא	לב	סג	בד	נה
נז	יז	מט	ט	צא	עב	לג	הד	סה
כז	נח	יט	נ	א	סב	עג	דה	לה
סז	כז	נט	י	נא	ב	מג	הה	עה
לז	סח	יט	ס	יא	נב	ג	מה	עז
עז	כח	ט	כ	סא	יב	נג	ה	מה

du Demon de la Lune.

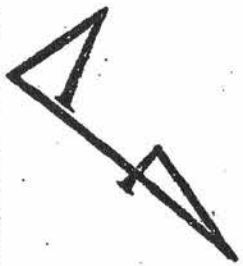

de l'Intelligence des Intelligences de la Lune.

du Demon des Demons de la Lune.

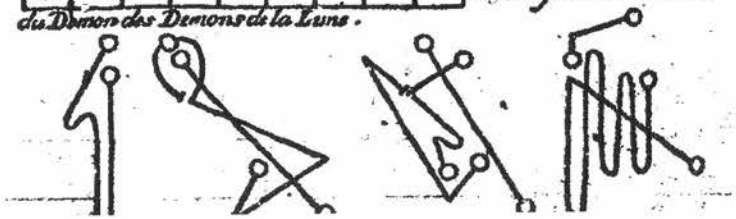

Tabelul Lunii exprimat în cifre
Tabelul Lunii exprimat în caractere ebraice
Semnele sau caracterele Lunii
Demonul Lunii

„Acest tabel, marcat pe argint, cu o Lună, îl face pe cel care o poartă grațios, amabil, dulce, vesel, onorat și împiedică orice răutate. Le asigură călătorilor siguranța, bogăția și sănătatea corpului, vânează dușmanii și toate celelalte lucruri dăunătoare din orice loc."

2. VERSO LA TALISMAN - IMAGINEA LUNII

Numele mistice în raport cu numerele Lunii:

9. - HOD
81. - ELIM
369. - HASMODAI
3321. - SCHED, BARSCHEMOTH, SCHAITACHAM
2321. - MALCHABETARSISIM HED SCHENHAKIM BERUAH

3. LITERE ŞI SEMNĂTURI

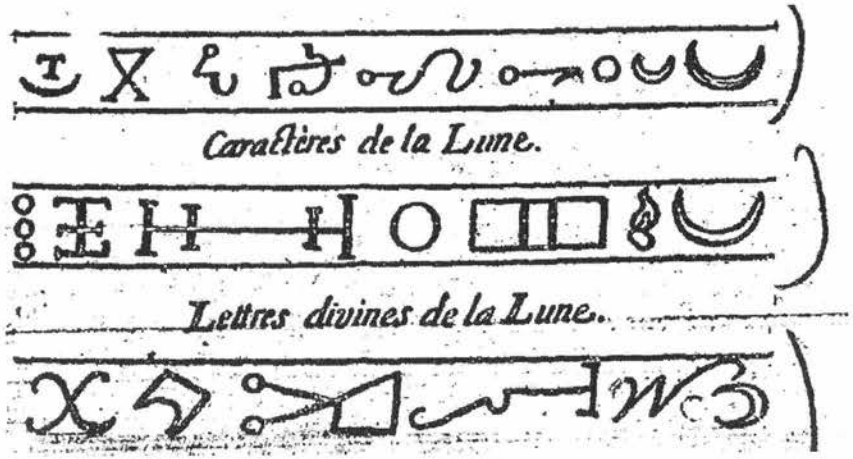

Semnăturile Lunii
Caracteristicile Lunii
Literele divine ale Lunii

4. FIGURĂ SINTETICĂ

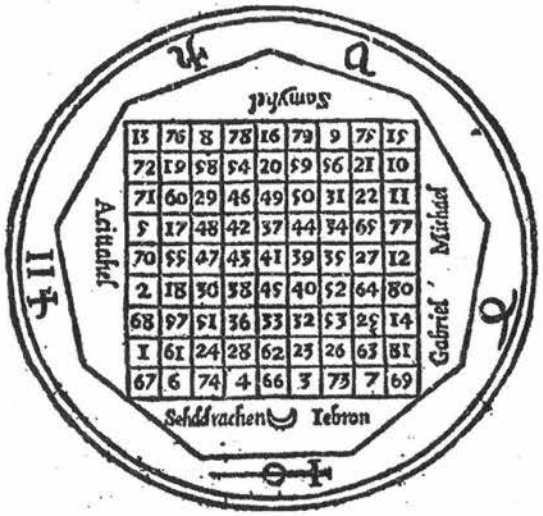

Ziua: Luni
Îngerul: Gabriel
Semnătura:

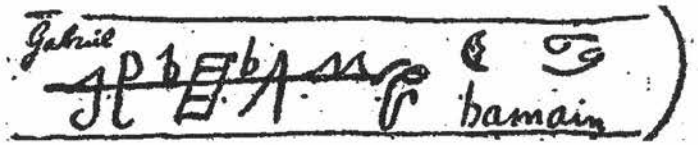

Îngerii de luni: **GABRIEL. MICHAEL. SAMAEL.**
Îngerii din aer: **ARCHAN, REGE.**
Trimişii : **BILET. MISTABU. ABUZAHA.**
Vântul : **ZEFIRUL.**
Îngerii din primul cer:
La EST : **GABRIEL. MADIEL. DRAMIEL. JANAEL**
La VEST : **SACHIEL. ZANIEL. HABAIEL. BACHANAEL. CORABIEL**
La NORD: **MAEL. VIRAEL. VALMUM. BALIEL. BALAY. HUSMASTRAU**
La SUD : **CURANIEL. DABRIEL. DARQUIEL. HANUM. ANAEL. VITUEL.**
Parfumul : Aloe

ANOTIMPURILE ANULUI

PRIMĂVARA ..... Talvi
VARA ..... Gasmaran
TOAMNA ..... Ardareal
IARNA ..... Fallas

Primăvara

Îngeri: Caracasa. Core. Amatiel. Commissoros.
Şeful semnului: Spugliguel
Numele Pământului:
Primăvara ..... Amadai
Semnul ..... Abraym
Semnul ..... Agusita

Vara

Îngeri: Gargatel. Tariel. Gaviel.
Şeful semnului: Tubiel.
Numele Pământului:
Vara ..... Festalivi
Semnul ..... Athemai
Semnul ..... Armatas

Toamna

Îngeri: Tarquam- Guabarel
Şeful semnului: Torquaret
Numele pământului:
Toamna ..... Rahimara
Semnul ..... Abragini
Semnul ..... Matasignais

Iarna

Îngeri: Amabael. Ctarari
Şeful semnului: Altarib
Numele Pământului:
Iarna ..... Ieremia
Semnul ..... Commutaf
Semnul ..... Affalerim

ASTROLOGIA

SEMNELE ZODIACULUI	KABBALA (SPIRITE)	TEOLOGIE (ORDINELE ÎNGERILOR)
Berbec	Malchidiel	Serafimi
Taur	Asmodel	Heruvimi
Gemeni	Ambriel	Tronuri
Rac	Muriel	Dominaţii
Leu	Verchel	Puteri
Fecioara	Homaliel	Virtuţi
Balanţa	Zuriel	Principalităţi
Scorpion	Barbiel	Arhangheli
Săgetător	Annachiel	Îngeri
Capricorn	Hanael	Inocenţi
Vărsător	Gabrial	Martiri
Peşti	Barchiel	Confesori

Rezumat

Persoana care practică magia are acum cele două elemente necesare soluţionării problemelor care-l interesează.

Realizarea umană îl învaţă să-şi dinamizeze în mod convenabil voinţa, căci ea reprezintă originea oricărei acţiuni serioase; *realizarea naturii* prin cunoaşterea aştrilor şi a cursului lor, aşa cum din corespondenţele în cele trei regnuri i se permite să atingă sau să

determine momentul sau ciclul evoluției (este cel mai potrivit ca să primească influența volitive).

Ne rămâne acum să abordăm tehnica propriu-zisă: *adaptarea.* Aceasta este cea de-a treia, și ultima parte din lucrarea noastră; e deasemenea cea mai dificilă și va cere cea mai mare atenție din partea lectorului.

SEMNĂTURILE SPIRITELOR PLANETARE

LOCURILE SPIRITELOR ÎN LUME	NUMELE SPIRITELOR	SEMNĂTURILE SPIRITELOR
LA SUD	ARATHON	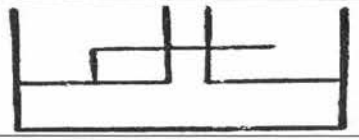
La EST	BETHOR	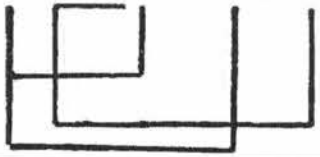
La VEST	PHALEG	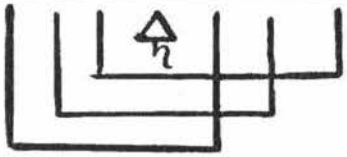
La VEST	OCH	
La EST	HAGITH	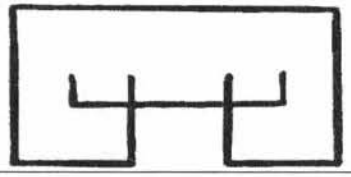

SEPTETRION	OPHIEL	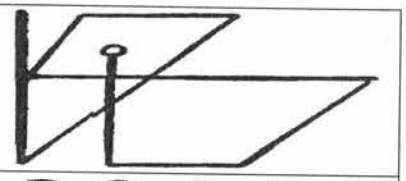
La SUD	PHUL	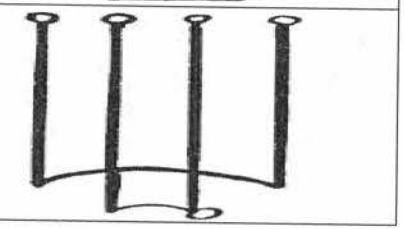

PĂRȚILE DIN LUME UNDE REZIDEAZĂ	NUMELE ÎNGERILOR	IMAGINEA PLANETELOR ȘI A CARACTERELOR ÎNGERILOR
La SUD	Calliel	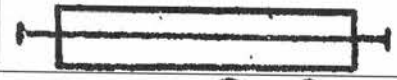
La EST	Sachiel	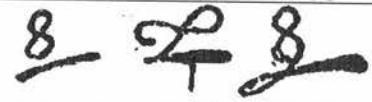
La VEST	Samael	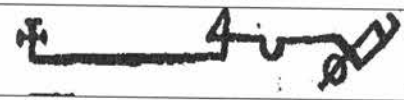
La VEST	Anael	
La EST	Raphael	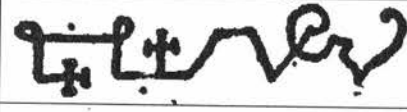
La VEST	Michael	

SEPTENTRION	**Samael**	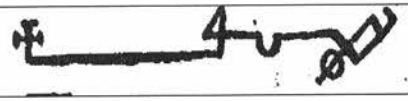

CARACTERELE ÎNGERILOR ŞI SEMNELE CORESPUNZĂTOARE

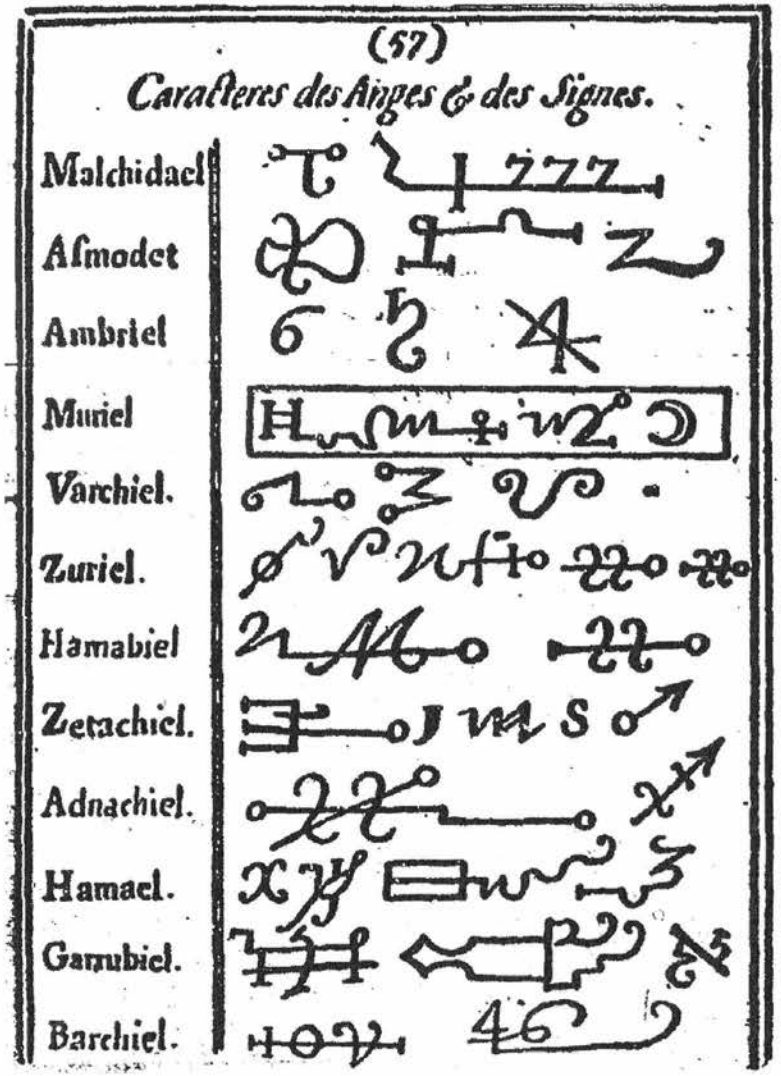

PARTEA A TREIA
ADAPTAREA

CAPITOLUL XI
MAGNETIZAREA

Adaptarea

Preliminarii

Toate practicile despre care am vorbit până aici sunt de natură pregătitoare şi pot fi, prin urmare, excutate separat.

Trebuie să abordăm acum adaptarea magică, adică sintetizarea în câteva ritualuri a diverse antrenamente ale omului şi a diverse influenţe ale naturii.

Fiecare dintre operaţiunile care ne rămân a fi descrise este sintetică şi presupune punerea în aplicare a celor mai multe dintre realizările pe care le-am enumerat şi cunoaşterea serioasă a teoriei.

Oamenii grăbiţi, care ar gândi că studiile precedente sunt inutile şi care ar vrea să înceapă direct cu practicile următoare, sunt preveniţi că nu vor reuşi să ajungă decât la nişte rezultate fără valoare, în caz că ajung la nişte rezultate.

Astfel, voinţa umană dinamizată se uneşte cu influenţele astrale cu scopul de a determina o evoluţie rapidă de forţe în general împrumutate unei fiinţe vii în fiecare dintre operaţiunile a căror descriere va fi abordată.

Putem astfel constata aici împărţirea pe care am făcut-o în acţiuni exclusiv umane şi în influenţe pur naturale, deoarece totul se asociază în ceea ce priveşte scopul urmărit. Iată de ce vom împărţi această parte a lucrării noastre în patru capitole, fiecare corespunzând acţiunii dominante respective: 1. *Cum magnetizăm*; 2. *Cum concentrăm*; 3. *Cum iradiem* şi 4. *Cum sintetizăm*, care formează împreună geneza oricărei activităţi magice.

În plus, vom cerceta cu atenţie adaptarea practicilor menţionate în vechile cărţi de vrăjitorie la mediul nostru şi epoca în care trăim.

Progresele înfăptuite în plan material îi permit magului să folosească unelte mai puternice şi perfecţinate faţă de cele descrise în „Clavicule", iar cunoaşterea aprofundată a *teoriei* este aici foarte necesară; aceasta deoarece vom avea în fiecare moment nevoie să rezolvăm adevărate probleme de magie ceremonială.

Nu trebuie să uităm secolul în care trăim, sub ameninţarea de a comite greşeli foarte mari şi de a sacrifica inutil totul pentru un arhaism fără ca acesta să fie necesar. Astfel se întâmplă că bunii vizionari americani care pretind că l-au încarnat pe Christos, „copiază" personajul descris în Evanghelie şi nu ajung în acest mod decât să scoată în evidenţă adevăratul lor rol: acela al unui actor fără valoare. Magul, câtuşi de puţin instruit, *adaptează*, şi nu copiază.

Fiecare epocă determinată de destin are necesităţile şi legile sale. Ori noi nu reuşim prea mult dacă încercăm să întoarcem în timp cursul anilor pentru umanitate, aşa cum nici apa unui fluviu nu o putem întoarce pe drumul deja parcurs. Iniţiatul evoluează, eliberează, dar nu trece niciodată în involuţie şi nu îşi pierde timpul lamentându-se sau protestând împotriva actelor destinului.

Să scrii o carte alcătuită din versete banale şi sentenţioase într-una din limbile noastre occidentale, sub pretextul de a continua metoda Bibliei, înseamnă să faci o copie ridicolă a unei alte copii nereuşite care este traducerea fantezistă adoptată de Sfânta Sa Ignoranţă: Biserica romană.

Putem scrie în acest fel în ebraica hieroglifică, dar numai dacă suntem vizionari de geniu, dacă am studiat îndelung misterele hermetice ale lui Osiris în Egipt, purtăm numele de Moise şi trăim cu câteva mii de ani înaintea erei noastre.

A vrea să refaci o Bibile sub acelaşi tipar, în limba franceză, înseamnă a fi la fel de naiv încât să vrei să te îmbraci în zilele noastre într-un costum „elegant" de fenician. Ai fi considerat, şi pe bună dreptate, un şarlatan sau cel puţin un actor pe care sărăcia l-a adus în asemenea punct încât îşi poartă costumele de scenă şi în afara ei.

A face pe actorul înseamnă a „copia". Ori adaptarea diferă atât de mult de copie cât diferă o operă literară de un dicţionar. Adaptăm într-adevăr termenii din dicţionar după formula lucrării pe care o scriem.

Orfeu, instruit în acelaşi loc şi în acelaşi timp ca Moise, posesor al aceloraşi principii, *a adaptat* învăţăturile sale poporului de corsari şi de poeţi care mai târziu au constituit Grecia, în timp ce Moise *a adaptat* aceleaşi învăţături poporului de tâlhari şi de oameni practici pe care îl alesese drept instrument de realiazare.

Sperăm că veţi şti acum ceea ce trebuie să înţelegeţi prin acest termen: *adaptare*.

Practici personale

Jos cu profanii şi profanatorii!

Oricine ai fi, tu care vrei să ajungi cu cercetările tale până la practică, gândeşte-te bine, şi dacă îţi este teamă de prejudecăţi, de sarcasm sau de nebunie, aruncă în foc aceste pagini înnegrite.

Aminteşte-ţi că, stăpân pe impulsurile tale şi savant al misterelor astrelor, nu trebuie să permiţi niciodată vârtejului feminin să domine fiinţa ta.

Dacă apelezi la magie cu speranţa de a-ţi zdrobi adversarii, eşti un scalv şi numai stăpânii au dreptul de a intra în templul mistic.

Dacă apelezi la magie cu speranţa de a-ţi satisface apetiturile şi instinctele prin posedarea de bogăţii, eşti un valet al destinului, pe care îl domină iluziile materiei şi nu vei atinge niciodată pacea care provine din dispreţul faţă de ceea ce este josnic.

Sclav sau valet, întoarce-te la iubirile sau lanţurile tale de aur; dar nu deschide prea mult rezumatul ştiinţei unei alte epoci, ea va rămâne ascunsă pentru eternitate rapacităţii tale degradante.

Dă din umeri sau râzi în hohote, numeşte discipolii lui Hermes şarlatani sau halucinaţi, dar nu mai încerca să practici aceste rituri bizare: ele sunt mortale pentru spiritele celor slabi şi, asemena unor otrăvuri subtile, nu vindecă decât pe acei care ştiu să le înţeleagă şi să le controloze.

Rugăciunea

Rugăciunea are drept scop fuziunea momentană a eului şi a inconştientului superior, sinele, prin acţiunea sentimentului idealizat pe voinţa dezvoltată în chip magic.

*
* *

Rugăciunea este deci o ceremonie magică şi prin intermediul ei trebuie să îşi înceapă studentul orice practică.

Rugăciunea este un act voluntar şi cerebral care nu constă numai în mişcarea buzelor potrivit unor vorbe determiante şi întotdeauna asemănătoare, ceea ce, prin obişnuinţă, ar deveni un simplu act reflex.

Limbajul nu trebuie să fie decât veşmântul cu care iniţiatul îşi îmbracă idealizările; de aceea îl sfătuim pe mag ca de fiecare dată să conceapă cuvinte noi sau, cel puţin, să comenteze în termeni diferiţi cuvintele consacrate.

Înălţarea fiinţei animice la intelectualitate, consecinţă a rugăciunii, este un act de o importanţă prea mare pentru a deveni obişnuit; iar rugăciunile arzătoare ale unei mame care se roagă pentru copilul ei bolnav vor mişca mult mai mult invizibilul decât mişcarea buzelor unui preot, funcţionar salariat al statului şi servitor al unui cult pe care îl înţelege la fel de puţin ca ştiinţa. Cele câteva excepţii în acest caz nu fac în rest decât să confirme regula. Câţi preoţi există care îşi simt cu adevărat sufletul eliberat după o rugăciune pe care o *vând*... de obicei pe trei dinari?

Dintre toare ritualurile de rugăciune magică, iată-l pe acela pe care îl preferăm:

Practicantul nu va fi înghiţit niciun aliment timp de cel puţin trei ore. El va începe printr-o meditaţie de aproximativ cinci minute, precedată ea însăşi de trei inspiraţii uşoare şi profunde.

Se va întoarce apoi în mod succesiv spre cele patru puncte cardinale începând cu Estul şi invocând fiecare dintre geniile sau îngerii ce se află în raport cu aceste puncte (Vest, Nord, Sud), precedând această invocaţie prin pronunţarea literei numelui sacru corespunzător îngerului respectiv.

Este recomandat ca magul să stea aşezat, pe cât posibil, pe un material de lână (covor sau cuvertură).

Odată ce ciclul acestor prime invocaţii ia sfârşit, magul se va cufunda într-o altă meditaţie de trei minute, apoi, întors din nou cu faţa spre Est, îşi va începe rugăciunea, având mâinile întinse cu palmele în afară.

Am menţionat că acele cuvinte din care este constituită rugăciunea trebuie să fie personale operatorului; în plus, dacă nu ne putem să fim

ajutați de un instrument muzical, ne este indispensabil să cântăm aceste cuvinte într-o arie gravă și lentă: vom alege dintre cele preferate (Crăciunul lui Adam - le Noël d'Adam - putând servi drept exemplu).

Vom invoca mai întâi stăpânii invizibilului care constituie lanțul magic, apoi ființele psihice care conduc evoluția umanității, și ne vom ridica progresiv până la centrul superior al oricărei existențe și ierarhii.

Rugăciunea făcută din picioare și cu ochii fixați pe oglinda magică a altarului estea cea care trebuie să fie în general practicată; însă nici timpul și nici locul, nici instrumentele nu sunt indispensabile acestui act în mod esențial spiritual. Este suficientă punerea în aplicare a abilităților de expresie și ritualul pe care tocmai l-am descris activează *mersul, gestul, limbajul* și *privirea*.

Mai târziu, atunci când laboratorul magic va fi constituit, vom aduce pe lângă ritualul precedent tămâie pe post de parfum și sabia, bastonul și cupa drept instrumente în momentele când ne vom întoarce spre cele patru puncte cardinale.

Astfel trebuie să fie rugăciunea magică pe care o putem dezvolta mai mult studiind învățăturile pe care le dă Eliphas Lévi în **Ritualul** (pagina 88 și urm.) privind versetul esoteric *Pater*.

Am dat toate elementele trict esențiale ale ritualului esoteric.

Efectele produse de rugăciunea magică sunt considerabile. În plan astral, formele elementare sunt magnetizate de către acțiunea limbajului uman. Pentru operator însuși, efectele asupra centrului animic sunt asigurate. Se pare că sufletul se regăsește în adevăratul ei element; o senzație de bine și de calm necunoscută până atunci vine să învăluie magul și adesea viziunile apar încă de la primele încercări. Trebuie de asemenea să păstrăm folosirea rugăciunii magice pentru marile circumstanțe și să evităm cu cea mai mare atenție obișnuința prea regulată a acestei practici de grad înalt, la aceeași oră în fiecare zi. Folosirea meditației și a evocării mentale este suficientă în acest caz. Ritualul complet trebuie să fie executat în cazurile obișnuite la maxim, la fiecare 7 zile.

Lanțul Magic

Atunci când ritualul rugăciunii va fi bine cunoscut și va fi fost suficient de mult practicat, operatorul îl va completa prin constituirea *lanțului magic*.

Izolarea va fi pentru operator un eșecu asigurat; deoarece curenții fluizi puși în acțiune vor produce reacții teribile dacă nu întâlnesc niciun centru de condensare și drenaj suficient de puternic.

Puneți un magnet mic din fier în fața puternicului câmp magnetic pe care îl prezintă un electromagnet și veți ști dinainte ceea ce se va întâmpla. Toată acțiunea primului va fi instantaneu distrusă și absorbită de forța celui de-al doilea.

Ori, în magie, trebuie să realizăm în jurul nostru un câmp de atracție fluid pe cât se poate de puternic iar aceasta atât în lumea vizibilă cât și în cea invizibilă, dar începând cu cea din urmă. Acest câmp de atracție, odată constituit în cele trei planuri, formează lanțul magic către care vor veni să eșueze toate forțele individualităților geloase sau ranchiunoase. Rugăciunea, simplă sau colectivă, are drept scop principal să mențină la aceeași tensiune lanțul magic, altfel spus să remagnetizeze constant centrul de acțiune.

Trebuie să începem, am spus noi, cu lumea invizibilă. În acest scop, vom alege dintre stăpânii sau maeștrii decedați, vechi sau moderni, un ghid preferat, a cărui doctrină sau ale cărui lucrări să vă fie în mod deosebit dragi. Numele acestui stăpân, dinamizat prin dorința și admirația discipolului, va constitui nucleul primordial al lanțului magic.

La începutul fiecărei ceremonii sau al fiecărei rugăciuni, vom invoca mai întâi stăpânul iubit, simbol al voinței magului în invizibil.

Apoi, vom chema influențele psihice aflate în acțiune în planul astral și care provin, fie din lumea vizibilă, fie din cea invizibilă.

Ne vom adresa la sfârșit geniului planetar care domină în mod deosebit temperamentul nostru, pronunțând tare și de trei ori numele său.

Toate acestea fiind făcute, vom spune, după o rugăciune, care este asistența spirituală pe care o dorim, fie pentru studiu, fie pentru realizare sau apostolat, fie chiar pentru apărarea împotriva atacurilor venite din astral. În caz de pericol sau în momentul îndeplinirii unui act

important, va fi suficient să chemăm încet şi de trei ori stăpânul lanţului pentru a simţi aproape imediat influenţa psihică manifestându-se.

Am avut ocazia, fie personal, fie în jurul meu, să îmi dau seama de influenţa eficientă a lanţului magic. În timp ce destinul semăna în fiecare zi în mediul meu pericolele şi capcanele a căror putere era şi mai mult amplificată de situaţia mea socială de atunci (în armată), am fost prevenit de fiecare dată că va izbucni un pericol şi am putut reuşi astfel să le evit pe toate.

Însă tăcerea privind operaţiunile personale este prima condiţie impusă magului, să nu uităm.

Într-o altă ordine de idei, am văzut cum un cercetător tânăr care se deda cu cea mai mare dorinţă studiului Kabbalei, găsea subit şi în condiţiile cele mai modeste toate cărţile preţioase de care avea în mod progresiv nevoie şi, pentru a putea face aceasta, el şi-a constituit simplu propriul lanţ magic în invizibil.

În sfârşit, experimentatorul serios va vedea singur suficiente efecte pentru ca nouă să ni se pară inutil să insistăm prea mult în această direcţie.

Odată ce a fost realizat lanţul magic cu care operăm în lumea invizibilă, va trebui să ne străduim să îl realizăm pe cât posibil şi în lumea vizibilă. Pentru aceasta, asocierea intelectuală cu un prieten serios şi discret este foarte utilă, aici rezidă motivul de existenţă în stare originală a celei mai mari părţi a societăţilor de iniţiere. Dacă putem intra în raport cu o societate formată din oameni ce prezintă garanţiile de instrucţie şi de discreţie necesare, să o facem şi, să nu uităm niciodată că, în condiţiile în care rămânem izolaţi, vom cădea, mai devreme sai mai târziu, victime ale celor două mari pericole despre care vorbeam la începutul acestor studii: egoismul şi orgolilul.

Vom vedea mai târziu că cercul magic nu e altceva decât reprezentarea materială a lanţului care vă protejează şi care vă reţine în invizibil; dar să reţinem că, oricum, aici îşi are originea unul dintre cele mai mari secrete ale Kabbalei practice.

LABORATORUL MAGIC

Pregătirea şi păstrarea obiectelor necesare

Orice intenţie care nu se manifestă prin acte este o intenţie zadarnică iar cuvântul care o exprimă este unul de prisos. Acţiunea este cea care dovedeşte viaţa şi tot ea este cea care dovedeşte şi constată voinţa[1].

Aceasta este originea teoretică a tuturor instrumentelor accesorii folosite în magie. Vom descrie pe cât de detaliat posibil diferitele pregătiri care trebuie întreprinse şi suportate de fiecare dintre elementele care vor constitui laboratorul individual de magie practică, iar cititorul asiduu va găsi în celelalte părţi ale acestui tratat detaliile asupra cărora nu considerăm necesar să revenim aici.

Putem consacra acestor studii, potrivit mijloacelor de care dispunem, fie o cameră întreagă (indispensabilă în cazul experienţelor de mare amploare), fie doar o parte a unei camere.

Vom analiza prima dată rapid prima ipoteză şi vom insista mai ales asupra celei de-a doua care se potriveşte mai bine cu caracterul în totalitate elementar al acestui mic tratat.

Să ne amintim, în primul rând, că toate mobilele, instrumentele sau obiectele folosite trebuie să fie noi şi fără nicio excepţie consfinţite (consacrate), fiecare separat, după ritualurile următoare:

1. - Cumpărare sau pregătire în condiţiile corespondenţei planetare;
2. - Stropire cu apa magică.

Ritualul lui Éliphas Lévi

3. - Afumare cu parfumurile consacrate.
4. - Ungere cu ulei sfinţit.
5. - Reprezentare a unui nume sacru.
6. - Bincuvântare printr-o rugăciune.
7. - Punere în rezervă (deoparte)

Camera

Dacă dispunem de o cameră întreagă, vom face modificările următoare:

1. Pereții vor fi acoperiți cu o stofă albă ce poate fi aplicată pe cadrul din lemn astfel încât să poată fi înlocuită uşor pentru a fi întotdeauna curată;
2. Vom determina cu grijă poziția celor patru puncte cardinale, cu ajutorul unei busole şi vom fixa pe tavan o stea de carton acoperită cu hârtie aurită ce va indica în permanență direcția respectivă;
3. La Vest vom stabili laboratorium-ul, *laboratorul hermetic*, alcătuit dintr-o masă lungă şi voluminoasă cumpărată, consfințită şi semnată sub auspiciile lui Mercur, acoperită cu o sticlă destul de opacă sau cu o pânză impermeabilă şi albă. Deasupra vom pune o țeavă de evacuare care să permită expulzarea în exterior a gazelor toxice. În plus, ar fi bine să instalăm în acest laborator nişte maşinării pe bază de gaz. Dar nu vom insista asupra acestor detalii ce țin de alchimie şi care nu privesc lucrarea noastră actuală.
4. La Est vom aşeza trei mobile ce formează oratorium-ul, *altarul* (cu o înălțime cuprinsă între 1m şi 1,4 m), acoperit în permanență cu o pânză fină şi albă şi despre care vom vorbi imediat;
5. La stânga altarului, *un mic dulap* tapetat complet în interior cu stofă albă, închis în aşa fel încât să fie departe de orice ochi indiscret şi conținând obiecte magice.
6. La dreapta altarului, *un alt dulap* tapetat în întregime în interior cu hârtie aurită şi care va conține simbolurile principalelor culte practicate pe pământ. Toate aceste mobile trebuie să fie cumpărate, consfințite şi semnate sub auspiciile Soarelui.
7. O perdea care să poată fi oricând trasă va separa laboratorium-ul de oratorium, şi două lustre, una aşezată la Est, cealaltă la Vest, vor lumina la nevoie camera.
8. Un loc de formă circulară cu un diametru de 2 m care va fi păstrat în mijlocul camerei pentru cerc.

Acestea sunt dispozițiile principale ale camerei rezervată experiențelor magului; însă în cazul în care nu putem să ne montăm un asemenea laborator, va trebui să ştim să ne adaptăm operațiunile la strictul necesar; la fel cum vom vedea acum.

*
* *

În cazurile urgente şi pentru experiențele preliminarii ne putem mulțumi cu o mobilă care va servi atât ca altar cât şi ca dulap pentru obiectele consfințite. O bibliotecă mică de 1,4m înălțime este excelentă din acest punct de vedere. Partea superioară ține loc de altar, iar corpul mobilei, de rezervă.

Putem folosi, de asemenea, drept altar o masă simplă din lemn alb şi ca rezervă o ladă voluminoasă, tot din lemn alb, dublată de o pânză albă.

Iar dispozitivul va fi cel indicat în manuscrisele din „*Clavicule*".

Oricare ar fi dispozitivul ales, ne vom procura obiectele următoare şi vom orna altarul precum vom spune, acest lucru constituind baza indispensabilă a oricărei operaţiuni.

Altarul

Altarul va fi acoperit, aşa cum am spus, cu o pânză fină şi albă. El trebuie să constituie o stea cu cinci braţe, a universului, în cele trei planuri ale sale: uman, natural şi divin, şi, pentru a reuşi aceasta, iată dispozitivul pe care îl recomandăm şi care a dat rezultate foarte bune.

În mijlocul altarului vom aşeza o pentagramă, fie cea a lui Éliphas Lévi, fie cea a lui Agrippa. Aceasta din urmă este de preferat atunci când ne putem procura metalele necesare, prima e mai potrivită în toate celelalte cazuri.

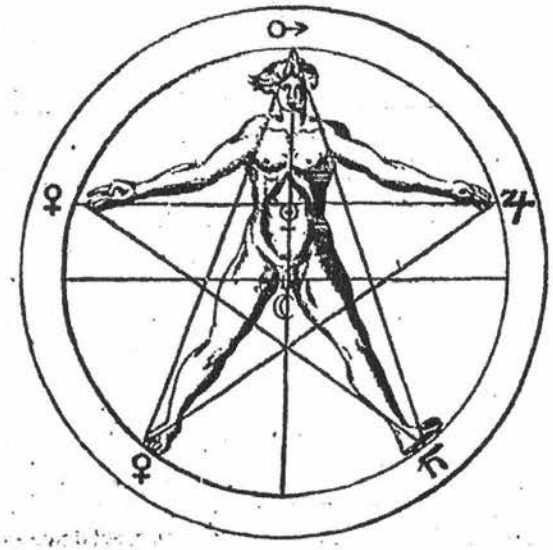

Acestă pentagramă va fi desenată pe pielea unui animal pur (viţel născut mort de exemplu) sau pe un pergament curat, nefolosit sau, şi mai bine, pe hârtie fabricată de către însuşi magul, sub auspiciile solare, cu pastă din comerţ, consfinţită în mod primitiv.

În jurul pentagramei vom dispune şapte cuburi metalice mici, fabricate fiecare din metalele planetare (cubul lui Mercur va fi închis într-un cub mic de cristal). Aceste metale vor fi dispuse în ordinul stelei egiptene cu şapte vârfuri.

În cele patru colţuri ale altarului vom aşeza obiectele următoare:

1. în colţul superior din dreapta (*Iod*), lumina (focul);
2. în colţul superior din stânga (*Hé*), dispozitivul pe care îl folosim pentru arderea parfumurilor sau maşina de gătit, după caz;
3. în colţul inferior din stânga (*Vau*), sarea magică;
4. în colţul inferior din dreapta, apa magică (*Hé*).

Oglinda magică. Deasupra altarului şi lipită de perete vom putea, de îndată ce vom fi în măsură să o facem, să aşezăm o oglindă magică concavă aplicată pe fond negru.

Să vorbim acum despre pregătirea apei, a sării şi a aprfumurilor, cât şi despre fabricarea lămpii şi a oglinzii.

Despre Apă

După o rugăciune pregătitoare făcută potrivit unui ritual, pe timp de ziuă şi sub influenţele lunii, vom consfinţi (*consacra*) apa (*pe care o vom lua pe cât de curată posibil, dar nu distilată*) într-un vas de cristal.

Vom pune mai întâi de trei ori mâinile deasupra acestei ape pronunţând de fiecare dată numele divin *tetragramatic* (numele lui Tetragrammaton יהוה) şi spunând în ce scop este făcută consfinţirea (*când este vorba despre un caz particular*).

Vom tămâia cu parfumul lunar şi vom spune oraţiunea ondinelor.

Oraţia Ondinelor

„Cumplite Rege al Mării, Tu care ai cheile cataractelor cerului, tu care închizi apele subterane în cavernele pământului; Rege al potopului

şi al ploilor de primăvară, Tu care deschizi izvoarele fluviilor şi ale fântânilor, tu care îi ordoni umidităţii care este ca sângele pământului, să devină seva plantelor, noi te adorăm şi te invocăm.

Noi, creaturile Tale mobile şi schimbătoare, vorbeşte-ne prin agitaţiile mării şi vom tremura în faţa ta; vorbeşte-ne prin murmurul apelor limpezi, şi vom dori dragostea ta.

O, Imensitate în care se vor pierde toate fulviile fiinţei care renasc pururi în Tine! O, Ocean de perfecţiuni infinite! Înălţime care te reflecţi în adânc, adânc ce te exalezi în înălţime, adu-ne la viaţa adevărată prin inteligenţă şi prin dragoste! Adu-ne la nemurire prin sacrificiu, pentru ca noi să ajungem să fim demni să îţi oferim într-o zi apa, sângele şi lacrimile pentru iertarea greşelilor noastre. Amin."

Aceasta este consfinţirea obişnuită a apei de care ne vom folosi în mod curent în ritualuri.

Pentru marile ceremonii şi pentru a lăsa în permanenţă apa pe altar, va trebui să operăm în următorul mod:

După punerea mâinilordeasupra vasului cu apă şi triplul suflu asupra sa, vom amesteca în apă puţină sare consfinţită şi cenuşa parfumurilor, şi ea consfinţită.

În timpul realizării amestecului vom spune:

In sale sapientiae aeternae et in aqua regenerationis et in cinere germinante terram novam, omnia fiant per ELOIM, GABRIEL, RAPHAEL et URIEL in saecula et aeonas. Amen.

După aceea vom recita exorcismul apei şi, după trei minute de meditaţie, vom spune *oraţia ondinelor*.

Apa astfel consfinţită va fi aşezată, pentru a rămâne în permanenţă pe altar, într-o cupă de cristal acoperită cu un capac din acelaşi material.

Exorcismul Apei

Fiat firmamentum în medio aquarum et separet aquas ab aquis, quae superius sicut quae inferius et quae inferius sicut quae superius ad perpetrauda miracula rei unius. Sol ejus pater est, luna mater et

ventus hanc gestavit în utero suo, ascendit a terra ad coelum er rursus a coelo in terram descendit. Exorciso te creatura aquae, ut sis mihi speculum Dei vivi in operibus ejus et fons vitae et ablutio preccatorum. Amen.

Despre Sare şi despre Cenuşă

Sarea, care va fi sare de mare, pe cât se poate de curată, va fi consfinţită prin suflu, acţionând ca şi în cazul apei (suflăm de trei ori asupra ei) şi vom spune apoi exorcismul următor:

Exorcismul Sării

In isto sale sit sapientia et ab omni corruptione sicut mentes nostras et corpora nostra, per HOCHMAEL et in virtute ROUCH-HOCHMAEL, recedant ab isto fantasmata hylae ut sit sal coelestis, sub terrae et terra salis, ut nutrietur bos triturans et addat spei nostrae cornua tauri voluntis. Amen.

*
* *

Sarea astfel consfinţită va fi aşezată într-un vas de cristal pe altar şi va fi ţinută la adăpost de impurităţi.

Cenuşa

Ceea ce va rămâne din parfumuri va fi adunat cu grijă şi consfinţit prin cuvintele următoare:

Exorcismul Cenuşii

Revertatur cinis ad fontem aquarum viventium et fiat terra fructificans et germinit arborem vita per tria nomina quae sunt NETSAII, HOD et JESOD in principio et in fine, per Alpha et Omega qui sunt în spiritu AZOTH. Amen.

*
* *

Vom păstra apoi această cenuşă într-o sticlă (*fiolă*) cu gâtul larg, închisă cu grijă în dulapul destinat obiectelor magice.

În consfinţireai sării şi a cenuşii vom spune *oraţia gnomilor*.

Oraţia Gnomilor

Invizibilule, Tu care ai luat pământul drept sprijin, şi care ai străpuns adâncurile pentru a le umple cu Atotputernicia Ta, Tu al cărui nume face bolţile lumii să tremure, Tu care faci să curgă cele şapte metale în venele pietrei, Monarh al celor şapte lumini, Remunerator al muncitorilor din subteran, adu-ne la aerul dorit şi în Regatul luminii.

Veghem şi muncim fără repaus, căutăm şi sperăm, prin cele douăsprezece pietre ale oraşului sfânt, prin talismanele ascunse, prin cuiul de magnet care traversează centrul lumii.

Doamne, Doamne, Doamne, lărgeşte-ne piepturile, eliberează-ne şi ridică-ne capetele, fă-ne mai mari. O, Stabilitate şi mişcare! O, zi învăluită în noapte! O, Obscuritate voalată în lumină! O, Stăpâne care nu reţii niciodată pentru Tine salariul muncitorilor tăi! O, Albeaţă argintie! O, Splendoare aurită! O, Coroană de diamante vii şi melodioase, Tu care ţii cerul pe deget ca pe un inel de safir, Tu care ascunzi sub pământ în regatul nestematelor, sămânţa minunantă a stelelor, trăieşte, domneşte şi fii etern împărţitor a bogăţiilor ai căror gardieni ne-ai făcut. Amin.

Despre Parfumuri

Parfumurile folosite în magie sunt destul de numeroase şi clasate după corespondenţele planetare.

Vom întâlni o mulţime de liste diferite însă vă vom da-o pe cea mai simplă şi mai practică. Vom găsi o alta anexată la orologiul nostru magic.

Ar trebui să fie suficient să ne amintim pur şi simplu că tămâia va putea fi mereu folosită în cadrul tuturor operaţiunilor de magie albă; pentru că ea este un fel de sinteză a influenţelor benefice.

Putem arunca parfumurile pe cărbunii arzând din cuptorul (sobiţa) magic; le putem aşeza într-un vas unde se ard de regulă parfumurile (cum sunt cele pentru aromaterapie) şi să acţionăm în acest caz ca de obicei.

Trebuie totuşi să ne amintim bine că fumul produs trebuie să fie suficient de dens şi că în timpul evocărilor spre el este îndreptată cu siguranţă raza colorată a lămpii magice.

Cumpărăm şi sfinţim parfumurile prin stropire şi rugăciune sub influenţele planetare corespunzătoare. Acestea sunt apoi păstrate în fiole de sticlă ce poartă pecetea planetei.

În consfinţirea parfumurilor vom spune oraţiunea Silfilor.

Oraţia Silfilor

Spirit de Lumină, Spirit de Înţelepciune al cărui suflu dă şi reia forma oricărui lucru; tu, în faţa căruia viaţa fiinţelor este o umbră care se schimbă şi un abur care trece; tu care înalţi norii şi care mergi pe aripa vânturilor; tu care respiri, şi parcurgi spaţiile; tu care aspiri, şi tot ceea ce vine de la tine la tine se întoarce; mişcare fără sfârşit, în sterilitatea eternă, fii etern binecuvântat!

Noi te lăudăm şi te binecuvântăm în imperiul schimbător al luminii create, al umbrelor, al reflecţiilor şi al imaginilor, şi aspirăm fără încetare la lumina ta contantă şi nepieritoare.

Lasă raza inteligenţei tale şi căldura să ajungă până la noi şi să ne pătrundă; atunci, ceea ce este mobil va fi fixat, umbra va deveni un corp, spiritul aerului va deveni suflet, visul va deveni gând. Şi noi nu vom mai fi purtaţi de furtună, ci vom ţine frâiele cailor înaripaţi ai dimineţii şi vom dirija cursa vânturilor serii pentru a zbura înaintea ta.

O, Spirite al spiritelor! O, Suflu nepieritor al vieţii! O, Suspin creator! O, Gură ce aspiră şi respiră existenţa tuturor fiinţelor în fluxul şi refluxul cuvântului tău etern, care este oceanul divin al mişcării şi al adevărului! Amin.

Parfumurile Planetelor

♄	**Sulf**
♃	**Lemn de aloe**
♂	**Styrax**
☉	**Dafin**
♀	**Mosc**
☿	**Ienupăr**
☽	**Magnetit**

Parfum sintetic: ***Tămâia***

Oraţia Tămâii

Agios, Athanatos, Berou, Ciel, Didotois.

Eternă Fiinţă a fiinţelor, sanctificator al Universului, binecuvântează şi consfinţeşte această tămâie.

Binevoieşte de asemenea să asculţi rugăciunile mele. Amin.

Exorcismul Focului

Aruncaţi în foc sare, tămâie, răşină albă, camfor şi sulf şi pronunţaţi de trei ori cele trei nume ale geniilor Focului:

MICHAEL, rege al Soarelui şi al Fulgerului.

SAMEL, rege al Vulcanilor.

ANAEL, prinţ al Salamandrelor.

Despre Vasul Magic de Arderi

Ne vom procura un cuptor din lut nou, sub auspiciile lui Marte, şi îl vom consfinţi după ritualul obişnuit.

Iată, à propos de acest subiect, un extras din *„Clavicule"*.

Exorcismul vasului pentru arderi, al Focului şi al Tămâii

Este la fel de necesar să avem un vas propriu unde să punem focul pentru tămâieri; el trebuie fabricat dintr-un pământ negru, vernisat, nou, iar focul să fie aprins din cărbuni noi; cu ocazia aceasta trebuie să fim înarmaţi cu un vătrai, cu beţe de chibrit, iască sau fitil, şi cu o lumânare, iar cărbunele aprins cu foc nou îl vei exorciza.

Toate acestea fiind făcute, vei arunca acolo tămâia potrivită operaţiunii pe care o vei exorciza spunând: Agios, Athanatos, Beron, Cer, Dédotois ...

Această oraţie fiind făcută, vei vărsa puţin din tămâia amintită pe foc şi vei păstra restul pentru celelalte operaţiuni.

Oraţia

Dumnezeu al lui Moise, Dumnezeu al lui Aaron, Dumnezeu al lui Abraham, binecuvântează şi purifică această creatură de foc, pentru ca ea să-ţi fie plăcută, şi purifică toate locurile unde ea va fi aprinsă. Amin.

Despre Lampa Magică

Lampa folosită în cadrul operaţiunilor trebuie să fie confecţionată în aşa fel încât să sintetizeze influenţele planetare.

Eliphas Lévi stabileşte această sinteză în *„Ritualul despre corespondenţele metalelor"*, ceea ce este excelent, dar are inconvenientul de a presupune un obiect care costă foarte mult şi pe care numai societăţile de iniţiere puternice îl pot avea.

De aceea preferăm, în loc de corespondenţele metalelor, pe cele ale culorilor planetare, ceea ce permite să obţinem un obiect practic pentru studentul magician.

Va trebui deci să ne procurăm şapte lame de sticlă, colorate potrivit fiecărei planete în parte, şi în plus un suport din lemn lustruit

care să îi permită fiecărei lame să se fixeze în poziție verticală; fiecare va trebui să fie cumpărată separat în ziua corespunzătoare planetei, apoi consfințită, urmând ritualul obişnuit, înainte de a fi pusă în funcțiune.

Vom putea să aşezăm pe acest suport fie unul dintre cuburile metalice de la altar, fie un inel din metal.

Lama de sticlă consfințită lui Mercur va trebui şi ea să fie formată prin reuniunea paralelă de fragmente de lame ale altor planete. Lamele din sticlă pot fi înlocuite prin globuri colorate - ceea ce este şi mai practic.

Lumina va veni de la una, trei sau şapte lumânări din ceară pură şi nemaifolosită până atunci, urmând importanța operațiunii.

O lentilă puternică va condensa lumina emanată de aceste lumânări spre oglinda magică sau spre fumul ce provine de la parfumuri.

Lama colorată va fi aşezată între lentilă şi oglindă sau fum.

O învelitoare specială va împiedica razele luminoase să urmărească o altă cale decât cea pe care tocmai am descris-o.

*
* *

Iată ceea ce am putea numi lampa improvizată de care se va folosi magul.

Dacă vrem să construim o lampă permanentă, mijlocul cel mai practic este acela de a procura o lampă magică din comerț[1] care va fi luminată cu ajutorul uleiului consfințit (acelaşi ritual ca pentru apă) şi în care lamele de sticlă colorată corespunzătoare planetelor vor înlocui imaginile.

Îi vom adăuga acestui instrument simplu, pe care îl putem procura de peste tot la preț mic, un suport care să permită mişcări de basculă. Un aparat din carton (îl găsim în comerț) este totuşi preferabil în locul celui metalic.

Vom consfinți lampa imediat ce o aprindem, folosind ritualul obişnuit (stropire, tămâiere), apoi vom face *oraţia salamandrelor*.

Aceste consfințiri sunt făcute mai întâi sub auspiciile Soarelui (ca şi a lampei), apoi succesiv sub auspiciile fiecărei planete, aşezând sticlele colorate.

Consfințirea completă a lămpii presupune deci şapte zile.

Oraţia Salamandrelor

Etern, Inefabil şi Increat, Tată al tuturor lucrurilor, care eşti purtat în carul care se mişcă neîncetat, al lumilor care se învârt mereu; Domn al Imensităților Eterate, acolo unde este ridicat Tronul Puterii Tale, din înălțimea căruia ochii Tăi de temut descoperă totul; ascultă-i pe copiii Tăi pe care i-ai iubit încă de la începutul veacurilor; pentru că Maiestatea Ta Aurită, Grandioasă şi Eternă, străluceşte deasupra Lumii, a Cerului şi a Stelelor; Tu eşti ridicat deasupra lor, O, Foc scânteietor! acolo, Tu Te aprinzi şi Te întreții singur prin propria-Ți Splendoare, iar din Esența Ta ies râuri nesecate de lumină care îți hrănesc Spiritul Infinit. Iar acest Spirit Infinit hrăneşte toate lucrurile, şi face această comoară de substanță inepuizabilă oricând pregătită pentru generația care o munceşte şi care îşi adaptează formele cu care ai impregnat-o de la început.

Din acest Spirit îşi trag originea şi cei trei regi sfinți care se află în jurul tronului tău, şi care îți alcătuiesc curtea, O, Tată universal! O, Unicule! O, Tată al fericiților nemuritori!

Tu ai creat îndeosebi substanțe care sunt într-un mod uimitor asemănătoare Gândului Tău Etern şi Esenței Tale Adorabile; Tu le-ai stabilit superioare celor ale îngerilor care anunță lumii adevărurile tale; în sfârşit, ne-ai creat la rangul al treilea în imperiul nostru elementar. Acolo, exercițiul nostru continuu este de a Te lăuda şi de a-Ți adora dorințele; acolo noi ardem fără încetare aspirând să Te avem, O, Tată, O, Mamă, cea mai tandră dintre Mame! O, Arhetip Admirabil al Maternității şi al Iubirii pure! O, Fiule, floarea fiilor! O, Formă a tuturor formelor, Suflet, Spirit, Armonie şi Număr al tuturor lucurilor! Amin!

*
* *

După ce a făcut toate aceste pregătiri preliminarii, magul va avea în posesia lui toate obiectele necesare ornării altarului.

Ne rămâne, înainte de a trece la celelalte operaţiuni, să vorbim despre fabricarea oglinzii magice, care trebuie să fie plasată deasupra altarului.

Această oglindă poate fi formată, fie dintr-o sticlă fără pată, fără să fie vopsită şi concavă, fie dintr-un material cositorit şi tot concav, fie dintr-unul metalic.

Deşi dorim mult să restrângem la strictul necesar extrasele şi citatele, suntem obligaţi să împrumutăm din „Clavicule" extrasul următor privind pregătirea detaliată a oglinzii magice.

Oglinda Magică

Luaţi o placă lucitoare şi bine şlefuită din oţel, uşor concavă, şi scrieţi sus cu sângele unui porumbel alb în cele patru colţuri ale oglinzii numele:

Iehova יהוה	Elohim אלהים
Metatron ורטטם *sau* ורטטים	Adonay אדני

şi puneţi oţelul amintit într-o lenjerie nouă, foarte curată şi albă.

De îndată ce zăriţi luna nouă, la prima oră după apusul soarelui, apropiaţi-vă de o fereastră, priviţi cerul cu devotare şi spuneţi:

O Eternule! O, Rege Etern! Dumnezeu Inefabil, care ai creat toate lucrurile din dragoste pentru sinele meu şi printr-o judecată ocultă pentru sănătatea omului, priveşte-mă pe mine ... N ..., servitorul Tău foarte nedemn şi consideră-mi intenţia curată. Binevoieşte să-mi trimiţi pe îngerul Tău, ANAEL, în această oglindă, care comandă şi ordonă însoţitorilor săi şi supuşilor Tăi pe care i-ai făcut; O, Atotputernicule care ai fost, eşti şi vei fi veşnic! Fie ca în numele Tău să judece ei şi să acţioneze în spirit de dreptate pentru a mă instrui şi a-mi arăta ceea ce le voi cere.

Aruncaţi apoi pe cărbunii arzând parfumul potrivit, care este şofranul oriental, şi în timp ce-l aruncaţi, spuneţi:

În acesta, pentru acesta, şi cu acesta pe care îl vărs înaintea ta, O, Dumnezeul meu atât de bun, şi, în cea mai sublimă înălţare, Tu care vezi deasupra heruvimilor şi a serafimilor, Tu, care trebuie să judeci secolele prin foc, ascultă-mă!

În acest moment parfumăm oglinda aşezând-o în vasul pentru arderi, din lut sau din fier, astfel încât să fie impregnată de fumul parfumului despre care am vorbit, ţinând-o în mâna dreaptă şi spunând de trei ori oraţia de mai înainte.

După ce aţi spus-o, suflaţi de trei ori asupra oglinzii şi spuneţi:

Vino, ANAEL, vino, şi fie să ai plăcerea să fii în mine prin voinţa ta în Numele Tatălui Preaputernic, în Numele Fiului Preaînţelept, în Numele Sfântului Duh Preabun; vino Anael, în Numele cumplitului Iehova, vino Anael, prin virtutea Nemuritorului Elohim, vino Anael, prin braţele Atutputernicului Metatron, vino la mine ... N (spuneţi-vă numele deasupra oglinzii) şi ordonă supuşilor tăi ca prin dragoste, bucurie şi pace să mă facă să văd lucrurile care îmi sunt ascunse. Aşa să fie. Amin.

După ce aţi făcut aceasta, ridicaţi ochii spre cer şi spuneţi:

Domnule Atotputernic, tu care faci să se mişte toate după cum voieşti, ascultă rugăciunea mea, şi fie ca dorinţa mea să îţi fie pe plac; priveşte, Te rog, Doamne, această oglindă şi binecuvânteaz-o, în aşa fel încât Anael, unul dintre supuşii tăi, să se oprească deasupra ei împreună cu însoţitorii lui pentru a-l mulţumi pe ... N ..., sărmanul şi umilul tău servitor; O, Dumnezeule Binecuvântat şi PreaÎnalt al tuturor spiritelor cereşti, care trăieşi şi domneşti în veşnicia celor buni. Aşa să fie! Amin.

După ce veţi fi făcut aceste lucruri, faceţi semnul crucii asupra voastră şi asupra oglinzii, în prima zi şi cele care vor urma, timp de patruzeci şi cinci de zile la rând, la sfârşitul cărora ANAEL va apărea sub imaginea unui frumos copil, vă va saluta şi le va ordona însoţitorilor săi să vi se supună.

Remarcați că nu este nevoie mereu de 45 de zile pentru a termina oglinda; adesea spiritul va apărea în a 14-a zi. Aceasta depinde de intenția, devoțiunea și de fervoarea operatorului.

Atunci când vi se va înfățișa, cereți-i ceea ce doriți și rugați-l să apară de fiecare dată când îl invocați pentru a vă răspunde la cereri.

Prin urmare, atunci când doriți să vedeți în oglinda magică și să obțineți ceea ce doriți, nu este nevoie să recitați toate orațiile de mai sus; dar, după ce ați parfumat oglinda, spuneți:

Vino Anael, după plăcerea ta, etc. ... și până la ... *Amin.*

Operațiunea fiind terminată, veți trimite înapoi spiritul spunând:

Îți mulțumesc Anael că ai venit și că mi-ai satisfăcut cererea; mergi în pace și vino atunci când te voi chema.

Parfumul lui ANAEL este șofranul.

Există și persoane care fac operațiunea cu ajutorul unui glob de cristal umplut cu șapte feluri de apă de pe cele șapte mapamonduri.

Scrierea următoare a fost prezentată și dezvăluită în glob unei clarvăzătoare datorită și prin intermediul îngerului ANAEL. A fost citită de către ea și rescrisă după dictare pe data de 28 decembrie 1707:

Însărcinat de Atotputernicul să veghez la fericirea și liniștea oamenilor, eu mă achit de misiunea mea, cedând dorinței celor cu adevărat credincioși care îmi pun întrebări despre ceea ce ar trebui să se întâmple, caz fericit sau nefericit; dar, așa cum fericirea pe care Dumnezeu o pregătește celor aleși nu constă deloc în bogății inutile, îndepărtez orice întrebare care ar putea tinde către aceasta, iar dacă se întâmplă să consimt să le răspund, nu o fac decât pentru a le lăsa dreptul de a alege mijloacele, în conformitatea cu libertatea pe care Dumnezeu o dă tuturor creaturilor sale.

Nimic nu îmi este mai plăcut decât a putea să le aduc vești bune celor cu adevărat credincioși, atât timp cât ele nu se regăsesc în categoria celor asupra cărora nu îmi este permis să mă pronunț atât de clar pe cât ați dori. Totuși, aș putea admite unele dintre întrebările adresate mie, cu condiția ca ele să nu fie puse într-un mod foarte

precis și să nu aibă deloc ca subiect principal cunoașterea tuturor posibilităților exacte de avere.

Procedeu simplificat
de divinație prin Oglinda magică

Faceți o cruce într-un cristal cu ulei de măsline iar sub cruce scrieți *Sfânta Elena.*

După aceea, dați-i unui copil curat, născut dintr-o căsătorie legitimă, să țină fiola, apoi îngenunchiați în spatele lui și spuneți de trei ori oația următoare:

Deprecor, Domina S. Elena, mater regis Constantini, etc., etc.

Atunci când copilul va vedea îngerul, îi va putea cere orice va voi.

Despre Talismane

Am vorbit îndelung despre talismane în partea a doua (realizarea gestului); ne rămâne acum să intrăm în câteva detalii de practică pe acest subiect.

Confecționarea fiecărui talisman este o adevărată mică ceremonie magică; de aceea, studentul nu trebuie să se străduiască prea mult pe această temă.

Instrumentele necesare sunt următoarele:

1. Materialul pe care este gravat talismanul, care poate fi un metal, o piele de animal curat sau un pergament provenit din această piele, sau dintr-o hârtie fabricată în acest scop de către experimentatorul însuși sub influențele benefice;
2. Obiectele necesare acestei operațiuni: creioane, compas, riglă și briceag pentru piele, pergamentul și hârtia, acul de gravat, ceară nemaifolosită și acid pentru metale;
3. Învelitoare de mătase de diverse culori în care vor fi păstrate talismanele odată terminate.

Despre materialele din care sunt constituite Talismanele

A. *Metale*

Ne vom procura metalele planetare corespunzătaore talismanelor; vom repeta aici lista acestor corespondențe: pentru Saturn, plumbul; pentru Jupiter, cositorul; pentru Marte, fierul; pentru Soare, aurul; pentru Venus, cuprul; pentru Mercur, mercurul (va fi vorba în acest caz despre un amestec cu argint și aur), iar pentru Lună, argintul.

Vom grava pentru talismanele planetare, într-o parte imaginea planetei, iar pe cealaltă parte imaginea pătratului ei magic, așa cum am specificat anterior. Această gravură va fi făcută, fie direct cu acul de gravat, pentru metalele cu duritate slabă, fie cu ceară și acid, așa cum vom specifica imediat.

B. *Piele, Pergament și Hârtie*

Pielea. Vom cumpăra, sub influența dominantă a Soarelui (în ajunul Sfântului Ioan), o piele, fie de miel, fie de vițel născut mort, pe care o vom păstra cu grijă înfășurată într-o lenjerie albă, după ce am consfințit-o potrivit ritualului obișnuit[1].

Pergamentul. Pentru folosirea curentă, pergamentul curat, cumpărat din comerț, va fi mai mult decât suficient, însă pielea, pregătită așa cum am spus, este mai bună pentru talismane.

[1] La sate este ușor de preparat o piele de miel în ziua în care vrem, așa cum făceau vechii colegi inițiați egipteni. La Paris am înlocuit pregătirea efectuând cumpărarea într-o zi fixă și am putut descoperi, după mai multe ore de căutări, pe strada Gravilliers nr 65, un tăbăcar cu numele de Antony, care are specialitatea în piei de viței morți la naștere. Cititorii noștri vor evita astfel îndelungile căutări.

Hârtia
pentru talismane și livretul magic personal

Putem cumpăra hârtia din comerț.

Gravarea caracterelor pe metale

Mijlocul cel mai practic constă în acoperirea mai întâi a medaliei din metal cu un strat subțire de ceară curată, topită la o temperatură mică, și care va fi fost stropit și tămâiat sub auspiciile planetei la care se raportează operațiunea.

Vom grava apoi cu acul de gravat caracterele magice pe fața medaliei, iar imaginea planetei pe verso, îndepărtând pur și simplu ceara în locurile unde avem nevoie.

Este apoi suficient să punem această medalie în acidul potrivit, destul de mult diluat cu apă la ora și în ziua planetare corespunzătoare.

Vom face o consfințire deosebită a talismanului, care va fi și el lăsat să cadă în acid.

Odată scos talismanul, îl vom spăla în apă ușor alcalinizată și îl vom înfășura într-o bucată de mătase de culorea convenabilă.

Acul de gravat

Pentru consfințirea acului de gravat putem foarte bine să urmăm învățăturile tradiționale ale „Claviculelor".

Exorcismul acului de gravat

Acul de gravat este un instrument extrem de util în toate operațiunile, și cum nu te poți lipsi de toate, trebuie ca el să fie primul pe care îl pregătești, astfel:

Într-o marți sau vineri vei face un mic vârf de oțel asemănător celui care este indicat în tabelul cu instrumente, pe care gravezi cuvintele și caracterele următoare, în aceleași zile și la aceleași ore corespunzătoare lui Marte sau lui Venus.

Vei face apoi un mâner mic, aproape ca acela care este arătat, și, după ce l-ai spălat și tămâiat cu puțin ienupăr, vei spune asupra lui orația următoare:

Orație

Dumnezeule Etern, Tatăl meu, binecuvântează acest instrument pregătit întru onoarea Ta, pentru ca el să nu servească decât la ceva bun şi util întru Gloria Ta. Amin.

Asophiel, Asophiel, Asophiel, Pentagramaton, Athanatos, Eye, Eye, Eye, Kellon, Kelloi, Kelli.

După ce mai întâi l-ai tămâiat, îl vei păstra pentru când vei avea nevoie de el.

Desenarea Talismanelor pe Pergament sau pe Piele

Creioane

Ne vom procura mai întâi şapte creioane colorate corespunzând planetelor. Fiecare dintre aceste creioane va fi consfinţit separat în ziua potrivită. El va fi apoi pregătit pentru desen, ascuţindu-i vârful cu ajutorul cuţitaşului sau briceagului special.

Iată oraţiunile din cărţile de vrăjitorie care se aplicau atunci penelor, dar pe care le vom adopta şi pentru creioane:

Exorcismul penelor

Potrivit operaţiunilor, folosim diferite pene şi toate sunt purificate în acelaşi mod; după tâmâiere, vei lua sânge de oaie, şi vei înmuia capetele penelor până la două degete ca măsură, spunând oraţia:

Hamiel, Hel, Miere, Cer, Joviel, Namia, Magda Tetragrammaton. Dumnezeule Mare şi Puternic, ascultă rugăciunile mele şi binevoieşte să acorzi acestor pene fructul binecuvântării tale. Amin.

Şi te vei folosi de ele la nevoie.

Briceagul

Vom căuta, sub influenţele lui Marte, un briceag nou cu mâner alb şi cu mai multe lame, una lungă şi puternică care va servi la tăierea ierbii sau a ramurilor în ziua dorită, şi una sau două mai mici pentru creioane şi pentru a tăia pergamentul, pielea sau hârtia. Vom înlocui astfel, printr-un singur instrument, mai multe din cele indicate în ritualurile obişnuite.

Iată în rest învăţăturile tradiţionale privind acest subiect:

Exorcismul briceagului

Trebuie să ne confecţionăm un briceag care să nu servească la altceva decât la tăierea penelor de care vei avea nevoie în operaţiuni şi a cărui lamă să fie dintr-un oţel foarte pur şi fin; în ceea ce priveşte mânerul, nu contează din ce este făcut, cu condiţia ca el să fie nou, şi după ce l-ai spălat bine şi l-ai şters, va trebui să îl aşezi pe o masă acoperită cu o faţă de masă albă, iar după ce l-ai stropit şi tămâiat, vei spune cu multă atenţie oraţia următoare:

Agiel, Asiel, Sadon, Palil, Alma, Mammiel, Dilaton, Kadaz, Catitun. Vanzaral, Zalphi, Carsali, Faffua, Hictimi, On, Agla, Agios, Agios, Hamamon, Zoth, Luphat, Miere, Cer, Miere, Cer. Miere, Deus Mozses, deus Israel.

Apoi vei grava următoarele caractere, de o parte Numele sfinte, de cealaltă parte pecetea.

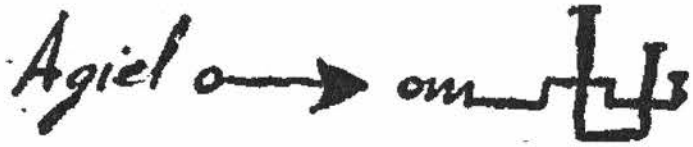

Şi după ce le-ai tămâiat şi binecuvântat, vei spune oraţia: *Agiel, Asiel, Sadon etc.*, după care vei înfăşura briceagul respectiv într-o bucată de tafta de diferite culori şi îl vei păstra curat pentru a te servi de el la nevoie.

Oraţie

Agiel, Asiel, Sadon, Paliel, Alma, Mammiel, Dilaton, Kadaz, Catilua, Vazaral, Zalphi, Carsali, Faffua, Hictimi, On, Agla, Agios, Agios, Hamamon, Zoth, Luphat, Miere, Cer, Mire, Cer, Miere, deus Moyses, deus Israel.

Dumnezeul lui Moise, Dumnezeul lui Israel, Dumnezeule Mare, nu-l uita pe N ..., servitorul Tău, şi binevoieşte să binecuvântezi acest instrument pregătit în onoarea Ta prin Puterea pe care i-ai revelat-o, Tată al meu, şi prin toţi îngerii ale căror nume i le-ai descoperit, şi prin Numele Tău Puternic, Tetragrammaton.

Compasul şi Rigla

Un compas cumpărat într-o zi cu soare şi o riglă gradată cumpărată sub inflenţele lunare vor fi foarte utile pentru desenul talismanelor. Aceste obiecte vor fi consfinţite şi înfăşurate unul în mătase galbenă, celălalt în mătase albă, nefiind destinate decât acestui scop.

Desenul Talismanului. Sub influenţe favorabile, vom tăia mai întâi cu ajutorul briceagului porţiunea de material necesară confecţionării talismanului; apoi vom trasa cercurile, folosind compasul şi creionul corespunzător; în sfârşit, vom desena imaginile cu ajutorul creionului.

Acestea fiind făcute, vom consfinţi talismanul potrivit ritualului oricărei consfinţiri, adăugând suflul triplu (*suflăm de trei ori asupra talismanului*). În plus, este bine să spunem oraţia zilei din săptămâna corespunzătoare operaţiunii, la sfârşitul consfinţirii.

Păstrarea talismanelor. Atunci când talismanul va fi terminat, fie că a fost gravat pe metal sau desenat pe oricare alt material, va fi înfăşurat într-o bucată de mătase de culoarea corespunzătoare acţiunii sale şi păstrat cu grijă într-o cutiuţă ce va fi închisă în dulapul magic.

Remarci privind Talismanele şi Consacrarea lor

Din punct de vedere teoretic, talismanul nu este altceva decât semnul materializat al combinării voinţei magului cu o influenţă astrală şi potrivit caracterelor si principiilor Astralului.

Un talisman cumpărat, care nu a fost consfinţit de către operator, nu este decât un obiect simbolic fără o influenţă specială.

Atunci când magul va ajunge în punctul de a puta să îşi procure un talisman mai mult sau mai puţin vechi, va trebui ca mai întâi să încerce să îi descopere sensul în întregime, ceea ce îi va fi uşor oricărui student puţin avansat în studiul ocultismului, datorită imaginilor pe care le vom oferi în partea a doua a lucrării noastre.

Atunci când vom şti de ce influenţă depinde talismanul respectiv, va trebui să îl consfinţim din nou, dar într-o ceremonie grandioasă (*ritual ceremonial*) şi folosindu-ne de: *baston, pană de vultur, cupă, sabie, sare, apă, foc, aer* şi *pentagramă.*

Trebuie să ne amintim că putem consfinţi un obiect potrivit corespondeţelor lunii şi ale planetelor, ceea ce nu presupune decât o aşteptare de 24 de ore cel puţin. Această consfinţire fiind stabilită în funcţie de situaţia pe care o ocupă pământul, vis-à-vis de casele cereşti, nu are putere decât pe durata unei luni.

Dacă noi consfinţim un obiect potrivit corespondenţelor zilelor săptămânii (*pătrar al lunii*), influenţa este un pic mai lungă, dar slabă.

Dacă din contra vom consfinţi (*consacra*) obiectele potrivit poziţiei lunii în semnele Zodiacului (*considerate drept case planetare*), influenţa dureză un an şi ceva.

În sfârşit, dacă consfinţirea este făcută în momentul când o indică Soarele, corespondenţa este cea mai eficientă şi cea pe care trebuie să o preferăm înaintea tuturor celoralte.

Stabilirea Horosocopului Operaţiunii

În cadrul oricărei operaţiuni, cu orice grad de importanţă, va fi de foarte mare utilitate să stabilim poziţia astrelor pe cer în ziua plănuită pentru această operaţiune.

În acest scop va fi indispensabil să ne procurăm din timp:

1. *Cunoaşterea timpurilor*, publicată de Biroul longitudinilor (Le Bureau des Longitudes) pentru fiecare an (cinci ani din această

publicație sunt în general publicați în avans). Preț: 4 franci, Editura Chamuel, Strada Trévise, numărul 29.

2. *O planisferă cerească*, mai ales excelenta hartă apărută la Camille Flammarion, editată la Paris (strada Serpente, 25, editor- Bertaux) și al cărei preț este de 8 franci. Aici veți găsi două unelte indispensabile tuturor magilor.

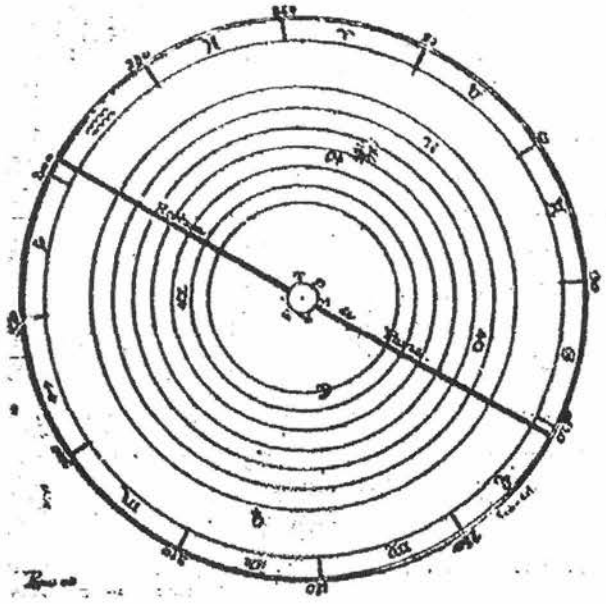

Iată cum putem acum acționa, presupunând că este vorba de exemplu despre stabilirea Horoscopului de duminică, 23 aprilie 1893:

Vom trasa mai întâi un cerc pe o foaie de hârtie. Apoi vom împărți cercul în 12 părți, ca în cadranul unui ceas, și vom scrie în jur gradele de la 1 la 360° (din 30° în 30°, atunci când vrem să trecem mai repede peste probleme). În plus, vom pune numele fiecăruia dintre semnele zodiacale la locul lui așa cum o indică imaginea.

Aceast lucru fiind făcut, vom lua *„Cunoașterea timpurilor"* și vom căuta succesiv longitudinea a diferiți aștri, începând cu satelitul nostru natural, Luna.

Pentru Lună vom deschide anuarul la tabelul longitudinilor și al latitudinilor, luna aprilie.

Vom găsi acolo indicate mai multe ore.

Să luăm de exemplu ora 12.00

În acest moment, **Luna** ocupă 169° 22' 56".

Pentru Horoscopul magic sunt suficiente nişte determinări rudimentare; ne vom raporta la imaginea noastră, şi vom plasa Luna în semnul Fecioarei, puțin după mijloc. Dacă sfera noastră era împărțită în exact 360°, am plasa-o la gradul precis.

Soarele: Longitudinea Soarelui la ora prânzului, pe data de 23 aprilie, este de 33° 32' 56", ceea ce ne dă semnul Taurului (de la 30° la 60°).

Mercur: Longitudinea, la ora prânzului, pe data de 23 aprilie, este de 258° 45", ceea ce ni-l dă pe Mercur în Săgetător (de la 240° la 270°), puțin înaintea mijlocului semnului.

Venus: Longitudine de 27° 56", ceea ce o plasează în Berbec, aproape la capătul semnului.

Marte: Longitudine, pe data de 23 aprilie, de 102° 12", care o plasează în Rac, puțin înaintea mijlocului.

Jupiter: 37° 30", care îl plasează în Taur, aprope lângă Soare.

Saturn: 190° 15", ceea ce îl plasează în Balanță, puțin înaintea mijlocului.

*
* *

Avem acum în posesia noastră starea cerului în acea zi şi ne putem da seama rapid de raportul planetelor între ele; dar mai avem nevoie de o indicație: este vorba despre traseul semnelor Zodiacului care sunt deasupra orizontului în acel moment şi al acelora care sunt dedesupt, altfel spus linia de demarcație dintre cele două părți ale cerului, cea vizibilă şi cea invizibilă.

Aici trebuie să folosim *Planisfera cerească mobilă* a lui Camille Falmmarion.

Aducem ziua de 13 aprilie în fața orei XII din zi sau ora prânzului, care este așezată în partea de sus a imaginii, şi privim care sunt *Semnele Zodiacului*, care se găsesc la Estul şi la Vestul orizontului.

La Vest vedem *Vărsătorul*, care este pe punctul de a se culca.

Trasăm deci o primă linie groasă orizontală între capătul *Vărsătorului* şi începutul *Capricornului*.

La Est, linia trece printre Racul, care se ridică, şi Leul, încă invizibil.

Semnele de deasupra orizontului sunt Racul, Gemenii, Taurul, Berbecul, Peştii şi Vărsătorul, iar planetele care domină în acest moment sunt: Venus, Soarele, Jupiter şi Marte.

Acest exemplu va servi tuturor operaţiunilor.

Iată de ce am intrat în detaliile tehnice.

[1] Există, din punct de vedere strict astronomic, o corecţie de făcut pentru a stabili raportul exact al astrelor şi al semnelor zodiacale, deoarece vom considera longitudinea astrelor. Dar acest lucru nu schimbă în niciun fel raporturile planetelor între ele; de aceea ne vom păstra dispoziţiile datorită clarităţii lor.

Rezumat

Indicaţiile pe care tocmai le-am dat sunt sumare; dar vor fi mai mult decât suficiente pentru a realiza *magnetizarea* Astralului prin voinţă, datorită rugăciunii pe de o parte (*origine a lanţului magic*), şi pregătirii obiectelor necesare laboratorului magic pe de altă parte.

Detaliile minuţioase, care li se vor părea unora puerile, erau îndeosebi necesare, deoarece, pentru restul ne-a fost suficient să citäm la întâmplare din multitudinea de lucrări şi de cărţi de vrăjitorie care sunt uşor de procurat.

Intenţia noastră este de realiza un *Tratat practic şi elementar*; vom face toate eforturile pentru a atinge acest scop fără a-l depăşi.

CAPITOLUL XII

CONCENTRAREA

Adaptarea
- faza a 2-a -

Săptămâna Magului
Cele şapte rugăciuni misterioase

Magnetizarea forţelor psihice trebuie să fie făcută în linişte.

Numai prin perseverenţă, calm, şi mai ales prin căutarea exclusivă a adevărului pentru el însuşi, şi nu pentru un scop material şi derizoriu, vom atinge încetul cu încetul intuiţia Astralului şi vom intra în posesia practicii.

Partea „serioasă" a caracterului este deci indispensabilă în această perioadă pregătitoare, şi nefericiţii pe care vanitatea îi împinge să se laude a fi „magi" sau „mari iniţiaţi" sunt mai mult de plâns decât de condamnat, deoarece orgoliul şi „poza" sunt obstacolele cele mai perfide pe care le prezintă destinul imaginaţiei începătorilor.

Pitagora, dacă luăm în considerare tradiţia, impunea mai întâi o perioadă lungă de linişte discipolilor săi, procedeu foarte practic pentru dezvoltarea meditaţiei şi a concentrării la firile înflăcărate din vest, pe care trebuia să le înveţe maestrul înţelepciunea.

Un cercetaş, care înaintează pe un teren inamic, se păzeşte bine să nu cânte la goarnă dacă ţine să nu fie descoperit şi masacrat.

Cel care vrea să consimtă la practica magică, trebuie deci să folosească, înainte de toate, cea mai mare discreţie şi să îşi mascheze adevăratele ocupaţii sub diferite pretexte, aşa cum ne învaţă în mod excelent ÉliphasLévi. Un prieten sigur şi încredinţat aceloraşi studii poate uneori să fie singurul confident pe care să îl puteţi alege; dar, încă o dată spunem că cea mai importantă dintre regulile de observat pentru toţi este cea de-a patra învăţătură a Sfinxului: *A tăcea.*

Şi, oricare ar fi ironiile sau sarcasmele prin care scepticii vor primi aceste studii despre *talismane* şi despre *bagheta magică* făcute la sfârşitul sec. al XIX-lea, oricare ar fi epitetele prin care se vor bucura să ne înzorzoneze studiile, vom continua lucrarea noastră cu perseverenţă şi calm, fără să fim nicio clipă descurajaţi de aceste procedee mereu asemănătoare oricărei epoci şi mereu la fel de neputincioase în calea distrugerii a tot ceea ce trebuie să se manifeste.

Suntem convinşi de realitatea faptelor pe care le prezentăm, iar asta într-un mod plin de siguranţă, deoarece deţinem şi dovada; dar suntem de asemenea convinşi că numai aceia care *trebuie* să înţeleagă vor şti să ne urmeze în cercetările noastre şi că ceilalţi nu vor vedea aici decât fructul unui diletantism ingenios sau divagaţiile unui alienat de tip nou.

Atunci când un profesor scrie la tablă o formulă de algebră destul de complicată, unii elevi, suficient de avansaţi, vor înţelege singuri, şi dacă vreun necioplit sau vreun ignorant vine să privească toate aceste cifre, fără nicio îndoială că le va trata ca pe „înscrisuri inutile". Nu este aici cea mai ironică dintre pedepse?

Să fiţi de asemenea convinşi că voi, care înţelegeţi şi care vă temeţi că nu vă spunem prea multe, veţi putea să vă convingeţi la lumină fără teamă. Ştiinţa ocultă nu are nimic pentru cineva care să se teamă de lumină: este elementul ei, şi dacă nu mă credeţi încă, priviţi Soarele din faţă timp de zece minute şi veţi înţelege atunci esoterismul apelului preliminar al studiului nostru despre condensarea psihică.

Practica condensării este strâns legată de evoluţia meditaţiei şi de exerciţiul rugăciunii şi, în consecinţă, se raportează mai ales la psychurgie.

Nu vom insista deci mai mult pe acest punct şi ne vom mulţumi prin a indica în ce mod înţelegem noi această practică în liniile ei generale, lăsându-i fiecăruia sarcina de a adapta această învăţătură la natura sa, mediul său şi la ocupaţiile sale.

Ceea ce vom spune nu mai este deci un exemplu schematic de adoptat ci o linie de comportament ce trebuie urmată strict: e ceea ce trebuie să înţelegem înainte de orice.

Fiecare mag va trebui să-şi folosească inteligenţa şi nu memoria în studierea sfaturilor următoare:

1. Ziua

Ziua se divide în patru părţi ce corespund celor patru anotimpuri din an şi celor patru săptămâni din lună: dimineaţa sau primăvara zilei, perioadă de geneză intelectuală; amiaza sau vara zilei, perioadă de înflorire; după-amiaza sau toamna zilei, perioadă de fructificare şi de realizare; în sfârşit, seara sau iarna zilei, perioadă de repaus şi de meditaţie.

Ziua magului trebuie să fie consacrată rugăciunii sub cele trei forme ale sale: *cuvântul, munca* şi *meditaţia.*

La trezire vom spune, după purificarea fizică pe cât de completă posibil, efectuată cu apă, rugăciunea zilei în faţa altarului (vom da imediat cu acest scop cele şapte rugăciuni mistice ale *„Enchiriodion"*-ului). Apoi ne vom dedica lucrului, care este cea mai utilă şi mai eficientă dintre rugăciuni (*„cel care munceşte se roagă"* - spune Evanghelia).

Lucrul relaţionat cu meseria pe care o exersăm pentru a trăi trebuie distins cu atenţie de cel legat de *ocupaţia* pe care am ales-o.

Orice om demn de acest nume trebuie să aibă o profesie, o meserie care să îi asigure viaţa fizică şi o ocupaţie care să îl ajute în dezvoltarea celei intelectuale.

Tocmai din confuzia dintre aceste două elemente se naşte cea mai mare parte a inegalităţilor sociale actuale.

Vom consacra deci o parte mai mult sau mai puţin însemnată a zilei profesiei, iar atunci când obligaţiile profesionale vor fi îndeplinite, vom consimţi la meditaţie, practică şi lectura lucrărilor de magie sau a altor lucrări, la educarea senzaţiei sub influenţa manifestărilor estetice (*teatru sau muzică*), în sfârşit, este vorba despre acele ocupaţii ce corespund dorinţelor noastre.

La sfârşit, seara, înaintea somnului, vom consacra câteva momente meditaţiei privind observaţiile şi învăţăturile pe care le-am putut culege în timpul zilei care tocmai s-a scurs. Un examen moral, asemenea celui aflat sub îndrumarea *„Versurilor de aur"*, ale lui Pitagora, va încheia în mod adecvat ziua.

Se înţelege de la sine că în perioadele de antrenare activă în vederea unei operaţiuni magice, atenţia va atinge diferitele procedee de realizare, indicate în partea a doua a lucrării noastre.

Cele Şapte Rugăciuni Misterioase

Duminică

Tatăl nostru care eşti în ceruri, sfinţească-se numele tău, vie împărăţia ta, etc., şi ne izbăveşte de cel rău. Amin. Izbăveşte-mă, Doamne, te rog, eu care sunt creatura Ta, N ... de toate relele care au trecut, cele prezente şi cele care vor veni, atât ale sufletului cât şi ale trupului; dă-mi prin bunătatea Ta pacea şi sănătatea şi fie-mi favorabil, mie, care sunt creatura ta, prin intervenţia fericitei Fecioare Maria şi a apostolilor tăi, sfântul Petru, Paul, Andrei, şi a tuturor sfinţilor. Acordă-i pacea creaturii tale şi sănătatea pe durata vieţii, pentru ca, protejat de ajutorul îndurării tale, să nu fiu niciodată sclavul păcatului şi nici al temerii vreunei tulburări, prin acelaşi Christos, Fiul Tău, Domnul Nostru, care, fiind Dumnezeu, trăieşte şi domneşte în uniune cu Duhul Sfânt în vecii vecilor. Amin. Fie ca pacea Domnului să fie mereu cu mine. Amin.

Fie ca această pace cerească, Doamne, pe care ai lăsat-o discipolilor tăi să rămână tot timpul vie în inima mea şi să fie mereu între mine şi duşmanii mei, atât cei văzuţi cât şi cei nevăzuţi. Amin.

Fie ca pacea Domnului, chipul Său, trupul Său, sângele Său, să mă ajute, să mă consoleze şi să mă protejeze, eu care sunt creatura Ta. N..., la fel şi trupul şi sufletul meu. Amin.

Mielul Lui Dumnezeu, ce ai consimţit să Te naşti din Fecioara Maria, Tu care, fiind pe cruce, ai spălat lumea de păcate, fie-Ţi milă de sufletul şi de trupul meu.

Iisuse, Mielul lui Dumnezeu sacrificat pentru salvarea lumii, fie-Ţi milă de sufletul meu şi de trupul meu. Mielul lui Dumnezeu, prin care toţi credincioşii sunt salvaţi, dă-mi pacea Ta, care să dureze veşnic, atât în această viaţa aceasta cât şi în cealaltă. Amin.

Luni

O, Dumnezeule Mare, prin care au fost desăvârşite toate lucrurile, izbăveşte-mă şi pe mine de orice rău.

O, Dumnezeule Mare, care ai acordat consolare tuturor fiinţelor, acordă-mi-o şi mie.

O, Dumnezeule Mare, care ai salvat şi asistat toate lucrurile, ajută-mă şi pe mine şi salvează-mă în toate nevoile mele, necesităţile mele, acţiunile mele, pericolele care mă pasc; izbăveşte-mă de toate obstacolele, de capcanele duşmanilor mei, atât cele văzute cât şi cele nevăzute, în numele Tatălui care a creat această lume întreagă, în numele Fiului care a mântuit-o, în numele Duhului Sfânt care a împlinit legea în toată perfecţiunea ei.

Mă arunc cu totul în braţele Tale şi mă pun în întregime sub protecţia Ta Sfântă. Amin.

Fie ca binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl atotputernic, a Fiului şi a Duhului Sfânt, să fie întotdeauna cu mine. Amin.

Fie ca binecuvântarea Domnului nostru Iisus Christos, Fiul Marelui Dumnezeu Viu, să fie întotdeauna cu mine. Amin.

Fie ca biencuvântarea Sfântului Duh, cu cele şapte daruri ale sale, să fie întotdeauna cu mine. Amin.

Fie ca binecuvântarea Fecioarei Maria, alături de Fiul ei, să fie întotdeauna cu mine. Amin.

Marţi

Fie ca binecuvântarea şi consfinţirea pâinii şi a vinului pe care Domnul nostru Iisus Christos a făcut-o atunci când le-a dat acestea discipolilor Săi spunând: „Luaţi şi mâncaţi din aceasta toţi, acesta este trupul meu care se va frânge pentru voi, în amintirea Mea şi pentru iertarea tuturor păcatelor", să fie întotdeauna cu mine.

Fie ca binecuvântarea sfinţilor îngeri, a arhanghelilor, virtuţilor, puterilor, tronurilor, dominaţiilor, heruvimilor, serafimilor să fie mereu cu mine. Amin.

Fie ca binecuvântarea patriarhilor şi a profeţilor, apostolilor, a martirilor, a preoţilor confesori, a fecioarelor şi a tuturor sfinţilor lui Dumnezeu, să fie mereu cu mine. Amin.

Fie ca binecuvântarea tuturor cerurilor lui Dumnezeu să fie mereu cu mine. Amin.

Fie ca Măreţia lui Dumnezeu Atotputernicul să mă susţină şi să mă protejeze; fie ca bunătatea sa veşnică să mă călăuzească;

Generozitatea Sa fără limite să mă înflăcăreze; Divinitatea sa Supremă să mă conducă; Puterea Tatălui să mă protejeze; Înțelepciunea Fiului să mă întărească; Virtutea Duhului Sfânt să fie mereu între mine și dușmanii mei, atât cei văzuți cât și cei nevăzuți.

Putere a Tatălui, întărește-mă; Înțelepciune a Fiului, luminează-mă; Consolare a Duhului Sfânt, consolează-mă. Tatăl este Pacea. Fiul este Viața. Duhul Sfânt este remediul consolării și al răscumpărării. Amin.

Fie ca Divinitatea lui Dumnezeu să mă binecuvânteze. Amin.

Fie ca Pietatea lui să mă anime; Dragostea lui să mă întrețină. O Iisuse Christoase, Fiul Dumnezeului cel Mare și Viu, fie-Ți milă de mine, bietul păcătos.

Miercuri

O, Emmanuel! apără-mă de dușmanul rău și de toți dușmanii văzuți și nevăzuți, izbăvește-mă de toate relele.

Iisus Christos Regele a venit în pace, Dumnezeu l-a făcut omul care a suferit răbdător pentru noi.

Fie ca Iisus Christos, Rege binevoitor, să fie mereu în mijlocul meu și al dușmanilor mei pentru a mă apăra. Amin.

Iisus Christos triumfă, Iisus Christos domnește, Iisus Christos ordonă. Fie ca Iisus Christos să mă izbăvească de toate relele fără încetare. Amin.

Fie ca Iisus Christos să binevoiască a-mi acorda abilitatea de a triumfa în fața tuturor adversarilor mei. Amin.

Iată crucea Domnului Nostru Iisus Christos. Fugiți deci, dușmani ai mei, la vederea Lui, Leul tribului lui Iuda a triumfat. Rasa lui David. Aleluia, aleluia, aleluia.

Salvatorul Lumii, salvează-mă și eliberează-mă. M-ai răscumpărat prin crucea Ta și prin prea prețiosul tău sânge, vino în ajutorul meu, te conjur, Dumnezeul meu: O, Agios, O, Theos, Agios Ischyros, Agios Athanatos, Eleison Ilimas, Dumnezeule Sfânt, Dumnezeule Puternic, Dumnezeule Îndurător și Nemuritor, fie-Ți milă de mine care sunt creatura Ta, N ...; dar fii Tu sprijinul meu, Doamne, nu mă abandona, nu îmi respinge rugămințile, Dumnezeu al salvării mele; fii întotdeauna ajutorul meu, Dumnezeu al salvării mele!

Joi

Luminează-mi ochii cu o lumină adevărată, pentru ca ei să nu mai fie deloc închiși printr-un somn etern, de teamă ca dușmanul meu să nu poată să spună ca am avut avantaj asupra lui. Atât timp cât Domnul va fi cu mine, nu mă voi teme de răutatea dușmanilor mei.

O, preadulce Iisuse, păstrează-mă, ajută-mă, salvează-mă; prin simpla citare a Numelui lui Isus în genunchi, atât cel ceresc, cel terestru, cât și cel din infern, și ca fiecare limbă să facă public că Domnul Nostru Iisus Christos se bucură de considerația Tatălui Său. Amin.

Știu, fără să mă îndoiesc nicio clipă, că imediat ce Îl voi invoca pe Domnul, în oricâte zile sau ore vor fi, voi fi salvat.

Prea dulce Doamne Iisus Christoase, Fiul Marelui Dumnezeu cel Viu, care ai făcut miracole atât de mari prin simpla forță a foarte prețiosului Tău Nume și ai îmbogățit cu atât de multă abundență pe cei sărmani, deoarece prin forța sa demonii fugeau, orbii vedeaua, surzii auzeau, cei șchiopi mergeau drept, cei muți vorbeau, leproșii erau curățați, infirmii vindecați, morții erau înviați; pentru că imediat ce pronunțam dulcele nume al lui Iisus, urechea era încântată, iar gura umplută de ce poate fi mai plăcut; la această simplă pronunțare, spun eu, demonii luau calea fugii, orice picior îngenunchia, toate tentațiile, chiar și cele mai rele, erau dezrădăcinate, toate infirmitățile vindecate, toate disputele și conflictele ce există și existau între lume, trup și diavol, erau împrăștiate, și eram copleșiți de toate bunurile cerești, deoarece oricine invoca sau va invoca acest Nume Sfânt al lui Dumnezeu era și va fi salvat, acest Nume Sfânt fiind pronunțat de Înger, chiar înainte de a fi conceput în sânul Sfintei Fecioare.

Vineri

O, dulce Nume! Nume ce întărești inima omului, Nume de viață, de răscumpărare, de bucurie, Nume prețios, radios, glorios și plăcut, Nume ce fortifici păcătosul, Nume ce salvezi, conduci, păstrezi și guvernezi totul, să vă fie deci pe plac, prea prețiosule Iisus, prin forța aceluiași Iisus, să îndepărtezi de mine demonul; luminează-mă, Doamne, pe mine care sunt orb, vindecă-mi surzenia; îndreaptă-mă pe

mine care sunt şchiop; dă-mi cuvântul, mie care sunt mut; vindecă-mi lepra; redă-mi sănătatea, mie care sunt bolnav, şi învie-mă, pe mine care sunt mort; redă-mi viaţa şi înconjoară-mă din toate părţile, atât afară cât şi înăuntru, în aşa fel încât fiind asigurat şi întărit prin acest Nume sfânt, eu să trăiesc totdeauna în Tine lăudându-te, onorându-te, pentru că toate îţi sunt datoare, pentru că eşti cel mai demn de preamărire, Domnul şi Fiul Etern al lui Dumnezeu, prin care toate lucrurile sunt în bucurie guvernate. Laudă, onoare şi preamărire să îţi fie pururi acordate în vecii vecilor. Amin. Fie ca Iisus să fie totdeauna în inima mea, în mine. Amin.

Fie ca Domnul Nostru Iisus Christos să fie mereu la mine în suflet, el să mă îngrijească, să fie în jurul meu, să mă păzească, să fie înaintea mea, să mă conducă, să stea înapoia mea, să mă păzească; să fie deasupra mea, pentru ca El să mă binecuvânteze; să fie în mine, ca să mă anime; să fie aproape de mine, ca să mă guverneze; să fie deasupra mea, să mă întărească; să fie mereu cu mine, pentru a mă elibera de toate durerile morţii eterne, El care trăieşte şi domneşte în vecii vecilor. Amin.

Sâmbătă

Iisus fiul Mariei, răscumpărarea lumii, fie ca Domnul să îmi fie favorabil, blând şi propice, să îmi acorde un duh sfânt şi voluntar pentru a-i aduce onoarea şi respectul care i se datorează Lui, care este Eliberatorul lumii. Nimeni nu a putut întinde mâna asupra Lui deoarece nu îi venise încă ora Lui, care este, era şi va fi mereu, a fost Dumnezeu şi om, început şi sfârşit.

Fie ca această rugăciune pe care i-o adresez să îmi fie garanţie eternă împotriva duşmanilor mei. Amin.

Iisus din Nazaret, rege al Iudeilor, titlu onorabil, Fiul Fecioarei Maria, fie-ţi milă de mine, biet păcătos, şi condu-mă după bunăvoia ta pe calea răscumpărării eterne. Amin.

Ori Iisus, ştiind lucrurile care urmau să i se întâmple, înaintă şi le spuse: „*Pe cine căutaţi?*"

Ei îi răspunseră: „Pe Iisus din Nazaret."

Iisus le spuse: „*Eu sunt.*"

Ori Iuda, care trebuia să îl predea, era cu ei.

Îndată ce le-a zis acestora că el era, ei căzură cu faţa la pământ.

Iisus îi întrebă din nou: „*Pe cine căutaţi?*"

Ei îi spuseră din nou: „Pe Iisus din Nazaret."

Iisus le răspunse: „*V-am spus că eu sunt. Iar dacă pe mine mă căutaţi, lăsaţi-i pe aceştia să plece* (vorbind despre discipolii lui)."

Lancea, cuiele crucii, spinii, moarta pe care am suferit-o dovedesc că am şters şi răscumpărat crimele nefericiţilor: apără-mă, Doamne Iisuse Christoase, de toate rănile de pe care constrângerile le pot cauza şi de toate capcanele duşmanilor mei; fie ca rănile Domnului Nostru să îmi servească neîncetat ca remediu. Isus este calea, Isus este viaţa, Isus este adevărul. Isus a suferit.

Iisus a fost crucificat. Iisuse, Fiul lui Dumnezeu cel Viu, ai milă de mine. Ori Iisus a trecut prin mijlocul lor, şi nimeni nu şi-a pus mâna criminală asupra lui Iisus, pentru că încă nu îi venise ceasul.

Ziua a Şaptea

Ziua Soarelui trebuie să fie, pe cât posibil, consacrată numai *ocupaţiei* şi nu profesiei. Amintim că unicul moment de repaus veritabil din punct de vedere intelectual este exersarea acestei ocupaţii preferate: deoarece încetarea absolută a oricărei munci fizice sau intelectuale poate constitui idealul brutei, dar nu cel al unui om suficient de evoluat.

Rugăciunea se va face deci în acea zi completă şi solemnă pe cât de mult posibil, fie în camera magică, fie, de preferinţă, în biserică, care este un laborator minunat de magie, deschis tuturor, bogaţi sau săraci.

În timpul iernii sau pe timp urât, prima parte a dimineţii de duminică va fi deci consacarată acestei ceremonii.

Pe vreme bună, este recomandat să înlocuim templul, lucrare a oamenilor, prin manifestarea directă a naturii, iar rugăciunea în deplinătatea pădurii sau a câmpului este în mod deosebit indicată.

După-amiaza de duminică va fi consacrată fie pregătirii obiectelor magice furnizate de natură, şi prin urmare adaptării ştiinţelor naturale, fie educării estetice a senzaţiei în muzee sau concerte simfonice, fie realizării micilor operaţiuni de magie ceremonială în funcţie de timp, loc şi dispoziţie.

Seara va fi în sfârşit consacrată revizuirii şi clasării rezultatului obţinut în timpul săptămânii în ceea ce priveşte ocupaţiile, sau lecturii, sau copierii formulelor şi a lucrărilor preferate, sau chiar teatrului, în funcţie de vremuri şi dispoziţii.

Intrat în laboratorul său, magul va termina această zi printr-o lungă meditaţie urmată de rugăciune în faţa altarului sau în cercul magic. Tocmai în acest moment folosirea elementelor izolatoare precum sticla sau lâna va trebui în mod deosebit studiată.

În rest, adaptarea meditaţiei la mediu şi individ nu poate fi indicată în toate detaliile într-un tratat strict elementar; sperăm că exemplele enunţate mai sus vor servi drept ghid pentru student, iar exerciţiul şi practica vor activa cu uşurinţă lucrarea începută prin dorinţa şi aplicaţiile lui.

Prin exerciţiul progresiv al meditaţiei, ajungem încetul cu încetul să dezvoltăm facultăţile psihice superioare, de unde decurg trei ordine de fenomene dintre cele mai importante, clasate de către vechii autori sub numele de *încântare, extaz* şi *vis profetic*.

Incântarea este o consecinţă a meditaţiei asupra lucrurilor spirituale, combinată cu un ritm respirator special în care expiraţia este încetinită treptat.

În această stare, corpul se află în catalepsie, iar corpul astral este iluminat de înălţarea sa subită în planul spiritual.

O credinţă puternică, o dorinţă violentă şi premanentă a adevărului sau a dreptăţii sunt mobilele primordiale ale dezvoltării acestei staze psihice.

Toate viziunile Ioanei d'Arc se raportează la această stare.

Diferitele ritualuri de misticism religios şi posturile, rugăciunile care sunt indicate în astfel de circumstanţe, reprezintă ghiduri excelente pentru magul care va dori să dezvolte aceste aptitudini, asupra cărora nu vom insista foarte mult, deoarece această practică este periculoasă şi presupune învăţături particulare.

Extazul se manifestă în exterior prin aceleaşi fenomene (catalepsie sau fixare a privirii, ritm respirator deosebit, etc.); dar în această stare are loc o exteriorizare a corpului astral şi viziunile la distanţă.

Anumite stări profunde ale hipnozei, descrise recent de către domnul colonel de Rochas, se apropie de extaz, însă au un caracter pasiv.

Vom avea ocazia să vorbim din nou despre această stare în ultimul capitol din această lucrare.

Vom găsi de asemenea detalii istorice foarte interesante în capitolul 50 al vol. II din Agrippa, *Filosofia Ocultă*.

Visul Profetic

Nu trebuie să confundăm visul cu visarea. Visarea este adesea produsă de afluxurile subite ale forţei nervoase în centrul intelectual şi imaginile care se nasc depind atunci de ultimele idei care au activat acest centru. Exact asupra acestei observaţii s-a bazat cea mai mare parte a filosofiilor materialiste pentru a-şi stabili teoriile.

Din contra, visul profetic, care este în general extrem de rar, este produs de o iluminare subită a sufletului de către planul astral. Impresiile pe care viziunea astfel percepută le lasă în memorie sunt profunde şi vii şi au un astfel de caracter încât cei care le simt nu se înşală niciodată asupra valorii lor. Cu atât mai mult sufletul, cu adevărat eliberat de obstacolele materiei, este susceptibil de a resimţi în mod conştient influenţele planului divin.

Personal, noi am putut judeca în mai multe circumstanţe adevărul acestor revelaţii ale viselor.

Credem însă că meditaţia, şi mai ales rugăciunea, sunt elementele principale de antrenare, şi, în ceea ce priveşte restul, vă sfătuim să urmaţi indicaţiile următoare:

„Cel care vrea să primească vise divine trebuie să fie pregătit în totalitatea trupului său, iar creierul să nu servească drept subiect fumurilor, şi nici sufletul pasiunilor, iar el să nu ia masa târzie de seară în acea zi, nici să nu bea nimic ce l-ar putea aduce în stare de ebrietate; camera lui să fie foarte curată, să nu existe nici un deşeu menajer, să fie chiar exorcizată şi consfinţită, să fie arse parfumuri acolo.

După ce şi-a uns tâmplele, ţinând degetele împreunate cu inelele viselor, punându-şi sub cap o figură cerească şi o carte consfinţită, după ce va fi invocat divinitatea prin rugăciuni sacre, operatorul să meargă să se culce în patul său, cu gândirea restrânsă la ceea ce vrea

să ştie; căci astfel va avea vise veritabile şi foarte sigure cu o adevărată iluminare a facultăţii de a înţelege." (Agrippa)

CAPITOLUL XIII

Iradierea

Adaptarea
- faza a 3-a -

Magul şi Societatea

Până în prezent v-am învăţat practicile cele mai simple care îi permit magului educarea progresivă a voinţei sale şi acţiunea din ce în ce mai conştientă asupra trăirilor psihice.

Vom presupune deci că experimentatorul trebuie să construiască în jurul lui o atmosferă de simpatie atât în lumea nevăzută cât şi în cea văzută, şi îi vom cere să îşi folosească munca şi cunoştinţele în beneficiul profanilor şi al ignoranţilor, al acelora care, departe de a-l înţelege, vor răspunde fiecărei binefaceri prin atacuri de nemulţumire, fiecărei revelaţii prin sarcasme.

Aici rezidă rezultatul cel mai clar al acestui apostolat, şi cei care au trecut prin asta ştiu singuri de câtă energie şi tenacitate este nevoie pentru a rămâne „copil bun" şi surâzător în faţa tuturor acestor curioşi şi neputincioşi de astăzi, care vor constitui adversarii şi duşmanii de mâine, cu câteva rare şi nobile excepţii.

Pentru că abia din când în când se întâmplă ca o inimă generoasă să se arate a fi pregătită în faţa tuturor sacrificiilor intelectuale şi a tuturor devoţiunilor pentru a susţine suportarea încercărilor comune, şi aici găsim povestea tuturor adepţilor ocultismului, de la Pitagora până la Raymond Lulle şi de la Paracelsus la Martinez Pasqualis şi Louis Claude de Saint-Martin.

Însă obstacolele nu trebuie niciodată să oprească cercetătorul şi tocmai acum trebuie să descriem care trebuie să fie comportamentul magului în societate, care trebuie să fie influenţa lui intelectuală în mediile ostile, şi cum, cavaler al Ideii, el trebuie să se lanseze în luptă fără să ţină nicio clipă cont de numărul aliaţilor lui mai mult decât de cel al adversarilor.

Sfătuim cu înflăcărare discipolul independent să nu depăşească niciodată studiile de magnetizare şi de concentrare. Înconjurat de câţiva prieteni siguri, ghidat de sfaturile celor mai vârstnici în studii, pe grupuri, acolo unde munca silenţioasă este prima regulă observată, să se abţină de la lupte şi decepţii-eşecuri care să îi pregătească apostolatul la profani. Superior tentaţiilor triumfului după bătălie, să rămână în cadrul receptacolului Înaltei Ştiinţe, necunoscut atât de duşmani cât şi de curioşi.

Datorită acetui gen de oameni nu s-a pierdut niciodată tradiţia hermetică, iar savantul alchimist al secolului al XV-lea, urmărind în linişte lucrările sale în fundul unei peşteri, în timp ce în plină zi triumfa ignoranţa clericală, a lăsat moştenire posterităţii comori mai reale decât piatra filosofală şi elixirul vieţii lungi.

Nu uitaţi niciodată, voi care vreţi să o luaţi înainte în modelarea umanităţii, aşa cum aţi învăţat să modelaţi propria voastră substanţă, nu uitaţi niciodată că, dacă aveţi un singur moment de slăbiciune, materia în fuziune se va revolta împotriva acţiunii voastre şi veţi fi prima victimă a forţelor pe care nu aţi ştiut să le controlaţi.

Iar acum, dacă sunteţi încă pregătiţi, să studiem împreună posibilităţile iradierii psihice în mediul pe care îl aveţi de înfruntat.

Citirea Semnelor

Stăpân al pasiunilor tale şi instruit al misterelor Naturii, aruncă-ţi ochii în jurul tău. Eşti în secolul al XIX-lea, după revelaţia esenianului Iisus; gnostica, în sfârşit învingătoare a opresiunii clericale, se manifestă pe toate planurile printr-o incredibilă explozie de libertate.

Ideea, ce reiese în sfârşit din secularele strânsori ale tradiţiilor şi dogmelor, îşi manifestă puterea prin afirmaţii incredibile şi negaţii deconcertante. Negăm existenţa lui Homer, negăm existenţa literară a lui Shakespeare; Orfeu nu este decât un mit sublim, Pitagora un revelator al academiilor alese, iar Buddha îşi disputâ sceptrul regalităţii spirituale cu al nostru Iisus; credinţa slabă dispare în favoarea revelaţiilor ştiinţei, cei cinci mii de ani ai Bibliei amuză foarte mult comentatorii orientalişti ai cronologiei Brahms-ilor, iar geologii le cântă în cor; în sfârşit, Jacobus Burgundus Molaz, mare stăpân al

Templului, plantează însemnul ordinului său pe neagra citadelă papală, ultim vestigiu al lupoaicei romane. O lume veche se va prăbuşi, o lume nouă se va naşte, şi la fel ca Alexandria în primele secole ale erei noastre, moderna barcă a lui Isis, Paris, asistă la ridicarea a mii de şcoli rivale, mii de filosofii contradictorii, în timp ce acolo, înspre est, murmurări sumbre se fac auzite, indiciu viitor al invaziei barbarilor germani şi tătari.

Amintiţi-vă că sunteţi chemaţi la acţiune într-un moment asemănător, amintiţi-vă deviza înscrisă pe barca lui Isis, simbol al ştiinţei noastre: FLUCTUAT NEC MERGITUR; lăsaţi laşii, precum şi ignoranţii să dispere, lăsaţi-i să prezică decăderea şi ruina popoarelor latine, ce vă pasă; Celtida, patria druizilor şi a zânelor, va rămâne în picioare.

V-aţi născut în plină luptă, astăzi intelectuală, mâine morală, şi poate curând fizică, învăţaţi să vă bateţi şi să muriţi potrivit rangului vostru; va fi onoarea voastră supremă.

Societatea în mijlocul căreia veniţi să acţionaţi este astfel concepută; acceptaţi deci condiţiile pe care vi le impune epoca noastră, şi, mag adevărat, adică stăpân al impulsurilor şi al contingenţelor exterioare, studiază cu răceală ceea ce îţi rămâne de făcut pentru a manifesta puterea apostolatului ideii într-o astfel de epocă şi în sânul unei astfel de civilizaţii.

Eşti înconjurat de oameni; asupra lor trebuie să acţionezi; ce este deci un om?

El este, în funcţie de caz, un bou sau un porc ghidat de instincte şi apetituri vulgare, un tigru sau un porc mistreţ împinşi de pasiuni şi conduşi de egoism şi ură, un vultur sau un papagal fascinat de interese, meschinării şi prejudecăţi, uneori chiar un om fanatizat de credinţe adesea false şi mereu despotice şi orbite de orgoliu.

Ori fiecare dintre aceste fiinţe poartă, înscrisă pe chip, signatura impulsurilor animale care o influenţează şi o domină. Tu, posesorul secretelor lui Hermes, tu trebuie să înveţi mai întâi să smulgi masca cea cu faţă umană, care ascunde toate aceste bestialităţi latente în profunzimea fiinţelor, şi, învingător al impulsurilor tale, trebuie să ştii să învingi manifestările oricărei stări de impulsivitate în Adam-Hévé.

Iată deci în ce vei recunoaşte signatura Adversarului Voinţei, atât în fiinţa ta cât şi în cea a oamenilor, fraţii tăi.

Chipul, tenul, mersul, scrisul, gestul origine al scrierii, vocea, pot servi la stabilirea rapidă a diagnosticului ființei morale. Orice ființă umană, fiind o sinteză mai mult sau mai puțin echilibrată a celor trei centri de impuls dominați de voință, este inutil, pentru primele încercări, să căutați altceva decât cele două elemente de acțiune care predomină în mod deosebit, aceasta răspunde mai mult decât suficient nevoilor curente ale magului.

Cele patru temperamente ale strămoșilor (flegmatic, sangvinic, nervos sau melancolic și coleric), cele patru forme ale Sfinxului, cele patru litere ale tetragramului corespund acestor date, - a căror origine se regăsește în constituția omului descrisă de Platon, „*Timée*".

E nevoie de un mic volum pentru a face un studiu chiar și rezumat al tuturor caracterelor umane, și, chiar dacă am efectuat această sarcină într-un tratat care va apărea în același timp cu acesta, vom face un efort să sintetizăm în câteva pagini punctele indispensabile cunoașterii pentru a ști să diagnosticăm caracterele indivizilor cu care magul se va afla în contact.

Ființa impulsivă se manifestă în noi prin trei modificări: instinctivul, animicul și intelectualul, iar *ființa voluntară* sintetizează întregul; aici se află un punct bine însușit pentru cel care a studiat teoria (prima parte a cestui tratat).

Fiecare individ la care *domină ființa instinctivă* va fi unul liniștit, având atât încetineala cât și rezistența unui *bou*, hieroglifa sa, și i se va revela ochiului observatorului prin albul tenului său, moliciunea pielii și încetineala gesturilor și a vocii sale, atât cât și a mersului.

Vom vedea imediat detaliile.

Acela care va fi *dominat de ființa animică* va fi o persoană activă, grăbită, violentă, în funcție de caz, reflectând imaginea hieroglifei sale, *leul*, pe care o are înscrisă în ființa sa. Îl vom recunoaște de la prima privire prin tenul roșu, fermitatea pielii, vivacitatea mersului, a gesturilor și rapiditatea în vorbire.

Astfel sunt descrise primele caractere proeminente ale indivizilor.

Însă *ființa intelectuală* are ea superioritate?

Vom găsi trăsăturile păsării, atât de dezvoltate la femeie, cu amestecul lor de impresionabilitate excesivă și de aptitudine rapidă de asimilare? *Tânărul* își va constitui aici baza tonului pielii, iar gesturile vor fi rapide și sacadate precum vocea.

În sfârșit, *ființele la care voința*, și prin urmare ambiția, *domină*, se caracterizează prin culoarea sumbră a tenului lor și privirea profundă; mărimea pașilor în mers și a modului de a se comporta, gestul.

O modalitate practică și rapidă de a avea o idee despre aceste mari diviziuni este următoarea: luați un punct de reper în întregime alb, ca de exemplu o foaie de hârtie sau, pentru chip, gulerul cămășii, și observați, raportându-vă la acest punct de reper, care este culoarea tenului individului pe care urmează să-l analizați.

Astfel, dacă trei persoane diferite își pun pumnul pe o foaie de hârtie albă, este rar să nu obținem cel putin două dintre culorile caracteristice despre care am vorbit, amintindu-ne:

1. Că tenul alb sau galben foarte deschis (*aproape alb*), indică un caracter în esență flegmatic și liniștit, un instinctiv.
2. Că tenul roșu indică un caracter animic, activ și pasionat
3. Că tenul galben indică un caracter melancolic sau pesimist, un intelectual.

4.Că tenul închis la culoare, sau cel puțin foarte sumbru, indică din contra o persoană voluntară.

Este util să facem adesea aceste prime studii și de preferință asupra mâinilor, deoarece, asupra chipului, vom vedea că vom găsi două tonuri suprapuse: în profunzime *tonul real și fundamental* (cel pe care il vom regăsi la mâini), la suprafață *tonul accesoriu*, care va determina al doilea element al temperamentului individual. Tocmai datorită acestui ton accesoriu vom putea să precizăm mai bine diagnosticul.

*
* *

Omul nu este format dintr-un element simplu instinctiv, animic, intelectual sau voluntar; el nu este format prin juxtapunerea a două sau mai multe elemente, ci mai degrabă prin unirea lor profundă. În mod analogic trebuie să găsim în primul rând o sare chimică obținută prin descompunerea acidului și a bazei, care să înceteze să mai descompună acidul pentru a regăsi acolo elementele constitutive.

Ori primă analiză, pe care practica de mai sus permite să fie făcută, este suficientă numai pentru a da o indicație generală asupra problemei de rezolvat.

O persoană liniştită poate într-adevăr să se manifeste senzual, meditativ sau pur şi simplu calm, urmând elementele care se unesc cel mai profund cu baza sa fundamentală, care este calmul corpului.

Astfel, un flegmatic care se lasă purtat de impulsuri, nu mai are ca hieroglifă boul, ci porcul; de asemenea, dacă acționează în sens contrar şi îşi modifică indolența naturală, hieroglifa lui se schimbă, ea devenind *cal* în locul boului. Asemenea lucru se întâmplă şi în cazul celorlalte diviziuni (activ, intelectual si voluntar).

Cadrul restrâns al acestui tratat nu ne permite din păcate să aprofundăm acest punct, aşa cum am fi vrut, deoarece este nevoie de un volum, repetăm. Totuşi vom rezuma într-o serie de tabele sintetice diferitele procedee practice de diagnosticare a caracterului.

Acest dignostic va fi stabilit astfel:

1. Putem face o prima determinare de la distanță, în funcție de *mersul* rapid sau lent şi de lungimea pasului (*vezi tabelele*).

2. Apoi vom examina *tonul pielii* potrivit procedeelor pe care le-am indicat.

3. Vom face apoi un studiu deosebit al profilului şi mai ales al nasului; trăsăturile concave indică instinctivii şi animicii, trăsăturile convexe indică intelectualii şi voluntarii.

4. Vom termina acest prim examen analizând gura, bărbia şi ochii pentru a corecta la nevoie greşelile de diagnostic pe care le-am fi putut comite.

5. Dacă este posibil, ne va fi atunci permis să ne ocupăm de mână, pe care o vom examina din punctul de vedere al consistenței sale, al culorii şi al liniilor.

6. Vom verifica încă o dată toate aceste elemente prin examenul scrisului, dacă putem obține câteva rânduri din partea individului pe care dorim să-l cunoaştem mai bine.

Un studiu câtuşi de puțin atent a tabelului următor ne va permite să nu ne rătăcim în această primă clasificare.

CARACTERE GENERALE ALE ELEMENTELOR SIMPLE	INSTINCTIVUL SAU LINIŞTITUL	ANIMICUL SAU ACTIVUL	INTELECTUALUL SAU PESIMISTUL	VOLUNTARUL
MERS	Mici Paşi lenți	Paş mari rapizi(de soldat)	Paşi mici rapizi (săritura păsării)	Paşi mari şi lenți (pas de procesiune)
CULOAREA PIELII (F ŞI M)	ALBĂ	ROŞIE	GALBENĂ	ÎNCHISĂ SAU NEAGRĂ
PROFIL ŞI NAS	Concav cu terminație rotundă	Concav cu terminație ascuțită	Convex cu terminația ascuțită	Convex (acvilinc) cu terminație rotundă
BUZE	Groase, albe şi moi	Groase, roşii şi ferme	Fine, închise şi îndreptate în jos	Fine, închise şi drepte (trăsătură de cuțit)
BĂRBIE	Mare	Pătrată	Mobilă şi ascuțită	Îndreptat în față
CONTACT AL MÂINII	Moale şi umedă	Fermă şi caldă	Osoasă şi uscată	Dură şi rece
DEGETE	Groase şi scurte, noduroase	Subțiri şi scurte, noduroase	Subțiri şi lungi (netede)	Groase şi lungi (netede sau uşor noduroase)
EXTREMITATEA DEGETELOR	În formă de spatulă sau de pătrat	Pătrată	Ascuțită	Pătrată sau ascuțită
LINIILE MÂINII	Mari, albe şi putin numeroase	Roşii profunde şi putin numeroase	Fine, subțiri şi foarte numeroase	Degetele mari diferă Fine, profunde şi numeroase
CARACTERUL GENERAL	Rotund şi moale (caligrafie)	Ezintant în zig-zag	Ascuțit şi aplecat	Drept, ferm şi egal
T	Rotunde şi închise Bară omisă sau ezitantă	Rotunde şi deschise, Bară ascendentă	Ascuțite şi deschise Bară fixă, lungă şi adesea descendentă	Ascuțite şi închise Bară scurtă, dreaptă, mijloc şi foarte fermă
O ŞI A (ÎN MAJORITATE)	Rotunde şi foarte bine conturate	Rotunde şi puțin conturate	Ascuțite şi alungite	Ascuțite şi masive
HIEROGLIFĂ	BOU	LEU	VULTUR	OM

Fiecare dintre aceste diviziuni generale se împarte, în practică, în trei grupe ce corespund unor realităţi naturale şi pe care trebuie să învăţăm să le cunoaştem bine.

Pentru a ajunge la aceasta, noi recomandăm ca metode mai rapide şi mai practice, după parerea noastră, studiul chipului (mai ales forma nasului, văzut din profil) şi studiul scrisului, dacă îl putem obţine.

Deci, dat fiind faptul că tonul fundamental pare a fi *albul* prin compararea mâinii cu un punct de reper (în acest caz o foaie de hârtie albă, cu o nuanţă bleu), priviţi bine chipul şi observaţi dacă pometii sunt rozii; dacă, din contra, chipul apare uşor gălbui, ca vechiul fildeş pe fond alb, sau dacă în sfârşit, o energie extraordinară în privire unită cu un ton sumbru al acestei priviri nu vă indică cumva influenţa specială a voinţei.

Următoarele patru tabele se raportează celor patru diviziuni fundamentale (instinctiv, animic, intelectual şi voluntar) şi sunt suficiente, cu puţină muncă, magului pentru a avea o primă cunoaştere a fiinţelor asupra cărora se va produce acţiunea lui.

Astfel va fi infăptuită prima parte a lucrării sociale: *diagnosticul*.

INSTINCTIVUL SAU LINIŞTITUL CARACTERE GENERALE	LINIŞTITUL ANIMIC SENZUAL (gust)	LINIŞTITUL PESIMIST CONTEMPLATIV	LINIŞTITUL VOLUNTAR CALM
CULOAREA PIELII: ALBĂ PROFIL ŞI NAS Concav cu terminaţie rotundă	Roşie pe fond alb Faţă mare, gât scurt, nas mare, gros şi adesea colorat, fără nicio umflătură pe nas ,care este în întregime concav	Galbenă pe fond alb Cap mare dar craniu uşor proiectat în spate şi în sus; gât ce se detaşează bine de umeri dar nu prea lung, o mică umflătură în partea superioară a nasului care este concav şi mare la bază	Închisă pe fond alb Cap mare şi pătrăţos în partea superioară; gât scurt şi flexibil, privire calmă dar imperativă, o mică umflătură din partea de mijloc a nasului, care este de asemenea compact şi mare la bază
MÂNĂ Moale şi umedă LINII	Moale şi caldă Linie groasă a inimii, linia destinului întreruptă în mai multe părţi dar destul de clară Muntele lui Venus radiat şi dezvoltat	Moale şi uscată Linia destinului dezvoltată şi clară, muntele lui Apolo prevăzut cu cateva linii verticale	Moale şi rece Linie groasă a capului, lungă, mare şi dreaptă. Foarte puţine linii accesorii, muntele lui Jupiter predominã la fel ca şi cel al Lunii
SCRIS Rrezistent în zigzag	Scris îngroşat peste tot, aproape fără nicio parte fină, scris infantil sau de ţăran	Scris foarte clar, dar exagerat prin rotunjimea lui, fiecare literă este scrisă e atenţie	Caligrafic, plin de litere scrise fin, foarte bine evidenţiate
T O şi A Rotund şi deschis	Barate în jos ,bară uşor ascendentă dar tremurandă şi stângă atunci cand ea există Foarte aplecate şi a-urie deschise	Bară ce lipseşte sau foarte fină şi foarte puţin evidentă Închise şi aplecate	Bară fină, destul de lungă şi terminată cu o parte mai groasă Închise dar fin evidenţiate
HIEROGLIFĂ	PORC	BOU	CAL

ANIMICUL SAU ACTIVUL CARACTERE GENERALE	ACTIVUL INSTINCTIV VESEL	ACTIVUL PESIMIST PASIONAL	ACTIVUL VOLUNTAR OPTIMIST
CULOAREA PIELII: ROŞII	Albă pe fond roşu	Galbenă pe fond roşu	Închisă pe fond roşu
PROFIL ŞI NAS Concav cu terminaţie ascuţită	Craniu pătrăţos în partea de sus. Nas în întregime concav dar ascuţit la terminaţie. Nări destul de mari	Craniu înclinat înainte şi înapoi. O mică umflătură în partea superioară a nasului, imediat după rădăcina lui.	Craniu înclinat înainte şi în sus ceea ce determină un cap mic şi ascuşit şi o frunte bombată. O mică denivelare în partea de mijloc a nasului
MÂNĂ (fermă şi caldă)	Fermă şi umedă Roşii şi mari dar nu profunde cu excepţia celei a lui Saturn care este dreaptă şi profundă. Muntele Lunii şi cel al lui Marte expuşi în detaliu	Fermă şi uscată Roşie şi fină. Muntele lui Venus şi cel al lui Mercur expuşi în detaliu. Inelul lui Venus întrerupt. Frumoasă linie a inimii. Închidere pe Muntele lui Venus	Fermă (musculoasă) şi caldă Roşii şi profunde. Linia capului bine evidenţiată, cea a lui Saturn dublată şi tăiată. Muntele lui Jupiter şi cel al lui Mercur predominanţi
LINIILE	Infantil, ezitant,dar destul de lizibil. Puţin aplecat	Fin, aristocratic, rapid, foarte aplecat, puţin lizibil	Grăbit, lipsesc litere la sfârşitul cuvintelor, scris mic şi adesea ilizibil deşi fără niciun fel de semnătură
SCRIS (ezinatant, în zig-zag)	Foarte rotunde, foarte bine conturate.	Semnături Alungite şi fine	Slab conturate, dar insistente
O şi A (rotunde şi deschise)	Bară groasă, ascendentă, situată în partea de jos a literei	Bară fină şi lungă, adesea semnătură.	Bară scurtă şi dreaptă dar fină
T	PORC MISTREŢ	CÂINE	LEU
HIEROGLIFA			

INTELECTUALUL SAU PESIMISTUL CARACTERE GENERALE	PESIMISTUL LINIŞTIT MELANCOLIC	PESIMISTUL ACTIV INTUITIV	PESIMISTUL VOLUNTAR PESIMISTUL (PROPRIU-ZIS)
CULOAREA PIELII GALBENĂ	Albă pe fond galben	Roşie pe fond galben	Închisă şi neagră pe fond galben
PROFIL ŞI NAS Convex cu terminaţia ascuţită	Cap mare proiectat în spate şi în sus, frunte plată, o concavitate mică în partea superioară a nasului care se termină într-o convexitate adesea rotundă	Cap ascuţit şi proiectat în spate şi în sus, frunte adâncită, o concavitate mică în partea de mijloc a nasului, care se termină în forma unui cioc de papagal, nările sunt adesea roşii	Cap alungit şi proiectat în spate şi în sus, frunte bombată, nas în întregime convex cu oase fine şi terminat în forma ciocului de vultur
MÂNĂ (osoasă şi uscată)	Osoasă şi umedă Degete scurte şi netede,	Osoasă şi caldă Degete lungi şi netede	Osoasă şi rece Degete lungi şi noduroase
LINIILE	multe linii pale; Muntele Lunii şi cel al lui Saturn expuşi în detaliu, linia destinului bine marcată deşi adesea taiată	Multe linii fine şi roşii. Muntele lui Apolo şi cel al lui Venus expuşi în detaliu, frumoase linii ale mâinii, inelul lui Venus este gălbui şi destul de mare.	Linii numeroase, fine şi profunde deşi cam închise la culoare; Muntele lui Saturn şi cel al lui Jupiter foarte bine expuşi în detaliu, Muntle lui Venus plat, cel al lui Apolo radiat, uşor gălbui şi bine marcat, frumoase linii ale capului
SCRISUL (Ascuţit şi aplecat)	Clar, relativ rotunjit, bine conturat, îngroşat, fin, semnături mari la sfârşitul cuvintelor, destul de înalt şi aplecat	Mic, oscilant, ascuţit; adesea foarte aplecat, nici îngroşat nici foarte fin, semnături numeroase chiar în mijlocul cuvintelor, scris apăsat.	Scris fin, foarte ascuţit, litere înalte, subţiri şi puţinapăsate, câteva semnături la sfârşitul cuvintelor, scris adesea original şi aristrocratic
T	Bară lungă fină şi ezitantă	Bară însoţită sau terminată printr-o semnătură (lipseşte adesea sau este plasată deasupra literei)	Bară terminată cu o formă bombată, dar lungă şi fină
HIEROGLIFELE	PORUMBEL	PAPAGAL	VULTUR

VOLUNTARUL CARACTERE GENERALE	VOLUNTARUL CALM ŞI AMBITIOS	VOLUNTARUL ACTIV ŞI ÎNTREPRINZĂTOR	PESIMIST ORGOLIOS
CULOAREA PIELII ÎNCHISĂ ŞI NEAGRĂ	Albă pe fond închis	Roşie pe fond negru	Galbenă pe fond negru
PROFIL ŞI NAS Convex cu terminaţie rotundă	Cap mare şi de formă pătrată, frunte mare, albă şi bombată în partea de jos ; deoarece capul este proiectat în sus şi în faţă, nas acvilin cu o concavitate în partea superioară de formă rotundă şi deseori mare la terminaţie, bărbie mare, rotundă şi proiectată în faţă.	Cap mai degrabă mic şi de formă ascuţită; frunte mare colorată şi bombată în partea de sus şi de jos, capul proiectat în sus şi puţin în faşă, nas acvilin ce prezintă o concavitate în partea de *mijloc*, terminaţie rotundă dar îngustă la bază, bărbie de asemenea îngustă, ascuţită şi îndreptată în faţă.	Cap alungit şi frunte proiectată în sus, înaltă şi bombată fără concavităţi, nas în întregime convex, cu creasta groasă şi terminat printr-o rotunjime. Bărbie rotundă şi îndreptată înainte.
MÂNA (dură şi rece) Linii şi munţi	Dură, masivă şi umedă, degete scurte groase şi mâini albe noduroase. Linia capului este mare şi predominant pală. Muntele lui Jupiter şi cel al lunii predomină.	Dură, masivă şi caldă. Degete scurte, noduroase şi colorate. Linia inimii este lungă şi colorată, linia capului – profundă, Muntele lui Jupiter şi cel al lui Mercur predomină, câmpul lui Marte- bogat în linii.	Dură şi rece Degete lungi şi noduroase. Linia lui Apolo bine conturată, linia capului închisă la culoare şi fină, însă dreaptă, Muntele lui Jupiter şi cel al lui Apolo predominanţi.
SCRIS (drept, ferm şi egal)	Litere mici rotunjite, bine conturate. A-urile sunt închise, nu există semnături, linii drepte şi bine spaţiate. Per ansamblu, scris clar, puţin aplecat, aproape drept.	Litere mari eliptice, formate în grabă. A-uri deschise, linii drepte dar inegal spaţiate. Scris aplecat şi apăsat.	Litere mari eliptice şi originale. A-uri închise, linii drepte, dar foarte inegal spaţiate; ansambluo scrisului indică vanitatea şi pretenţia, scris alungit dar puţin aplecată, semnături numeroase.
T (caracteristici ale diferitelor grupe)	Bare drepte, ferme şi uniforme.	Bare ascendente, începând cu o buclă şi terminându-se adesea cu un baston.	Bare drepte descendente sau cel puţin terminate prin punct, adesea bucle, mereu ceva original.
HIEROGLIFE	OMUL MATUR	COPILUL MAIMUŢĂ	BĂTRÂNUL, SATURN

Pentru a fi absolut complete, aceste tabele ar trebui să cuprindă şi influenţa celorlalte două elemente care modifică anumite detalii prin prezenţa lor, deoarece omul închide mereu în el nu două ci *patru* principii constitutive.

Aceste diviziuni, care ar lungi cu mult expunerea noastră, nu îşi pot găsi aici loc iar tabelele, aşa cum sunt ele, vor fi mai mult decât sufiente în practică.

Odată stabilit diagnosticul, este uşor să acţionăm; deoarece voinţa are un punct de sprijin de o siguranţă remarcabilă. Acţiunile pe care am fi chemaţi să le realizăm sunt de două feluri: cele defensive şi cele ofensive, adică putem acţiona alternativ ca bază şi ca acid vis-a-vis de mediul exterior. Iar caracterul fiecăreia dintre acţiuni va depinde de diagnosticul stabilit înainte.

Controlul fiecărui om depinde de această remarcă: *în exagerarea centrului dominant al fiinţei sale impulsive, omul este întotdeauna impulsiv, adică dezarmat*, deoarece controlul raţiunii sale, a simţurilor şi a perspicacităţii sale se pierde în faţa impetuozităţii pasionale şi că, *în atenuarea centrului atenuant al fiinţei sale impulsive* omul este din contra activ, în defensivă şi călăuzit *de simţuri* dacă este instinctiv, *de raţiune* dacă este animic şi *de perspicacitate* dacă este intelectual.

Care este deci primul rezultat al amplificării centrului animic în cele patru tipuri umane generale pe care le-am studiat?

Amplificarea centrului instinctiv produce lenea, gurmandismul şi forţa de inerţie.

Aplificarea centrului animic produce furia, pervesitatea sau minciuna.

Amplificarea centrului intelectual produce furia şi dorinţa.

Amplificarea voinţei produce despotismul, ambiţia şi orgoliul.

Dacă *vreţi să dominaţi un instinctiv*, aveţi grijă să-i satisfaceţi gurmandismul, lenea şi liniştea mediului în care îşi desfăşoară activităţile. Veţi crea astfel în jurul lui o atmosferă de obişnuinţe acaparante cărora îi va fi greu să le cedeze, doar dacă are loc o chemare energică a voinţei.

Pentru a domina animicul, fiţi atenţi la modul în care îşi desfăşoară activitatea, fiţi ingenioşi îi a-i găsi mereu noi acţiuni, să înceapă, noi obstacole să depăşească, să ştiţi să îl faceţi să se înfurie din când în când căci măgulirea este arma cea mai sigură pe care o aveţi în acest caz.

În cazul intelectualului, folosiți-vă de admirație și fiți ingenioși în a-i înlocui activitatea fizică, care îi este atât de des absentă. Satisfaceți-i micile manii, pe care veți căuta să i le cunoașteți, și nu uitați că gelozia sau dorința, excitate la timp, în cazul unei astfel de persoane, vor fi suficiente atunci când veți dori un sclav.

Câte greșeli nu este gata să facă intelectualul de necaz!

În ceea ce privește *neîmblânzitul voluntar*, cel care pare atât de teribil la prima abordare, ghiciți-i repede ambiția ascunsă și frapați-l direct în exagerarea colosalului său orgoliu. Acceptați-i despotismul și direcționați-i vanitatea, veți face din el un copil care va crede că vă domină în timp ce nu va fi decât instrumentul realizărilor voastre.

Iată ce trebuie să știți pentru atac: aveți aici schița acestei științe pe care femeia o posedă instinctiv și fără să îi caute regulile. Femeia profită de aparenta sa pasivitate pentru a pătrunde în natura intimă a omului asupra căruia vrea să acționeze; ea îi clasifică maniile, ambițiile, pasiunile și mai multe luni sunt consacrate acestui lucru pregătitor, devenit ușor datorită abandonului intelectual al bărbatului vis-à-vis de cea pe care o iubește.

Când acest studiu este terminat, femeia își cunoaște partenerul mai bine decât se cunoaște el însuși; ea îl învăluie ușor în acțiunea sa și îi înlocuiește progresiv dorințele și determinările prin obișnuințe, prin idei dragi și adesea evocate, iar în câțiva ani ființa este prinsă într-un cerc de reflexe mai dificil de înlăturat decât lanțurile de oțel. Dragostea poate atunci să dispară, obișnuința i-a luat locul, iar femeia mag și-a împlinit încă o dată marele scop.

Femeia, născută să păzească misterele lui Eros, știe instinctiv multe secrete magice care presupun din partea cercetătorului un efort considerabil și un studiu constant pentru a fi pătrunse în mod deductiv.

Pentru a nu mai lungi expunerea noastră, vom rezuma simbolic regulile de urmat în politica de zi cu zi a vieții pentru mag.

Oare asupra boului trebuie să acționați? Fiți *iarba*, dacă trebuie să îl rețineți și să îl dezarmați; fiți acul dacă trebuie să-l faceți să evolueze.

Vreți să obțineți autoritatea asupra leului? Observați cât de languros și blând devine în fața acelui care îi aduce *hrana* în cușcă; dar dacă vreți să-l dominați complet fiți *dresorul*.

Trebuie să fixați pasărea agilă? Întoarceți repede *oglinda* pe toate părțile și ciocârlia impresionată se va lăsa prinsă cu mâna. În celalalt

caz fiți *persoana care prinde păsările* și închideți bine colivia în care veți închide imaginația intelectuală atât de boemă prin natura ei.

Bărbatul se prezintă prin orgoliul său drept un om puternic, ajutat de vanitatea sa de mascul și despotism; visați că *femeia* slabă și delicată îl face pe acesta să îi cadă în genunchi, și să mai știți că *ideea* sclipitoare atrage după ea iubitorii de divin.

Astfel sunt în mod simbolic trasate regulile de opoziție care trebuie observate în orice luptă intelectuală. Discipolii științei oculte sunt destul de familiarizați cu simbolul astfel încât este inutil să insistăm mai mult asupra acestui subiect. Ceilalți nu ar înțelege mai bine îndelungatele evoluții depășind aceste puncte de sinteză. Să rămânem deocamdată aici cu privire la acest subiect.

*
* *

Magul cunoaște acum mediul intelectual sau colectiv în care se va propaga acțiunea lui. Cum trebuie să utilizăm această acțiune?

Asemenea bucății infime de drojdie care agită și frământă cantitatea mare de cocă inertă, inițiatul trebuie să fie gata să trezească în întreaga umanitate forțele și ideile până atunci în stare latentă. Nimic nu este fără sens în natură: nici un fir de nisip, nici un om, și fiecare ființă de drept posedă în ea comori ascunse pe care magul trebuie să le descopere și să le utilizeze. Pentru aceasta, adaptarea este indispensabilă.

Intelectualule, dacă nu iei în seamă sferele instinctuale, dacă fugi de cadru de teama impurității morale ambiante, de mulțime de teama vulgarităților și de patrioții de cafenea de frica neroziilor, ești un laș atât din punct de vedere moral cât și fizic, și nu știi să mori o clipă pentru ideal ca să renaști mai viu în fața adevărului.

Vedeți în ce sfere evoluează personalitatea divină a esenianului Iisus și mai întrebați evangheliile dacă fugea de popor sau îl ignora? Ori aceste colectivități impure sunt coca pe care drojdia magică trebuie s-o facă să crească, și prima condiție a acestei acțiuni este de a te cufunda cât mai mult posibil în masa inertă, esență a realizărilor prevăzute.

Adaptați-vă deci pentru o clipă ființa mediului social, antrenamentul dumneavoastră vă apără de orice murdărie, și, precum cel mai pur diamant, veți ieși din fașă fără ca măcar o bucățică de noroi să poată străpunge epiderma ființei voastre morale.

Pătrundeți în cerc și hrăniți cu generozitate ignoranții binelui cu ideile divine; materializați-vă știința la nivelul bunului-simț al mulțimii, iar râsul dumneavoastră jovial să îndrepte moravurile și să pună în mișcare apatia ignoranților; umiliți-vă universalitatea până la nivelul sectarismului patrioților prefăcuți, pentru ca, apărându-se subit, forța divină înăbușită să dezvolte creierele înguste; pe scurt, fiți mereu curajos și amintiți-vă că activitatea socială a magului se rezumă la aceste trei cuvinte:

A VINDECA
A SEMĂNA
A CONSOLA

Trebuie să știți să vindecați atât ignoranța precum și orgoliul, atât cunoașterea falsă cât și credința falsă, boala morală în aceeași măsură ca boala fizică.

Trebuie să semănați și să lăsați recolta pentru timpurile ce vor veni; trebuie să semănați boabele fără a le număra, fără a sconta valoarea terenului și fără a aștepta ca ploaia din ceruri să vină să fecundeze pământul ingrat.

În fine, este necesar ca cunoașterea misterelor morții și ale nașterii să facă din mag o încarnare trecătoare a izvorului de bunătate atunci când destinul a pustiit o inimă, o familie sau un popor.

Atunci vocea *celui care știe* trebuie să se ridice, și calmul infinitului trebuie evocat în aceeași măsură în care trebuie reamintite revelațiile absolutului. Ritmică și lentă, ruga magică e începută, și forțele invizibile ale urzelii vin să seducă sufletele viilor și să vegheze la evoluția muritorilor. Iată care trebuie să fie tripla misiune a adevăratului adept al științei Magilor.

Magul și Religia

Puține probleme pot fi la fel de tulburătoare pentru magul sincer precum cele religioase. Cum trebuie să se comporte el în fața acestei

ignoranțe revoltătoare a clerului devenit fanatic, pentru care soarta devine singurul reprezentant al Divinității pe pământ, în fața lipsei de înțelegere și a profunzimii misterelor ce se hrănesc cu glumele proaste ale scepticilor?

Magul este ocrotitorul viu al unei sinteze elevate în care cultele nu reprezintă decât emanații pale. În occidentul nostru nici un alt cult nu realizează mai bine învățământul ezoteric precum catolicismul, și nici un alt cult nu se consacră mai mult sectarismului preoților săi ca acesta, preoți a căror judecată a lui Iisus în ceea ce-i privește pe farisei ar fi astăzi prea îngăduitoare.

Ruga nu mai este inclusă nici practicată, slujba religioasă, această ceremonie pur și simplu magică este vândută viilor pentru morți și ateilor pentru naivi, și fără a înțelege tripla semnificație a hieroglifelor ebraice scrise de Moise, superstiția și orgoliul au invadat templele unde ar trebui să aibă loc adaptarea Cuvântului divin la natura umană. Însă sfârșitul clericalismului este aproape, și cunoașterea se va înfăptui și va fi destăinuită în toată splendoarea sa.

Preoțimea trebuie practicată în mod GRATUIT, în timpul perioadelor de antrenament psihic care nu vor depăși o lună și care vor fi îndeplinite alternativ de oameni instruiți, cu credință deplină și chibzuită și cu un devotament absolut. Aceasta va fi *ocupația* sacră a celor care își vor exersa o meserie pe durata celorlalte unsprezece luni ale anului.

Magul trebuie sa rămână independent în mijlocul tuturor cultelor, la fel de respecatbile. Fiecare continent a dat naștere câte unei flore, faune și rase umane. Fiecare rasă, fiecare mare popor și-a rezumat aspirațiile psihice într-un cult. Fiecare cult este dovada vie a unei părți din adevărul unic.

Magul trebuie să știe să se roage, cu aceeași ușurință, atât în biserică cât și în templu, în sinagogă cât și în moschee, căci cuvântul divin se arată la fel, dar sub o altă mască. Să-i lăsăm pe cei ce păzesc fiecare mască să se certe pe seama diferitelor nuanțe și să ne unim cu adepții altarului.

Am precizat că slujba religioasă catolică este o ceremonie magică; nu ne mai rămâne decât să dezvoltăm câteva aspecte ale celor ce am zis, pentru a concluziona această cercetare.

Slujba religioasă se divide în trei părți principale: *Pregătirea*, care se întinde de la rugăciunea cu care se începe liturghia, până la sfințirea

Pâinii şi a Vinului; *Sfinţirea*; şi, în cele din urmă, *Încheierea,* care se întinde de la împărtăşania Preotului până la final.

Iată sensul aceste diviziuni din punct de vedere esoteric.

Pe durata primei părţi, Preotul, imagine sintetică a microcosmosului, după ce şi-a mărturisit păcatele, se oferă ca ispăşitor în numele credincioşilor prezenţi. Astfel, el ridică sufletele acestor credincioşi ca jertfă lui Dumnezeu şi încheie prin a oferi un simbol vizibil al sacrificiului prin ceea ce Natura produce cu cea mai mare perfecţiune: pâinea şi vinul.

În asta constă *evoluţia* inferiorităţii umane şi *a naturalului către divin*, evoluţie ce ar putea fi reprezentată grafic printr-un triunghi cu vârful superior, simbol al focului.

În acel moment Preotul oferă toate aceste obiecte simbolice în mod magic. Marele Secret este pe cale să se îndeplinească.

De fapt, odată cu începerea sfinţirii, curentul fluidic îşi schimbă direcţia. Nu mai este vorba de limita inferioară care urcă spre cea superioară, ci de Cuvântul divin care se avântă din înaltul cerului pentru a se uni cu materia oferită prin jertfă. Pâinea devine carnea reprezentând trupul Fiului, iar vinul sângele miraculos ce coboară din cer pe pământ. Întruparea Duhului universal în Fecioara celestă se realizează încă o dată.

În acel moment Preotul se împărtăşeşte cu forţa divină al cărei reprezentant este. Se înfăptuieşte uniunea Omului cu Dumnezeu.

Întorcându-se către credincioşi, Preotul îşi întinde mâinile, iar binecuvântarea sa vine să unească publicul cu locul unde în mod simbolic se întâlneşte cu Divinitatea.

Steaua lui Solomon înfăţişează perfect această dublă acţiune evolutivă şi involutivă în care slujba religioasă nu este decât o transpunere pentru privire.

Fiecare cult prezintă un ezoterism analog, şi totuşi preoţii nu au decât un singur punct comun în toate cultele Occidentului: ignoranţa şi fanatismul lor înrădăcinate.

Astfel trebuie să permitem fiecărui ţinut să aibă cultul său preferat şi să ne unim toate forţele în vederea transformării clerului prin metoda instrucţiei. Este cel mai bun serviciu pe care i-l putem face.

Aşteptând, dacă sunteţi catolic, mergeţi la biserică, ascultaţi liturghia, şi luaţi lecţii de magie.

În ceea ce priveşte restul, meditaţi primele două versete pitagoreice:

Înapoiază zeilor nemuritori cultul consacrat.

Şi apoi păstrează-ţi Credinţa.

Magul şi Locul Naşterii

Destinul apasă într-un mod atât de activ asupra societăţilor actuale încât în fiecare clipă magul se găseşte prins în colţii nemiloşi care îl vor strivi dacă îşi ignoră datoria. Că este vorba de lupta cu grijile existenţei sale materiale prin exersarea meseriei sau de contactul cu anturajul şi cu ambiţii de tot felul, sau de raporturile cu Statul, peste tot puterea oarbă şi fatală oprimă voinţele.

Cel a cărui iniţiere este imperfectă, cel care îşi pierde orice curaj şi orice îndrăzneală la cel mai mic atac al lui Nahash, tocmai acela fuge de luptă şi plăteşte cu laşitate şi cu insulte datoria sa faţă de colectivitate. Or, în zilele noastre, nu poate fi trăită experienţă mai dură decât cea a cazărmii pentru un intelectual, şi totuşi această imagine ştearsă a rigorilor iniţierilor antice nu trebuie să sperie magul demn de acest nume.

Cu cât ideea de universalitate şi de libertate trebuie să domine mai mult într-o societate organizată ierarhic şi magic, cu atât ideea de naţiune şi de necesitate domină actualmente în societatea noastră bolnavă şi dezorganizată.

Deci, cu cât datoria magului constă în a-şi închina toate forţele transformării societăţii printr-o organizare de tip sinarhic, cu atât erudiţia sa îl obligă, *atâta vreme cât această transformare nu va avea loc*, să se supună legilor fatale impuse voinţei sale de Providenţă, pentru a compensa dezvoltarea sa iniţiatică.

Armata reprezintă întruchiparea vie a Destinului în secolul nostru. Este necesar deci un efort de transformare a acestei colectivităţi în chip de Providenţă, prin distrugerea raţiunii sale de a fi: egoismul şi ura internaţionale.

Însă, dacă colectivitatea în care sunteţi născut, care v-a hrănit cu ideile sale, cu spiritul său, cu aspiraţiile sale generoase şi cu geniul său, suferă una dintre aceste crize febrile numită în limbajul poporului

război, amintiți-vă că personalitatea dumneavoastră trebuie să dispară în favoarea nevoii de a apăra colectivitatea: familie, provincie, națiune sau rasă.

În fața Destinului nu sunteți decât o celulă ca și celelalte; aveți deci forța de spirit de a vă sacrifica dinainte și de a vă aminti că primele trei cunoștințe pe care le posedați se rezumă în acești termeni: a ști *să suferi*, a ști *să te abții* și a ști *să mori*. Dacă orgoliul dumneavoastră nu se poate plia brutalităților intelectuale ale unui subofițer, sunteți incapabil de a înțelege și de a face față unei experiențe inițiatice de ordin pur fizic, și nu meritați decât slujbele de eunuc, de valet sau de mic curtean cu toate corespondențele lor analogice.

Combateți militarismul în timpul periodelor de calm, reformați punctele defectuoase ale acestuia, dacă asta credeți: este de datoria dumneavoastră, căci, în esența sa, militarismul este inamicul oricărei intelectualități.

Dar când destinul își formulează legile și brutalitățile internaționale se dezlănțuie, dacă voința dumneavoastră s-a dovedit incapabilă să împiedice această crimă împotriva Umanității, pe care o numim Război, dacă Magia n-a fost în stare să vă dea puterea de a împiedica triumful Forței, atunci alăturați-vă grosului combatanților și măriți prin aportul dinamismului dumneavoastră colectivitatea forțelor așa-zis naționale.

Făcând acest lucru, vă îndepliniți pur și simplu datoria de mag plasat de Providență într-o asemenea societate cu legi atât de crude. Dacă, din contră, fugiți de acest lucru, vi le diminuați pe ale dumneavoastră de aportul forței și contribuiți, în cazul unei înfrângeri, la distrugerea corpului dumneavoastră social.

Aceste învățăminte sunt cele ale unei inițieri elevate, și dacă vă îndoiți vreo clipă de acest lucru, deschideți orice dicționar biografic și citiți viața lui Socrate, modelul și maestrul magismului în Grecia. Geniul său, interpret al misterului divin, îl impiedica oare să se lupte pentru patria sa?

Iată, vă zic, singurul adevăr, și teama de a-și pierde învelișul carnal, fie de mâna unui necioplit sau de cea a unui nebun, nu a oprit niciodată un adevărat inițiat.

Platon a acceptat fără nici o reținere, atunci când a fost inițiat, statutul de sclav, din care nu a ieșit decât ca prin minune, iar cât despre Socrate, citiți:

„Dar fugind de onoruri și de însărcinări, Socrate îndeplinea cu fermitate datoriile de cetățean și era de neîntrecut prin curaj și dreptate, cele două virtuți civice prin excelență.

Ca soldat, trăiești suferind fără a te plânge de toate privațiunile; el mergea desculț, abia acoperit, pe gheață; îndura foamea și oboseala mai bine decât Alcibiade însuși și ceilalți soldați; a luptat la Délium, la Potidée, la Amphipolis. În luptă era ca și pe străzile din Atena: alură superbă, privirea mândră. În două din aceste lupte va salva viața lui Alcibiade și a lui Xenofon.

La Atena, Socrate nu a îndeplinit decât o singură dată o funcție publică. Când a avut loc procesul celor zece generali ai lui Arginuses, el era prim magistrat: i-a apărat în fața poporului.

Mai târziu, sub stăpânirea Celor Treizeci, va refuza, în ciuda relațiilor care-l legau de unii dintre ei, de a-l aduce pe Leon Salamanianul, pe care aceștia voiau să-l ucidă.

Socrate a apărat deci justiția împotriva tuturor forțelor, împotriva poporului cât și a tiranilor."

PAUL JANET, *Dicționar Filosofic*

Deci, acelora care vă vor propovădui lașitatea morală sau fizică, cereți-le dovezi și nume, căci magia este *tradițională*, învățăturile sale sunt vechi de când lumea, permanente ca și adevărul, și exemplele pe care ni le oferă sunt numeroase și cunoscute.

Ocultismul nu poate fi inventat sau modificat după bunul plac al fiecăruia, tot așa cum nici cursul zilelor, al lunilor și al anilor nu poate fi schimbat. El poate fi dezvăluit sau adaptat, iată secretul.

CAPITOLUL XIV

Magul şi Microcosmosul
Magnetismul şi Hipnoza

Iradierea
- partea esoterică -

Aici găsim acţiunile exoterice, cele pe care mulţimea şi necunoscătorii pot să le afle.

Să începem cu munca personală a magicianului şi cu descrierea eforturilor sale pentru a utiliza strălucirea astrală; acestea sunt acţiuni ezoterice cere cer liniştea şi reculegerea.

Tot aici trebuie să rezumăm procedeele de acţiune magnetică asupra microcosmosului şi a macrocosmosului, primul efect al voinţei dinamizate a magicianului.

Vom vedea deci:

1. Efectele produse asupra omului prin hipnoză şi magnetism, precum şi procedeele puse în joc pentru a crea aceste acţiuni.
2. Acţiunile produse asupra naturii prin incantaţii şi procedeele utilizate.
3. Acţiunile produse prin combinaţia strălucirii magnetice şi a incantaţiei, ceea ce ne va permite să indicăm primele elemente din medicina ocultă.

Hipnotism şi Magnetism

Ştim deja, după cum am spus în Teorie, că orice excitaţie anormală a unui centru impulsiv produce ruperea raporturilor care leagă fiinţa impulsivă de omul cu voinţă.

De aici şi existenţa anumitor stări psihice care se manifestă în fiinţa umană la fel ca şi la animale, stări pe care le-am clasificat sub numele general de hypnotism şi magnetism.

Magnetismul care utilizează fluidele emanate de fiinţa umană este una din ramurile experimentale ale magiei, aşa cum bine a constatat baronul de Potet; dar nu totul este magie, după cum a constatat un studiu superficial, căci am căuta în zadar în această „magie dezvăluită", o descriere serioasă despre aştri şi determinarea practică a influenţei lor.

Hipnotismul formează, aşa cum a demonstrat M. de Rochas, un fel de tranziţie între starea de veghe şi stările magnetice desemnate sub numele de „stări profunde de hipnoză".

Lăsând deci la o parte teoria, vom vedea care sunt diferitele mijloace practice pe care le putem folosi ca să hipnotizăm fiinţa umană.

Vom clasifica aceste practici astfel:

1. Determinarea stării de receptivitate hipnotică a subiectului;
2. Hipnotizarea subiectului;
3. Determinarea stărilor profunde şi a fazelor hipnozei;
4. Procedeele de trezire a subiectului.

1. Starea de receptivitate

În ciuda afirmaţiilor anumitor şcoli medicale, putem spune că nu orice individ este susceptibil de a fi hipnotizat. Proporţia obţinută în laboratorul de terapie hipnotică *Charite* este de 40% pentru bărbaţi şi între 60-70 % pentru femei.

Anumite procedee rapide permit ca într-o oră să obţinem o primă idée despre influenţele exersate de hipnoză asupra subiectului.

Printre numeroasele procedee utilizate, le vom alege pe următoarele:

1. Atracţia din spate (procedeu Moutin);
2. Atracţia degetului mic;
3. Sugestia stării de veghe;
4. Influenţa punctului strălucitor;
5. Influenţa oglinzii rotative;

6. Influența oglinzii magice.

Vom descrie rapid fiecare dintre aceste procedee.

1. **Atracția din spate.** Plasați subiectul în față, cu picioarele apropiate. Apoi puneți-vă mâinile pe omoplații subiectului, stând în spatele lui, după care ridicați ușor mâinile. Dacă subiectul este o persoană foarte sensibilă, umerii ei vor urmări mișcarea mâinilor și va fi atrasă să privească în spate. M. Moutin descrie procedeul în lucrarea *Noul hipnotism*.

2. **Atracția degetului mic.** Cereți-i subiectului să vă încredințeze mâna dreaptă. Puneți apoi mâna cu palma în jos și apăsați ușor cu mâna stângă degetele, lăsând degetul mic liber.

Apoi, atrageți degetul mic ușor, pe orizontală, și repetați mișcarea până când degetul va urma mișcarea de atracție.

După aceea îi veți putea sugera verbal subiectului, sau degetului mic, să rămână departe de celelalte degete, până când veți opri procedura. După operațiune este indicat să eliberăm degetul mic, mâna și brațul, prin suflul rece.

3. **Sugestia în stare de veghe.** Se obține privind fix în ochii subiectului și comandându-i cu o voce puternică și cu un aer autoritar să facă un lucru (*să închidă ochii și să nu-i mai deschidă, să nu mai deschidă gura*). Cei mai buni subiecți pentru această procedură sunt cei sensibili.

4. **Influența punctului strălucitor și a oglinzii rotative.** Dacă determinăm subiectul să fixeze un punct strălucitor, fie fix, fie în mișcare, și dacă după câteva momente simte o greutate în pleoape sau dovedește pofta de somn, putem merge, fără teamă, cu un astfel de subiect, până la hipnoză

5. **Influența oglinzii magice.** Dacă persoanele care pot fi sau nu hipnotizate, puse în fața unei oglinzi magice, văd culori sau forme, înseamnă că sunt susceptibile de a demonstra sensibilități excelente.

Vom lăsa deci deoparte subiecții refractari la aceste procedee diverse, și, în experiențele următoare ne vom folosi de cei mai sensibili.

2. Hipnotizarea Subiectului

Odată recunoscut drept subiect sensibil, acesta poate fi hipnotizat.

Pot fi folosite mai multe metode, printre care următoarele:

1. Simpla sugestie
2. Punctul strălucitor
3. Oglinda rotativă
4. Privirea
5. Pasele

Simpla sugestie. Fixăm cu blândețe privirea subiectului, și, fără a-l brusca, îi comandăm să închidă ochii; apoi, la fel de blând îi ordonăm să-și piardă sensibilitatea cutanată, și, în acest moment, îi spunem ușor că a adormit, că simte cum somnul pune stăpânire pe el, ceea ce se confirmă în câteva secunde, cu o stare un pic mai sensibilă.

Punctul strălucitor. Este cel mai cunoscut procedeu. Consistă în a determina subiectul să fixeze un punct strălucitor (*precum o bucată de nichel, lama unui bisturiu, o sticlă mică*), plasată la nivelul frunții, între ochi. Această poziție îl forțează pe subiect să-și ridice privirea în sus, sau în față; astfel se determină foarte rapid hipnoza.

Oglinda rotativă. După părerea noastră, utilizarea acestei metode a lui *d'Luys*, este preferabilă din punct de vedere al siguranței și al rapidității.

Recomandăm mai ales oglinda cu o singură față, suflată cu cupru nichelat. Este concepută de M. Robillard, strada nr. 25, la *N-D de Nazareth*, Paris.

Plasăm această oglindă la înălțimea ochilor subiectului, cam la 0,5 centimetri distanță, asigurându-ne că scânteierea luminoasă trece prin ochi. Subiectul însuși este așezat într-un fotoliu, cu capul sprijinit. Prin această metodă somnul se produce cam în 20-30 de minute.

Privirea. Este o procedură obositoare dar implică multă energie și permite obținerea rezultatelor satisfăcătoare dacă celelalte metode dau greș.

Iată cum operăm:

Așezăm subiectul în fața noastră, cu spatele întors la lumină. Îi luăm apoi mâinile, ca să-i simțim degetele mari. Abia atunci, după ritualul indicat în antrenarea privirii, îi fixăm pupila ochiului drept. Somnul se obține și mai repede dacă, pe lângă aceasta, utilizăm metoda sugestiei.

Pasele. Începem la fel ca la procedeul privirii, dar degetele mari ale subiectului sunt aduse în mâna stângă a magnetizatorului, care, timp de cinci sau şase minute, face mişcări intense de sus în jos în capul subiectului, coborând până la nivelul stomacului.

Atunci îi lăsăm mâinile pe lângă corp.

Somnul astfel obţinut aparţine unui alt ordin faţă de cel provocat de hipnoză. Imediat vom vorbi despre celelalte, dacă tot veni vorba de stările profunde.

Determinarea Fazelor

În prima dintre fazele hipnozei, subiectul are toate membrele moi; dacă-i luăm braţul şi apoi îl lăsăm, braţul cade, căci subiectul nu are putere, mai ales că în acel moment doarme profund şi poate fi comparat cu un beţiv-mort. Respiraţia în acest moment este profundă şi regulată.

Este faza de *LETARGIE.*

II

Dacă, în starea aceasta deschidem forţat ochii subiectului, sau dacă acţionăm diferit asupra lui, ia naştere a doua fază.

Membrele păstrează atitudinea care le este cerută, oricare ar fi aceasta. Reţineţi că subiectul are ochii fixaţi şi priveşte drept înainte, sau în locul spre care îi sunt dirijaţi ochii. Nu vă aude, oricât de tare i-aţi vorbi. Nu mai aparţine de lumea exterioară.

Este în faza de *CATALEPSIE.*

În starea aceasta îi putem pune capul pe un scaun şi picioarele pe altul, cu un spaţiu gol între cele două puncte. Tot în acest stadiu se produc stările de extaz.

III

Dacă suflaţi acum spre ochii subiectului, sau dacă- i masaţi uşor fruntea, starea se schimbă complet.

Subiectul vorbeşte şi acţionează ca o persoană trează, dar nu este conştient de mediul ambient, nu-şi dă seama unde se află.

Atunci ştim că este în faza *SOMNAMBULISMULUI LUCID.*

În această stare prezintă o serie de particularităţi specifice, importante de cunoscut.

Mai întâi e sugestibil. Îi putem ordona să vadă sau să facă un lucru, nu doar în timpul somnului, ci şi când este treaz, şi această viziune va persista, acţiunea va fi împlinită nu doar zile, ci luni, şi poate chiar un an de la ordinul dat.

În momentul în care subiectul împlineşte sugestia, devine inconştient şi ascultă fără să comenteze, şi, foarte important de observat, îşi pierde subit sensibilitatea şi o regăseşte după împlinirea comenzii. Deci, subiectul va vedea tot ce i se ordonă să vadă şi va executa tot ce i s-a comandat, cu câteva excepţii pe care nu le putem studia aici.

În stare somnambulică, se conturează un alt fapt, este vorba despre posibilitatea schimbării personalităţii.

Îi spuneţi subiectului: nu mai eşti tu, acum eşti deputat şi ţii un discurs la Cameră. Veţi vedea cum subiectul intră subit în pielea personajului impus. Veţi putea astfel să schimbaţi după placul vostru, de mai multe ori, personalitatea acestuia.

În această stare se produce viziunea distanţei anumitor subiecţi magnetizaţi.

Deci, pentru a rezuma tot ceea ce am spus, iată caracteristicile a trei stări:

1. Letargia. - Somnul profund;
2. Catalepsia. - Ochii fixaţi într-un punct. Membrele moi;
3. Somnambulismul. - Sugestibilitate. Schimbarea personalităţii.

Viziunea distanţei.

Am descris aici fazele principale. Există fără îndoială un număr mare de stări şi de combinaţii ale acestor stări, dar este inutil să ne ocupăm de ele.

În încheiere, să observăm că aceste faze, după cum spun hipnotizatorii, se succed mereu în aceeaşi ordine:

1. Starea de conştienţă;
2. Letargia;
3. Catalepsia;
4. Somnambulismul;
5. Starea de conştienţă;

6. Letargia:
7. Catalepsia;
8. Somnambulismul;
9. Starea de conştienţă.

Aceste stări pot fi reprezentate printr-un cerc.

Fazele, pur hipnotice, nu fuseseră bine încorporate vechilor cercetări ale magnetizatorilor, înaintea lucrărilor recente ale locot.- col. M. de Rochas, administrator al Şcolii Politehnice.

Cercetătorul, autorul descoperirilor experimentale din acest domeniu, precum exteriorizarea sensibilităţii, şi consecinţele acesteia, şi-a rezumat primele lucrări despre *Stările profunde* într-un articol al *Iniţierii*, şi, în ciuda dorinţei noastre de a evita citatele, suntem obligaţi să reproducem pe larg, întorcându-ne pentru detaliile corespunzătoare la lucrarea autorului

Stările profunde ale Hipnozei

I

Cele trei stări ale hipnozei, descrise de M. Charcot, au devenit clasice, în ciuda *Şcolii de la Nancy*, care n-a mai operat asupra unor subiecţi atât de sensibili sau care nu şi-a luat precauţiile necesare ca să constate fenomenele pe care nu le descoperise prima.

Aceste stări sunt:

- letargia
- catalepsia
- somnambulismul

Nu voi mai reveni asupra caracteristicilor specifice şi mă voi limita la a remarca faptul că medicii din Salpetriere par să nu fi mers mai departe de starea somnambulică pentru că n-au semnalat niciodată alte faze.

Acest lucru provine fără îndoială de la experimentatorii care s-au rezumat doar la a produce hipnoza, fie cu agenţi foarte slabi, precum un zgomot subit, presiunea globilor oculari, fie prin procedee al căror efect încetează din momentul în care se produce primul rezultat: aşa

este, de exemplu, fixarea privirii, care-şi încetează acţiunea imediat ce subiecţii închid ochii.

Considerând că subiecţii sunt mai mult sau mai puţin sensibili, părem a ajunge la ceea ce numim *stare hipnotică*, şi asta, în câteva secunde.

Magneţii acţionează în cu totul alt fel. Cu ajutorul paselor, îşi prelungesc acţiunea asupra subiectului timp de un sfert de oră, jumătate de oră sau un pic mai mult, ei nu se preocupă de ceea ce se întâmplă la început, şi nu se opresc decât atunci când au recunoscut, cu ajutorul unor semne exterioare, când acesta a atins gradul de luciditate pe care caută să-l obţină .

Şi unii şi alţii îşi imaginează că nu au nimic în comun.

Este o greşeală. Am rugat un magnetizator să acţioneze asupra subiectului său urmând metoda obişnuită, cu ajutorul căreia, în douăzeci de minute obţinea vederea cu ochii închişi, şi l-am oprit în diverse momente ca să încerc să determin caracteristicile somnului în timpul pauzei.

Am constatat astfel că subiectul trecea prin toate stările pe care le-am descris în cartea mea *Forţele nedefinite*:

1. Starea de credulitate
2. Letargia
3. Catalepsia
4. Letargia
5. Somnambulismul
6. Letargia
7. Starea de raport
8. Letargia

După această ultimă fază, magnetizarea a durat încă zece minute, dar mi-a fost imposibil să constat noi schimbări, căci nu cunoşteam pe atunci fenomenele care trebuiau provocate pentru a le caracteriza.

Am reluat, apoi, acest studiu şi am ajuns la rezultate destul de asemănătoare pentru a putea, cel puţin provizoriu, să formulăm o lege.

Voi descrie mai întâi ce se-ntâmplă cu acel subiect asupra căruia am experimentat cel mai adesea şi care poate fi considerat drept un tip prin regularitatea absolută a manifestărilor.

Voi indica imediat variantele întâlnite la alte persoane sensibile.

Benoist are 19 ani: este un băiat foarte inteligent, se comportă bine şi este sensibil la polaritate. După trei ani se pretează la căutările mele, şi-i cunosc suficient organismul ca să evit cea mai mare parte a cauzelor erorii.

Agentul folosit ca să dozeze hipnoza, în cazul în care ne preocupă, a fost aplicarea mâinii pe vârful capului, în aşa fel încât să acţioneze în acelaşi timp prin polaritatea asupra celor două emisfere cerebrale.

Punând mâna dreaptă pe frunte, determin în primul rând *starea de credulitate*, apoi *starea letargică* caracterizată prin contracţia musculară, *starea cataleptică* cu cele două faze: rigiditate şi imitaţie automată, o a doua *stare letargică* fără contracţie musculară, şi, în fine, *somnambulismul*.

După aceasta, intrăm în perioada pe care n-au studiat-o încă şcolile moderne, cu o a treia stare, *letargia*. Această stare părea să nu fie altceva decât *somnul obişnuit*, căci dacă surprind subiectul în acest somn şi-i diminuez hipnoza prin aplicarea mâinii stângi pe cap readuc *starea somnambulică*; dacă, din contră, folosesc mâna dreaptă, determin *starea de raport*. În aceeaşi *fază letargică*, contractibilitatea neuro-musculară există cam la acelaşi grad ca şi în starea normală.

Starea de Raport

Subiectul este în raport doar cu magnetizatorul, oricare ar fi acesta; această stare, la fel ca şi catalepsia, prezintă două faze.

În primul caz, subiectul percepe încă senzaţia provenită de la alţi agenţi decât magnetizatorul, dar aceste senzaţii, indiferent de natura lor, îmi par în egală măsură dezagreabile, în special cele care provin din contactul animalelor.

Interogat asupra naturii suferinţei pe care o exprimă atunci când, de exemplu, atinge un câine, *Benoist* răspunde că, cel care atinge nu e la fel de organizat ca el, şi că acest lucru îi bulversează întregul organism.

În a doua fază, subiectul nu-l mai percepe decât pe magnetizator. Dacă acesta cântă la pian, Benoist îl aude; dar de fapt, nu mai aude sunetul instrumentului, ci persoana care-l atinge.

Ca o metodă generală, subiectul nu percepe nici un obiect, decât dacă este în contact cu magnetizatorul; privirea acestuia din urmă poate

fi suficientă în stabilirea contactului, şi probabil acest lucru explică, în cele mai multe cazuri, cum vechii magnetizatori aflau că subiecţii lor erau în mod natural în raport cu anumite persoane.

Orice excitaţie cutanată (înţepătură, de exemplu), produsă de magnetizator sau de un obiect care intră în contact cu el, îi place magnetizatorului doar dacă nu-i provoacă o durere prea violentă; această excitaţie produsă de o persoană care nu este în raport, nu este percepută dacă nu este puternică.

Un caracter comun celor două faze a stării de raport este sentimentul de beatitudine, caracterizat foarte bine, manifestat de majoritatea subiecţilor care rezistă aproape mereu dacă vrem să-i trezim sau să-i adormim mai întâi.

În *starea de raport*, fenomenele psihice provocate de presiuni asupra diferitelor puncte ale craniului, şi pe care le voi descrie mai departe, se produc cu o foarte mare intensitate.

În *această fază* apare *extazul* cu viziunea religioasă, obţinut prin presiunea asupra mijlocului frunţii. *Benoist* dovedeşte un acces de vinovăţie sub influenţa vorbelor pe care crede că le aude; ochii i se umplu de lacrimi, şi dacă-l întrebăm ce reprezintă, răspunde că Sfânta Fecioară îi face reproşuri.

În fine, în *faza aceasta* viziunea şi-a schimbat complet natura sub influenţa simplă a presiunii punctului numărul 18, corespunzător ideilor erotice. Ochii se deschid general, ca urmare a întoarcerii capului în spate; subiectul obiectivează viziunile la exterior, căci sfârtecă vioi mâna magnetizatorului, când acesta i-o aşază în faţă, asemenea unui ecran, între ochi şi imagine.

Când subiectul nu şi-a deschis în mod natural ochii în această stare, este suficient să-i ordonăm să-i deschidă, şi el aşa face. Atunci vede, mai mult sau mai puţin direct lichidul care-i curge din ochi, din degete, din nări, din urechile magnetizatorului sau din persoanele cu care-l punem în contact. Acest fluid se prezintă sub forma efluviilor albastre în partea stângă şi roşii în cea dreaptă; părea, în această măsură, pentru subiect, să iasă din magneţi, din cristale. Nu fac decât să indic aici un subiect de studiu asupra căruia mi-am îndreptat privirea după mai mulţi ani şi pe care-l voi trata într-o lucrare specială.

Benoist care, în stările de hipnoză este sensibil, în condiţii nepotrivite, sub influenţa medicamentelor posedă această facultate într-un mod mult mai constant decât în starea de raport.

Poţiunea de IPECA (Cephalis ipecacuanha, sau Psychotria ipecacuanha, este o plantă originară din Brazilia, de la care se folosesc în scop medicinal rădăcinile) i-a dat starea de vomă; esenţa de dafin ţinută într-un flacon astupat cu şmirghel aproape de ceafa lui, a provocat extazul. În astfel de condiţii, esenţa de valeriană i-a cauzat mai întâi neliniştea; se simţea transformat, cu poftă să facă ceva dar nu amintea, apoi prefăcându-se că zgârie ca o pisică.

Când împingem hipnoza mai departe de starea de raport, ajungem la o nouă letargie, unde contractibilitatea este suspendată, şi unde pulsul este uşor slăbit; apoi vine starea de simpatie a contactului.

Starea de Simpatie la Contact

Subiectul continuă să nu mai fie în raport decât cu magnetizatorul şi persoanele care-l ating; dar diferenţa între aceste stări o constituie faptul că este suficient ca magnetizatorul să dovedească o durere pentru ca subiectul care intră în contact, să-l perceapă.

Dacă eu, magnetizator, îl ţin de mână pe Benoist şi o a treia persoană mă pişcă, mă înţeapă sau mă trage de păr, Benoist percepe aceste senzaţii ca şi mine, şi tot în aceleaşi puncte. Dacă am o suferinţă, sau chiar o simplă jenă ca urmare a unei boli, Benoist o percepe în aceeaşi măsură, şi fenomenul încetează când se întrerupe contactul.

Dacă mă mulţumesc să-i pun mâna lui Benoist în contact cu cea a unui alt individ şi dacă stabilesc raportul punându-mi mâna în contact cu celelalte două, Benoist nu mai percepe înţepăturile, dar resimte simptomele bolilor şi infirmităţilor. Tot astfel a simţit şi migrena, intrând în contact cu o doamnă care avea migrenă; a devenit surd când a intrat în raport cu un ofiţer care suferea de această afecţiune, n-a mai putut vorbi când a intrat în legătură cu un copil paralizat la gură.

De multe ori am încercat să-l fac să simtă boala unei persoane absente, făcându-l să atingă un obiect care-i aparţinea acelei persoane; n-am reuşit niciodată. A palpat obiectul cu atenţie, dar mi-a răspuns constant că nu simţea nimic în particular.

Nu mai vede efluviile pe care le percepea în starea de raport.

După starea de simpatie a contactului vine încă o perioadă de letargie, al cărei subiect este în stare de luciditate.

Starea de Luciditate

Subiectul care continuă să perceapă senzaţiile persoanelor cu care intră în raport, nu vede mai mult decât în starea precedentă efluviile exterioare; dar a primit o proprietate nouă. Vede organele interne şi pe cele ale persoanelor cu care intră în contact.

El îi descrie cu termeni care-i sunt familiari în starea de veghe, mai ales când aceste organe sunt bolnave. Întrebat de ce vede mai bine decât ceilalţi aceste lucruri, răspunde că motivul îl reprezintă suferinţa sau perturbaţia pe care o demonstrează prin simpatia concentrată asupra lor. Organele trebuie să fie destul de bolnave în corp, ca să le perceapă; astfel, nu vede tubul digestiv decât până la gât, şi nu vede interiorul gurii. Observă cum vibrează celulele cerebrale sub influenţa gândului, şi se compară cu stele care se contractă şi se dilată în mod succesiv.

Când îl rugăm să atingă o persoană şi s-o examineze, el compară ceea ce vede la această persoană cu ceea ce vede în propriul corp.

De exemplu, pentru ofiţerul care suferea cu urechea, a spus: „Există în ureche o bucăţică de piele la fel ca şi la mine, dar în spate văd un buton pe care eu nu-l am, şi acest buton supurează."

Dacă-l întrebăm ce trebuie făcut pentru a vindeca, răspunde că nu ştie, sau indică remedii provenind în mod evident de la amintirile sale din starea de veghe: astfel, într-o a doua experienţă referitoare la cistită, bolnavul atribuise, în mod voluntar înainte să adoarmă, această boală, unei anumite cause; *Benoist* a repetat aserţiunea, care era falsă, şi a recomandat băuturi răcoritoare.

În această stare, subiectul capătă încă o facultate, aceea de a recunoaşte urma lăsată de un contact, chiar întorcându-ne cu câteva zile în urmă. Vrând într-o zi să mă asigur dacă-l puteam face să călătorească în spaţiu şi în timp, asemeni unor somnambuli, l-am dus în faţa unui dulap în care nu găseam un obiect şi l-am rugat, dacă poate, să vadă unde era obiectul, şi să-l descrie pe cel care-l luase.

Mi-a răspuns: „nu", dar, pipăind, a adăugat: „Simt aici contactul unei alte persoane diferite de dumneavoastră."

L-am condus atunci spre mai multe piese de mobilier pe care le pipăi în egală măsură, când fără să simtă, când regăsind impresia de la dulap; în fine, i-am prezentat diferite haine aparţinând oamenilor casei,

şi recunoscu contactul într-o pereche de mănuşi a unui membru al casei.

N-am putut verifica realitatea faptului; dar am obţinut de mai multe ori contra-dovada făcându-l să atingă mai multe obiecte de către o persoană, apoi persoana de către subiect. Subiectul regăseşte mereu obiectul atins.

Starea de Simpatie la Distanţă

După numeroase şedinţe am fost prevenit să-i aduc la cunoştinţă lui Benoist, *starea de letargie* care-i urmează celei de luciditate.

Ca să obţinem acest rezultat, a trebuit să actionam nu doar la cap, dar şi asupra stomacului, respiratia se opreşte pentru că, se pare, subiectul nu mai este omogen, şi că pieptul nu-i mai vibrează la fel ca şi capul. Astfel, am fost condus la acceptarea procedeelor vechilor magnetizatori, care operează fie prin pase descendente asupra capului şi trunchiului, fie prin presiunea degetelor mari.

În această nouă stare, Benoist continua să nu fie în raport decât cu mine şi să nu mai vadă fluidul exterior, dar vede încă organele interioare, iar sensibilitatea este în aşa fel mărită că nu mai este nevoie să-l ating ca să-mi percep senzatiile, dacă ele sunt un pic vii; el localizează în rest senzaţiile, cum reiese din *experienţa lui Havre*, subiectul părţii a treia.

Totuşi, am încercat în zadar să obţinem sugestia mentală: este imposibil să faci chiar şi cea mai simplă mişcare, prin concentrarea gândului, la fel de bine în această stare ca şi în altele.

Nu l-am mai putut face să depaşească această stare.

Când subiectul este, ca să spunem aşa, saturat, nu mai poate primi nimic şi pare să se dedozeze prin strălucire, revenind puţin câte puţin la starea de veghe.

Dacă pun mâna stângă pe frunte şi fac câteva pase transversale pentru a-l trezi complet, întârzii în mod gradat şi în sens invers toate fazele ale căror fenomene caracteristice tocmai le-am descris.

Dar aceste fenomene nu sunt unice.

Pe măsură ce avansăm în hipnoză, amintirile stării de veghe, mai ales cele cu trăsături ale individualităţii, se slăbesc puţin câte puţin. Subiectul nu pastrează decât fenomenele care s-au produs în stări asemănătoare celui care se găseşte în momentul interogării. Când a

ajuns la luciditate, nu mai există decât două persoane în lume: el şi magnetizatorul; nu le ştie numele sau vreun detaliu despre ei.

Aptitudinea sugestiei începe în starea de credulitate; ea pare să atingă maximum în momentul fazei de catalepsie automată; apoi descreşte lejer în timpul somnambulismului, ca să dispară mai apoi aproape complet la începutul stării de raport.

Dialogul din pagina următoare ne va ajuta să înţelegem mai bine modificările memoriei care nu afectează facultatea mintală.

Am experimentat pe mai mulţi subiecţi, dar din păcate, nu mi-a fost posibil s-o fac cu toată precizia dorită. Intr-adevăr, experimentul trebuie încercat în mai multe reprize, înainte de a cunoaşte gradul de sensibilitate, înainte de a-l putea juca cu precizie, şi timpul le-a lipsit tuturor.

Iată totuşi câteva observaţii mai mult sau mai puţin sumare.

Joseph, frizer, 18 ani, extrem de sensibil la polaritate, trece cu regularitate prin toate stările descrise mai sus şi merge mai departe.

Am determinat în mai multe etape, trei sau patru stări de letargie şi de somn aparent după starea de simpatie la distanţă; dar, ignorând fenomenele care caracterizează subiecţii, n-am ştiut să-i evidenţiez; m-am limitat la cercetarea sugestiei mentale şi am obţinut-o o dată la una din stările extreme. M-am gândit: „Ridicaţi bratul drept", el a ridicat braţul, dar şi l-a retras repede; am continuat: „ridicaţi-vă", s-a ridicat treptat, ca un automat.

Totul se întâmpla cu o întârziere de un minut sau două, şi subiectul, chestionat asupra materiei al cărei ordin mental îl percepea, a răspuns că nu mai vedea, dar că-şi simţea muşchii puţin câte puţin, pentru a împlini anumite mişcări.

Joseph percepe şi bolile persoanelor cu care intră în contact; îşi imaginează la un anumit punct că le simte el însuşi, că se lamentează asupra tristei sale condiţii, el, care e atât de tânăr!... El indică cele mai bune remedii după raţionamentul unor fragmente de consultaţie de unde a fost martor. Pentru cistită, a prescris mercur.

Într-o zi, un medic i-a adus ceva unei persoane bolnave, pe care n-o cunoşteam, şi se pare, că a descris exact simptomele bolii acestei femei; Experimentul n-a mai fost reînnoit.

R., 25 de ani, fierar, vânător cu vechime, a trecut prin toate stările până la simpatie, şi n-a mai fost dus mai departe. Nu s-a acţionat decât de două ori asupra lui şi experimentul făcut, separat de două persoane

diferite, a dat aceleaşi rezultate; în starea de simpatie resimte pişcăturile făcute asupra magnetizatorului, dar nu percepe maladiile.

Clotilde, 20 ani, şi *Doamna văduvă D.*, 25 ani. Observaţii identice până în starea de simpatie. La aceste două doamne trezirea se produce foarte rapid, şi este foarte dificil să urmărim fazele întoarcerii, în timp ce, fazele inducţiei nu se realizează decât cu o anumită lentoare şi fără inhalaţiile profunde care-i marchează net lui Benoist schimbările de stare.

Luiza şi *Maria*, 19 ani, lenjerese. Aceleaşi observaţii, cu diferenţa că sensibilitatea este atât de mare că a trebuit multă atenţie şi lejeritate a mâinilor pentru a recunoaşte fazele, atât ale duşului cât şi cele ale întorsului din starea hipnotică.

Doamna K., 26 ani, n-a fost niciodată magnetizată decât de mine, este de o sensibilitate extremă, pentru toate fenomenele ce caracterizează aceste prime stări, cu excepţia sugestiilor auzului. Mi-au trebuit mai multe şedinte ca s-o aduc în *starea de raport*, stare în care continuă să audă pe toată lumea, dar unde nu mai vede pe nimeni cu excepţia mea, şi atunci demonstrează afecţiunea exclusiv obişnuită.

Mi-au mai trebuit încă vreo câteva şedinţe pentru a o aduce la simpatia contactului unde demonstrează senzaţiile fără să le localizeze; în schimb, a dovedit, chiar la o anumită distanţă, emoţiile mele, zâmbind când zambeam şi eu în spatele ei, întristându-se când mă întristam.

Doamna V., subiect profesional, foarte bine cunoscută la Paris, foarte clar polarizată, trece cu o regularitate extremă, la fel ca Benoist, prin toate fazele descrise mai sus, prin faze pe care nu le-am putut determina până la sincopă.

Dacă, în loc să punem mana dreaptă pe cap, o punem pe cea stângă (poziţia heteronomă), determinăm mai întâi, ca şi la alţi subiecţi, o excitaţie, apoi o amorţire şi, în fine, o paralizie generală, prezentând asemănări cu moartea, încât n-am mai îndrăznit să continui experienţele.

Ne putem întreba dacă, prelungind această acţiune, nu vom obţine o serie de stări separate prin letargii, cu proprietăţi speciale; astfel, starea de veghe nu va fi decât o fază specială şi obişnuită a diverselor modalităţi în care creierul poate fi înzestrat.

Cine stie ce ne rezerva viitorul?

ALBERT DE ROCHAS

Trezirea Subiectului

Niciodată nu trebuie să exersăm adormirea subiectului, dacă nu suntem obişnuiţi cu practica diferitelor procedee ale trezirii. Abia aici e punctul care poate oferi surprize, şi care, mai ales, îi derutează pe începători şi pe operatorii care-şi pierd uşor sângele rece.

Putem trezi un subiect prin mai multe procedee, între care le vom descrie în mod special pe următoarele:

1. Trezirea prin simpla sugestie, sau la comandă
2. Trezirea prin suflu
3. Trezirea prin pase
4. Trezirea fără sugestie, prin privire
5. Trezirea prin combinarea unora dintre aceste procedee.

Trezirea la comandă. Subiectul fiind în stare somnambulică, îi ordonăm să se trezească foarte degajat, într-un minut. Îi mai putem ordona să se trezească la a treia bătaie din palme, sau prin intermediul oricărei varietăţi de sugestie. Acest procedeu trebuie să fie folosit de preferinţă în faza somnambulică; dar reuşeşte adesea, subiectul fiind în stare de letargie, deşi mai lent.

Trezirea prin suflu. Suflând puternic între ochii subiectului, îl trezim şi îl eliberăm în acelaşi timp.

Trezirea prin pase. Unul dintre cele mai bune procedee, mai ales în stările profunde în care trebuie mereu să fie utilizat. Se fac pase orizontale şi repetate cu ambele mâini, mai întâi la nivelul pieptului, apoi la nivelul capului subiectului. Trezirea astfel produsă este greu de obţinut, dar suntem asiguraţi că nu ne vom teme niciodată de nici un accident, subiectul fiind perfect degajat.

Trezirea prin privire. Procedeu folosit când subiectul, dintr-un motiv sau altul, rezistă sugestiei. În acest caz, privim fix subiectul între ochi; la înălţimea mijlocului frunţii şi vedem trezirea producându-se curând, absolut completă şi fără să fi pronunţat un singur cuvânt.

Trezirea combinată. Cele mai bune rezultate s-au obținut trezind subiectul prin procedeul următor, ce rezultă din combinația majorității procedeelor.

1. În faza somnambulică vom da sugestia că, atunci când vom sulfa între ochi, imediat se va produce trezirea completă.
2. Făcând așa, practicăm suflul în locul indicat, degajând rapid, în același timp, fruntea, prin intermediul paselor.
3. Terminăm suflând încă o dată, când subiectul s-a trezit bine.

Dacă avem de-a face cu un caz dificil precum acela al unui subiect aflat în stare de *letargie profundă*, care refuză să asculte sugestia, vom cauta mai întâi să obținem o fază oarecare a hipnozei, fie *catalepsia*, fie *somnambulismul*, și-i vom da sugestia la termen (o jumătate de oră sau o oră), precedată de sufluri și de pase.

Vrăjitorii și Magnetismul

Am ținut să descriem destul de amănunțit fenomenele hipnozei, căci este vorba despre un procedeu des utilizat de vrăjitorii de la sat și de toți cei care trec drept adepți ai magiei.

Magia nu consistă numai în practica magnetismului, nu doar în practicile evocatoare sau proiecția horoscopului unei operațiuni, dar și în sinteza tuturor acestor aplicații.

Totuși, cunoasterea magnetismului pământului, a acestei forțe inteligente și misterioase, denumită „Lumina astrală" de către adepți, este de un mare ajutor magului.

Studiind auto-hipnoza, dezvoltând meditația și extazul, conștientizăm această forță, al cărei uz n-a fost niciodată ignorat.

Acolo e secretul „vrăjilor" și noi nu vom avea drept probă decât următoarele două cazuri:

1. două exemple de fapte obținute la spitalul *Caritate*, de către autor;
2. Faptele atât de curioase din *Cideville*, care s-au produs înaintea creației spiritismului modern, și care sunt de ordin pur magic și despre care Stanislas Guaita, în lucrarea sa remarcabilă, *Șarpele Genezei,* oferă o analiză minuțioasă.

Rezumatul pe care-l publicăm după un jurnal al timpului, este Extras din *Fragmentele oculte ale lui M. MARCELLUS LELOIR* (Bordeaux, 1890).

Dar să redăm următoarea notă curioasă:

„Analele Științei psihice (septembrie-octombrie) relatează o serie de experimente pe care le-a făcut, în 1888, Dr. A. Gibotteau, și care au raporturi foarte intime cu acțiunile magice; subiectul său, B, provenea dintr-o familie de țărani care practicau vrăjitoria; printre altele, „ea știa, după cum am dovedit, să-i facă pierdută urma unei persoane, aducând-o în stadiul în care își considera mâna dreaptă ca fiind cea stangă (halucinația sensului spațiului). Spunea că, pe vremea când era doar o fetiță, mergea la pădure cu mama ei, ca să culeagă fragi. Când se plictisea și dorea să se întoarcă, juca întorsătura și-și pierdea urma."

La noi, această putere le este atribuită vrăjitorilor. La Cubu, vrăjitorii negri pretind că fac la fel. Vor fi cercetări amănunțite asupra acestei practici despre care cred, din experiență, că atestă realitatea.

„Altădată, Berthe m-a învățat cum trebuie să procedez ca să-i provoc unei persoane căderea din picioare. Metoda este, în mod remarcabil, logică. Mai întâi trebuie să o cunoști, să-i vorbești, să o impresionezi pe cât posibil, și să nu te temi de ea. Când este pe stradă, o urmăm, imitându-i mersul și influiențând-o (acesta era cuvântul utilizat cu sensul de a-și însuși mental gândirea cuiva, adormind-o un pic, procedeu care-i era familiar). Atunci persoana trebuie să vadă o coardă întinsă de-a lungul drumului, la câțiva pași mai în față. Îi urmărim bine mișcările persoanei și, în momentul în care ajunge la coardă, imităm o piedică sau un fals pas voluntar: atunci ea este forțată să cadă."

Iată acum o modalitate de a aduce un dușman în starea de a se spânzura: *„îi urmărim pașii și gândurile, îi facem inducție asupra gândurilor și îi arătăm în fiecare zi un copac într-un loc cât mai ferit. Îl facem să creadă că este nefericit, că a eșuat fără cale de întoarcere în afaceri, indicându-i mereu același loc, etc."*

Vrăjitorii de la Sat şi Sugestia

de Dr. GERARD ENCAUSSE
Şeful Laboratorului Hipnoterapeutic al Carităţii

Printre bolnavii trataţi în *Laboratorul Carităţii* s-au găsit două cazuri destul de curioase care revelau influenţa pe care-o pot avea unii indivizi de la ţară asupra subiecţilor mai emotivi.

Dacă vorbim despre aceşti vrăjitori de la sate, despre aceşti reprezentanţi ai ştiinţelor oculte astăzi uitate, prima tendinţă este cea de a râde şi de a nu ţine cont de miile de fapte povestite din gură în gură şi înflorite de imaginaţia naratorilor.

Totuşi, ar fi un studiu serios de făcut, cel referitor la sugestii, însoţit de cuvinte incantate, care reprezintă cauza veritabilă a majorităţii acţiunilor acestor magicieni. Sugestiile nu au efect decât asupra fiinţelor emotive şi sensibile, orice persoană care râde de „vrăjitor", adică nu crede în puterea lui, are şansa să scape mai lesne de influienţa lui, orice-ar spune partizanii transei în stare de veghe.

Cei doi bolnavi despre care vorbim sunt isterici şi până nu le-a fost implementată sugestia, n-a fost declarat nici un accident.

Prima dintre bolnavi, *Elisa C.*, ne-a fost adusă, pe 11 decembrie, de unul din părinţi, care umblase la consultaţii la nenumăraţi medici, care făcuse tratamente diferite, totul fără nici un rezultat.

Bolnava, în vârstă de 18 ani, avea o contracţie persistentă a braţului drept, de origine pur isterică.

Pusă în faţa oglinzii rotative, a fost curând fascinată şi aşa am putut combina tratamentul prin transferuri, cu tratamentul prin sugestie. Sub această dublă influenţă, contracţia braţului dispăru de la începutul celei de-a patra zile de tratament.

Dar în noaptea dintre zilele patru-cinci, bolnava muţeşte subit. Ne-am gândit să folosim sugestia; dar a fost în van, şi două zile mai târziu am încercat diverse procedee de sugestie. Nimic nu dădea rezultate.

Atunci ne veni idea că bolnava era dominată de o sugestie anterioară, necunoscută nouă, care ne distrugea acţiunea pe măsura rezultatelor obţinute. Persistând, muţenia impiedica interogarea bolnavei. Am recurs la un subterfugiu experimental.

Fiind siguri că toate sugestiile erau executate de bolnavă, cu excepţia celor care aveau legătură cu boala sa, am sugerat (subiectul fiind în starea de somnambulism lucid) că persoana care făcuse răul era acolo, în faţa ei, şi este în acelaşi timp unul dintre elevii din laborator.

Figura bolnavei lua imediat expresii furioase foarte accentuate şi cu mare dificultate, cel bănuit de starea actuală a subiectului, s-a putut apropia şi ordona cu o voce puternică să fie vindecată imediat, ceea ce s-a întâmplat pe loc.

Din dialogul dintre cei doi interlocutori, am dedus următoarele fapte:

Tânăra bolnavă era fiica unui om considerat în sat vrăjitor.

Ziua în care a venit la Paris, trimisă de părinţii ei, tatăl, cuprins de o furie violentă, o blestemă, spunându-i:

„Începând de astăzi vei fi mereu bolnavă şi nimeni în afară de mine nu te va putea vindeca."

Până atunci nu fusese niciodată bolnavă, n-avusese niciodată crize de isterie, nici vreun accident nervos.

Aceasta scena efectului blestemului.

Înţelegem cu uşurinţă de ce, din momentul în care această contracţie fu vindecată, se declanşă o altă afecţiune. Cuvintele tatălui acţionaseră ca o sugestie adevărată.

Cunoscând această poveste, ne-a fost uşor să stopăm orice durere.

Tatăl, bănuit, creat prin acţiunea noastră sugestivă, declară încetarea blestemului şi îşi iertă fiica. Repetă această iertare şi în momentul în care subiectul se trezi, şi de atunci toate accidentele încetară.

Povestea unui alt bolnav este inclusă, în egală masură, în această categorie.

Adolphine F., 27 ani, căsătorită de la vârsta de 18 ani, ne-a fost adusă pe 7 septembrie 1890.

Fusese atinsă subit de accidente nevropatice puternice, crize de sufocări, dureri, atacuri de isterie.

Fusese tratată cu bromură, chiar cu doze mărite, cu valeriană, dar nimic nu a avut rezultate.

Numai tratamentul prin transferuri a dat rezultate şi, în mai puţin de 15 zile de la începerea tratamentului, bolnava se întorcea acasă vindecată. În ciuda cererilor noastre, ne-a fost imposibil să găsim cauza

bolii şi aveam de-a face cu o persoană nervoasă şi emotivă; dar acest lucru nu era suficient pentru a stabili cauza accidentelor.

Pe 11 decembrie 1890, bolnava reveni să ne vadă, atinsă, încă o dată de aceste simptome. Un interogatoriu minuţios a dus la descoperirea faptului că a încercat de câteva ori să se trateze în ţara ei, cu ajutorul unei femei considerate vrăjitoare. Această femeie îi spusese într-o zi, într-un moment de furie, că începând cu acea clipă va fi mereu bolnavă şi că nici un medic n-o va putea vindeca.

Furia vrăjitoarei era provocată de refuzul unei mici sume de bani, din partea bolnavei. Am văzut care au fost rezultatele acestei sugestii.

Un nou tratament sugestiv a dat în final rezultate în acest caz unic, iar cauza bolii a fost complet eliminată şi vindecată.

În concluzie, există situaţii peste care trecem adesea cu prea multă uşurinţă.

Lucrările recente ale D. Luys, au lămurit într-o zi acţiunea acestor factori empirici, unde sugestia poate fi purtată de obiecte diverse (talismane, bijuterii), aşa cum o stare nevrotică poate fi purtată de o persoană magnetizată. Dar sunt şi situaţii particulare, cazurile în care aceşti hipnotizatori de la sat comit fapte de magie neagră şi prin ameninţare, storc bani de la victimile lor.

Aceste două observaţii arată mai mult care e utilitatea cercetării etiologiei în accidentele nevrotice care apar subit la subiecţi, până atunci fără probleme sau emotivi.

Îmi permit să citez un caz extraordinar de vrăjitorie care s-a derulat în faţa tribunalelor, iar povestea este înserată de M. Montet în jurnalul Patria, din 26 mai 1853.

Iată articolul:

„Astăzi punem sub ochii cititorilor acestui jurnal fapte de natură unică, de necrezut, inadmisibile pentru oamenii obişnuiţi cu filosofia sceptică a secolului al XVIII-lea.

O dezbatere contradictorie în faţa tribunalelor unde, mai mult de douăzeci de martori au fost audiaţi şi au dat aceleaşi declaraţii, pentru ca noi să îndrăznim să le credem şi să dăm publicităţii faptele care s-au petrecut în plin secolul al XIX-lea, şi care ne întorc cu patru secole în urmă. Vor dovedi o dată în plus că ştiinţa şi filosofia modernă, care au negat în mod absolut faptele magiei şi ale vrăjitoriei de care e plină istoria tuturor popoarelor şi a tuturor timpurilor; şi că oamenii simpli

cred în ceea ce au văzut, chiar dacă ceea ce au văzut e declarat absurd."

Iată acum povestea faptelor care s-au petrecut în 1850, în Normandia, în satul Cideville, arondismentul Yvetot, aşa cum rezultă din analele Justiţiei din Yerville.

În primele zile ale lunii martie, 1840, M.Tinel, preot din Cideville, a regăsit printre bolnavii săi un individ numit G., căruia, de multă vreme, lumea îi dăduse reputaţia de vindecător şi de vrăjitor. Preotul îi adresă vrăjitorului cuvinte de dojenire şi-l alungă. De partea sa, justiţia puse mâna pe G., care primi pentru asta un an sau doi de închisoare pentru vrăjitorie.

G., îi promise preotului că se va răzbuna şi alese, pentru a executa blestemele sale, o stână unde stătea Thorel, discipolul şi prietenul său.

Totodată doi copii erau ridicaţi la gradul de presbiter în Cideville; unul avea 12 ani şi se numea Gustave Lemoniers, celalalt, numit Clement Aunel, avea 14 ani. Pentru preot, educarea acestor copii era şi o ocupaţie plăcută şi o metodă de creştere a bunăstării sale. Părerea generală a martorilor este că prin persoana unuia, vrăjitorul l-a lovit pe preot.

Într-o zi de târg, tânărul Gustave a fost acostat de un cioban şi, la scurt timp, începură evenimentele. Curând după întoarcerea copilului, un fel de vijelie se abătu asupra presbiterului, apoi, ca urmare a acestei vântoase, lovituri asemănătoare cu cele de ciocan nu încetau să se facă auzite în toate colţurile casei, care părea că vrea să cadă în ruine.

Loviturile luară o asemenea intensitate încât puteau fi auzite de la o distanţă de doi kilometri, şi că o mare parte a locuitorilor din Cideville, 150 de persoane, se spune, s-au îndreptat spre presbiter, l-au înconjurat şi l-au explorat în toate sensurile fără să poată descoperi cauza.

În timp ce aceste zgomote misterioase persistau, obiectele spărgându-se în toate direcţiile, zboarând pe o fereastră şi intrând pe cea opusă...; o masă enormă se ridică de la pământ şi se sparse; ba mai mult, un dulap încărcat de cărţi, ajunse la orizontală până la fruntea preotului şi acolo, fără să fie atins şi contrar tuturor legilor cunoscute ale gravitaţiei, căzu perpendicular pe picioarele lui.

Un alt martor, auzind zgomotul misterios, îl făcu să caute în toate colţurile apartamentului, şi puse împreună cu el condiţiile unui dialog: de exemplu, o lovitură va însemna *da*, două - *nu*, apoi numărul

loviturilor va fi indicat de numărul de litere. Convenind astfel, martorul înregistră toate literele care-i compuneau numele, prenumele, şi pe cele ale copiilor, vârsta lui şi a lor, pe an, lună şi zi, numele comunei; totul se petrecu cu o corectitudine ireproşabilă.

Un preot, un vicar din Saint-Roch, M. L, aflându-se din întâmplare în trecere la Yvetot, a făcut acelaşi experiment interogându-l pe „cel" care bătea misterios. Ca răspuns i-a spus vârsta şi prenumele mamei şi a tatălui, lucruri pe care el nu le cunoştea, părinţii lui murind când el era copil mic. Cu aceste informaţii exacte, el se întoarse în Paris, se duse la primărie, consultă registrele de la starea civilă şi găsi revelaţiile din Cideville, în conformitate cu realitatea.

Cât despre starea copilului, obiect al obsesiei, el avu simptome extrem de remarcabile: fu complet răvăşit cu sistemul nervos, o greutate mare îi apăsa asupra umerilor săi şi-i comprima pieptul. Mai mult, acest copil vedea mereu în spatele lui umbra unui om despre care spunea că nu-l cunoaşte, până în ziua în care, confruntat cu Thorel, strigă: *Iată omul!*

Într-o seară, preotul din Cideville şi câţiva dintre confraţi au discutat asupra modalităţii de a acţiona pentru a elibera copilul de posedare. Unul dintre preoţi spuse că-şi amintea că a citit într-o carte veche cum se poate acţiona asupra spiriteleor malefice şi a le conjura, ţintuindu-le cu ţinte de fier.

Cu riscul de a aluneca un pic spre superstiţie, ecleziaştii noştri bravi s-au înarmat cu ţinte din fier şi le înfingeau peste tot unde se făcea zgomotul auzit.

După o vreme de la începerea acestui exerciţiu, o cizmă, care părea să fi fost obiectul vrăjit, scoase o flacără, urmată de un fum negru, care necesită deschiderea ferestrelor pentru a evita asfixierea.

Reîncepând procedura, se auzi un geamăt, apoi strigăte nearticulate, prin intermediul cărora se distingea cuvântul *iertare.*

„Iertare!" - răspunseră ecleziaştii -, *te vom ierta şi-l vom ruga pe Dumnezeu să te ierte, dar cu condiţia ca tu să vii personal să-i ceri iertare copilului.*

- Tu ne ierţi pe toţi?
- *Deci, sunteţi mai mulţi?*
- Suntem cinci, cu tot cu ciobanul vrăjitor.
- *Ii iertăm pe toţi."*

Atunci totul se întoarse la liniştea dinainte a presbiterului.

A doua zi, după-amiaza, la uşa presbiterului a bătut Thorel; atitudinea sa era umilă şi căuta să se ascundă după şapca sa.

Copilul îl zări şi strigă:

- Iată omul care mă urmăreşte de mai bine de 15 zile.
- *Ce doreşti, Thorel?* - îl întrebă preotul M.
- Vin... vin din partea stăpânului ca să caut iertarea pe care o aveţi aici.
- *Nu, Thorel, încă o dată îţi spunem, nu de asta ai venit aici; ce doreşti? Şi de unde provin aceste blesteme pe care le-ai făcut?*
- Asta nu vă priveşte; nu vă pot spune.
- *Spune deci, ce doreşti să faci? Fii cinstit, spune că ai venit să-i ceri iertare acestui copil; fă-o deci şi aşează-te în genunchi.*

Şi cerând iertare, trăgea cu ochiul şi căuta să-l observe pe copil după bluza pe care o cunoştea.

Din acest moment martorii constată că suferinţele copilului şi zgomotele misterioase din Cideville au dispărut. Preotul M. îl forţă pe Thorel să se ducă la primărie şi acolo, în faţa martorilor, fără să-i spună cineva s-o facă, să cadă în genunchi de trei ori, şi să ceară iertare.

- *Pentru ce-mi ceri iertare?* - îl întrebă preotul. Şi Thorel continua. Dar, cerând iertare, Thorel se târa în genunchi şi căuta să-l atingă pe preot cum făcuse cu copilul.
- *Nu mă atinge!* - strigă preotul.
- *În numele cerului, nu mă atinge, sau te lovesc!*

Ameninţarea fu zadarnică, Thorel avansă în continuare, până când preotul, ajunse într-un unghi al camerei şi se văzu forţat, în legitimă apărare, să-l lovească cu bastonul de trei ori, peste braţ.

Aceste trei lovituri de baston au fost cauza procesului care s-a derulat în faţa justiţiei din Yerville şi unde toate faptele pe care tocmai le-am indicat sumar au fost constatate în cele mai mici împrejurări de numeroşi martori care au fost mereu constanţi.

Judecătorul din Yerville, după ce i-a audiat pe martori şi le-a ascultat declaraţiile, dădu, pe 5 februarie 1851, o hotărâre definitivă, prin care Thorel rămânea pierdut de cererea sa de 1200 franci pentru daune şi pagube-interese, pentru loviturile de baston ale preotului şi condamnat.

Acesta a fost finalul juridic al acestei probleme unice. Cât despre partea materială, vom spune că aceste fapte şi alte mii asemănătoare, care s-au produs zilnic şi fără întrerupere, începând cu 26 noiembrie

1850 până pe 15 februarie 1851, n-au încetat decât atunci când, din ordinul Arhiepiscopului M. de Rouen, cei doi copii au fost îndepărtați de presbiterul din Cideville și încredințați unui alt ecleziast, care le-a continuat educația la Rouen.

Așa cum am scris mai sus, instrumental vrăjitoria este marele agent magic, sau, în termeni moderați, puterea magnetică dirijată prin voința perversă.

Vrăjitorii și necromanții căutau în special, în evocările spiritului lor impur, puterea magnetică care este condiția adeptului veritabil pe care doreau să-l uzurpe, abuzând nedemn.

Nebunia vrăjitorilor, fiind una răutăcioasă, unul din scopurile lor era în special creșterea puterilor vrăjilor și a influențelor lor malefice.

Vrăjitoria

Toate aceste povești atrag atenția cercetătorului asupra vechilor practici de vrăjitorie pe care le credea fabuloase și dispărute pe veci din istoria științelor. Ori, experiențele făcute cu perseverență, din 1891, de M. colonelul Rochas, referitoare la exteriorizarea sensibilității în stările profunde ale hipnozei, vin să ne reamintească posibilitatea acestor fapte cauzate de domeniul magiei.

Tratatul pe care-l scriem, nefiind o carte de vrăjitorie ci o lucrare de magie, nu vom intra în detaliile acestei practici periculoase sau în serviciul unei voințe răutăcioase. Ținem pur și simplu să insistăm asupra „posibilității științifice" a acestui fenomen, și vom rezuma aceste lucrări recente pe care le-am verificat experimental în laboratorul *Carității*.

Pentru a proceda în ordine, să prezentăm mai întâi prima experiență caracteristică, așa cum a fost publicată în jurnalele cotidiene, în luna august 1892.

Experiențele lui M. de Rochas

Din Justiție: (2 august):

Aceste experiențe au avut loc ieri în prezența a doi medici, membri ai Academiei de Științe, și a unui matematician foarte cunoscut.

M. de Rochas a încercat să dizolve sensibilitatea unui subiect printr-o placă foto.

A pus o primă placă în contact cu subiectul neadormit: fotografia subiectului obținută apoi, nu mai prezenta nici un raport cu el.

O secundă, pusă anterior în contact cu un subiect adormit, exteriorizat lejer, a dovedit cu greu o relație de sensibilitate.

O a treia, în fine, care, înainte să fie plasată în aparatul foto fusese puternic încărcată cu sensibilitatea subiectului adormit, a dat o fotografie care a reprezentat caracteristicile cele mai curioase.

De fiecare dată când operatorul atingea imaginea, subiectul reprezentat îl resimtea. În fine lua un ac și înțepa de două ori pelicula plăcii unde era indicată mâna subiectului.

În acest moment, subiectul s-a contractat complet de durere. Când l-am trezit, am constatat că avea pe mână două stigmate roșii, sub epiderma corespunzătoare celor două înțepături ale peliculei fotografice.

M. de Rochas tocmai realizase acest lucru, pe cât de mult posibil demonstrând vrăjitoria bătrânilor.

În domeniul atât de misterios al faptelor, dorim să ne limităm la a fi doar un narator sincer. Aici nu este vorba să crezi sau să nu crezi. Noi am spus ceea ce am văzut, asta-i tot.

Să vedem acum detaliile oferite de autorul descoperirii în *Inițiere* (vol. 17, nr.2, noiembrie 1892).

Majoritatea subiecților, cand au hiperestezie, adică o sensibilitate crescută la ochi, cu anumite metode și exerciții, văd lumini, străluciri și aure de plante, animale și minerale. Aceasta a fost prima constatare de acum 50 de ani, a unui savant chimist austriac, baronul Reichenbach.

La om, energiile acestea emană, ies din ochi din nări, din urechi şi din extremitatea degetelor, în timp ce restul corpului este pur şi simplu acoperit de un halou luminos.

Când experimentăm decorporalizarea unui subiect, acesta vede cu privirea interioară cum corpul luminos părăseşte trupul fizic, se ridică exact în aer unde putem constata direct sensibilitatea pacientului prin pase magnetice.

Continuând manevrele specifice producerii decorporalizării, am recunoscut, cu ajutorul acestor procedee, că se evidenţiau succesiv straturi luminoase, foarte subţiri, concentrice. Aceste straturi au între ele spaţii de 5-6 centimetri, iar primul nu este separat de trup fără decât la jumătate de distanţă.

După teoria ondulatorie, care astăzi ajută la explicarea propagării şi proprietăţilor luminii, a sunetului şi chiar a electricităţii, putem presupune că aceste straturi energetice, corpuri luminoase, se datorează interferenţelor undelor ce produc *maxima* şi *minima* necesare producerii interferenţelor.

Astfel, am fost condus să încerc dacă aceste unde, pe care, la fel ca şi Reichenbach, le-am numit od, aveau proprietatea să se reflecte la fel ca şi celelalte unde, studiate în fizică.

Cu ajutorul unei prisme am făcut numeroase experimente variind condiţiile, dar fenomenul principal s-a complicat cu fenomene secundare, şi tot ce am putut să concluzionez, a fost că prisma permite trecerea undelor, deviindu-le în funcţie de o lege pe care n-am putut s-o aflu.

Ce consider cu exactitate este că, în general, lichidele nu doar opresc od-ul dar îl şi dizolvă; adică, dacă, de exemplu, facem să traverseze un pahar cu apă, printr-unul din straturile sensibile apropiat corpului, se produce o *umbră odică*, corpurile următoare dispar în spatele paharului; mai mult, apa din pahar devine în întregime sensibilă, şi emite, după o vreme, o energie sub formă de vapori sensibili care se ridică vertical. Dacă îndepărtăm paharul, apa conţinută rămâne influienţată până la o anumită distanţă unde liantul care-l uneşte cu corpul subiectului pare să fi slăbit.

III

Analogia care prezintă acest fenomen, cu poveştile persoanelor care produc moartea de la distanţă, rănind o figură modelată după imaginea lor, era evidentă.

O statuetă micuţă, confecţionată din ceară, ca să o modelăm şi să o influenţăm pentru câteva momente, în faţă şi la distanţă mică de un subiect, reproduce senzaţiile de pişcături pe care le percepe, spre partea de sus a corpului, dacă înţepăm statueta în zona capului, dacă o înţepăm spre partea inferioară, o pişcăm de picioare. Localizez exact senzaţia, implantând, asemeni bătrânilor vrăjitori, în capul figurinei mele, o meşă de păr tăiată din ceafa subiectului în timp ce el dormea. La aceasta experienţă, colaboratorul nostru a fost martor şi chiar a participat; el adusese statueta astfel pregătită. Am trezit-o pe Doamna L., care, fără a-şi părăsi locul, începu să se certe cu el, până când, se întoarse brusc şi, ducânduş-i mâna în spatele capului, îi ceru râzând să-i taie părul.

Din păpuşa de ceară păreau să emane energii luminoase de aceea m-am gândit că dacă o proiectam cu ajutorul unei lentile, pe un perete întunecat, imaginea unei persoane suficient de decorporalizată, am fi putut imediat localiza senzatiile trimise de imagine, persoanei. O placă încărcată cu bromură gelatinoasă şi un aparat foto n-au permis realizarea cu usurinţă a experimentului, care nu a dat rezultate până nu am avut grijă să încarc placa cu sensibilitatea subiectului înainte de a-l plasa în aparat.

Vrând să împingem experienţa pe cât de departe posibil, şi profitând de faptul că era prezent şi un medic, am împuns violent cu un ac, fără să previn, de două ori, imaginea mâinii drepte a Doamnei L., care ţipă de durere şi îşi pierdu pentru o clipă conştiinţa. Când îşi reveni, am observat pe dosul mâinii sale două semne roşii subcutanate, pe care nu le avusese mai înainte şi care corespundeau cu cele două întepături pe care le provocasem

Iată, acestea au fost faptele care s-au petrecut pe 2 august, nu în prezenţa membrilor Academiei de Ştiinte şi ai Academiei de medicină, ci în faţa a trei funcţionari de Şcoală.

Am plecat chiar în acea seară la Grenoble şi n-am mai putut reface experimentul, dar sunt sigur că aş fi obţinut din nou localizarea exactă a senzaţiilor, cât despre stigmate, n-am îndrăznit să sper că va mai fi un

alt experiment reuşit, căci, persoana la care s-au produs, poseda o aptitudine rară şi care e greu de găsit.

Alfabetul Simpatic

Acest gen de operaţiune consistă în trasarea câtorva litere pe braţ, cu ajutorul unui ac şi introducerea sângelui unui prieten în rana pe care am făcut-o.

Operaţiunea trebuie practicată asupra individului cu care trebuie să intrăm în contact şi, oricât de departe ar fi unul de celălalt, se pot anunţa despre unele evenimente printr-o înţepătură făcută pe anumite litere. Imediat este resimţită de cel căruia ne-am adresat

În ciuda dorinţei noastre de a nu cita exemple în acest *Tratat elementar*, am fost nevoiţi să rezumăm în detaliu experimentele făcute. Citatele erau indispensabile pentru a-i arăta cititorului realitatea faptelor de magie, pe care le punem mereu pe seama imposturii şi a efectelor „ochiului rău" - *deochiul*, a acţiunii magnetice a unui om asupra altuia, a voinţei asupra microcosmosului, aşa cum spunem în occultism.

Ne putem urma acum studiul şi aborda detaliile acţiunii voinţei umane asupra forţelor inteligente ale naturii.

Să-i amintim magicianului că, dacă va dori să folosească forţa magnetică, regula principală e că trebuie să acţioneze pentru forţa binelui, să nu atace niciodată pe nimeni, şi să-şi dedice forţele apărării celor slabi şi neştiutori. Aceasta este singura „cale dreaptă", celelalte nu conduc decât la nebunie şi la durere, dacă nu la moartea eternă.

Celui care are urechi de auzit!

Propagarea voinţei magului se întinde peste lumea fizică, ce trebuie modificată în toate formele sale, şi deasupra omului, pe care magnetismul îl transformă parţial în maestru.

Exerciţiul şi sângele rece pot să mai deschidă cercetătorului un nou câmp de acţiune: este vorba despre Natura invizibilă, despre acest plan pe care noi îl numim „astral", receptacul al formelor viitoare şi al imaginilor trecute, după cum îi este permis omului să utilizeze forţele cele mai active şi cele mai ascunse. Acolo se află *grădina hesperidelor*,

unde poate ajunge doar navigatorul îndrăzneţ şi disprețuitor, atât al morţii, cât şi al pericolului.

În lumea noastră vizibilă, omul a ştiut să se facă stăpân al forţelor fizice, a ştiut să îmblânzească şi să folosească câteva animale. Un câmp de acţiune analog se deschide pentru voinţă în *planul astral*.

Forţele pe care le putem utiliza le cunoaştem: ele emană din astre şi le ştim caracterul; dar *fiinţele* asupra cărora poate avea efect o acţiune ne sunt necunoscute încă. Autorii care vorbesc despre acestea fac mereu un mare mister din ele şi derutează atenţia cititorului prin diferitele nume pe care le atribuie acestor fiinţe. Noi le vom numi, ca şi kabbala, *DEMONI*, amintind că ele sunt numite şi *spirite elementare, prinţi ai elementelor, demoni nefaşti (δαιμων)*, etc., etc. Urmează să vedem de ce toate aceste nume.

Rolul lor este analog celui al animalelor în lumea vizibilă: ele îl ajută pe operator la o mare parte din treburile sale, numai să fie dirijate şi fără nici o responsabilitate din partea lor.

Aceasta, după cum, pentru comerţul omenesc, câinele este un ajutor preţios, ataşat de stăpânul său, dar neîngrijorându-se deloc pentru caracterul mai mult sau mai puţin moral al treburilor pe care stăpânul său îl pune să le îndeplinească. Este ca în cazul câinelui contrabandistului, care se va arunca asupra vameşului, deoarece a fost dresat pentru acest exerciţiu, de care nu este răspunzător, în timp ce câinele de pază al unui fermier onest va sări la pulpele netrebnicului care vine să fure roadele. Câinele tâlharului sau câinele jandarmului, animalul nu este decât un simplu ajutor, care este util doar prin mâinile stăpânului, care este singur responsabil de acţiunile fiarei. Exact la fel se întâmplă în cazul demonilor, care se aruncă în curenţii forţei psihice, proiectaţi de cel care i-a îmblânzit, fără a se nelinişti pentru caracterul intim al faptei pe care-i fac să o comită.

Acţiunea magului asupra demonilor din planul astral este strict analoagă acţiunii hipnotizatorului asupra celulelor nervoase care conduc la neîntrerupta refacere a corpului uman: a comanda producerea de stigmate într-o zi fixată sau dispariţia unui semn din naştere, este exact acelaşi lucru cu a comanda o tulburare atmosferică uşoară sau a o actualiza după o sursă; doar planurile de acţiune şi caracterul intim al fiinţelor puse în mişcare diferă.

În primul caz, influenţează omul, adică în plan microcosmic şi prin intermediul celulelor nervoase şi al celulelor embrionare; în al

doilea caz, acționează asupra Naturii, adică în plan macrocosmic şi cu ajutorul ființelor astrale şi al demonilor (spiritelor elementalilor: foc, apă, aer, pământ).

Dar, ceee ce trebuie să reținem este faptul că animalele nu se supun decât celui care le dresează şi că cel care nu are destulă ştiință, destul curaj şi destulă experiență şi sânge rece şi care vrea să influențeze, „pentru a se amuza", aceste ființe astrale, este asemenea ignorantului care se aruncă în mijlocul unei haite de câini furioşi cărora le este necunoscut.

Preferăm să râdem de experiențele sale decât să riscăm să antrenăm un om fără minte în cercetări în care îşi va abandona pe puțin sănătatea, dacă nu şi rațiunea sau viața sa. Aşadar, noi sfătuim cu indulgență puterea spirituală modernă să facă mesele să se mişte sau să facă să scrie prin ființa lor impulsivă „comunicările" sentimentale ale lui Victor Hugo sau Platon; este puțin periculos, la îndemâna tuturor îndrăznelilor şi a tuturor inteligențelor, şi asta scurtează într-un mod agreabil o seară lungă. Însă, aşa cum nu ne încredem în microscoapele care dezvăluie acțiunea internă a celulelor organice copiilor sau ignoranților, nu lăsăm demonii la îndemâna primului venit.

Putem defini demonii: *ființe instinctive şi funeste, intermediari între lumea psihică şi lumea materială.* Această definiție concordă cu învățăturile tradiției care ne spune, odată cu Porphyrius, Iamblicus, mai întâi, apoi cu Paracelsus, după aceea cu Agrippa, şi în cele din urmă cu Éliphas Lévi şi Kabbala, că spiritele se divid în: spirite mortale sau *spirite ale elementelor* (demoni) şi spirite nemuritoare sau *spirite umane* (elemente) în diferite stadii de evoluție.

Caracterul esențial al demonilor este să anime instantaneu toate formele substanței astrale, care se condensează în jurul lor. Astfel, ele vor apărea când sub forma unei mulțimi de ochi fixați pe un individ, când ca mici puncte luminoase şi strălucitoare înconjurate de substanță fosforescentă şi supunându-se comenzii cuvântului omenesc, când ca animale ciudate, necunoscute pe pământ, şi ca nişte combinații heteroclite de forme animale şi umane, reproducerile cărora se vor găsi mai departe rezumând toate acestea. Este de ajuns deocamdată să ne amintim că demonul nu are nimic rău în sine şi este la fel de inofensiv precum un biet animal când este lăsat în pace.

Pentru a intra în relație cu demonii (elementalii), trebuie să pătrunzi în planul astral. Se poate ajunge la acest rezultat, fie personal,

prin antrenament psihic şi meditație, fie prin intermediar, prin utilizarea unui subiect somnambul.

Dar trebuie să se ştie că orice ființă intră în relație intimă cu acest *plan astral* chiar înainte de a adormi şi chiar înainte de a se trezi, adică atunci când raporturile dintre ființa impulsivă (*corpul astral*) şi ființa conştientă vor suferi o schimbare oarecare. Această relație între cele două planuri se mai stabileşte în momentul unei bucurii sau al unei frici subite, ca şi în momentul unui presentiment grav. Dezechilibrul progresiv al ființei omeneşti, fixat cu numele de „antrenament mediumnic" în vederea viziunii, a audiției sau a reîncarnării, permite intrarea în raport cu *planul astral* şi, prin urmare, cu demonii.

Iată de ce multe persona văd în momentul adormirii, şi când ochii lor sunt închişi, capete ciudate şi forme bizare care înaintează spre pat cu o incredibilă rapiditate şi care dispar deodată pentru a fi înlocuite de altele. La fel, aceste coşmaruri ciudate, aceste viziuni şi aceste infestări care precedă trezirea sunt efectul sau tulburările organice sau demonii, depinde de situație.

Astfel, existența acestor ființe nu poate fi afirmată decât de cei care le-au perceput şi cu propria lor garanție. Fără a dori să descriem propriile noastre lucrări, încă nefinalizate în atingerea acestui punct atât de interesant al magiei, raportăm diverse schițe provenite de la doi subiecți şi realizate în circumstanțe absolut speciale.

Primul dintre aceste desene a fost obținut printr-un subiect plasat în fața unei oglinzi magice din carbon. Acest subiect (o femeie de lume) nu fusese niciodată hipnotizată şi nu a fost de atunci. Ea nu ştia să deseneze şi s-a mulțumit să urmeze imediat conturul formelor pe care le văzu apărând în oglinda magică improvizată.

Desen/pag. 403

Avem în posesia noastră fototipiile acestei viziuni; însă, necesitățile tirajului ne-au obligat să recurgem la reproducerea în masă a acestei planşe atât de curioase. Se disting în această imagine formele cele mai disparate aduse în învălmăşeala forțelor astrale.

Desen/ pag.404

Asta răspunde întrutotul nu doar cercetărilor noastre personale, dar chiar şi expunerii celor care au perceput aceste fiinţe necunoscute tuturor, cu excepţia magicienilor.

A doua serie de desene a fost obţinută de unul dintre prietenii noştri, M.C. de P., foarte sensibil la experienţele telepatice de la distanţă şi în condiţii curioase.

M.C. de P. se afla, aşadar, la o masă, într-o după-amiază de toamnă, către orele patru, şi avea cîteva coli de hârtie albă în faţa ochilor. Brusc este cuprins de o criză violentă de tristeţe, fără cea mai mică cauză, şi asta în timpul unei conversaţii pe care o avea cu două persoane prezente; i se pare că un văl se desfăşoară în faţa lui şi are subita percepţie a unor fiinţe şi a unor forme ciudate timp de patru-cinci minute. Atunci făcu aceste desene, imitând exact, spune el, viziunea sa. Prietenul nostru nu a văzut niciodată, dacă memoria noastră este fidelă, rezultatul precedentelor noastre experimente, eram absent în acel moment, şi la numai două ore după aceea, la întoarcere, văzurăm schiţele. Pe de altă parte, sinceritatea şi onestitatea sa sunt deasupra oricărei suspiciuni şi concordanţa acestora din urmă cu cele obţinute de primul nostru subiect, pe de alta, cu figurile, fie spus, diabolice ale vechilor grimoare, vor frapa orice observator conştinet.

Iată deci desenele obţinute în timpul acestei a doua experienţe inopinante.

De vreme ce am descris pe cât de clar posibil tot ceea ce ne învaţă Ştiinţa Ocultă privitor la demoni, să abordăm studiul diverselor mijloace folosite pentru a ajunge la aceste fiinţe şi a le conduce.

Desen 1/ pag.406

Pentru a înţelege bine aceste mijloace, trebuie să ştim că aceste fiinţe sunt divizate din punct de vedere teoretic în patru mari clase, corespunzător celor patru forţe elementale şi celor patru litere ale tetragramei sacre.

Acestor patru clase de demoni li se dau numele de Gnomi (pentru Pământ), de Salamandre (pentru Foc), de Silphide (pentru Aer) şi de Ondine (pentru Apă).

Să reţinem că aceste împărţiri nu au alt motiv decât modificările pe care le suferă substanţa astrală după diversele medii în care se manifestă ea.

Nu este mai puţin adevărat, totuşi, că aceste modificări determină utilizarea de diverse instrumente, cuvinte kabbalistice, etc., etc. utilizate. Astfel am trasat tabloul concordanţelor, conform lui Eliphas, care rezuma el însuşi a-IV-a carte (netradusă încă) a lui Agrippa, despre magia practică. Lecturarea atentă a acestui tabel va furniza primele indicaţii necesare.

Desen 2/ pag. 406

Pentru invocarea entităţilor Aerului, ale Pământului, ale Apei şi ale Focului, ne raportăm la cea ce am spus în primul capitol al acestei a treia părţi, precum oraţiunile, adăugând lămuririle următoare care completează anumite puncte lăsate încă neatinse în acest capitol.

Tabelul Corespondenţelor Cuaternarului Magic

După Éliphas Lévi (1861). *Ritualul Înaltei Magii.Ritualul.*

	ELEMENTUL	DUHUL	PUNCTUL CARDINAL	TEMPERAMENTUL	HIEROGLIFA	INSTRUMENTUL MAGIC
GNOMII	PĂMÂNT	BOB	NORD	MELANCOLIC (Pesimist)	TAUR	SABIA
SALAMANDRE	FOC	DJIN	SUD	SANGVIN (Activ)	LEU	BAGHETA
SILPHY	AER	PARALDA	ORIENT	BELICOS AMBIŢIOS	VULTUR	TALISMANUL (Pantaclu)
ONDINE	APĂ	NICKSA	OCCIDENT	FLEGMATIC LINIŞTIT	VĂRSĂTOR	CUPA

Exorcismul Aerului

Oraţie

Spriritus Dei ferebatur super aquas et inspiravit in faciem hominis spiraculum vitae. Sit MICHAEL dux meus et SABTABIEL servus meus in luce et per lucem.

Fiat verbum habitus meus, et imperabo spiritibus aeris huius et refrenabo equos solis voluntate cordis mei et cogitatione mentis mei et nutu oculi doxtri.

Exorciso igitur te, creatura aeris per Pentagrammaton et in nomine Tetragrammaton IOD-HE-VAU-HE in quibus sunt voluntas firma et fides recta. Amen.

Exorcismul Pământului

Pământul se exorcizează prin pulverizarea apei, prin suflu şi prin foc, cu parfumurile proprii fiecărei zile şi se rosteşte oraţia gnomilor.

***

Acţiunea magului asupra elementelor trebuie să aibă ca punct de plecare întreaga domnie a voinţei asupra lumii fizice.

Éliphas Lévi rezumă detaliul acestei acţiuni în *Ritualul* său şi ne amintim doar din memorie că cel care are ameţeală nu va comanda niciodată pe gnomi, cel care se teme de furtună va fi întotdeauna învins de către ondine, salamandrele se joacă cu cine se teme de foc şi sylphidele (silfii) râd de cine se teme de trăsnet şi de uragane.

Prin rugăciunea pe care am indicat-o, modificând ritualul oraţiei către cele patru puncte cardinale, după corespondenţele instrumentelor, se va exercita acţiunea asupra demonilor. Cu toate acestea, trebuie să se ştie că orice studiu practic cu acest scop trebuie să fie făcut în mijlocul cercului magic. Astfel eşti complet izolat şi la adăpost de orice surpriză din partea forţelor Astralului.

Meditaţia în întuneric, ajutată de izolarea prin veşmântul de lână şi utilizarea facultativă a sabiei, permite vederea rapidă a demonilor.

Cu titlu de completare, dăm aici cele trei mari conjuraţii magice, acelea pe care le raportează Éliphas Lévi.

Conjuraţia celor patru

Caput mortuum, imperet tibi Dominus per vivum et devotum Serpentem.

Cherub, imperet tibi Dominus per Adam Jotchavahh!

Aquila errans, imperet tibi Dominus per alas Tauri Serpens, imperet tibi Dominus Tetragrammaton, per Angelum et Leonem!

Mihail, Gabriel, Raphael, Anael!

Fluat udor per spiritum *Eloim.*
Maneat-Terra per *Adam-Iotchavas.*
Fiat Firmamentum per *Iahuvehu-Zebaoth.*
Fiat Judicium per ignem in virtute *Michael.*

Înger cu ochi morţi, supune-te sau te risipesc cu această apă sfântă.

Taur înaripat, trudeşte sau întoarce-te în pământ, dacă nu vrei să te străpung cu acestă sabie.

Şarpe mişcător, târăşte-te la picioarele mele sau vei arde în focul sacru şi risipeşte-te odată cu miresmele pe care le ard.

Fie ca apa să se întoarcă la apă, focul să ardă, aerul să circule, pământul să cadă pe pământ prin virtutea pentagramei, care este steaua dimineţii, şi în numele tetragramei înscrisă în centrul Crucii Luminii. *Amin!*

Conjuraţia celor Şapte

În numele lui Mihail, prin care Iehovah îţi comandă şi te alungă de aici, Chavajoth!

În numele lui Gabriel, prin care Adonai îţi ordonă şi te alungă de aici, Belial!

În numele lui Raphael, îţi ordon să dispari din faţa lui Elchim, Sachabiel!

Prin Samael Zebaoth şi în numele lui Eloim-Gibor, îndepărtează-te Adramalek!

Prin Zachariel şi Sachiel-Melech, supune-te lui Eivah, Samgabiel!

În numele divin şi omenesc al lui Shaddai şi prin semnul pentagramei pe care o ţin în mâna dreaptă, în numele îngerului Anael, prin puterea lui Adam şi a Evei, care sunt Iotchavahh, retrage-te, Lilith; lasă-ne în pace, Nahemah!

Prin sfinţii Eloim şi în numele duhurilor Cashiel, Sehaltiel, Aphiel şi Zarabiel, la ordinul lui Oriphiel, îndepărtează-te de la noi, Moloch! Nu-ţi vom da copii noştri să-i ucizi.

Invocația lui Solomon

Autoritate a Regatului stai sub piciorul meu stâng și în mâna mea dreaptă; Glorie și Eternitate, atingeți-mi cei doi umeri și conduceți-mă pe cărările victoriei; Îndurare și Dreptate, fiți echilibrul și splendoarea vieții mele; Inteligență și *Înțelepciune*, dați-mi coroana; spirite ale lui *Malkuth*, conduceți-mă între cele două coloane sub care se sprijină întregul edifici al Templului; îngeri ai lui *Netzah* și ai lui *Hod*, întăriți-mă pe piatra cubică *Jesod.*

O, Gedulah! O, Geburah! O, Tipheret! O, Binah, fii iubirea mea, *Ruach Hochmah,* fii lumina mea; fii ceea ce ești și ceea ce vei fi, O, *Kether*!

Ischim, ajută-mă în numele lui *Shaddai.*

Heruvime, fii forța mea, în numele lui *Adonai.*

Beni-Elohim, fiți frații mei în numele Fiului și prin virtuțile lui *Zebaoth.*

Eloim, luptă pentru mine, în numele lui Tetragrammaton.

Malachim, apără-mă în numele IEVE-i.

Serafime, purifică iubirea mea, în numele lui *Eloah.*

Hasmalin, luminează-mă cu splendoarea lui *Eloi* și a *Schechinah.*

Aralim, influențează; Ophanim, schimbă-te și strălucește.

Hajoth-Kadosh, strigați, vorbiți, răcniți, mugiți: Kadosh, Kadosh, Kadosh, *Shaddai, Adonai, Iotchavah, Eiazeri.*

Aleluia, Aleluia, Aleluia. Amin!

La cunoașterea demonilor și a acțiunii lor se atașează diverse practici privind evocarea formelor astrale.

Această evocare trebuie să fie practicată în următorul mod, când se va fi satisfăcut antrenamentul psihic și alimentar obișnuit.

1. Traiectoria cercului după corespondențele planetare.
2. Rugăciunea magică în cerc, după ritualul indicat, în timp ce parfumul plăcut fumegă pe altar și lumina luminează aburul de fum în fața oglinzii magice.
3. Evocarea gnomilor, a sylphilor, a ondinelor și salamandrelor, după caz.
4. Conjurația (după corespondențele planetare).
5. După apariția (reflectarea) în oglindă.

Toate detaliile despre instrumente, cerc, etc., se regăsesc în ultimul capitol al acestei părți a lucrării.

Iată, mai mult, câteva practici curioase, extrase din vechiul *grimoire* și pentru care, cititorul avizat va restabili ușor originea și motivul de-a exista.

Dăm primele două evocări *cu titlu de curiozitate* și ultima, extrasă din *Ritualul* lui Éliphas Lévi, precum dezvoltarea prealabilă într-un viitor capitol.

CAPITOLUL XV

MAGUL ŞI MACROCOSMOSUL

Evocări după Grimoare

Pentru a determina apariția unei fiice, oricât de înțeleaptă ar fi, descoperiți experiența unei forțe minunate a inteligențelor superioare.

Trebuie să remarcăm, în timpul semilunii sau în timpul decăderii Lunii, o stea, între orele unsprezece şi miezul nopții; dar înainte de a începe, faceți ceea ce urmează.

Luați un pergament pur, scrieți deasupra numele celei pe care vreți să o faceți să vină.

Într-o parte scrieți aceste cuvinte: **Melchiael**, **Barechas**, apoi puneți pergamentul pe pământ, cu numele persoanei spre pământ, cu piciorul drept deasupra şi genunchiul pe pământ; atunci, privind cea mai strălucitoare stea, trebuie să ținem în mâna dreaptă o candelă de ceară albă, care să poată arde timp de o oră, spuneți salutul următor:

Conjurația

Te salut şi te conjur, o, lună frumoasă şi stea frumoasă, lumină arzătoare, pe care o țin în mână, prin aerul pe care-l respir, prin aerul care este în mine, prin pământul pe care-l ating, vă conjur, prin toate numele spiritelor primare care conduc în voi, prin numele inefabil UNU, care a creat totul, prin tine, înger frumos, Gabriel, cu prințul Mercur, Mihail şi Metchidael. Vă conjur din nou, prin toate numele divine ale lui Dumnezeu, să obsedați, să deranjați, să-i chinuiți trupul, spiritul, sufletul şi cele cinci simțuri ale naturii lui N., al cărui nume scris aici sus, în aşa fel încât ea să vină la mine şi să împlinească voința mea şi astfel încât ea să nu poată răbda, să fie obsedată, suferindă şi turmentată. Mergeți deci repede Melchidael, Bereches, Zazel, Firiel

Malcha şi toți cei care sunt în afară; vă conjur, prin Marele Dumnezeu cel Viu, să o trimiteți să-mi îndeplinească voința, şi îți promit, N., să te satisfac.

După ce ați pronunțat de trei ori această conjurație, puneți lumânarea pe pergament şi lăsați-o să ardă; a doua zi, luați amintitul pergament şi puneți-l în pantoful vostru stâng şi lăsați-l acolo până când persoana pentru care ați acționat a venit să vă găsească. Trebuie să specificați în conjurație ziua în care vă doriți ca ea să vină şi ea nu va lipsi.

Pentru a face să vină trei domnişoare sau trei domni în camera personală, după cină

Pregătirea

Trebuie să fie trei zile fără a-l atrage pe Mercur; în a patra, curățați-vă şi pregătiți-vă camera dis-de-dimineață, imediat ce veți fi îmbrăcat, pe stomacul gol, şi faceți-o în aşa fel încât să nu vă răsfățați deloc în restul zilei, şi până când remarcați că trebuie ca acolo să nu fie nimic agățat sau prins, precum tapițerie, haine, pălării, cuşti pentru păsări, perdele de la pat, etc., şi, mai ales, puneți draperii albe la patul vostru.

Ceremonia

La sfârşitul cinei, mergi singur în camera ta, pregătită ca mai sus; faci un foc bun, pui o față de masă albă pe masă, trei scaune în jur şi, vis-a-vis de scaune, trei pâini de grâu şi trei pahare pline cu apă limpede şi rece, apoi pui un scaun sau un fotoliu lângă patul tău, după aceea, culcă-te şi spune următoarele cuvinte:

Conjurația

Besticirum, consolatio veni ad me vertu Creon, Creon, Creon, cantor laudem omnipotentis et non commentur. Star superior carta biont laudem omviestra principiem de montem eti nimicos meos ô prostantis vobis et mihi dantes quo pasium fieri sui cisibilis.

Cele trei persoane fiind venite, se vor aşeza lângă foc, bând, mâncând şi apoi mulţumind celui sau celei care le va primi; căci, dacă este o domnişoară care face această ceremonie, vor veni trei domni şi, dacă este un bărbat, vor veni trei domnişoare; cele trei persoane vor trage la sorţi între ele pentru a şti cine va rămâne cu tine; ea se va aşeza în fotoliu sau pe scaunul pe care i-l vei destina, aproape de patul tău şi ea va rămâne să vorbească cu tine până la miezul nopţii, şi la această oră ea va pleca cu tovarăşele sale, fără să fie nevoie să le cheme.

Cu privire la celelalte două, ele vor sta aproape de foc cât timp cealaltă te va întreţine; şi în timp ce ea va fi cu tine, poţi să o întrebi despre artă sau despre cutare ştiinţă şi cutare lucru pe care-l vei vrea tu, ea îţi va da imediat răspunsuri pozitive.

Poţi, de asemenea, să o întrebi dacă ştie vreo comoară ascunsă şi ea îţi va explica locul, piaţa şi ora potrivită pentru a o ridica, chiar se va afla acolo împreună cu companioanele sale, pentru a te apăra împotriva tentativelor spiritelor infernale, care ar putea să o deţină; şi, prin urmare, lângă tine, ea îţi va da un inel care îţi va purta noroc la joc dacă îl porţi pe deget; şi, dacă îl pui pe degetul unei femei sau fete, o vei poseda imediat.

Notă: Trebuie să laşi fereastra deschisă pentru ca ea să poată intra. Vei putea repeta exact acelaşi ceremonial de câte ori vei dori.

Am păstrat foarte conştiincios această latină de necitit.

Evocarea Iubirii

- după *Ritualul* lui Éliphas Lévi -

Mai întâi trebuie adunate cu grijă toate amintirile despre acel sau acea pe care dorim să o revedem, obiectele de care s-a folosit şi care au păstrat amprenta sa şi să mobilezi fie o cameră în care persoana a locuit pe când trăia, fie un loc asemănător, unde se va pune portretul său, îmbrăcat în alb, în mijlocul florilor pe care persoana le iubea şi pe care le vei reîmprospăta în fiecare zi.

Apoi, trebuie să observi o dată precisă, o zi din an care ar trebui să fie sărbătoarea (onomastica) sa, fie ziua cea mai fericită pentru sentimentul vostru şi pentru al său, o zi pe care, oricât de fericită ar fi

fost cândva, persoana nu a putut-o pierde din amintire; chiar acea zi trebuie aleasă pentru evocarea pentru care trebuie să ne pregătim timp de paisprezece zile.

În acest timp, va trebui să fii atent să nu oferi aceleaşi dovezi de afecţiune pe care defunctul sau defuncta avea dreptul să le aştepte de la tine; va trebui să păstrezi o castitate riguroasă şi să trăieşti în retragere şi să nu faci decât un modest repaus şi o gustare lejeră pe zi.

În fiecare seară, la aceeaşi oră, va trebui să te retragi cu o singură lumină puţin vizibilă, aceea a unei lămpi funerare sau o lumânare, în camera consacrată amintirii persoanei regretate. Vei plasa această lumină în spatele tău şi vei descoperi portretul, în prezenţa căruia vei rămâne în linişte; după aceea, vei parfuma camera cu un pic de esenţe bune şi vei ieşi cu spatele. În ziua fixată pentru evocare, trebuie să aranjezi dis-de-dimineaţă ca pentru o sărbătoare, să nu adresezi primul cuvânt nimănui toată ziua, să nu ai decât o masă compusă din pâine vin şi rădăcinoase sau fructe; faţa de masă va trebui să fie albă, vei aduce două tacâmuri şi vei rupe o parte din pâine, care va trebui servită toată, vei pune câteva picături de vin în paharul persoanei pe care vrem să o evocăm.

Seara, la ora vizitei obişnuite, vei merge în linişte în cameră, vei aprinde un foc rapid cu lemne de Cipru şi vei arunca în el esenţe, de şapte ori, pronunţând numele persoanei pe care vrei să o revezi.

Vei stinge apoi lampa şi vei lăsa focul să moară.

În acea zi vei dezveli portretul. Când flacăra va fi stinsă, vei pune esenţe pe cărbuni şi-l veţi invoca pe Dumnezeu, urmând formulele religiei de care aparţine persoana decedată şi urmând ideile pe care le avea ea însăşi despre Dumnezeu.

Va trebui ca, făcând această rugăciune, să te identifici cu persoana evocată, să vorbeşti cum vorbea ea, să te crezi oarecum chiar ea; apoi, după un sfert de oră de tăcere, să-i vorbeşti ca şi cum ea ar fi prezentă, cu afecţiune şi cu credinţă, acoperindu-i faţa cu mâinile; după aceea, să strigi de trei ori numele persoanei, cu voce tare; să aştepţi în genunchi şi cu ochii închişi sau acoperiţi, timp de câteva minute, vorbindu-i mental; apoi, cheam-o de trei ori cu o voce dulce şi afectuoasă şi deschide încet ochii.

Dacă nu vezi nimic, ar trebui să reînnoieşti această experienţă în anul următor şi chiar de trei ori.

Este sigur că cel puțin a treia oară vei obține apariția dorită și cu cât va întârzia mai mult, cu atât va fi mai vizibilă și sesizabilă în realitate.

***

După cum se vede, în aceste variații ale formelor astrale, întreaga forță utilizată este exclusiv atrasă de operator. În științele moderne spiritele sau faptele magiei au fost total corupte; există o ființă omenească în stare de hipnoză, numită *medium,* care furnizează forța necesară și a cărui forță psihică este aspirată cu voluptate de elementele prezente.

De fapt, acest lucru se întâmplă grație forței vitale prin care entitățile pot să se manifeste; și anticii foloseau efectul sângelui victimelor, după cum se poate observa la Homer.

În experimentele dificile se adugă la fumul parfumurilor, acțiunea corpului astral al vreunui animal, în general un bactracian (*o broască cel mai adesea*).

CAPITOLUL XVI

MEDICINA HERMETICĂ

Alopatie. Homeopatie. Hermetism.
Caracterul și tămăduirea obsesiilor

A vindeca este unul dintre principalele scopuri propuse prin inițierea Magului. Știința terapeutului este triplă și se poate adresa fie corpului, fie corpului astral, fie existenței psihice. Fiecăreia dintre aceste diviziuni îi corespunde o medicină specială.

Corpul fizic este modificat prin acțiunea substanțelor materiale, date în doză mare. De aici rezultă medicina materialistă, alopatia, medicina contrariilor, singura pe care o cunoaște și o admite cea mai mare parte a contemporanilor îmbuibați de un pozitivism meschin.

Corpul astral este modificat prin acțiunea substanțelor fluidice conținute de doze infime de materie. De aici decurge medicina homeopată și acțiunea asemănărilor, prima aplicare a magiei la nivelul microcosmosului.

Ființa psihică este modificată prin acțiunea ideilor vitalizate de voința magului. De aici vine medicina magnetică și acțiunea forțelor psihice.

În fine, manevrarea fluidelor psihice alăturată cunoașterii dinamismului astrelor, sintetizează toate acțiunile sale și constituie madicina hermetică, cunoscută doar de câțiva adepți.

Este un păcat să înțelegi diviziunile sale primordiale, care se sprijină pe judecăți atât de temerare asupra acestei probleme a artei terapeutului, atât de util, totuși, oricărui student care dorește să practice învățăturile esoterismului.

În consecință, cu toate că dezvoltările pe care urmează să le abordăm se raportează, pe de o parte, la acțiunea omului asupra microcosmosului și, pe de alta, la acțiunea Naturii asupra microcosmosului, am preferat să facem o expunere specială adresată în mod particular celor pe care-i interesează medicina și care țin să cunoască raporturile Magiei cu diversele școli medicale.

Înainte de toate, este indispensabil să mai amintim teoriile Magiei cu privire la elaborarea neîntreruptă a organismului uman.

Corpul fizic este făcut prin intermediul corpului astral, care, el însuşi, nu face decât să împlinească principiile generale sau ideile primare ale oricărei forme materiale. Această concepţie este rezumată în legea: *Vizibilul nu este decât manifestarea Invizibilului.*

Orice afecţiune fiind rezultatul unei tulburări oarecare în acţiunea elementelor generatoare, fizice, astrale sau psihice, există trei mijloace generale, trei puncte de plecare diferite, pentru a restabili echilibrul distrus.

1. Se poate acţiona asupra corpului fizic prin mijloace pur fizice, luând în considerare mai ales organul bolnav şi calmând simptomele prin deplasare. Aceasta este *medicina contrariilor* sau medicina fizică, cea mai utilizată în şcolile oficiale şi baza fundamentală a alopatiei.

2. Se poate acţiona asupra corpului astral prin mijloace subtile, determinând o parte infimă de materie să suporte un dinamism considerabil. În acest caz, este consolidat organul astral care are menirea de a restabili echilibrul distrus. Aceasta este *medicina asemănărilor* sau medicina astro-magnetică, cea mai ignorată dintre şcolile oficiale şi temelia esenţială a homeopatiei.

3. În cele din urmă, se poate acţiona supra fiinţei psihice prin mijloace pur magice, incitând ideile creatoare, care modifică orice formă materială. Aceasta este *medicina corespondenţelor* sau medicina hermetică, pe care şcolile oficiale o prezintă sub numele de hipnoterapie, dar ale cărei dezvoltări complete formează terapeutica sacră.

Acestea sunt cele trei diviziuni fundamentale ale Şcolilor de medicină de-a lungul timpului. Urmează să abordăm acum detaliile cele mai necesare a fi cunoscute.

Afecţiunile de care poate fi atinsă fiinţa umană se clasifică în mod egal, după centrul atacat în mod special. Aceste afecţiuni pot să acţioneze fie asupra corpului fizic, fie asupra corpului astral, fie asupra fiinţei psihice; dar, niciodată, asupra spiritului, care nu poate fi decât tulburat în relaţiile sale cu organismul şi nu în esenţa sa.

Alopatia îşi va găsi, aşadar, aplicaţia în maladiile provenite din corpul fizic.

Homeopatia, dimpotrivă, va da excelente rezultate în afecţiunile provenind din corpul astral, precum bolile pieptului, cancerul şi anumite forme de boli nervoase (choree, maladia Parkinson, etc.) .

Medicina hermetică va fi utilizată în afecţiunile psihice, cazurile de obsesie sau de vampirism, atât de puţin cunoscute de medicii actuali, care le confundă cu nebunia.

Cum noi nu putem realiza un tratat de medicină în câteva pagini, urmează să indicăm principalele mijloace puse la dispoziţia magului pentru acţiunea sa terapeutică.

În caz că se află în prezenţa unui bolnav, prima regulă este de-a observa şi determina influenţa planetară care domină această fiinţă umană.

Dacă nu se posedă suficientă ştiinţă despre semnele astrale, va fi de ajuns să se ştie luna şi ziua naşterii. Tabelul pe care-l dăm imediat va indica influenţa planetară care poate fi considerată teoretic ca fiind principală.

Ne vom duce cu gândul la capitolul nostru despre realizarea în natură (a doua parte), în care vom găsi tabelul corepondenţelor necesare pentru a determina predispoziţia bolnavului spre cutare sau cutare boală, în funcţie de corespondenţele planetare.

În final, vom verifica raporturile semnelor zodiacale care influenţează naşterea împreună cu organele corespondente şi va fi bine să trasăm un horoscop rapid, în genul horoscopului operaţiei magice, pentru a vedea poziţia relativă a cerului în ziua naşterii bolnavului în chestiune.

Dar, în practica curentă, indicaţiile extrase din tabelul următor vor fi de ajuns doar pentru a oferi o primă idee despre influenţele planetare care sunt în joc. Odată obţinut acest prim rezultat, cum să obţinem vindecarea?

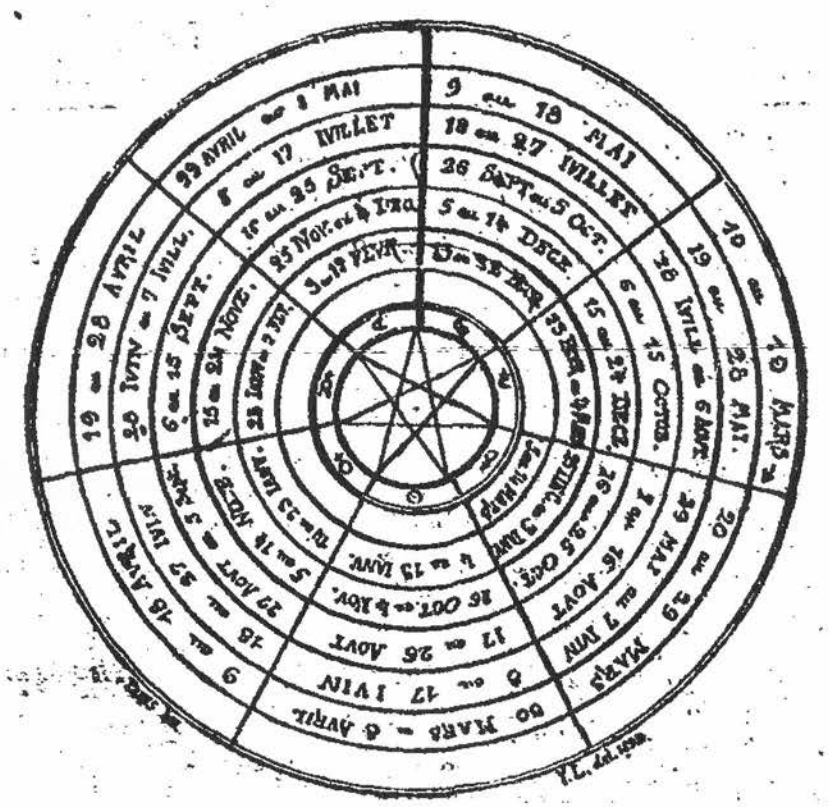

Diagrama influenţelor planetare

Dacă boala depinde de corpul fizic, utilizarea alcoolului şi a plantelor care fortifică bunele influenţe planetare ale bolnavului vor fi de-ajuns. Se va găsi o listă cu aceste plante, cu raporturile lor, în capitolul nostru despre astrologia naturală. Se vor găsi, de asemenea, indicaţii serioase despre acest subiect în *micul dicţionar magic* din apendice, fie la numele plantelor, fie, mai curând, la numele bolilor.

Dacă afecţiunea este de origine astrală, folosirea bine intenţionată a parfumurilor aliate cu magnetismul va fi de un mare ajutor. Se poate,

în acest caz, să se facă talismanele aflate sub influenţele favorabile pentru tămăduire bolii.

Homeopatia, iluminată prin studiul corespondenţelor astronomice, este, la fel, foarte utilă pentru acest gen de afecţiune.

În cele din urmă, în bolile care disturbă raporturile forţei nervoase care uneşte fiinţa psihică cu spiritul sau care atinge chiar această fiinţă psihică în intimitatea sa, magul va avea la dispoziţia sa *muzica* modulată după principiile enunţate în realizarea omului (partea a doua); apoi, *farmecul cuvântului* influenţat de persuasiune, procedeu care dă rezultate minunate în America, iniţiaţilor în „Ştiinţa Creştină", *magnetismul* unit cu formulele magice permiţând să se obţină un mare număr de succese.

Cu toate acestea, este necesar a se da câteva detalii despre vindecarea obsesiilor.

Despre Obsesie

În anumite condiţii de iritabilitate nervoasă, sub influenţa unei frici mari, a unei remuşcări, a unei duşmănii violente, etc., fiinţa umană generează în atmosfera sa astrală entităţi particulare denumite *larve,* în ocultism, şi care se hrănesc cu substanţa astrală a imprudentului care le-a scos la lumină. Acolo este marele pericol al experienţelor psihice şi i-am prevenit astfel pe cititori, despre acest subiect.

O persoană care se teme de-a fi urâtă de o alta şi care se crede persecutată, creează o larvă care se constituie, prin această idee, în suflet şi, prin propria sa forţă vitală, în *corp astral.* Această larvă penetrează puţin câte puţin substanţa obsedatului şi curând nebunia iese la lumină necesitând închiderea fiinţei atât de fragile încât nu a ştiut să domine impulsul de teroare ieşit din centrul său psihic.

La fel se întâmplă în *crearea remuşcării,* care bântuie astralul criminalilor până când îi determină să facă mărturisirea nelegiuirii lor sau să caute în moarte o îmblânzire a acestei suferinţe oribile. Larva de acest ultim fel este cu atât mai mult teribilă cu cât este formată în parte din *corpul astral al victimei.* Practica spiritului mediumnic duce, de asemenea, la aceste obsesii şi putem cita personal numeroase

mediumuri atinse de această periculoasă afecțiune şi care au venit să ceară sfat cu privire la acest lucru.

Deci, este foarte important să laşi pe doctorii oficiali să-i trateze pe alienați şi pe bolnavi şi pe cei care se ocupă de a-i vindeca prin magie; dar trebuie să se ştie bine cum se poate înlătura o obsesie.

Două procedee principale pot fi puse spre folosința acestui efect.

1. Acțiunea indiscretă, bazată pe corespondența fizicului şi astralului şi care necesită un subiect în stare de hipnoză profundă.

2. Acțiunea directă, bazată pe magia ceremonială, care cere doar utilizarea sabiei ce este folosită în mod normal în operațiuni.

Primul procedeu va fi suficient descris în povestirea următoare:

Sosind la Londra, avurăm ocazia de a intra în relație cu o mistică celebră, care se credea persecutată de o inamică considerată, pe nedrept sau pe drept, ca îndeajuns de expertă în magia practică. Obsesia fusese destul de violentă pentru a genera două tentative de sinucidere oprite la timp de martori sosiți pe neaşteptate. Această idee a suicidului se accentua în special când bolnava (eu nu aş considera-o altfel) mergea spre un anume colț al camerei sale.

Pus la curent cu situația, încercarăm următoarea experință:

Printre persoanele care veneau să facă vizite în casă, remarcarăm o femeie destul de nervoasă şi care nu fusese niciodată hipnotizată. La cererea noastră, această femeie, care ignora ceea ce se întâmpla, vru să se preteze la un experiment hipnotic şi fu adormită în câteva minute.

Pase lente determinară curând o stare de hipnoză destul de profundă pentru ca subiectul să ne poată descrie un fel de lanț fluidic situat în colțul în chestiune al camerei.

Desenarăm lanțul, ghidat de povestirea subiectului, pe o foaie de hârtie albă, consacrată şi parfumată imediat. Odată terminat desenul, o formulă şi o rugăciune au pus imaginea psihică în comunicare cu imaginea astrală. Atunci, cu o lamă de oțel, divizarăm desenul în numeroase tronsoane, care, după declarațiile subiectului, se reportară imediat pe obiectul fluidic, care fu, de asemenea, făcut bucăți.

Fie sugestia, fie un alt efect, dorințele de suicid prin strangulare părăsiră imediat bolnava, care se comportă bine de atunci (sunt exact doi ani).

În fond, acest procedeu consistă în a repeta în plan fizic imaginile astrale, în a stabili o legătură magică între desen şi imagine, apoi în a

executa pe desenul fizic schimbările pe care dorim să le aducem în imaginea astrală.

Un subiect, izolat din punct de vedere electric, este necesar pentru această experință.

Al doilea procedeu este mai activ şi se utilizează în cazurile în care obsesia a luat un caracter mai cu seamă grav.

Este bazat pe faptul că demonii şi larvele se hrănesc cu substanța astrală şi că sângele conține cel mai mult din această substanță.

Presupunând deci că o persoană este obsedată vilolent, operăm în modul următor:

Se ia o meşă din părul persoanei în chestiune, se tămâiază această meşă, consacrând-o după obiceiul obişnuit.

Acestea fiind făcute, vom chema bolnavul şi vom înmuia, în fața lui, meşa de păr în sângele unui porumbel sau al unui cobai, consacrat la fel sub influențele lui Jupiter sau Apollo, pronunțând marea conjurație a lui Solomon.

Pentru această operație, oficiantul purificat va fi îmbrăcat în alb.

După aceea, se va pune meşa pătată de sânge pe o planşetă şi se va trasa în jurul meşei un cerc dintr-un amestec de carbon şi magnet pulverizat.

Această pudră se obține pulverizând o piatră de diamant. La Paris există, în fața la Notre-Dame, un negustor, care comercializează instrumente de fizică, care vinde piatra de magnet naturală.

Odată terminat acest lucru, se va scrie în cele patru puncte cardinale din interiorul cercului, cele patru litere ale tetragramei sacre.

Deci, cu sabia magică (sau, în lipsă, cu un vârf de oțel obişnuit terminat printr-un mâner izolant de lemn vopsit), se înțeapă puternic meşa de păr murdară de sânge, ordonând larvei să se dizolve.

Este neobişnuit ca această experiență, repetată de trei ori, la interval de şapte zile, să nu dea un rezultat pe deplin satisfăcător. Ritualul a fost stabilit astfel de către F. Ch. Barlot, în marile sale rânduri, şi noi nu am făcut decât să modificăm detaliile.

Această ceremonie ne-a dat de nenumărate ori rezultate minunate în cazuri care ar fi necesitat internarea imediată a bolnavului.

Recitind faptele petrecute la Cideville, se va reconstitui uşor teoria completă a acestei acţiuni a vârfurilor de oţel, care conduc acolo ca şi vis-a-vis de condensările electrice.

***

Acestei probleme a obsesiilor, care cere o atenţie particulară din partea magului, i-am consacrat un studiu special, ceea ce ne-a permis să spunem câteva cuvinte despre ştiinţa ocultă.

Acum putem reveni la sinteza tuturor operaţiilor despre care am vorbit până în prezent. Dar vom încheia acest capitol prin tradiţiile curioase următoare, ale Magiei satelor.

Tradiţii de medicină hermetică conseravate la sate

Pentru a şti dacă un bolnav va trăi sau va muri

Diverse sunt judecăţile care se fac de cineva dacă un bolnav trebuie să trăiacă sau să moară; dar aş publica prezentul semn infailibil de care se va putea servi un oarecare, făcând o judecată dreaptă.

Luaţi o urzică şi puneţi-o în urina bolnavului, imediat după ce bolnavul o va fi făcut şi pentru ca ea să nu fie alterată deloc, şi lăsaţi urzica în lădiţa de urină, timp de douăzeci şi patru de ore, şi după aceea, dacă urzica se află uscată, este semn de moarte, şi dacă este găsită verde, este semn de viaţă.

Pentru apărarea de Gută

Acest rău este cauzat de către Saturn; luaţi imediat după Marte sau după Venus iarba numită *Marica*, pe care pisaţi-o şi amestecaţi-o cu gălbenuşul unui ou, în formă de chibrit, şi mâncaţi-o pe stomacul gol; asta vă va apăra de gută.

Pentru Fistule

Acest rău este cauzat de Marte; luaţi, imediat după Saturn sau după Jupiter, inamicii săi, pudră de rădăcină de liliac, pe care să o amestecaţi cu cenuşă de scoici arse, pâine de purcel, şi o veţi aplica pe fistulă.

Pentru a şterge urmele de Sifilis

Acest rău este provocat de Marte; luaţi imediat după Lună, Mercur, Saturn sau Jupiter, inamicii săi, litargă, rădăcină de trestie uscată, făină de porumb, făină de orez; pisaţi şi amestecaţi cu ulei de migdale dulci şi grăsime de oaie lichefiată şi trebuie să se ungă faţa şi să se lase astfel toată noaptea şi dimineaţa şi se va spăla cu apă caldă.

Pentru piatră la Vezică

Acest rău este generat de Lună; luaţi imediat după Marte şi Mercur, scorpionide; puneţi-le într-o oală de pământ, nouă, care să aibă gura strâmtă şi plasaţi-le într-un cuptor, care să nu fie prea cald, timp de şase ore, apoi ridicaţi-le şi pisaţi-le imediat.

În locul acestor ierburi, în mare parte necunoscute, se pot numi cele pe care le-am enumerat în capitolul nostru despre Astrologia naturală, în funcţie de corespondenţele lor planetare.

Contra durerilor de Colică

Acest rău este cauzat de Lună; luaţi imediat după Marte sau Mercur, inamicii săi, fructele de laur şi faceţi din ele o pudră şi daţi-o să se bea în măsuri de două grame, cu vin aromatizat; asta va lua durerea.

Pentru dificultatea de a urina

Acest rău este generat de Lună; luați imediat după Marte sau Mercur, inamicii săi, sămânță de triolet și sămânță de Alsabanus, și puneți-le să fiarbă în apă; la care fiertură adăugați o cantaridă fără cap, picioare și aripi, făcute pudră, și veți bea o lingură; asta vă va face să urinați.

Pentru Hidropizie

Acest rău este provocat de Saturn; luați imediat după Marte sau Venus, inamicii săi, fazan; tăiați-l și luați-i sângele; dați-i să bea două pahare și bolnavul se va vindeca garantat.

Pentru dureri de stomac

Acest rău este cauzat de Soare; luați imediat după Marte, Mercur sau Lună, inamicii săi, o găină și tăiați-o; și scoateți afară acel țesut care se află în micul abdomen și faceți din el o pudră: dând-o să se bea cu vin, este un remediu bun.

CAPITOLUL XVII

SINTEZA ADAPTĂRII

Marea Operație

L-am urmat pe mag în antrenamentul care-i permite să dinamizeze într-un mod convenabil voința. L-am văzut magnetizând, concentrând, apoi emanând în afara lui forța psihică, în diverse operații.

Acum trebuie să abordăm studiul efortului cel mai mare care poate fi pretins naturii umane: marea evocare și dedublarea.

Marea Evocare, care sintetizează într-o ceremonie toate învățăturile magice, este descrisă în câteva manuscrise care au fost publicate sub numele de „*Claviculele lui Solomon*". Ea constituie partea cu adevărat esoterică a Kabbalei practice și noi urmează să-i expunem pe cât posibil de clar elementele, condensând în câteva pagini practicile cele mai serioase și cele mai autentice ale tuturor vechilor grimoire. Totuși, vom respecta pe cât posibil stilul și chiar greșelile de latină ale acestor manuscrise străvechi, pentru a preciza bine caracterul pur arheologic al reconstituirii noastre.

Am spus că această practică constituia sinteza întregii învățături magice; astfel, se găsesc în *Clavicule* o mulțime, lămuriri referitoare la planete și corespondențele care ar fi de prisos pentru un cititor aflat în posesia acestui tratat.

Între timp, urmează să transcriem rezumatul teoriei lumii invizibile, intitulat: „*Discursul lui Solomon către fiul său, Roboam*", și care va fi cu siguranță gustat așa cum merită. Vom transcrie acest pasaj din exemplarul de la Biblioteca Națională.

Discursul lui Solomon către fiul său Roboam

Roboam, fiul meu,

Întrucât dintre toate științele, nu există deloc mai naturale și mai utile decât cunoașterea mișcărilor celeste, am considerat, că fiind pe

moarte, trebuie să-ți las o moștenire mai de preț decât toate bogățiile de care te bucuri tu, și pentru a te face să înțelegi în ce mod am ajuns la acest rang, trebuie să-ți spun că într-o zi, contemplând puterea Dumnezeului cel Suprem, Îngerul Marelui Dumnezeu apăru în fața mea în timp ce spuneam: *O quam mirabilia opera Dei!*, pentru că lucrările lui Dumnezeu sunt mari și admirabile.

Deodată, am zărit în fondul unei alei înțesate de arbori, o lumină în formă de stea arzătoare, care-mi spuse cu o voce tunătoare: „Solomon, Solomon, nu te mira deloc, Învățătorul vrea să-ți satisfacă curiozitatea dându-ți cunoașterea lucrului care-ți va fi cel mai plăcut, îți ordon să-i ceri ce vrei." La care, revenindu-mi din uimirea în care mă aflam, i-am răspuns îngerului, că, după voința Învățătorului, eu nu aș dori decât darul Înțelepciunii, și, prin bunătatea Marelui Dumnezeu, obțin în plus folosința tuturor comorilor celeste și cunoașterea tuturor lucrurilor naturale. Pe această cale am obținut, fiule, toate virtuțile și bogățiile de care mă vezi bucurându-mă în prezent, și oricât de puțin ai vrea să fii atent la tot ceea ce îți voi povesti, și dacă tu reții cu atenție ceea ce urmează să-ți spun, te asigur că grațiile Marelui Dumnezeu îți vor fi familiare și creaturile celeste și terestre ți se vor supune, știință care nu acționează decât prin forța și puterea lucrurilor naturale și a îngerilor puri care le conduc, al căror nume, experiențe ți le-aș da metodic, și a căror utilizare deosebită o supraveghează ei; pentru ca tu să poți ajunge la capătul a tot ceea ce vei afla în testamentul meu, în care îți promit reușita, numai că toate lucrările nu vizează decât Onoarea lui Dumnezeu, care mi-a dat forța de a domina, nu doar peste lucrurile pământești, dar și peste cele celeste, adică asupra îngerilor, de care, apoi, dispun după voință și obțin de la ei servicii foarte considerabile.

În primul rând, trebuie ca tu să știi că Dumnezeu, făcând toate lucrurile să-i fie supuse, a dorit să-și conducă operele până la gradul perfect, făcând din ele o lucrare la care participă și divinul și terestrul, adică omul, al cărui corp este grosolan și pământesc, iar sufletul spiritual și celest, căruia i-a supus întreg pământul și locuitorii lui. Și i-a dat mijloacele prin care poate să-și apropie îngerii, pe care eu îi numesc creaturi celeste, care sunt destinați, unii să locuiască elementele, alții să conducă și să ajute oamenii, și alții să cânte în continuu laude Învățătorului.

Deci, poți, cu ajutorul peceților și caracterelor lor, să ți-i faci familiari, numai să nu abuzezi în asta, cerând de la ei lucruri care le sunt contrare, deoarece blestemat este cel care va lua numele Domnului în deșert și care va folosi în mod rău științele și bunurile cu care ne-a înzestrat el; îți ordon, fiule, să încrustezi bine în memoria ta tot ceea ce îți spun, pentru a nu se pierde niciodată, sau cel puțin, îți poruncesc ca, dacă nu ai intenția de-a folosi bine secretele care te învăț, să arunci mai curând acest testament în foc decât să abuzezi de puterea cu care vei constrânge spiritele, fiindcă te avertizez că acești îngeri binefăcători, obosiți și sătui de cererile tale eronate, ar putea, spre nefericirea ta, să execute ordinele lui Dumnezeu la fel de bine ca și pe cele ale celor care, rău intenționați, ar abuza de secretele pe care lui i-a plăcut să mi le dea și să mi le dezvăluie.

Totuși, să nu crezi, fiule, că nu-ți va fi permis să profiți de bunurile și plăcerile pe care spiritele divine pot să ți le dea; dimpotrivă, pentru ei este o mare plăcere să facă un serviciu omului cu care, mulți dintre acești îngeri, au multe în comun și afinități. Dumnezeu i-a destinat păstrării și manevrării lucrurilor pământești care sunt supuse puterii omului.

Există diferite tipuri de spirite, în funcție de lucrurile pe care le domină: sunt unii care conduc imperiul celest, alții primul și al doilea cristalin, alții cerul înstelat; de asemenea, există spirite ale cerului lui Saturn, pe care eu îi numesc saturnieni; există spirite jupiteriene, marțiene, solare, venusiene, lunare și mercuriene; există la fel de bine și în elemente și în ceruri, există în reginea de foc, alții în aer, alții în apă și alții pe pământ, care, toți, pot face servicii omului, care va avea norocul de a-i cunoaște și de a-i ști să-i atragă.

Mai vreau să-ți fac cunoscut faptul că Dumnezeu a destinat fiecăruia un spirit care păzește și are grijă de apărarea noastră, și aceștia sunt numiți duhuri, care sunt simpli ca și noi și cărora le este mai ușor să facă servicii celor a căror temperamente sunt conforme elementului în care locuiesc duhurile, precum, de exemplu, dacă tu ai fi un temperament de foc, adică sangvin, duhul tău ar fi de foc și supus imperiului lui Baël.

Există, dincolo de acestea, timpuri rezervate pentru invocarea acestor spirite, zile și ore în care au puteri și un imperiu absolut. De aceea vei vedea, imediat, în Tabelul care urmează, cărei planete și cărui înger îi este supusă fiecare zi și oră, împreună cu culorile care le plac,

metalele, ierburile, plantele, animalele acvatice, aeriene şi terestre, şi esenţele care le convin, precum şi în ce parte a lumii cer ele să fie invocate, fără a omite conjuraţiile, peceţile, caracterele şi literele divine car le convin, prin care se obţine puterea dea simpatiza cu aceste spirite.

***

Acesta este rezumatul transpus într-un limbaj vulgar de către M. Barault, arhiepiscop de Arles, privitor la teoria magică a spiritelor şi corespondenţelor.

Abordăm acum practica.

Prima condiţie de îndeplinit consistă în a pregăti cu grijă toate obiectele nacesare Marii Evocări. Aceste obiecte, cumpărate sau preparate sub auspiciile planetare avantajoase, vor fi încuiate într-o mobilă specială, plasată la stânga altarului magic, după cum am spus-o vis-a-vis de laborator.

Iată lista completă a acestor obiecte:

Obiecte necesare Operaţiunilor Artei

- O casetă de lemn de măslin sau de alun.
- Sau o alta din orice fel de lemn, dublat de o ţesătură albă, nouă.
- O bonetă.
- Pantaloni albi
- Pantofi lejeri
- Ciorapi albi
- O trusă de scris
- Pene de corb curate
- Un briceag cu mâner alb
- Un poanson de oţel în formă de ac de cravată
- O pereche bună de foarfeci.
- O călimară de faianţă albă (cerneală şi bumbac noi).

În cutie:

O cutie mică cu trusa necesară pentru a aprinde un foc cu amnarul (sulful fiind consacrat lui Saturn).

TABELUL INSTRUMENTELOR

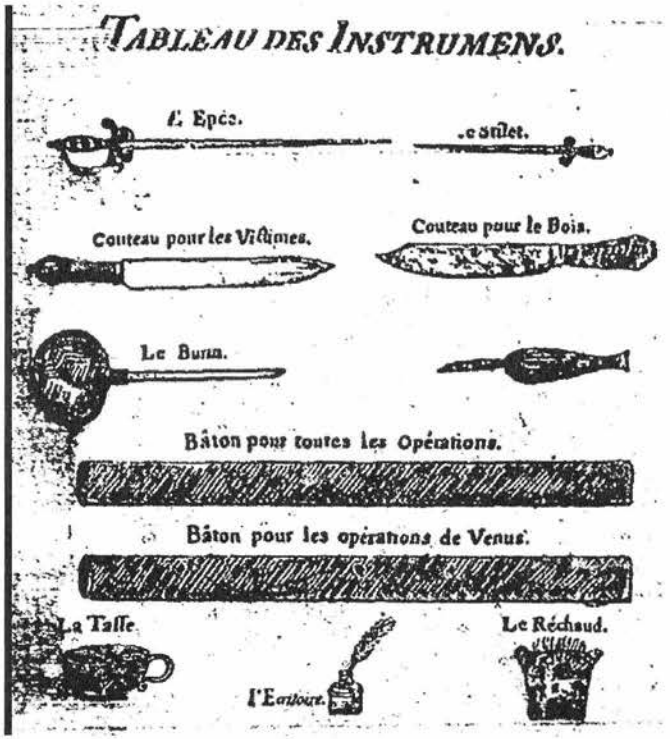

Sabia — Stiletul
Cuţitul pentru victime — Cuţitul pentru lemn
Acul de gravat — .....
Baston pentru toate operaţiunile
Baston pentru operaţiunile lui Venus
Cupa — Trusa de scris — Sobiţa pentru arderi

O lumânare de ceară curată, o fiolă de sticlă plină cu apă purificatoare (făcută în noaptea de Paşte).

Trei cuțite: - Unul ascuțit, cu mâner alb;
- Un cuțitaș cu mâner negru;
- O formă de seceră cu mâner negru;
- Un compas destul de mare.

În casetă se va pune:

Un baston de alun de lungimea casetei (gros și rotund cât degetul mare).
O baghetă mică de aproximativ aceeași lungime.
Un aspersoar din părul unui cal tânăr sau de mânz alb.
Mici pachete de parfumuri.
Reșou (sobiță) de pământ, carbon proaspăt.
Un mic ghem de frânghie nouă (pentru a trasa marele cerc magic).

***

Diferența dintre vrăjitor și magician este că primul urmează orbește învățăturile grimoarelor și că ultimul *adaptează* aceste învățături la epoca sa.

Cititorul asiduu va descoperi în studiul nostru asupra realizării acțiunii, adaptarea bastonului și a sabiei magice la epoca noastră. La fel, à propos de talismane, descriem adaptarea cernelii și a penelor de gâscă și transformarea lor în creioane colorate. Așadar, ne gândim că este inutil să insistăm asupra veșmântului și adaptarea la obiceiurile noastre, asupra amnarului și asupra altor detalii pe care perspicacitatea cititorului va ști să le înțeleagă fără dificultate.

Toate aceste obiecte trebuie să fie consacrate după un ritual obișnuit.

Conjurațiile și orațiile utilizate de „Clavicule" în acest caz:

Binecuvântare vasului cu cerneală

Nu contează cu ce trebuie să fie ea prevăzută, dacă să fie nouă și curată, ajunge doar să o binecuvântezi și să o tămâiezi ca de obicei, spunând:

Hamiel, Hamiel, Hel, Miel, Ciel, Joviel,
Nas, Nia, Magde, Tetragramaton.

Păstrând-o pentru nevoie, vei pune ce cerneală vei dori, urmărind să fie tămâiată și de culoare planetară.

Exorcizarea
Cupei în care se pune sânge

Trebuie să fie o cupă pentru a pune în ea puțin din sângele victimelor, pentru a servi la imprimare sau scriere, care trebuie să fie de pământ, nesmălțuită și nouă ca și celelalte instrumente, pe care, fiind bine spălată și tămâiată, o vei exorciza ca pe cutia de cerneală, spunând:

Hamiel, Hamiel, Hel, Miel, Ciel, Joviel,
Nas, Nia, Magde, Tetragrammaton.

După care o vei păstra pentru nevoie.

Exorcizarea
bastonului pentru operațiile către Venus

Trebuie să tai un baston dintr-o ramură de soc, de lungimea a două picioare, ziua și la ora lui Venus, și după răzuirea ei, vei face o mică deschizătură în toate intervalele nodurilor, în care vei băga un mic fragment de aramă, pe care vei grava sau vei face să se graveze caracterul care urmează mai jos, în aceeași zi și oră a lui Venus, și, reînchizând orificiile cu ceară galbenă și nouă, îl vei tămâia.

Fondator al Universului, Creator al cerurilor, Ființă Puternică, Pentagramnaton, Eye, Eye, Eye, Iskiros, vino Sanctificatorule Puternic, Dumnezeule Etern, și purifică acest baston, prin Numele Tău și prin îngerii tăi. Amin.

Şi, punând un inel de alamă la fiecare capăt, îl vei păstra pentru nevoie.

Modul de a tăia un alt baston,
pentru a servi celorlalte operaţiuni

Trebuie să tai un baston de soc de aceeaşi lungime cu primul, care va avea coaja bine întinsă şi, în noaptea reînnoirii oricărei luni ar fi, vei lua în mână bastonul, după miezul nopţii, întorcându-te spre Est, îl vei arunca în aer şi primindu-l fără să cadă la pământ, vei spune:

De aceea eu voi merge în valea tenebrelor morţii şi nu mă voi teme de nici un rău, pentru că Tu vei fi mereu cu mine: sabia ta, bastonul tău mă vor umple de consolare.

Vei recita de trei ori aceeaşi ceremonie şi aceleaşi cuvinte şi vei păstra bastonul să-ţi servească la nevoie.

Exorcizarea
locului destinat pentru a se executa operaţiile

Întrucât operaţiilor trebuie să li se destine neapărat un loc curat şi convenabil, orice loc este bun, numai să fi fost purificat, şi, pentru acest efect, cel pe care-l vei alege nu trebuie să fi fost locuit de nicio persoană, mai ales de femeie, cel puţin timp de şapte zile, după care-l vei îmbrăca în material alb şi curat, apoi îl vei exorciza spunând:

Dumnezeule Etern, Înţelepciune, Fortăreaţă, Putere, Fiinţă a fiinţelor, vino în acest loc şi îl sfinţeşte prin prezenţa şi Măreţia Ta, ca purificându-l, bogăţia şi plenitudinea sa să rămână, şi în acelaşi timp fumul tămâiei să urce până la Tine, şi fă ca Virtutea şi Binecuvântarea Ta să coboare în acest loc. O, voi, îngeri, şi voi spirite, fiţi prezente la această consacrare prin Voinţa Dumnezeului Viu şi Etern care v-a creat din nimic, la fel ca şi pe mine, şi care într-un moment poate să mă scufunde în neant prin Înţelepciunea Sa. Amin.

După ce îl vei fi tămâiat în timpul amintitei oraţii, îl vei izola şi vei avea grijă ca nimeni să nu intre în afară de tine şi cei de care vei

avea nevoie pentru operaţii, şi vei lăsa acolo, zi şi noapte, o lampă aprinsă, timp de patruzeci de zile.

Exorcizarea Veşmintelor

Trebuie să se facă o îmbrăcăminte dintr-o ţesătură albă de in, sub forma unei cămăşi, care să nu aibă altă deschizătură decât cea prin care să poată trece capul, şi lungă până la picioare, puţin mai largă în partea de jos, având două mâneci din aceeaşi pânză, strâmtându-se spre mâneci, şi care să fie dreaptă. Trebuie să fie foarte albă.

Trebuie să se poarte, de asemenea, o pereche de pantaloni din acelaşi material, îmbrăcăminte pe care o vei exorciza zicând:

O Tată iubitor, Creator al astrelor, Înţelepciune infinită, binevoieşte să sfinţeşti, prin toate forţele şi toate calităţile, acest veşmânt pregătit în Onoarea Ta. Eu te exorcizez prin voinţa Dumnezeului Viu şi Etern care a făcut toate lucrurile din nimic, dar care sunt pline de virtuţi. Amin.

Şi, după ce vei fi tămâiat ca de obicei, o vei păstra pentru nevoie.

Exorcizarea Victimei

Ca în toate operaţiile, trebuie să existe o victimă. Trebuie ca ea să fie pură şi neinfestată; după ce o vei fi spălat şi tămâiat cu esenţe planetare, vei decupa de păr sau de pene, un mic loc, de pe cap, şi pe care o vei exorciza cu sare de mare, rostind:

Hel, Ya, Yac, Adonai, Cados, Cados, Aborel, Eloim, Agla, Agiel, Asel, Sadon, Esul, Eloha, Elhoim, Yeny, Del, Agios, Agios, Rarael, Rarael, Rarael.

După ce îi vei tăia beregata şi o parte din sângele său îl vei stropi prin cameră sau în locul destinat executării operaţiei, zicând:

Tată Atotputernic, Eternule, care ţii toate cele ale pământului în Puterea Ta, sfinţeşte şi purifică prin Voinţa Ta această victimă, astfel ca vărsarea sângelui său să-Ţi fie agreabilă, şi prin iertarea Ta să-mi

dai puterea de a o tăia, chiar dacă vreau sau nu, dându-mi totodată Binecuvântarea Ta.

Consacrarea Cărții

Trebuie să se realizeze o mică carte conținând orațiile tuturor operațiilor, numele îngerilor în formă de litanii, pecețile și caracterele lor, ceea ce trebuie scris cu sânge de porumbel pe un pergament virgin.

Acestea fiind făcute, le vei consacra divinităților supreme, adică Marelui Dumnezeu și spiritelor, în felul următor:

Vei pune la locul destinat o masă mică, acoperită de o față de masă albă, pe care vei pune cartea deschisă, la dreapta, unde se află marele pantaclu, care trebuie să fie pe prima foaie a amintitei cărți, și, după ce vei fi aprins o lampă care va fi suspendată în mijlocul mesei, vei înconjura masa cu o perdea albă, apoi vei îmbrăca hainele și, luând cartea deschisă, vei rosti cu multă atenție și modestie, următoarea orație:

Adonay, Elohim, Hel, Ye, Eye, Ye, Prinț al Prinților, Ființă a Ființelor, ai milă de mine, și îndreaptă-ți ochii asupra servitorului Tău care te roagă și îți invocă cu devoțiune mila, prin Numele Tău foarte Sfânt și Redutabil, Tetragrammaton, de ai fi eficient în operațiile mele, și să ordoni îngerilor și spiritelor Tale de a veni să-și stabilească ședereа în acest loc. O, voi îngeri și spirite ale Luminii, O, voi toți, îngeri și spirite elementare, O, voi spirite prezente mereu în Fața lui Dumnezeu, miniștri și servitori ai Sfintei Treimi, Vă conjur, Dumnezeul meu, Ființă a Ființelor, Tetragrammaton, Vă conjur să veniți și să fiți prezent la această operațiune, eu, servitorul lui Dumnezeu, care sunt foarte modest. Amin.

După aceea, vei tămâia cu o esență convenabilă planetei zilei și vei duce cartea pe masă, având grijă ca focul lămpii să fie continuu pe durata operațiunii și, trăgând perdelele, vei face aceeași ceremonie timp de șapte zile, începând de sâmbătă, și tămâind în fiecare zi cu esențele specifice planetei dominatoare a zilei, pe vreme de soare, având grijă ca zi și noapte, lampa să fie aprinsă; după care vei închide cartea într-un mic dulap făcut exact deasupra mesei, până când vei avea nevoie de ea, și, de fiecare dată când vei vrea să o iei, va trebui ca de-acum

înainte să ai obiceiul de-a te îmbrăca, de-a aprinde lampa, și de-a deschide amintitul dulap, stând în genunchi, spunând orația *Adonai Elohim, Hel, Ye, Eye,* etc., ca mai înainte.

Ținând cartea în mâini, trebuie să chemi toți îngerii care sunt scriși în carte, în formă de litanii, ceea ce vei face cu devoțiune, și chiar dacă îngerii și spiritele nu ar apărea în timpul consacrării cărții, nu trebuie să ne mirăm, pentru că ei sunt de natură pură și, în consecință, acceptă să se familiarizeze cu oamenii, care sunt inconstanți și infami; dar, cu perseverență, ceremoniile și caracterele făcute cu devotament, ei sunt constrânși să vină la noi, și se ajunge acolo încât, de la prima evocare, îi vei putea vedea și comunica cu ei, dar îți recomand să nu întreprinzi nimic inutil, nici josnic, deoarece inoportunitatea pe care le-o vei face prin operații, departe de a-i atrage, nu va lipsi să-i îndepărteze, și după aceea va fi foarte dificil să-i chemi în situații folositoare, corecte și necesare.

Exorcismul Stiletului

Întrucât nu se poate să te lipsești de stilet în operații, vei confecționa unul din oțel foarte fin, al cărui mâner va din același material, și, după ce l-ai șters, îl vei pune pe un mic piedestal de merișor și vei spune asupra lui orația *Anglo on Pentagramaton,* etc., ca și asupra sabiei, după care vei grava sau vei face să se graveze caracterele următoare:

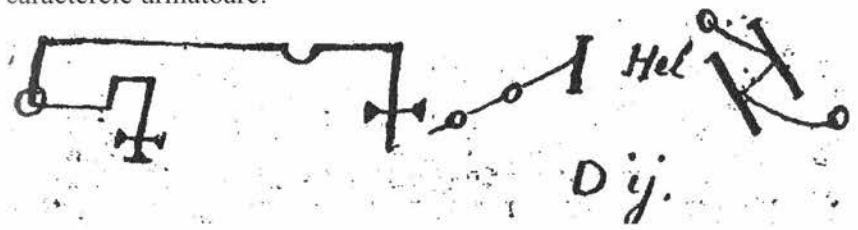

Caracterele pomenite fiind gravate, le vei tămâia și vei spune această orație:

Hel, Ya, Yac, Adonai, Cados, Cados, Aborel , Elhoim, Agla, Agiel, Asel, Sadon, Esul, Eloha, Elhoim, Yeny, Del, Agios, Agios, Rarael, Rarael, Rarael.

După care, vei grava sau vei face să se graveze, la aceeaşi oră cum am mai spus mai înainte, numele şi caracterele de mai jos:

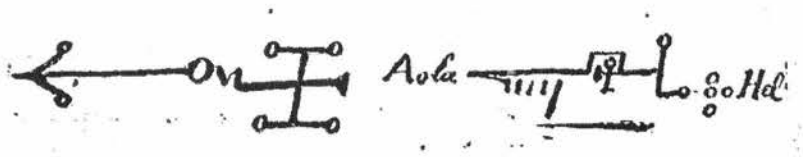

Caracterele amintite mai sus fiind gravate, le vei tămâia, spunând aceeaşi oraţie: Hel, Ja, Jac etc., apoi vei înveli stiletul într-o bucată de tafta roşie şi nouă, pentru a te servi de el la nevoie.

Oraţii:

Oraţia Stiletului

Hel, Ja, Jac, Va, Adonay, Cados, Cados, Aborel, Elhoim, Agla, Agiel, Sadon, esul, Eloha, Elhoim, Yeny, Del, Agios, Cuţit, Agios, Rarael, Rarael, Rarael.

Doamne, Dumnezeule Atotputernic, care ai creat totul din nimic, nu-l disprețui pe servitorul tău, care-ți adresează umilele sale rugăciuni, pentru ca tu să binevoiești să binecuvântezi, să purifici şi să sfinţeşti acest cuţit pentru a fi demn şi curat să execute operaţiile mele; ordonă, de asemenea, sfinţilor tăi îngeri, să fie prezenţi la această lucrare a mea; O, Doamne Atotputernic, aminteşte-ţi de tatăl meu, căruia i-ai acordat cunoaşterea tuturor lucrurilor, fă ca, în virtutea învăţăturilor sale, cuţitele sale să devină pure şi să-ţi fie plăcute, prin numele tău, care este Tetragrammaton.

Bastonul

Fondator al Universului, Creator al cerurilor, Dumnezeule puternic, Pentagrammaton, Eye, Eye, Iskiros, vino, Sfinţitorule Atotputernice, Dumnezeule Etern, şi purifică acest baston, prin numele tău, care este sfânt, şi prin îngerii tăi. Amin.

Oraţie pentru celălalt Baston

Chiar dacă aş merge prin valea întunecată a morţii, nu m-aş teme de nici un rău, pentru că tu eşti cu mine: nuiaua ta, bastonul tău mă umplu de mângâiere.

La locul Operaţiilor

Dumnezeule Etern, Înţelept, Mare, Dumnezeule Puternic al fiinţelor, vino în acest loc şi-l sfinţeşte prin prezenţa ta şi prin măreţia ta, în aşa fel încât puritatea, castitatea şi deplinătatea legii să locuiască aici, şi, precum urcă fumul acestor esenţe până la Tine, Virtutea Ta şi Binecuvântarea Ta coboară în acest loc. O, voi, îngeri, şi voi, spirite, fiţi prezente la această consacrare, prin Adevăratul Dumnezeu Viu şi Etern, care v-a creat din nimic, la fel ca pe mine, care pot să mă cufund cu voi în neant, şi prin Înţelepciunea sa. Amin.

ORAŢII:

Pentru Veşminte

O, Tată iubitor, Creator al astrelor, Înţelepciune infinită, binevoieşte să sanctifici, prin toate forţele şi prin toate virtuţile, această îmbrăcăminte pregătită în onoarea ta. Te exorcizez prin Adevăratul Dumnezeu cel viu şi etern, care a făcut toate lucrurile din nimic, şi pentru că nu există nimic impur în operaţia mea, şi să fie plină de virtuţi. Amin.

Pentru Victimă

Dumnezeule Atotputernice, Etern, care ţii tot Pământul sub Puterea ta, sfinţeşte şi curăţă prin Virtutea Ta această victimă, pentru ca vărsarea sângelui său să-Ţi fie Ţie agreabilă, şi, aşa cum prin Graţia Ta mi-ai dat puterea de-a o omorî, fie de vreau ori nu, trimite asupra ei Binecuvântarea Ta. Amin.

A doua Conjurație

Dumnezeule al lui Moise, Atotputernic şi milostiv, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Iacob, sfinţeşte acest loc, şi, prin vărsarea sângelui acestei victime pure, purifică-l, şi voi, îngerilor şi spiritelor, veniți şi adunați acest sânge pentru a-l oferi lui Dumnezeu, Stăpân al tuturor lucrurilor. Amin.

Oraţia Lunii

Adonai, Elohim, Hel, Ye, Eye, Ye, Prinț al Prinților, Dumnezeu al Dumnezeilor, ai milă de mine şi aruncă-ți ochii asupra servitorului tău, care te invocă cu mult devotament şi te roagă, prin numele Tău foarte sfânt şi redutabil, Tetragrammaton, să-mi fii favorabil în aceste operațiuni, să ordoni îngerilor tăi şi spiritelor să vină să-şi stabilească şederea în acest loc. O, voi, îngeri şi spirite ale stelelor, O, voi toți, îngeri şi spirite elementare, O, voi toți, spirite prezente în fața feței lui Dumnezeu, ministru şi servitor fidel al Celui Prea Înalt, vă conjur, Dumnezeule, Dumnezeu al Dumnezeilor, Tetragramaton, vă conjur să veniți să fiți prezenți la această operație, servitorul lui Dumnezeu vă roagă foarte umil. Amin.

Oraţie pentru Vasul cu Cerneală

Dumnezeule Atotputernic, împlineşte rugăciunile celor care te invocă şi binecuvântează acest mic vas pregătit în onoarea Ta, pentru toate lucrările Tale. Amin.

Oraţie pentru Ceaşcă (Cupă)

Dumnezeule puternic, împlineşte rugăciunile celor care te invocă şi binecuvântează acest vas pregătit în onoarea Ta, pentru toate lucrările Tale. Amin.

Despre Carte

Atragem atenția operatorului asupra acestei *cărți*, pe care fiecare practician trebuie să o realizeze el însuşi, condensând pentru aceasta toată voința posibilă.

Ideal ar fi să fabrice el însuşi fiecare foaie, cu pastă de hârtie din comerț. Astfel, ar avea hârtie la cuvă, din care fiecare foaie va fi magnetizată cu influența dorită.

În afară de asta, este bine să se facă această carte pe hârtie propriu-zisă sau pe pergament.

Cei care ar dori să ştie cum se consacră cartea de către spirite, care par chiar că o deschid, vor putea studia în edițiile latine, cartea a-IV-a a *„Filosofiei Oculte"* a lui Agrippa, numită apocrifă, dar care conține întreg ritualul necesar acestui efect.

Dar să ne amintim acest detaliu, precum că această *carte a conjurațiilor* nu are nici o valoare dacă nu este scrisă în întregime de mâna operatorului.

Marele Pantaclu al lui Solomon

La începutul acestei cărți este plasat *Marele pantaclu al lui Solomon*, a cărui reproducere o avem aici.

Crucea, explicată de Éliphas Lévi, se pune în capul cărții și triunghiul dublu în capul paginilor consacrate talismanelor.

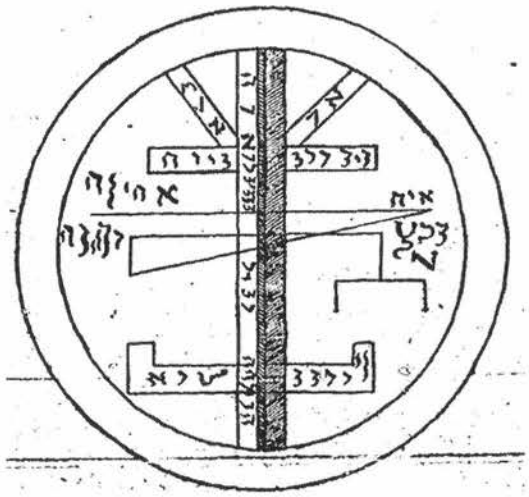

Pregătirile obiectelor sunt acum încheiate, să vorbim despre *cercurile magice* și pregătirea personală.

Cercul Magic

Toate operațiile magice trebuie executate în aria unui cerc care simbolizează voința operatorului și care-l izolează pe acesta de orice influență exterioară nefastă.

Acolo, în cercul magic, se află chiar baza magiei ceremoniale.

Acest cerc poate fi trasat fie doar cu sabia magică, în cazurile urgente, fie cu un amestec de carbon pulverizat și pudră de magnet, fie cu carbon, izolant magnetic prin excelență.

Cu scopul de a evita studiile lungi pentru cititorii noștri, vom da descrierea minuțioasă a stabilirii cercului magic și vom continua cu descrierea celor șapte figuri reprezentând fiecare dintre cercurile corespunzătoare unei influențe planetare speciale.

Lectura atentă a capitolului nostru asupra *Astrologiei kabbalistice* va furniza toate celelalte lămuriri necesare.

Cercul

Trei cercuri cu o lărgime de 9 picioare, distanțate unul de altul de-o palmă.

***A. Să se scrie în mijlocul cercului*:**

1. Numele orei operațiunii.
2. Numele îngerului orei.
3. Pecetea îngerului orei.
4. Numele îngerului și ministrului zilei.
5. Numele timpului prezent.
6. Numele spiritelor care asistă.
7. Numele Pământului după anotimp.
8. Numele A și al B în acea epocă.

B. *Cercul superior.*

În cele patru unghiuri, se înscriu numele îngerilor de Aer ai acelei zile.

C. *Cercul interior.*

Se înscriu patru nume ale lui Dumnezeu, separate prin cruci.

D. *În afara cercului.*

La fiecare colţ, se desenează o pentagramă.

E. *În aria cercului*.

La Est se desenează **α**; la Vest se înscrie **ω**.

Pregătirea Personală

Operatorul poate să acţioneze singur. Pentru cercul comun, el poate utiliza doar un singur ajutor, dar pentru *Marea Evocare*, trebuie să fie trei: fie operatorul şi doi asistenţi antrenaţi şi iniţiaţi, fie trei fiinţe vii, din care două să fie umane, şi un câine bine dresat, care să nu iasă din cerc, orice s-ar întâmpla. Se poate chiar să-l aduci la nevoie.

Aceşti asistenţi trebuie să fie consacraţi şi exorcizaţi după ritualul obişnuit, prin Pământ, Apă, Aer şi Foc. Ei trebuie să fie, fiecare, echipat cu un talisman care va fi în acest caz *Marele Pantaclu al lui Solomon*.

În timp ce se consacră discipolii prin Apă, se va sune:

Renovati toti mundati sitis, in nomine sanctae et individuae Trinitatis Patris et Fili et Spiritu sancti; ab omnibus peccatis vestris, verbumque Altissimi descendat super vos et maneat semper. Amen.

Dacă se ia un câine, se cufundă mai întâi în apa consacrată şi se va spune:

Conjuro te creatura canis, per eum qui te creavit in nomine sanctissimae Trinitatis, ut sis mihi in hac operatione et in quacumque alia quam facere intendo, fidelis socius et amicus.

Doar după aceste operaţii şi fumigaţii cu parfumuri consacrate, discipolii sunt admişi să intre în locul operaţiunii care, în cazul prezent, va fi laboratorul magic.

CERCLE DE SATURNE.

Cercul lui Saturn

CERCLE DE JUPITER.

Cercul lui Jupiter

CERCLE DE MARS.

Cercul lui Marte

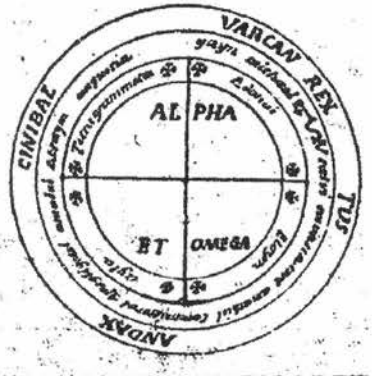

CERCLE DU SOLEIL.

Cercul Soarelui

CERCLE DE VÉNUS

Cercul lui Venus

CERCLE DE MERCURE.

Cercul lui Mercur

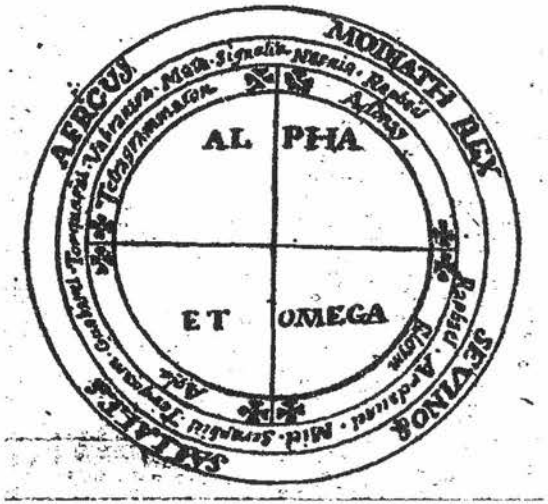

Cercul Lunii

Regimul

Nouă zile înainte de operație, toți cei care trebuie să ia parte, urmează regimul vegetarian strict.

Mai mult, rugăciunea magică va fi făcută în comun, o dată dimineața și de două ori seara, după ritualul indicat înainte.

În ultimele trei zile, regimul va fi compus doar din pâine, apă și legume fierte în apă.

În fine, la priveghere și la înainte-privegherea Operației magice, fiecare va spune confesiunea a cărui următoare citație naivă indică caracterul, care trebuie să fie modificată de către fiecare operator:

Confesiunea

Confiteor Omnipotenti Deo caeli et terra visibilium et invisibilium sanctisque omnibus angelis suis cunctisque creaturis caelis et terra, coram sacro altari tuo et majestate tua quod peccatis conceptus sum, et in peccatis ic usque ab uro, conservatus sum, Confiteor tibi sanctissime pater omnia peccata mea quia peccavi in superbia, tam cordis quam oculorum, in vana gloria, in excellencia mentis meae, invidia, in odia, in avaricia tam honorum quam pecunia, in insitia, in commestionibus, ebrietatibus, in fabulis et verbis, iniosis, osculi in amplexibus in tactu immondo in femoribus, in genitalibus meis, et in omni genere fornicationis et adulteris, in sacrilegiis et pariuriis, infurtis et rapinis in homicidis; peccavi contrafidem, spem, et charitatem in exhoationibus moliigis, in blandimentis, in ignorantia, in negligentia, in suspectione, in recipiendis muneribus injuste in comtemedo pauperem et hospitalitatem denegando in non visitando infirmos in non potando sitientes, in locutione maligna, in non elargiendo pauperibus elemosinam, non reficiendo esurientes nec sitientes, sobrie et pie non vivendo, confectiendo suadendoque malum nocendo potius quam adjuvando, opem nonferendo potentibus pauperem clamares non libenter audiendo, mala amicis et propinquis meis inferendo et desiderando benefactoribus meis, pacem non referendo, necfidem eis servando, debita obsequia majoribus meis non

praestando animalium occulo immundo vivendo, templum Dei rarissime intrando, colloquia immunda et vana in eo proferendo, res sacras manibus immundis tangendo. Peccavi pariter in cogitationibus malignis, in meditationibus perversis, in parjuriis in judicis temerariis, in maligno ingressu impiorum, in concupiscentia carnis, in delectationibus immundis, in verbis luxuriosis et in contumeliis in mandaciis et falcitatibus in detractionibus, in rixis et discordiis seminando in malignitate ac malevolentia, in blasphemis ac insultationibus in transgretione preceptorum Dei in negligentia boni praepositi, peccavi in omnibus meis sensibus in visu, auditu, gustu, odoratu, factu, et tandem in omni modo corde ac voluntate et opere in his igitur et omnibus aliis vitiis quibuscumque humana fragilitas, vel malitia, contra deum creatorem suum aut cogitando, aut loquendo aut operando aut suadendo, aut delectando, aut concupiscendo peccare.

Potest in omnibus me pateor peccasse et reum in conspectu Dei et super omnes homines peccatorem me esse confiteor. Ideo suplex exoro vos omnes angelos et sanctos Dei in quorum conspectu haec omnia confessus sum, ut mihi testes sitis in die judicii contra diabolum hostem et inimicum humani generis me haec omnia puro et sincero corde confessum fuisse ita ut non gaudeat inimicus meus, et non glorietur adversum me in die turbidinis et caliginis delicta mea vacuisse neque ad Deum creatorem meum confessum non fuisse.

Spunând asta de trei ori, cu inima pură și tristă, prosternat într-un loc pur și departe de lume, unde maestrul își stropește fața cu apă și isop, spunând:

Asperges me, Domine, hysopo et mundabor, lavabis me et super nivem dealbabor.

Apoi, el se va spăla cu apă exorcizată și își va pune veșmântul său, se va ridica și va tămâia totul în jurul lui, după aceea să se pregătească pe loc, împreună cu companionii săi, cu toate lucrurile necesare și să facă un cerc, și, intrând în el, să invoce spiritele în semn de căință, fiecare să sărute pământul ți fiecare să facă exact ceea ce spun.

Băile

Pe durata perioadei pregătirilor, este indispensabil să se facă o baie în fiecare dimineață.

Apa de baie va fi consacrată înainte de a se scufunda în ea şi psalmii care trebuie rostiți în apă indică anumite ritualuri.

Aceşti psalmi sunt următorii:

1. În timp ce se cufundă în apă: Palmii: 26, 13, 38, 68 şi 105.
2. Ridicându-se din apă, sa spună Psalmii: 50 şi 23.
3. Ieşind din apă, se vor zice Psalmii: 142, 4, 137, 125, 138.

Fiecare baie trebuie să conțină un pumn de sare consacrată, care se va arunca în apă spunând.

Ismael, Imanon, Amason, Inierobimeum, Danayon, Zaton, Satimon, Vagran, Coriston, Zagueron, Momeston, Saniteon, Mamon, Zarinazion, Felicion, Sermion, Metron.

Este inutil să spun că un mag cât de puțin instruit poate înlocui rugăciunile prin rugăciunea magică şi formulele prin enunțarea celor zece nume divine.

Operația

Odată aflat în apă, în fața altarului magic, operatorul va face mai întâi o rugăciune atât de fervent pe cât va putea, către Stăpânul Creației.

Va pronunța apoi *conjurația celor patru*, după aceea *conjurația celor şapte* şi, în fine, *Marea invocare a lui Solomon*.

Acesta este procedeul cel mai bun.

Există o mulțime de variante, dintre care o alegem pe următoarea, după Pierre d'Abano, care va servi la ghidarea magului în alegerea adaptărilor sale.

Oferim, în original, rugăciunile în latină şi în franceză:

Despre modul de-a face operațiunea

Luna să fie în creşterea sa egală, dacă se poate face, să nu fie deloc aprinsă, cel care operează să fie ferit de orice atingere timp de

nouă zile; înainte de-a întreprinde lucrarea, trebuie să fie confesat (mărturisit) şi împărtăşit.

Mai mult, trebuie să aibă parfumurile specifice zilei când se face operația; de asemenea, trebuie să aibă apă sfințită de un preot, un vas de pământ, nou, plin cu foc, veşmântul şi pantaclul, după cum am spus-o; şi, în sfârşit, totul trebuie să fie consacrat cum trebuie: unul dintre discipoli ține vasul de pământ, plin cu foc şi parfumurile; al doilea poartă Cartea şi al treilea, veşmântul şi Pantaclul; şi Preotul sau Maestrul duce o Sabie asupra căreia se va rosti o mesă de-a Sfântului Spirit şi pe care va fi scris, pe de-o parte *Agla,....* şi pe de alta ..., *On* ..., şi, pe parcursul drumului pe care-l vor face pentru a ajunge la locul unde trebuie făcută operația, să spună litaniile, şi discipolii să-i răspundă; când va ajunge la locul unde vrea să facă cercul, Maestrul să-l facă în modul în care am spus noi mai sus, şi după ce-l va fi făcut, trebuie să-l stropească cu apă sfințită spunând: *Stropeşte-mă, Doamne,* etc.

Maestrul, care se va fi pregătit pentru ceremonie prin trei zile de post şi abstinență, şi de orice murdărie, îmbrăcat în veşmintele sale albe, cu Pantaclul, Parfumurile şi alte lucruri necesare, va pătrunde în Cerc, şi va invoca cele patru părți ale lumii, Îngerii care conduc cele şapte Planete, ai celor şapte zile ale săptămânii, ai metalelor, ai culorilor, aşezându-se în genunchi pentru a invoca îngerii, va spune, chemându-l pe fiecare după numele său:

O angeli supra dicti, estote adjutores meae petitioni, et in adjutorium mihi in meis rebus et petitionibus.

O, voi, Îngeri măreți, veniți în ajutorul meu, sprijiniți dorințele mele şi acordați-mi efectul lor.

Apoi, va invoca cele patru părți ale lumi, Îngerii care domină în aerul zilei când va face el Operația; şi, după ce îi va implora în mod special, şi va scrie numele lor în Cerc, el va spune:

O vos omnes adjuro atque contestor per sedem Adonay, per Agios, Otheos, Ischyros, Athanatos, Paracletus, Alpha et Omega, et per haec tria nomina secreta, Agla, On, Tetragrammaton, quod hodie teneatis adimplere quod cupio.

Vă implor, pe voi toți, și vă chem prin tronul lui Adonai, prin Agios, Otheos, Ischyros, Athanatos, Paracletus, Alpha și Omega, și prin cele trei nume secrete Agla, On, Tetragrammaton, să apăreți fără întârzâiere pentru a-mi împlini voința.

După ce a încheiat această Orație, el va citi conjurația specifică zilei în care face operația). Dacă demonii sunt refractari și îndărătnici și nu se supun conjurației zilei, atunci, vă veți folosi de exorcism și de conjurațiile următoare.

Exorcizarea Spiritelor Aerului

Nos facti ad imaginem Dei, dotati potentia Dei, et ejus facti voluntate, per potentissimum et corroboratum nomen Dei El, forte, admirabile, vos exorcisam (aici va enumera spiritele pe care le vrea, în orice ordine ar fi), et imperamus per eum qui dixit et factum est et per omnia nomina Dei, et per nomen Adonay, El, Elohim, Elohe, Zabaoth, Elion, Escerchie, Iah, Tetragrammaton, Saday: Dominus Deus, excelsus, exorcizamus vos atque potenter imperamus, ut appareatis statim nobis hic, juxta circulum in pulchra forma, videlicet humana et sine deformitate et tortuositate aliqua. Venite vos omnes tales, quis vobis imperamus, per nomen Y et V, quod Adam audivit, et locutus est, et per nomen Dei Agla quod Loth audivit, et factus salvus cum sua familia, et liberatus est de manu fratris sui Esau, et per nomen Anephexeton, quod Aaron audivit, et loquens, et sapiens factus est, et per nomen Zabaoth, quod Moyses nominavit, et omnia flumina et paludes de terra Aegypti versae fuerunt in sanguinem, et per nomen Escerchie, Oriston quod Moyses nominavit, et omnes fluviit ebulierunt ranas, et ascenderunt in domos Aegyptiorum, omnia destruentes, et per nomen Elion, quod Moyses nominavit, et fuit grando talis, qualis non fuit ab initio mundi, et per nomen Adonay, quod Moyses nominavit, et fuerunt locustae et apparuerunt super terram Aegyptiorum, et comederunt quae residua erant grandini, et per nomen Schemes Amathia, quod Josua vocavit, et remoratus est sol cursum, et per nomen Alpha et Omega, quod Daniel nominavit, et destruxit beel, et draconem interfecit, et in nomine Emmanuel, quod tres pueri Sidrae, Misach et Abdenago, in canimo ignis ardentis cantaverunt, et liberati

fuerunt: et per agios, et sedem Adonay, et per Otheos, Ischiros, Athanatos, Paracletus, et per haec tria secreta nomina, Agla, On, Tetragrammaton, adjuro, contestor, et per haec nomina et per alia nomina Domini nostri Dei omnipotentis, vivi et veri, vos qui vestra culpa de caelis ejecti fuistis usque ad infernum locum, exorcizamus et viriliter imperamus per eum qui dixit, et factum est, cui omnes obediunt creaturae, et per illud tremendum Dei judicium; et per mare omnibus incertum, vitreum, quod est ante conspectum divinae Majestatis, gradiens et potentiale, et per quator divina animalia T. Ante sedem divinae Majestatis gradentia, et oculos ante retrò habentia; et per ignem ante ejus thronum circumstantem, et per sanctos Angelos Coelorum T. Et per eam, quae Ecclesia Dei nominatur, et per summam sapientiam omnipotentis Dei viriliter exorcizamus, ut nobis hic ante circulum appareatis, ad faciendam nostram voluntatem, in omnibus prout placuerit nobisque per sedem Baldachiae, et per hòc nomen Primeumaton, quod Moyses nominavit, et in cavernis abyssi fuerunt profundati et absorpti datan, Coram et Abiron; et in virtute istius nominis Primeumaton, tota coeli militia compellente, maledicimus vos, privamus vos omni officio, loco et gaudio vestro usque in profundum abyssi, et usque ad ultimum diem judicii vos ponimus et relegamus in ignem aeternum, et in stagnul ignis et sulfuris nisi statim appareatis hic coram nobis ante circulum, ad faciendam voluntatem nostram in omnibus, venite per haec nomina Adonay, Zabaoth, Adonay, Amoriam. Venite, venite, imperat vobis Adonay, Sadey, rex Regum potentissimus et trementissimus, cujus vires nulla subtrefugere potest creatura, vobis pertinacissimis futuris nisi obedieritis, et appareatis ante hunc circulum, affabiles subito, tandem ruina flebilis miserabilisque, et ignis pepetuum inextinguibilis vos manet. Venite ergo in nomine Adonay, Zabaoth, Adonay, Amoriam, venite, venite, quid tardatis? Festinate, imperat vobis Adonay, Rex Regum, El, Aty, Titeip, Azia, Hyn, Ien, Minosel, Achadan, Uay, Vaa, Vaa, Ey, Haa, Eye, Exe, El, El, El, Hy, Hau, Hau, Va, Va, Va,Va.

Exorcizarea Spiritelor Aerului
(traducere)

Făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, înzestrați de Puterea Sa și creați prin voința Sa, prin cel atotputernic, puternicul și

admirabilul Nume al Dumnezeului El, vă exorizăm (aici se vor enumera spiritele pe care le vrem, în orice ordine ar fi) şi vă ordonăm prin cel care a vorbit şi a fost făcut totul, prin toate numele lui Dumnezeu, Adonay, El, Elohym, Elohe, Zabaoth, Elion, Escerichie, Iah, Tetragrammaton, Shadday, Domnul Dumnezeu cel foarte înalt; vă exorcizăm şi comandăm foarte tare NN. Să apăreţi imediat aici, vizibil, în faţa cercului, în frumoasa formă umană, fără nici o problemă, fără nici o urâţenie, nici diformitate: veniţi voi, O, voi toţi, pentru că vă ordonăm prin numele Y şi V, pe care Adam îl aude şi vorbeşte; prin Numele Dumnezeului Agla, pe care Loth îl ascultă, prin virtutea căruia a fost salvat împreună cu toată familia sa; al lui Iod, pe care Iacob îl ascultă, al Îngerului care luptă cu el, care-l eliberă din mâinile fratelui său Esau; al lui Anephexeton, pe care Moise îl pronunţă, astfel încât toate fluviile şi mlaştinile pământului egiptului fură schimbate în sânge; al lui Escerchie, Oriston, care făcură să se agite toate fluviile, din care ieşiră broaştele şi urcară în casele egiptenilor, purtând peste tot pustiirea; al lui Elion, pe care-l pronunţă Moise, care făcu să cadă o grindină cum nu se mai văzuse niciodată de la crearea lumii; al lui Adonay, pe care-l pronunţă Moise, care făcu să apară, peste tot în Egipt, lăcustele care mâncară tot ce scăpase furiei acelei grindini; al lui Schemes Amathia, pe care Iosua îl rosti şi Soarele a fost oprit din drumul său; prin Alpha şi Omega, pe care le rosti Daniel, care distruse Beelul şi omorî dragonul; în numele lui Emmanuel, care, fiind auzit de cei trei copii Sidrac, Misac şi Abdenago, aceştia cântară în cuptorul aprins şi fură eliberaţi; prin Agios, prin tronul lui Adonay, prin Otheos, Ischiros, Athanatos, Paracletus, şi prin cele trei nume secrete, Agla, On, Tetragrammaton, vă conjur prin aceste nume şi prin toate celelalte nume ale Domnului nostru Dumnezeu Atotputernicul, Viu şi Adevărat, pe voi, care, prin greşeala voastră, furăţi aruncaţi din înaltul cerurilor în cel mai mare adânc al abisului infernal, căruia toate creaturile i se supun, prin judecata teribilă şi adevărată a lui Dumnezeu; prin marea unduitoare şi transparentă, care este aşa în prezenţa divinei Splendori, fiind în continuă şi puternică agitaţie; prin cele patru Animale divine T. Care merg şi vin în faţa tronului divinei Măiestrii, având ochi în faţă şi-n spate; prin focul sacru care înconjoară mereu Tronul Său, prin sfinţii Îngeri T. care sunt întotdeauna în prezenţa lui Dumnezeu, prin chiar această Majestate, care este recunoscută de biserica sa, vă exorcizăm prin Suprema Înţelepciune a lui Dumnezeu cel Atotputernic, ca să

apăreţi aici, înaintea cercului, pentru a împlini voia noastră în toate lucrurile, şi fără a ne place; prin Tronul lui Baldachiensis, prin numele Primeumaton, la pronunţarea şi în virtutea căruia Moise a făcut să se clatine şi să dispară Dathan, Core şi Abiron, în prăpastia înspăimântătoare a abisului, şi în virtutea căruia toată armata celestă, terestră şi infernul tremură, se clatină şi se prăbuşesc; astfel, dacă nu ne apăreţi curând, aici, în faţa cercului, pentru a împlini întrutotul voinţa noastră, vă blestemăm, vă privăm de orice slujbă, loc şi bucurie, vă condamnăm să ardeţi etern în refugiile voastre, în iazul de foc şi de suferinţă; veniţi deci, în numele lui Adonay, Zebaoth, Adonay, Amoriam; veniţi, veniţi, Adonay, Sadday, Rege al Regilor, prea puternic şi teribil, v-o ordon, de puterea căruia, nici o creatură nu poate să se sustragă, nici să reziste; de aceea, dacă nu vă supuneţi şi nu apăreţi imediat în faţa acestui cerc, dulci şi curtenitori, pregătiţi să executăţi voinţa noastră, va fi pentru totdeauna inflexibil pentru voi şi vă va pedepsi prin flăcările veşnice; veniţi, veniţi în numele lui Adonay, Zebaoth, Adonay, Amoriam, veniţi, veniţi; de ce întârziaţi? Ce vă opreşte? Grăbiţi-vă, Adonay, Rege al Regilor, vă ordon, El, Aty, Titeip, Azia, Hyn, Ien, Minosel, Achadan, Uay, Vaa, Ey, Haa, Eye, Exe, El, El, El, Hy, Hau, Hau, Hau, Va, Va, Va, Va.

Oraţie către Dumnezeu

- care se va rosti în cercul magic,
spre cele patru părţi ale lumii -

Amorule, Taneha, Latisten, Rabur, Taneha, Latisten, Escha, Aladia, Alpha et Omega, Leyste, Oriston, Adonay, clementissime, pater mi coelestis, miserere mei, licet peccatoris, clarifica in me hodierno die, licet indigno filio tuo, tuae potentiae brachium, contra hos spiritus pertinacissimos, ut, ego, te volente, factus tuorum divinorum operum contemplator, possim illustrari omni sapientia, et semper glorificare et adorare nomen tuum. Suppliciter exoro te et invoco, ut tuo judicio hi spiritus, quos invoco, convicti et constricti, veniant vocati et dent vera responsa, de quibus eos interrogavero; denique et deserant nobis ea quae per me vel nos praecipientur eis, non nocentes alicui creaturae, non laedentes, non frementes, nec me, sociosque meos, vel aliam

creaturam laedentes, et neminem terrentes; sed petitionibus meis, in omnibus, quae praecipiam eis, sint obedientes.

Traducerea Orației
care trebuie spusă în cerc, către Dumnezeu,
spre cele patru părți ale lumii

Amorule, Taneha, Latisten, Rabur, Taneha, Latisten, Escha, Aladia, Alpha şi Omega, Leyste, Oriston, Adonay, aveți milă de mine, O, Tată ceresc, foarte milos şi îndurător, purificați-mă; binevoiți să răspândiți azi asupra servitorului vostru nedemn sfânta voastră binecuvântare şi întindeți brațele voastre atotputernice asupra spiritelor încăpățânate şi rebele, pentru ca prin ordinele voastre să pot contempla lucrările voastre divine, ființă înzestrată cu toată Înțelepciunea, să glorific şi să ador mereu Numele Vostru Sfânt; vă invoc, O, Dumnezeule, şi vă rog cu toată inima mea, ca aceste spirite pe care le chem prin Puterea Voastră, să vină imediat ce vor fi obligați şi forțați; ca ei să ne dea fără nici un dubiu răspunsuri sigure, precise şi adevărate asupra tuturor lucrurilor pe care le-aş cere eu, şi ca, în cele din urmă, să ne aducă lucrurile ce vor fi prin mine sau prin noi comandate, fără să rănească nici o creatură, fără să vatăme prin nici un zgomot sau murmur, nici pe mine, nici pe asociații mei, de asemenea, fără să poată face rău vreunei alte creaturi şi fără să cauzeze spaima şi teroarea oricui ar fi, dar să fie supuse, resemnate, şi în întregime ascultătoare ale voinței mele, în toate lucrurile pe care le-aş comanda.

Atunci,
fiind în mijlocul cercului, va spune,
ducând mâna pe Pantaclu:

Per Pantaculum Salomonis advocati, dent mihi responsum verum.

Vă chem prin virtutea Pantaclului lui Solomon, ca să-mi răpundeți cu adevărat.

Apoi, spuneți:

Baralanensis, Baldachiensis, Paumachiae et Apologoiae sedes, per reges potestatesque magnanimas, ac principes, praepotentes,

Genio, Liachidae, Ministri Tartareae sedis: Primac, hic princeps sedis apologiae, nona cohorte; ego vos invoco, et invocando vos conjuro, atque supernae majestatis munitus virtute, potenter impero per eum qui dixit et factum est, et cui obediunt omnes creaturae, aer concutitur, mare retrograditur, ignis extinguitur, terra tremit, omnesque exercitus coelestium, terrestrium et infernorum tremunt, turbantur, et corruunt; quatenus cito, et sine mora et omni occasione remota, eb universis mundi partibus veniatis, et rationabiliter de omnibus quaecumque interrogavero, respondeatis vos, et veniatis pacifice visibiles, et affabiles, nunc et sine mora, manifestantes, quod cupimus: conjurati per nomen aeterni, vivi et veri Dei Helioren, et mandata nostra perficientes, persistentes semper usque ad finem et intentionem meam visibiles nobis et affabiles, clara voce, nobis intelligibili, et sine omni ambiguitate.

Baralanensis, Baldachiensis, Paumachiae, şi Tron al lui Apologiae, prin Regele şi Puterile maganime, Prinți foarte puternici, Genio, Liachidae, Ministri ai Imperiului infernal: Primac, Prinț al tronului Apologiae; a noua cohortă: vă invoc şi invocându-vă prin virtutea Majestății Supreme, cu care sunt înzestrat, vă conjur şi vă comand puternic, prin cel care a vorbit şi totul a fost făcut, căruia i se supun toate creaturile: prin acest nume inefabil, Tetragrammaton, Jehovah, în care este închis secolul, la pronunțarea căruia se dizolvă elementele, aerul se agită, marea se retrage, focul se stinge, pământul tremură şi toate armatele celeste, pământeşti şi infernul tremură, se mişcă şi se prăbuşesc, să veniți toți aici, fără diferență şi fără nici un pretext, din toate părțile lumii, pentru a-mi răspunde rezonabil la toate lucrurile pe care vi le voi cere; veniți în liniște, vizibili şi afabili, manifestând bunăvoință, după cum o dorim noi, sunteți conjurați să fiți vii prin numele lui Dumnezeu, adevăratul şi eternul Helioren, pentru a împlini ordinul nostru expres, persistând mereu în intenția noastră până la final, şi să apăreți înaintea noastră, vizibili şi afabili, răspunzându-ne cu o voce clară şi inteligibilă, şi fără nici o ambiguitate.

Viziuni şi Apariţii

Se spune că se vor vedea multe fantome umplând aerul de strigăte, cu scopul de a înspăimânta şi de a face să fugă asistenţii din Cercul magic; se vor vedea o grămadă de săgeţi şi o infinitate de bestii oribile, dar de care nu se va avea nici o teamă, deoarece Stăpânul, împotriva căruia nu se poate face nimic, le va stăpâni spunând, cu mâna pe Pantaclu:

Fugiat hinc iniquitas vestra, virtute vexilli dei.

Prestigiile voastre se sfârşesc prin virtutea Dumenzeului crucificat.

Atunci vor fi forţaţi să se supună adevărul asupra a tot ce vor fi întrebaţi.

Ţinând mâna pe pantaclu, magicianul exorcist va pronunţa:

Ecce Pentaculum Salomonis, quod ante vestram adduxi praesentiam, ecce personam exorcisatoris, in medio exorcisimi, qui est optime a Deo munitus, intrepidus, providus, qui viribus potens vos exorcizando invocavit, et vocat. Venite ergo cum festinatione in virtute nominum, Aye, Saraye, Aye, Saraye, Aye, Saraye, ne differatis venire per nomina aeterna Dei vivi et veri Eloy, Archima, Rabur, et per hoc presens Pentaculum, quod super vos potenter imperat, et per virtutem coelestium Spirituum, dominorum vestrorum, et per personam exorcisatoris conjurati, festinate, venite et obedite praeceptori vestro, qui vocatur Octinomos.

Iată Pantaclul lui Solomon, pe care-l aduc în prezenţa voastră; iată persoana exorcistului în mijlocul exorcizării, care, înzestrat foarte puternic de sprijinul lui Dumnezeu, este temerar şi prevăzător, şi care este puternic în forţă, v-a invocat şi vă invocă exorcizându-vă; veniţi deci, cu promptitudine, prin puterea acestor nume Aye, Saraye, Aye, Saraye, Aye, Saraye, şi nu întârziaţi să apăreţi aici, prin Numele atotputernice şi eterne ale lui Dumnezeu cel Viu şi veritabilul Eloy, Archima, Rabur, şi prin prezentul Pantaclu, care vă ordonă şi vă obligă; prin puterea Spiritelor celeste, superiorii voştri, prin persoana exorcistului care vă conjură: grăbiţi-vă, veniţi şi supuneţi-vă Stăpânului vostru, al cărui nume este Octinomos.

După aceea suflaţi spre cele patru părţi ale lumii, şi curând veţi vedea mari mişcări şi veţi spune:

Quid tardatis? Quid moramini? Quid facitis? Praeparate vos, et obedite praeceptori vestro, in nomine Domini Bathath vel Vachat, super Abrac ruens, superveniens Abeor super Aberer.

De ce întârziaţi? Cine vă opreşte? Cu ce vă ocupaţi? Supuneţi-vă Stăpânului vostru, în numele Domnului Bathath sau Vachat, căzând peste Abrac, Abeor aruncându-se peste Aberer.

Atunci, ei vor veni în formele lor obişnuite şi naturale, şi când îi veţi vedea chiar în jurul Cercului, arătaţi-le Pantaclul acoperit de un Giulgi sfânt, descoperiţi-l, spunând:

Ecce conclusionem vestram, nolite fieri inobedientes.

Iată condamnarea voastră, fiţi supuşi.

După aceea îi veţi vedea liniştiţi în formele lor naturale şi vor spune:

Oordonaţi şi comandaţi ce doriţi, deoarece iată-ne pregătiţi să facem totul, deoarece Dumnezeu Atotputernic ne ordonă.

Şi când ei vor apărea astfel, spuneţi-le:

Bene veneritis, Spiritus, vel Reges nobilissimi, quia vos vocavi per illum cui omne genu flectitur, coelestium, terrestrium et infernorum, cujus in manu omnia regna Regum sunt, nec est qui suae contrarius esse possit majestati. Quantenus constringe vos ut hic ante circulum visibilis, affabiles permaneatis, tam diu tamque constantes, nec sine licentia mea recedatis, donec meam sine fallacia aliqua et veridice perficiatis voluntatem, per potentiae illius virtutem, qui mari posuit terminum suum, quem praeterire non potest, et lege illius potentiae non pertransit fines suos, De scilicet Altissimi, regis, Domini, qui cuncta creavit. Amen.

Sunteţi bineveniţi, Spirite sau Regi preailuştri, pentru că v-am chemat în numele Celui în faţa căruia toţi îngenunchează aplecaţi, fie în ceruri, fie pe pământ şi în infern, cel care ţine în mâna sa toate Regatele Regilor şi a Majestăţii căreia nu se poate rezista.

De vreme ce vă forțez să rămâneți în fața Cercului, vizibili și afabili, fiți constanți, și nu vă îndepărtați fără permisiune, și dacă nu ați îndeplinit cu adevărat și fără nici o iluzie voința mea.

Vă ordon, prin virtutea celui care a fixat hotarele mării, care nu pot fi distruse niciodată, și pe care ea nu poate să le depășească decât prin voința sa supremă, fiind aservită ordinelor lui Dumnezeu, Regele Regilor, care a creat toate lucrurile. Așa să fie.

Acum, le cereți tot ce vreți și ei vă vor satisface; după ce veți obține ceea ce veți dori, îi veți trimite înapoi astfel:

In nomine Patris, et Fillii, et Spiritus Sancti, ite in pace ad loca vestra, et pax sit inter nos et vos parati sitis venire vocati.

În numele Tatălui, al Fiului, și al sfântului Duh: Mergeți în pace, în refugiile voastre, și fie ca pacea să domnească între noi și voi; fiți mereu pregătiți să veniți de acolo dacă v-aș chema.

Conjurațiile pentru cele șapte zile ale Săptămânii

Conjurația Zilei de Duminică

Conjuro et confirmo super vos, Angeli fortes dei et sancti, in nomine Adonay, Eye, Eye, Eye, care este acela care a fost, este va fi, Eye, Abiaye et in nomine Sadday, Cados, Cados, Cados, alte sedentis super Cherubim, et per nomen magnum ipsius, Dei fortis et potentis exaltatique super omnes Coelos, Eye, Saraye, plasmatoris seculorum, qui creavit mundum, Coelum, terram, mare et omnia quae in eis sunt, in primo die, et sigillavit ea sancto nomine suo Phaa: et per nomina sanctorum angelorum, qui dominatur in quarto exercitu, et serviunt coram potentissimo Salamia, angelo magno et honorato, et per nomen stellae, quae est sol, et per signum, et per immensum nomen Dei vivi, et per nomina omnia praedicta, conjuro te, Michael angele magne, qui es praepositus diei dominicae, et per nomen Adonay, Dei Israel, qui creavit mundum et quidquid in eo est, quod pro me labores, et

adimpleas omnem meam petitionem, juxta meum velle et votum meum, in negotio et causa mea.

În acest loc, trebuie să se ceară ceea ce se dorește.

Conjurația Zilei de Duminică
- traducere -

Vă conjur, Îngeri ai lui Dumnezeu, puternici și sfinți, în Numele lui Adonay, Eye, Eye, Eye, care este cel ce este, care a fost și care va fi, Eye, Abiaye, și în numele lui Sadday, Cados, Cados, Cados, care este plasat sub Heruvimi, și prin Marele Nume al aceluiași Dumnezeu Autoritar și Puternic, înălțat deasupra tuturor Cerurilor, Eye, Saraye, Stăpânul secolelor, care a creat cerul și pământul, marea, universul și toate lucrurile care fură în prima zi, pe care le pecetlui cu numele său sacru Phaa. Vă conjur prin numele sfinților Îngeri, care comandă celei de-a patra legiuni, și care servesc în prezența preaputernicului și ilustrului Salamia; prin numele astrului care este Soarele, prin semnul său, prin adorabilul și teribilul nume al Dumnezeului cel Viu, și prin toate numele care au fost proferate aici sus, te conjur, Sfinte Mihail, care conduci în ziua de duminică prin numele adorat al lui Adonay, Dumnezeu al lui Israel (poporul care-l aude pe Dumnezeu), care a creat universul întreg și tot ce închide în el, numai să-mi aduceți ajutor, și să-mi dăruiți efectul tuturor cererilor mele, fără jurământul meu și fără dorința mea, fie în treburile mele, fie în averea mea, și, în general, în toate lucrurile care-mi vor fi utile și necesare.

Aici, se va specifica motivul afacerii sale și cel pentru care se face acestă conjurație.

Puterea lor este de a da aur, perle, rubine, bogății, de a concilia favorurile celor mari, de a face să înceteze dușmăniile, de a procura onorurile, de a provoca sau vindeca bolile.

Formele sub care apar
Spiritele Soarelui sau Duminicii

Ele au obiceiul de a lua forma unui corp vânjos şi mare, culoarea sângelui, cu părul auriu, îşi anunţă sosirea printr-o aprindere a cerului, semnalul lor este menit să-l facă să transpire pe cel care-i invocă.

Formele lor particulare sunt:

Un rege adus pe un leu, purtând în mână un sceptru de aur, un cocoş încoronat, un veşmânt de culoarea şofranului; o regină cu un sceptru în mână, o pasăre, un leu, un om cu o coadă.

Conjuraţia Zilei de Luni

Conjuro et confirmo super vos, Angeli fortes et boni, in nomine Adonay, Adonay, Adonay, Eye, Eye, Eye, Cados, Cados, Cados, Achim, Achim, Achim, la, la, fortis la, qui apparuit in monte Sinai, cum glorificatione Regis Adonay, Sadday, Zebaoth, Amathay, Ya, Ya, Ya, Marinata, Abim, Icia, qui maria creavit, stagna et omnes aquas in secundo die, quasdam super coelos, et quasdam in terra. Sigillavit mare in alto nomine suo, et terminum, quem sibi posuit, non praeteribit; et per nomina angelorum qui dominantur in primo exercitu, qui serviunt Orphaniel, angelo magno, pretioso et honorato; et per nomen stellae quae est luna, et per nomina praedicta super, te conjuro scilicet, Gabriel, qui es praepositus diei Lunae secundo, quod pro me labores et adimpleas, etc.

Aici, ca şi Duminică, se specifică ce se doreşte.

Conjuraţia Zilei de Luni
- traducerea -

Vă conjur, Îngeri preabuni şi puternici, prin forţa şi virtutea acestor nume Adonay, Adonay, Adonay, Eye, Eye, Eye, Cados, Cados, Cados, Achim, Achim, Achim, Ia, Ia, puternic Ia, care apăru pe muntele Sinai, cu toată gloria sa suverană, Adonay, Sadday, Zabaoth, Amathay, Ya, Ya, Ya, Marinata Abim, Icia, care a creat în ziua a doua mările, fluviile şi toate apele, chiar şi cele care sunt deasupra Cerurilor

şi sub pământ, a pecetluit marea cu preaînaltul său nume, a pus hotarele pe care ea nu le poate trece.

Vă conjur, Îngeri puternici şi buni, prin numele celor care comandă primei Legiuni, care servesc pe Marele şi onoratul Orphaniel; prin numele astrului care este Luna, şi prin toate numele pronunţate aici dedesubt.

Te conjur, Gabriel, pe tine, care guvernezi a doua zi dedicată Lunii, numai să vii în ajutorul meu şi să-mi îndeplineşti toate dorinţele.

Puterea lor este de a oferi argint, de a transporta lucrurile dintr-un loc în altul, de a da cai foarte uşori, de a dezvălui anumite secrete, prezente sau trecute.

Forme obişnuite
ale Spiritelor Lunii, pentru Ziua de Luni

Trupurile lor sunt de obicei grosolane, mari, flegmatice; culoarea lor este cea a unui nor întunecat şi tenebros; ele au faţa umflată, ochii roşii şi plini de apă, capul chel, dinţii de mistreţ, mişcarea lor este asemănătoare celei a unei furtuni violente, semnalul lor este o ploaie abundentă pe care o fac să cadă în jurul *cercului magic antimalefic*.

Formele lor particulare sunt:

Un rege cu un arc în mână, purtat pe un căprior, un copil tânăr, o femeie vânător înarmată cu un arc şi cu săgeţi, o vacă, o gâscă, un mic căprior, cu un veşmânt verde sau de culoarea argintului, cu o săgeată şi un bărbat cu multe picioare.

Conjuraţia Zilei de Marţi

Conjur et confirmo super vos, Angeli fortes et sancti, per nomen Ya, Ya, Ya, He, He, He, Va, Ha, Ha, Va, Va, Va, An, An, An, Aie, Aie, Aie, El, Ay, Elibra, Eloim, Eloim; et per nomina ipsius alti Dei, qui fecit aquam aridam apparere, et vocavit terram, et produxit arbores et herbas de ea, et sigillavit super eam cum pretioso, honorato, metuendo et sancto nomine suo; et per nomen angelorum dominantium in quinto

exercitu, qui serviunt Acimony, angelo magno, forti, potenti et honorato, et per nomen stellae, quae est Mars; et per nomina praedicta conjuro super te, Samael, angele magne, qui praepositus es diei martis; et per nomina Adonay Dei vivi et veri, quod pro me labores et adimpleas, etc.

Aici se procedează ca şi Duminică.

Conjuraţia Zilei de Marţi

- traducerea -

Vă conjur, Îngeri puternici şi sfinţi, prin numele sacre ale lui Ya, Ya, Ya, He, He, He, Va, Hy, Ha, Ha, Ha, Va, Va, Va, An, An, An, Aie, Aie, Aie, El, Ay, Elibra, Eloim, Eloim, şi prin celelalte nume ale Acestui Dumnezeu Preaînalt, care a făcut să se usuce apa şi a numit Pământul, care a produs pe suprafaţa aceluia arborii şi ierburile şi care l-a pecetluit cu Numele său Sfânt, Preţios, Iubit şi Redutabil, prin numele Îngerilor care comandă celei de-a cincea Legiuni, care serveşte puterii lui Acimoy, prin numele astrului care este Marte; şi vă conjur, o, Samael, care domini Ziua de Marţi, prin toate numele rostite aici, prin cel al lui Adonay, Dumnezeul Viu şi Adevărat, să veniţi în ajutorul meu, şi să împliniţi toate voile mele.

Puterea lor se referă la lupte, la foc, la moarte, să furnizeze la nevoie zece mii de soldaţi, să dea sănătate sau boală.

Formele obişnuite ale spiritelor lui Marte, conjurate pentru Ziua de Marţi

Corpul lor este lung, de o culoare negricioasă, trasată peste roşu, aspectul lor este hidos; au coarne pe cap, aproape egale cu cele pe care le are cerbul, cu unghiile în formă de gheare, ei îşi anunţă apropierea printr-un sunet foarte asemănător celui pe care-l face focul în timp ce arde, semnalul lor este acompaniat de lumina care se face văzută în jurul Cercului.

Formele lor particulare sunt:

Un rege înarmat, dus de un lup, cu un veşmânt roşu, un bărbat înarmat, o femeie purtând un scut la coapsă, un ţap cu lână, un cal, un bărbat cu multe capete.

Conjuraţia Zilei de Miercuri

Conjuro et confirmo vos, angeli fortes, sancti et potentes, in nomine fortis, metuendissimi et benedicti Adonay, Elohim, Sadday, Sadday, Sadday, Eye, Eye, Eye, Asanie, Asarie; et in nomine Adonay, Dei Israel, qui creavit luminaria magna, ad distinguendum diem a nocte; et per nomen omnium angelorum, deservientium in exercitu secundo coram terra angelo majori, atque forti et potenti; et per nomen stellae, quae est Mercurius, et per nomen sigilli, quo sigillatur a Deo fortissimo et honorato, per omnia praedicta super, te, Raphael, angele magne, conjuro, qui es praepositus diei quarte; et per nomen sanctum, quod est scriptum in fronte Aaron, sacerdotis altissimi Craetoris; et per nomina angelorum, qui in gratiam Salvatoris confirmati sunt, et per nomen sedis animalium habentium senas alas, quod pro me labores, etc.

Aici se procedează ca şi Duminică: se face cererea respectivă.

Conjuraţia de Miercuri

- traducere -

Vă conjur, Îngeri puternici, sfinţi şi autoritari, prin Numele Preaputernic şi adorat Adonay, Saday, Saday, Saday, Eye, Eye, Eye, Asanie, Asaraie; în numele lui Adonay, Dumnezeul Israelului, care a creat Marea Stea pentru a distinge ziua de noapte; prin numele tuturor Îngerilor care servesc în a doua Legiune, în faţa Îngerului, de trei ori mare, puternic şi autoritar, prin numele Astrului Mercur, prin sigiliul sacru şi venerat, prin toate cele pronunţate aici jos, vă conjur, o, mare înger Raphael, voi, care conduceţi în a cincea zi, prin numele sfânt, scris pe fruntea lui Aaron, preot al Preaînaltului Creator, şi prin cele ale îngerilor care sunt confirmaţi de graţia Salvatorului, şi, în fine, prin cel

al tronului Îngerilor care au şase aripi, să veniţi în ajutorul meu, pentru a-mi împlini voia.

Puterea lor este de-a oferi toate felurile de metale, să reveleze comorile ascunse, să-i potolească pe Judecători, să aducă victoria într-o luptă, să aducă ştiinţa, să schimbe elementele din lucruri, să dea sau să îndepărteze sănătatea, să-i ridice pe sărmani, să-i coboare pe cei bogaţi.

Formele obişnuite ale Spiritelor lui Mercur, pentru Conjuraţia Zilei de Miercuri

Trupul lor este de regulă de talie mijlocie, rece şi umed, totuşi destul de frumos; conversaţia lor este afabilă, forma lor este umană şi figura unui soldat înarmat; ei sunt de o culoare transparentă; mişcarea lor este un nor de argint; semnalul lor trebuie să inspire teroarea celui care-i invocă.

Formele lor particulare sunt:

Un rege adus pe un urs, un bărbat cu o figură bună, o femeie care ţine un culoar, un câine, o coţofană, o ursoaică, cu veşmântul în diferite culori, o baghetă, un baston.

Conjuraţia Zilei de Joi

Conjuro et confirmo super vos, Angeli sancti, per nomen Cados, Cados, Cados, Cados, Cados, Cados, Eschercie, Escherei, Eschercie, Hatim, Hatim, Ya, fortis firmator saeculorum, Cantine, Jaym, Janic, Anie, Calbar, Sabbac, Berifay, Alnaym, et per nomen Adonay, qui creavit pisces, reptilia in aquis, et oves super faciem terrae, volantes versus coelos die quinto, et per nomina Angelorum servantium in sexto exercitu coram pastore Angelo sancto et magno et potenti principe; et per nomen stellae quae est Jupiter; et per nomen sigilli sui; et per nomen Adonay, summi dei omnium creatoris; et per vim et virtutem carum, et per nomina praedicta, conjuro te, Sachiel, Angele magne, qui es praepositus diei Jovis, et pro me labores, etc.

Aici se procedează la fel ca Duminică: se face cererea necesară.

Conjuraţia Zilei de Joi

- traducerea -

Vă conjur, Îngeri sfinţi, prin numele Cados, Cados, Cados, Eschercie, Eschercie, Eschercie, Hatim, Hatim, Ya, stăpânul secolelor, Cantine, Jaym, Janic, Anie, Calbar, Sabbac, Betifay, Alnaym, vă conjur prin Adonay, care a creat în a cincea zi peştii, reptilele, care sunt în ape şi păsările de pe suprafaţa pământului; prin Îngerii care servesc în a şasea Legiune, în prezenţa sfântului Înger, şeful lor, preaputernic şi excelent Prinţ, prin numele astrului lui Jupiter şi pecetea sa; prin Adonay, Supremul Creator al tuturor lucrurilor; prin numele tuturor astrelor, prin forţele şi autorităţile lor, şi prin cele pronunţate aici jos, vă conjur, o, mare Sachiel, pe voi care vegheaţi în ziua lui Jupiter, etc.

Puterea lor este să aducă iubirea femeilor, să facă oamenii fericiţi, să încheie procesele, să-i înmoaie pe duşmani, să vindece pe bolnavi, într-un cuvânt, să facă binele şi răul.

Formele obişnuite ale Spiritelor lui Jupiter, pentru Ziua de Joi

Corpul lor este de culoarea sângelui, au un aer irascibil şi melancolic, mişcările lor sunt înspăimântătoare, natura lor este foarte dulce, aspectul lor este agreabil, culoarea lor este cea a focului, mişcarea lor este o aprindere urmată de un tunet, semnul lor este imaginea unor oameni care par devoraţi de lei.

Formele lor particulare sunt:

Un Rege cu sabia mână, purtat pe un cerb, un bărbat cu mitră şi îmbrăcat în haine lungi, o fată cu o coroană de lauri şi ornată cu flori, un cerb, un păun, un veşmânt azuriu, o sabie, un flaut.

Conjurația Zilei de Vineri

Conjuro et confirmo super vos, Angeli fortes, sancti atque potentes, in nomine On, Hey, Heya, Ia, Ie, Adonay, Sadday, et in nomine Sadday qui creavit quadrupedia et animalia reptilia, et homines in sexto die, et Adamae dedit potestatem super omnia animalia; un de benedictum sit nomen creatoris in loco suo; et per nomina Angelorum servientium in tertio exercitu, coram Agiel, Angelo magno, principe forti atque potenti; et per nomen stellae, quae est Venus, et per sigillum ejus quod quidem est sanctum, et per nomina praedicta super, conjuro te, Anael, qui es praepositus diei sextae, ut pro me labores, etc.

Aici se procedează ca şi Duminică: se fac cererile necesare, îndeosebi pentru iubire, protecție, afaceri.

Conjurația Zilei de Vineri

- traducere -

Vă conjur, Îngeri sfinți, puternici şi autoritari, prin numele On, Hey, Heya, Ia, Ie, Adonay, Sadday, care a creat în a şasea zi patrupedele, animalele reptile şi oamenii, şi care dădu lui Adam toată puterea asupra tuturor acestor animale, care binecuvântă numele Salvatorului, prin Îngerii care servesc în a treia Legiune, în prezența marelui Înger Agiel, Prinț puternic şi autoritar, prin astrul lui Venus, pin sfânta sa pecete şi prin numele spuse mai sus, vă conjur, Anael, Înger preaputernic, voi care vegheați în a şasea zi, etc.

Puterea lor este să dea argint, să facă oamenii mai dezmățați, să-i apropie pe dușmani prin desfrâu, să facă mariaje, să incite iubirea de femei în inima bărbaților, să vindece bolile.

Formele obişnuite
ale Spiritelor lui Venus pentru Ziua de Vineri

Trupurile lor sunt frumoase, de talie mediocră, aspectul lor este grațios, afabil, culoarea lor este albă sau verde, sosirea lor este anunțată

de o stea strălucitoare, semnalul lor constă în câteva fete tinere care se joacă între ele, şi care îi angajează pe cei care sunt în cerc să ia parte la jocurile lor.

Formele lor particulare sunt:

Un Rege ținând în mână un sceptru, purtat pe o cămilă, o fată superb îmbrăcată, o fată goală, o porumbiță, o capră, cu veşmânt alb sau verde, o cămilă, flori, o sabină.

S-a spus Joi că, sub cel de-al cincilea Cer, nu se mai cunosc Îngeri dominatori ai aerului, vor trebui spuse *Orațiile* care sunt citate Joi.

Conjurația Zilei de Sâmbătă

Conjuro et confirmo super vos, Caphriel vel Cassiel, Machatori et Seraquiel, Angeli fortes et potentes, et per nomen Adonay, Adonay, Eye, Eye, Eye, Acim, Acim, Acim, Cados, Cados, Ina vel Ima, Ima, Saday, Ia, Sar, Domini formatoris saeculorum, qui in septimo die quievit, et per illum qui in beneplacito suo filiis Israel in haereditatem observamdum dedit, ut eum firmiter custodirent et sanctificarent, ad habendam inde bonam in alio saeculo remunerationem; et per nomina Angelorum servientium in exercitu septimo Booel Angelo, magno et potenti primcipi, et per nomen stellae, quae est Saturnus; et per sanctum sigillum ejus, et per nomina praedicta super, conjuro te, Caphriel, qui praepositus es diei septimo, quae est dies Sabbati, quod pro me labores, etc.

Se procedează la fel ca Duminică: se fac cererile necesare, îndeosebi de răzbunare.

Conjurația Zilei de Sâmbătă

- traducere -

Vă conjur, Caphriel sau Cassiel, Machatori şi Seraquiel, Îngeri autoritari şi puternici, în numele lui Adonay, Adonay, Adonay, Eye, Eye, Eye, Acim, Acim, Acim, Cados, Cados, Cados, Inavel Ima, Ima,

Sadday, Ia, Sar, Domnul care a făcut secolele, care se odihni în a şaptea zi, care vru că poporul său Israel (care-l aude pe Dumnezeu) să-l păstreze inviolabil şi-l sanctifică, ca să fie demn să vină din veşnicie, acolo, recompensă pe care i-o promise prin numele Îngerilor care servesc în a şaptea Legiune, în prezenţa lui Booel, Înger mare şi puternic; prin astrul lui Saturn; prin sfântul său sigiliu şi prin numele de aici de jos, vă conjur, Caphriel, pe voi care vegheaţi în această zi.

Puterea lor este dea semăna discordia, de a face să se nască ura, de a excita gândurile urâte, de a da plumbul, de a omorî, de a mutila.

Formele obişnuite
ale Spiritelor lui Saturn, conjurate în Ziua de Sâmbătă

Corpul lor este de obicei lung şi uscăţiv; au aerul furios şi coleric; poartă patru feţe, dintre care una este în faţa capului, alta în spate, a treia la genunchiul drept, a patra la genunchiul stâng, fiecare faţă are un cioc lung, culoarea lor este neagră şi strălucitoare ca smoala; mişcarea lor este agitarea vânturilor, care pare a fi acompaniată de un cutremur de pământ; semnalul lor este de a face pământul mai alb ca zăpada.

Formele lor particulare sunt:

Un Rege cu o barbă lungă, adus pe un dragon, un bătrân cu o barbă lungă, o femeie bătrână sprijinită într-un baston, un porc, un dragon, o bufniţă, cu o îmbrăcăminte neagră, o seceră, un ienupăr.

Jurămintele şi Subordonările Spiritelor

Cunoaştem Spiritele dominante: Regi, Împăraţi, Prinţi, Duci, Conţi, Marchizi, Guvernatori Generali, Căpitani, Miniştri, Domni, şi alţi subiecţi ai Spiritelor, recunoaştem, subscriem, atestăm, ne obligăm şi jurăm pe înaltele şi preasacrele nume ale lui Dumnezeu, Conjuraţiile şi Exorcizările cuprinse în această Carte, ca şi caracterele noastre, aparţinându-ne nouă, pentru a valora şi servi, în general, celor care se servesc de prezenta Carte pentru toate nevoile lor şi, în general, pentru

orice necesitate, şi fără scutire, urmând puterea pe care am primit-o de la Dumnezeu, şi confirmăm toate lucrurile următoare.

Înainte de toate:

Ne angajăm şi ne supunem să servim cu fidelitate tuturor celor care ne-o vor cere prin prezentele, după jurământul nostru, şi să facem sau să facem să se facă, prin subiecţii noştri, toate dorinţele şi voinţele, şi că niciodată, nici un muritor nu va avea cunoştinţă de ceea ce va fi operat şi executat de către reprezentanţii noştri, şi că nici un spirit nu va putea a se va arăta orice ar fi, decât dacă va fi invocat de cineva.

Promitem, să le aducem sau să facem să li se aducă şi transporta tot ceea ce va ieşi din noi, fără înşelătorie, nici fraudă, şi că totul va fi bun şi loial voinţei lor, fără ca noi să putem să le luăm înapoi, nici în timpul vieţii, nici după moartea lor, şi că noi nu vom putea spera la nici o recompensă pentru serviciile pe care le vom face.

Ne supunem să apărem tuturor celor care ne cheamă prin numele noastre închise în prezenta Carte, în frumoasa formă umană, fără nici o urâţenie, nici diformitate, de fiecare dată şi de câte ori vom fi chemaţi, fără a face nici un neajuns faţă de ceea ce au primit ei de la Dumnezeu, nici faţă de cele cinci simţuri naturale, nici faţă de cei sau cele care vor fi în compania lor, nici în locurile sau casele în care îi vom chema, şi asta fără a produce zgomot, nici fulger, nici tunet, nici luminare, nici vuiet, nici ruptură, nici fractură, nici larmă, în orice mod ar fi, şi nicio creatură vie nu-şi va da seama de venirea noastră, decât cei care ne vor chema şi companionii lor, dacă ei ne comandă.

Ne obligăm, de asemenea, să le răspundem la toate întrebările şi cererile care ni se vor face, şi răspunsurile noastre vor fi adevărate, fără ambiguitate, nici sens dublu; dimpotrivă, vom vorbi bine limba, precis şi inteligibil; şi după ce vom fi satisfăcut ceea ce ni se va cere, ne vom retrage în linişte şi fără tumult, observând aceleaşi condiţii, mergând precum am venit, în timp ce ei pronunţă eliberarea noastră pentru a ne întoarce la cerul nostru.

Pentru executarea tuturor condiţiilor celor mai sus spuse, ne obligăm şi ne angajăm, sub pedeapsa măririi însutite a neliniştilor noastre, treptat-treptat, şi a lipsirii de răspunderile noastre, de onoruri şi demnităţi; spre credinţa cărora am pus peceţile noastre, sigiliile şi caracterele, şi am semnat prezenta Carte, pentru a servi tuturor celor

care ne vor invoca şi să facem imediat ceea ce ni se va ordona, fără nici o întârzâiere.

***

În acest capitol, nu am avut intenţia de-a realiza o operă complet nouă. Am încercat doar să lămurim şi să sintetizăm o mulţime de detalii care sunt sau confuze sau contradictorii în cea mai mare parte a grimoarelor. Va fi de ajuns să se apeleze la manuscrisele bibliotecilor pentru a vedea dacă am reuşit.

Dar, aceste detalii nu au valoare decât prin posibilitatea *obţinerii unui rezultat practic.*

Or, noi nu am început să stabilim experienţele urmărite asupra acestor fenomene decât în 1891, şi din primele încercări am obţinut astfel de rezultate încât putem afirma POSIBILITATEA REUŞITEI.

Aici sunt necesare câteva detalii complementare.

EXPERIENŢELE MAGICE ALE GRUPULUI INDEPENDENT PENTRU STUDIILE ESOTERICE

În 1889, am fondat la Paris *Grupul independent pentru studiile esoterice*, destinat controlului experienţelor referitoare la forţele încă necunoscute în acţiune, în om şi în natură.

Primele luni au fost consacrate propagandei şi lucrările au putut fi urmate cu succes de la începutul anului 1891. În acel moment, grupul era împărţit în secţiuni tehnice dintre care una se ocupa de Magia practică. Am făcut personal câteva experienţe urmate de triumf, la fel ca şi prietenul nostru F. Ch. Barlet; dar aceste experienţe aveau nevoie de un control pe care doar continuarea studiilor putea să-l furnizeze.

Anul 1891 a fost consacrat studiilor preliminare şi la începutul lui 1892 mai multe încercări, însoţite de antrenament vegetarian şi în legătură cu viziunea elementelor de bază, acestea au fost întreprinse şi încoronate de succes, în principal în ceea ce priveşte experienţele lui M. Delfosse.

La mijlocul anului, fapte raportate în grimoare au fost supuse unui control experimental şi M. Michelet, unul dintre comisari, a putut chiar

să certifice faptul că diamantul pur împiedica trecerea acţiunii magnetice. Acest fapt raportat de către Agrippa şi necunoscut fizicienilor moderni este familiar comercianţilor de diamante, aşa că a fost constatat. În acelaşi timp, o experienţă de *evocare conştientă* a fost încercată de către M. M. H. şi, în ciuda numeroaselor omisiuni şi greşeli, această experienţă a dat rezultate foarte curioase şi foarte instructive. Vom raporta detaliile sale principale după opinia operatorilor înşişi.

În luna martie 1892, în perioada primului pătrar, M.M.H. and K., membri ai unei comisii de anchetă a fenomenelor magice, au efectuat următoarea experienţă care a fost condusă într-un secret absolut:

După 12 zile de triplu antrenament: vegetarian, din punct de vedere fizic, purificator din punct de vedere moral şi ritual din punct de vedere psihic, o ceremonie preparativă a consacrării localului magic a fost efectuată în ajunul zilei operaţiunii propriu-zise.

„Ca urmare a acestei consacrări preparatorii", - spune raportul pe care îl am în faţa ochilor -, „am resimţit o asemenea tristeţe şi descurajare, încât ezitam să reîncepem a doua zi, cuprinşi de un soi de frică în faţa slăbiciunii noastre. Astralului nu îi place să privim prin crăpătura porţii sale."

Cu toate acestea experienţa a fost încercată a doua zi, într-o joi, la miezul nopţii. În ideea operatorilor era vorba despre a vedea efectul unui pergament desenat cu sângele lor şi proiectat în Astral cu ajutorul focului.

Era, după cum şi-au dat seama mai târziu, o bază de experiment deplorabilă şi în afara tuturor condiţiilor obişnuite. Sângele proiectat în Astral nu poate decât să atragă mulţimea larvelor şi nu acesta era scopul experimentatorilor.

Orice ar fi, să revenim.

„A doua zi", - spune raportul -, *„condiţiile cerute în lucrările magice realizate, cercul trasat, oglinda, reşoul şi luminile dispuse, doi operatori având unul spada, altul tridentul lui Paracelsus (din cositor, pentru că ziua operaţiunii era joi), îmbrăcaţi în costume şi cu ornamente ale culorii planetare corespunzătoare şi cu semnele magice gravate conform ritualului, s-au aşezat în cerc şi evocarea a început la orele 11 şi jumătate."*

Această evocare a fost spusă, sau mai degrabă psalmodiată rar şi sonor, în timp ce tămâia ardea.

La finalul acestei evocări, operatorii au spus: *„Am simțit răsuflări reci asemeni celor pe care le-am simțit în majoritatea ședințelor de materializare a spiritelor. Aceste sufluri erau obiective din moment ce frunzișurile stejarilor și ale plopilor se mișcau.*

În același timp, aburi gri cu totul și cu totul deosebiți descriau contururi de apariție trecând și răsucindu-se în fața oglinzii magice pe care o priveam amândoi."

Ori, conform experimentatorilor, *„scopul operei era de a readuce în starea sa fluidă inițială sângele care fusese folosit pentru a desena pentagrama și care le aparținea celor doi operatori. Acolo era marea greșeală, adaugă ei."* Tocmai am spus de ce.

În mare, după această schiță destul de netă a apariției, după această senzație a suflului rece și a mișcărilor obiectelor însoțite de zgomote caracteristice în toată încăperea, operatorii cred că totul s-a terminat și au început să aranjeze cu grijă toate obiectele pe care le folosiseră în timpul operațiunii.

Experiența fusese făcută într-un apartament mare din Paris și această cameră era situată în fundul aripii drepte a așa-zisului apartament. Aripa stângă era ocupată de către fratele unuia dintre operatori, bărbat de vârstă matură și profesor de matematică într-o mare instituție de educație publică. Acest domn se culcase devreme în acea zi, nebănuind nimic în legătură cu aceste studii pe care le practica fratele său, necrezând de altfel niciodată în magie, nici în vreo altă știință analoagă.

În momentul în care experimentatorii, izolați și feriți de orice surpiză în cercul lor, atrăgeau în apartament o ploaie de larve fără a bănui acest lucru, profesorul dormea cu pumnii strânși destul de departe de acel loc.

Ori, la ora exactă a evocării, a fost trezit de către un o lovitură puternică de pumn în umăr și a resimțit o stare deosebită de angoasă, datorată fără îndoială acestei treziri bruște. Crezând că este vorba despre un atac răuvoitor, se ridică pe pat să își ia revolverul care se afla la îndemână, apoi aprinse lumina și constată cu stupoare că nu se întâmpla nimic anormal în camera sa, nici în partea de apartament în care locuia el. Se culcă la loc dar starea de angoasă a durat mult timp după aceea.

(Raportând această experință la faptele lui Cideville, am putea vedea deja la scară mai mică, reproducerea unei aceleiași legi).

Această senzație a loviturii de pumn îl frapase pe profesor îndeajuns pentru ca a doua zi să i-o descrie fratelui său care a înregistrat cu grijă faptele și ora fenomenelor, ferindu-se să vorbească despre experiența sa.

Dar, manifestările nu s-au oprit aici. Totul era aranjat în camera care fusese folosită în operațiune de aceea nu se putea observa nimic neobișnuit acolo. La ora nouă dimineața experimentatorul ieșise pentru a se ocupa de treburile sale medicale, iar femeia de serviciu a venit ca de obicei să își facă datoria. Dar, deschizând ușa camerei, această femeie a fost cuprinsă brusc de o stare de panică, de o spaimă foarte puternică și a fugit prin apartament.

Întrebată de către fratele experimentatorului care se afla acolo despre motivul acestei spaime, ea nu a putut să îi explice și a spus: *„M-a apucat așa fără să știu de ce".*

În sfârșit, într-una din nopțile următoare, în timpul somnului operatorului și în camera acestuia, o călimară superbă de cristal a fost spartă în două ca și cum ar fi fost tăiată de un fierăstrău, fapt aproape imposibil de realizat în mod experimental.

Așadar, iată o încercare făcută de către niște operatori tineri, neexperimentați, care este mai elocventă din punct de vedere teoretic decât dacă experiența evocării ar fi reușit complet.

De atunci, alte experiențe foarte curioase au fost încercate și au reușit, dar am ales-o pe aceasta ca fiind tipică, nedorind să descriem într-una din lucrările noastre propriile încercări, care nu ar fi atât de doveditoare pentru cititor ca faptele povestite de către alții.

Dar vom transcrie totuși această povestire, emanată de la același experimentator și pe care ne-o adresează într-o scrisoare din 5 ianuarie:

„Singur, același ritual ca de obicei, fără antrenament printr-o consacrare și fixarea unei voințe în Astral."

„Am atașat la dispozitivul precedent amprenta în ceară a unei peceți pentagramatice, în timp ce, urmând modul care mi l-ați arătat, am ars foaia pe care era scrisă voința mea realizată. Rezultatul a fost satisfăcător. În ciuda tuturor probabilităților, am primit ceea ce am cerut."

Dacă am fi adăugat că aceste încercări de psihometrie, urmate în același grup, au avut un succes deplin, am fi arătat ceea ce se poate face într-un an prin lucrări metodice urmate din punctul de vedere al acestui gen de studii.

Dar eram foarte prost organizaţi în acel moment şi, din 1893, mijloacele noastre de acţiune s-au dezvoltat considerabil, grupul deţine la Paris un laborator de magie practică pe care l-a pus la dispoziţia membrilor dedicaţi în mod deosebit acestui studiu; şi, fără îndoială că, de acum în câteva luni, s-au obţinut rezultate şi mai importante. Am avut de asemenea în provincie un alt laborator în care există o turnătorie şi maşini unelte, ceea ce ne permite să fabricăm în corespondenţă planetară toate obiectele metalice de care putem avea nevoie.

Despre Exteriorizarea Corpului Astral

În ultimii ani, lumea ştiinţifică a fost puţin uimită aflând numărul de observaţii autentice făcute de către M.M. Gurnez şi Meyers şi raportându-se *dedublării fiinţei umane*, fie pe parcursul vieţii, fie imediat după moarte.

În Franţa, profesorul Richet, de la Şcoala de medicină din Paris, a luat cu curaj conducerea studiilor de acest gen şi a inspirat o revistă ocupându-se de aceste probleme. Ori, aceste fapte se raportează la predarea ştiinţei oculte atingând corpul astral şi exteriorizarea posibilă în afara corpului fizic.

O anumită şcoală, numită teosofică şi remarcabilă prin aplombul imperturbabil cu care membrii săi tranşează *ex professo* întrebările pe care ei le ignoră cel mai mult, face ca toată magia să consiste în dedublarea fiinţei umane care poate fi atinsă prin regimul vegetarian urmat într-o anumită perioadă de timp. În legătură cu această realizare magică, am vorbit deja despre greşelile psihologice comise de către acest gen de sectanţi; ni se pare aşadar inutil să insistăm asupra acestui subiect.

Acţiunea voinţei asupra corpului astral este legată în mod intim de studiul respiraţiei şi al misterelor sale; dar important de ştiut este faptul că manifestarea conştientă a acţiunii la distanţă de acest corp astral este precedată de anumite fenomene inconştinete, care au fost puţin studiate până acum, deşi descrise adesea.

Astfel, un individ poate acţiona în mod perfect la distanţă asupra altuia:

1. celălalt având conştiinţa acestei acţiuni, fără ca operatorul să fie el însuşi conştient de ea;
2. celălalt neavând conştiinţa acţiunii pe care o suportă, dar operatorul fiind conştient de acţiunea pe care o produce;
3. aceşti doi indivizi având conştiinţa fenomenelor produse.

Fiecăreia dintre aceste clasificări îi corespunde o serie de observaţii care vor clarifica în totalitate sensul diviziunii noastre şi care vor permite magului să deducă cu uşurinţă teoria şi practica acestui gen de fenomene.

Primul caz:

Conştiinţa receptorului, inconştienţa operatorului în momentul producerii fenomenului

Doamna de T., care de multă vreme se dedica studiului şi practicii fenomenelor spiritualiste, auzind vorbindu-se despre posibilitatea de a exterioriza forţa psihică şi de a se dedubla, a vrut să încerce o experienţă decisivă în legătură cu acest subiect.

Ea se afla în acel moment la Paris şi îşi lăsase prieteni buni într-un oraş mare al Americii de Sud. Ea a reuşit să îi apară acolo unuia dintre aceşti prieteni şi şi-a concentrat cu putere voinţa asupra acestui subiect timp de mai multe zile. Chiar în ziua experienţei, ea s-a dedicat unor munci foarte obositoare, mergând chiar mai multe ore la cules de cartofi pe un câmp, totul cu scopul de a strivi prin oboseală orice rezistenţă posibilă din partea corpului fizic.

Seara, în jur de ora nouă, ea s-a culcat după ce şi-a mai concentrat întreaga voinţă asupra apariţiei pe care dorea să o manifeste colo. În curând a adormit adânc.

A doua zi când s-a trezit nu păstrase nici o amintire în legătură cu ceea ce s-ar fi putut întâmpla şi ignora cu desăvârşire dacă experienţa reuşise sau nu.

După o lună doar, ea a primit prin curierul obişnuit o scrisoare de la persoana asupra căreia a vrut să acţioneze. Această persoană povestea că, aflându-se într-o anume seară (data experienţei), în jur de ora 10 sau 10 şi jumătate, la un bal foarte animat, s-a retras la un

moment dat la depărtare spre o răspântie. În acel moment a zărit, spre marea sa mirare, în deschizătura ferestrei, pe doamna de T. îmbrăcată în alb şi zâmbitoare. Apariţia a durat trei sau patru minute. Scrisoarea conţinea toate detaliile complementare acestui subiect.

Iată restul faptelor povestite de către experimentatorii înşişi:

30 ianuarie 1893

Vă trimit o copie a unei părţi din scrisoarea de care v-am vorbit. Prietenul care a scris-o nu bănuia că am vrut să îi apar şi crede că a avut o halucinaţie.

Am scrisoarea sa originală în mâini şi o pun la dispoziţia dumneavoastră.

Cât despre cealaltă misivă de acelaşi gen, nu am mai găsit-o. Ea provenea de la mama mea care, fiind la Petersburg, în timp ce eu eram la Buenos Aires, m-a văzut în cameră într-o noapte şi s-a speriat atât de tare încât m-a rugat să nu mai fac astfel de experienţe cu ea.

În total am făcut zece încercări de dedublare: doar acestea două au reuşit.

J de T

Februarie 1887, Puerto-Cabello

Vis sau halucinaţie? Nu pot explica ce mi s-a întâmplat, dar îţi voi povesti, rugându-te să nu îţi baţi joc de bietul tău prieten!

Ieri la ora 10 m-am dus la balul domnului E., am salutat-o pe logodnică şi mi s-a părut că este foarte tristă şi, dintr-o dată a fost o clipă în care, aflându-mă înconjurat de femei într-o sală micuţă, am auzit glasul atât de cunoscut şi de plăcut a lui V, spunându-mi:

- *Şi eu sunt aici, domnule B.*

M-am întors repede, îmi bătea inima foarte tare, şi am văzut-o, prietene, aplecată pe pervazul unei ferestre şi zâmbindu-mi dulce şi maliţios. V. era îmbrăcată cu o rochie albă. – Oh! Am văzut-o, crede-mă V ... nu e o poveste, te asigur de asta, şi surpriza mea a fost atât de mare încât o doamnă m-a întrebat:

- *Ce se întâmplă cu V? I s-a întâmplat ceva?*

Viziunea a fost rapidă, a dispărut repede din faţa ochilor mei, dar nu şi din inima mea, şi pe toată durata nopţii V. a fost tovarăşa tăcerii

mele. Dacă pentru a crede în această viziune V. are nevoie de cuvântul meu de onoare, i-l dau.

După publicarea cercetărilor lui MM. Gurney şi Myers asupra halucinaţiilor telepatice, faptele de acest fel sunt cunoscute. Dar acesta merita o menţiune specială, deoarece arată cum o persoană inconştinetă de actul pe care îl produce poate acţiona la distanţă într-un scop fixat anterior.

Al doilea caz

Conştiinţa operatorului - Inconştienţa subiectului operaţiei:

Unul dintre prietenii noştri cei mai avansaţi în studiul meditaţiei şi practicii de la Lyon, M. V., a avut de susţinut, la un moment dat, o luptă considerabilă în conducerea afacerilor celor mai importante. Toate probabilităţile indicau un eşec complet în acţiunea care încerca să îl evoce pe prietenul nostru şi totuşi nu şi-a pierdut curajul.

Profitând de această împrejurare pe care persoana, al cărei mod de a vedea trebuia schimbată complet şi în ciuda sa, s-a culcat destul de devreme.

M. V. şi-a concentrat toate forţele psihice în timpul primelor două ore ale somnului celui asupra căruia trebuia să se acţoneze. El se transporta mental în preajma acestei fiinţe adormite şi acolo, treptat, şi cu o blândeţe deosebită, îşi pleda cauza şi interzicea punctul său de vedere.

Ori, cu cât experienţele se repetau, cu atât ideile celui influenţat fără voia lui se modificau şi, după ceva timp, de bună voie a cerut execuţia unui act care era în opziţie flagrantă cu modul său iniţial de a vedea lucrurile.

Raportând acest caz la cel al lui MM. Desbeaux şi Hennique, vom sesiza toată importanţa sa.

Este vorba aici despre o acţiune sugerată în mod conştient şi la distanţă unui individ care primeşte în mod inconştient ordinul dat pe cale mentală. Povestea acestui fapt nu are alt scop decât de a dezvolta expunerea acestei acţiuni.

În rest, M. V., despre care vorbim, a manifestat adesea probe surprinzătoare de forţe psihice elevate.

Astfel, el a anunțat de mai multe ori în fața martorilor, și într-o manieră precisă, evenimente politice care urmau să se întâmple după șase luni, cu data exactă a producerii acestor evenimente.

De asemenea el a putut să verifice adesea scene profetice și să manifeste o mulțime de alte fapte, ciudate pentru cine nu are cheia lor. Și totuși M. V. se dedică acestor studii abia după patru ani după ce a fost pentru multă vreme un pozitivist convins.

Al treilea caz

Cei doi indivizi au conștiința fenomenelor produse.

Experiențele lui M. Emile Desbeau cu M.G.[2]

Pe 23 mai 1891, îl așez în colțul unui salon obscur pe M.G., licențiat în științe fizice, pentru care acest gen de experiențe erau absolut necunoscute. Este ora nouă seara. M.G. este legat la ochi și este cu fața întoarsă spre perete.

Mă așez la patru metri de el, în fața unei măsuțe pe care sunt așezate două lămpi.

PRIMA EXPERIENȚĂ

Fără zgomot și fără știrea lui M.G. iau un obiect și îl țin în plină lumină. Îmi concentrez privirea asupra lui și vreau ca M.G. să vadă acel obiect.

După 4 minute și 30 de secunde M.G. mă anunță că vede un cerc metalic. Obiectul era o linguriță de argint (linguriță de cafea) a cărei coadă era ascunsă în mâna mea și căreia nu îi fixam decât paleta de un oval puțin alungit.

A DOUA EXPERIENȚĂ

M.G. vede un dreptunghi strălucitor.
Eu țineam o tabacheră din argint.

[2] Extragem această serie de experiențe din *Analele de Științe fizice*, publicație ce apărea o dată la două luni în fascicole de a fr, 50, la Alcan, editor, 108, bulevardul Saint-Germain, Paris.

A TREIA EXPERIENȚĂ

M.G. vede un triunghi.
Eu desenasem cu linii îngroșate, pe un carton, un triunghi.

A PATRA EXPERIENȚĂ

M.G. vede un pătrat cu muchii luminoase și cu perle strălucitoare; când vede doar două perle, când vede mai multe.

Eu țineam un obiect a cărui prezență nu putea fi bănuită la mine: era un zar mare din carton alb, lumina evidenția clar muchiile și conferea punctelor gravate deasupra reflexii strălucitoare de perle negre.

A CINCEA EXPERIENȚĂ

M.G. vede un obiect transparent cu un fir luminos formând un oval la fund.

Țineam o halbă de bere din cristal având fundul în formă de oval.

Iată cinci experiențe făcute în circumstanțe excelente de control și de sinceritate, care pot fi considerate ca reușite.

La rândul meu devin receptor luând locul lui M.G., care devine emițător.

PRIMA EXPERIENȚĂ

Văd un mic oval foarte strălucitor.
M.G. ținea un inel de aur.

A DOUA EXPERIENȚĂ

Văd două arcuri de cerc îndepărtate unul de celălalt și fiind așezate vertical față în față.

M.G. ținea un vas japonez ale cărui contururi reprezintă ceea ce am văzut. De aici mai departe consider nul rezultatul acestei experiențe și nu atribui precedentei decât valoarea unei semi-reușite.

Experiențele lui MM. Emile Desbeaux și Leon Hennique

Împreună cu prietenul meu Leon Hennique, am încercat să exersez telepatia la mare distanță: Hennique aflându-se în vilegiatură la Ribemont Aisne, eu rămânând la Paris, despărțiți fiind de 171 de kilometri.

Am hotărât ca Hennique să fie, sau mai degrabă, va încerca să fie transmițătorul și că prima noastră încercare va avea loc în noaptea de 11 spre 12 iunie la orele 0 si jumătate.

Cred că cel mai nimerit ar fi să redau aici scrisorile pe care ni le-am scris pe tema acestor experiențe:

PRIMA EXPERIENȚĂ

Paris, noaptea de 11 spre 12 iunie 1891.

Dragul meu Hennique,

Este 0 și cincizeci și cinci de minute și vă anunț în legătură cu ceea ce tocmai am văzut.

La 0 și treizeci m-am instalat într-un fotoliu întors cât mai mult în direcția Ribemont-ului. Sunt legat la ochi; lampa se află în spatele meu pe masă.

După un anumit timp am văzut un V strălucitor, apoi niște nori ușori, asemănători unei fosforescențe sclipitoare, apar, dispar, reapar fără o formă apreciabilă; o întrerupere; și, dintr-o dată, foarte strălucitor, foarte vizibil, dar rămânând doar pentru două secunde, văd un buchet, o jerbă de flori.

Aștept în aceeași poziție destul de mult timp, dar nu mi se mai arată nimic. Mă hotărăsc să-mi iau eșarfa de la ochi: este doisprezece cincizeci și cinci. Sunt foarte curios ce ai vrut să îmi transmiți.

Emile Desbeaux

Ribemont, 13 iunie 1891.

Dragul meu Desbeaux,

Am luat o carte și aștept ora comunicării. Cartea este foarte plictisitoare și ațipesc. La doisprezece și patruzeci, mă trezesc brusc, fără nici un motiv. Am decis că îmi vei vedea lampa și m-am întors spre Paris, vreau ca ea să îți apară acolo unde se îndreaptă gândul meu.

Lampa mea are un abajur japonez pe care sunt pictate, pe o parte o pasăre pe un pisc, iar pe cealaltă parte un buchet de flori. Lampa este stinsă, dar aproape, sub ea este o veioză care face ca florile să transpară. M-am concentrat aproximativ șase minute, apoi voința mea a fost epuizată.

Am primit scrisoarea ta. Pe cât se pare a avut loc un început de fenomen, o reușită parțială. Trebuie să adaug că în cutia ovală de sticlă a lampei veioza ar trebui să se reflecte în formă de V, voi verifica acest lucru.

Leon Hennique

A DOUA EXPERIENȚĂ

Paris, 18 iunie 1891,
ora 11 și jumătate seara.

Dragul meu Hennique,

Nu știu dacă ai primit scrisoarea mea la timp și nici dacă „ai făcut telepatie" cu mine.

În ceea ce mă privește, la ora 11, așezat în fotoliul meu, întors în direcția ta, cu ochii legați, ținând ultima ta scrisoare în mână, am văzut un bec mic de sticlă cu un desen foarte net; apoi nori ușori s-au succedat, încercând să ia formă; în sfârșit, un ultim nor fosforescent s-a condensat într-un balon, sferă plină și luminoasă.

După un timp, pe care l-am evaluat, cu ochii legați, la șase minute, nu am mai văzut nimic. Am așteptat totuși și, când m-am dezlegat, pendula arăta orele douăsprezece și douăzeci. Așadar, am stat zece sau paisprezece minute fără să mai văd nimic.

Ar fi interesant pentru mine de ştiut: 1. dacă ai făcut experienţa: în ce interval de timp ai făcut-o: de la unsprezece la unsprezece şi şase sau şi zece minute. Aştept răspunsul tău.

Emile Desbeaux

Ribemont, 19 iunie 1891.

Dragul meu, Desbeaux,

În seara aceasta de 18 iunie, pendula bate orele unsprezece. Este ora hotărâtă. Iau un glob de lampă şi îl aşez în plină lumină, pe masa mea, sub abajurul meu. Încep să mă gândesc la tine: întors spre Paris, urmez principalele gări care ne despart. Saint-Quentin, Tergnier, Chaugy, Compiegne. Creil, Chantillz, Paris. Ajung pe strada ta şi gândul meu urcă la tine, în salonul tău. Acolo, încep să îmi doresc ca globul meu să fie văzut de tine. Zece minute cel puţin am persistat în această dorinţă.

Pe 19 iunie am primit scrisoarea ta. Experienţa a reuşit perfect, din moment ce îmi spui că ai văzut un balon, o sferă plină şi luminoasă. Este extraordinar!

Leon Hennique

A TREIA EXPERIENŢĂ

Paris, 6 iulie 1891,
ora 11 şi jumătate seara.

Dragul meu Hennique,

Este un efect cu adevărat deosebit. Asta se întâmplă prin *„puseuri"*, prin unde succesive. Mi se pare că văd rezultatul fiecărui efort

Imagine DUPĂ MOARTE. Fiinţa psihică şi Spiritul traversând planul astral (Regiunea elementelor de bază) de intensitate în sacadele finale. Sunt nori fosforescenţi care se succed dintr-o dată foarte rapid,

căutând parcă o formă din ce în ce mai netă; apoi, nimic, ceea ce înseamnă că efortul tău a fost epuizat.

În sfârşit, iată ceea ce am văzut: în primii nori, o formă abia schiţată a unui cerc de aramă din care ieşeau raze metalice; apoi aceasta a devenit mai strălucitoare păstrând forma de stea; părea că spaţiul dintre raze s-ar fi împodobit cu diamante; am avut atunci impresia confuză a unei bijuterii, a unei broşe de femeie ornată cu pietre, dar nu am mai avut până atunci senzaţia atât de vie, atât de apreciabilă a unei idei (עסגשוקו) care pare că mă caută.

Emile Desbeaux

Ribemont, 7 iulie 1891.

Dragul meu Desbeaux,

Am ratat complet mica noastră operaţiune. Am ataşat aici cuvântul pe care am încercat să ţi-l arăt.[3] Deci trebuie să reluăm totul într-una din zilele următoare. Se pare că ai simţit efortul meu, dar trebuie să considerăm această a treia încercare ca fiind nulă. Condiţiile atmosferice au fost probabil nefavorabile[4] şi trebuie să fie dificil să trimiţi astfel patru litere. Voi alege ceva mai simplu pentru data viitoare.

Leon Hennique

Aşteptând reluarea experienţelor, vă trimit aceste rezultate ale primelor trei încercări şi nu adaug niciun comentariu.

Emile Desbeaux

EXPERIENŢA DIN 2 SEPTEMBRIE 1891

Paris, 2 septembrie 1891.

[3] cuvântul era *Dumnezeu* scris cu linii groase negre
[4] pe 6 iulie, lună nouă, furtună

Dragul meu Hennique,

Este ora unsprezece şi jumătate seara. Îmi dezleg ochii - camera neagră în care de unsprezece ore aştept o imagine telepatică - şi nu am primit nimic!

Nu am văzut decât negru!

Nu mai sunt destul de antrenat?

Ai uitat?

Dă-mi de veste.

Emile Desbeaux

Ribemont (Aime), 4 septembrie 1891

Dragul meu Desbeaux,

Ceea ce vroiam a reuşit perfect.

Era vorba de a şti dacă imagini telepatice se pot transmite fără voinţa mea. Am încercat să te izolez, adică să te debarasez de preocupările ambientale. Am vrut să fii singur din punct de vedere mental. Nu ai văzut nimic. Deci dovada voinţei mele care îţi sugerează desene în experienţele anterioare mi se pare a fi făcută.

Leon Hennique

Concluzie

Am definit Magia ca fiind acţiunea voinţei umane dinamizată prin evoluţia rapidă a forţelor vii ale Naturii şi volumul nostru nu a avut ca scop decât justificarea şi dezvoltarea acestei definiţii.

Sperăm că am reuşit să expunem, conform datelor psihologiei contemporane şi să adaptăm la aceste date teoria constituirii psihologice a omului dată cândva de către Platon şi reluată de Fabre d'Olivet. Această lucrare era indispensabilă pentru toţi cei care vor să se ocupe cu seriozitate de aceste probleme.

Pe de altă parte, mai multe capitole ale acestui tratat au fost consacrate studiului forţelor vii ale Naturii, ale originii lor astrale şi ale corespondenţelor lor în lumea sublunară.

Există acolo puncte neglijate aproape întotdeauna de către cei care vor să studieze magia fără a fi recurs la principiile imuabile stabilite de tradiţia pentru diviziunile generale ale esoterismului.

În sfârşit, mulţi cercetători vroiau să deţină un rezumat destul de complet al tuturor acestor grimoare, al tuturor acestor clavicule, al tuturor acestor ritualuri manuscrise care, în ciuda naivităţilor pe care le conţin şi a erorilor majore care mişună acolo, permit totuşi regăsirea punctelor Kabbalei practice puţin cunoscute în epoca noastră.

Pentru a satisface această curiozitate legitimă şi pentru a-i scuti pe aceşti cercetători de cheltuieli destul de considerabile, am reunit într-o ultimă parte tot ceea ce există mai curios în aceste diverse culegeri practice.

Am fi putut să ne rezumăm la secţiunea cu adevărat personală a lucrării noastre, la cea care răspunde mai mult aspiraţiilor oricărui spirit serios şi prieten al principiilor mai mult decât al realizărilor vulgare; dar opinia noastră formală este că scriitorul care vrea să expună o problemă pe toate feţele nu trebuie să ţină cont de prejudecăţi sau de calomniile pe care le va provoca ecloziunea. Astfel, această carte se termină cu o evocare strict exactă a magiei tradiţionale.

Când veţi fi înţeles teoria magiei vă veţi putea însuşi cuvinte din aceste rugăciuni şi spiritul dumneavoastră nemuritor, arătându-se conştiinţei voastre, va şti să vă facă să găsiţi termeni adecvaţi valorii voastre intelectuale.

Acolo este opera voastră personală; pentru noi, datoria constă în a vă arăta drumul şi a goni incapabilii şi profanii prin mijloace sigure.

Rugăciuni! Implorări! Oraţii misterioase! Toate acestea prezentate secolului al XIX-lea de către un autor care pretinde a fi serios, care îşi invită cititorii să nu se încreadă nici clericalismului nici materialismului, nu este ridicol şi nedemn să atragi atenţia acestor *„fii ai progresului"*, a *„copiilor iluştri ai secolului căilor ferate şi al telefoanelor"*?

Iată ceea ce ar lipsi pentru ca această carte să fie aruncată pe foc de câte mondenii sceptici, vanitoşi şi incapabili, nerăbdători de a face o evocare în cinci minute.

În zilele noastre, în care moda a pus stăpânire pe aceste studii, în care magia, marii inițiați, profesorii de ocultism și de vrăji, ies din toate cutiile și asaltează deja editorii și ziarele cu elucubrațiile lor de nedigerat, o baie de lumină era indispensabilă.

Trebuie să îl ajutăm pe fiecare cititor inteligent să poată să îi judece la adevărata valoare pe acești mari oameni pripiți și, dacă lucrarea noastră îndeplinește acest scop, vom fi pe deplin recompensați pentru eforturile noastre, chit că vom dispreţui prin urmare perfidiile veninoase ale nemulțumiților, invidioși în esență și neputincioși intelectuali prin temperament.

Cât îi privește pe oamenii convinși în mod sincer în legătură cu grandoarea științei contemporane, sau pe cei care cred că studiile de magie sunt vise deșarte sau diletantism al imaginațiilor rănite în ardoarea lor sentimentală, îi întrebăm dacă legea evoluției nu trebuie să se aplice forțelor psihice, la fel cum se aplică oricărei naturi, să avem dreptul de a fixa limitele energiei, sub orice aspect s-ar manifesta ea?

Nebunia de astăzi nu permite înțelepciunea de mâine, analogia nu ne permite să constatăm că ceea ce este ilogic în aparență nu este de fapt decât logica manifestare a cauzelor încă necunoscute?

Găsim logică acțiunea mașinii electrice izolate pe picioare de sticlă, transformând în energie electrică munca mecanică efectuată pentru a pune sticla în mișcare și condensând forța produsă în bule de aramă.

Dar ni se pare absurdă și nebunească a priori acțiunea magicianului izolat în cercul său de carbon, transformând în energie astrală munca de antrenament la care a fost supus organismul său și condensând forța produsă în bula metalică prin care se temină bagheta sa de lemn acoperită cu vopsea izolantă.

Considerăm logică și rațională acțiunea unui paratrăsnet care extrage și atenuează energia electrică a unui nor, sau acțiunea unei limbi metalice din mașinăria lui Ramsden, care lasă ca electricitatea să se topească.

Dar dacă un magician, înarmat cu vârful metalic numit sabie magică, sustrage energia condensată într-un aglomerat de forță astrală, curând toți așa-zișii oameni de știință vor striga: nebunie, halucinație sau șarlatanie.

Încă o dată spunem că forțele asupra cărora acționează magul sunt de același ordin ca toate forțele posibile ale naturii și se supun aceloraşi

legi. Doar că ele sunt generate, grație transformării forțelor numite fizice, printr-un mediu viu și participă puțin la originea lor manifestând dovezi de inteligență.

Clerul, ignorant și sectant prin esență, vede în toate acestea diavolul; savantul contemporan, deranjat de la meticuloasele sale cercetări de microbi, nu poate să vadă decât alienarea celor care îndrăznesc să se ocupe cu aceste probleme care nu intră în programa nici unui examen universitar. Cercetătorul independent trebuie să își dea seama exact de problemă și să nu se încreadă în cuvinte.

A crede că ceva se întâmplă „din întâmplare" sau „printr-o coincidență curioasă" înseamnă a da dovadă de lene intelectuală și de laşitate științifică.

A crede că există în Univers ceva „supranatural" înseamnă a aduce injurii forțelor creatoare ale căror legi sunt peste tot imuabile și corespondente în mod analogic.

La fel, nu puteam termina mai bine acest tratat de magie decât prin dubla afirmare care trebuie să-l ghideze pe orice magician demn de acest nume:

HAZARDUL
SUPRANATURALUL
NU EXISTĂ
NU EXISTĂ

ANEXĂ

Ceremonialul Magic

I. *Privire din punct de vedere istoric*

Ceremonia Magică, aşa cum am putut să o vedem anterior, este rezultatul unei serii de principii teoretice formând baza însăşi a Ştiinţei Oculte în întregime.

Principalele dispoziţii de observat în orice experienţă sunt de două tipuri:

1. trebuie să poţi acţiona conştient asupra forţelor astrale şi să le conduci spre scopul urmărit;

2. pe de altă parte, trebuie să te izolezi îndeajuns pentru a evita reacţiile periculoase şi chiar să fii pregătit pentru a întoarce aceste reacţii în cazul în care ele se produc.

Să vedem cum realizează operatorul aceste două prime condiţii ale oricărei experienţe magice.

După ce a efectuat antrenamentul personal necesar, operatorul începe prin a-şi stabili câmpul de izolare desenând cercul.

Cercul este semnătura personală a voinţei operatorului aliat cu influenţele astrale; de asemenea subiecţii clarvăzători descriu un cerc de flăcări şi de coloane de lumini scânteietoare, acolo unde simţurile noastre fizice nu percep decât o linie de cărbune şi nişte nume ebraice.

Cercul este astfel, pentru magician, ceea ce este fortăreaţa pentru războinic. La adăpostul acestor metereze protectoare experienţele îşi vor urma cursul lor.

Când această linie de apărare este constituită, operatorul dispune substanţele care trebuie să magnetizeze forţele astrale. Aceste substanţe sunt fie vegetale, fie animale, ale căror corpuri astrale vor fi folosite în experiment sau vor servi drept mijloc de fixare şi de manifestare a realităţilor psihice care au fost evocate.

În sfârşit, magul îi adaugă acestui prim mijloc de magnetizare dinamismul personal al voinţei sale condensând forţa nervoasă în bagheta magnetică a operaţiunilor care este folosită pentru a dirija forţa

emisă spre scopul de atins şi care permite astfel crearea unui curent de lumină astrală mai mult sau mai puţin considerabil.

Sabia magică este la îndemâna experimentatorului şi dacă, odată pronunţate rugăminţile, se vor produce reacţii prea violente, vârful metalic al sabiei, sustrăgând cantitatea în exces de forţă astrală, va şti să le ridice entităţilor psihice instrumentul lor material de realizare.

Operaţiunea magică este într-adevăr o sinteză de eforturi şi de ştiinţă şi operatorul deţine cei doi poli ai oricărei acţiuni: polul de atac sau de proiecţie prin bagheta magnetică, cu terminaţie rotundă, şi polul de apărare şi de dizolvare prin sabia magică cu terminaţie ascuţită.

Putem rezuma ceea ce tocmai am spus în legătură cu ceremonia magică în trei reguli:

1. constituirea unei linii de apărare (antrenament personal, cerc şi nume mistice)
2. magnetizarea forţelor astrale (vegetal, animal, sânge, etc.)
3. acţiuni conştiente asupra forţelor astrale evocate (baghetă şi sabie)

Vom vedea cum aceste reguli tradiţionale au fost profanate de către ignoranţi şi incapabili şi cum această operaţiune a coborât, de la rangul unei experienţe ştiinţifice bazate pe principii imuabile, la cel de practici oarbe şi superstiţioase folosite în majoritatea cercurilor mistice din zilele noastre.

Vom constata totuşi că ceremonia integrală a fost păstrată intactă de-a lungul secolelor de către frăţiile oculte şi noi o urmăm în acest fel de la Homer până în secolul al XIX-lea.

După ce am revăzut aceste repere istorice vom studia involuţia evocării magice.

Homer

Acolo, în timp ce Euriloque şi Perimede reţin victimele, îmi scot spada ascuţită, îmi sap o fosă de un cot şi fac acolo pentru toţi morţii libaţii, una din lapte şi miere, a doua dintr-un vin delectabil, a treia din apă limpede; în sfârşit răspândesc praf pur de făină.

Totuşi, evoc capetele fără forţă ale morţilor, promit să le-o sacrific în palatul meu, la întoarcerea mea la Itaca, pe cea mai bună dintre juncile mele sterile, să ard pentru ei toţi un rug acoperit de daruri

preţioase şi să jertfesc separat, doar pentru Tiresias, un berbec negru fără pată, cel mai nobil din turmă.

Când am implorat roiul de morţi, prin rugăciunile şi legămintele mele, am prins victimele, le-am ucis deasupra fosei în care şerpuieşte un sânge negru. Atunci se năpustesc şi ies din undele Erebului sufletele celor care nu mai sunt. Tinere femei, adolescenţi vii, bătrâni speriaţi de suferinţe, fecioare fragile, cu inima grea din cauza durerilor recente, războinici răniţi de suliţe de bronz, îmbrăcaţi în armuri strălucitoare, toţi se înghesuie în număr mare în jurul fosei cu un freamăt oribil.

Teroarea pală mă cuprinde; anim zelul tovarăşilor mei, le ordon să ridice rămăşiţele victimelor cărora bronzul le-a luat viaţa, să le ardă şi să adreseze rugăciuni zeilor, în special puternicului Pluto şi inexorabilei Proserpina.

Aşezat în faţa fosei, cu spada în mână, nu le permit capetelor fără forţă ale morţilor să se apropie de sânge înainte de a-l întreba pe Tiresias.

Homer, *Odiseea*, Chant XI
(T Giquet).

Putem vedea în această evocare punctele esenţiale pe care le-am menţionat şi anume:

1. Pregătire:
   - implorare
   - fosă
2. Magnetizare:
   - sânge
3. Radiere:
   - mânuirea sabiei
   - îndepărtarea sufletelor, cu excepţia celor pe care trebuie să le interogheze

O mie şi Una de Nopţi

- sec. al XIII-lea -

Istoricii care s-au ocupat în mod deosebit de data ce trebuie atribuită poveştilor arabe traduse de către Galland sub titlul de *O mie şi*

una de nopţi, tind să împartă aceste povestiri în două părţi, una foarte veche şi de origine hindusă probabil, cealaltă scrisă în sec. al XIII-lea şi de origine arabă. Adoptând această ultimă epocă, pentru a evita orice discuţie, vom putea urmări în această culegere anumite detalii de magie ceremonială printre care vom insista în mod deosebit pe următoarea povestire:

„Prinţesa Damă de frumuseţe merse în apartamentul ei de unde aduse un cuţit care avea gravate cuvinte evreieşti pe lama sa. Apoi ne-a pus să coborâm, sultanul, şeful eunucilor, micul scalv şi cu mine, într-o curte secretă a palatului; şi, acolo, lăsându-ne sub o galerie care domnea în jur, a înaintat în mijlocul curţii unde desenase un cerc mare şi scrise acolo mai multe cuvinte în caractere arabe vechi şi altele pe care le numim literele Cleopatrei.

Când a terminat şi a pregătit cercul în felul în care şi-l dorea, s-a oprit şi s-a aşezat în mijloc, unde a făcut abjuraţii şi a recitat versete din Coran. Pe nesimţite aerul s-a obscurizat, în aşa fel încât părea că e noapte şi că maşina lumii urma să se dizolve. Ne-am simţit cuprinşi de o spaimă extremă; şi această spaimă creştea încă, când am văzut dintr-o dată apărând un geniu, fiu al fiicei lui Eblis, sub forma unui leu de o măreţie înfricoşătoare."

(a 80-a noapte)

Martines de Pasquallis

- sec. al XVIII-lea -

Louis-Claude de Saint-Martin a fost „iluminat" de către maestrul său în practică: Martines de Pasquallis.

După povestirile lui Saint-Martin însuşi, maestrul reunea disciplinele într-o cameră oarecare fără îndoială purificată prin vreo operaţiune prealabilă.

Martines desena apoi un cerc în mijlocul camerei şi scria în limba ebraică în acest cerc numele îngerilor şi numele divinilor necesari.

Aceste pregătiri l-au uimit în asemenea măsură pe tânărul discipol încât a strigat:

- *„Eh ce! E nevoie de atâtea lucruri pentru comunicarea cu Cerul!"*

Însă nu a fost cazul să regrete aceste preparative deoarece imediat ce au fost făcute evocările *„Ființele psihice"* s-au manifestat și au dat dovezi strălucitoare ale realității existenței lor în lumea invizibilă.

Cei care au asistat la asemenea experiențe au devenit „iluminați", adică existența lumii invizibile și a nemuririi sufletului au devenit pentru ei realități mai sigure chiar decât existența materiei în lumea fizică. De asemenea, acești „iluminați", disprețuind moartea, erau gata de orice pentru a propaga și a apăra doctrinele care le erau dragi.[5]

Secolul al XIX-lea

Ajungem acum la experiențele moderne și vom cita evocarea practicată în 1854 de către Éliphas Lévi; vom regăsi acolo Ritualul complet al magiei ceremoniale.

Evocarea lui Apollonius de Thyane

- de către Éliphas Lévi -
(24 iulie 1854)

Totul se terminase pe 24 iulie: era vorba de a evoca fantoma divinului Apollonius și de a-l întreba în legătură cu două secrete: unul care mă privea pe mine personal, altul care o privea pe această doamnă.

La început contase pe faptul că va asista la această evocare cu o persoană de încredere; dar, în ultimul moment, acestei persoane i se făcu frică și, cum ternarul sau unitatea este riguros cerută pentru ritualurile magice, am fost lăsat singur.

Cabinetul pregătit pentru evocare se afla într-o turlă; fuseseră așezate acolo patru oglinzi concave, un gen de altar al cărui suprafață de marmură albă era înconjurat de un lanț de fier magnetizat. Pe

[5] în timpul tipăririi acestui tratat ni s-a adus la cunoștință de către prietenii noștri din Lyon, MM. Vitte și Elie Steel, numeroase manuscrise ale lui Martines de Pasqualis și ale lui Louis-Claude de Saint-Martin, a căror păstrare i-o datorăm lui M. Cavarnier. Aceste manuscrise aduc o lumină nouă asupra *ritualului magic* al martiniștilor. În ceea ce privește restul, vom pregăti o lucrare specială pe această temă.

marmura albă era gravat și aurit semnul pentagramei, așa cum este reprezentat pe pagina 103 a acestei lucrări; și același semn era desenat în diferite culori pe o piele de miel albă și nouă care era întinsă pe altar.

În mijlocul mesei de marmură era un reșou mic (sobiță) de aramă cu carbon de lemn de ulm și de laur; un alt reșou era așezat în fața mea pe un trepied.

Eram îmbrăcat cu o robă albă destul de asemănătoare cu robele preoților noștri catolici, dar mai largă și mai lungă, și purtam pe cap o coroană de frunze de verbină împletite într-un lanț de aur.

Într-o mână țineam o sabie nouă și în cealaltă textul ritualului.

Am aprins cele două focuri cu substanțele cerute și pregătite și am început să rostesc cu voce joasă mai întâi, apoi ridicând gradual tonul, invocațiile ritualului.

Fumul s-a extins, flacăra a făcut ca toate obiectele pe care le lumina să tremure, apoi s-a stins.

Fumul se ridica alb și drept pe altarul de marmură; mi s-a părut că simt o zguduitură de cutremur; urechile îmi țiuiau și inima îmi bătea cu putere. Am pus câteva ramuri și parfumuri pe reșouri și pe când se ridica flacăra, am văzut clar în fața altarului un chip de om mai mare decât în mod natural care se descompunea și dispărea.

Am început din nou evocările și am venit să mă așez într-un cerc pe care îl desenasem de la început între altar și trepied; am văzut atunci cum se limpezea treptat fondul oglinzii care se afla în fața mea, în spatele altarului, și o formă albăstrie se contura acolo, crescând și părând că se apropie puțin câte puțin. L-am strigat de trei ori pe Apollonius închizând ochii; și când i-am redeschis, un bărbat se afla în fața mea, acoperit în întregime într-un soi de giulgiu care mi s-a părut mai degrabă gri decât alb; chipul său era slab, trist și fără barbă, ceea ce nu se raporta întocmai ideii pe care mi-o făcusem anterior despre Apollonius.

Am avut o senzație de frig extraordinar și când am deschis gura pentru a interpela fantoma, mi-a fost imposibil să articulez vreun sunet, am pus atunci mâna pe semnul pentagramei și am îndreptat spre el vârful sabiei comandându-i mental prin acest semn să nu mă mai înspăimânte și să mi se supună. Atunci forma a devenit mai confuză și a dispărut brusc.

I-am ordonat să revină; atunci am simțit trecând pe lângă mine ca un suflu și ceva îmi atinsese mâna care ținea spada, brațul mi-a fost

imediat amorțit până la umăr. Am crezut că înțeleg precum că această sabie îl ofensa pe spirit şi am înfipt-o cu vârful în cercul de lângă mine. Chipul uman a reapărut imediat; dar am simțit o slăbiciune atât de mare în membrele mele şi un leşin a pus stăpânire pe mine atât de prompt încât a trebuit să mă aşez.

De cum m-am aşezat, am căzut într-o ațipire profundă, însoțită de vise din care nu mi-a mai rămas decât o amintire confuză şi vagă când mi-am revenit în fire.

Timp de mai multe zile am avut brațul înțepenit şi dureros. Chipul nu îmi vorbise dar mi se părea că întrebările pe care vroiam să i le adresez erau rezolvate de la sine în spiritul meu.

Întrebării doamnei îi răspundea o voce interioară în mine: „Mort" (*era vorba despre un bărbat despre care vroia să afle noutăți*).

Cât despre mine, eu vroiam să ştiu dacă apropierea şi iertarea erau posibile între două persoane la care mă gândeam şi acelaşi ecou interior îmi răspundea nemilos: „Moarte".

Povestesc aici faptele aşa cum s-au petrecut, nu le impun nimănui.

Efectul acestei experiențe asupra mea a fost ceva inexplicabil. Nu mai eram acelaşi om, ceva din cealaltă lume pătrunsese în mine: nu mai eram nici vesel nici trist, dar resimțeam o atracție deosebită spre moarte fără totuşi a fi încercat să recurg la suicid.

Am analizat cu grijă ceea ce simțisem; şi în ciuda unui dezgust nervos foarte intens simțit, am repetat de două ori, la numai două zile distanță, aceeaşi probă.

Povestea fenomenelor care s-au produs diferă prea puțin de prima experiență pentru a fi necesar să adaug ceva la această narațiune, deja, poate, puțin cam lungă. Dar rezultatul celorlalte două evocări a fost pentru mine revelarea a două secrete kabbalistice care ar putea schimba în puțin timp bazele şi legile societății întregi dacă ar fi cunoscute de toată lumea.

Éliphas Lévi, *„Dogma şi Ritualul Înaltei Magii, Dogma"*

Pentru a continua aceste experiențe, am fondat *Grupul independent pentru studii esoterice*, care îşi are cartierul general pe strada Trevise, numărul 20, din Paris, şi în cadrul căruia câțiva membri au putut obține deja rezultate importante.

Aşa este *ceremonia magică* operată în mod conştient şi asigurând toate precauțiile necesare cu scopul de a evita pericolele inerente unor astfel de experiențe; să vedem transformările suportate prin această ceremonie de-a lungul epocilor.

Fără a vorbi de experiențele vrăjitorilor care înlocuiau în Evul Mediu antrenamentul prin pomezi pe bază de opiu, dar păstrând cercul şi recurgând la o folosire înfricoşătoare a sângelui, vom spune câteva cuvinte despre experiențele moderne ale spiritismului, ai cărui anumiți adepți pretind a face o sinteză experimentală.

Involuția Evocării Magice

Regăsim în *evocarea spiritelor* o parte din *elementele evocării magice*, dar deformate într-un mod straniu.

Pe de altă parte, tot ceea ce permite experimentatorului să se apere împotriva influențelor periculoase a fost înlăturat fără milă, sub pretextul de „superstiție"!

Un experimentator în spiritism nu este niciodată sigur de ceea ce se va întâmpla, hazardul ghidează totul şi o experiență excelentă din ajun poate fi transformată a doua zi într-o comunicare prostească sau pornografică. Este triumful inconştientului şi al neînțelesului; este de asemenea triumful vanității ignorante a *oamenilor medium* şi ale sectanților şi înțelegem corect indiferența arogantă cu care un adept veritabil al ştiinței magilor este tentat să se îndepărteze de oratoriile şi de laboratoarele sacre ale acestei demagogii a fenomenului psihic.

Doctrina spiritismului poate fi consiliată pentru orice începător, căci ea rezumă câteva puncte ale tradiției esoterice asupra reîncarnării şi a evoluției astrale; dar practica spiritismului îi conduce pe *oamenii medium* la neurastenie, trecând prin isterie, şi pe experimentatori la scepticism sau la sectarism.

Dar să încheiem aici discuțiile inutile şi să revenim la subiect, adică la involuția experienței magice în *experiența de spiritism*.

Magul îşi condensează voința mai întâi în jurul centrului său de acțiune făcând *cercul*; apoi asupra *baghetei magnetice* a operațiunilor.

Cercul, când există, este transformat într-un ansamblu de mâini aparținând unor ființe nicidecum antrenate şi ale căror fluide disparate

nu pot opune decât o ultimă barieră infimă manifestărilor periculoase. Fiinţele invizibile, care se manifestă, şi care conduc totul, în loc să fie conduse, au grijă să îşi împingă puţin câte puţin dragii lor „protejaţi" pentru a înlătura această ultimă barieră care nu este decât foarte jenantă. De asemenea multe şedinţe se fac fără *lanţ magnetic*, a cărui origine este cercul magic.

Cât despre instrumentul condensării fluidului astral, bagheta operatorilor antici, ea este transformată într-o simplă masă de lemn pe care forţele psihice emanate de către *oamenii medium* se dedică acrobaţiilor mai mult sau mai puţin îmbucurătoare.

Magul împrumută din natură plantele sau animalele ale căror fluide astrale sunt utilizate ca puncte de plecare ale condensării necesare manifestării fiinţei evocate. Aşadar, făcând forţele naturii să evolueze până la umanitate, magicianul îşi îndeplineşte experienţa. Fumul de tămâie completează elementele de acţiune necesare pentru ca fiinţa să se manifeste.

Cercul spiritist împrumută forţa necesară producerii fenomenelor de materializare a unei fiinţe umane involuate, în lumea animalităţii, sub influenţa hipnozei, a unui medium inconştient de acţiunile produse (când nu trişează), contrariat, sub influenţa forţei sale vitale şi a fiinţelor din astral.

În sfârşit, implorările sunt înlocuite cu refrene de cântece populare când nu sunt suprimate şi toate instrumentele de apărare au dispărut; nu mai sunt metale, nici vârfuri, nici săbii, nimic din ceea ce împiedică obsesiile, anemiile nervoase şi accidentele încă şi mai grave.

Personal, deţinem o serie de scrisori foarte instructive, emanate de nefericiţii *mediumi* care nu s-au dedicat cu toată forţa experimentării şi care sunt astăzi obsedaţi în mod periculos de către fiinţele care li s-au prezentat sub nume false, acaparând astfel personalităţile părinţilor decedaţi.

Cititorii noştri cunosc, suntem convinşi de acest lucru, învăţăturile doctorului Paul Gibier pe această temă. Extragem din ultima sa lucrare următorul fapt care va fi suficient pentru a-i lămuri pe imprudenţi.

Cu scopul de a se asigura dacă anumite afirmaţii spiritiste erau adevărate, trei gentilomi s-au închis într-o seară, fără lumină, în camera unei case nelocuite, nu fără a se fi angajat printr-un jurământ solemn să fie absolut serioşi şi de bună credinţă.

Camera era complet goală şi intenţionat nu au introdus decât trei scaune şi o masă în jurul căreia s-au aşezat.

Fusese stabilit ca imediat ce se va întâmpla ceva insolit, primul va face lumină cu lanterna, pe care o avea fiecare.

Erau nemişcaţi şi tăcuţi de ceva vreme, atenţi la cele mai mici zgomote, la cele mai uşoare fremătări ale mesei pe care îşi puseseră mâinile înlănţuite. Nu se auzea nici un sunet; obscuritatea era profundă şi poate că cei trei evocatori improvizaţi s-ar fi plictisit sau şi-ar fi pierdut răbdarea, când, dintr-o dată, un strigăt brusc de primejdie izbucneşte în mijlocul liniştii nopţii. Curând s-a produs o bubuitură înspăimântătoare şi o grindină de proiectile a început să cadă pe masă, pe podea şi pe operatori.

Cuprins de teroare, unul dintre asistenţi a aprins o lanternă, aşa cum conveniseră, şi când lumina a risipit tenebrele, doi dintre ei s-au trezit singuri şi au observat cu spaimă că tovarăşul lor lipsea; scaunul său era răsturnat la o extremitate a camerei.

Primul moment de tulburare a trecut şi l-au găsit sub masă, fără viaţă şi cu capul şi faţa acoperite de sânge.

Ce se întâmplase de fapt?

S-a constatat că acoperământul de marmură a şemineului se desprinse şi fusese proiectat spre capul nefericitului om, spărgându-se în mii de bucăţi.

Victima acestui accident a rămas timp de zece zile fără cunoştinţă, între viaţă şi moarte, şi s-a refăcut cu greu după teribila comoţie cerebrală pe care o suferise.

Dr Paul Gibier, *Analiza lucrurilor*

Toate experienţele privind Astralul sunt, aşadar, din cele mai periculoase, şi ele sunt cu atât mai periculoase cu cât eşti mai inconştient şi mai dezarmat.

Ori, experienţele de evocare magică au loc în lumină (colorată, pentru a evita dizolvarea fluidului astral), în timp ce 9/10 din experienţele de materializare spiritistă au loc în plină obscuritate.

În experienţa magică, operatorul este conştient şi înarmat împotriva descărcărilor de electricitate; în experienţa spiritistă operatorul este inconştient de ceea ce se va întâmpla şi se află dezarmat.

Îi lăsăm cititorului grija de a trage concluziile şi de a judeca între „pretinsele superstiţii" ale magicienilor antici şi cercetările aşa-zis ştiinţifice ale cercurilor moderne ale spiritismului democratic.

Să nu se încerce compararea reuşitelor care se produc în cele două genuri de evocări: căci faptele de materializare sunt rarisime în spiritism şi se reeditează mereu, de zece ani, aceleaşi fenomene studiate de trei sau patru experimentatori serioşi. La Paris, din zece lideri ai spiritismului, mai mult de jumătate nu au fost niciodată în stare să asiste la un fenomen de materializare constatabil în mod serios.

Chestiunea este aşadar în suspans şi doar viitorul va arăta cum trebuie rezolvată. Până în prezent am considerat că este bine să nu chemăm toţi cercetătorii la cunoaşterea experimentării magice.

Am depus eforturi pentru a repara consecinţele acestui exclusivism şi îndrăznim să sperăm că în curând noi fapte vor veni să îngroaşe dosarul şi să proclame garanţiile pe care le oferă punctul nostru de vedere.

Pentru moment să ne rezumăm la expunerea noastră şi să abordăm acum bibliografia fenomenului magic.

2. Bibliografie rezumată

Intenţia noastră nu este de a face o bibliografie completă pe această temă, departe de acest lucru. Vom găsi în lucrarea noastră asupra *Kabbalei* (Paris, 1892) şi în opera despre *Ştiinţa ocultă* (Paris, 1891) o bibliografie generală care le va permite cercetătorilor serioşi să aprofundeze în totalitate aceste studii.

Vrem doar să trecem în revistă rapid câteva din lucrările care interesează în special magul, fie ca grimoarele în care nu trebuie să aibă încredere, fie cu titlu de cărţi utile ce vor trebui consultate.

În tradiţia kabbalistică, magia ia loc după tratatele teoretice, precum *Soharul* sau *Sepher Jezirah,* şi este reprezentată îndeosebi prin manuscrise ebraice dintre care câteva traduceri nereuşite există în bibliotecile noastre. Aceste manuscrise sunt cunoscute sub numele de *„Claviculele lui Solomon"* sau de *„Shemamphoras"* şi se rapoartează la exerciţiul profeţiei în Israel.

Din această sursă au derivat o mulţime de tratate de vrăjitorie, cărţi de colportaj, sinteze de elucubraţii false şi bizare constituind, pentru omul de rând, „crema ştiinţelor oculte".

Ne vom ocupa succesiv:

1. de tratatele de practică cele mai cunoscute şi pe care le putem citi sau studia:
   - Marele Albert.
   - Micul Albert.
   - Enchiridion.
   - Grimoarul lui Honorius.
   - Claviculele adevărate.
2. de cărţile de colportaj constituite dintr-o adunătură de reţete ridicole şi formând baza practicilor naive sau pioase ale vrăjitorilor de la ţară.
3. de tratatele didactice vechi şi moderne privind fenomenul magic:
   - Agrippa
   - Éliphas Lévi
   - Du Potet
   - De Guaita, etc

A. Tratate ale practicilor curente:

- Clavicule;
- Admirabilele secrete ale Grimoarului *Albert cel Mare*;
- Învăţătura lui Agrippa
- Micul Albert

Marele Albert cuprinde:

1. un *tratat de embriologie* după ideile curente ale secolului al XVI-lea. Remarcăm acolo un studiu curios asupra influenţelor astrale, pe care l-am reprodus în capitolul nostru despre astrologie.
2. un *tratat al corespondenţelor magice* consacrat studiului virtuţilor ierburilor, pietrelor şi animalelor, cu un tabel al influenţelor planetare.

3. o carte de „secrete", raportându-se mai mult la practicile vrăjitoriei decât la cele ale magiei.
4. în sfârşit un *apendice* conţinând noţiuni elementare de fiziognomie.

După cum vedem a doua parte este singura interesantă de studiat pentru magician.

Secretele minunate ale Magiei Naturale şi kabbalistice ale Micului Albert

„*Micul Albert*" este în principal consacrat tradiţiilor populare privitoare la magie.

Găsim acolo pagini întregi inspirate de „Filosofia Ocultă" a lui Agrippa; dar găsim şi reţete naive sau curioase despre procedeele folosite la sate pentru a inspira sau pentru a intensifica iubirea.

O primă serie de reţete pe această temă sunt descrise în paginile de la 10 la 24. Am reprodus unele dintre ele în studiul nostru „*Filtrele iubirii*", nu fără a uita mijlocul de a lega şi dezlega „*eghiletul*" şi un procedeu pentru „*a garanta încornorarea*".

Odată terminate problemele de iubire, abordăm satisfacţia intereselor şi rezolvarea chestiunilor de bani. De aici procedee mai mult sau mai puţin infantile pentru joc sau pentru căutarea comorilor.

Acest ultim capitol nu este interesant decât prin studiul teoretic pe care îl expune în legătură cu „spiritele defuncţilor", pe de o parte, şi cu gnomii pe de altă parte, care păstrează aşa zisele comori.

Să semnalăm „*Secretele domestice*" şi un studiu despre „*Talismane*", urmat de o lucrare despre *parfumurile magice*, înainte de a aborda acest subiect al comorilor.

În această parte a lucrării se găseşte o planşă rară reproducând spatele talismanelor planetare. Această planşă, semnalată de Éliphas Lévi, a fost reprodusă în volumul nostru.

În sfârşit, remarcăm în mod deosebit indignarea care îl determină pe autor să creadă că există „*Şarlatani*" care exploatează credulitatea populară în legătură cu magia şi înşală în mod nedemn publicul în ceea ce priveşte *Mandragora*.

Un grimoar din secolul al XVI-lea semnalează frauda în legătură cu acest fenomen, nu este picant?

Acest mic volum se termină, asemeni tuturor celor de acest gen, printr-o mulţime de „secrete" mai mult sau mai puţin preţioase şi care umplu paginile cu un capitolaş consacrat rapoartelor de ore şi de planete.

Aceasta este analiza acestui tratat considerat ca o sumă de revelaţii magice ale vrăjitorilor noştri de la sate.

Enchiridion Leonis Papae, serenissimo Imperatori Carolo Migno in munus pretiosum datum nuperrime mendes omnibus perogalum. (Roma. 1661, in. 12).

Această ediţie este suficeintă şi permite evidenţierea caracterului acestei opere. Găsim aici o serie de rugăciuni şi de psalmi cu ale lor caractere magice şi o serie de oraţii, care au făcut carieră de-a lungul anilor.

Vom găsi în opera noastră reproducerea a şapte oraţii misterioase pentru cele şapte zile ale săptămânii (vezi studiul nostru despre meditaţie). Restul oraţiilor conţin totul pentru a face ca o femeie să fie fidelă, pentru fragilitatea umană, pentru călătorii.

Găsim, în *Enchiridion* câteva figuri interesante, printre altele *Labarumul* lui Constantin şi consacrarea sa.

În anumite cazuri se face apel la experienţă aşa cum o arată următorul titlu: *Oraţie împotriva săgeţilor*, în aşa fel încât să o putem experimenta împotriva unui câine sau a altor animale pe care le vom putea lovi dacă au la gât această oraţie sau pe cea care urmează.

Găsim foarte multe „*secrete*" interesante pentru ciobani, apoi, în mod subit, începe un *tratat de magie practică*, conţinând exorcisme, implorări şi rugăciuni de pronunţat asupra instrumentelor sau a pergamentului. Este cheia oraţiilor de mai sus.

Se dă, de asemenea, mijlocul de a se folosi de cele şapte oraţii misterioase:

„Pentru a se servi de aceste oraţii, trebuie ca în prima marţi a lunii, înainte de răsăritul soarelui, să îi dai de pomană primului sărac pe care îl vei găsi în biserica în care se va auzi o mesă. Apoi, la întoarcere, vei scrie aşa numitele oraţii pe un pergament nou; crucile pe care le vei găsi acolo trebuie să fie marcate cu sânge extras din degetul mijlociu al mâinii stângi şi pentru fiecare cruce pe care o vei găsi trebuie să faci una pe sine, după aceea, trebuie să binecuvintezi şi să tămâiezi aşa-zisele oraţii şi, purtându-le cu tine, vei fi ferit de toate felurile de capcane ale duşmanilor."

În sfârşit, începând cu pagina 131 găsim cheia tuturor oraţiilor şi adevăratul mod de a le folosi.

Toate acestea se întind până la pagina 152, unde încep inevitabilele *Secrete mistice* care încheie volumul.

În mare, *Enchiridionul* este un tratat excelent de magie a verbului uman şi merită, pe acest motiv, toată atenţia cunoscătorului.

Operele Magice ale lui Heinrich Cornelius Agrippa, de Pierre d'Aban, în latină şi franceză, *cu secrete oculte* - Liege, 1798 - in - 12. La exterior volumul poartă *Heptameronul* sau elementele magice ale lui Pierre d'Aban, filosof şi discipol al lui Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim.

Acest mic volum este unul dintre cele mai utile pe care le poate folosi magul cu condiţia de a face câteva corecturi la numele ebraice citate. Găsim acolo o listă de corespondenţe magice şi kabbalistice foarte completă în raport cu septenarul şi invocaţii şi detalii tehnice pe care le-am reprodus în mare parte în capitolul nostru despre marea operaţiune.

Apoi găsim o mulţime de „secrete", ca în majoritatea tratatelor de acelaşi gen. Nu vom insista pe această a doua parte.

Claviculule lui Solomon.

Un exemplar are traduceri din ebraică în limba latină, de către rabinul Abognazar, şi transpus în limba populară de către Barault, arhiepiscop d'Arles.

Am văzut în ultimul capitol adaptarea pe care fiecare experimentator trebuie să o compună el însuşi pentru cartea manuscris pe care o va folosi în evocări.

Din această practică au reieşit numeroase exemplare manuscrise ale *Claviculelor lui Solomon* pe care le întâlnim în comerţ din când în când şi ale căror preţuri variază de la 100 de franci la 10 franci după caz.

Biblioteca Naţională posedă câteva din aceste manuscrise clasate.

Manuscrisul intitulat *Claviculele lui Solomon* a fost fotografiat şi cele 143 de probe astfel obţinute au fost puse în volumul ale cărui rare exemplare au fost vândute fiecare la preţul de 100 de franci.

Noi avem două exemplare manuscrise, unul in-8 legat în piele de viţel, este cel mai complet dintre manuscrisele pe care le-am văzut vreodată, celălalt in-4 este analog cu exemplarul fotografiat, dar conţine totuşi o a doua parte foarte interesantă.

În general, fiecare dintre aceste manuscrise se împarte în trei părţi:

1. o parte consacrată corespondenţelor astrologice, instrumentelor de operare şi rugăciunilor şi invocaţiilor;
2. o parte consacrată *„secretelor oculte"*;
3. o parte consacrată talismanelor şi inelelor; conţinând o mulţime de figuri.

Vom prezenta în rest, în lucrarea noastră, tot ceea ce este interesant în *Claviculele lui Solomon.*

A. Grimoarele.

Adevăratele Clavicule ale lui Solomon.

Comoară a ştiinţelor oculte, urmate de un mare număr de secrete, şi mai ales de *Magia* lui Papillon Vert. Memphis, Alibeck *Egipteanul*, aprobat de către Agalcarept. Pe frontispiciu, o gravură reprezentând următorul subiect: *„Solomon explică cum şi când putem folosi Claviculele sale".*

Solomon este aşezat într-un fotoliu renascentist. Este îmbrăcat cu o mantie acoperită cu „flori de crin" şi îşi explică secretele în faţa a două personaje, unul îmbrăcat cu un costum renascentist, celălalt îmbrăcat în cavaler cruciat. Dacă arheologii eclectici nu sunt mulţumiţi! În esenţă *carte rea de vrăjitorie*. Numeroase semnături de demoni. Câteva pagini extrase din *„Clavicule"* printre care cele care privesc oglinda magică şi divinaţia prin cuvântul lui Uriel.

Totul se termină cu *„Secrete"* mai mult sau mai puţin fantastice şi fără mare răsunet.

Grimorium Verum,
vel probatissime Salomonis Claviculae

Tradus din evreieşte de către Plainpiere, iezuit dominican, cu o culegere de secrete curioasă. La Memphis, la Albecik Egipteanul, 1517

Încă un grimoar popular de vrăjitorie conţinând 18 semnături autentice de demoni şi destinat să îl alieneze pe nefericitul cititor care ar urma ritualurile indicate pentru a-l invoca pe Lucifer sau Lucifuge. Indicaţiile privitoare la consacraţiile sării, apei, etc, sunt extrase din *„Adevăratele Clavicule"*. Dar există acolo un anumit şevro care mi se pare teribil de impregnat de magie neagră. Eliphas Levi va da în rest cheia acestei enigme. *„Secretele"* sunt analoage celor ale *adevăratelor clavicule* ale grimoarului precedent, ieşit din aceeaşi sursă.

Dragonul Roşu sau ***Arta de a comanda spiritele celeste, aeriene şi infernale.*** La Milano, la Gaspardo Buffanolli.

Capodopera grimoarelor. Unul dintre rarele tratate care detaliază mijlocul de a face pacte. Aici, Éliphas Lévi influenţează originea protestului său indignat împotriva evocării morţilor prin procedeul indicat. Acest procedeu nu poate fi executat de către un nebun periculos sau de către un criminal.

În continuare urmează reţeta unui oribil amestec veninos numit *Compoziţia morţii - sau piatra filosofală.*

Exemplarul pe care ni l-a comunicat M. V. De Lyn este autentic şi de o mare raritate bibliografică.

Operele Magice
ale lui Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim.

Traduse în franceză de Pierre d'Aban, cu *secrete oculte*, mai ales cel al *Reginei muştelor păroase*. Aprobat de către mine, Sargatas, (cu semnătura acestui demon oribil). Roma, 1744.

Această dată şi acest oraş ne indică originea tuturor grimoarelor precedente, căci *„Regina muştelor păroase"* trebuie să fie o rudă apropiată a *„Flututrelui verde"* şi demonul *„Sargatas"* foarte legat de *„Agalcarept"*.

În esenţă, uzina din care ies aceste falsificări este Roma, data lor de fabricaţie este sec. al XVIII-lea şi autorii sunt aceşti buni reverenzi preoţi pe care îi regăsim întotdeauna în acest gen de contrafacere.

Opinia noastră este confirmată de o mică listă plasată la finalul volumului. Această listă este distinsă şi dezvăluie existenţa altor grimoare ale căror titluri ar trebui să frapeze în mod deosebit spiritul vrăjitorilor naivi de la sat.

Din această listă menţionăm mai ales:

Adevărata Magie Neagră sau secretul Secretelor, manuscris găsit la Ierusalim în mormântul lui Solomon, conţinând 45 de talismane cu gravurile lor, maniera de a le folosi, minunatele lor proprietăţi şi toate caracterele magice cunoscute până astăzi, ediţie din 1750.

Magia Roşie, crema ştiinţelor oculte, naturale sau divinatorii.

Comoara Bătrânului Piramidelor, adevărată ştiinţă a talismanelor, urmată de *Cucuveaua neagră.*

Secretele Bătrânului Druid al Pădurii Menapiene, procedee ale preceptelor lui Jean din Milano.

Acestora trebuie să le adăugăm retipăriri.

Despre *Enchiridionul papei Leon* (1740), despre *Grimoarul papei Honorius* (1700) pentru a avea catalogul complet al cărţilor pe care le recomandăm cu căldură cititorilor noştri să le lase deoparte, în afară de cazul în care rata lor nu are nevoie de o dilatare rapidă.

Adevăratul Dragon Roşu, plus *Găina Neagră*, ediţie îmbogăţită de *Secretele Reginei Cleopatra*, *Secrete pentru a te face invizibil*, *Secretele lui Artepius*, etc.

Acest tratat este o reeditare a originalului din 1521 tipărit recent la Paris (Tipografia Victor Goupy, strada Garanciere, 5).

În rest, este un grimoar rău care nu are nici un interes şi care nu valorează mai mult decât cărţile de vrăjitorie populară în ciuda pretenţiilor sale de ediţie de bibliofil. Găsim acolo retipărirea vechilor figuri de magie neagră.

Grimoarul Papei Honorius, cu o culegere a celor mai rare secrete. Roma, 1670, in – 12.

„Acest grimoar nu este fără importanţă pentru curioşii ştiinţei. La prima abordare, pare a fi doar o ţesătură de absurdităţi revoltătoare, dar, pentru iniţiaţii în semnele şi în secretele kabbalei, el devine un adevărat monument al perversităţii umane."

Éliphas Lévi (*Istoria Magiei*, p. 307)

Această judecată ne dispensează de toate comentariile în legătură cu această carte de vrăjitorie, mai periculoase pentru creierul experimentatorilor slabi decât pentru dușmanii vrăjitorului.

A. Tratate didactice:

Filosofia Ocultă, de Henri Corneille Agrippa de Nettesheim (Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim), consilier și istoriograf al împăratului Carol al V-lea. La Haye, 1727 (traducere), 2 vol. in-8

Opera lui Cornelius Agrippa constituie prima enciclopedie adevărată a ocultismului.

Filosofia Ocultă este împărțită în trei cărți, incluzând, prima, 74 de capitole, a doua, 60 de capitole și a treia, 65 de capitole.

Prima carte are ca punct de plecare studiul elementelor și se ridică astfel până la studiul celor trei lumi și al corespondențelor analogice, bază teoretică a tuturor studiilor de știință ocultă.

Teoria simpatiilor și antipatiilor este îndelung dezvoltată pentru a aborda în continuare primele principii de astrologie. Influențele astrale sunt descrise în mai multe capitole (cap. de la 30 la 38); apoi un capitol (cap.30) este consacrat teoriei autorului asupra lumii divine sau *Teurgiei* și noi abordăm în capitolul 40 și în următoarele considerațiile asupra lumii fizice și folosirea magică a substanțelor pe care le furnizează.

Studiul științelor divinației (studiu teoretic) și al procedeelor de antrenament individual este descris în zece capitole (de la 50 la 60).

În sfârșit cartea se termină cu descrierea virtuților evidente sau oculte ale sufletului uman, metode de a exalta aceste virtuți și ale influenței sufletului omului asupra lumii psihice pe de o parte, apoi, despre influența lumii astrale asupra sufletului, pe de altă parte.

Iată deci un tratat complet despre știința ocultă în 74 de capitole; vom aborda acum detaliile tehnice cu ajutorul cărților următoare.

A doua carte este special consacrată *Kabbalei numerice și astrologice*. După ce a tratat natura numerelor în mod colectiv și individual, și raporturile lor analogice (cap. de la 1 la 21), autorul abordează *Astrologia* propriu-zisă, după ce a vorbit despre corespondențele dintre muzică și astral (cap. de la 21 la 29). Titlul cap. 28: *„Despre observația lucrurilor celeste necesare în orice practică de*

magie", indică utilitatea acestei recomandări atât de neglijate de către pretinșii „magos" moderni. Capitolele de la 30 la 51 intră în detaliile imaginilor talismanice și ale caracterului lor prin raport cu planetele și cartea se încheie printr-un studiu asupra sufletului lumii și a raporturilor acestui suflet al lumii cu sufletul uman. Citâm in extenso titlul cap. 60, ultimul din Cartea a II-a:

Conținând faptul că imprecațiile oamenilor își imprimă în mod natural forțele asupra lucrurilor exterioare și care învață cum spiritul omului parvine prin fiecare grad de dependență la lumea inteligibilă și devine asemănător cu spiritele și inteligențele cele mai sublime.

A treia carte este consacrată aproape în întregime antrenamentului magic.

Preliminariile antrenamentului cuprind 9 capitole (de la 1 la 9).

Începând cu capitolul 10 abordăm esoterismul Kabbalei, studiul sefiroților lumii divine. Acest studiu se întinde de la cap. 10 la cap. 34 în care se spun câteva cuvinte despre inteligențele intermediare dintre divin și uman pe de o parte (ordine anismatică) și dintre uman și natură pe de altă parte „zei subiecți ai morții", ceea ce noi numim elementali. Toate acestea ne conduc la cap. 37.

De aici revenim la studiul sufletului uman considerat ca fiind susceptibil de a servi drept bază pentru realizările magice. Să remarcăm cap. 62 consacrat obținerii puterilor psihice (profeție, furoare, extaz, oracole), etc.

Antrenamentul voinței este descris de la cap. 54 până la final, la cap. 65: teoretic și practic (curățenie, castitate, post, singurătate, penitență, adorație, sacrificii, consacrări, etc). Acolo se termină traducerea franceză a *Filosofiei Oculte*.

Ne rămâne să vorbim destre o a patra carte, considerată în general ca un apocrif, și care se ocupă de practică în toate detaliile sale.

Această carte a fost totuși de un mare ajutor pentru Éliphas Lévi, care a reprodus-o aproape în totalitate în *Ritualul* său.

În edițiile latine ale lui Agrippa găsim această a patra carte în care sunt descrise corespondențele magice, pregătirea locului experienței, consacrarea și în special livretul magic, conjuncțiile și evocările, etc.

Această carte este urmată, în ediția in-8, care ne-a fost comunicată de către prietenul nostru Filostrat, de o serie de tratate foarte interesante de practică, asemenea celui ale lui Pierre d'Aban, *Arbatel*, *Scrisorile despre Magie*, etc. Ediția latină este, așadar, din punct de

vedere practic, preferabilă față de ediția franceză. Există totuşi o ediție latină, in-4, care nu conține decât trei cărți.

Iată analiza rapidă a acestei lucrări minunate care va rămâne ca unul dintre monumentele cele mai solide care au fost ridicate în cinstea tradițiilor esoterice ale secolului al XIX-lea.

Ritualul Înaltei Magii, de Éliphas Lévi; a doua ediție, Paris, 1861, in-8

Am spus în introducerea noastră că lucrarea nu avea alt scop decât de a servi drept introducere în ritualul magic al lui Éliphas Lévi. Este suficient să indicăm importanța pe care o acordăm acestei opere.

Nu este aici locul de a vorbi despre opera lui Éliphas în ansamblul ei. Tratăm doar fenomenul magic şi ne vom concentra atenția doar asupra *Ritualului Înaltei Magii.*

Autorul a reuşit să rezolve o serie de probleme dintre cele mai complicate.

Ajungând singur, fără ajutor, la o epocă în care aceste întrebări erau necunoscute de către publicul literat, Éliphas Lévi a ştiut să scrie pentru adevărații adepți ai ocultismului un tratat cu dublu sens şi atât de artistic realizat încât rămâne zadarnic şi de neînțeles pentru orice profan, spiritist, voltarian sau altul.

Influența acestei opere a fost considerabilă şi majoritatea scrierilor actuale despre magie, romane sau tratate, sunt parafrazări ale acestei dogme şi ritual clasic, cel mai profund pe care îl deține în acest moment ocultismul.

Şi este cu atât mai necesar să atragem atenția cititorului asupra acestui maestru pe care anumiți discipoli contemporani şi nu dintre cei mai puțin zgomotoşi, fac tot ce le stă în putință pentru a denigra sau a sufoca opera lui Éliphas Lévi.

Cartea de care ne ocupăm este împărțită în 22 de capitole, după cheile Tarotului şi este urmată de un supliment. Ea conține, la drept vorbind, trei tratate, fiecare cuprinzând şapte capitole.

Primul septenar abordează mai ales învățăturile didactice fără a intra în toate detaliile practicii.

Titlurile fiecărui studiu sunt: *Pregătiri, - Echilibru magic, - Triunghi de pantacle, - Invocația celor patru, - Pentagrama arzătoare, - Mediumul şi Mediatorul, - Septenarul talismanelor.*

Cu al doilea septenar intrăm în diversele diviziuni ale practicii:

Aviz imprudenților, - Ceremonialul inițiaților, - Cheia ocultismului, - Lanțul triplu, - Marea Operă, - Necromanția.

Septenarul următor abordează magia negativă sau *magia neagră* pe care am evitat cu grijă să o abordăm în tratatul nostru. Sunt capitolele 15, 16 si 18.

Iată restul titlurilor tuturor diviziunilor acestui septenar: 14. *Transmutările*, - 15. *Sabatul vrăjitorilor*, - 16. *Încantațiile şi Sortirile*, - 17. *Scrierea Stelelor*, - 18. *Filtre şi magnetism*, - 19. *Magicianul Soarelui*, - 20. *Taumaturgia*, - 21. *Ştiința profeților.*

În final vine concluzia oricărei practici, capitolul 22: *Cartea lui Hermes*, consacrat Tarotului, pentru care Éliphas nu oferă cheia completă (vezi lucrarea noastră asupra *Tarotului lui Dukemiens*).

Practica magiei fiind bazată pe legea analogiilor universale, se poate exersa pe mai multe planuri.

Éliphas Lévi, pentru a-i deruta pe curioşi, a descris magia ceremonială cea mai fastuoasă, aşa cum era practicată în misterele antice. Dar am vrut să arătăm că aceste învățături fiind veritabile se puteau adapta la mijloacele restrânse de care dispune un experimentator contemporan: acesta este singurul motiv al existenței lucrării noastre.

Iată de ce opera lui Éliphas Lévi va marca întotdeauna cel mai înalt punct la care se poate ajunge în ceea ce priveşte expunerea teoriei şi practicii Înaltei Magii.

Magie şi Astrologie, de Alfred Maury.

Acest volum, încoronat de Academie, este foarte bine construit din punct de vedere critic şi mai ales istoric. Cât despre partea dogmatică, autorul neglijează cunoaşterea tuturor detaliilor problemei pe care o tratează şi confundă magia cu o mulțime de arte conexe, motiv pentru care ne vom abține să analizăm această operă mai mult curioasă decât utilă pentru un adevărat adept al ocultismului.

Istoria Magiei, de Christian.

Acest volum mare este foarte interesant din două puncte de vedere: ca rezumat al legendelor magice, pe de o parte, şi ca analiză a grimoarelor, pe de altă parte. Istoria inițierii în antichitate este bine făcută; dar inferioară celei realizate de Delage în *Ştiința Adevărului.*

Cât despre partea astrologică, care nu este în realitate decât un sistem particular de onomanție şi de Kabbală numerică, fiul autorului ne-a oferit personal cheia obscurităților numeroase pe care le conține.

Christian s-a certat într-adevăr cu editorii volumului său înainte de publicare şi a lăsat neterminată în mod spontan toată partea astrologică ce este imposibil de folosit aşa cum se găseşte în acest volum.

M. Christian, fiul, a terminat de puţin timp o carte completă de astrologie onomantică ce cuprinde toate documentele inedite lăsate în manuscrise de către tatăl său.

Dar, din punct de vedere strict magic, lucrarea lui Christian nu este utilă decât prin analiza foarte bine făcută a magiei satelor şi grimoarelor.

Magia Magnetică, de Cahagnel. Paris, 1858, in-12.

Acest tratat istoric şi practic se ocupă de fascinaţii, de oglinzile kabbalistice, de aduceri, de suspensii, de pacte, de farmece de vânt, de evocări, de posedări, de încantări, de sortilegii, de magia cuvântului, de corespondenţe simpatetice şi de necromanţie.

Plasându-se în punctul de vedere al magnetismului spiritualist, autorul a făcut cercetări experimentale foarte curioase, mai ales în ceea ce priveşte oglinzile magice. Acest volum, slab în ceea ce priveşte partea doctrinală, este foarte interesant în partea istorică şi practică.

Această lectură va fi foarte fructuoasă pentru magul care cunoaşte bine teoria fenomenelor, pe care este chemat să le studieze.

Eseuri ale ştiinţelor blestemate. Stanislas de Guaita.

Şarpele Genezei, primul septenar; Stanislas de Guaita.

Templul lui Satan, volumul I in-8 de 553 de pagini. Stanislas de Guaita. *Chamuel*, editor, 1891.

Stanislas de Guaita este unul dintre cei mai savanţi şi eruditi dintre contemporanii apărători ai ocultismului.

Fiecare volum al acestui autor este o operă serioasă, îndelung aprofundată, scrisă într-un stil superb şi elevat. Nimeni nu poate aspira mai bine decât Guaita la succesiunea lui Éliphas Lévi.

Şarpele Genezei îl interesează pe magician în primul rând prin partea sa teoretică, apoi în mod deosebit prin *Inventarul Arsenalului Vrăjitorului*, care se întinde de la pagina 333 până la pagina 382 şi este compus în text mic, ceea ce indică importanţa sa.

În plus, mai multe experienţe dintre cele mai interesante pentru mag sunt descrise şi analizate din punctul de vedere al esoterismului (vezi mai ales faptele lui Cideville, pagina 383 şi următoarele şi studiile despre hipnoză, pagina 397 şi următoarele). În sfârşit

spiritismul şi practicile sale sunt reduse la justa lor valoare în raport de tradiţia hermetică (pagina 397 şi următoarele).

Toate acestea, alăturate dezvoltărilor şi teoriilor referitoare la magia neagră, fac din această lucrare un monument de ştiinţă şi de erudiţie foarte utilă de cunoscut pentru orice cercetător conştiincios.

Cum să devii magician, de M. Josephin Peladan

Sub acest titlu, M. Josephin Peladan a publicat, cu câteva luni în urmă, primul volum al unei serii menite, după cum afirmă autorul său, să revoluţioneze lumea sub numele general de *„Amfiteatru al Ştiinţelor moarte"*.

M. Peladan este un mare artist şi definiţia sa, sau mai degrabă definiţiile sale pentru magie, se resimt în acest exclusivism cerebral.

Obişnuit să creeze totul sub inspiraţia minunată a unei imaginaţii bogate, autorul se străduieşte să inventeze magia, îndrăznind să renunţe la orgoliu în faţa studiului maeştrilor. De aici o magie specială, cantonată în mod unic în realizarea omului şi constituită din comentariile lui Éliphas Lévi şi Fabre d'Olivet (*Versuri de aur*).

M. Peladan, care a inventat *Tradiţia caldeo-greacă* şi axioma ştiinţifică despre faptul că *metalele sunt preţioase în proporţionalitate directă cu densitatea lor*, ceea ce face ca mercurul (13,6) să fie mai preţios decât argintul (10,5), este un mare scriitor, dar o fiinţă prea supraomenească pentru a se ocupa de ştiinţe şi mai ales de magie.

Cărţile sale nu vor fi niciodată periculoase decât prin greşelile pe care le conţine; şi acest caldeean rătăcit printre pozitiviştii secolului al XIX-lea a omis studiul astronomiei şi astrologiei fără îndoială din ură pentru patria sa.

Suntem convinşi că la următoarea ediţie a operelor sale, acest descendent al astrologilor caldeeni antici emigraţi la Lyon ar face bine dacă ar schimba titlul şi ar înlocui *Cum să devii magician* cu *Romanul unui Sar*.

Ne pare rău că avem de a face cu un critic atât de sever al unei opere care conţine pagini excelente; dar tradiţia magică nu se inventează şi orgoliul, fiind împins până la autozeificare, nu poate înlocui munca.

Magia dezvăluită, sau *Principalele Ştiinţele Oculte*, de Du Potet, volumul I, in-8 (reeditat în 1892) după ce a fost vândut de către maestru exclusiv discipolilor săi. Paul Vigot, editor.

În această lucrare celebrul magnetizator confundă cel mai adesea psihurgia cu magia. Experienţe simple de magnetism sunt date ca fapte de magie şi cu greu putem cita cercetările istorice (pagina 167 până la 201) interesante de consultat şi corolariile (paginile de la 265 la 302) în care autorul citează extrase din Agrippa (*Filosofia Ocultă*) (paginile 297, 300 şi 301) fără numele autorului, ceea ce este un procedeu viclean pentru un magnetizator atât de mare.

Dimpotrivă operatorul, care va dori să exerseze practic manevrarea subiecţilor în stare de veghe, va trebui să citească această lucrare al cărei titlu este singurul care lasă de dorit.

Magie practică, Jules Lermina, vol. I, in-8, Kolb editor.

Am citat de mai multe ori această lucrare excelentă în bibliografia noastră, mai ales în legătură cu problema „elementalilor". Teoriile diferitelor şcoli ocultiste despre constituirea omului şi despre evoluţia facultăţilor psihice sunt foarte bine reprezentate în această operă.

Claritatea şi soliditatea stilului, spiritul de sinteză, care sunt caracteristice talentului lui Jules Lermina, se regăsesc la fiecare pagină în acest mic manual a cărei lectură o recomandăm cu căldură tuturor cercetătorilor conştiincioşi.

Despre Filtrele Iubirii

Magia Satelor

Puţine aspecte îi preocupă atât de mult pe curioşi ca *„Filtrele Iubirii"*. Am indicat îndeajuns în conţinutul operei noastre că îndrăgostitul, sclav deja al unei alte voinţe decât a sa, nu le putea comanda magic forţelor astrale. Dar putem emoţiona fiinţa impulsivă prin procedee magice, şi cum puţini indivizi ştiu să reziste la impulsurile sufletului lor mortal, filtrele bazate pe corespondenţe simpatetice au adesea mari şanse de reuşită.

Teoria filtrului iubirii poate fi comparată cu cea a „lasoului" mexicanilor. Mai întâi trebuie să arunci „lasoul" spre punctul de atins, adică, *să frapezi printr-o metodă oarecare imaginaţia* celui sau a celei asupra căruia/căreia vrei să acţionezi. Acesta este primul punct.

Apoi „lasoul" trebuie *să se înfăşoare în jurul fiinţei* pe care vrem să o capturăm, adică fluidul magnetic al persoanei asupra căreia acţionăm trebuie fixat folosind substanţe care condensează acest fluid ca: *unghiile, dinţii, părul şi mai ales sângele.*

În sfârşit trebuie *să atragem spre noi fiinţa înlănţuită* de „lasou" *aspirând fluidul magnetic exteriorizat.* Aici capătă importanţă cuvintele şi ceremoniile.

Cât despre filtrele iubirii constituite din amestecuri de substanţe veninoase, sunt procedee pe care doar răufăcătorii le pot folosi. Vom găsi în dicţionarul magic detalii complementare în legătură cu subiectul iubirii.

Filtrele pot fi împărţite după cum urmează:

1. filtre pur astrologice;
2. filtre ce acţionează prin sugestie;
3. filtre ce acţionează prin magnetism şi magie (corespondenţă);
4. procedee sintetice reunind mai multe din procedeele anterioare.

Vom găsi toate aceste diviziuni în procedeele descrise în cele ce urmează.

Stând de vorbă cu o tânără a cărei afecțiune doriți să o obțineți, prefaceți-vă că vreți să îi faceți horoscopul cu scopul de a ghici, de exemplu, dacă se va căsători în curând.

Încercați ca în această întrevedere care trebuie să aibă loc fără martori, să o faceți să vă privească în ochi și, când privirile voastre se vor uni, spuneți hotărât: *„Kaphe, Kasita, non Kapheta et publica filii omnibus suis"*.

Nu vă mirați de acest limbaj enigmatic al cărui sens ocult nu îl cunoașteți; și dacă l-ați pronunțat cu credință, veți fi iubit în curând.

Luați-vă un pic de sânge într-o vineri de primăvară, puneți-l la uscat într-un vas mic cu cele două testicule ale unui iepure și ficatul unui porumbel; reduceți totul la o pudră fină și faceți în așa fel încât să fie înghițită de persoana cu care vă faceți planuri, o cantitate aproximativ egală cu o drahmă; și dacă efectul nu se vede de prima dată, reluați procedeul de cel mult trei ori și veți fi iubit.

Dacă puteți lipi de spătarul patului unei femei sau a unei fete, cel mai aproape posibil de locul pe care își sprijină capul, o bucățică de pergament nou pe care ați scris: *„Mihail, Gabriel, Raphael, faceți ca ...* aici puneți numele persoanei ... *să conceapă pentru mine o iubire egală cu a mea"*, această persoană nu va putea adormi fără a se gândi la dumneavoastră și curând iubirea va naște în inima sa.

Pentru ca *persoana* a cărei iubire o posedați *să vă fie fidelă*, luați o meșă din părul ei, ardeți-o și răspândiți-i cenușa pe lemnul patului său după ce l-ați uns cu miere. Ea nu vă va mai visa decât pe dumneavoastră. Este ușor să reînnoiți din când în când această operațiune pentru a întreține constanța iubirii.

Vreți ca biletele sau scrisorile voastre de afaceri să obțină succesul care v-ar împlini legămintele? Luați o foaie de pergament nou și acoperiți-o pe două părți cu invocația următoare:

„Adam, Eva, așa cum vă unește Creatorul Atotputernic în paradisul terestru cu o legătură sfântă, reciprocă și indisolubilă, astfel inima celor pe care îi voi scrie să îmi fie favorabilă și să nu-mi poată refuza nimic: Ely + Ely + Ely."

Această foaie de pergament trebuie arsă și cenușa sa trebuie adunată cu grijă. Apoi luați cerneală neîncepută; vărsați-o într-un mic vas de pământ nou; amestecați în ea această cenușă cu șapte picături de lapte de la o femeie care își alăptează primul nou născut și adăugați acolo un praf de magnet transformat în pudră.

Folosiți apoi o pană nouă pe care o veți tăia cu un briceag nou.

Orice persoană căreia îi veți scrie cu o cerneală astfel pregătită va fi dispusă să vă acorde tot ceea ce îi va sta în putere după ce va citi scrisoarea dumneavoastră.

Luați cinci fire din părul dumneavoastră, uniți-le cu trei fire ale persoanei pe care o iubiți și aruncați-le în foc spunând: *Ure, igne Sancti Spiritus, renes nostros et cor nostrum, Domine. Amen.* Și veți reuși în iubire.

În ajunul sărbătorii Sf. Ioan, înainte de răsăritul soarelui, mergeți să culegeți o plantă numită *Oenula campana*. Purtați-o într-un înveliș fin pe inima dumneavoastră, timp de nouă zile; apoi transformați această plantă în pudră și răspândiți-o pe un buchet sau pe alimentele persoanei a cărei iubire o doriți și în curând legămintele voastre vor fi satisfăcute.

Psalmul al 137-lea care începe astfel: *Confitebor tibi, Domine, quoniam audisti*, etc, are, conform tradiției, puterea de a suscita iubirea în inima persoanei care este obiectul dorințelor voastre.

Iată modul de operare:

Vărsați ulei de crin alb într-o cupă de cristal, recitați deasupra acestei cupe psalmul 137, pe care îl veți încheia pronunțând numele îngerului Anael și cel al persoanei pe care o iubiți.

Scrieți apoi numele îngerului pe un fragment de chiparos pe care îl veți introduce în ulei; apoi vă veți umezi ușor sprâncenele cu acest ulei și vă veți lega brațul drept cu o fâșie de chiparos.

Căutați apoi un moment favorabil pentru a tinge mâna dreaptă a persoanei a cărei iubire o doriți și această iubire se va naște în inima sa.

Operațiunea va fi mai puternică dacă o veți executa la răsăritul soarelui, vinerea care urmează după luna nouă.

Predecesorii noștri ne asigură că pasărea pe care o numim *gheonoaie* este un remediu puternic împotriva sortilegiului eghiletului înnodat dacă o mâncăm prăjită pe stomacul gol cu sare binecuvântată.

Dacă respirăm fumul dintelui unui om mort de puțină vreme, vom fi de asemenea eliberați de farmece ...

Același efect se produce dacă punem argint viu într-un fluier dintr-un pai de ovăz sau de grâu și ascundem acest fluier de pai de grâu sau de ovăz sub căpătâiul patului pe care se culcă cel care este atins de acest sortilegiu (ansamblu de vrăji, farmece, profeții) ...

Dacă bărbatul şi femeia sunt atinşi de acest farmec, pentru a fi vindecaţi, trebuie ca bărbatul să urineze pe inelul nupţial în timp ce femeia îl ţine.

Luaţi un inel de aur ornat cu un mic diamant, care nu a mai fost purtat de când a ieşit din mâinile celui care l-a fabricat, înveliţi-l într-o bucăţică de stofă de mătase şi purtaţi-l timp de nouă zile şi nouă nopţi între cămaşă şi piele în apropierea inimii. În a noua zi, înainte de răsăritul soarelui, veţi grava cu un dorn nou, în interiorul inelului, acest cuvânt: *Scheva*, apoi încercaţi să luaţi trei fire din părul persoanei de care vreţi să fiţi iubit şi le veţi combina cu trei fire de-ale dumneavoastră spunând: *„O corpule, mă poţi iubi şi intenţia ta poate reuşi la fel de arzătoare ca şi a mea prin virtutea eficientă a lui Scheva".*

Va trebui să legaţi aceste fire cu lanţul iubirii, în aşa fel încât inelul să fie aruncat în mijlocul lanţului şi fiind acoperit în mătase, îl veţi purta din nou pe inima voastră încă şase zile şi în a şaptea zi veţi dezlega inelul de pe lanţul de iubire şi veţi face în aşa fel încât să fie primit de către persoana iubită. Toată această operaţiune trebuie făcută înainte de răsăritul soarelui şi pe stomacul gol.

Pentru iubire:

Prima vinere a lunii.

Cumpăraţi, fără a negocia, panglică roşie de o jumătate de aună în numele persoanei iubite.

Faceţi un nod în lanţul iubirii şi nu-l strângeţi, dar spuneţi *Pater* până la ... *in tentationem*, înlocuiţi *seb libera nos a malo* cu *ludea-ludei-ludeo* şi strângeţi în acelaşi timp nodul.

Creşteţi cu un *Pater* în fiecare zi până la 9 făcând câte un nod de fiecare dată.

Puneţi panglica la braţul stâng pe piele. Atingeţi persoana.

Un om vrea să vadă în vis imaginea femeii cu care trebuie să se căsătorească? Trebuie să aibă un coral pulverizat, pudră de magnet, sânge de porumbel alb şi să facă o bucăţică de pastă pe care o vom pune într-o smochină mare, după ce l-a acoperit într-un pătrat de mătase albastră. Să şi-o pună la gât şi să plaseze sub căpătâiul său o ramură de mirt, apoi această oraţie:

„Kyrie clemetissime, care Abraham servo tuo dedistis uxorem et filio ejus obedientissimo per admirabile signum indicasti Rebecam uxorem, indica mihi servo tuo quam nupturus sim uxorem, per mysterium tuorum Spirituum Baalibeth, Assaibi, Abumostith. Amen."

Dimineaţa trebuie să îşi repună în minte imaginea văzută în vis. Dacă nu a văzut nimic, trebuie repetată experienţa magică trei vineri la rând; şi dacă, după această a treia operaţiune, nu se produce nici o viziune, putem concluziona că nu va fi nici o căsătorie.

Dacă există o fată care doreşte să vadă în vis bărbatul cu care se va căsători, ea trebuie să ia o rămurică de plop, să o lege cu braţele sale de o panglică de fir alb şi să strângă totul sub căpătâiul său.

Apoi îşi va freca tâmplele cu sânge de pupăză înainte de a se băga în pat, va recita oraţia precedentă înlocuind formula: *„Servo tuo quam nupturus sim uxorem"*, prin următoarea: *„Ancilla tuo quem sim nuptura virum"*, etc.

Grimoarul unui Vrăjitor

- Culegere de Secrete -

Extrase din cele cinci cărţi ale lui Moise şi din mai multe cărţi din Sfânta Scriptură:

Împotriva durerii de cap

A scrie pe o frunză de măslin:
Atena.
A lega această frunză de cap.

Pentru a opri sângele

Din sângele lui Adam s-a născut moartea,
Din sângele lui Hristos s-a născut viaţa.
O sânge, opreşte-te!

Împotriva armei de foc

Înghițiți această scriere pe un bilet:
Armisi farisi restingo.
Spuneți aceste cuvinte fără pericol.

Împotriva lipsei și a foametei

Este un foarte mare secret pe care l-am resimțit la ultima foamete și am avut fericirea de a păstra viața multor persoane. Este același pe care l-au folosit Elie și Elise; îl găsim în Evanghelie și pe care creștinii i-l atribuie lui Iisus Hristos când a hrănit atâta lume cu puțină pâine, căci reies toate din același fundament și sunt extrase din cele 3 puncte principale ale Kabbalei.

Rugați-l pe Stăpânul Stăpânilor, dimineața și seara, timp de șapte zile la rând. În a șaptea zi, după rugăciunile dumneaavoastră de dimineață, luați o frunză dintr-o iarbă pe care o mâncăm în mod obișnuit, cum ar fi de exemplu lăptuca, salata, etc.

Luați o frunză de copac, scrieți deasupra cu miere, rouă sau apă de ploaie cuvintele următoare înainte de răsăritul Soarelui: *„voi face să plângă pentru tine cu pâine din cerul înalt"* și pe cealaltă parte *„Manetur"*. Parfumați-o și mâncați-o. Cel care o va mânca nu va mai simți foamea timp de șapte zile.

Puteți continua de șapte ori la rând experiența, ceea ce formează patruzeci de zile, dar nu mai mult de atât.

Aceasta este pâinea pe care îngerul i-o aducea profetului în deșert.

Pentru a rupe lanțurile și barele de fier

Luați mercur sublimat, arsenic părți egale, o jumătate de uncie de sare de amoniac, puneți totul și un pic de urină și frecați fierul sau acoperiți-l cu o cârpă imbibată în acest amestec.

Metodă de a face să apară
grâne din belșug dintr-un sol care nu a fost afânat

Luați sămânța pe care doriți să o semănați, puneți-o la înmuiat timp de șase ore în apa stătută de pe bălegar, nu o lăsați mai mult, luați-

o de acolo și lăsați-o să se usuce la soare. După trei zile înmuiați-o din nou pentru trei ore. Va fi suficient. Apoi semănați-o.

Pentru a opri un șarpe

Pronunțați când îl vedeți: *Osi, Osea, Osia*, se va lăsa prins.

Pentru a opri un criminal

Luați sânge de la persoană cât încă mai este cald, aruncați-l în foc și lăsați-l să ardă. Veți vedea că ucigașul nu se va putea îndepărta mai mult de patru leghe, va fi forțat să se întoarcă în acel loc.

Pentru a opri scurt
una sau mai multe persoane

Spuneți:
VEIDE, RONGAN, RADA, BAGABIN
Puneți genunchiul și pumnul drept pe pământ răsturnându-vă corpul.
Ridicați-vă fără ca stângul să atingă ceva.

Pentru a fi fericit în călătorie

Luați cu voi artemisă sau verbină.

Pentru a îmblânzi un cal nărăvaș

Puneți-i o pietricică rotundă în ureche și nu se va mai mișca.

Împotriva rănilor înveninate

Puneți suc de gutuie pe rană, va scoate veninul.

Pentru a vindeca răni profunde și mortale

Luați *Vinca purvinea* cu rădăcini, lăsați-o în vin, dați-i apoi să bea rănitului câteva zile la rând; dacă pe rană se află lemn, fier sau altceva totul va ieși și bolnavul se va vindeca fără alt medicament.

Pentru a şti
dacă un bolnav se va vindeca sau va muri

Luaţi puţină slănină, frecaţi cu ea talpa picioarelor bolnavului, apoi daţi-o unui câine să o mănânce: dacă o mănâncă, este semn de vindecare; dacă nu, este semn de moarte.

Când o femeie este în travaliu

Pentru a scoate afară povara şi copilul mort.

Daţi-i femeii să mănânce două bucăţele din rădăcina unei flori de crin alb şi daţi-i să bea apa în care s-au fiert două ouă. Remediul este infailibil.

Pentru a opri sângele

Ţineţi în mână iarba care se numeşte *Borsa pastoris* sau *Onagollis* pentru femei, agăţaţi-o la gât pe piele.

Adevăratul turcoaz oriental are acelaşi efect.

Pentru a vindeca durerile de urechi

Luaţi o ceapă mică, coaceţi-o bine în jar; luaţi o faşă fină cu un pic de unt fără sare. Puneţi untul şi ceapa în faşă şi aşezaţi-o în urechea bolnavului cât mai caldă posibil. Trebuie lăsată un minut. Sigur şi dovedit.

Pentru bătăturile de la picioare

Luaţi interiorul unei smochine şi ungeţi-vă bătătura timp de mai multe zile şi vă veţi vindeca.

Pentru durerea de dinţi

Veţi pune puţină apă de vie în mână îl veţi inspira pe nara din partea care vă doare.

Pentru a alunga colicile

Trebuie să luaţi gumă arabică şi lapte.

Remediu pentru arsuri

1 linguriţă de oţet
12 linguriţe de apă

Bateţi-le împreună adăugând alb de Spania sub formă de praf pentru a forma un amalgam care are consistenţa unei creme puţin aspre, întindeţi-l pe o faşă şi aplicaţi-l.

Împotriva mortalităţii animalelor

Luaţi bureţi sau excrescenţe gălbui care apar în preajma teilor, puneţi-le în apa cu care vă adăpaţi animalele şi dacă animalele sunt atacate de vreo maladie contagioasă stropiţi-le un pic cu acea apă şi daţi-le apoi să bea.

Pentru a cunoaşte
care sunt animalele care vor muri sau vor trăi

Remarcaţi faptul că toate animalele care se nasc când luna nu mai luminează, adică pe la 3-4 dimineaţa înainte sau după înnoirea sa, mor în timpul anului. Cele care se nasc în afara acestui interval sunt bune de crescut, celelalte trebuie vândute.

Pentru ca albinele să nu înţepe

Luaţi trei frunze din planta numită *plantago amita*, ţineţi-le în gură în timp ce vă apropiaţi.

Pentru ca pomii să rodească în curând

Trebuie altoiţi cu 3 sau 4 zile înainte de luna nouă.

Pentru a atrage o fată

3 seminţe de bob negre

Puneţi una între fiecare deget de la mâna dreaptă, aşezaţi-o pe piele în dreptul inimii, atrageţi privirile persoanei şi spuneţi:

EGO AGO ET SUPER AGO ET CONSUMMATUM EST.

Altceva: 3 fasole albe.
Spuneți: ESE, MEBE, MATRISTOPE

Pentru a nu fi rănit în război

Scrieți pe o placă de zinc următoarele cuvinte: *„Vedeți sabia lui Adonai și a lui Gedeon."*

Această placă trebuie tăiată în formă de stea cu șapte colțuri.

O veți parfuma și o veți pune în mânerul sabiei voastre. Vă veți răni toți adversarii chiar și când vor avea platoșe.

Grăsime împotriva ruginii armelor

- 100 gr. untură
- 100 gr. grăsime de oaie sau de vițel
- 5 gr. de ceară de țară
- 5 gr. camfor
- 15 gr. de oxid de zinc

Grăsimile trebuie topite și amestecate cu ceară și camfor, apoi amestecate ușor cu o spatulă și adăugat albul de zinc în momentul în care totul începe să se răcească și să capete un pic de consistență. Dacă acest alb ar fi amestecat prea curând, ar rămâne la fund și amestecul ar fi incomplet.

Când armele sunt curate, ele vor fi frecate cu o perie aspră și cu multă forță, cu această grăsime, trebuie ca ea să pătrundă în metal. Este necesar ca ea să fie vizibilă.

Apa purificatoare

Dați-i să bea pe stomacul gol un pahar cu apă în care a fost stins un fier înroșit.

Suflați deasupra apei (răsuflarea penetrând apa), și rostiți: *„Pe Adonai, să se stingă pasiunea în tine așa cum se stinge căldura acestui fier în apă"* (de cinci ori).

Evocare

Timp de nouă zile întregi, când luna crește, după a cincea zi, ardeți tămâie în onoarea forțelor protectoare ale sufletelor aflate în

suferință, recitați de fiecare dată *Pater* doar pentru odihna acestor suflete, și ardeți cu aceeași intenție o candelă în onoarea spiritelor protectoare ale sufletelor care suferă pentru propria lor odihnă, în intenția pe care o aveți.

Din când în când ardeți tămâia în onoarea geniilor în acest scop.

Trei seri la rând, noaptea (evitați vinerea), aprindeți un foc, faceți trei ocoluri pentru a descrie mental un cerc.

Luați tămâie în mână, aruncați-o în foc gândindu-vă sau implorând-o pe Hecate (zeiță a farmecelor), apoi, revenind în acest cerc și așezându-vă în mijloc și implorând spirjinul astrelor cu privirea și cu gândul spuneți:

„O Hecate, zeiță în ceruri, zeiță pe pământ, și Proserpina a Infernului, o mamă a umbrelor, regină supremă a armatei morților, nu îți arunca asupra mea legiunile tale, o Hecate fă în așa fel încât acestea să mă ajute. O triplă Hecate, mare zeiță care domnești peste farmece, în acest foc ce îți este oferit, tămâia va arde în onoarea ta, o Hecate, fie ca divinitatea ta să vie asupra mea, ca puterea ta să mă înconjoare, tatăl meu (cerul) nu va fi deloc jignit.

Pe Hecate, o geniu stăpân al aerului, pe Hecate, suflete în suferință ale morților, pe Hecate, o suflete agitate ale regiunii joase, pe Hecate deveniți ajutoarele mele, sprijinele mele, armata mea!"

Apoi, părăsind cercul, luați tămâia în mână pentru a o oferi geniilor și formulați-vă cererea.

După aceea, ardeți pâine și vin pentru sufletele aflate în suferință în general și când ați terminat, spuneți:

„Pe Hecate, am chemat în liniștea nopții legiuni din aer, armata fastă a Obilor: unora le-am oferit tămâia care îi flatează, altora pâinea pentru că sunt flămânzi astfel, în timp ce aștrii strălucesc cu putere, Forțele chemate acționează, ca un suveran în mantia sa purpurie, servitorul tău, o Hecate, va adormi cu încredere."

Fierul respinge influențele oculte. Când vă este teamă de vreo nelegiuire, luați ceva de fier în mână.

Spălați-vă pe cap cu apă desupra căreia ați rostit:

O Adonai, eliberează și vindecă-l pe servitorul tău ... rostiți de trei ori numele ... și de trei ori la sfârșit, când se usucă apa pe cap.

Lectisterna (*banchet în cinstea zeilor, reprezentați ca participanți prin statui culcate pe paturi de ceremonie*), masă oferită morților.

Morții sunt invitați la masă (pe nume), acoperiți pentru număr.

Faceți un foc mare în șemineu, chemați-i pe nume, serviți-i și turnați-le vin, apoi aruncați în ei cu foc, faceți fagure cu miere pentru a le oferi masa, tăiați-le porțiile și aruncați-le în foc, vorbiți-le, apoi cereți-le ce doriți.

Modalitate de a scoate forța animalelor pentru a o transplanta în oameni

Luați sămânța unui cal întreg când se împerechează cu o iapă.

Trebuie să fie în a 27-a sau a 28-a zi a lunii.

Puneți-o în pământ bun, plantați acolo cameleonul negru, lăsați-l să crească și dați-l să fie mâncat unei persoane slăbite, în prima vineri a lunii; agățați această plantă la gât, faceți ca această persoană să stea pe lângă cai robuști și sănătoși: ei vor deveni slabi și persoana va deveni puternică și robustă. Apoi veți trasplanta această rădăcină în aceeași zi în alt sol.

MIC DICȚIONAR MAGIC

REZUMÂND ÎN ORDINE ALFABETICĂ SECRETELE ȘI PRINCIPALELE FORMULE DE PRACTICĂ PRIVIND MAGIA SATELOR[6]

Amor. (vezi ERVENCHE), (JUSQUIAME), (VERVEINE), (ȚAP), (FEMEIE), (DIVORȚ).

Albine. A le aduna (vezi NEPTE), a le conserva (vezi NALBĂ MARE).

Arbore. A face steril (vezi TRANDAFIR), a scrie un nume (vezi NUME).

Alaun. Dacă frecăm un cearceaf cu albușul unui ou amestecat cu alaun și după ce îl spălăm cu apă sărată, îl uscăm, acesta va împiedica focul să ardă (BELINUS). Dacă luăm arsenic roșu cu alaun și le măcinăm împreună și le amestecăm cu suc de urechelniță și cu gumă care iese din laur, cel care își va freca mâinile cu asta va putea manevra și lua fierul cald fără a se arde.

Viitor. Luați sânge închegat de la un măgar cu grăsime și pieptul unui linx, faceți din ambele lucruri granule cu care veți parfuma casa, apoi vom vedea cum cineva va spune în somn tot ceea ce trebuie să se întâmple.

Peliniță. Când vrem să facem o călătorie cu ușurință fără a ne obosi, vom duce în mână iarba numită peliniță și ne vom face din ea o centură

[6] Fiecare tradiție curioasă fiind extrasă dintr-un grimoar, fiind citată separat, ordinea strict alfabetică nu a putut fi respectată și un același cuvânt este uneori citat de mai multe ori la aceeași literă. Literele care urmează fiecare citat indică grimoarele originale din care este extras fiecare citat. Inutil de a preveni cititorul în legătură cu numărul superstițiilor conținute în aceste tradiții ale magiei de la sate.

mergând; apoi vom găti această iarbă şi ne vom spăla picioarele, nu vom obosi niciodată (G).

Vaporii de peliniță fiartă folosiți la băi de şezut vor scăpa femeile însărcinate de fructul mort al pântecelor lor.

Aceeaşi plantă, gătită în vin şi băută în doze mici, dar dese, o păzeşte pe femeie de pericolul avortului (CHR. 402)

Avort (vezi PELINIȚĂ).

Anason. Infuzat în vin, cu şofran, vindecă congestiile ochilor. Fragmente ale aceleiaşi plante, introduse în nări după ce au fost macerate în apă, vintecă ulcerele nasului.

Astm. (vezi IARBĂ GRASĂ).

Angelică. Infuzia de angelică în vin vindecă ulcerațiile interioare.

Aloe. Sucul de aloe amestecat cu oțet opreşte căderea părului.

Anemie. (vezi REGULI).

Os. Dacă un os de peşte se opreşte în gâtul dumneavoastră, puneți un picior în apă rece (CHR. 403).

Bivol. (vezi BREBENOC).

Bou. (a continua) Vezi MELISĂ. Un bou a cărui limbă a fost frecată cu usturoi se lasă să moară mai degrabă decât să mănânce, dacă nu îi curățăm gura cu sare şi oțet (G. 92).

Țap. Luați balegă de țap cu făină de grău, uscați amestecul, apoi pisați-l şi încălziți-l doar în ulei; apoi frecați-vă în jurul prepuțului în momentul coitului, cu siguranță că soția dumneavoastră nu vă va mai iubi decât pe dumneavoastră. Acelaşi lucru se întâmplă folosindu-vă doar de seu de țap.

Coşuri (pe piele). Urechelnița zdrobită cu făină de orz şi de ulei face ca pecinginele şi alte erupții ale pielii să dispară.

Decoctul frunzelor de tabac, fiert şi aplicat în loțiuni face să dispară coşurile şi petele roții de pe față.

Rostopască. Purtată cu inima de cârțiță împotriva duşmanilor şi apoi în afaceri şi în procese. Pusă pe capul unui bolnav, cântă dacă va muri, plânge dacă îşi va reveni (G. 50)

Câini. Diverse efecte asupra lor (vezi LIMBĂ DE CÂINE).

Ghioc. Amestecat cu sânge de pupăză femelă pus într-o lampă cu ulei produce halucinații asistenților.

Aruncat în foc atunci când stelele strălucesc, acestea par că aleargă unele după altele.

Pus sub nasul cuiva îi provoacă teamă.

Varză. (vezi TRANDAFIR).

Inimă. (boli de). HRIŞCĂ.

Chrynostates (inf de lună). Floarea sa vindecă durerile de rinichi.

Cocoş. A-l împiedica să cânte: ungeți-i cu ulei capul şi creasta.

A-l împiedica să se împerecheze: ungeți-i cu ulei şezutul (G. 92)

Concepție. (vezi STERILITATE).

Colică. Luați şi purtați rădăcină de măselariță albă (Arist.)

Cerb. (corn de) (vezi SARCINĂ).

Păr. (căderea sa). Vezi ALOE (vezi mai departe).

Comeseni. Dacă vrem să aducem bucurie şi divertisment unei companii la o masă, vom lua patru frunze de verbină, pe care le vom înmuia în vin, cu care vom stropi apoi locul unde se va servi masa; toți comesenii vor părea mulțumiți şi veseli.

G de Consoude. (vezi PLOŞNIȚE).

Castravete. (vezi PLOŞNIŢE).

Ciuperci (otrăvire cu ele). Vindecare (vezi Urzică). Înghiţiţi un pic de salpetru cu ulei.

Scaieţi. Infuzia de scaieţi binecuvântaţi vindecă ulcerele de plămâni (CHR. 403).

Păr. Pentru a face ca părul să crească, ardeţi albine, amestecaţi cenuşa lor cu excremente de şoarece şi infuzaţi acest amestec în ulei de trandafir; adăugaţi cenuşă de castane sau bobi arşi şi părul va apărea pe orice parte a corpului pe care o veţi unge cu acest ulei.

Convulsii. Aplicaţi la încheieturile mâinilor copiilor brăţări de mătase neprelucrată şi nu vor avea niciodată convulsii (Chr. 408)

Dizenterie. (suc de Ornoglosse).

Dinţi (dureri de). Suc de cinci degete.

Cereri (reuşită pentru). Vezi CINCI DEGETE.

A îmblânzi animale. Frecaţi fruntea animalului pe care vrem să îl facem să meargă de bună voie în grajd cu o foiţă de ceapă de mare (G. 91).

Dacă strivim ceară pe coarnele unui viţel îl vom duce peste tot unde vom dori fără greutate (ARISTOTEL)

Dizenterie. Pietre de râu. Încălziţi-le pe un foc ardent, aruncaţi într-un vas plin cu urină în care aţi pus excremente de câine făcute pudră. Beţi de două ori pe zi timp de trei zile (dovedit) (G. 118).

Dinţi. Dintele unui animal sau al unui mânz de un an agăţat la gâtul unui copil face ca dinţii lui să apară fără dureri. Frecaţi gingiile cu creier fiert de iepure.

Diavol. Pentru a face ca o persoană să îl vadă pe diavol, luaţi sânge de pupăză şi frecaţi-i faţa cu el. Acea persoană îşi va imagina că toţi diavolii o înconjoară.

Degresare. Cenuşă provenită din arderea drojdiei de vin, o jumătate de livră.

Săpun alb	2 uncii
Gumă arabică	2 uncii
Spumă de alaun	2 uncii
Clei	1 uncie
Clopoţei	1 uncie

Reduceţi în pudră. Amestecaţi; înmuiaţi în apă limpede.

Divorţuri (a le împiedica). Două inimi de prepeliţe, una de mascul cealaltă de femelă. Cea de femelă trebuie purtată de femeie şi cea de mascul de bărbat.

Pecingine (vezi COŞURI).

Dizenterie (vezi PĂTLAGINĂ), (vezi STRUGURI).

Dinţi. Dinţii nu se vor strica niciodată dacă în fiecare dimineaţă topim în gură trei boabe de sare marină şi dacă întindem cu limba sarea dizolvată pe dinţi şi pe gingii (CHR. 404)

Duşmani (vezi ROSTOPASCĂ).

Stomac (durere de). HRIŞCĂ.

Scrofule (CINCI DEGETE), (VERBINĂ). Agăţaţi la gât rădăcină de vinetă (Gallien).

Apă arzătoare. Luaţi vin care nu este aspru, tare şi vechi. Amestecaţi în el o pătrime de var nestins şi aceeaşi cantitate de sulf pudră; tartru, sare gri, puneţi totul într-o sticlă bine închisă care va avea deasupra un alambic în care se va distila această apă pe care nu o veţi putea conserva decât într-o fiolă de sticlă.

Epilepsie. Decoctul de frunze de călin în vin vindecă epilepsia (CHR. 402)

Femei infidele (vezi HELIOTROP), (vezi FEMEIE).

Fantome (a nu avea teamă de) (vezi URZICĂ).

Ficat (durere de) MĂSELARIȚĂ.

Furnici (a le alunga). Pisați și transformați în pudră măghiran sălbatic în locul în care sunt ele.

Foc (vezi ALAUN).

Femeie. Este scris în cartea Cleopatrei că o femeie care nu este mulțumită de soțul ei, așa cum și-ar dori, nu are decât să ia măduva de la piciorul stâng al unui lup și să o poarte cu ea, este sigur că va fi satisfăcută și că va fi singura pe care el o va iubi.

Pentru a face o femeie să mărturisească ce a făcut, vom lua o broască de apă. Îi vom smulge limba și apoi o vom repune în apă și vom așeza această limbă pe inima femeii în timp ce doarme; ea va răspunde la toate întrebările pe care i le vom adresa.

Foc grecesc. Sulf viu, tartru, sarcocolt, picolă, sare coaptă, ulei obișnuit, petrol; fierbeți totul.

Frag. Pentru a preveni ca șerpii să nu ne facă nici un rău când mergem la țară, vom lua frunze de frag pe care ni le vom pune în jurul corpului.

Excremente de câine (vezi DIZENTERIE).

Ficat. Ficatul de lup, uscat și transformat în pudră în vin de Madera, vindecă bolile de ficat (CHR. 406).

Vâsc de stejar. Împreună cu slypium deschide încuietorile. Agățat de un copac cu aripă de rândunică adună toate păsările (G. 53).

Gută. RĂDĂCINĂ DE MĂSELARIȚĂ.

Glande. Capul unei capre agățat la gâtul unei persoane care are glande scrofuloase o vindecă definitiv (G. 92).

Sarcină (vezi STERILITATE). Pentru ca o femeie să conceapă vom reduce în pudră cornul unui cerb pe care îl vom amesteca împreună cu balegă de vacă, apoi femeia o va purta cu sine când va fi împreună cu un bărbat și cu siguranță va rămâne însărcinată. (vezi VIȚĂ DE VIE).

Dacă o femeie nu poate concepe, să i se dea să bea, fără să știe, lapte de iapă, și apoi să o cunoască un bărbat.

Nalbă mare (vezi UTER, URINĂ). Sămânța de nalbă mare pulverizată și frământată în formă de unguent cu care frecăm ușor fața și mâinile, apără de pișcăturile viespilor și albinelor, etc.

Heliotrop. Culegeți în luna august, când soarele este în semnul Leului.

Înveliți într-o frunză de laur cu un dinte de lup și purtați-l la dumneavoastră împotriva blestemelor. Pus sub cap, în timpul nopții, vă ajută să îi vedeți pe cei care pot veni să fure de la dumneavoastră.

Pus într-o biserică, împiedică femeile infidele soților lor să iasă decât după ce a fost scos. (G. 19)

Halucinație (vezi GHIOC), (vezi LAMPĂ), (vezi DIAVOL).

Hemoroizi (vezi VERBINĂ) - pentru a-i vindeca așezați-vă pe o piele de leu (ARISTOTE G. 92).

Hidropizie (vezi PĂTLAGINĂ)

Veți vindeca sigur un hidropic dacă îl faceți să înghită, timp de nouă zile, într-o băutură oarecare, balegă uscată și transformată în pudră, a sămânței unui cățel necastrat, dar trebuie ca bolnavul să nu cunoască natura acestui remediu (CHR. 405).

Ierburi magice. Nu le culegeți decât în a 23-a și până în a 29-a zi a lunii. Numiți folosința pe care o doriți smulgând iarba din pământ. Apoi puneți-o sub grâu sau orz până în momentul de a-l folosi.

Principalele plante:

Heliotrop. - Măselariță. - Nept. – Urzici. - Traista ciobanului. - Rostopască. - Brebenoc. - Limba câinelui. - Crin. - Vâsc de stejar. - Ghioc. - Salvie. - Verbină. - Melisă. - Serpentin.

Incombustibil (a face) vezi ALAUN

Beție. Dacă punem mai multe anghile într-un vas cu vin şi le lăsăm să moară, cel care va bea de acolo va urî vinul timp de un an şi nu va mai bea poate niciodată în viață.

Invizibil (a se face). Găsim în cuibul pupezelor o anumită piatră care are diferite culori, cel care o va purta cu sine va deveni invizibil.

Neputincios (a face). Pentru a face un om neputincios nu trebuie decât să îl faci să înghită unul dintre aceşti viermi care lucesc vara.

Infidelitate (vezi FEMEIE).

Insomnie. Tije de mărar prăjite în ulei şi aplicate pe cap.

Măselariță. Sucul său sparge cana de argint în care este pus.
Amestecată cu sângele unui iepure tânăr şi pusă în pielea sa adună toți iepurii în locul unde a fost aşezată. (vezi mai departe).

Picior (durere de). OFFODITIUS.

Măselariță (inf. de Jupiter). Rădăcina sa împiedică ulcerele şi le înlătură. Pisată previne durerile de gută. Sucul său băut cu miere împotriva durerilor de ficat provoacă iubire. Purtată cu sine face ca femeile să fie iubite (vezi mai departe).

Icter. Beți în fiecare dimineață, timp de opt zile, pe stomacul gol cinci bucățele de balegă de capră în vin alb.

Măselariță (vindecarea înveninării cu). Suc de iarbă-grasă amestecat cu vin fiert.

Limbă de câine. Pusă într-un loc cu inima şi uter de broască adună câinii.

Purtată la degetul mare de la picior îi împiedică pe câini să latre, pusă la gâtul unui câine îl face să se învârtă până moare (G. 51).

Iepuri (a-i aduna) vezi MĂSELARIȚĂ.

Crin. Cules în august. Amestecat cu suc de laur, pus apoi pentru un timp sub bălegar, această plantă dă naştere la viermi. Pudra lor nu te lasă să dormi sau provoacă febră.

Pus într-o vază în care va fi lapte de vacă şi această vază acoperită cu o piele de vacă de aceeaşi culoare, toate cele din jur îşi vor pierde laptele. (G. 52)

Luna (planta sa) ORNOGLOSE.

Lupi (a-i speria). Ungeți-vă corpul cu balegă de iepure.

Letargie. Un decoct puternic de *agnus castus*, de țelină şi de salvie în apă sărată, folosit în fricțiuni în spatele capului, readuce la viață bolnavii căzuți în letargie.

Lampă. Dacă vrem ca tot ceea ce este într-un palat să pară negru, vom avea grijă să înmuiem fitilul lampei sau al candelei pe care trebuie să o aprindem în spuma mării bine bătute.

Pentru a face ca toți cei care se află într-o cameră să pară că nu mai au cap, vom vărsa într-o lampă sulf galben amestecat cu ulei, apoi, după ce l-am curățat îl vom pune în mijlocul adunării.

Dacă facem o meşă cu cearceaful unui mort sau cu unul negru şi dacă îl luminăm în mijlocul unei camere vom vedea lucruri minunate.

Luați o broască verde şi tăiați-i capul pe un cearceaf mortuar, înmuiați-l în ulei de soc, faceți un fitil cu care veți aprinde o lampă verde şi veți vedea un om negru care va ține o lampă de mână cu mai multe alte lucruri curioase (G. 105).

Dacă vrem ca o cameră să pară plină cu şerpi, luăm grăsime de şarpe şi o amestecăm cu puțină sare, apoi luăm o bucată de cearceaf mortuar pe care îl vom tăia în patru, pe fiecare bucată vom pune această grăsime şi vom face patru fitiluri pe care le vom aprinde în

patru colțuri ale camerei, cu ulei de soc într-o lampă nouă şi vom vedea efectul despre care am vorbit.

Blesteme (vezi HELIOTROP).

Coada şoricelului (vezi URZICĂ).

Mandragoră (vezi TRAISTA CIOBANULUI).

Bolnav (a şti dacă va muri) ROSTOPASCĂ. (vezi BOALĂ)

Rău caduc (vezi VERBINĂ).

Melisă. Îl face agreabil pe cel care o poartă.
Agățată la gâtul unui bou îl face să îl urmeze pe operator.

Melancolie (trăsătură) OFFODITIUS.

Mercur (iarba sa). CINCI DEGETE.

Mare (spumă de). Vezi LAMPĂ.
Memorie. Limba de pupăză, atârnată la gât, readuce memoria şi judecata celui care le-a pierdut (G 93).

Soț (vezi FEMEIE).

Fitil (vezi LAMPĂ).

Boală. Pentru a cunoaşte dacă o persoană va muri de o boală sau îşi va reveni, mergând să o vedeți, luați verbină în mână şi când veți fi aproape de patul bolnavului, îl veți întreba cum se simte; dacă spune că se simte mai bine, va scăpa; dacă răspunde contrariul, nu îşi va mai reveni.

Mirt (vezi VOMĂ, SOMN).

Migrene. Aspirați pe gură aburii calzi ai infuziei de mirt.

Uter. Floarea de nalbă, pisată cu grăsime de porc şi cu terebentină, apoi aplicată pe burtă, dizolvă inflamațiile uterului.

Metroragie. Pentru a vindeca hemoragia uterului, luați şapte portocale, coaceți-le coaja în trei țapi de apă până vor fi reduse la o treime. Aruncați acolo zahăr şi luați douăsprezece linguriţe de trei sau patru ori pe zi.

Nept. Zăpăceşte animalele în nasul cărora este introdus. Adună albinele şi le împiedică să iasă. Ajută ca albinele înnecate sau aproape moarte să îşi revină (G. 51)

Noapte. Dacă ne frecăm fața cu sânge de liliac vom vedea şi vom citi la fel de bine noaptea ca şi ziua.

Nume. Dacă vrem să ne vedem numele imprimat sau scris pe sâmburii de piersici, sau pe migdalele unui piersic sau a unui migdal, luăm sâmburele unei piersici frumoase, îl punem în pământ într-o perioadă propice plantării şi îl lăsăm timp de şase sau şapte zile până se deschide pe jumătate, apoi îl scoatem cu grijă fără a strica nimic şi scriem cu cinabru pe sâmbure ce vrem, iar când va fi uscat îl vom pune din nou în pământ, după ce l-am închis bine şi l-am legat cu un fir foarte subțire< va fi dezlegat fără a face altceva pentru a-l face să se transforme în copac, vom vedea că fructul pe care îl va purta va avea acelaşi nume ca cel pe care l-am scris pe sâmbure. Putem face aceeaşi experiență cu sâmburele unui migdal; am făcut dovada acestui fapt din nou (G. 115).

Nas (ulcere ale). Vezi ANASON.

Urzică ținută în mână cu coada şoricelului înlătură teama de fantome (culegeți-o de pe 19 iulie până pe 23 august).
Sucul său amestecat cu suc de serpentin îl folosim să ne frecăm mâinile şi să aruncăm restul în apă. Vom putea apoi să prindem peşti cu mâna. (G. 50) (vezi mai departe).

Păsări (a le aduna). (vezi VÂSC DE STEJAR) (vezi mai departe)

Offoditius (inf de Saturn). Iarbă care vindecă prin sucul ei, durerile de rinichi şi durerile de picioare şi de vezică.

Prin rădăcina sa coaptă îi eliberează pe demoniaci şi melancolici dacă o poartă într-o faşă albă. Iarba alungă spiritele rele din case.

Ornoglos (inf Marte). Rădăcină împotriva durerilor de cap. Suc împotriva dizenteriei.

Păsări. Dacă vrem să prindem păsări cu mâna, vom lua câteva seminţe de orice tip şi le vom înmuia în drojdie de vin şi suc de cucută, apoi le vom arunca pe jos; toate păsările care vor mânca de acolo nu vor mai putea zbura.

Dacă vrem să auzim cântecul păsărilor trebuie să luăm cu noi doi prieteni şi să mergem cu ei într-o pădure pe perioada celor 5 calende din noiembrie, folosind câini ca şi cum am merge la vânătoare: vom aduce acasă primul animal pe care îl vom prinde şi îl vom mânca împreună cu inima unui vulpoi; curând vom auzi cântecul păsărilor şi dacă vom dori ca şi cei prezenţi să îl audă va trebui să îi sărutăm.

Orhită (vezi TESTICULE).

Urzică. Sămânţa de urzică fiartă în vin vindecă pleurezia şi inflamarea plămânilor (CHR. 403)

Frunzele strivite şi aplicate pe răni sau pe ulcere opresc congrena.

Decoctul seminţei acestei plante vindecă otrăvirile cu ciuperci.

Peşti (a-i prinde cu mâna). (vezi URZICĂ; vezi BREBENOC).

Proces (vezi ROSTOPASCĂ).

Brebenoc. Transformat în pudră cu viermi de pământ aduce iubirea celor care mănâncă această pudră în carne.

Amestecat cu sulf şi aruncat într-un eleşteu, acest compus face ca toţi peştii să moară.

Aruncat în foc în face albăstrui (G. 51). Dat unui bivol îl ucide.

Teamă (a provoca) vezi GHIOC.

Răni (rădăcină de cinci degete).

Porumbei (a-i aduna). Puneţi într-o hulubărie craniul unui om (G. 90).

Filtre (vezi AMOR; vezi ŢAP).

Piatră ponce (vezi TUSE). Pusă în urechea unui măgar îl face pe acesta să cadă în sincopă.

Iarbă grasă (vezi VIZIUNI). Vindecă otrăvirile cu ajutorul Măselariţei (vezi acest cuvânt). (vezi mai departe)

Pureci. Pentru a goni purecii dintr-o cameră stropiţi-o cu decoct de rhue, cu urină de iapă şi nu va mai rămâne niciunul (Pline).

Ploşniţă. Pentru a ucide toate ploşniţele care sunt într-un pat, luaţi un castravete în formă de şarpe, muraţi-l şi înmuiaţi-l în apă. Apoi frecaţi-vă patul cu el.

Sau luaţi fierea unui bou amestecată şi înmuiată în oţet, frecaţi cu ea patul şi veţi vedea că pe viitor nu veţi mai avea ploşniţe.

Ploşniţe (continuare). Pentru a le prinde vii fără a le atinge când vă culcaţi, veţi pune sub căpătâi o plantă medicinală mare, toate ploşniţele se vor aduna pe ea şi nu vor mai merge în altă parte; am făcut această experienţă de mai multe ori (G. 113).

Pestă. Apă de vie, o jumătate de uncie; teriac, o drahmă. Daţi-i să bea celui care este atins de acest rău, mixtura fiind călduţă. Apoi faceţi ca bolnavul să transpire.

Înţepături de albine. Balega de vacă aplicată pe înţepătură îndepărtează imediat durerea.

Piersici (vezi VIERMI).

Pestă. Mestecaţi cebareea pe timp de epidemie şi veţi fi ferit de flagel.

Pătlagină. Frunzele zdrobite aplicate în cataplasme vindecă ulcerele.

Sămânţa pisată în vin sau frunzele murate în oţet opresc dizenteria.

Mâcată crudă după pâine goală şi fără a bea, această plantă opreşte hidropizia.

Rădăcina infuzată în vin neutralizează otrăvirea cu opium.

Pleurezie (vezi URZICĂ).

Pneumonie (vezi URZICĂ).

Răni (vezi URZICĂ).

Iarbă grasă. Sămânța sa vindecă astmaticii (Chr. 403) zdrobită şi mâncată cu miere.

Plămâni (vezi SCAIEȚI).

Cinci degete (Pentaphilon, inf de Mercur). Rădăcină în plasture aplicată pe răni.

Vindecă scrofulele dacă îi bem sucul cu apă.

Ne ajută să obținem tot ceea ce dorim dacă o purtăm cu noi.

Trandafir. O sămânță cu o alta de muştar şi piciorul unei nevăstuici atârnate de un copac îl face steril.

Această compoziție face ca verzele aproape moarte să reînverzească.

Pusă într-o lampă produce halucinații.

Amestecată cu ulei de măsline şi sulf viu, frecați cu ea casa. Va părea toată în flăcări cât străluceşte soarele (G. 55).

Rinichi (DURERI, OFFODITIUS, CHRYNOSTATES)

Hrişcă (inf de soare). Vindecă durerile de inimă şi de stomac (G. 58).

Băută, suscită iubirea.

Rădăcina puratată cu sine vindecă durerea de ochi.

Şobolani. Alungăm şobolanii dintr-o casă dacă o parfumăm cu partea cornoasă (de la picior) a unui cal sau catâr.

Masă (vezi COMESENI).

Rhue (vezi PURECI).

Furie. Beți vin în care au fost fierte tije de verbine, aplicați în plus pe rană frunze pisate ale acestei plante (Chr. 401); acelaşi rezultat cu frunzele de angelică.

Struguri. Sâmburii de struguri, copți, pulverizați şi aplicați în cataplasme pe abdomen vindecă dezinteria.

Menstre. Pentru a restabili circulația sângelui trebuie să luați frunze proaspete de pătrunjel sub formă de infuzie.

Bun şi împotriva palorii.

Vise erotice (a scăpa de ele). Aplicați pe stomac o lamă de plumb în formă de cruce.

Serpentin (vezi URZICĂ). Pusă pe cap nu te lasă să dormi.

Salvie. Putrezită pe bălegar într-o fiolă de sticlă dă naştere unui vierme (G. 59).

Somn (a-l înlătura). Vezi Serpentin. A face pe cineva să vorbească în somn (vezi FEMEIE). (Dacă vrem să speriem o persoană care doarme îi vom pune deasupra pielea unei maimuțe).

Saturn. Iarba sa este offoditius.

Soare. Iarba sa este hrişca.

Sterilitate (G.91). Pentru ca o femeie să rămână sterilă:

Fixați dinții copiilor mici atunci când cad în argint şi atârnați-i la gâtul femeii.

Beți în fiecare lună un pahar de urină de catârcă.

Agățați-vă la gât degetul unui fetus mort (G. 92).

Scorpioni. Dacă punem un şobolan pe o muşcătură de scorpion o va vindeca.

Pentru a alunga şerpii şi scorpionii dintr-o casă trebuie să o parfumăm cu plămâni de măgar.

Şerpi. Dacă vrem ca un şarpe să moară imediat după ce l-am prins trebuie să luaţi ce veţi vrea dintr-un aristoloh rotund; pisaţi-l cu o broască de câmp pe care o veţi zdrobi şi o veţi amesteca împreună cu aristoloh; apoi după ce l-aţi pisat, luaţi o foaie de hârtie pe care veţi scrie ce iubiţi, o aruncaţi la şerpi şi aceştia vor muri în curând (vezi LAMPĂ, vezi FRAG).

Sân. Toate bolile de sân dispar prin aplicarea de cataplasme sedative compuse din măselariţă. (Chr. 401). Pentru abcese, aplicaţi făină din bobi mari albi în comprese pe frunte, tâmple şi picioare cu infuzie de frunze de mirt.

Cap (durere de). Rădăcină ornoglosse (vezi LAMPĂ).

Tuse. Agăţând o piatră ponce la gâtul unui copil care tuşeşte va scăpa de această boală. (G. 93)

Cârtiţă. Pentru a prinde o cârtiţă vom pune în gaura ei o ceapă, un praz şi nişte usturoi şi după puţin timp ea va ieşi fără putere.

Testicule. Balegă nouă de vacă, friptă într-o tigaie cu flori de camomila, de trandafiri şi de sulfină, vindecă în două zile toate inflamaţiile testiculelor.

Supuraţii. Balega de capră le supurează pe toate prin aplicare în cataplasme (GALLIEN).

Albeaţa ochilor. Decoctul de consudă regală în comprese (specie de camomila).

Tabac (vezi COŞURI).

Pete de roşeaţă. Fiere de vacă amestecată cu coajă de ou de găină dezolvată în oţet (de aplicat pe piele).

Ulcere (rădăcină de MĂSELARIŢĂ, VERBINĂ, PĂTLAGINĂ).

Urină. Rădăcina de nalbă mare infuzată în vin vindecă retenţiile urinare.

Ulceraţii interioare. (vezi ANGELICA).

Traista Ciobanului. Cu suc de mandragoră dat unei cătele, o face gestantă.

Vaci. A le tăia laptele (vezi CRIN) (G. 50). (vezi pagina mai jos).

Verbină. Culeasă când soarele se află în semnul Berbecului.

Amestecată cu făină de bujor de un an vindecă răul de caduc.

Pusă într-o hulubărie, adună toţi porumbeii din împrejurimi.

Praful ei aruncat între doi amanţi îi face să se certe (vezi mai departe). (vezi FURIE).

Vezică (durere de) OFFODITIUS.

Verbină. Rădăcina sa pe gât vindecă scrofulele (inf de Venus), ulcerele, hemoroizii.

Purtată cu sine este admirabilă pentru iubire.

Alungă spiritele rele (vezi COMESENI).

Vaci (a vindeca picioarele bolnave). Ungeţi coarnele animalului cu ceară, cu ulei şi cu smoală.

Oţet. Dacă aruncăm în oţet stricat seminţe de praz îşi va recăpăta forţa.

Viziuni (vezi LAMPĂ). Le împiedică. Puneţi-vă iarbă grasă pe pat.

Vin (a degusta) (vezi BEŢIE)

Viziuni. Dacă vreți să vedeți ce alții nu pot vedea, luați excremente de pisică împreună cu grăsimea unei găini albe, amestecați-le împreună cu vin și frecați-vă ochii cu acest produs.

A vedea noaptea (vezi NOAPTE).

Călătorii (vezi PELINIȚĂ).

Vomă. Fructul de mirt, uscat, transformat în pudră și murat cu albuș de ou, apoi aplicat în formă de plasture pe gură și stomac oprește voma.

Viermi. Frunzele de piersici murate în oțet cu mentă și alaun, apoi aplicate pe buric este un remediu infailibil împotriva viermilor la copii (CHR. 401).

Călin (vezi EPILEPSIE)

Viță-de-vie. Frunzele și cârceii viței-de-vie striviți în cataplasme și aplicați pe stomac vindecă femeile proaspăt însărcinate care sunt tulburate de o foame dezordonată. (CHR. 402)

Ochi (durere de). Hrișcă (RĂDĂCINĂ). Chrynostates (vezi ANASON).

BIBLIOGRAFIE

Agrippa Heinrich Cornelius von Nettesheim, *Filosofia Ocultă*
Balzac Honore, *Tratat despre excitanții moderni*
Baraduc Dr., *Forța vitală*
Barnaud U. N., *Magia în secolul XIX*
Baudelaire, *Paradisurile artificiale*
Chardel, *Psihologie fiziologică*
Claviculele lui Solomon.
d'Alveydre Saint-Yves, *Misiunea evreilor*
De Goncourt, *Memorii*
Denton William, *Sufletul lucrurilor*
Desbarolles, *Chiromanția*
d'Olivet Fabre, *Istoria filosofică a Genului uman*
D'Olivet Fabre, *Versurile de aur ale lui Pitagora*
Drinhart Louis, *Psihometrie*
Durville, *Tratat practic de Magnetism*
Duva Mathias, *Fiziologia Creierului*
Fervier Auger, *Judecăți astronomice despre naivitate*
Flammarion Camille, *Ce este cerul*
France Anatole, *Thaïs*
Franck Ad., *Dicționar filosofic*
Galland, Traducerea cărții *O mie și una de Nopți*
Grimoarul *Marele Albert*
Grimoarul *Micul Albert*
Grimoarul lui Honorius
Guaita Stanislas de, *Arsenalul Vrăjitorului*
Guaita Stanislas de, *Șarpele Genezei*
Gurney et Myers, *Halucinațiile telepatice*
Haven Marc, *O planșă a Khunrath-ului*
Kircher, *Edipus Egyptiacus*
Leloir Marcellus, *Fragmente oculte*
Lermina Jules, *Magie practică*
Lévi Éliphas, *Ritualul Înaltei Magii*
Lucas Louis, *Medicina nouă*
Leon Evreul, *Cartea dragostei*

Luts, *Emoţii în hipnoză*
Michelet Emile, *Esoterismul în artă*
Moutin, *Noul Hipnotism*
Nobin Chunder Paul, *Filosofia yoga*
Oger Febbier, *Puncte de vedere astronomice*
Oger Febbier, *Claviculele lui Solomon*
P. du Bureau des Longit, *Cunoasterea timpului*
Papus, *Tratat metodic de Ştiinţă Ocultă (Doctrina)*
Papus, *Tratat metodic de Ştiinţă Ocultă* (Natura).
Papus, *Ştiinta Magilor*
Platon, *Timee*
Papus, *Tarotul ţiganilor Boemieni*
Pierre d'Aban, *Heptameron*
Platon, *Banchetul*
Poisson, *Teorii si simboluri ale alchimiştilor*
Poltz Gary, *Teoria temperamentelor*
Ragon, *Iniţiere hermetică*
Rochas A. de, *Vrăjitoria*
Shakespeare, *Macbeth; Hamlet*
Sedir P., *Urim şi Thumim*
Sedir P., *Sistemul planetar din Kabbala*
Selva, *Tratat de Astrologie*
Solomon, *Manuscrise de Kabbala practică*
Vitoux G., *Limitele necunoscutului*
Vitoux, *Frontierele Ştiintei*

C U P R I N S

PRIMA PARTE
TEORIE 3
Introducere 6
CAPITOLUL I
DEFINIŢIA MAGIEI 13

CAPITOLUL II
OMUL 23
Rezumat
al constituţiei sale anatomice, fiziologice şi psihologice 23
Maşina umană 26
Omul impulsiv 30
Omul 40
Teorie 41
Rezumat 45
Raporturile dintre omului cu voinţă şi fiinţa impulsivă 45
Forţa nervoasă 52
Somnul natural 55
Beţia 56
Hipnotismul. Sugestia 57
Nebunia 60
Rezumat 61

CAPITOLUL III
NATURA 64
Rezumat al constituţiei sale
anatomice, fiziologice şi psihologice 64

CAPITOLUL IV
ARHETIPUL 90
UNITATEA 92

PARTEA A DOUA - REALIZAREA

CAPITOLUL V
REALIZAREA OMULUI 95
DESPRE CEEA CE SIMTE 95
ALIMENTELE. Realizarea ființei instinctive 97
Vegetarianismul sentimental 101
Alimente provenite din regnul animal 103
Despre utilizarea excitanților naturali 104
Alcoolul 105
Cafeaua 106
Ceaiul 108
Haşişul, opiul, morfina 109
REALIZAREA SAU INVENȚIA 110
Manipularea excitanților 110
Aerul inspirat: Realizarea ființei animice 111
Despre Senzație: Antrenamentul ființei psihice 116
Simțul Pipăitului 117
Simțul Gustului 117
Simțul Mirosului 118
Simțul Auzului 118
Simțul Văzului 119
Excitanți intelectuali: Muzica 120
Rezumat general 122
Antrenarea ființei instinctive 123
Antrenarea ființei animice 124
Antrenarea ființei intelectuale 126

CAPITOLUL VI
DESPRE MEDITAȚIE 128
CEEA CE GÂNDEŞTE 128
PERIOADA A DOUA
- Psihometrie; Telepatie 132
DESPRE DRAGOSTE
Excitant al omului cu voință 133
OBSTACOLE 136
Reacția omului impulsiv 136

CAPITOLUL VII
CAPITOLUL VII
REALIZAREA VOINȚEI 140
DESPRE EDUCAREA PRIVIRII 140
Oglinda magică 140
Magnetismul 140
Verbul (Limbajul) 143
Gestul 145
Bagheta Magică 147
Sabia 147
Descompunerea unei fantome cu ajutorul unui vârf de oțel 148
Consecințele asupra corpului fizic al vrăjitoarei 148
Talismanele 157
Mersul 162

ANTRENAREA TOTALĂ A FIINȚEI UMANE 163
Castitate 163
Dragoste 163
Rezumat 165

CAPITOLUL VIII
REALIZAREA NATURII 167
ELEMENTE DE ASTROLOGIE ASTRONOMICĂ 168
Semnele Zodiacului 169
Prietenii şi animozități 174
POZIȚIA PLANETELOR 175
Aspecte 175
Conjuncția 175
Quadratura 175
Opoziția 176
RELAȚIILE DINTRE
PLANETE ŞI SEMNELE ZODIACALE 176
Casele planetare 176
Luna în cele 12 semne zodiacale 177
Despre celelalte Planete 180
Soarele: Agenda magică 181
Pentru dragoste 181
Pentru a deveni invizibil 184

Ore atribuite Planetelor 187
CAPITOLUL IX
DESPRE INFLUENȚA PLANETELOR ÎN CELE TREI REGNURI ALE NATURII SUBLUNARE 189
Astrologie naturală 189
REGNUL MINERAL 190
Diverse Metale 190
Pietre 190
Pietre atribuite Planetelor 191
Tradiții curioase privind virtuțile anumitor pietre 191
Saturn 191
Jupiter 192
Marte 192
Soare 193
Venus 193
Mercur 193
Luna 194
IERBURILE MAGICE (REGNUL VEGETAL) 194
Corespondențele Vegetalelor 194
Saturn 195
Jupiter 195
Marte 196
Soarele 197
Venus 198
Mercur 199
Luna 199
REGNUL ANIMAL 200
TRADIȚIILE MAGIEI LA SATE 200
Raportul Animal-Planetă 201
Saturn 201
Jupiter 201
Marte 201
Soarele 202
Venus 202
Luna 202
ACȚIUNEA PLANETELOR ASUPRA OMULUI 203
Despre influența planetelor asupra microcosmosului 205
A. Influența asupra Intelectului 205
B. Influența asupra corpurilor fizice 205
C. Influența și raporturile semnelor Zodiacale 208
Tabel general al corespondențelor planetare sustras din operele lui Oger Férrier, care fixează tradiția în secolul al-XVl -lea 210

CAPITOLUL X
REZUMATUL ASTROLOGIEI KABALISTICE 213
Saturn 214
Jupiter 217
Marte 220
Soarele 223
Venus 227
Mercur 231
Luna 236
Anotimpurile Anului 240
Primăvara 240
Vara 240
Toamna 240
Iarna 241
Astrologia 241
Rezumat 241
Semnăturile Spiritelor Planetare 242
Caracterele îngerilor și semnele corespunzătoare 245

PARTEA A TREIA
ADAPTAREA

CAPITOLUL XI
MAGNETIZAREA 246
Adaptarea (Preliminarii) 246
Practici personale 248
Rugăciunea 248
Lanțul Magic 251
LABORATORUL MAGIC 253
Pregătirea și păstrarea obiectelor necesare 253
Ritualul lui Éliphas Lévi 253
Camera 254
Altarul 256

Despre Apă 257
Exorcismul Apei 258
Despre Sare şi Cenuşă 259
Exorcismul Sării 259
Cenuşa 259
Exorcismul Cenuşii 259
Oraţia Gnomilor 260
Despre Parfumuri şi Reşou (sobiţă, vasul de arderi) 260
Oraţia Silfilor 261
Parfumurile Planetelor 262
Oraţia Tămâii 262
Exorcisamul Focului 262
Despre Vasul Magic de Arderi 262
Exorcismul Vasului Magic pentru arderi, a Focului şi a Tămâii 263
Oraţia 263
Despre Lampa magică 263
Oraţia Salamandrelor 265
Oglinda magică 266
Procedeu simplificat de divinaţie prin Oglinda magică 269
Despre Talismane 269
Despre materialele din care sunt constituite Talismanele 269
Metale 269
Piele, Pergament sau Hârtie 270
Hârtia pentru talismane şi livretul magic personal 270
Gravarea caracterelor pe metale 270
Desenarea talismanelor pe pergament sau piele 272
Exorcismul penelor pentru desenat 272
Briceagul 272
Exorcismul briceagului 273
Oraţie 273
Compasul şi Rigla 274
Remarci privind Talismanele şi Consacrarea lor 274
Stabilirea Horoscopului Operaţiunii 275
Rezumat 278

CAPITOLUL XII
CONCENTRAREA 279
ADAPTAREA - faza a doua 279
Săptămâna Magului 279
Cele Şapte Discursuri Misterioase 282
Duminică 282
Luni 282
Marţi 283
Miercuri 284
Joi 285
Vineri 285
Sâmbătă 286
Ziua a Şaptea 287
Visul Profetic 289

CAPITOLUL XIII
IRADIEREA 291
ADAPTAREA, FAZA A TREIA 291
Magul şi Societatea 291
Citirea Semnelor 292
Magul şi Religia 306
Magul şi Locul Naşterii 309

CAPITOLUL XIV
MAGUL ŞI MICROCOSMOSUL 312
Magnetismul şi Hipnoza 312
Iradierea 312
Hipnotism şi Magnetism 312
1. Starea de receptivitate 313
2. Hipnotizarea subiectului 314
Determinarea fazelor 316
STĂRILE PROFUNDE ALE HIPNOZEI 318
Starea de raport 320
Starea de simpatie la contact 322
Starea de luciditate 323
Starea de simpatie la distanţă 324
Trezirea subiectului 327
Vrăjitorii şi Magnetismul 328
Vrăjitorii de la Sat şi Sugestia 330
Vrăjitoria 336

Experiențele lui M. de Rochas 337
Aalfabetul Simpatic 340
Tabelul Corespondențelor Cuaternarului Magic 345
Exorcismul Aerului 345
Exorcismul Pământului 346
Conjurația celor patru 347
Conjurația celor Șapte 347
Invocația lui Solomon 348

CAPITOLUL XV
MGUL ȘI MACROCOSMOSUL
Evocări după Grimoare și Cărțile de Vrăji 350
Pentru a determina apariția unei fiice, oricât de înțeleaptă ar fi, descoperiți experiența unei forțe minunate a inteligențelor superioare 350
Conjurația 350
Pentru a face să vină trei domnișoare
sau trei domni în camera personală, după cină 351
Pregătirea 351
Ceremonia 351
Conjurația 351
Evocarea Iubirii - după *Ritualul* lui Éliphas Lévi 352

CAPITOLUL XVI
MEDICINA HERMETICĂ 355
Alopatie. Homeopatie. Hermetism 355
Caracterul și Tămăduirea Obsesiilor 355
Despre Obsesie 359
Tradiții de medicină Hermetică păstrate la sate 362

CAPITOLUL XVII
SINTEZA ADAPTĂRII 365
Marea Operație 365
Discursul lui Solomon către fiul său Roboam 365
Obiecte necesare pentru operațiile Artei 368
Conjurațiile și orațiile prevăzute în Clavicule 370
Binecuvântarea vasului cu cerneală 370
Exorcizarea Cupei în care se pune sânge 371
Exorcizarea Bastonului pentru operațiile către Venus 371
Modul de a tăia un alt Baston pentru alte operațiuni 372
Exorcizarea Locului destinat desfășurării operațiunilor 372
Exorcizarea Veșmintelor 373
Exorcizarea Victimei 373
Consacrarea Cărții 374
Exorcismul Stiletului 375
Orații:
Oratia Stiletului 376
Oratia Bastonului 376
Oratia pentru celălalt Baston 377
Oratia la Locul Operațiilor 377
Oratie pentru Veșminte 377
Oratie pentru Victimă 377
A doua Conjurație 378
Oratia Lunii 378
Oratie pentru Vasul cu Cerneală 378
Oratie pentru Cupa pentru Apă 378
Despre Carte 379
Marele Pantaclu a lui Solomon 380
Despre Cercul Magic 381
Pregătirea Personală 383
Regimul 386
Confesiunea (mărturisirea) 386
Băile 387
Operația 388
Despre modul de desfășurare a Operației 388
Exorcizarea Spiritelor Aerului 390
Orație către Dumnezeu 393
Viziuni și Apariții 395
Conjurațiile pentru cele Șapte Zile ale Săptămânii 398
Conjurația Zilei de Duminică 399
Conjurația Zilei de Luni 400
Conjurația Zilei de Marți 401
Conjurația Zilei de Miercuri 403
Conjurația Zilei de Joi 404
Conjurația Zilei de Vineri 405
Conjurația Zilei de Sâmbătă 407

Jurămintele şi Subordonările Spiritelor 408
Experienţele magice
ale Grupului Independent de Studii Esoterice 410
Despre exteriorizarea corpului astral 414
Experienţele lui M. Emile Desbeau cu M.G. 418
Experienţele lui MM. Emile Desbeaux şi Leon Hennique 420
Concluzie 424
Anexă 428
Ceremonialul Magic 428
Privire din punct de vedere istoric 428
Homer 429
O Mie şi Una de Nopţi 430
Martines de Pasquallis 431
Evocarea lui Apollonius de Thyane 432
Involuţia Evocării Magice 435
Bibliografie rezumată 438
A. Tratate de practică curente 439
Marele Albert 439
Secretele minunate ale Magiei Naturale
şi kabbalistice ale Micului Albert 440
Claviculule lui Solomon 442
B. **Grimoarele** şi Cărţile de Vrăjitorie - răspândire 443
Adevăratele Clavicule ale lui Solomon 443
Grimorium Verum, vel probatissime Salomonis Claviculae 443
Dragonul Roşu sau
Arta de a comanda spiritele celeste, aeriene şi infernale 444
Operele Magice ale lui cornelius Agrippa 444
B. **Tratate didactice** 446
Despre Filtrele Iubirii 453
Magia Satelor 453
Din Grimoarul unui Vrăjitor 457
MIC DiICŢIONAR MAGIC 465

BIBLIOGRAFIE 483

Editura Esoteris
face cunoscut cititorilor săi!

Anunţ important!

Începând din acest moment toate comenzile de carte făcute direct la Editura Esoteris vor beneficia de reduceri de preţ cuprinse între 10 - 20% în funcţie de valoarea comenzilor, pentru membrii Clubului Esoteris (vezi mai multe detalii la rubrica Club Esoteris, accesând adresa site-ului Editurii Esoteris, www.esoteris.ro).

Membrii Clubului Esoteris care vor face comenzi direct la Editură vor beneficia de următoarele facilităţi:

Obţinerea unui discount de 10% pentru comenzile cuprinse între 100-200 lei.

Obţinerea unui discount de 15% pentru comenzile a căror valoare este cuprinsă între 200-300 lei.

Obţinerea unui discount de 20% pentru comenzile a căror valoare depăşeşte 300 lei.

Numai Editura Esoteris poate face aceste reduceri substanţiale de preţuri pentru toţi cumpărătorii şi cititorii care vor face comenzi direct la depozitul nostru (tel/fax 0232.266.169 şi mob. 0721.182.620; 0720.537.972).

Taxele poştale sunt suportate integral de Editura Esoteris pentru comenzile ce depăşesc suma de 100 lei pentru membrii Clubului Esoteris. Pentru comenzile sub această valoare, destinatarul va plăti taxe poştale în valoare de 5 lei indiferent de cuantumul comenzii sau adresa la care se livrează comanda.

Comenzile vor fi livrate prin poştă în termen de 3-4 zile lucrătoare din momentul efectuării lor, iar plata se va face ramburs la ridicarea coletului poştal.

Dacă nu aţi primit avizul de înştiinţare după acest termen, va trebui să vă informaţi la oficiul poştal de care aparţineţi. La ridicarea coletului şi efectuarea plăţii vă rugăm să solicitaţi chitanţă pentru suma plătită.